

تېپىچان ئېلېيۇ

ئەسەرلەر

(ماقاللەر، خەت - چەكلەر، ئەسلىمىلەر ۋە ھېكايىلەر)

مىللەتلەر نەشرىياتى

شائىر تېيىپجان ئېلىيېۋ ئىجادىيەت ئۈستىدە.

مۇندەرىجە

ماقاللەر، خەت - چەكلەر

- (1) ئۇيغۇر خەلق قوشاقلرىدىكى يېڭى بۇرۇلۇش
 (17) كونسېرت تېكىستلىرى توغرىسىدا
 (35) ئۇيغۇر خەلقىنىڭ سۆيۈملۈك شائىرى
 (74) ئۇيغۇر ئەدەبىياتىنىڭ جەڭگىۋار تېمىسى
 (90) بۈگۈنكى ئۇيغۇر ئەدەبىياتىغا بىر نەزەر
 خەلق قوشاقلرىنىڭ ياخشى ئەنئەنىلىرىگە ۋارىسلىق قىلايلى!
 (120)
 (140) شېئىرىيەت توغرىسىدا ياش ھەۋەسكارلار بىلەن سۆھبەت
 (168) نۇر ئوغلنىڭ ناخشىسى
 (175) شانلىق دەستۇر
 (188) «تارىم» تېخىمۇ جۇش ئۇرسۇن
 (196) شېئىردىكى "مەن" توغرىسىدا
 ئەدەبىيات بېغىدا "يېرىم دۇنيا" گۈللىرىمۇ تەكشى ئېچىلىشى
 (199) كېرەك
 (203) «ئەزىزسەن ۋە تىنىم، گۈزەلسەن ھامان»
 شائىر ئابدۇخالىق ئۇيغۇرنىڭ ئەدەبىي مىراسى توغرىسىدا
 (206)

ئا. خوجىنىڭ «باھار بىلەن كەلگەن شېئىرلار» توپلىمىغا

- (221) كىرىش سۆز
ناخشىدا شېئىر بىلەن مۇزىكىنىڭ ئۆزئارا مۇناسىۋىتى
(225) توغرىسىدا
(236) «يېڭى رۇبائىيلار» كىتابىغا كىرىش سۆز
(253) ئەلىشىر ناۋايى
(281) «ئابدۇللا ئارىپوۋ شېئىرلىرىدىن تاللانما» غا كىرىش سۆز
شائىرنىڭ ئانىسى خەلق، ئۇ ئانىنى رازى قىلىش بىلەنلا
(283) قەدىرلىك
(286) يولداش نەجمىدىنگە خەت
(291) ئىنىم ئەخەت تۇردىغا خەت
(295) يولداش جاڭ شىرۇڭ!
(297) ئىنىم ئەركىنجان ياسىنغا!
(298) يولداش ئابدۇروسۇل ئۆمەر!
(299) يولداش ئابدۇروسۇل ئۆمەر!
(300) ئەدەبىياتىمىز ھەققىدە بەزى قاراشلىرىم
(305) شېئىرىيەت ھەققىدە

ئەسلىمىلەر، ھېكايىلەر

- (305) قايغۇلۇق كۈنلەردىكى ئەسلىمىلەر
(315) بىر توپنىڭ تارىخى
(355) ئەينەك
(373) تۈركىيىدە 20 كۈن
(405) شائىرنىڭ ئۆيىدە

ئۇيغۇر خەلق قوشاقلرىدىكى يېڭى بۇرۇلۇش

ئەدەبىيات - سەنئەت ئادەملەر ھاياتىنىڭ ئاجالماس مۈلكىدۇر. ئادەملەر ئۇ ئارقىلىق ئۆز تۇرمۇشىنى، ئىدىيىسىنى، ئارزۇسىنى، كۈرىشىنى ئىپادىلەيدۇ. قىسقىسى، ئادەملەر ئۇنى ئۆزىنىڭ مەلۇم مەقسىتى ئۈچۈن ئىشقا سالىدۇ.

بارلىق شەكىلدىكى ئەدەبىيات - سەنئەتنىڭ ئانىسى خەلق ئاممىسى ئىچىدىكى ئەدەبىيات - سەنئەتتۇر. رەئىس ماۋزېدۇڭ ئۆزىنىڭ يەڭگەن ئەدەبىيات - سەنئەت سۆھبەت يىغىنىدا قىلغان مەشھۇر ئىلمىي دوكلاتىدا شۇنداق دېگەندى: "...ئادەملەر ھاياتىدا ئەزەلدىنلا خەلق ئەدەبىيات - سەنئىتىنىڭ خەزىنىسى بار. بۇلار تەبىئىي فورمىدىكى نەرسىلەر، يېرىك نەرسىلەر، ئەمما بۇلار ئەڭ جانلىق، ئەڭ باي، ئەڭ ئاساسىي نەرسىلەر. بۇلار بارلىق ئىنسان قولى بىلەن ئىشلىنىپ چىققان ئەدەبىيات - سەنئەت ئەسەرلىرىنى كۆركەملەشتۈرىدۇ. ئۇلار بارلىق ئىنسان كۈچى بىلەن ئىشلىنىپ چىقىدىغان ئەدەبىيات - سەنئەتنىڭ پۈتمەس - تۈگمەس بۇلىقى بولىدۇ".

ئەدەبىيات - سەنئەتنىڭ ئاجالماس بىر قىسمى قوشاقتۇر. قوشاق ئۇيغۇر خەلق ئەدەبىياتىنىڭ ئەڭ يېرىك ئەنئەنىلىرىدىن بىرى. ئۇ، سەنئەت جەھەتتىن، ئۆزىگە شېئىرىيەتنىڭ ئەڭ ئېسىل، گۈزەل

نەمۇنىلىرىنى يېقتان مۇزدىكىلىق ئەدەبىياتتۇر. مەزمۇن جەھەتتىن، خەلق ئاممىسىنىڭ تۇرمۇشىنى ۋە ئۇلارنىڭ ھاياتقا بولغان كۆز قارىشىنى ئىپادىلەيدۇ. پرولېتارىياتنىڭ ئۇلۇغ يازغۇچىسى م. گوركى رۇس خەلق قوشاقلىرى توغرىلۇق سۆزلەپ ئۇنى "رۇس خەلقىنىڭ تارىخى" دەپ ئاتىغان ئىدى. بو سۆز ئۇيغۇر خەلق قوشاقلىرىغىمۇ تېگىشلىك باھادۇر.

ئۇيغۇر خەلقى ۋە تىنىمىزدىكى بارلىق مىللەتلەردەك ئۆتمۈشتە ناھايىتى قاتتىق ئېزىلدى. ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ ئازاب-كۈلپەت ئىچىدە قالغان ئېچىنىشلىق ھاياتىنى ئۆز قوشاقلىرىدا ئىپادىلىدى ۋە قارا كۈنلەرگە غەزەپ-نەپرەت بىلدۈردى.

ئەجەب بىر زامان بولدى،

ئالەم چۆرگىلەي دەيدۇ.

يۈرەكتىكى زەرداپ سۇ،

قانغا ئۆرۈلەي دەيدۇ.

ئاھ ئۇرارمەن، ئاھ ئۇرارمەن،

ئاھلىرىم تۇتقاي سېنى،

كۆز يېشىم دەريا بولۇپ،

بېلىقلىرىم يۇتقاي سېنى.

ئۆتمۈشتە ئۇيغۇر خەلقى نېمە توغرىلۇق ناخشا ئېيتىمىسۇن، ئۇنىڭدا پۈتۈن دەۋرنىڭ مۇڭى ئۇرغاتتى. 1858-يىلى قازاق خەلقىنىڭ دەسلەپكى ئالىمى چۇقان ۋەلىخانوف شىنجاڭغا قىلغان ساياھىتىدە ئۇيغۇر قوشاقلىرىنى ئايرىم-ئايرىم زوق بىلەن ئۆگەندى. ئۇ، ئۆزى توپلىغان تېرىياللارغا ئاساسلىنىپ تۇرۇپ، ئۇيغۇر قوشاقلىرى ھەققىدە شۇنداق دەيدى: "بۇ يەردىكى شېئىرىيەتنىڭ بىردىنبىر

شەكلى خەلق ناخشىلىرىدۇر... مەزمۇنى سىياسىي ۋە قەيە ياكى مۇھەببەتتۇر. ناخشىلارنىڭ ئومۇمىي خاراكتېرى — قايغۇ ۋە ھەسرەتتىن ئىبارەت.

چۇقان ۋەلىخانوف ئېيتقان "قايغۇ ۋە ھەسرەت" ئۆتمۈشتىكى ئۇيغۇر قوشاقلىرىنىڭ ئومۇملاشقان خاراكتېرى ئىدى.

قايغۇ — ھەسرەت بار يەردە ئازادلىققا ئىنتىلىشنىڭ بولۇشى — بۇ، بىر تەبىئىي ئەھۋال دۇر. ئۇيغۇر خەلقى ئۆز بېشىغا چۈشكەن كۈلپەت — ئەلەملەرگە "سەللەملا" دەپ تۇرۇۋەرمىدى. ئۇلار ئازاد-لىقنى خالاپ، كۈرەشكە ئىنتىلدى، نۇرغۇن قانلارنى تۆكتى. لېكىن زاماننىڭ قارا كۈچلىرى ئۇلارنىڭ نۇرغۇنلىغان ئازادلىق ھەرىكىتىنى بۇغۇپ تاشلىدى. لېكىن خەلق ئۆز ئۈمىدىدىن ۋاز كەچمىدى. ئۇلار قاراڭغۇ قىستاڭلاردا زۇلۇمغا نەپرەت ئوقۇدى ۋە كۈرەش ناخشىلىرىنى قورقماي توۋلىدى.

يامۇلنىڭ ئىچى زەيلىك،

بۇ دەردلەرگە نېمە دەيلىك.

ئەرلىككە بەلنى باغلاپ،

ياخشىلىقنى ئىزدەيلىك.

ئۆستەڭ ياقىلاپ بېرىپ،

تېرىۋالدىم غازاڭنى.

ئالدىرىمىغىن زالىملار،

بىز بېرىمىز جاڭاڭنى.

ئۆتمۈشنىڭ چىرىك ھاكىمىيىتى ئۇيغۇر خەلقىنى ۋە ئۇنىڭ ئەزىز ئىستەكلىرىنى ئۇجۇقتۇرالمىدى. ئاخىرى خەلق دۈشمەنلىرى ئۆزى كولىغان ئورنىغا ئۆزى چۈشتى.

جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيىسى ۋە رەئىس ماۋزېدۇڭنىڭ دانا يېتەكچىلىكىدە، خەلق ئازادلىق ئارمىيىسىنىڭ ئۇزۇن يىللىق مۇشەققەتلىك كۈرەشلىرى نەتىجىسىدە ۋە دوستىمىز سوۋېتلەر ئىتتىپاقىنىڭ غەمخورلۇقى ۋە ياردىمى ئارقىسىدا ۋە تىنىمىزدا ئازادلىق تېڭى يوردى. خەلق جۇڭگوسىدىكى بارلىق مىللەتلەر ئەسرلەردىن بېرى زارىقىپ كۈتكەن ئازادلىق كۈنلىرىگە ئۇلاشتى. جۈملىدىن ئۇيغۇر خەلقىمۇ تۆت يىلغا يېقىن ئازادلىق دەۋر ئىچىدە سىياسىي، ئىقتىسادىي، مەدەنىيەت جەھەتتىن زور ئۆتۈقلارغا ئېرىشتى.

جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيىسىنىڭ يۈرگۈزگەن توغرا مىللىي سىياسىتى ئۆلكىمىزدە ھەقىقىي مىللىي دوستلۇقنى مەيدانغا كەلتۈردى. ھەممە مىللەت خەلقىمىزدە كوممۇنىستىك پارتىيىگە، خەلق ھۆكۈمىتىگە، رەئىس ماۋزېدۇڭغا بولغان مۇھەببەت كۈچەيدى ۋە ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ بەختلىك كېلەچىكىگە مەھكەم ئىشەنچ باغلىدى.

ئۆلكىمىزگە خەلق ئازادلىق ئارمىيىسىنىڭ كىرىشى خەلقىمىزگە ئازادلىقنىڭ كەلگەنلىكىدىن دېرەك بەردى. خەلق ئۇلارنى ئۆزلىرىنىڭ نىجات يۇلتۇزى دەپ تونۇدى ۋە بۇندىن كېيىنكى ھاياتقا زور ئىشەنچ ۋە خۇشاللىق بىلەن قارىدى. خەلقنىڭ بۇ ئىشەنچ ۋە خۇشاللىقى ئۇلارنىڭ ئازاد ناخشىلىرىدىمۇ چىراغلىدى.

تاڭلار ئېتىپ، كۈن چىقتى،

نۇرى ئۇنىڭ بۆلەكچى.

يېڭى كەلگەن ئارمىيە

ئاجىزلارغا يۆلەكچى.

ئارمىيىمىز سىلدى

ئاجىزلارنىڭ بېشىنى.

شەپقەت بىلەن سۈرتتى

كۆزىمىزنىڭ يېشىنى.

ئۆلكىمىزدە كوممۇنىستىك پارتىيىنىڭ رەھبەرلىكىدە يۈرگۈزۈلگەن سىياسىي، ئىجتىمائىي ھەرىكەتلەر مېھنەتكەش خەلقىنىڭ يۈرىكىدە يېڭى-يېڭى تۇيغۇلارنى ئويغاتتى. بولۇپمۇ ئۆلكىمىزنىڭ دېھقانچىلىق رايونلىرىدا يۈرگۈزۈلگەن يەر ئىجارىسىنى كېمەيتىپ، زومىگەرلەرگە قارشى تۇرۇش ۋە يەر ئىسلاھات ھەرىكىتى جەريانىدا دېھقانلار قەددىنى كۆتۈرۈپ ئەسىرلەدىن بېرى كۈتكەن ئۈمىدلىرى باسقۇچلۇق ھالدا ئەمەلگە ئېشىپ باردى. مۇشۇ كۈرەش جەريانىدا مېھنەتكەش خەلق ئۆزلىرىنىڭ سىنىپىي دۈشمەنلىرىنى ئايرىپ ئالالدى. دېھقانلار ئۆزلىرىنىڭ قاراڭغۇ ئۆتمۈشلىرىنى ئەسلەپ، يېڭى تونۇشلىرى ئاساسىدا مىڭ يىللىق دەرد-ئەلەملىرىنى تۆكتى ۋە مېھنەتكەش خەلقنىڭ كۆتۈرۈلگەن جەڭگىۋار قەددىنى مەغرۇرلۇق بىلەن كۈيلىدى.

دەرد بولغانۇ، دەرد بولغان،

ئەمگەكچىگە دەرد بولغان.

ئەمگەكچىنىڭ تاپقىنىنى،

پومبىشچىكلار يەپ بولغان.

دەردى بايۇ، دەردى بار،

كەمبەغەلنىڭ دەردى بار.

دەردنى تارتقان دەردمەنلەر،

ئەمدى بولدى ئەتتۋار.

ئېزىلگەن مېھنەتكەش خەلق ئۆزلىرىنىڭ ئەشەددىي دۈشمىنى زومىگەر، پومبىشچىكلارنى كۈرەشكە تارتتى. زالىملارنىڭ قىلغان ئېيتىپ تۈگەتكۈسىز جىنايەتلىرىنى خەلق تۆمۈردەك دەلىل-پاكتلار

بىلەن ئۇلارنىڭ ئالدىغا تىكىلەپ قويدى ۋە ئۇلارغا ئۆزلىرىنىڭ
يېڭىلىمەس ئۇلۇغ كۈچىنى تونۇتتى. چۈنكى جۇڭگو كوممۇنىستىك
پارتىيىسى ئۇلارنى شۇنداق بۈيۈك ھوقۇققا ئىگە قىلغانىدى. بۇ
ئەھۋاللار خەلقنىڭ جەڭگىۋار قوشاقلرىدىمۇ ئۆز ئىپادىسىنى تاپتى.

گومىنداڭدىن ئايرىلىپ،

پومبىشچىكلار يىغلايدۇ.

قىلغۇلۇقنى قىپ بولۇپ،

ئەمدى نېمىدەپ يىغلايدۇ.

ئازاب چەككەن كەمبەغەل،

بۈگۈن دەردنى تۈكىدۇ.

زومىگەر، پومبىشچىكلار،

دالدا يەرگە مۈكىدۇ.

مۈكۈۋالساک مۈكۈۋال،

ئىزدەپ يۈرۈپ تاپىمىز.

ئەمدى سىرنىڭ پاش بولىدى.

تاناۋىڭنى تارتىمىز.

خەلق كۈرىشى غالبىيەت قازاندى. خەلق دۈشمەنلىرى ئۆز

قىلمىشىغا لايىق جازانى تارتتى. خەلق دېموكراتىيە دىكتاتورىسى

قارانىيەت، ۋەھشىي دۈشمەنلەر ئۈستىدىن ئۈستۈنلۈك قازاندى،

بۇنىڭ بىلەن دەرد-ئەلەمدىن ئىچى-قارنى بوشىغان خەلق

ئۆز قوشاقلرىدا دۈشمەنلەرنىڭ ئەپت-بەشىرىسىنى ۋە ھالاكەتلىك

ئاقىۋىتىنى كۈيلىدى:

ئۆز ۋاقتىدا پومبىشچىك،

ئۇچۇپ يۈرگەن قۇش ئىدى.

ماۋجۇشنىڭ دەۋرىدە،

تۇمشۇقغا مۇشت يېدى.

يەر ئسلاھاتىدىن كېيىن يېزىدا دېھقانلار ھەممىگە خوجايىن بولدى. يەرلەر ئۆز ئىگىسىگە قايتتى. يەر- ماكانغا، سايمان- ئۇلاغقا، ئوزۇق- تۈلۈككە ئېرىشكەن نامرات ئەمگەكچىلەر ئەركىن ئەمگەك ئىمكانىيىتىگە ئېرىشتى. فېئوداللىق زەنجىرى ئۈزۈلۈپ، يېڭى ھاياتنىڭ باشلىنىۋاتقانلىقىدىن دېرەك بەرگەن بۇ ئەھۋال دېھقانلار ھاياتىدا قىزغىن خۇشاللىق ياراتتى. بۇ خۇشاللىق يېزىنىڭ تارىخىدىكى بىرىنچى چوڭ ۋەقە بولدى. شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ ئازاد يېزىدا دەرد- ئەلەمسىز، قايغۇ- ھەسرەتسىز ناخشىلار ياڭراپ كەتتى:

بۇلۇت كەتتى، جۇت كەتتى،

ئاسمانلارمۇ سۈزۈلدى.

پومپىچىكنىڭ بىزنى بوققان

زەنجىرلىرى ئۈزۈلدى.

ئىشك ئالدى چىمەنزار،

سۇ قۇيۇپ سولاتماسمەن.

ئازاد بولغان كۈنۈمنى،

ئۆلسەممۇ ئۇنۇتماسمەن.

كونا پېزا ئۆزگەردى. يېزىدىكى ئاچارچىلىق، قاششاقلىقنىڭ يىلتىزى قۇرىدى. ھەربىر دېھقان ئۆزى تەر تۆككەن مېھنەتنىڭ ھالاۋىتىنى كۆرۈشكە باشلىدى، خەلق مۇندىن كېيىنكى بولىدىغان زور تەرەققىياتقا ئالدىنئالا ئىشەنچ باغلىدى. ئۇلار ئۆزلىرىنى ماۋزېدۇڭ دەۋرىدە ياشىغىنى ئۈچۈن بەختلىك دەپ ھېس قىلىپ مۇنداق

قوشاقلارنى توقۇدى.

ئۇ ئۇيۇقتىمۇ پاختا بار،

بۇ ئۇيۇقتىمۇ پاختا بار.

ماۋ زېدۇڭنىڭ دەۋرىدە،

ئەمگەكچىنىڭ بەختى بار.

ئازادلىق نەتىجىسىدە قولغا كەلگەن يېڭى ھاياتنى، توقچىلىققا قاراپ يۈكسىلىۋاتقان تۇرمۇشنى ۋە كېلەچەكتىكى زور تەرەققىياتنى كۈچادىكى قوشاقچى موللا تۇردى مۇنداق دەپ تەسۋىرلىدى.

ئازاد بولۇپ ئۆلكىمىز،

كىيىدۇق يېڭى چاپاننى.

تاغار - تاغار ئۇن تارتىپ،

تولغاپ يېدۇق ئاق ناننى.

ئەمگەك دېدى پارتىيە،

ئۆستەڭ چاپتى ئارمىيە.

شۇنداق ماڭساق كۆپ ئۆتمەي،

گۈلزار بولۇر ھەممە يە.

يېزىدا چىققان قوشاقلار ئىچىدە كادىرلار توغرىسىدىكى قوشاقلارمۇ خېلى جىق. يېزىغا ئىجتىمائىي ئىسلاھات خىزمىتى بىلەن چىققان كادىرلار پارتىيە سىياسىتىنى جارى قىلدى. ئۇلار ئۆز ئەمەلىيىتى بىلەن پارتىيە سىياسىتىگە ۋەكىللىك قىلدى. شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ خەلقلەر ئۇلارنى "پارتىيىنىڭ غۇنچىلىرى"، "ماۋجۇشنىڭ بالىلىرى"، دەپ ئاتىدى ۋە ئۇلارنىڭ خەلقپەرۋەر ئىشىنى ئۆز ناخشىلىرىدا ئىپادىلىدى:

يۈرۈك دوستلار بارايلى،
كادىرلارنىڭ ئالدىغا.
دەردىمىزنى ئېيتايلى،
ئادالەتچى باللىغا.
ئەجەب كەلدى زوقىمىز
كادىرلارنىڭ يولىغا.
ئۇلار زادى تەگمىدى
خەلقنىڭ بىر تال قىلغا.
يېڭى ئۆستەڭنىڭ تاللىرى
شېخىدا مارجانلىرى.
ئادىللىقتا بىر ئىكەن
ماۋجۇشنىڭ باللىرى.

كېيىنكى ۋاقىتلاردا يېزىدا ۋە تەنپەرۋەرلىك ئىشلەپچىقىرىش
ھەرىكىتى زور كۈچ بىلەن قانات يايدى. كوممۇنىستىك پارتىيىنىڭ
مېھنەت ھەققىدىكى نەزەرىيىسى يېزىدا ھەقىقىي ئەمگەكچىنىڭ قەدىر-
قىممىتىنى ئۆستۈردى. ئىشلەپچىقىرىشتا خەلقنىڭ يېڭى-يېڭى
نەمۇنىلىرى، ئىجادىيەتلىرى تۇغۇلۇشقا باشلىدى. فېئوداللىق جەمئىيەت-
يەتنىڭ ئىشلەپچىقىرىش مۇناسىۋەتلىرى خەلقنىڭ، جەمئىيەتنىڭ
ئىشلەپچىقىرىشتىكى يېڭى تۇرمۇش تەلەپلىرىگە جاۋاب بېرەلمەيتتى.
بۇ ھال فېئوداللىق تۈزۈمنىڭ ئەڭ چىرىك نۇقتىسى ئىدى. يېڭى
دېموكراتىزىملىق ئىنقىلاب بۇ چىرىك نۇقتىنىڭ بىتچىتىنى
چىقاردى. شۇنداقلا جەمئىيەتنىڭ يېڭى يەنى خەلقنىڭ ئۆسۈۋاتقان
تەلپىگە لايىق مۇناسىۋەت ئورناتتى، مېھنەتكە بولغان يېڭى كۆز
قاراش ئۆستى. ئازاد ئەمگەك يېڭى ئۇيغۇر ئەدەبىياتىنىڭ ئاساسىي

بىر تېمىسى بولۇپ قالدى:

دوست - دۈشمەننى چۈشەندۈق،

بەختىمىزگە ئىشەندۈق.

ئەمدى يەتتۇق مەقسەتكە،

كېچە - كۈندۈز ئىشلەيلۇق.

ئېرىغىمنى ئوي ئويدۇم،

چۆرىسگە گۈل قويدۇم.

ماۋجۇشنىڭ دەۋرىدە،

ئىشچانلىققا قول قويدۇم.

كەل ئەمگەكچى يولداشلار،

ئۆملۈشەيلى بەرىمىز.

ھەمكارلىشىپ ئىشلىسەك،

بوشقا كەتمەس تەرىمىز.

خەلق نۇرغۇن كۈرەش بەدىلىگە كەلگەن ئۆزلىرىنىڭ سۆيۈملۈك

بەختىنى ئاسرايدۇ. بۈگۈن ئۇلاردا سىياسىي سەزگۈرلۈك ئۆسمەكتە.

ئۇلار كومپارتىيە رەھبەرلىكىدە دۈشمەنلەرنىڭ ھەر خىل، ھەر

شەكىلدىكى رەڭۋازلىقىغا قارشى كۈرەشكە تەييار. ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ

ئۇلۇغ كۈچىگە بارغانسېرى قاتتىق ئىشەنمەكتە. شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ

ئۇلار خەلق دۈشمەنلىرىنى ئالدىنئاللا ئاگاھلاندۇرىدۇ؛ خەلق

دۈشمەنلىرىنىڭ يۈرگۈزگەن ۋە يۈرگۈزمەكچى بولغان بۇزۇق

ھەرىكەتلىرىگە ئۆزلىرىنىڭ دادىلىق بىلەن زەربە بېرىشتە تەييار

ئىكەنلىكىنى ئۆز ناخشىلىرىدىمۇ توۋلايدۇ.

ئاتنى باغلىدىم تۈزگە،

بۇ يىل تېرىدىم كۈزگە.

ئۆتمۈشتىكى بۇزۇقلار .

خىيال ئەيلىمەڭ بىزگە .

بۈگۈنكى ئۇيغۇر ئەدەبىياتىنىڭ ئاساسىي تېمىسى دېھقان ھاياتىدۇر. شۇنداقلا خەلق قوشاقلىرىمۇ ھازىر مۇشۇ تېمىدا ئۆسمەكتە. كېيىنكى ۋاقىتلاردا ئىشچىلار ئارىسىدىمۇ ئىشچىلار ھاياتى توغرىسىدىكى قوشاقلار تۇغۇلماقتا. مەلۇمكى ئىشچىلارنىڭ ھاياتى ئازادلىقتىن بۇرۇن بەك ئېغىرچىلىقتا ئىدى. ئۇلاردا ھوقۇق دېگەن نەرسە زادىلا يوق ئىدى. ئۆتمۈشتىكى خاڭ ئىشچىلىرى ئارىسىدىكى قوشاقلار ئۇلارنىڭ ھاياتىنىڭ نە قەدەر ئېچىنىشلىق ئىكەنلىكىنى تولۇق گەۋدىلەندۈرىدۇ.

زوھاڭدىن چۈشۈپ بېرىپ،

سۈنى چاپقان ئوخشىمەن.

بەرگىنى سۇنۇق ياماق،

جاننى ساتقان ئوخشىمەن.

ئەردى يۇپاڭمۇ دەيمىز،

سەندى يۇپاڭمۇ دەيمىز.

داڭقىدىن چۈشكەن ناننى،

خام سۇغا چىلاپ يەيمىز.

ئىشچىلارنىڭ ھاياتى ئازادلىقتىن كېيىن يېڭى باسقۇچقا كۆتۈرۈلدى. بولۇپمۇ زاۋۇت، كانلاردا ئېلىپ بېرىلغان خەلقچىلىق ئىسلاھات ئۇلارنىڭ تۇرمۇشىدا يېڭى دەۋر ياراتتى. شۇنداقلا ئۇلار ئازاد ئەمگەك تۈزۈمىنى ئورناتتى. بۈگۈن ئۇلار جەمئىيەتنىڭ ئالدىنقى ئەزاسى ۋە دۆلەتنىڭ رەھبىرى كۈچىگە ئايلاندى. شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇلار ئۆزلىرىنى ئەركىن ۋە خۇشال ھېس قىلىدۇ. شۇنداقلا

ئۇلارنىڭ قوشاقلرىدا ئازادلىق ئاۋازى ۋە كوممۇنىستىك پارتىيە ھەم رەئىس ماۋ زېدۇڭغا بولغان چەكسىز مۇھەببەت جاراڭلايدۇ.

ئاتىمىز سەن ماۋ زېدۇڭ،

ئانىمىز سەن ماۋ زېدۇڭ.

خانلارغا يورۇق بەرگەن،

كۈنىمىز سەن ماۋ زېدۇڭ.

بۈگۈن بىزنىڭ زاۋۇتتا،

ئازادلىقنىڭ ئاۋازى.

شۇنىڭ ئۈچۈن ئىشچىلار،

ماۋ زېدۇڭدىن كۆپ رازى.

كۆپ مىللەتلىك بۇ ئۆلكىدە ئۆتمۈشتە مىللەتلەر ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەت بەك يامان ئىدى. ئېكسپىلاتاتور سىنىپلار مىللەتلەر ئوتتۇرىسىغا بۇزغۇنچىلىق سېلىپ، ئۇزاق يىللىق مىللىي جاڭجال-لاردىن ئۆزلىرى نەپ ئالاتتى. پەقەت كوممۇنىستىك پارتىيىلا شىنجاڭدا مىللىي مەسىلىنى توغرى ھەل قىلىشنىڭ داغدام يولىنى ئاچتى. بۇنىڭ نەتىجىسىدە مىللەتلەر ئوتتۇرىسىدىكى بۇرۇنقى يامان مۇناسىۋەتلەر ئورنىغا يېڭى دوستلۇق مۇناسىۋىتى ئورنىدى. بۇ ئۆلكىمىزنىڭ تارىخىدا مىسلى كۆرۈلمىگەن تارىخىي غالىبىيەتتۇر. شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ خەلقىمىز بۇ غالىبىيەتتىن ئىلھاملانماي، زوقلانماي تۇرالمايدۇ. بۇ ھال ئۇيغۇر ئەدەبىياتىدىمۇ يېڭى تېپما ئاچتى. شۇنداقلا خەلق قوشاقلرىدىمۇ كۈيلەنمەكتە:

گومىنداڭلار گۇم بولدى،

ئەجەب ياخشى كۈن بولدى.

ماۋجۇشنىڭ دەۋرىدە،

ھەممە مىللەت ئۆم بولدى.

ئامېرىكا جاھانگىرلىكىگە قارشى تۇرۇپ، چاۋشەنگە ياردەم بېرىش ھەرىكىتى ئۆلكىمىزدە ۋە تەنپەرۋەرلىك ۋە ئىنتېرناتسىئوناللىق دولقۇنى كۈچەيتتى. ئۇيغۇر خەلقى پۈتۈن دۇنيا ئۈچۈن تىنچلىقنىڭ زۆرۈرلۈكىنى، سۆيۈملۈك قوشنىمىز چاۋشەن خەلقىنىڭ بېشىغا كەلگەن كۈلپەتلەرنى يوقىتىشنىڭ لازىملىقىنى شۇنداقلا خەلقئارا تاجاۋۇزچى ئۇرۇش خۇمار لاگېرغا قارشى كۈرەشنى كۈچەيتىپ ئۇرۇش ئوتىنى يوقىتىشنىڭ مۇھىملىقىنى چۈشىنىدۇ ۋە بۇ يولدا ئۆزلىرى ئۆتەشكە لازىم بولغان ۋەزىپىنىڭ ئۇلۇغ ۋە شەرەپلىك ئىكەنلىكىنى بىلىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ ئۇيغۇر قوشاقلىرىدا ئوتلۇق ۋە تەنپەرۋەرلىك ۋە ئىنتېرناتسىئوناللىق روھ زور كۈچ بىلەن جاراڭلايدۇ.

بۇلبۇل چىداپ تۇرامدۇ،

قاغا قونسا گۈلشەنگە.

ئۇچار قانتىم بولسا،

ئۇچۇپ بارسام چاۋشەنگە.

تۆت يىلغا يېقىن بولغان ئازادلىق دەۋر خەلقىمىز ھاياتىدا سىياسىي، ئىقتىسادىي جەھەتتىلا ئەمەس، بەلكى خەلقنىڭ مەدەنىيەت سەۋىيەسىنى ئۆستۈرۈشتىمۇ چوڭ ئۆزگىرىشلەرنى ۋۇجۇدقا كەلتۈردى. خەلق ھۆكۈمىتى مەدەنىي-مائارىپنى تەرەققىي قىلدۇرۇشنىڭ يېڭى-يېڭى شەرتلىرىنى ياراتماقتا. جۈملىدىن ساۋاتسىزلىقنى يۇيۇش ھەرىكىتى كېيىنكى ۋاقىتلاردا ئۆلكىمىزدە كەڭ-كۆلەملىك ئاممىۋى ھەرىكەتكە ئايلىنىپ كەتتى. ھەر بىر جايدا خەلقنىڭ ئوقۇشقا، مەدەنىيەتكە بولغان يېڭى كۆز قارىشى ۋە يېڭى تەلەپلىرى ئۆسۈپ

باردى. چۈنكى خەلق قولغا كەلگەن ئوتۇقلارنى راۋاجلاندۇرۇش ئۈچۈن ئىلىم-بىلىمنىڭ زۆرۈرلۈكىنى ھېس قىلماقتا. شۇنداقلا بۇرۇنقى نادانلىقنىڭ ساقلىنىشى يېڭى زامانىمىزغا ياراشمايدىغانلىقىنى بىلىدۇ ۋە بۇ ھەقتە ناخشا ئېيتىدۇ:

ئىشك ئالدى شاپتۇلا،

يۈرىكىمدە گەپ تولا.

بۇرۇنقى نادانلىقنى،

ئەمدى قىلساق سەت بولا.

بۈگۈن ئۆلكىمىزدە خەلق ھاياتى يېڭى باسقۇچقا كۆتۈرۈلدى. ئۇيغۇر ئەدەبىياتىمۇ يېڭى باسقۇچتا ئۆسۈۋاتماقتا. ئۇيغۇر خەلقى بۈگۈن نېمە توغرۇلۇق ناخشا ئېيتىمىسۇن، ئۇنىڭدا خۇشاللىق، مەغرۇرلۇق جاراڭلايدۇ. چۈنكى بۈگۈن ئۇنىڭ ھاياتىغا ۋە ناخشىسىغا مۇڭ-ھەسرەت بېرىدىغان بۇرۇنقى دەھشەتلىك ئىجتىمائىي تۈزۈم بىتچىت قىلىنغان. ئەمدى بۇ ئۆلكىدە خۇشال ھايات باشلانماقتا ۋە تەرەققىي قىلماقتا. بۇ ھايات خەلقىمىزنىڭ ئەسىرلەردىن بېرى چاڭقىپ كۈتكىنى ئىدى. خەلقىمىزنى بۇ كۈنگە جۇڭگو كومپارتىيىسى ۋە داھىمىز رەئىس ماۋ زېدۇڭ يەتكۈزدى. شۇنىڭ ئۈچۈن خەلقىمىز پارتىيە ۋە ماۋ زېدۇڭنى جان-دېلى بىلەن سۆيىدۇ. كومپارتىيە ۋە رەئىس ماۋ زېدۇڭ بۈگۈنكى ئۇيغۇر ئەدەبىياتىنىڭ مەركىزىي تېمىسى بولۇپ قالدى. چۈنكى ئۆلكىمىزدە مەۋجۇت بولۇۋاتقان بارلىق يېڭى ئۆزگىرىشلەر كومپارتىيە ۋە رەئىس ماۋ زېدۇڭنىڭ ئىدىيىسى، پولىئورۇقى ۋە بىۋاسىتە يېتەكچىلىكى بىلەن زىچ باغلىنىدۇ. كومپارتىيە ۋە رەئىس ماۋ زېدۇڭنىڭ ئۇلۇغلۇقى توغرىسىدا خەلق ئۆزىنىڭ چوڭقۇر يۈرىكىدىكى چۈشەنچىسىنى ئۆز ناخشىسىدا كۈيلەيدۇ:

كۆڭچەنداك يېتىپ كەلدى،

يۇرتىمىزغا نۇر چېچىپ.

كەمبەغەلگە كۈچ بەردى،

ئازادلىققا يول ئېچىپ.

ئۇزۇن يىللار ئېزىلدۇق،

گومىنداڭنىڭ قولىدا.

ئەمدىغىنا قۇتۇلدۇق،

ماۋجۇشنىڭ يولىدا.

كومپارتىيە، ماۋجۇشى خەلقىمىزنىڭ نىجات يۇلتۇزىدۇر. خەلقىمىز بۈگۈن كومپارتىيىگە ۋە ئۆزىنىڭ سۆيۈملۈك داھىيىسى رەئىس ماۋزېدۇڭغا يېتىشكەنلىكى ئۈچۈن تاغدىك خۇشال. ئۆتمۈشتىكى ئېغىر كۈنلىرىنى ئەسلىگەندە، شۇنداقلا بۈگۈنكى ئازادلىققا قانداق ئېرىشكەنلىكىنى ئويلىغاندا كومپارتىيە ۋە رەئىس ماۋزېدۇڭ ئۇلارنىڭ كۆز ئالدىدا مەسىلىسىز ئۇلۇغ بولۇپ گەۋدىلىنىدۇ. كۇچا 4 - رايوندىكى 50 ياشلىق قوشاقچى ئابدۇللا بۇ توفىرۇلۇق مۇنداق قوشاق ئوقۇدى:

ئوي ئېتىزمۇ ئۆنسىكەن،

دۆڭ ئېتىزمۇ ئۆسسىكەن.

ئەللىك بىلىنىڭ ئالدىدا،

ماۋجۇشىمىز بولسىكەن.

خەلق ئۆزلىرىنى يورۇقلۇققا ئېلىپ چىققان ۋە مۇڭلۇق يۈرىكىنى خۇشاللىق بىلەن تولدۇرغان كومپارتىيىگە ۋە رەئىس ماۋزېدۇڭغا ئۆز يۈرىكىنىڭ ئەڭ چوڭقۇر قاتلىمىدىكى مۇھەببىتىنى ئاتايدۇ. پارتىيە ۋە داھىيىغا شان - شەرەپ تىلەيدۇ.

ئىلىمخونىڭ غوللىرى،
ئالېيىشىل گوللىرى.
كۈندىن - كۈنگە گۈللىسۇن،
پارتىيىنىڭ يوللىرى،
ئاق بەلباغمۇ توقۇيمەن،
كۆك بەلباغمۇ توقۇيمەن.
ماۋجۇشى، ستالىنغا،
يۈزىڭ رەھمەت ئوقۇيمەن.

ئۇيغۇر ئەدەبىياتىنىڭ تارىخى، مىللىي ئەنئەنىلىرى بىلەن
يېڭى دېموكراتىزىملىق ئەدەبىيات - سەنئەتنىڭ بىرلەشكەن بىر
بۇتۇن شەكلى بولغان ئۇيغۇر خەلق ئەدەبىياتى بۈگۈن ئازاد زامان
قۇچىقىدا ئۆسمەكتە. بۇلۇپمۇ بۈگۈنكى زور بۇرۇلۇش جەريانىدا
ئۆسۈۋاتقان ئۇيغۇر خەلق قوشاقلىرى يېڭى ئەدەبىيات تەرەققىياتىنىڭ
ئالدىنقى نەمۇنىسى بولماقتا. بۇ ئىستىقبالى كەڭ ۋە شەرەپلىك
ئەدەبىياتتۇر. چۈنكى بۇ ئەدەبىياتنىڭ تەرەققىياتىغا رەئىس
ماۋزېدۇڭنىڭ ئىلغار ئەدەبىي - سەنئەت نىشانى بايراقدار بولماقتا.

1955 - يىلى 8 - ئاي.

كونسېرت تېكىستلىرى توغرىسىدا

كونسېرت تېكىستلىرىنىڭ ناچارلىقى توغرىسىدىكى مەسىلىنى بىزنىڭ بۈگۈنكى ئەدەبىيات - سەنئەت ئىجادىيىتىمىزدە مەۋجۇت بولۇپ تۇرغان مەسىلىلەردىن ئايرىپ قاراشقا بولمايدۇ. بىزنىڭ ھازىرقى ئەدەبىيات - سەنئەت ئىجادىيىتىمىزدىكى ئەڭ چوڭ كەمچىلىك كۆز ئالدىمىزدىكى جىددىي ۋەزىپىلەر بىلەن ماسلىشىپ بارالماسلىق، يەنى پارتىيە ۋە خەلق ھۆكۈمىتىنىڭ سىياسەت ۋە قارارلىرىغا ئۆز ۋاقتىدا جاۋاب بېرەلمەسلىك، رېئاللىقنى گەۋدىلەندۈرۈپ بېرەلمەسلىك، جەمئىيەتنىڭ تەلپىدىن ئارقىدا قېلىش، شۇنداقلا سەنئەت بىلەن سىياسەتنىڭ، مەزمۇن بىلەن شەكىلنىڭ بىرلەشمەسلىكىگە ئوخشاش ئەھۋاللاردا ئىپادىلىنىدۇ. دۇرۇست، سەنئەت ئۆمەكلىرىنىڭ ئۇيۇشتۇرۇشى بىلەن كۆز ئالدىمىزدىكى جىددىي ۋەزىپىلەرگە بېغىشلانغان بىر قاتار ناخشىلار (يالغۇز كىشىلىك ناخشا، خور، لەپەر، ئۇسسۇللۇق ناخشا ۋە باشقىلار) مەيدانغا چىقىپ تۇرىدۇ. لېكىن بۇ خىل يېڭى تېمىدىكى ناخشىلار سەنئەت جەھەتتىن بەك ناچار ئىكەنلىكى ئۈچۈن جامائەتچىلىكىمىزنىڭ ئانچە ئالقىشىغا ئىگە بولالماي كېلىۋاتىدۇ.

بىزنىڭ ئەدەبىيات - سەنئەت ئىجادىيىتىمىزدە "سىياسىي تەرىپى چاتاق بولمىسىلا بولىدۇ" دېگەن ئەرزەن ئىجادىيەت خاھىشى مەۋجۇت، بولۇپمۇ بۇ خىل ئەھۋال بىزنىڭ ناخشا تېكىستلىرىمىزدە

ئالاھىدە گەۋدىلىنىدۇ. بۇنداق قاراش ئەدەبىيات - سەنئەتنىڭ سىياسەت. نى سەنئەت ئارقىلىق ئىپادىلەش پىرىنسىپىغا پۈتۈنلەي ياتتۇر. مۇنداق "ئەرزەن ئىجادىيەت" خاھىشى بىزنىڭ ناخشا تېكىستلىرىمىزدە ئالدى بىلەن شوئارچىلىق، قۇرۇق سەپسەتچىلىك بولۇپ ئىپادىلىنىدۇ. بىزنىڭ ئەدەبىي ئىجادىيىتىمىزدىكى (جۈملىدىن پوئېزىيىمىزدىكى) ھەددىدىن ئاشقان شوئارچىلىق توغرىسىدا بولۇۋاتقان گەپلەر خېلى كۆپ. شۇنىڭدەك شوئارچىلىقنىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى چۈشىنىپ يەتمىگەنلەر مۇ ئاز ئەمەس.

زادى پوئېزىيىمىزدىكى شوئارچىلىق دېگەن نېمە؟ شوئارچىلىقنىڭ ئىپادىلىرى خىلمۇخىل بولغانلىقتىن، بۇنىڭغا مۇكەممەل جاۋاب بېرىش ئاسان ئەمەس، قىسقا قىلىپ ئېيتقاندا، شوئارچىلىق سىياسەتنى، مەلۇم سىياسىي - نەزەرىيىۋى فورمۇلانى مىسرالارغا تىزىپ، قاپىيلەشتۈرۈش بىلەن مەقسەتنى تۇرمۇشقا باغلىماي يالغىچ سۆزلەر ئارقىلىق ئىپادىلەشكە ئۇرۇنىدىغان ئىجادىيەت مېتودىدۇر. مۇنداق "شېئىر"لار پوئېزىيىنىڭ گۈزەللىك ۋاسىتىلىرى بىلەن قوراللانمىغاچقا ۋە تۇرمۇش پاكىتلىرىنى ئىپادىلەپ بېرەلمىگەچكە كىشىگە بەدىئىي زوق بېرەلمەيدۇ. شۇنىڭ بىلەن بىللە ئېيتماقچى بولغان ياخشى مەقسەتنى سۇيۇقلاشتۇرىدۇ. قىسقىسى، ئۇ، بەدىئىي ئەسەر بولالمايدۇ.

ئەمدى گەپنى شوئارچىلىقنىڭ كونسېرت تېكىستلىرىدىكى ئىپادىسىغا بۇرايلىق. ئۆلكىلىك مىللىي سەنئەت ئۆمىكىنىڭ سەھنىدە ئىجرا قىلغان ۋە ئىجرا قىلىۋاتقان ناخشىلىرىنىڭ ئىچىدە مەخسۇس جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيىسىگە، داھىمىز رەئىس ماۋ زېدۇڭغا بېغىشلانغانلىرى 20 گە يېتىدۇ. لېكىن ئۇلارنىڭ ئىچىدە جۇڭگو

كوممۇنىستىك پارتىيىسى ۋە داھىيىمىز ماۋ زېدۇڭنىڭ ئۇلۇغلىقىنى بەدىئىي رەۋىشتە گەۋدىلەندۈرۈپ بەرگەن بىرەر تېكىستىنىمۇ ئالاھىدە كۆرسىتىش قىيىن. جۈملىدىن ئۇلارنىڭ ئىچىدە خېلى ياخشى دەپ ئاتالغانلاردىن «كومپارتىيە» (يالغۇز كىشىلىك ناخشا)، «ياشا داھىي» (ئومۇمىي خور)، «داھىيىمىز ياشا» (ئۇسسۇلۇق ناخشا) غا ئوخشاش-لارنىڭ تېكىستلىرىغا نەزەر سالىدىغان بولساق، كۆپرەك يالغۇچ شوتار، يېقىمسىز تەسۋىرلەر بىلەن تولغانلىقىنى كۆرەلەيمىز.

«كومپارتىيە» دېگەن ناخشىنىڭ تېكىستىدا مۇنداق مىسرالار

بار:

كومپارتىيە ھۈر، ئادالەت،

يوقتۇر ئەمدى جاھالەت.

ياشا-ياشا كومپارتىيە،

بىزگە بەردىك سائادەت.

بۇ بىر كۇپلېت تېكىستىكى "ئادالەت"، "جاھالەت"، "سائادەت" دېگەن قاپىيداش سۆزلەرنىڭ بولۇشى، سۆزلەرنىڭ تۆت مىسراغا تىزىلىپ بىر كۇپلېت تۈسكە كىرىشى، رىتىملىق بولۇشى ئۇنى بىرقەدەر شېئىرىي شەكىلگە يېقىنلاشتۇرۇپ تۇرىدۇ. لېكىن ئۇنىڭدا نازۇك، چوڭقۇر پىكىر، مەقسەتنى گەۋدىلەندۈرگىدەك ۋە كىشىنى ھاياجانغا سالغىدەك تەسۋىرىي سۆزلەر يوق ھېسابىدا. ئۇنىڭ ئۈستىگە مىسرالارنىڭ بىر-بىرى بىلەن مۇناسىۋىتىمۇ زىچ ئەمەس. كۆرۈنۈپ تۇرۇپتىكى، "ھۈر" دېگەن سۆز پارتىيىنىڭ ئۇلۇغۋارلىق خاراكتېرىنى ئېچىپ بېرىش ئۈچۈن خىزمەت قىلالماي-دىغان سۆز. قىسقىسى، بۇ تېكىستقا ئىلھام بەرگەن نەرسە تۇرمۇش پاكىتلىرى بولماي، پەقەت ياسانچۇق قاپىيىلەر دېيىشكە بولىدۇ.

«داھىمىز ياشا» دېگەن ئۇسسۇللۇق ناخشىنىڭ تېكىستى تېخىمۇ
ناچار، ئۇنىڭ دەسلەپكى كۆپلەپتىكى ئوقۇپ كۆرەيلى:

بەختىمىزنىڭ تەلىيى —

ماۋ زېدۇڭ ئۇلۇغ داھىي؛

سەن ئامان بول داھىمىز، ياشا!

كۆڭلىمىز نۇرغا تولدى

سەن بىلەن ئۇلۇغ داھىي،

سەن ئامان بول داھىمىز، ياشا!

“بەختىمىزنىڭ تەلىيى” دېگەن مىسرانىڭ ئۆزىدە مۇجمەللىك
بارلىقىنى سۈرۈشتى قىلىپ ئولتۇرۇشنىڭ ھاجىتى بولمىسا كېرەك.
“كۆڭلىمىز نۇرغا تولدى، سەن ئۇلۇغ داھىي” دېگەن مىسرالاردا
بىرقەدەر شېئىرىيەت بار دېيىشكە بولىدۇ. ئامما باشقا سۆزلەر
تولمۇ يالڭاچ، قاپىسىنىڭمۇ تايىنى يوق. قالغان كۆپلەپتىلىرىنىڭ
ئەھۋالىمۇ مۇشۇ بىرىنچى كۆپلەپتىدىن پەرقلىنىپ كەتمەيدۇ. قىسقىسى
بۇ ناخشىنىڭ سەرلەۋھىسىمۇ “ياشا”، قاپىسىمۇ “ياشا”، قايتۇرمىسىمۇ
“ياشا”، ئەۋجلىرىمۇ “ياشا”، مەزمۇنىمۇ “ياشا”، زادى ھەممە
نېمىسى دېگۈدەك “ياشا”.

ئازادلىقتىن كېيىنكى ھاياتىمىز شەنىگە، كوممۇنىستىك پارتىيە ۋە
داھىمىز رەئىس ماۋ زېدۇڭغا بېغىشلانغان تېكىستلاردا “ياشا” دېگەن
سۆزلەر ئىنتايىن كۆپ. دۇرۇست “ياشسۇن جۇڭگو كوممۇنىستىك
پارتىيىسى”، “ياشسۇن داھىمىز رەئىس ماۋ زېدۇڭ” دېگەن شونارلار
خەلقىمىزنىڭ پارتىيە ۋە رەئىس ماۋ زېدۇڭغا بولغان سەمىمىي
مۇھەببىتى ۋە مىننەتدارلىقىنىڭ ھەقىقىي ساداسدۇر. لېكىن شېئىرد-
يەتتە بۇ مۇھەببەت ۋە مىننەتدارلىقنى ئىپادىلەش ئۈچۈن “ياشا”

دېگەن سۆزدىن باشقا سۆزلەر تېپىلماسمۇ؟ بەدىئىي ئەسەرنىڭ مەنىسى ئەنە شۇ "ياشا" دېگەن سۆزلەرنى يالڭاچ ھالدا تەكرارلا-
 ۋېرىش بولماي، بەدىئىي ۋاستىلەر ئارقىلىق شۇنى گۈزەل قىلىپ
 ئىپادىلەپ بېرىش ئەمەسمۇ؟

بىز يۇقىرىدا ئېيتىپ ئۆتكەن «داھىمىز ياشا» دېگەن ناخشا تېكىستنىڭ ناچارلىقىغا قارىماي سەھنىلەردە خېلى نۇرغۇن ئىجرا قىلىندى ۋە قىلىنىۋاتىدۇ. بۇنىڭ سەۋەبى ئۇنىڭ مۇزىكىسىنىڭ گۈزەللىكىدە. ۋەھالەنكى بۇ گۈزەل ئاھاڭغا ئىگە بولغان ناخشا سەھنىلەردە شۇنچە كۆپ ئىجرا قىلىنغانغا چۈشلۈك ئۇنىڭ شېئىرنىڭ بىر- ئىككى مىراسىمۇ خەلق ئىچىگە رەسمىي تارالغىنى يوق. ئەگەر بۇ ئاھاڭ ئۆزىگە لايىق گۈزەل تېكىست تاپالغاندا ناخشىلارنىڭ ناخشىسى بولۇشىدا گەپ يوق ئىدى. ئەپسۇسكى، جانسىز تېكىست ئۇنىڭ مۇۋاپىقەتلىكىگە نۇرغۇن پۇتلاشتى.

بۇنداق ئەھۋاللارنى باشقا تېمىدىكى ناخشىلاردىمۇ كۆپ ئۇچرىد-
 تىمىز. يەر ئىجارىسىنى كېمەيتىش، يەر ئىسلاھاتىنى يۈرگۈزۈش جەريانىدا دېھقانلارنىڭ ئۆتمۈشتىكى ئېغىر ھاياتىنى، پومبىشچىلارنىڭ زۇلۇم، ئېكسپىلاتاتسىيىسىنى ئەكس ئەتتۈرۈپ، ئەمگەكچى دېھقانلار ئاممىسىنىڭ سىنىپىي ئېگىنى ئۆستۈرۈشكە بېغىشلانغان تېكىستلار يارالدى. ئۇلارنىڭ بەزىلىرى خېلى ئەھمىيەتكە ئېگە بولدى. لېكىن ناھايىتى كۆپ قىسمى "بىزنى ئەزدى پومبىشچىك"، "زومىگەرلەر يوقالسۇن"، "پومبىشچىك دېگەنلەرنىڭ يىلتىزىنى قومۇرايلى". "ئەمگەكچىلەر بىرلىشىپ، ئۈستۈنلۈكنى ئالايلى"، "پومبىشچىكنى يوقىتىپ، يېڭى جۇڭگو قۇرايلى" دېگەنگە ئوخشاش شۇئارلار، يالڭاچ گەپلەر بىلەن تولغان. شۇنىڭدەك ئەمگەك تېمىسىغا

سەن بىلەن كەلدى سائادەت،

سەن بىلەن ھۈرلۈك زامان.

ھەر چېلىشتا، ھەر كۈرەشتە

غەلبە ئالدۇق سەن بىلەن.

نۇرلىنىپ بارلىق ئېلىم

خۇشال ياشار نامىڭ بىلەن.

قايتۇرمىسى:

بەختىمىز سەن، شانىمىز سەن،

داھىيىمىز ياشا!

ھاھاھاھاھاھاھا

ھاھاھاھاھا...!

ماۋ زېدۇڭ داھىي،

ئەلنىڭ پاناھى،

باغنىڭ باغۋىنى،

يۇرت پاسۋانى.

ئۇلۇغ ئېلىم نۇرغا تولۇپ

يۈكسەلدى داھىي يولىدا.

ماۋجۇشى قۇياش كەبى

يورۇتار ۋەتەننى نۇرىدا.

ياخشى زەڭ قويغاندا، بۇ ئىككى تېكىستنىڭ ئاساسەن بىر -

بىرسىدىن پەرقى يوقلۇقىنى سېزىۋالغىلى بولىدۇ. بەلكىم بەزىلەر

ئىككىسىنىڭ بىرىسى ئوغرىلانغان تېكىست دەپمۇ ئېيتار. ئۇنداق بولغاندا، «ياشا داھىي» دېگەن تېكىست («داھىي ماۋ زېدۇڭ» دىن كېيىنرەك مەيدانغا چىققانلىقى ئۈچۈن) ئوغرىلانغان تېكىست بولىدۇ. بىراق، ئۇنداق دەپمۇ بولمايدۇ. «داھىي ماۋ زېدۇڭ» دېگەن شېئىردىمۇ، بۇرۇن چىققان بىرقانچە شېئىرلاردا تەكرارلانغان تەسۋىرلەر خېلى جىق ئورۇن ئالغان. ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇ «ئوغرىد-لىۋالغۇدەك» مۇ شېئىر ئەمەس. لېكىن بىزنىڭ دېمەكچى بولغىنىمىز شۇكى، بولغان گەپنى ھەددى-ھېسابسىز تەكرارلاۋېرىشتىن ساقلىنىش كېرەك.

مەلۇم بىر تېمىدا يېزىلغان شېئىرلارنىڭ بىر-بىرىگە ئاساسەن ئوخشاپ كېتىشى بىزنىڭ شائىرلىرىمىزنىڭ تۇرمۇشنى ياخشى، ئەتراپلىق ئۆگەنمىگەنلىكىنىڭ ئەمەلىي ئىسپاتىدۇر (بۇ ئەھۋال بىزنىڭ پروزا ئەسەرلىرىمىزدىمۇ، دراماتۇرگىمىزدىمۇ ئېغىر دەرىجىدە مەۋجۇت). ئەگەر مەلۇم بىر تېمىدا ئەسەر يېزىشقا توغرا كەلسە، شۇ ساھەنىڭ تۇرمۇش پاكىتلىرىنى ئەتراپلىق ئۆگىنىپ، تەپەككۈر يۈرگۈزگەندە، ئۇنى ھەر تەرەپلىملىك ئەكس ئەتتۈرۈش مۇمكىن. ئەپسۇسكى، بىزنىڭ تېكىست يازغۇچىلىرىمىز مەلۇم بىر تېمىغا بېغىشلاپ بىرەر نەرسە يازماقچى بولغاندا تۇرمۇش پاكىتلىرىنى ئەتراپلىق ئۆگەنمىگەچكە شۇ تېمىغا دائىر ئومۇملاشقان، ئابستراكت چۈشەنچىسىنىلا شېئىرىي قېلىپقا سېلىش بىلەن چەكلىنىپ قېلىۋاتىدۇ.

بىزدىكى تېكىستلارنىڭ ناھايىتى كۆپ قىسمىنى ئەمگەك تېمىسىغا بېغىشلانغانلىرى تەشكىل قىلىدۇ. لېكىن ئۇلارنىڭ تەڭدىن تولىسى بار بولغان گەپلەرنى تەكرارلاۋېرىش (يەنى ئەمگەك، ئىشلەپچىقىرىش

توغرىسىدىكى ئومۇملاشقان چۈشەنچىلەرنى قېلىپلاشتۇرۇش) دائىرىدە -
سىدىن چىقالمايۋاتىدۇ. لېكىن كېيىنكى ۋاقىتلاردا بۇ تېمىغا بېغىش -
لانغان خېلى ياخشى تېكىستلار بارلىققا كەلدى. مەسىلەن، «ئانا
ئارزۇسى»، «دېھقان قىزنىڭ ناخشىسى» ۋە باشقىلار.

ئەمگەك تېمىسىغا بېغىشلانغان، بىر - بىرگە ئوخشاپ كېتىدىغان
نەسەپتەكويۇق بىلەن تولغان نۇرغۇنلىغان تېكىستلاردىن «ئانا
ئارزۇسى» دېگەن تېكىستنىڭ ئەھمىيىتى چوڭلۇقىنى ھەممە كىشى
بىلەلەيدۇ. بۇ تېكىست ئۆز ئالدىغا يېڭى بىر شەكىل ۋە يېڭى
مۇندەرىجىگە ئىگە بولۇشى بىلەنلا ئەمەس، شۇنىڭ بىلەن بىللە
تۇرمۇشقا بولغان چوڭقۇر مۇناسىۋىتى بىلەنمۇ ئەھمىيەتلىكتۇر.
تۆۋەندە ئۇنى ياخشى تېكىستنىڭ نەمۇنىلىك ۋەكىلى قىلىپ كۆرسە -
تىپ ئۆتۈشكە توغرا كېلىدۇ:

بىر يىگىتكە سۆز بەرسەم،
ئويناپ كۈلىمىز دەيدۇ.
كەتمەننى ئېلىڭ دېسەم،
باغقا كىرىمىز دەيدۇ.

باغنىڭ ئىچىگە كىرىپ،
كۆردۇق بىز قىزىلگۈلنى.
مەن دېدىم: قىسالمايمەن
ئەمگەك سۆيىمگەن قولىنى.

ئانامغا بېرىپ ئېيتسام،
كۆڭۈل بۆلىمىگىن، دەيدۇ.

كىم ئەمۇلچى بولسا

شۇنى خالىغىن، دەيدۇ.

بىز ناخشا تېكىستلىرى يېزىش ئۈچۈن فولكلور بايلىقىدىن پايدىلىنىشتا تېخى توغرا ئاساسقا ئىگە بولۇپ كېتەلمەيۋاتىمىز. بۇ — بىزنىڭ فولكلور بايلىقىدىن تەنقىدىي پايدىلىنىشنى تېخى بىلەلمەي-ۋاتقانلىقىمىزنىڭ، فولكلورنىڭ ئوبدان ئەمۇنلىرىنى ھازىرقى زامان پوئېزىيىسى بىلەن بىرلەشتۈرۈش توغرىسىدىكى چۈشەنچىمىزنىڭ بەك ئۈزەلگىنىڭ نەتىجىسىدۇر. بۇنىڭ ئەمەلىي ئىپادىسىنى بىز خەلق قوشاقلىرى شەكلىدە يېزىلغان تېكىستلاردا نۇرغۇن ئۇچرىتىمىز. مەسىلەن، خەلق قوشاقلىرىدىكى مۇھەببەت تېمىسىغا بېغىشلانغان:

كۈرلىدىكى بېغىمنىڭ

ئەشپۈتى تاتلىق.

مېنىڭ سۆيگەن بىر يارىم بار

...خان ئاتلىق.

دېگەن قوشاققا سىياسىي تۈس بېرىمىز دەپ، ئۆلكىلىك مىللىي سەنئەت ئۆمىكى ئۇنى مۇنداق بايلىغان:

كۈرلىدىكى بېغىمنىڭ

ئەشپۈتى تاتلىق.

مېنىڭ پۇشتى — پاناھم بار

پارتىيە ئاتلىق.

بۇنى قانداق ئىجادىيەت مېتودىنىڭ مەھسۇلى دەپ ئاتاش مۇمكىن؟ "مېنىڭ پۇشتى — پاناھم بار پارتىيە ئاتلىق" دېگەن سۆزنى قوشۇش بىلەن ئۇنىڭغا سىياسىي تۈس بەرگەنلىك بولامدۇ؟ ئاشۇ سۆزنىڭ پارتىيىمىزنىڭ ئۇلۇغۋارلىقىنى ئېچىپ بېرىشكە خىزمەت

قىلايمايۋاتقانلىقىنى چۈشىنىش تەس بولمىسا كېرەك. ئەگەر بۇنى فولكلورنىڭ ئوبدان ئۈلگىلىرىنى ھازىرقى زامان پوئىزىيىسى بىلەن بىرلەشتۈرگەنلىك دېگەن چۈشەنچە بولسا، بۇ پۈتۈنلەي مەنتىقىسىز خىيال ۋە جۆيلۈش بولار ئىدى.

ئۇيغۇر فولكلورىدا دەسلەپكى بىر ياكى ئىككى مىراسىدا تەبىئەت ياكى بىر ھەرىكەت ئۈستىدە تەسۋىر بېرىلىپ، كېيىنكى مىراسلاردا ئەينى مۇددىئىدا ئىپادىلىنىدىغان قوشاقلار ناھايىتى چىق. ئۇنىڭ بەزىلىرىدە دەسلەپكى مىراسلار بىلەن كېيىنكى مىراسلاردا ئىپادىلىنىدىغان ئەينى مۇددىئىدا ئۇتتۇرىسىدا ناھايىتى زىچ باغلىنىش بار. مەسىلەن:

ھاۋانى تۇمان باستى،

ئايىنى كۆرگىلى بولماس.

كۆڭلۈمگە گۇمان چۈشتى،

يارنى سۆيگىلى بولماس.

ھەقىقەتەن، بۇنىڭ بېرىنچى، ئىككىنچى مىراسلاردا تەبىئەت تەسۋىرى بېرىلگەن. لېكىن بۇ تەسۋىرلەر كېيىنكى مىراسلارنىڭ مەزمۇنى بىلەن ناھايىتى يېقىن مۇناسىۋەتلىك. شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ بۇنىڭ گۈزەللىكى بەك ئۈستۈن. بىز مۇنداق نەمۇنىلاردىن ئەلۋەتتە پايدىلىنىشىمىز كېرەك. لېكىن بەزى قوشاقلار باركى، ئۇنىڭ دەسلەپكى مىراسلاردا بېرىلگەن تەبىئەت، باشقا بىر ھەرىكەت تەسۋىرى كېيىنكى مىراسلاردا بايان قىلىنىدىغان مەقسەتكە زادى مۇناسىۋەتسىز، ياكى بولسىمۇ ناھايىتى يۈزە. مەسىلەن:

يۇقىرىدىن چۈشۈپ كەلسەم،

ئىككى بۆرىنىڭ ئىزى.

كۆڭلۈمنى ئېلىپ كەتتى،
ھەقەمساينىڭ قىزى.

بۇ قوشاقنىڭ دەسلەپكى ئىككى مىراسى بىلەن كېيىنكى مەقە-
سەتنى ئىپادە قىلىۋاتقان ئىككى مىراسى ئوتتۇرىسىدا قانداق
مۇناسىۋەت بار؟ ھېچقانداق مۇناسىۋەت يوق. يۇقىرىقى ئىككى مىراس
پەقەت بۇ قوشاقنىڭ كۆپلەپتىنى شەكىل جەھەتتىن تولدۇرۇشقا،
«ھەقەمساينىڭ قىزى» دېگەن گەپكە «ئىزى» دېگەن بىر سۆزنى
قايمىداش قىلىش ئۈچۈنلا كەلتۈرۈلگەن.

بىزدە خەلق قوشاقلارنىڭ نەمۇنىلىرىدىن پايدىلىنىش ھەققىدىكى
چۈشەنچىلەر ئۈزۈم بولغاچقا دەسلەپكى كۆرسىتىلگەن ياخشى ئۆلگە-
لەرنىڭ ئورنىغا كېيىنكى كۆرسىتىلگەن ناچار ئۆلگىلەر بىلەن ئاۋارە
بولۇشقا ئوخشاش ئەھۋاللار خېلى دەرىجىدە بار. مىسال ئۈچۈن
ئاتاقلىق ناخشىلاردىن بولغان «ئازاد زامان» نىڭ ئىككىنچى كۆپلەپتىنى
كۆرۈپ باقايلى:

ئىشچى - دېھقان باللىرى،
قىزىل گۈللۈك باغلىرى.
ئېتىزلىقتا گۈلشەندە،
خۇشال ئۆتەر چاغلىرى.

بۇنىڭدىكى بىرىنچى، ئىككىنچى مىراس، كۆپلەپت ئىچىدىكى بىر
تۇتاش مەزمۇنغا ئانچە يېپىشىپ كەتمىگەن. بۇنى گرامماتىكا جەھەتتە-
تىن تەكشۈرۈپ چىققاندا ناھايىتى مۇجەمل گەپ بولۇپ چىقىدۇ.
«دوستلۇق قوشقى» دېگەن ناخشىنىڭ ئىككىنچى كۆپلەپتىنى كۆرۈپ
باقايلى:

تاغ بېشىدا قارىغاي،
باغدا بۇلبۇل سايرىغاي.
يۈرىكى بىر دوستلارنى،
دۈشمەن قانداق ئايرىغاي.
بۇنىڭدا دەسلەپكى مىسرالار بىلەن كېيىنكى مىسرالار ئوتتۇرىسىدە-
دىكى مۇناسىۋەت ناھايىتى يۈزە.

شۇنىڭدەك يۇقىرىدا ياخشى تېكىستقا نەمۇنە قىلىپ كۆرسىتىلگەن
«ئانا ئارزۇسى» دېگەن تېكىستنىڭ ئىككىنچى كۆپلەتتىمۇ شۇنداق
ئەھۋال مەۋجۇت.

ناخشا تېكىستلىرىغا مۇناسىۋەتلىك يەنە بىر مەسىلە ئۈستىدە خېلى
كەسكىن پىكىرلەر توغۇلماقتا. ئۇ بۇلىسمۇ خەلق ناخشىلىرىنىڭ تېكىستى-
تىنى تاللاش مەسىلىسىگە مۇناسىۋەتلىكتۇر.

مەلۇمكى، خەلق ناخشىلىرى ئۆز بېشىدىن نۇرغۇن تارىخىي
جەريانلارنى كەچۈرۈپ ئۆتتى. چۈملىدىن ئۇيغۇر خەلق ناخشىلىرىنىڭ
كۆپ قىسمى (بولۇپمۇ مۇھەببەت ناخشىلىرى) مەلۇم تارىخىي شارائىت-
لار ئاستىدا ئۆز ئالدىغا مۇقىملاشقان تېكىستنى ئىگەللەپ كېتەلمە-
گەچكە، ھەر ياغزا تېكىستلار بىلەن ئېيتىلىپ كەلمەكتە. شۇنداقلا
ھەر بىر كىشى ئۆزى بىلگەن ياكى ئۆزى ياقىتۇرغان تېكىستلار بىلەن
ئېيتىپ كەلمەكتە. شۇنىڭدەك بۇ ئېيتىلغان ناخشىلارنىڭ تېكىستلىرىدا
بىرىنچى كۆپلەتتىن ئىككىنچى كۆپلەتتى بىلەن زادى مۇناسىۋىتى
يوق ۋە بەلكى قارىمۇقارشىلىقلار بار. مەسىلەن، بىرىنچى كۆپلەتتە
چىن مۇھەببەت، ئەقىدە توغرىسىدىكى بېيىت سېلىنسا، ئىككىنچى
كۆپلەتتە ساختا مۇھەببەت، كۈندەشلىك توغرىسىدىكى بېيىتلەر
سېلىندۇ. شۇڭلاشقا ئۇنىڭ مەزمۇنىدا ئىزچىللىق بولماي قالىدۇ.

مۇنداق ئەھۋاللارنىڭ سەھنىلەردە داۋام قىلىپ كېلىشى كىشىنى دىققەتكە سېلىپ قويىدۇ. بۇنداق كېلىشمەسلىكنى ھەل قىلىش ئۈچۈن سەنئەت ئۆمەكلىرىنىڭ رەھبەرلىرى، ئىجادىيەت خىزمىتىنىڭ مەسئۇل ئادەملىرى، تېكىست يازغۇچىلار، مۇزىكانتلارنىڭ ئالاھىدە باش قوشۇپ دەسلەپكى بىر مۇقىم پىكىرگە كېلىشى لازىم بولۇپ قالدى. كېلەچەكتە بىزدىمۇ مۇزىكا ھەققىدە ئىلمىي تەكشۈرۈشلەر ئېلىپ بېرىلغاندىن كېيىن بۇ جەھەتتىكى كېلىشمەسلىكلەر پۇختا ھەل قىلىنىشى مۇمكىن. لېكىن شۇنداق بولسىمۇ كېلەچەكتىكى پۇختا ھەل قىلىشنى كۈتمەي، ھازىر ھەل قىلىشقا تېگىشلىك بولغان مەسىلىلەرنى ئىمكانىيەتنىڭ بارىچە ھەل قىلىشقا توغرا كېلىدۇ. بۇ ھەقتە ھازىرقى جىددىي تەلەپ شۇكى، تېكىستى ئۇزاق تارىختىن بېرى مۇقىملىشىپ كېلىۋاتقان تارىخىي ناخشىلارغا ئۇنىڭ تارىخىغا مۇناسىۋەتسىز بولغان تېكىستلارنى سالماسلىق، تېكىستلىرى مۇقىملاشقان ناخشىلاردىكى كۆپلىتىلىرى بىر- بىرگە قارىمۇقارشى كېلىدىغان ئەھۋالنى يوقىتىپ، مۇزىكىنىڭ رۇھىغا ماس كېلىدىغان، كۆپلىتىلىرى بىر- بىرگە مەزمۇن جەھەتتىن مۇناسىۋەتلىك بولغان تېكىستلارنى قوللىنىشنى يولغا قويۇش لازىم. شۇنىڭدەك مەيلى مۇھەببەت توغرىسىدىكى بولسۇن، مەيلى غەربىلىق توغرىسىدىكى بولسۇن، ئىش قىلىپ شۇنىڭغا دائىر تېكىستلارنىڭ ئىچىدىن مەزمۇن ۋە سەنئەت جەھەتتىن نەمۇنە بولارلىق قىسىم- لىرىنى تاللاش كېرەك. ئەكسىچە ھەقىقىي خەلق ئەدەبىياتىغا ۋەكىل- لىك قىلالايدىغان، ئېكسپىلاتاتۇر سىنىپلارنىڭ ئىدىيىسىنى تەرغىپ قىلىدىغان، خاتا، چېرىك كۆز قاراش بىلەن سۇغرىلغان، شۇنىڭ- دەك سەنئەت جەھەتتىن ناچار بولغان تېكىستلارنىڭ سەھنىگە

چىقىشىنى چەكلەش كېرەك.

شەكىل تۈرلەرنى كۆپەيتىشكە ئىنتىلمەسلىك بىزنىڭ بۈگۈنكى ناخشا ئىجادىيىتىمىزنىڭ ئاجىزلىق نۇقتىلىرىنىڭ بىر كۆرۈنۈشىدۇر. بىزدىكى يېڭى يېزىلغان ناخشا تېكىستلىرىنىڭ شەكلى ئۆز دائىرىسىدە نىڭ تارلىقى بىلەن خەلق قوشاقلىرىدىكى مەلۇم بولغان شەكىللەرنىمۇ تولۇق نامايىش قىلىپ بېرەلمەيۋاتىدۇ. بىزدىكى يېڭى تېكىستلارنىڭ ۋەزنى شەكلى ئاساسەن 7 ۋەزىنلىك، 7-8 ۋەزىنلىك، 13 ۋەزىنلىكلىكلەردىنلا ئىبارەت. رىتىملىرىمۇ ئاشۇ شەكىللەردە مەۋجۇت بولغان رىتىملار دائىرىسىدىن چىقالغىنى يوق. دورۇست، بىزنىڭ ناخشا - مۇزىكىمىز خەلق قوشاقلىرىنىڭ رىتىمى بىلەن چوڭقۇر مۇناسىۋەتلىك، ناخشا مۇزىكىسىدىكى ئۇزۇندىن بېرى مۇقىملىشىپ كېلىۋاتقان بۇ رىتىم دائىرىسىدىن چىقىپ يېڭى رىتىملار ئاساسىدىكى تېكىست ۋە شۇنىڭغا لايىق مۇزىكا ئىشلەپچىقىرىش ئاسان ئىش ئەمەس. بۇ بىزدىكى شېئىرىيەت رىتىمىغا ۋە مۇزىكا رىتىمىغا يېڭى بايلىق قوشۇش دېگەن سۆز. بۇ بىزنىڭ ناخشا ئىجادىيىتىمىزنىڭ ئالدىدا تەدرىجىي قىلىشقا تېگىشلىك بولغان ئىشلارنىڭ بىر قىسمىدۇر. ناخشا ئىجادىيىتى بىلەن شۇغۇللىنىپ كېلىۋاتقان مۇزىكانت ۋە شائىرلىرىمىزنىڭ ھازىرقى بار بولغان ئىجادىي كۈچى ئۇيۇشقاندا بۇ ساھەدىمۇ خېلى يېڭىلىق يارىتىشنىڭ مۇمكىنلىكىنى ئەمەلىيەت كۆرسىتىۋاتىدۇ. "ئەگەر، - دەيدۇ م. گوركى، - شائىرلار بىلەن مۇزىكانتلار بىرلىشىپ، يېڭى، تېخى دۇنيادا يوق، بىراق كەلگۈسىدە بولىدىغان ناخشىنى چىقارسا، ئۇنى پۈتۈن جاھان ئالغىلاپ ئاڭلىغان بولار ئىدى".

ناخشا ئىجادىيىتىمىزنى ياخشىلاش ئۈچۈن تېكىستلارنى ياخشىلاش

توغرىسىدىكى مەسىلىنى ئالاھىدە ئوتتۇرىغا قويۇشنىڭ بۈگۈن ناھايىتى جىددىي ئىش بولۇپ تۇرغىنىنى يۇقىرىدىكى پاكىتلاردىن كۆرۈش مۇمكىن. مۇشۇ ئەھۋالنى كۆرگەن بىزنىڭ شائىرلىرىمىز مۇندىن كېيىن بۇ ئىشقا ئىخلاس بىلەن كىرىشىپ يېڭى-يېڭى ئەسەرلەرنى مەيدانغا چىقىرىشى مۇمكىن. بۈگۈن بىزدىكى خەلق ئۈچۈن ئىشلەشكە بەل باغلىغان شائىرلىرىمىز جەمئىيەتنىڭ ۋە خەلقنىڭ بۇ جەھەتتىكى تەلەپلىرىگە قۇلاق يۇپۇرۇۋېلىشىنى ئۆزىگە مۇناسىپ كۆرمەس، ئەلۋەتتە.

لېكىن يۇقىرىقى گەپلەردىن بارلىق كەمچىلىك تېكىست يازغۇچىلاردا، مۇزىكانتلىرىمىز ئۆز ۋەزىپىسىنى تولۇق ئاتقۇرۇپ كېتىۋاتىدۇ، دېگەن خۇلاسە مۇتلەق چىقمايدۇ، بىزنىڭ مۇزىكانتلىرىمىز ئۆز كەسپى جەھەتتىن تېخى تۈزۈكرەك ئىلمىي ئاساسقا ئىگە ئەمەس. بۇ يەردە ئۇلارنىڭ تېكىست ھەققىدە بىرەر ئاساسلىق چۈشەنچە ئىگەللەشكە ئىنتىلمەيۋاتقانلىقىنى ئالاھىدە ئاتاپ ئۆتۈشكە توغرا كېلىدۇ. ھەقىقەتەن ئۇلار ئۆزلىرى تېكىست تاللاشنى تېخى بىلمەيدۇ. پەقەت تېكىستنىڭ رىتىمى مۇزىكا رىتىمىغا لايىق كەلسە بولدى دەپ قانائەتلىنىدۇ. نۇرغۇن ناخشىلاردا مۇزىكا بىلەن تېكىستنىڭ ماسلاشماسلىقىدىكى كەمچىلىكتە، مۇزىكانتلارنىڭمۇ ئالاھىدە جاۋابكارلىقى بار.

بۇ يەردە شۇنى تەكىتلەپ ئۆتۈشكە توغرا كېلىدۇ: ناخشا پۈتۈپ-تىكىلىق ۋە مۇزىكىلىق ئىككى ئېلېمېنتنىڭ قوشۇلۇشىدىن بارلىققا كېلىدىغان لىرىكىلىق ئىجادىيەتتۇر. ناخشىنىڭ يېقىملىق بولۇشى ئۇنىڭ مۇزىكىلىق ئەتىيازغا ۋە ئاساسىي ئوينى بىلدۈرىدىغان تەسىرلىك شېئىرگە، يەنى تېكىستقا مۇناسىۋەتلىك. ياخشى تېكىست

ياخشى ناخشىنى مەيدانغا كەلتۈرۈشتە ياكى ئەسەرگە ئىلھام بېرىشتە مۇزىكانتقا زور ياردەم بېرىدۇ. ناخشا تېكىستلىرىدىكى چۈشىنىشلىك بولغان پوئېتىكىلىق سۆز ئاڭلىغۇچىلارنى مۇزىكىنىڭ كەڭ دولقۇنلۇق ئېنتوناتسىيلىك بايلىقى بىلەن تەسىرلەندۈرىدۇ. مۇزىكانت تېكىستە نىڭ پوئېتىكىلىق مەزمۇنىنى چۈشەنگەندىلا ئۇنىڭغا يېڭى ئېموتسىيەلىك مەنە بېرىپ ئۇنى چوڭقۇرلاشتۇرىدۇ. بۇنىڭدىن ئوچۇق كۆرۈنۈپ تۇرۇپتىكى، مۇزىكانت تېكىستنىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى بىلمەيدىكەن، ئۇ ھەقىقىي ئىجادىيەتنى مەيدانغا كەلتۈرەلمەيدۇ. يىغىنچاقلاپ ئېيتقاندا، ياخشى ناخشىنى مەيدانغا كەلتۈرۈشتە مۇزىكانت بىلەن شائىرنىڭ چوڭقۇر ھەمكارلىقى ئاساسىي ئەھمىيەتكە ئىگە. شۇنىڭ ئۈچۈن بىزنىڭ تېكىست يازغۇچىلىرىمىز بىلەن مۇزىكانتلىرىمىزنىڭ بۇ نۇقتىغا ئالاھىدە ئەھمىيەت بېرىشلىرى كېرەك.

1954 - يىلى 10 - ئاي.

ئۇيغۇر خەلقىنىڭ سۆيۈملۈك شائىرى

ئاپرېل ئۆزگىرىشىدىن كېيىن شىنجاڭ ئۇيغۇر ئەدەبىياتىدا يېڭى بىر تالانت مەيدانىغا چىقىپ كەلدى. ئۇ، ئۆزىنىڭ ئازادلىقىنى ئارزۇ قىلغان يالقۇنلۇق ناخشىلىرى بىلەن دەردەن خەلقنىڭ يۈرىكىگە ئۈمىدلىك تۇيغۇ بېغىشلىدى. ھەقىقەتەنمۇ ئۇنىڭ ناخشىلىرىدا ئالاھىدە بىر يېقىملىق ئاھاڭ بار ئىدى. بىز — ئۇنىڭ زامانداشلىرى، قايغۇ — ھەسرەت مۇڭىنى يېرىپ، ئازادلىق ئىشىقىدا چېلىش ناخشىسىنى ياڭراتقۇچى ئوت يۈرەك شائىرنىڭ مەيدانىغا كەلگىنىنى كۆرۈپ چەكسىز خۇشال بولغاندۇق. ئۇنىڭ ئاۋازىدىن قانداقتۇر بىر يېڭى تەلپۈنۈش ۋە بارا — بارا ئىنقىلابىي ئىرادە، شۇنىڭدەك بەختلىك كېلەچەككە بولغان زور ئىشەنچ جاراڭلاپ تۇراتتى. ئوچۇقنى ئېيتقاندا ئۇ، بىزنىڭ 20 — ئەسىردىكى ئەدەبىيات مەيدانىدا ئېرىشكەن ئەڭ دەسلەپكى ئىپتىخارلىرىمىز (ماختىنىشىمىز) ئىدى. بىز ئۇنىڭ كېلەچەكتىن تېخىمۇ زور ۋە شېرىن ئۈمىدلەرنى چوڭ ئىشەنچ بىلەن كۈتەتتۇق. خەلقنىڭ شۇنداق ئۇلۇغ ئىشەنچ ۋە مۇھەببىتىگە ئىگە بولغان كىشى — ئۇيغۇر خەلقىنىڭ سۆيۈملۈك پەرزەنتى ۋە ئىنقىلابىي شائىرى لۇتپۇللا مۇتەللىپ ئىدى. بىراق، ئۇنىڭ ئۆمرى ئۇزۇنغا سوزۇلمىدى. ۋاپاسىز زاماننىڭ قارا كۈچلىرى ئۇنى بىزدىن ۋاقىتسىز ئايرىدى. ئۇ خەلقنىڭ ئارزۇ ۋە ئىرادىسىنى كۈيلىگەن "گۇناھى" ئۈچۈن خەلق دۈشمەنلىرى تەرىپىدىن ۋەھشىلەرچە ئۆلتۈرۈلدى.

گومىنداڭ ئەكسىيەتچى ھاكىمىيىتى شۇ قاتىللىقى بىلەن ئۆزىنىڭ ئىپلاس ئەپت - بەشىرىسىنى خەلق ئالدىدا يەنە بىر قېتىم كۆرسەتتى. ل. مۇتەللىپنىڭ ئەنە شۇ ۋەھشىلەرچە ئۆلتۈرۈلگىنىگە بۇ يىل سېنتەبىردە ئون يىل تولدۇ. يۈرەككە سىغدۇرۇپ بولمايدىغان بۇ ماتەم خاتىرىسى بىزگە ل. مۇتەللىپنى تېخىمۇ چوڭقۇر ئەسلىتىدۇ ۋە ئۇنىڭ كۈرەشچان، ئىنقىلابىي پائالىيىتى، باتۇر ناخشىلىرى بىزنىڭ كۆز ئالدىمىزدا ئۇنى تېخىمۇ سۆيۈملۈك قىلىپ گەۋدىلەندۈرىدۇ. لۇتپۇللا مۇتەللىپ 1922 - يىلى تۇغۇلدى. ئۇنىڭ بالىلىق چېغى ئىلى ۋىلايىتىگە قاراشلىق نىلقا ناھىيىسىدە ئۆتتى. ئۇنىڭ دادىسى موللا كىشى بولۇپ، لېكىن ئائىلىسى ئاساسەن دېھقانچىلىق بىلەن تەمىنلەنەتتى.

لۇتپۇللىنىڭ بالىلىق ھاياتىمۇ بۆلەكچىلا ئىدى. ئۇ، بولۇپمۇ چۆچەك، ناخشا، قوشاق ئاڭلاشقا، تېپىشماق ئېيتىشقا بەك خۇمار ئىدى. ئۇ، كېچىلىرى ئۆيدە ئاتا - ئانىلىرى ئاكا - ھەدىلىرىنىلا ئەمەس، بەلكى قولۇم - قوشنا ۋە مەھەللىدىكى قېرى - چۆرد - لەرىمۇ چۆچەك، قوشاق ئېيتىپ بېرىشكە قىستايىتتى. چۆچەك ئېيتىد - لىمۇ ئاتقان يەردە ئۇيغۇ ئۇنىڭ ئۈچۈن يات نەرسە ئىدى. ئۇ، ئاڭلىغان چۆچەك، ناخشا، قوشاق، تېپىشماقلىرىنى باشقىلارغىمۇ ئېيتىپ بېرىشتىن زېرىكمەيتتى. ماقال، تەمسىللەرنىمۇ خېلى ئەپلىك ئىشلىد - تەتتى. لۇتپۇللىنىڭ بۇ خۇسۇسىيىتى باشقا بالىلاردىن ئالاھىدە ئاي - رىلىپ تۇراتتى. شۇنىڭ ئۈچۈن مەھەللىدىكى كىشىلەر ئۇنىڭ توغرىسىدا زوقلىنىپ "بۇ چوڭ بولغاندا خېلى چوڭ ئىش تەۋرىتىدىغان نەرسە بولىدۇ" دېيىشەتتى.

لۇتپۇللا كىچىگىدىنلا بەك ئەمگەكچان، زېرەك بالا بولۇپ چىقتى.

ئۇ، ئۆزىنىڭ كىچىكلىكىگە قارىماي، ئائىلىسىنىڭ ئېتىز - ئېرىق ئىش - لىرىغا ياردەملىشەتتى. ئۇ، ئورۇپ ئاتقا ئارتىپ ئەكەلگەن بېدە ۋە ئوت - چۆپلەرنى كۆرگەن قوشنىلار ھەيران بولۇشۇپ، ئۆز بالىلىرىنى لۇتپۇللىچىلىك بولالمىغىنى ئۈچۈن كايىپ جىملىەيتتى.

زېرەك لۇتپۇللا ئائىلىدە خەت - ساۋاتىنى چىقاردى. كېيىن 1932 - يىلى ئاتىسى ئۇنى ئوقۇتۇش ئۈچۈن غۇلجا شەھىرىگە چۈشۈردى. لۇتپۇللا شەھەردىكى تۇغقانلىرىنىڭ ياردىمى بىلەن ئىلى تاتار باشلانغۇچ مەكتىپىگە كىردى. ئوقۇشتىمۇ ئۇ ساۋاقداشلىرىدىن ئۈزۈپ چىقتى. مۇشۇ مەكتەپتە ئوقۇپ يۈرگەن يىللىرىدىن باشلاپ لۇتپۇللا ئۇيغۇر، تاتار، ئۆزبېك تىللىرىدىكى ئەدەبىي كىتابلارنى ناھايىتى زوق بىلەن ئۆگىنىشكە باشلىدى. ئۇ، يەنە بىر تەرەپتىن، رەسمىچىلىككە ۋە رۇس تىلىنى ئۆگىنىشكەمۇ ئايرىم قىزىقسىندى. لۇتپۇللىدىكى بۇ قىزغىنلىق ۋە تالانت ئايرىم ئوقۇتقۇچىلار ئىچىدە ئۇنىڭغا بولغان دىققەتنى ئالاھىدە جەلپ قىلدى.

لۇتپۇللا تاتار باشلانغۇچ مەكتىپىدە تۆت يىلچە ئوقۇغاندىن كېيىن، ئىلى رۇس گىمنازىيىسىگە ئوقۇشقا كىردى. ئۇ 2 - 3 يىلدىن كېيىن رۇسچە ماتېرىياللاردىن خېلى ياخشى پايدىلىنىدىغان بولۇپ قالدى. شۇ يىللىرى بىر تەرەپتىن ئۇ ئەدەبىياتقا دائىر ماتېرىياللارنى ئۆگەندى ۋە شۇنىڭ بىلەن ئەدەبىي يېزىقچىلىق ئىشلىرىغا كىرىشتى. ئۇنىڭ ئەدەبىي ئىشى شېئىر بىلەن باشلاندى. ئۇزاق ئۆتمەي ئۇنىڭ شېئىرلىرى مەتبۇئات يۈزىدە مۇشتىرىلەر بىلەن پات - پات يۈز كۆرۈشۈپ تۇرىدىغان بولدى. ياش بالىدىكى بۇ تالانتىنى كۆرگەن نۇرغۇن ئىلغار ياشلار ئۇنىڭغا ئايرىمچە قىزىقسىندى. شۇ ۋاقىتتىكى ئىلى ئۇيغۇر ياشلىرىنىڭ ئىچىدە ئەدەبىيات مەيدانىدا خېلى كۆزگە

كۆرۈنگەن ئەنئەنە ئاسىرى ۋە يېڭىدىن ئەدەبىي ئىشقا كىرىشىۋاتقان زۇنۇن قادىرىلار ئۇنىڭغا ھەر جەھەتتىن ياردەم قىلدى. لۇتپۇللا شېئىرىيەتتە كۈندىن - كۈنگە ئۆسۈشكە باشلىدى. ئۇنىڭ بۇ چاغلاردا يازغان شېئىرلىرىنىڭ ئىچىدە «ھۇرۇن دېھقانغا»، «مىللەتچىلەرگە زەربە»، «جۇڭگو» دېگەنگە ئوخشاش شېئىرلىرى ئايرىم ئەھمىيەتكە ئىگە.

لۇتپۇللا رۇس گىمنازىيىسىدە ئۆزىنىڭ سىياسىي، مەدەنىي سەۋدە - يىسىنى ئۆستۈرۈشكە تېخىمۇ چوڭ زوق بىلەن ئىنتىلدى. ئۇ ماركسىزم - لىق سىياسىي ئەدەبىياتلارغا قىزىقتى، رۇس ۋە سوۋېت ئەدەبى - ياتىنىڭ داڭلىق ۋەكىللىرى پۇشكىن، لېرمونتوۋ، نېكراسوۋلارنىڭ، گوركى، ماياكوۋسكىلارنىڭ، تاتار شائىرلىرى ئابدۇللا توقاي، ھادى تاقىتاش، ئۆزبېك شائىرى غاپۇر غۇلام، سوۋېت ئۇيغۇر شائىرى ئۆمەر مۇھەممىدى ۋە باشقىلارنىڭ نۇرغۇن ئەسەرلىرى بىلەن تونۇش بولدى.

لۇتپۇللا 1939 - يىلى ئۈرۈمچىگە كېلىپ، ئۆلكىلىك دارىلمۇئەل - لىمىنىڭ ئوقۇشقا كىردى. ئۇ، ئوقۇش جەريانىدىمۇ ئىجادىيەت ئىشنى قىزغىنلىق بىلەن ئېلىپ باردى. ئۆز - ئۆزىدىن ئۆگىنىش ۋە ئىجاد - يەت يولىدا دەم ئېلىش ۋاقىتلىرىنىمۇ قولدىن بەرمىدى. لۇتپۇللىنىڭ ئوقۇش جەريانىدا يازغان شېئىرلىرىنىڭ ئىچىدە «ماي، كۈرەشچان ئاي» دېگەن سىياسىي لىرىكىسى مەتبۇئاتقا چىققاندىن كېيىن، ئۇنىڭ نامى تېخىمۇ كەڭ تارالدى. ماياكوۋسكىنىڭ ئەدەبىي ئۇسلۇبىغا يېقىنلاشقان بۇ شېئىر ياش شائىرغا ھەقىقەتەن چوڭ مۇۋەپپەقىيەت بېغىشلىغانىدى.

لۇتپۇللا ئۆلكىلىك دارىلمۇئەللىمىنىڭ ئىككى يىلچە ئوقۇدى.

مەكتەپ ئۇلىغىغا ئىلمىي ۋە سىياسىي جەھەتتىن خېلى ياخشى نەتىجە بەردى. بۇ چاغلاردا دارىلمۇئەللىمىندە جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيە-سىنىك بىرقانچە ئەزالىرى ۋە سوۋېتتە ئوقۇپ كەلگەن بىرقانچە يەرلىك ئوقۇتقۇچىلار ئوقۇغۇچىلار ئىچىدە (گەرچە ئاشكارا رەۋىشتە بولمىسىمۇ) خېلى ياخشى كوممۇنىستىك تەربىيىۋى خىزمەتنى ئېلىپ بارغانىدى. بۇ تەربىيە باشقا بىرقانچە ئونلىغان ياشلار قاتارىدا لۇتپۇللىدىمۇ خېلى ئىلغار تونۇشلارنى پەيدا قىلدى. شۇنداقلا بۇ تونۇش ئۇنىڭ شېئىرلىرىدىمۇ ئىپادىلەندى.

1941 - يىلى لۇتپۇللا سوۋېت مۇتەخەسسسىلىرى قاتناشقان گېئولوگىيەلىك تەكشۈرۈش گۇرۇپپىسىغا تەرجىمان بولۇپ جەنۇبىي شىنجاڭنى ئايلىنىپ چىقتى. ئۇ، بۇ جەرياندا جەنۇبىي شىنجاڭ خەلقىنىڭ تۇرمۇشى ۋە تارىخىغا دائىر خېلى جانلىق ماتېرىياللارنى يىغدى. بۇ ماتېرىياللار ئۇنىڭ كېيىن يېزىپ، لېكىن پۈتتۈرۈشكە ئۈلگۈرەلمىگەن «داۋانلار ئاشقاند» رومانىنىڭ ئاساسىي ۋەقەلىكى بولغانىدى. شۇنداقلا ئۇ بۇ جەرياندا سوۋېت كىشىلىرىدىن ھەر جەھەتتىن ياخشى تەسىر ئالدى.

لۇتپۇللا شۇ يىلنىڭ ئاخىرلىرىدا جەنۇبىي شىنجاڭدىن قايتقاندىن كېيىن ئۈرۈمچى گېزىتخانىسىدا خىزمەتكە ئورۇنلاشتى. بۇ چاغدا جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيىسىنىڭ بىرقانچە ئەزالىرى گېزىتخانىنىڭ خېلى ئاساسلىق (رەھبەرلىك) خىزمىتىدە ئىدى. لۇتپۇللا بۇ يەردىمۇ، ئۇلارنىڭ ياردىمىدىن چەتتە قالمىدى.

لۇتپۇللا گېزىتخانىدا ئىشلەش جەريانىدا ئەدەبىي ئىجادىيەتكە يەنىمۇ چوڭ زوق بىلەن كىرىشتى. «شىنجاڭ گېزىتى» نىڭ «ئەدەبىيات گۈلزارى» ناملىق مەخسۇس ئەدەبىيات بېتىنى تەشكىل قىلىپ،

ئۇنىڭ ئەتراپىغا نۇرغۇنلىغان ئەدەبىياتچىلارنى جەلپ قىلدى.

لۇتپۇللا ئوقۇش ۋە خىزمەت جەريانىدا ياش ئەدەبىياتچىلارغا ئالاھىدە ياردەم بېرىش بىلەن بىللە ئۆزىمۇ بۇ جەرياندا بىرقانچە ئونلىغان ياخشى شېئىرلارنى («يانار تاغلار»، «مەڭگۈلۈك ھەسەن - ھۈسەن»، «تۈن يېرىپ ئىزلار باسقاندا»، «لېنىن شۇنداق ئۆگەت - كەن»، «ياشلىق ئۆگەن»، «يىللارغا جاۋاب» ۋە باشقىلار)، پوئېما («مۇھەببەت ھەم نەپرەت»), بىرقانچە سەھنە ئەسەرلىرىنى («چىمەن بىلەن پالۋان»، «كۈرەش قىزى»، «سامساق ئاكاڭ قاينايدۇ»، «بوراندىن كېيىنكى ئاپتاپ»), ئەدەبىيات - سەنئەتكە دائىر بىرقانچە تەنقىدىي ۋە ئىلمىي ئەسەرلەر ھەم پىلىيەتۇنلارنى يازدى.

1942 - يىلىنىڭ ئاخىرلىرىدا ئۇ، ئۈرۈمچىدە سىقىلىشقا ئۇچرىدى. كۈندىن - كۈنگە رەسۋاللىق كېتىۋاتقان شىڭ شىسەي ھاكىمىيىتى سوۋېت ئىتتىپاقىنى ياقلايدىغان، كوممۇنىستلارنى ھىمايە قىلىدىغان ئىلغار ياشلارنى ئۇجۇقتۇرۇش ھەرىكىتىنى كۈچەيتتى. بۇنىڭ نەتىجىسىدە لۇتپۇللا ھۆكۈمەتنىڭ گۇمانلىق داخۇسىغا چۈشۈپ قالدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇزاق ئۆتمەي شىنجاڭدا گومىنداڭ پارتىيىسى قۇرۇلدى. بۇنىڭ بىلەن شىنجاڭنىڭ ۋەزىيىتى تېخىمۇ يامانلاشتى. گومىنداڭنىڭ رازۋېتكا ئورۇنلىرى لۇتپۇللانى ئىلاجى قىلىپ ئۈرۈمچىدىن ھەيدىۋېتىشنىڭ كويىغا چۈشتى. لۇتپۇللانىڭ ئىلغار ھەرىكەتلەر ئۆسۈپ كېتىۋاتقان شىمالىي شىنجاڭدا تۇرۇشى گومىنداڭچىلار ئۈچۈن يامان نەتىجىلەر بېرىشى ئېنىق ئىدى. شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇنى ئاقسۇ گېزىتخانىسىغا خىزمەتكە يۆتكىدى. لۇتپۇللا ئاقسۇغا كەلگەندىن كېيىن (1944 - يىلىنىڭ باشلىرىدا)،

بىر تەرەپتىن، گېزىتخانىدا ئىشلىسىمۇ، يەنە بىر تەرەپتىن، ئاممىۋى مەدەنىي ھەرىكەتلەر (بولۇپمۇ تىياتىر ۋە تەنھەرىكەت ئىشلىرى) بىلەن، شۇنىڭدەك ياش ئەدەبىياتچىلارنى تەربىيەلەش ئىشى بىلەنمۇ قىزغىن شۇغۇللاندى. ئۇ، ئۆزىنىڭ تىياتىر ئىشلىرىغا بولغان زور قىزغىنلىقى ۋە ماھارىتى بىلەن ئاقسۇ ۋىلايەتلىك تىياتىرنىڭ خىزمىتىنى خېلى ياخشىلاپ يولغا سالدى. «غەرب - سەنەم»، «تاھىر - زۆھرە» پىيىس-سىلىرىنى سەھنىگە ئېلىپ چىقتى ۋە بۇ ئەسەرلەردە ئۆزى باش روللارنى ئوينىدى. بۇ خىزمەتلىرى بىلەن، ئۇزاق ئۆتمەي ئۇنىڭ پۈتۈن ئاقسۇ تەۋەسىگە داڭقى كەتتى.

لۇتپۇللا مۇندىن باشقا ئىشچىلار، دېھقانلار ۋە ئۇششاق قول ھۈنەرۋەنلەرنىڭ ھاياتىنىمۇ ئۆگىنىپ باردى. شۇنىڭ بىلەن ئەدەبىي ئىجادىيەتنىمۇ قىزغىن داۋاملاشتۇردى. ئاقسۇ گېزىتىدە مەخسۇس «جەنۇب شامىلى» دېگەن ئەدەبىيات بېتىنى ئېچىپ، نۇرغۇنلىغان ياش ئەدەبىياتچىلارنى جەلپ قىلدى ۋە ئۆزى «داۋانلار ئاشقاندا» دېگەن روماننى داۋاملاشتۇردى.

1943 - يىلدىن كېيىن شىنجاڭنىڭ سىياسىي ۋەزىيىتى تېخىمۇ كەسكىنلەشتى. گومىنداڭچىلار شىڭ شىسەينىڭ بۇزغۇنچىلىق سىياسىتىنى تېخىمۇ ئىلگىرى سۈردى. سوۋېت ئىتتىپاقى بىلەن بولغان سودا مۇناسىۋەت ئۈزۈلدى. ھاكىمىيەت ئاپپاراتلىرى چىرىكلەشتى. شىنجاڭدا بىكار تەلەپ ئۇششۇق چىرىكلەرنىڭ سانى ئاشتى، ئالۋان - ياساق كۆپەيدى، ھۆكۈمەت خەلقنىڭ ماددىي ھاياتىغا قىلچىلىك پەرۋا قىلمىدىلا ئەمەس، ۋەھشىلەرچە بۇلاپ - تالدى، خەلق تۇرمۇشى كۈندىن - كۈنگە يامانلاشتى. بۇنىڭ نەتىجىسىدە خەلق ئىچىدە گومىنداڭچىلارغا قارشى كۈرەش دولقۇنى كۈندىن -

كۈنگە كۈچەيدى. قوزغىلاڭ، كۆتۈرۈلۈشلەر پەيدا بولدى. ئاخىرى
"جۇڭگو ئىنقىلابىنىڭ بىر قىسمى" بولغان ئىلى ئىنقىلابى پارتلىدى
ئىلى ئىنقىلابىنىڭ پارتلىشى ۋە ئۇنىڭ سۈرئەتلىك غالبىيىتى
شىنجاڭنىڭ بارلىق بۆلۈك - پۇشقاقلرىدا گومىنداڭ ھاكىمىيىتىگە قارشى
ھەرىكەتنى كۈچەيتتى. بۇنىڭ نەتىجىسىدە ئىنقىلابتىن خۇددى
ئەجەلدىن قورققاندىكى قورققاندىغان گومىنداڭچىلار ئۆز ئاسارىتىدىكى
جايلاردا خەلقنىڭ ئەركىنلىكىنى تېخىمۇ قىسقىشقا باشلىدى.

ئەنە شۇ يىللىرى ل. مۇتەللىپ ئاقسۇدا چوڭ بىر ئىنقىلابىي
ھەرىكەتكە تۇتۇش قىلدى.

ئاقسۇدا گومىنداڭنىڭ زۇلىمى ۋە بۇزغۇنچىلىقى ھەددىدىن بەك
ئېشىپ كەتكەنىدى. بۇ مۇناسىۋەت بىلەن ھاكىمىيەتكە قارشى خەلق
نارازىلىقىمۇ ئېشىپ باردى. نەتىجىدە بىر تۈركۈم ئىلغار ئىنقىلابىي
ياشلار گومىنداڭغا قارشى مەخپىي ھەرىكەتكە كىرىشتى. 1945 - يىلىنىڭ
باشلىرىدا لۇتپۇللا مۇتەللىپ، مۇنىرىدىن خوجا، بىلال ئەزىزىلەرنىڭ
باشچىلىقىدا ئىنقىلابىي تەشكىلات قۇرۇلۇپ، ئۇنىڭغا ئاقسۇ ئەتراپى -
دىكى ئىلغار ئىنقىلابىي روھلۇق ياشلار جەلپ قىلىندى. بۇ
تەشكىلاتنىڭ ئاساسىي مەقسىتى ئاقسۇدىكى گومىنداڭ ھاكىمىيىتىنى
ئاغدۇرۇپ، ئىلى ئىنقىلابىنىڭ غالبىيىتىگە ھەسسە قوشۇشتىن
ئىبارەت ئىدى. ئۇلار ئالدى بىلەن گومىنداڭنىڭ ئاشكارا ۋە
يوشۇرۇن تۈردىكى بۇزغۇنچىلىق ھەرىكەتلىرى ۋە پىلانلىرى ھەققىدە -
دىكى ماتېرىياللارنى ئىگەللەش ھەم ئىلغار ياشلار ئارىسىدا مەخپىي
تەشۋىق ئېلىپ بېرىپ، تەشكىلات دائىرىسىنى كېڭەيتىش خىزمىتى
بىلەن شۇغۇللاندى.

ل. مۇتەللىپ گومىنداڭچىلار ئۈچۈن ئەڭ چوڭ خەۋپلىك ئادەم

ئىدى. بۇ توغرۇلۇق شۇ چاغدىكى ئاقسۇ ۋىلايەتلىك ساقچى ئىدارىسىنىڭ باشلىقى: "ئاقسۇدىكى كۆڭۈلسىزلىكلەر توغرۇلۇق ئويلىغىنىمدا ئەڭ ئالدى بىلەن كۆز ئالدىمغا مۇتەللىپ كېلىدۇ" دېگەنىدى. شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ گومىنداڭچىلار ئۇنى ئايرىمچە تەقىب ئاستىغا ئالغانىدى. بۇ ئەھۋال لۇتپۇللىنىڭ مەخپىي تەشكىلاتقا ئىزچىل رەھبەرلىك قىلىشقا يار بەرمەيتتى. ئۇ، تەشكىلات ئىشلىرىغا ئەڭ مۇھىم مەسئۇلىلەر ئۈستىدىلا مەسئەت بېرىپ تۇردى.

تەشكىلاتنىڭ ئېلىپ بارغان مەخپىي تەشۋىقى خىزمىتى خەلق ئىچىدە، بولۇپمۇ يەرلىك ئەسكەرلەر ئارىسىدا ئەكسىيەتچى ھاكىمىيەتكە قارشى نارازىلىقنى خېلى كۈچەيتتى. ئاقسۇدىكى يەرلىك ئەسكەرلەرنىڭ ئىلى ئىنقىلابچىلىرىغا قارشى سوقۇشقا مېڭىشقا نارازىلىق بىلدۈرۈشى، خەلق ئىچىدىكى نارازىلىق ھەرىكەتلەرنىڭ كۈچىنى يىپ بېرىشى شۇ ئىنقىلابىي تەشكىلاتنىڭ تەشۋىقى خىزمىتى بىلەن بىۋاسىتە مۇناسىۋەتلىك ئىدى.

تەشكىلاتنىڭ خىزمىتى بارغانسېرى جىددىيلەشتى. ئۇلار ئىلى ئىنقىلابىي ئەسكەرلىرىنىڭ يېقىنلىشىشى بىلەن قوراللىق قوزغىلاڭ كۆتۈرۈشنى پىلانلىغانىدى. لېكىن بۇ تەشكىلاتنىڭ ئىچىگە ھىيلىگەرلىك بىلەن كىرىۋالغان ۋە شۇنىڭ بىلەن تەشكىلاتنىڭ خېلى رەھبىرى ئورۇنلىرىدىن بىرنى ئىگىلىگەن ئەشەددىي جاسۇس ھېكمەت نۇرنىڭ بۇزغۇنچىلىقى بىلەن ھەرىكەت قاتتىق مۇۋەپپەقىيەتسىزلىككە ئۇچرىدى. گومىنداڭ رازۋېتكىسى بۇ جاسۇس ئارقىلىق تەشكىلاتنىڭ سىرىدىن خەۋەردار بولغانىدى. ئۇلار ئالدى بىلەن (1945 - يىلى ئىيۇننىڭ باشلىرىدا) ل. مۇتەللىپ بىلەن بىلال ئەزىزنى باشقا بىر نەرسىلەرنى باھانە قىلىپ قولغا ئالغانىدى. تەشكىلات ئۆزلىرىنىڭ

ئاساسلىق ئىككى رەھبىرىدىن ئايرىلغاندىن كېيىن، مۇنرىدىن خوجىنىڭ رەھبەرلىكىدە چىداملىق بىلەن ئىش ئېلىپ بارغان بولسىمۇ، گومىنداڭ ساقچىسى 1945 - يىلى ئىيۇلنىڭ ئاخىرلىرىدا تەشكىلاتنىڭ ئاساسىي قاتناشچىلىرىنى قولغا ئېلىپ بولدى.

لۈتپۇللا ۋە مۇنرىدىن خوجا رەھبەرلىكىدىكى تەشكىلات ئەزالىرى گومىنداڭ ساقچىسى ئالدىدا ئۆزلىرىنى مەردانە تۇتتى. ئۇلار ئەڭ دەھشەتلىك قىيىن - قىستاقلارغا باش ئەگمەي، ئۆزلىرىنىڭ ئىنقىلابىي مەقسىتىگە ھەقىقىي سادىقلىقىنى كۆرسەتتى.

شۇ يىلى 9 - ئاينىڭ باشلىرىدا ئىلى ئەسكەرلىرى ئاقسۇنى مۇھاسىرىگە ئالدى. گومىنداڭچىلارنىڭ ئىچكى قىسمىدا ئوپۇر - توپۇر كۈچىيىپ كەتتى. ئۇلار ئۆلە - تىرىلىشىگە باقماي، ئاقسۇنى ساقلاپ قېلىشقا تىرىشتى. ئەپسۇسكى، ئىلى ئەسكەرلىرىنىڭ تۈرمىدىكى ئىنقىلابچىلارنى قۇتۇلدۇرۇۋېلىشىغا ئىمكانىيەت يار بەرمىدى. ساقچى شۇ ئوپۇر - توپۇردا تۈرمىدىكى ئىنقىلابچىلارنى ئارقا - ئارقىدىن ئۆلتۈرۈشكە باشلىدى.

لۈتپۇللا ئاخىرقى نۆۋەتتە ئېتىپ ئۆلتۈرۈلدى. ئۇ، ئۆلۈم ئالدى - دىمۇ ھېچبىر ھودۇقىمىدى. ئاخىرقى نەپىسىگىچە ئۆزىنى مەغرۇر تۇتتى ۋە دۈشمەنگە بولغان ئۆتكۈر غەزەپ - نەپرەتتىن يانمىدى.

لۈتپۇللا 1945 - يىللىرى ئىنقىلابىي تەشكىلات خىزمىتى ۋە تۈرمە ھاياتىنى كەچۈرۈش بىلەن ئەدەبىي ئىجادىيەت خىزمىتىنى بۇرۇنقى - دەك ئېلىپ بارالمىدى. لېكىن شۇنداق بولسىمۇ، ئۇ ئاخىرقى ۋاقىتلاردا «خىيالچان تىلەكلەر» دېگەن ئۆتكۈر سىياسىي لىرىكىسى

ۋە بىرقانچە قىسقا شېئىرلارنى يازدى. لۈتپۇللا ئىنقىلابىي ئەدە - لۈتپۇللا ئىنقىلابىي ئەدە - لۈتپۇللا ئىنقىلابىي ئەدە -

بىيات ۋە سەنئەت جەڭچىسىنىڭ (شۇ دەۋر شارائىتىغا نىسبەتەن) ياخشى نەمۇنىسىدۇر.

داڭلىق سوۋېت يازغۇچىسى نىكولاي ئوستروۋسكى ئۆزىنىڭ «پۇلات قانداق تاۋلاندى» دېگەن روماندا شۇنداق دېگەندى: «ئىنسان ئۈچۈن ئەڭ قىممەتلىك نەرسە ھاياتتۇر. ئۇ ساڭا بىر قېتىملا كېلىدۇ. ئادەم شۇنداق ياشىشى كېرەككى، ئۆتكەن يىللار سېنى ئېچىندۇرمىسۇن. رەزىل ۋە پەس ئۆتمۈشنىڭ ئۇياتلىقى يۈرەكنى ياندۇرمىسۇن. كىشى ئۆلۈپ كېتىۋاتقاندىمۇ، پۈتۈن كۈچۈم ۋە پۈتۈن ئۆمرۈم دۇنيادا ئەڭ گۈزەل نەرسىگە — كىشىلىكنى ئازاد قىلىش ئىشىغا بىرىلگەندى، دېيەلسۇن».

بىزنىڭ لۇتپۇللا مۇتەللىپ ئاخىرقى تامچە قېنى قالغىچە ئەنە شۇنداق ھايات كەچۈرۈش ئۈچۈن ئىنتىلگەندى.

ل. مۇتەللىپ (قاينام ئۆركىشى) 24 يىلغا يېتەر- يەتمەس ئۆمۈر كۆردى. شۇنداقلا ئۇنىڭ ئىجادىيەت دەۋرىمۇ ناھايىتى قىسقا. لېكىن ئۇ، شۇ قىسقا دەۋر ئىچىدە ئۇيغۇر ئەدەبىياتىغا مەڭگۈ ئۇنتۇلماس قىممەتلىك ھەسسە قوشتى.

ل. مۇتەللىپ ئىجادىيىتىنىڭ ئاساسىي قىسمىنى ئۇنىڭ پوئېزىيىسى (شېئىرىي ئىجادى) تەشكىل قىلىدۇ. ئۇنىڭ بۇ ساھەدىكى پائالىيىتى يېڭى ئۇيغۇر پوئېزىيىسىنىڭ دەسلەپكى دولقۇنى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. ل. مۇتەللىپ ئىجادىيىتىنىڭ ئاساسىي مەزمۇنىنى ۋە تەنپەرۋەر- لىك، ئىنتېرناتسىئوناللىق، سوۋېت ئىتتىپاقى ۋە كوممۇنىستىك پارتىيىگە بولغان مۇھەببەت، ئىمپېرىيالىزم ۋە فاشىزمغا قارشى تۇرۇش، خەلقلەرنىڭ ئازادلىقى ۋە مەدەنىي ھاياتى ئۈچۈن كۈرەش قىلىش. كىشىلەرنى يېڭى ھايات ئۈچۈن ئويغىتىش ۋە باشقىلار

تەشكىل قىلىدۇ. ل. مۇتەللىپ ئىجادىيىتىنىڭ ئەڭ قىممەتلىك يېرىمۇ ئەنە شۇ يەردە!

شۇنى ئېيتىپ ئۆتۈشكە توغرا كېلىدۇ: ل. مۇتەللىپنىڭ دەسلەپكى ئىجادىيەتلىرىدە شىڭ شىسەيگە بېغىشلانغان مىسرالارنى ئۇچرىتىمىز. لېكىن بۇ مىسرالار ئۇنىڭ ئىجادىيىتىنىڭ ئىلغار ۋە ئىنقىلابىي خاراكتېرىنى يوققا چىقىرالمىدۇ. مەلۇمكى ئاپرېل ئۆزگىرىشىدىن كېيىن شىنجاڭدا خېلى ئىلغار ھەرىكەتلەر يۈرگۈزۈلدى. لېكىن بۇ ھەرىكەتلەر دوستىمىز سوۋېتلەر ئىتتىپاقىنىڭ ياردىمى، جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيىسىنىڭ شىنجاڭدىكى ئەزالىرى ۋە شىنجاڭدا ئويغىنىۋاتقان ئىلغار كۈچلەرنىڭ پائالىيىتى بىلەن مۇناسىۋەتلىكتۇر. لېكىن ھىلىگەرلىك بىلەن ھاكىمىيەت بېشىغا چىقىۋالغان شىڭ شىسەي دەسلەپتە بۇ ئىلغار ھەرىكەتلەرگە يول قويۇشقا مەجبۇر بولدى. ئۇ، ئۆزىنى سوۋېتلەر ئىتتىپاقى ۋە كوممۇنىستلار تەرەپ قىلىپ كۆر-سەتتى. ئىمپېرىيالىزىمغا قارشى تۇرۇش، سوۋېت ئىتتىپاقى بىلەن دوست بولۇش، قۇرۇلۇش ئىشلىرىنى يۈرگۈزۈش، خىيانەتچىلەرنى يوقىتىشقا ئوخشاش شونىلار شۇ دەۋردىكى ھاكىمىيەتنىڭ سىياسىي پرىنسىپى ئىدى. ئومۇمەن شىڭ شىسەينىڭ بۇزغۇنچىلىقى تېخى ئېچىلماي تۇرغان بىر پەيتتە (ئەكسىنچە شىنجاڭدىكى ئىلغار ھەرىكەتلەر شىڭ شىسەي بىلەن مۇناسىۋەتلىك دېگەن چۈشەنچىدە بولغانلىقى ئۈچۈن) ل. مۇتەللىپنىڭ ئايرىم شېئىرلىرىدا ئۇنى مەدھىيىلىشى ئانچە ھەيران قالارلىق ھادىسە ئەمەس. شۇنىڭغىمۇ نەزەر سېلىش كېرەككى، شۇنداق مىسرالارنى يازغان كىچىك لۇتپۇللىدا مەسىلىگە ماركىستىك نۇقتىئىنەزەردىن قاراش تېخى بەك تۆۋەن ئىدى. شىنجاڭنىڭ شۇ ۋاقىتتىكى ئوبىيكتىپ شارائىتى ل. مۇتەللىپتە

شاك شىسەي ھاكىمىيىتىنىڭ تۈپ ماھىيىتى ۋە ئۇنىڭ نەگە قاراپ يۈز تۇتۇشى ھەققىدە تەلتۆكۈس ئانالىز قىلىۋېلىشنىڭ زېمىنىنى ھازىرلىمىغانىدى. لېكىن ل. مۇتەللىپ قانداقلا بولمىسۇن، ماركسىزمغا ئېتىقاد قىلاتتى. ئۇ، شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ شاك شىسەينى ماركسىزمغا ئاشكارا قارشى چىقىمىغان، سوۋېتلەر ئىتتىپاقى ۋە كوممۇنىستلار بىلەن دوست بولۇپ تۇرغان ۋاقىتتا مەدھىيىلىدى. مەسىلىگە تارىخىي نۇقتىدىن قارىغىنىمىزدا، لۇتپۇللىنىڭ شاك شىسەي ھەققىدە مەدھىيە يېزىشى ئۇنىڭ "كەمچىلىكى" دېيىشكە ھېچقانداق ئاساس بولالمايدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە شاك شىسەيگە مەدھىيە توقۇش ل. مۇتەللىپ ئىجادىنىڭ ئاساسىي مەركىزى بولالمايدۇ. ئۇنىڭ ئىجادىيىتىنىڭ ئاخىرقى دەۋرلىرىدە شاك شىسەي ۋە گومىنداڭغا قارشى مەزمۇن بىر پۈتۈن مەركىزىي نۇقتىنى ئىگىلىدى. ئەمەلىيەت — ئۇنىڭ ھايات يولى، ھەرىكىتى ۋە ئىجادىي پائالىيىتى بىزگە ئۇنىڭ كىم ئىكەنلىكىنى ئوچۇق كۆرسىتىپ بېرىدۇ.

ل. مۇتەللىپ ئەدەبىيات مەيدانىغا ئۆزىنىڭ ستىخىيلىك تەرەققىپەرۋەر ئىدىيىسى بىلەن كىرىپ كەلدى. بۇ ئىدىيە ئۇنىڭ يېشى تولىمىغان، شۇنىڭدەك ئۆزىدە بىر پۈتۈن ئىنقىلابىي ئىدىيە — كۆز قاراشنىڭ تولۇق شەكىللەنمىگەن ۋاقىتتىكى شېئىرلىرىدا كۆرۈلىدۇ. ئۇنىڭ يازغانلىرىدا كۆپىنچە ئۆكتەبىر ئىنقىلابىدىن بۇرۇنقى تاتار ئەدەبىياتىنىڭ مەرىپەتپەرۋەر كۆز قارىشىنىڭ جۈملىسىدىن ئابدۇللا توقاينىڭ تەسىرى بار ئىدى. لېكىن مۇشۇ كۆز قاراشنىڭ ئۆزىمۇ ئۆز ۋاقتىدا ئۇنىڭ ئەتراپىدا مەۋجۇت بولۇپ تۇرغان ئىلغار كۆز قاراشلارغا نىسبەتەن ئانچە تۆۋەن ئەمەس ئىدى. ئۇ بارا — بارا تۇرمۇشقا چۆكۈش بىلەن، شۇنىڭدەك رۇس كلاسسىك ئەدەبىي-

ياتى ۋە سوۋېت ئەدەبىياتىنى ئۆگەنىش بىلەن مەسىلىگە ماركسىزم-لېنىنىڭ نۇقتىدىن قاراشقا يېقىنلاشتى.

ل. مۇتەللىپ ئۆز ھاياتىنى ئۆلكىمىزنىڭ كېيىنكى يىللىرىدىكى مۇرەككەپ شارائىتى ئىچىدە ئۆتكۈزۈدى. ھايات ئۇنى ئۆستۈردى. ئۇ ھاياتتىكى قارىمۇقارشىلىقلارغا قىزىقسىندى. تۇغۇلۇپ ئۆسۈۋاتقان يېڭىلىقلارغا يېقىنلاشتى. ماركسىزملىق ئەدەبىياتىنى ئۆگەنىش ئۇنىڭ پىكرىنى بارغانسېرى ئاچتى. مائاكوۋسكى "شائىر ھاياتنىڭ ئەڭ قايناق يېرىدە ياشاشى كېرەك" دېگەنىدى. ل. مۇتەللىپ ھەقىقەتەنمۇ ھاياتنىڭ شۇنداق قايناق يېرىدە ياشاشقا ئىنتىلدى. ئەنە شۇ ئىنتىلىش ئۇنى كىشىلىك بەختى ئۈچۈن كۈرەش قوينىغا ئېلىپ كىردى. ئۇ، بۇ كۈرەش قوينىدا ئالدى بىلەن ئۆزىنىڭ تەقدىرى چەمبەرچاس باغلانغان سۆيۈملۈك جۇڭخۇا ئېلىنىڭ تەقدىرىگە قىزىقتى، سۆيۈملۈك ئېلىنىڭ دەردىنى، كۈرىشىنى، ئارزۇسىنى ۋە ئىستىقبالىنى كۆز ئالدىغا كەلتۈردى ۋە ئۆزىنى شۇ ئەلنىڭ ئازادلىقى يولىدا كۈرەش دولقۇنىغا ئېتىشىنى شەرەپلىك ئىش دەپ بىلدى. تەدرىجىي تونۇش ئۇنى شۇ ئۇلۇغ مەقسەت ئىگىسى قىلىپ يېتىشتۈردى. بۇ مەقسەت ئۇنىڭ «كۈرەش ئىلھامى» دېگەن لىرىك-سېئىر سىمفونىيەسىدە ئىپادىسىنى تاپتى:

ئېغىر يىللارنىڭ

ئېيتقۇسىز قاينىغان قايناملىرىدا

ماتروسلاچە ئۈزۈپ،

باشتىلا قايناپ پىشتۇق.

شۇڭلاشقا، قاينام سۈيىنى

خۇددى كۆجەدەك

ئالاھىدە باھا بېرىپ،
زوق بىلەن يارىتىپ ئىچتۇق.

ئەنە!

بىزنى تۆت كۆز بىلەن
ساقلاپ تۇرىدۇ ئالدىمىزدا
پۇرۇقلىغان ھەر چوڭ قايناملار،
تېخى بىزقە ھىرمانلارچە،
چېقىپ، پارچىلاپ ئۆتىدىغان
بار ئالدىمىزدا نۇرغۇن
ئەسكى پۇتلاش تاملار.
تېخى تۈنۈگۈنلا تام تۈۋىلىرىدە
توپىغا مىلىنىپ
مەن ئىدىم دوستۇم
ئويىناپ يۈرگەن مۇتەللىپ.

مانا بۈگۈن كۈرەش قوينىغا
ئۆزەمنى ئاتتىم،
كۈرەش دولقۇنلىرىدىن
تاتلىق ئىلھاملار ئېلىپ.

ل. مۇتەللىپ خەلق ئارادلىقىنى، بەختىنى يارىتىش ئۈچۈن
نېمىگە قارشى تۇرۇپ، نېمىنى تىكلەشنىڭ لازىملىقى ھەققىدە خېلى
ياخشى تونۇش ھاسىل قىلغانىدى. ئۇنىڭ بۇ تونۇشى 1938 - يىلى
يېزىلغان «بۇ مېنىڭ ياش غۇنچە گۈلۈم ئېچىلاتتى» دېگەن شېئىرىدە
ئۆزىنىڭ گۈزەل ئىپادىسىنى تاپتى. شائىر شۇ ياخشى تونۇشىغا

ئاساسەن خەلقىمىزنىڭ ئەڭ ياخشى ئۈمىدلىرىنى كۈيلىدى. بۇ — كونا تۈزۈمنى ھەيداپ، خەلقلەرنىڭ تەڭلىك، باراۋەرلىكتە ياشاش ۋە مەدەنىي تەرەققىياتقا ئېرىشىش ئۈمىدىدۇر. شائىر بۇ يەردە بەختلىك ھاياتنى يارىتىش ئۈچۈن ئالدى بىلەن كونا تۈزۈمگە قارشى كۈرەش باشلاش ۋە شۇنىڭ بىلەن ئېزىلگەنلەرنى بەختلىك ھاياتقا يەتكۈزۈش لازىملىقىنى ئىپادىلىدى. شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ ئۇ، شېئىرنى ئاشۇ مەقسەتتىن باشلايدۇ.

كۈرەش — كۈرەش دەپ، دائىما تىرىشىپ تۇرساق،
بۇ مېنىڭ ياش غۇنچە گۈلۈم ئېچىلاتتى.
ھەر قەدەمدە كونا تۇرمۇش بىلەن ئېلىشىپ تۇرساق،
بۇ مېنىڭ ياش غۇنچە گۈلۈم ئېچىلاتتى.

شائىر ئۆز ئېلىنىڭ ئازادلىقى ۋە بەختىگە بولغان توسالغۇلۇقلارغا كۆز تاشلاپ، ئەڭ ئالدى بىلەن ئىمپېرىيالىزمنىڭ يىرگىنچ قىياپە-تىنى كۆردى. ھەقىقەتەنمۇ ئىمپېرىيالىزم جۇڭگو خەلقىنىڭ ئەركىنلىكىنى بوغۇپ، ئېزىپ كەلگەن ئەڭ چوڭ ئاپەت ئىدى. جۇڭگو ئىنقىلابىنىڭ ئۇزاق يىللىق تارىخى ئازادلىقنى ياقلىغۇچى ھەربىر ۋەتەن پەرزەنتىگە ئالدى بىلەن ئىمپېرىيالىزمغا قارشى كۈرەشنى كۈچەيتىشنىڭ زۆرۈرلۈكىنى چۈشەندۈردى. شۇنىڭ ئۈچۈن ۋەتەن-مىزگە ئىمپېرىيالىزم تاجاۋۇزى يۈرگۈزۈلۈپ تۇرغان بىر چاغدا ۋەتەننى بۇ تاجاۋۇزدىن قۇتۇلدۇرۇش جۇڭگو خەلقىنىڭ بىردىنبىر چوڭ ۋەزىپىسى بولۇپ قالدى. يالقۇنلۇق ۋەتەنپەرۋەر شائىر ل. مۇتەللىپ ئۆزىنىڭ پۈتۈن شائىرلىق كۈچى بىلەن شۇ تاجاۋۇزچىلىققا قارشى ۋەتەننى قوغداش كۈرىشىنىڭ قاينىمىغا ئۆزىنى ئاتتى. بۇ تېمىغا بېغىشلانغان ئەسەرلىرى ئۇنىڭ شۇ دەۋردىكى ئىجادىي نەمۇنىدە.

لىرىنىڭ مەركەزلىك خاراكتېرىنى بەلگىلەيدۇ. ل. مۇتەللىپ ۋە تەد-
نىڭ ئەزىزلىكىنى، دۈشمەنگە تەسلىم بولماي، ئاخىرغىچە كۈرەش
ئېلىپ بېرىش ھەربىر ۋەتەن پەرزەنتىنىڭ زىممىسىدىكى مۇقەددەس
ۋەزىپىسى، قەرزى ئىكەنلىكىنى جاراڭلىق ئاۋازى بىلەن كۈيلىدى:

بىل! بۇ يېزا ئاتا - بوۋاڭ،

تۇپرىقى ئۇرۇق - پۇشتۇڭ.

دالالىرى، گۈلباغلىرى،

ئېگىز تاغلىرى جان دوستۇڭ!

(«تۈن يېرىپ ئىز باسقاندا»)

جۇڭگو!

جۇڭگو!

سۆيۈملۈك يۇرتىمىز سەندۇ!

چۈنكى بىز مىليونلىغان خەلق،

سېنىڭ ئوماق،

ساپ ھاۋاڭدا چوڭ بولغان.

تېپىپ سېنىڭدىن ئەقىل،

ئۆزىمىزنى تونۇپ ئوڭ بولغان!

ئېھ!...

شۇڭلاشقا جۇڭگو،

بىزنىڭ بوينىمىزدا تۈگمەس قەرزىڭ بار.

بىز ئۇنى مۇكەممەل قىلىمىز ئادا،

بۇ توغرىلۇق جېنىمىز پىدا.

(«جۇڭگو»)

ل. مۇتەللىپ ياپونغا قارشى ئۇرۇشقا بېغىشلاپ يازغان «مۇھەبەت ھەم نەپرەت» دېگەن پوئېمىسىدا ۋەتەنگە قانداق مۇھەببەت باغلاش لازىملىقىنى تەسۋىرلىدى. پوئېمىنىڭ مەزمۇنى مۇنداق:

ئەتراپ ئۇرۇش دەھشىتى بىلەن قاپلانغان يېزىنىڭ خەلقلەرى پارتىزانلار ئەترىتى ئۇيۇشتۇرۇپ دۈشمەنگە قارشى جەڭگە كېتىدۇ. بوۋاي بىلەن موماي ئۆز ھاياتىنى شۇ كۈرەشكە ئاتاپ تاغقا ئاتلىنىش ئالدىدا تۇرغاندا ئۇشتۇمتۇت ئوغلى جاڭ ئۆيگە كىرىپ كېلىدۇ. ۋەتەن ئۈچۈن جەڭگە كەتكەن ئوغلىنىڭ مۇنداق بىمەھەل قايتىپ كەلگىنىنى كۆرگەن ئاتىسى بىلەن ئانىسى ئونىڭغا ھەيرانلىق بىلەن تىكىلىپ قالىدۇ. بوۋايغا بىردىنلا كۈچلۈك غەزەپ ئولشىدۇ ۋە بالىسىنى كايىدۇ. ئاتىسىدىكى غەزەپنى كۆرگەن جاڭ نېمە دېيىشىنى بىلەلمەيدۇ. ئۇ شۇنچە قورقۇنچلۇق يەردىن ئېسەن - ئامان كەلگىنىم ئۈچۈن ئاتا - ئانام مېنى قارشى ئالار، مېھرى بىلەن ئىسسىق باغرىغا باسار دەپ ئويلىسا كېرەك، ئېھتىمالم. لېكىن ئۇ، ئاتىسىنىڭ بىگىز - دەك قادىلىپ تۇرغان غەزەپلىك كۆزى ئالدىدا گۇناھكارلارچە يەرگە قارايدۇ. ئۇنىڭ ئۈچۈن ئۆزىنى ئاقلاشقا ھېچبىر ئىلاج ۋە بىر ئېغىز گەپمۇ تېپىلمايدۇ. ئۇ، شۇنداق ئوڭايىزلىنىدىكى، ھەتتا ئۆز سۆيگۈسىنى سېغىنىپ كەلگىنىنىمۇ ئېيتىشقا پىتىنالمىدايدۇ.

لېكىن قەھەرلىك بوۋاي پۈتۈن ۋۇجۇدى بىلەن بالىسىغا سوتاللىق ھومىيىپ ۋارقىرايدۇ:

— ئېيت نېمە ئۈچۈن

كەلدىڭ بۇ يانغا.

باشقىلار جەڭدە -

بويالسا قانغا؟

جاڭ جاۋاب ئورنىغا ئارانلا:

سەلەرنى سېغىندىم،

شۇڭلاشقا كەلدىم.

ئاخىرقى ئۆمرۈمدە

بىللە ئۆلەي دېدىم.

دېيەلەيدۇ.

بوۋاينىڭ قەھىرى - غەزىپى تېخىمۇ ئورلىنىدۇ. ئەمدى ئۇنىڭ

يۈرىكىدىن ئۆز ئوغلىغا بولغان ئوتلۇق نەپرەت ياڭرايدۇ:

كەچتىم سېنىڭدەك مېنىڭ ئوغلۇم يوق،

سەندەك ئوغۇلسىز مېنىڭ كۆڭلۈم توق.

بوۋاي بىلەن موماي تاغقا - پارتىزانلار قېشىغا كېتىدۇ. ئېغىر

ھەسرەتكە پاتقان جاڭ ئەمدى نەگە بارسۇن؟ كىمدىن مېھرىبانلىق

كۈتسۇن؟ ئۇ ئاخىرى ئۆز سۆيگۈسى لى دىن "كۆڭلۈم سۇ ئىچەر"

دەپ ئويلىغان بولسىمۇ، ئاخىرى لى ئۇنىڭغا تېخىمۇ ئەلەم قىلىدۇ،

سۆيگۈسى ئۇنىڭغا ئۇنتۇلماس نەپرەت ياغدۇرۇپ پارتىزانلار ئەترىد-

تىگە راۋان بولغاندا، جاڭ چوڭقۇر نومۇس ئىچىدە ئۆز ئېسىنى

تاپىدۇ ۋە نەپرەتنى يۇيۇش ئۈچۈن ئۆزىنى قايتىدىن كۈرەشكە

بېغىشلايدۇ، نەپرەتنى قان بىلەن يۇيىدۇ.

شائىر بۇ پوئېمىسىدا ۋەتەنگە بولغان مۇھەببىتىنىڭ يۈكسەك

ماھىيىتىنى چوڭقۇر ھېسسىيات بىلەن كۈيلىدى. ئۇ پەقەت ۋەتەنگە

ھەقىقىي مۇھەببەت باغلاشقان ۋە كېرەك بولسا بۇ يولدا پۈتۈن

ھاياتىنى بېرىشكە تەييار تۇرغان ئادەملەر ھەقىقىي مۇھەببەت

ئىگىسى، ئۇنىڭدىن ئايرىلغان شەخسىي مۇھەببەت نەپرەتلىك قىلىچتۇر،

دېگەن خۇلاسەنى چىقىرىدۇ. ھەممىنى ۋەتەن ئۈستىگە شۇنداق

خەۋپ كېلىپ تۇرغاندا، پۈتۈن ھاياتنى شۇ خەۋپنى يوقىتىش كۈرىشىگە بېغىشلاشقا ئۈندەيدۇ. ۋە شەخسىي مۇھەببەتنى ۋە تەلگە بولغان مۇھەببەت ئالدىدا قۇربان قىلغىن دەيدۇ.

لۇتپۇللا ياپونغا قارشى ئۇرۇشتا قەھرىمانلارچە جەڭ قىلغان جەڭگىۋار خەلق پەرزەنتلىرىنىڭ ئوبرازىنى يارىتىشقا تىرىشتى. ئۇ جەڭچى يىگىت («بوراندىن كېيىنكى ئاپتاپ» نىڭ قەھرىمانى) ۋە گۈل («كۈرەش قىزى» نىڭ قەھرىمانى) ئوبرازى ئارقىلىق ۋە تەن ئىشقىدا، ۋە تەن ئازادلىقى يولىدا ئۆزىنىڭ پۈتۈن شەخسىي مەقسەت-لىرىنى ئارقىغا تاشلاپ، دەھشەتلىك كۈرەش يوللىرىنى باسقان ھەقىقىي جەڭگىۋار ئەر-ئاياللارنىڭ پائالىيىتىنى كۆرسەتتى. ئۇنىڭ قەھرىمانلىرى ھايات مەنزىرىسىنى تاماشا قىلغۇچىلار ئەمەس، بەلكى ھايات ئۈچۈن بولغان كۈرەشنىڭ ئاكتىپ كۈرەشچىلىرى. ئۇلار كۈرەشسۇز بەختنىڭ قولغا كەلمەسلىكىنى چۈشىنىدۇ، باشقىلارنىڭ كۈرەش ھېسابىغا راھەت كۈرۈشنى خالىمايدۇ، بەلكى ئۇلار مىليون-لىغان كىشىلەرنىڭ بەختى ئۈچۈن لازىم بولغاندا ئۆزىنىڭ شەخسىي ھاياتىنى قۇربان قىلىشنى ئۆزلىرىنىڭ شەرىپى ۋە ۋە تەن ئالدىدىكى قەرزى دەپ بىلىدۇ. ئۇلارنىڭ بۇ ئىرادىسى «بوراندىن كېيىنكى ئاپتاپ» تىكى قەھرىماننىڭ يۈرىكىدىن چىقىرىپ ئېيتقان ناخشىدا شۇنداق ئىپادىلىنىدۇ:

كۈرەشمىگۈنچە ئازادلىق ئەسلا يوق،

سانادەتسىز بۇ كۆڭلىمىز بولماس توق

بەس بۇ يولدا ئەزىز جانلار تەسەددۇق.

.....

ل. مۇتەللىپ جۇڭگودا ئۆسۈۋاتقان ئىنقىلابىي ھەرىكەتلىەرگە

ئالاھىدە زوق بىلەن قارىدى. شۇنداقلا بۇ ئىنقىلابىي ھەرىكەتلەرنىڭ بېشىدا تۇرغۇچى جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيىسىنىڭ ۋە رەئىس ماۋ زېدۇڭنىڭ رەھبەرلىك رولىنىمۇ، بۇ كۈرەشنىڭ سىسپىي خاراك- تېرىنىمۇ، شۇنداقلا ياپونغا قارشى ئۇرۇشتا كومپارتىيىنىڭ تەكىتلىگەن پارتىزانلىق ئۇرۇش تكتىكىسىنىڭ ئەھمىيىتىنىمۇ چۈشىنىدۇ. ئۇنىڭ بۇ تېمىدا يازغان ئەسەرلىرىنىڭ ھەممىسىدە ئۇرۇشنىڭ شۇ خاراك- تېرى تەسۋىرلىنىدۇ. ئۇ، بۇ ئۇرۇشتا بىرلىك سەپنىڭ ئەھمىيىتى ھەققىدە ناھايىتى توغرا پىكىرلەر يۈرگۈزىدۇ. كوممۇنىستىك پارتىيىنىڭ ۋەتەننى جاھانگىرلىك تاجاۋۇزىدىن قۇتقۇزۇش كۈرىشىدە بولسۇن ۋە كېلەچەكتىكى پارلاق ئىستىقبالىمىزنى يارىتىشتا بولسۇن، ھەل قىلغۇچى رول ئوينايدىغانلىقىغا ئىشىنىدۇ. ئۇنىڭ بۇ تونۇشى «كۈرەش قىزى» پېيىسىدە ئۆز ئىپادىسىنى تاپتى. شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ بۇ پېيىسىنى گومىنداڭچىلار سەھنىدىن يىراقلاشتۇردى.

ل. مۇتەللىپ جۇڭگونىڭ تارىخىغا كۆز تاشلاپ، ئۇنىڭ ئۆتمۈش- تىكى قانلىق، پاجىئەلىك مەنزىرىلىرىنى كۆرۈش بىلەن بىللە، كېيىنكى تارىخ بەتلەردىن ئۇنىڭ پارلاق ئىستىقبالىنىڭ يېقىنلىشىۋاتقىنىنى بايقىدى. ئۇ، ئۆزىنىڭ «جۇڭگو»، «قىزىل گۈلگە پۈرگەنگىچە يەر جاھان» دېگەن شېئىرلىرىدا ۋەتەننىڭ قەدىمىي تارىخلىرىنى ۋاراقلاپ، قارا قۇرلار ئاستىغا يوشۇرۇنغان ئېچىنىشلىق خاتىرىلەرنى غەزەپ بىلەن ئەسلەيدۇ ۋە شۇنىڭ بىلەن ئەمدى ۋەتەندە يېڭى تارىخ باشلانغىنىنى، بۇ تارىخ غالىب كۈرەش ۋە پارلاق ئىستىقبال بىلەن يېزىلىدىغىنىنى ئىشەنچ بىلەن كۈيلىدى:

مانا شۇنداق جۇڭگو مەيداندا ئويناپ،
 ھەر مىنۇتتا سېنى قوغداپ،

سېنىڭ ئىستىقبالىڭنى قولغا ئالسىز.

دۇنيادا بىرلا قىلىپ،

يېڭى مۇستەقىل جۇڭگو قورۇمىز.

جۇڭگودا مەڭگۈ لەپىلدەتتىپ،

تائەبەت چۈشمەس قىلىپ،

ئازادلىق تۇغىنى قادايمىز.

(«جۇڭگو».)

شائىر «كۈرەش دولقۇنلىرى» دېگەن شېئىرىدىمۇ «جۇڭگونىڭ

ئازادلىقى شەكسىز گەۋدىلەندى» دەپ يازغانىدى. ئۇنىڭ بۇ

ئىشەنچى ھاياتنىڭ مەنىسىنى بىلىدىغان ۋە ئۆز ۋەتىنىنىڭ پارلاق

ئىستىقبالى ئۈچۈن قىزغىن كۈرەشكە ئاتلانغان ئىنقىلاب جەڭگىۋار-

لىرىنىڭ ۋە كۈرەشكە يېتەكچىلىك قىلغان جۇڭگو كومپارتىيىسىنىڭ

ئىرادىسى بىلەن بىر تۇتاش ئىدى. تارىخ ئاخىرى بۇ ئىشەنچ ۋە

ئىرادىنىڭ ھەققانى ۋە غالىبلىقىنى ئىسپاتلىدى.

ل. مۇتەللىپ ئىجادىيىتىدىكى ئەڭ قىممەتلىك بولغان يەنە بىر

مەزمۇن ئىنسانلاردا ھىيىسى لېنىنغا، ستالىنغا، ئېزىلگەن مىللەتلەرنىڭ

غەمخورى سوۋېت ئىتتىپاقىغا بولغان مۇھەببەت ۋە ئىنتېرناتسىئونال-

لىق روھتۇر. شائىر ئۆزىنىڭ ئەڭ ئوبدان ئەسىرىدىن بىرى بولغان

«لېنىن شۇنداق ئۆگەتكەن» دېگەن شېئىرىدا پۈتۈن دۇنيا مېھنەت-

كەشلىرىنىڭ ئۇلۇغ داھىيىسى لېنىننى ۋە ئۇنىڭ جەڭگىۋار تەلىماتىنى

ئۆز يۈرىكىنىڭ ئەڭ قايناق زوقى بىلەن تەسۋىرلىدى. لېنىن ۋە

ئۇنىڭ ئىشىنىڭ كىشىلىك تارىخىدىكى ئۇلۇغ ئەھمىيىتى شائىرنىڭ

جەڭگىۋار مىسرالىرىدا مەغرۇر جاراڭلايدۇ:

ئۇ، چۆل - جەزىرلەرنى بوستان قىلىشقا،
 كىشىلىك دۇنياسىنى گۈلستان قىلىشقا،
 ئېزىلگەننى ئالغا باسار ئىنسان قىلىشقا،
 گىگانىت يېڭىنى قۇرۇشقا ئۆگەتكەن.

گىتلېر گېرمانىيىسى سوۋېتلەر ئىتتىپاقىغا ئۇياتسىزلا رچە ھۇجۇم قىلىپ كىرگەندىن كېيىن، فاشىزم پۈتۈن ئىنسانىيەتنىڭ تېخىمۇ قاتتىق غەزەپ - نەپرەتكە ئۇچرىدى. ئەنە شۇ كۈنلەردە سوۋېت خەلقى ئۆز ۋەتىنى، شۇنداقلا دۇنيانىڭ بېشىغا چۈشكەن بۇ ئاپەتنى يوقىتىش ئۈچۈن قەھرىمانلارچە جەڭگە ئاتلاندى. سوۋېت ئىتتىپاقىنى چىن كۆڭلىدىن سۆيگەن لۇتپۇللا ئۆز خەلقى نامىدىن سوۋېت ئىتتىپاقىغا بولغان تىلەكداشلىقىنى، فاشىزمغا قارشى غەزەپ - نەپرەتنى ۋە بۇ ئۇرۇشتا غالبىيەت لېنىن پارتىيىسىنىڭ رەھبەرلىكىدە ھەرقانداق قىيىنچىلىقنى يېڭىپ چىققان سوۋېت خەلقىگە مەنسۇپ ئىكەنلىكىنى چىن دىلى بىلەن كۈيلىدى. ئۇ، ئۆزىنىڭ «ئەجەل ھودۇقۇشىدا» دېگەن فېلىيەتونىدا گىتلېر ۋە مۇسسۇلنارنىڭ ھالا - كەتلىك ئاقىۋىتىنى بايان قىلدى ھەقىقەتەنمۇ ئۇرۇش، ئاخىرىدا فاشىزمنىڭ مەغلۇبىيىتى، سوتسىيالىزم ۋە خەت دېموكراتىيە كۈچىنىڭ غالبىيىتى بىلەن تاماملاندى.

ل. مۇتەللىپ سوۋېت ئىتتىپاقىنى جۇڭگو خەلقىنىڭ ئازادلىقىغا خالسانە ياردەم بەرگۈچى بىردىنبىر ھەقىقىي دوست دەپ تونۇش بىلەن، بۇ غەمخورلۇق ۋە ياردەملەرنىڭ خەلقىمىزنىڭ ئازادلىقى ئۈچۈن ناھايىتى زور ھەل قىلغۇچ ئەھمىيەتكە ئىگە ئىكەنلىكىنى، شۇنداقلا سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ خەلقئارا رولىنى ۋە ئۇنىڭ پۈتۈن دۇنيا مېھنەتكەشلىرىنىڭ بەختى ئۈچۈن بىردىنبىر يۆلەكچى ئىكەنلىكىنى.

كىنى چۈشەنەتتى. ئۇ «ئازادلىق ئۇرۇشىمىزغا» دېگەن شېئىرنىڭ ئاخىرىدا كۆتۈرەڭگۈ روھ بىلەن سوۋېت ئىتتىپاقى بىلەن مەڭگۈ بىر بولۇپ ياشاشنى چىن يۈرىكى بىلەن كۈيلەيدۇ:

قاينا ئازادلىق كۈرەش، پۇرۇقلاپ قاينا!

مەزلۈملەر ئۆملۈشۈپ يېڭى تۇرمۇش قۇرمىز.

دوست بولۇپ كۆيۈمچان سوۋېت بىلەن ئەبەتكە،

پاراقلاپ كۈلۈپ، بۇ دۇنيادا ئەركىن تۇرمىز.

شائىر دۇنيادا چىرىپ كېتىۋاتقان كىشىلەر بىلەن تۇغۇلۇپ ئۆسۈ-

ۋاتقان يېڭىلار ئوتتۇرىسىدىكى قارىمۇقارشىلىقنى ھاياتتىكى كۈرەش-

نىڭ ئاساسىي مەركىزى دەپ چۈشىنىدۇ. شۇنداقلا جەمئىيەتتىكى

ئەزگۈچىلەرنىڭ چىرىپ كېتىۋاتقانلارغا، ئېزىلگۈچى مېھنەتتەش

ئاممىنىڭ ئۆسۈپ كېلىۋاتقانلارغا مەنسۇپ ئىكەنلىكىنى بىلىدۇ ھەمدە

ئۆزىنى شۇ ئۆسۈپ كېتىۋاتقان مېھنەتتەشلەر ئاممىسىنىڭ كۈرەش

سېپىدە ھېسابلايدۇ. قايسى دۆلەتتە بولمىسۇن، ئۆسۈۋاتقان ئاشۇ

يېڭى كۈرەشچىلەرنى چىن يۈرىكى بىلەن سۆيۈدۇ، ئۇلارنىڭ

قايغۇسىغىمۇ، خۇشاللىقىغىمۇ ئۆز يۈرىكىنى يېقىن تۇتىدۇ. ئۇنىڭ بۇ

ھېسسىياتى «كۈرەش دولقۇنلىرى» دېگەن شېئىرىدا مۇنداق

تەسۋىرلىنىدۇ:

كىملىر ئۇ، ئېكۋاتور ئاستىدا زۇلۇم تاغلىرى باسقان؟

ئاھ... شۇلارنى ئۇيلاپ ھېچ تېپىرلاپ تۇرالمايمىز.

لېكىن كۆپچىلىك ئېزىلگۈچىلەر ھەممىسى بىزنىڭ ياقتا،

توختا ئالدىرىما... يىللار ئۆتۈپ ئۇلارنى قۇچاقلايمىز.

شائىرنىڭ خەلقئارا مېھنەتتەشلەر ئاممىسىغا بولغان ئۆز مۇھەب-

بىتىنى، ئۇلارنىڭ جەڭگىۋار پائالىيىتىگە بولغان سەمىمىي تىلەكداش-

لىقىنى ئىپادىلەپ يازغان «ماي، كۈرەشچان ئاي» «ماي ناخشىسى»،
 «يانار تاغلار» ۋە باشقا شېئىرلىرى ئۇنىڭ ھەقىقىي ئىنتېرناتسىئونال-
 لىق روھىنى تېخىمۇ روشەن ئىپادىلەيدۇ. شۇنىڭدەك ئۇ دۇنيادىكى
 ئېزىلگۈچى خەلقلەرنىڭ مۇقەررەر غالبىيىتىگە ئىشىنىدۇ ۋە بۇ غالە-
 بىيەتنى تەمىنلىگۈچى مېھنەتكەش خەلقنىڭ ئىنقىلابىي سېپىدە
 تۇرۇپ، بۇ سەپنىڭ كۈرەش ئىرادىسى توغرىلۇق گىمىن ئوقۇيدۇ:

كۈرىشىمىز زۇلۇم بىلەن

قىزىلگۈلگە پۈركەنگىچە يەر جاھان.

ل. مۇتەللىپ ئۆلكىمىزدە ئەسەرلەر بويى ھۆكۈم سۈرۈپ كەلگەن
 فېئوداللىق تۈزۈمنىڭ ئېغىر كۈلپەتلىرى توغرىلۇقمۇ يازدى. ئۇ،
 ئۆزىنىڭ «چىمەن بىلەن پالۋان»، «چىن مودەن» دېگەن پېيىسلىرىنى
 شۇ تېمىغا بېغىشلىغانىدى. ئۇ، بۇ ئەسەرلەردە فېئوداللارنىڭ
 دېھقانلارنى سىياسىي، ئىقتىسادىي جەھەتتىن ئېزىشلىرىنى، فېئودال-
 لارنىڭ زوراۋانلىقى بىلەن دېھقانلارنىڭ ئەزىز-ئىستەكلىرىنىڭ،
 مۇھەببەتلىرىنىڭ ئاياغ-ئاستى قىلىنىشىنى تەسۋىرلىدى. شۇنىڭ
 بىلەن بىللە دېھقانلارنىڭ فېئوداللارغا بولغان قارشىلىقىنىمۇ ئىپادى-
 لىدى. «چىمەن بىلەن پالۋان» پېيىسىنىڭ قەھرىمانى پالۋان ياك-
 جىڭ ① ھاكىمىيىتى ۋە يەرلىك فېئوداللارنىڭ ئېغىر زۇلۇم ۋە
 ئېكسپىلاتاتسىيىسىگە ئۇچرىغان ۋە بارا-بارا بۇ زۇلۇم دەستىدىن
 ئۇلارغا قارشى غەزەپ-نەپرەت بىلەن يانغان دېھقان ياشلىرىنىڭ
 ۋەكىلىدۇر. ئېغىر دەرد-كۈلپەتلەر قەھرىمانغا سىنىپى ئاڭ بېغىش-
 لايدۇ. ئۇ، ئۆزىنىڭ بۇ ھەقتىكى تونۇشىنى زىنداندىكى چېغىدا

① يالغۇز زىنداندا، جىن شۇرېن

ئازادلىقنى چاڭقاپ كۈتكەن باتۇر ناخشەسىدا ئىپادىلەيدۇ:

يامۇننىڭ ئىچى زەيلىك،

بۇ دەردلەرگە نىم دەيلىك؟

ئەرلىككە بەلنى باغلاپ

ياخشىلىقنى ئىزدەيلىك.

ل. مۇتەللىپنىڭ فېئوداللىق زۇلۇمنى تەسۋىرلىگۈچى بۇ ئەسەر-

لىرى ئاپتونونىڭ تېخى سىنىپى كۈرەش ھەققىدىكى تونۇشى ۋە

ئەدەبىي ماھىرلىقى دېگەندەك تولۇق بولمىغان ۋاقىتلاردا بارلىققا

كەلدى. شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ بۇ ئەسىرىدە فېئوداللىق ئېزىش-

ئېكسپلاتاتسىيىنىڭ تۈپ يىلتىزى تولۇق ۋە كۈنكەرت گەۋدىلەنمە

قالغان. بۇنى لۈتپۇللا ئۆزىمۇ كېيىن سەزگەنسىدى. لېكىن كېيىنكى

تونۇشلىرى ئاساسىدا بۇ تېمىدا بىرەر نەرسە يېزىشقا مۇيەسسە

بولالمىدى. گەرچە بۇ توغرىلۇق خېلى جانلىق ماتېرىياللار توپلان

ئىشلەشكە ئىنتىلگەن بولسىمۇ، زاماننىڭ رايى يول قويىمىغانىدى.

ل. مۇتەللىپ مىللەتچىلىك ئىدىيىسىدىن ئازاد ئىدى؛ مىللەتچى

لىكنىڭ خەلقلەر ئازادلىقى كۈرىشىنىڭ دۈشمىنى ئىكەنلىكىنى چۈشە

نەتتى. ئۇ، خېلى كۆپ شېئىرلىرىدا مىللەتچىلىك ئىدىيىسىگە قارشى

نەپرەت بىلدۈردى ۋە مىللەتلەرنىڭ ئەمەلىيەتتىكى باراۋەرلىكىنى چىمىر

يۈرىكىدىن ئارزۇ قىلدى. ئۇ «مىللەتچىلەرگە زەربە» دېگەن شېئىرىدا

پەقەت ئۆز مىللىتىنىلا ياخشى كۆرۈپ، باشقا مىللەتلەرنى كەمسىتىش

ئۇلارغا ئۆچمەنلىك بىلەن قاراش ئىدىيىسىگە قارشى لەنەت ئوقۇدى

ئۇنىڭ بۇ مەقسىتى «بۇ مېنىڭ ياش غۇنچە گۈلۈم ئېچىلاتتى» ۋە

باشقا بىرقانچە شېئىرلىرىدىمۇ ئىلگىرى سۈرۈلگەن. شۇنىڭدەك ل

مۇتەللىپ ئۆلكىمىز شىنجاڭنى ۋە تىنىمىز جۇڭگونىڭ تۇتاش باغرىدا

دىن ئايرىشقا ئۇرۇنغان قەبىسە ئۇرۇنۇشلارغا، چىرىك ئىدىيىلەرگە قارشى تۇرۇپ كەلدى. ئۇنىڭ بۇ ھەقتىكى تونۇشى شىنجاڭدىكى ھەر مىللەت خەلقىنىڭ (جۇملىدىن ئۇيغۇر خەلقىنىڭ) ئىستىقبالى پۈتۈن ئىلىمىزدىكى خەلقلەرنىڭ ئىستىقبالى بىلەن تۇتاش ئىكەنلىكى، جۇڭگو ئىنقىلابىنىڭ غالىبىيىتى بۇ ئەلدىكى بارلىق مىللەت خەلقلرىنىڭ ئازادلىقى، بەخت - سائادىتىنى تەمىنلەيدىغانلىقى توغرىسىدىكى ئۇلۇغ ھەقىقەت بىلەن باغلانغان. شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ ئۇ ئۆلكىمىزنىڭ مۇشۇ ھەقىقەت بايرىقى ئاستىدىكى كۈرەش ئىرادىسىنى «بىزنىڭ ئۇتۇقلار» دېگەن شېئىرىدا مۇنداق ئىپادىلىدى:

جۇڭگودىن ئايرىلماس،

ھېچبىر قايرىلماس،

مۇقەددەس ئۆلكەم

ئىزىدىن تايماس.

لۇتپۇللا ئەمگەك توغرىلۇقمۇ كۆپ يازدى. ئۇ ھەقىقىي ئەمگەكچى - نىڭ چىن قىياپىتىنى، ئىش قاينىغان خۇشال ئېتىزلارنى تەسۋىر - لەشكە زوقمەن ئىدى. ئۇ، ئۆزىنىڭ نۇرغۇن شېئىرلىرىدا ئەمگەكچى دېھقاننى مۇھەببەت بىلەن كۈيلىدى. چۈنكى شائىر ھەقىقىي ئەمگەكچىنىڭ قەدىر - قىممىتىنى، ئۇلۇغلىقىنى چۈشىنىپتتى. ئۇ، ئۆزىنىڭ «كەل باھار» دېگەن شېئىرىدا باھاردىكى ئازاد ئەمگەك تەنتەنىسىنى سېغىنىپ ناخشا ئېيتتى. ئۇ، تەبىئەتنىڭ ھۆسنىنى ئاچقان باھارغا زوقلىنىپ، ئەركىن ئىش قاينىغان ئېتىزنى كۆرگىسى كېلىدۇ. بۇ ئۇنىڭ ئارزۇسى، ئۇ، ئۆزىنىڭ گۈزەللىكى بىلەن شائىرنىڭ ھەۋد - سىنى قاينىتىدۇ. شېئىر ئارمان قوينغا كىرىپ قالغان شائىر ئۆز يۈرىكىنىڭ لىرىكىسىنى ياڭرىتىدۇ:

كۆكلەم باغرىم كەل،

سېغىنىدىم سېنى.

ئوماق قوينۇڭغا

تارتىۋال مېنى.

جاراڭلىسۇن ئېتىزدا،

ئەمگەك ئاۋازى.

سەيلە قىلسۇن ھەر ياندا

باھار پەرۋازى.

ل. مۇتەللىپ ئاياللار ۋە بالىلار توغرىسىدىمۇ يازدى. ئۇنىڭ خېلى كۆپ ئەسەرلىرىدە ئاياللارنىڭ دەپسەندە قىلىنغان ھوقۇقىنى تىكلەش، ئۇلارنى ئەرلەر بىلەن تەڭ ھوقۇققا ئېرىشتۈرۈش مەقسىتى ئىلگىرى سۈرۈلگەن. بۇ مەقسەت ئاياللارنى ئادەم ھېسابلىمايدىغان فېئوداللىق ئىجتىمائىي تۈزۈمگە قارشى نەپرەت بىلەن باغلانغان «چىمەن بىلەن پالۋان» ناملىق دراممىسىنىڭ قەھرىمانىدىن بىرىسى بولغان چىمەن فېئوداللىق تۈزۈمنىڭ زۇلۇم ۋە ئېكسپلاتاتسىيىسى فېئوداللىق نىكاھ قانۇنىنىڭ كۈلپىتى بىلەن ئۆز ئەقلىدىن ئازدى ئۇنىڭ ھاياتى شۇ دەۋردىكى كەمبەغەل مېھنەتكەش ئائىلىدىكى ئاياللارنىڭ تەقدىرىگە خېلى ئورتاق بولغان ئوبرازدۇر. ئاپتور ئۇنىڭ پاجىئەلىك تەقدىرىگە چوڭقۇر ئېچىنىش بىلدۈرىدۇ. شۇنداقلا ئۇ، مۇندىن كېيىن ئاياللار ھاياتىنىڭ بۇنداق پاجىئەلىك تەقدىرىنىڭ تەكرارلانماسلىقى ئۈچۈن خەلقنى تەڭسىزلىككە قارشى كۈرەش قىلىشقا ئۈندەيدۇ. ل. مۇتەللىپ ئىنقىلابىي كۈرەش سېپىدىكى ئاياللارنىڭ ئوبرازىنىمۇ يازدى («كۈرەش قىزى»). بۇنىڭدىكى

قەھرىماننىڭ تەقدىرى پۈتۈنلەي باشقىچە. ئۇ ۋەتەن ئازادلىقى ئۈچۈن بولغان كۈرەشنىڭ ئاۋانگارت جەڭچىسى. ئۇ، ئۆز ھاياتىنىڭ، كۈرەشنىڭ مەنىسىنى چۈشىنىدۇ. ئاپتور جەمئىيىتىمىزدە ئاياللارنى ئەنە شۇنداق پائالىيەتتە كۆرۈشنى چىن يۈرىكى بىلەن ئارزۇ قىلىدۇ. لېكىن بۇ پەقەت ئارزۇلا ئەمەس، بەلكى ئىنقىلابىي كۈرەش مۇھىتىدا بارلىققا كەلگەن ۋە ئۆسۈۋاتقان جەڭگىۋار ئەمەلىيەتتۇر. ل، مۇتەللىپ ئاياللار توغرىسىدىكى شۇنداق يۈكسەك ئىدىيىنى ئۆزىنىڭ بىرقانچە شېئىرلىرىدىمۇ ئىپادىلىدى. ئۇ، خەلقئارا ئاياللار ھەرىكىتىنىڭ، دېموكراتىك ۋە ئىنقىلابىي دولقۇننىڭ ئۆسۈۋاتقانلىقىنى، ئۇنىڭ زور ئىستىقبالغا ئىگە ئىكەنلىكىنى چۈشىنىدۇ ۋە ئۇلارنىڭ كۈرەشلىرىگە چوڭقۇر تىلەكداشلىق بىلدۈرىدۇ.

ل. مۇتەللىپ شۇنىڭدەك كېلەچەكنىڭ بولغۇسى ئىگىسى، ئۇلۇغ كۈرەشلەرنىڭ ۋارىسلىرى بولغان بالىلارنى ئاسراش، ئۇلارنى جەڭ-گىۋار روھتا تەربىيەلەش توغرىسىدا زوق بىلەن يازدى. ئۇ ئۆزىنىڭ «ئوغلۇم مەمەت» دېگەن شېئىرىدا يېڭى ئوي، يېڭى تەلپۈنۈش بىلەن ئۆسۈۋاتقان ياش گۆدەكنىڭ ئوبرازىنى يارىتىشقا كىرىشتى. مەمەت ئۆزىنىڭ خاراكتېرى بىلەن كىچىكىدىنلا، بەتقىلىق ئويۇنلارنى ئوينىيدىغان، قىلىقى سەت، ئالاقانات بالىلاردىن ناھايىتى زور پەرقلىنىدۇ. چۈنكى ئۇ ئىنقىلابىي كۈرەش ئۇلغىيىۋاتقان شارائىتىنىڭ پەرزەنتى. شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ ئۇ شۇ شارائىتنىڭ جەڭچىسى بولۇشقا ئىنتىلىدۇ. بۇ مەۋجۇت بولۇشقا باشلىغان يېڭى خاراكتېر. ئاپتور شۇنىڭ بىلەن بىللە بالىلارنى شۇنداق تەربىيەلەشكە ئۈندەيدۇ ۋە ئۇلارنى كېلەچەكتە ئىنقىلابىي كۈرەشنىڭ قورقماس باتۇر جەڭچىسى سۈپىتىدە كۆرگىسى كېلىدۇ.

ل. مۇتەللىپ ئىجادىيىتىنىڭ ئەڭ مۇھىم قىسمىنى ئۇنىڭ ئاخىرقى ئەسەرلىرى تەشكىل قىلىدۇ. چۈنكى بۇ دەۋردە شائىر ھايات قاينىمىدا خېلى پىشىپ چىققان ۋە دوست - دۈشمەن توغرىسىدا خېلى چوڭقۇر تونۇش ھاسىل قىلىش بىلەن، دۈشمەنگە قارشى جىددىي ئەمەلىي ھەرىكەتكە كۆچكەندى. بۇ چاغدا ئۇنىڭ كۆز ئالدىدا ئەبىرىگىنچىلىك دۈشمەن بولۇپ گومىنداڭ ھاكىمىيىتى گەۋدىلەنەتتى. شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇ، ئۆزىدە ئويغانغان ئىنقىلابىي كۈچنى گومىنداڭچىلارغا قارشى كۈرەشكە بېغىشلىغانىدى. بۇ مەقسەت ئۇنىڭ ئىجادىيىتىدىمۇ ئىپادىلەندى. بۇ ئىپادە بولۇپمۇ «يىللارغا جاۋاب» شېئىرىدىن باشلاپ گەۋدىلەنگىلى تۇردى. بۇ شېئىر شائىرنىڭ ھەقىقەتەن ھاياتقا ئىنقىلابىي كۆز بىلەن قاراپ، چوڭ ئىنقىلابىي ئىشقا تۇتۇش قىلىۋاتقىنىدىن دېرەك بېرىدۇ. «يىللارغا جاۋاب» نەشر قىلىنىش بىلەن ئازادلىقنى خالىغان ھەربىر خەلق پەرزەنتىنىڭ دىلىدا ئالاھىدە بىر يۈكسەك روھ قوزغىدى. ئوچۇق ئېيتىش كېرەككى، ئاشۇ كەمگىچە ھېچكىم ئۇيغۇر پوئىزىيىسىدە «يىللارغا جاۋاب» تەڭ خەلقنىڭ ئىدىيە ۋە ھېسسىياتى بىلەن بىرلەشكەن يالقۇنلۇق شېئىرنى كۆرۈپ باقمىغانىدى. بۇ شېئىر يالغۇز مەزمۇر جەھەتتىلا ئەمەس، ئۆزىنىڭ ھەقىقىي شېئىرىيەت كۈچى جەھەتتىنمۇ شۇ دەۋرگىچىلىك بولغان يېڭى ئۇيغۇر پوئىزىيىسىنىڭ چوققىسى بولۇپ قالدى. شائىر بۇ شېئىرىدا ئۆمۈرنىڭ مەنىسىز ئۆتۈشلىرىگە ئېچىنىدۇ ۋە ھەربىر كىشىنىڭ ئۆمرىنى ياخشى ئۆتكۈزۈش ئۈچۈن ئالدىراش لازىملىقىنى جىكىلەيدۇ. ۋاقىت ھەقىقەتەن ئۆز ئادىتى بىلەن ئۆتۈۋېرىدۇ. كىچىكلەر چوڭ بولىدۇ، چوڭلار قېرىيدۇ، لېكىن ئادەملەر ئۈچۈن ئەڭ قىممەتلىك نەرسە شۇكى، ئۇ يىللار قوينىدۇ.

بىخۇد ياشىمىسۇن، ئۇ ۋاقتتىنمۇ چاپساراق ئالدىرىسۇن. قىسقىسى كىشىلىك بەختى ئۈچۈن ئۆز ھەسسىسىنى قوشۇپ، ئۆمۈرنى گۈزەل-لىك بىلەن بېيىتىسۇن. بۇ ھاياتنىڭ مەزمۇنىدۇر. ل. مۇتەللىپ «يىللارغا جاۋاب» دا مۇشۇنداق يۈكسەك روھنى ئالغا سۈرۈش بىلەن، ئۆزىنىڭ شۇ دەۋردىكى قەلبىگە پۈككەن ياخشى ئارزۇلىرىنى ئوتتۇرىغا قويدى. ئۇ، يىللارنىڭ ئۆتۈشىگە ھەيرانلىنىپ تۇرماستىن، يىللار قوينىدا ئۆزىنىڭ ئەزىز ئىستەكلىرىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش ئۈمىدىنى ئالغا سۈردى. چۈنكى ھەقىقىي ئادەم جاھاندا شۇنداق ياشايدۇ. ئۇ، بۇ شېئىرىدا يىللار ۋە ئادەملەر توغرىسىدىكى چۈشەن-چىسىنى مۇنداق ئىپادىلىدى:

بىراق يىللارنى تىللاش توغرا كەلمەيدۇ،
 مەيلى ئۆتۈۋەرسۇن، ئۆزىنىڭ يولى،
 ئادەملەرمۇ ۋاقتنى قولدىن بەرمەيدۇ
 چۆللەرنى بوستان قىلغان ئادەملەر قولى.

شائىر تارىخنى ۋاراقلاپ، ئاتا-بوۋىلىرىنىڭ كۈرەش ناخشىلىرىنى تىڭشىدى. ئۇ، بۇ ناخشىلاردىن ئەسىرلەرنىڭ ئارزۇسىنى چۈشەندى. بۇ ئارزۇ نۇرغۇن قانلىق جەڭلەر ئىچىنى كەزگەن، زىندان، دار ۋە جادولارنىڭ دەھشەتلىرىنى كۆرگەن، لېكىن ئۆزىنىڭ يالقۇنچاپ تۇرغان ئوتلىرىنى ئۆچۈرمىگەن ۋە ئەسىرلەر داۋىنىدىن ھالقىپ كېلە-چەك ئەۋلادلارغا مىراس بولۇپ قالغان مۇقەددەس ۋەسىيەت بولۇپ ياشاپ كەلدى. ھەربىر ھەقىقىي خەلق پەرزەنتى ئۆزىنى بۇ مۇقەددەس دەس ئارزۇنىڭ ھەقدالىرى دەپ سانايدۇ. بۇ ئارزۇنى زامانىنىڭ يېڭى كۈرەش شارائىتى قوينىدا بېيىتىپ، ئۇنى ئاخىرىغا يەتكۈزۈش يولىدا دۈشمەن بىلەن كۈرەش قىلىش كىشىلىكنىڭ ھەقىقىي پەزىلىدە.

تدۇر. ل. مۇتەللىپ بۇ مۇقەددەس ئارزۇلارنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش
نىڭ پەيتىنى ئىزدەپ، ئۆزىنىڭ پۈتۈن ھاياتىنى مۇشۇ يول
بېغىشلىدى.

ل. مۇتەللىپ ئەنە شۇ مۇقەددەس ئىشتىكى ئۆزىنىڭ ۋەزىپىسىنى
تونۇش بىلەن، ئۆزىدە تەۋرىسمەس ئىرادە تىكلدى. ئۇ، كۈرەش
يولىغا نەزەر تاشلاپ گومىسندا ئىچىلارنىڭ پۈتۈنلەي چىرىكلەشكەن
گۇرۇھلار تۈركۈمى ئىكەنلىكىنى، ئۇلارنىڭ خەلق بىلەن قايناتا
قېنى قوشۇلمايدىغانلىقىنى ياخشى بايقىدى. شۇنىڭ ئۈچۈن بەختى
ئۇلار ئىگىدارچىلىق قىلغان ھاكىمىيەتكە باش قويۇپ، يېلىنىپ
ئەمەس، قانلىق جەڭگە ئاتلىنىش بىلەنلا قولغا كەلتۈرۈش مۇمكىن
لىكىگە قاتتىق ئىشەندى. ئۇ، ئۆزىدە شۇ قانلىق جەڭگە كىرىپ
پېتىنالىغىدەك كۈچنى ھازىرلاشقا كىرىشتى. ئۇنىڭ ناخشىلىرىدە
ئەمدى باتۇرلۇق، جەڭگىۋار روھ زور كۈچ بىلەن جاراڭلاشقا
باشلىدى:

ئېسىلارمەن مىلتىق ئېتىپ تاۋلانغان قولغا،

يېپىشارمەن بايراق بىلەن ئالغا ئاتلىغان يولغا.

كۈرەش باياۋىنىدا ھارماسمەن ئەسلا،

يېڭىش بىلەن كېلىپ چىقىمىز كەڭ، غالىب يولغا.

شائىر ھاياتىنى شەرەپلىك ئۆتكۈزۈشنىڭ يولىنى تاپقاندى. ئۇ

شۇنداق ئېغىر پەيتلەردە قۇلاق يۇپۇرۇپ، بىغەم يۈرۈشىنى ۋە

تەتەرەپ قالايمىقان ياشاشنى نومۇسسىزلىق دەپ بىلىدۇ. يىللا

قويندىكى بۇزۇق خاھىشلارغا ھاياتىنى ئويۇنچۇق قىلىپ بېرىشنى

خالمايدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇ خەلق ئازادلىقى يولىدىكى كۈرەشنى

بىر تامچە قېنىنىمۇ ئايمايدۇ ۋە بۇ كۈرەش يولىدا ئۆز ھاياتىدىن

ئايىرلغانلىقىمۇ كېلەچەك ئەۋلادقا ئۆزىنىڭ كۈرەش ئارزۇلىرىنى تاپشۇرىدۇ.

يىللار مەيدەڭنى كىرىپ قاققلاپ كۈلمە، ئالدىڭدا قىزىرىشتىن ئارتۇق كۆرىمەن ئۆلۈمنى.

قېرىتىمەن دەپ ئەسلا كۆڭۈل بۆلمە، ئاخىرقى جەڭگە ئاتاپ قويايمەن ئوغلۇمنى.

شائىر خەلقىنىڭ ھەقىقىي ئازادلىقى ئۈچۈن بولغان كۈرەشنىڭ ئاخىرى يېڭىش تاپىدىغانلىقىغا چىن يۈرىكى بىلەن ئىشەنگىنى ئۈچۈن مەغرۇر سۆزلەيدۇ ۋە بۇ يولدا قىلىنغان ئەمگەكنىڭ كىشىلىك تارىخىغا قىممەتلىك ۋە ئۇنتۇلماس تۆھپە بولىدىغانلىقىنىمۇ ئىشەنچ بىلەن كۈيلەيدۇ. بۇ ئىشەنچ ئۇنىڭ يىللارغا بەرگەن جاۋابى ئىدى:

يىللار دېڭىزى دولقۇنلۇق بولساڭمۇ،

ئۇيقۇنلىرىڭنى يارىدۇ بىزنىڭ كاراپ،

يىلىنىڭ ئۆتۈشى بىلەن قورقۇتۇپ باقساڭمۇ،

ئىجاد يىللارنى قېرىتىدۇ. دەپ بېرىمىز جاۋاپ.

ل. مۇتەللىپنىڭ كېيىنكى ئىجادىيىتىنىڭ ئىچىدە ئايرىم دىققەتنى جەلپ قىلىدىغان ئەسىرى «خىيالچان تىلەكلەر» شېئىرىدۇر. بۇ شېئىرنى لۇتپۇللا ئاقسۇدا گومىنداڭچىلارغا قارشى تەشكىللىك ھەرىكەت ئۇيۇشتۇرۇش ئارپىسىدا يازغان.

بۇ يەردە شۇنىمۇ ئېيتىپ ئۆتۈشكە توغرا كېلىدىكى، ل. مۇتەللىپ ئاقسۇدا ئۆزىنىڭ ئىلغار پىكرى، ئىنقىلابىي روھى بىلەن نۇرغۇنلىغان ياشلارنىڭ چوڭقۇر مۇھەببىتىگە ئېرىشكەن چاغدا، گومىنداڭچىلار ئۇنى ئىنقىلابىي ھەرىكەتتىن توساپ، ئۆزلىرى ئۈچۈن پايدىلىنىشقا ئۇرۇنغانىدى. شۇنىڭدەك گومىنداڭلار ل. مۇتەللىپنىڭ ئەتراپىدىكى

ياشلارغىمۇ شۇنداق يول تۇتقانىدى. لېكىن ل. مۇتەللىپ ۋە ئۇنىڭ سەپداشلىرى گومىنداڭچىلارنىڭ ئۇلارنى ئالدام خالىتىسىمۇ چۈشۈرۈش ئۈچۈن قىلىۋاتقان پۈتۈن ھەرىكەتلىرىنىڭ چىرىك مەقسىتىنى تەلتۆكۈس چۈشىنىپ، ئۇلاردىن تېخىمۇ قاتتىق يىرگەندى. ل. مۇتەللىپ ئۆزىنىڭ كۈرەش يولىدىن قايتمايدىغانلىقىنى، بۇ مەقسەتكە ئاخىرقى تامچە قېنى قالدۇرۇپ بولۇپ قالدىغانلىقىنى بۇ شېئىرىدىمۇ ئىپادىلىدى. ئۇ، بۇ شېئىرىنى «خىيالچان تىلەكلەر»نى شۇنداق باشلايدۇ:

تېڭىرقىمايمەن دوستلار، تىلەيمەن ئالىي تىلەكلەرنى
چۈشۈرمەيمەن كۈرەشكە دەپ تۈرگەن بۇ بىلەكلەرنى.
مەرد باغۋەن خازان قىلماس ۋاقىتسىز باغنى،
تەربىيىسىز سۇلدۇرۇپ گۈل - چېچەكلەرنى.

دەل شۇ چاغلاردا ئىلى ئىنقىلابىي كۈندىن - كۈنگە ئۆسۈپ، ئۆزىنىڭ غەلبىلىك يۈرۈشلىرى بىلەن پۈتۈن شىنجاڭنى ھاياجانغا كەلتۈرگەنىدى. شائىر بۇنى تاسادىپىي ھادىسە دەپ ئەمەس بەلكى گومىنداڭچىلارنىڭ چىرىكلىشىپ كېتىۋاتقان شارائىتى يېتىش تۈرگەن توغرا مەقسەتلەرنى ئالدىغا قويغان ئاساسىي بار ئىنقىلابىي ھەرىكەت دەپ توندى. بولۇپمۇ ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىنىڭ گومىنداڭ ھاكىمىيىتىگە قارشى تۇرۇش پىرىنسىپى ۋە سوۋېت ئىتتىپاقىغا نىسبەتەن تۇتقان دوستلۇق پوزىتسىيىسى شائىرنى باشقىچە ئىلھاملاندۇردى. شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ ئۇ، ئىنقىلابىي ھەرىكەتنى ئۆز مەقسىتىنىڭ ئۆز ئىنقىلابىي ھەرىكىتىنىڭ يۆلەكچىسى دەپ بىلدى. ئۇ، ئۆزىنىڭ بۇ ھەقتىكى تۇيغۇلىرىنى گۈزەل مىسرالارغا تىزدى.

لەزىزەتلىك خىيال ئارىسىدا بېقىپ ئاسمانلارغا

تەپەككۈر كۆز بىلەن كۆرىمەن روشەن بۇجەكلەرنى.

جانان ناز ئۇيقۇدا يېتىپ نېچكۈك تولغانماس،

ئاشىقى كۈتۈپ تۇرسا ئېچىپ يورۇق رۇجەكلەرنى.

شائىرنىڭ ئىنقىلابىي ھەرىكەت قاينىمىغا بولغان كۈچلۈك تەل-

پۈنۈشىنى گومىنداڭچىلارنىڭ ھېچقانداق رەڭگۈزلىقى توختىتالمىدى.

چۈنكى شائىر گومىنداڭچىلارنىڭ چىرىك ئەپت - بەشىرىسىنى بىلەتتى.

ئۇلار خەلققە ئۇزاق يىللار داۋامىدا ئېغىزىدا دېموكراتىيىنى سېتىپ،

ئەمەلىيەتتە بولسا زىنداننى كۆرسەتتى. ئۇلارنىڭ ئالدامچى ۋە تۈپ

ئاساسىدىن خەلققە دۈشمەن ئىكەنلىكىنى ھەم شەخسەن ئۇنىڭ

غەزەپلىك يۈرىكىنى يوپۇتۇش ئۈچۈن ئۇلارنىڭ كېيىنكى ۋاقتلاردا

قىلغان نەيرەڭگۈزلىقىنى كۆز ئالدىغا كەلتۈردى ۋە بۇ نەيرەڭگۈزلىققا تىز

پۈكمەيدىغان، بوشاشمايدىغان ئۆز ئىرادىسىنى مەغرۇر جاكارلىدى:

سۆيگۈ دېڭىزى چوڭقۇرلۇقىدا مەن بىر قاينام تۇرسام،

ئۇسسۇلۇغۇم قانداق قانسۇن ئىچىپ كىچىك كۆلچەكلەرنى!

ل. مۇتەللىپ ئىنقىلابىي ئەدەبىيات - سەنئەتنىڭ ھەقىقىي

مەنىسىنى ياخشى چۈشىنەتتى. ئۇنىڭ نەزىرىدە شائىر جەمئىيەتتىكى

ۋەقە - ھادىسىلەرنى تاماشا قىلغۇچى ئەمەس، بەلكى شۇ ۋەقە -

ھادىسىلەر بىلەن بىۋاسىتە مۇناسىۋەتلىك بولغۇچى ۋە كۈرەشنىڭ

ئالدىنقى سېپىدە تۇرغۇچى قەھرىماندۇر. ئۇ، ھەقىقىي شائىر ئالدى

بىلەن خەلقنى، ۋەتەننى قويۇق مۇھەببەت بىلەن سۆيگۈچى،

سەنئەتنى سەنئەت ئۈچۈن ياكى شەخسىي ئىشرەت ئۈچۈن ئەمەس،

بەلكى كۈرەشكە، ئاممىنىڭ مەنپەئىتىگە بېغىشلىغۇچى دەپ

چۈشىنىدۇ. ئۇنىڭ بۇ ئىدىئالى «شائىر توغرىسىدا مۇۋەششەھ» دېگەن

شېئىردا ئۆزىنىڭ چىن مەزمۇنى ۋە بەدىئىي ئىپادىسىنى تاپتى.
ئۆلۈم يوق ساڭا، شائىر زادى ئۆلمەيدۇ،
ئەلنىڭ بۈيۈك گەۋدىسىدە سەن قىزىل قان بول.
چۆرگىلەي، ئۆرگىلەي، سادىغىڭ كېتەي ئەل بويىدىن،
ئەلنىڭ تۇيغۇسىغا ئاندىك كۆيۈمچان بول.

شائىر بۇ شېئىرىدا ھەقىقىي شائىرنىڭ ماھىيىتى ئۇنىڭ ئۆز
ئىدىيىسىنى ۋە ھېسسىياتىنى خەلقنىڭ ئىدىيە، ھېسسىياتىغا بىرلەش-
تۈرۈشتە، خەلق ھاياتىنى ئىجادىي ئىلھامنىڭ مەنبەسى دەپ بىلىپ،
ئۆزىنىڭ شەخسىي ھاياتى ۋە ئىجادىيىتىنى يەنە شۇ خەلقنىڭ مەنبە-
ئىتىگە خىزمەت قىلدۇرالىشىدا ئىكەنلىكىنى شۇنىڭدەك ئېغىر ئەمگەك
مەھسۇلاتى بولغان ئىجادىيەت ئۈچۈن ئىرىنىمەي ئۆگىنىش ۋە
چىداملىق بىلەن ئىشلەشنىڭ زۆرۈرلۈكىنى چىن يۈرىكى بىلەن بايان
قىلدى ھەمدە شەخسىي ئابروي ئۈچۈن شائىر بولۇشنى ھەۋەس
قىلىدىغانلاردىن كۆلدى. شائىرلىقنى خەلقنىڭ ھايات مەنبەئىتىدىن
يېراقلاشتۇرغۇچىلارغا قارشى كۈچلۈك غەزەپ ۋە نەپرەت ئوقۇدى.

لۇتپۇللا خەلقنى ھەقىقىي مۇھەببەت بىلەن سۆيگەن، شۇ
مۇھەببەت يولىدا ئۆزىنىڭ پۈتۈن ئەمگىكىنى، ھاياتىنى بەرگەن
شائىرنىڭ "مەڭگۈ ئۆلمەس"لىكى ھەققىدە چوڭقۇر ئىشەنچكە ئىگە
ئىدى. ئۇنىڭ ھەقىقىي سەنئەتكار ھەققىدىكى چۈشەنچىسى ئۇلۇغ
شائىر ئەلىشىر ناۋايى توغرىسىدا يازغان شېئىرىدا ئاجايىپ گۈزەل
ئىپادە بىلەن جاراڭلىدى:

قوي شائىر، سۆزلىمە جۆبىلۈپ يوققا،
ناۋايى كۆمۈلگەن ئەمەس تۇپراققا.

.....

ئۇ ئىجادىيەت دەرياسىغا چۆمۈلگەن،
ئۇ ھەربىر مىسرا تۈۋىگە كۆمۈلگەن.

ل. مۇتەللىپ ئۇيغۇر خەلقىنىڭ ھەقىقىي سۆيۈملۈك شائىرىدۇر. ئۇ، نۇرغۇن جەھەتتە ئۆز ئىدىيە ۋە ھېسسىياتىنى خەلق ئاممىسىنىڭ ئىدىيە ۋە ھېسسىياتى بىلەن بىرلەشتۈرگەندى. ئۇنىڭ مەزمۇنى-لۇق ھاياتى- خەلقىنىڭ كۈرەشچان مەنپەئىتىگە سادىق ئىنقىلابىي روھى، تەۋرىمەس ئىرادىسى- ئۇنىڭ ئىجادىيىتىنى ياخشى مەزمۇن بىلەن قوراللىنىدۇردى. قىسقىسى بىز ئۇنىڭ ئىجادىيىتى ئارقىلىق ئۆز دەۋرىنىڭ خېلى ئىلغار كۆز قاراشلىرىنىڭ گۈزەل ئىپادىسىنى كۆرىمىز.

ل. مۇتەللىپ ئىجادىيىتىنىڭ يەنە بىر ئالاھىدىلىكى ئۇنىڭدا گۈزەل ئەدەبىياتنىڭ ياخشى نەمۇنىلىرىنىڭ گەۋدىلىنىشىدۇر. ئۇ، ئەدەبىياتنىڭ نۇرغۇن شەكىل ۋە ژانىرلىرىنى ئۆگىنىپ، ئۇنى ئۆز ئىجادىيىتىنىڭ ئالاھىدە ئۇسلۇبىغا ئۇيغۇنلاشتۇردى. شائىر ئۇيغۇر شېئىرىيىتىدىكى شەكىللەردىن باشقا مائاكوۋسكىنىڭ شېئىرىيەت شەكىلىنىمۇ قوبۇل قىلدى ۋە ئۇنى ئۇيغۇر مىللىي شېئىرىيەت شەكلى بىلەن بىرلەشتۈرۈپ، شېئىرىيىتىمىزدە يېڭى ئىزلار ئاچتى. ئۇنىڭ «ماي، كۈرەشچان ئاي»، «كۈرەش ئىلھامى»، «جۇڭگو» ۋە باشقا شېئىرلىرى مائاكوۋسكى ئۇسلۇبىدىن ياخشى پايدىلانغانىنى كۆرسىتىپ بېرىدۇ.

ل. مۇتەللىپ شېئىرىيىتىنىڭ يەنە بىر ئالاھىدىلىكى ئۇنىڭ لىرىكىسىدۇر. مەلۇمكى، لىرىكا ئومۇمىي پۈتۈنچىلىككە زادى كەم بولۇشقا بولمايدىغان نازۇك ئامىلدۇر. شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ ل. مۇتەللىپ ئۆز شېئىرىيىتىنى لىرىكا بىلەن بېيىتىشقا ئالاھىدە كۆڭۈل بۆلدى.

ئۇ. پۇشكىن، لېمونتوۋ لىرىكىسىدىن ناھايىتى ياخشى پايدىلاندى
ئۇنىڭ «يىللارغا جاۋاب»، «خىيالچان تىلەكلەر»گە ئوخشاش
شېئىرلىرى ئۇيغۇر شېئىرىيىتىدىكى لىرىكىنىڭ ئەڭ گۈزەل نەمۇنىلىرى
بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. شائىر بۇ شېئىرلىرىدا ئۆز ھېسسىياتىنى ئىپادى
لەش ئارقىلىق ئۆز زامانداشلرىنىڭ ياخشى ھېسسىياتلىرىنى خېلى
ئوبدان گەۋدىلەندۈرۈپ بەردى.

ل. مۇتەللىپنىڭ پوئىزىيە ۋە دراما ئىجادىيىتىدىن باش
ئەدەبىي - سەنئەتكە دائىر ئىلمىي ۋە تەنقىدىي ئەسەرلىرىمۇ ئەدەبىيات
مىزدا كۆزگە كۆرۈنەرلىك ئورۇن تۇتىدۇ. ئۇنىڭ ئەدەبىي - سەنئەت
دائىر ئىلمىي ۋە تەنقىدىي ئەسەرلىرى ئۆز دەۋرىدىكى ئەدەبىيات
سەنئەتچىلەرنىڭ ياخشى تەرەپكە قاراپ ئۆسۈشى ئۈچۈن ئالاھىە
تەربىيىۋى رول ئوينىدى. شۇنىڭ بىلەن بىللە ل. مۇتەللىپ كېيىنكى
ۋاقىتلاردا پروزا ئىجادىيىتىگىمۇ چوڭ زوق بىلەن تۇتۇش قىلغانىدى
ئەپسۇسكى بۇ خىلدىكى ئەسەرلەر قول يازما ھالىتىدە يوقىلىپ كەتتى
ل. مۇتەللىپ ئۆز ھاياتىنىڭ تېخى چېچەكلەش ئالدىدا تۇرغان
غۇنچىدەك بىرمەزگىلىدە ئارىمىزدىن مەڭگۈگە كەتتى. شۇنداقلا ئۇنىما
ئەدەبىي پائالىيىتىمۇ ئەمدى بالاغەتكە يېتىۋاتاتتى. لېكىن ناھە
ئۆلۈم ئۇنىڭ ئۇلۇغ ئىستەكلەر بىلەن تولغان ئوتلۇق يۈرىكىنىما
ھەرىكىتىنى ۋاقىتسىز توختىتىپ قويدى.

جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيىسى ۋە رەئىس ماۋ زېدۇڭنىڭ رەھبەر
لىكىدە خەلق ئازادلىق ئارمىيىسى ۋە خەلقسىزىنىڭ ئۇزاق يىللىق
ئېلىپ بارغان مۇشەققەتلىك كۈرەشلىرى نەتىجىسىدە بۈگۈن لۇتپۇل
ياشىغان ئۆلكىدىمۇ ئازادلىق تېڭى ئاتتى.
ئۇ ئاخىرقى نەپىسىگە چاڭقاپ ئۆتكەن ۋە پۈتۈن ئۆمرىنى پىر

قىلىپ ئىستىلىگەن كۈنلەر بۈگۈن بىزنىڭ ھاياتىمىزدا ئۆزىنىڭ ھەقىقىي ئەمەلىيىتىنى تاپتى. بۇ ئازادلىق تېڭى زۇلۇم بىلەن مۈكچەي-گەن ئېلىمىزنىڭ قەددىنى كۆتۈردى. ھاياتىمىز يېڭى باسقۇچقا كۆتۈرۈلدى. بىز مانا مۇشۇ ئازاد زامان قۇچىقىدا ياشاپ تۇرغىمىز. مىزدا بۇ كۈنلەرنىڭ ئىشىقىدا يېنىپ ئۆرتەنگەن سۆيۈملۈك شائىرىمىز- نىڭ ئارىمىزدا يوقلۇقىنى ئويلىغىنىمىزدا يۈرىكىمىزنىڭ قاتتىق ئېچىشقىنى ھېس قىلىمىز.

بىراق ئۇنىڭ كۈرەشچان ئىشلىرى، جەڭگىۋار ناخشىلىرى بىز بىلەن بىللە ۋە مەڭگۈ بىللە بولۇپ قالدۇ. ئۇنىڭ ئۇلۇغ ئارزۇلىرىنى ئىشقا ئاشۇرۇش يولىدىكى ئىشەنچىمىز، ئىرادىمىز بىزنىڭ يۈرىكىمىز- دىكى پۇغان داغلىرىنى يۇيىدۇ.

1955- يىلى 8- ئاي.

ئۇيغۇر ئەدەبىياتىنىڭ جەڭگىۋار تېمىسى

كوممۇنىستىك پارتىيىمىزنىڭ ئىدىئولوگىيىلىك كۈرەش قوراللىق مۇھىم تەركىبىي قىسمى بولغان بىزنىڭ ئەدەبىياتىمىزنىڭ ئىنقىلابىيلىقى، ئالدى بىلەن ئۇنىڭ پارتىيىمىزنىڭ كۈرەش ۋەزىپىلىرى بىلەن چەمبەرچاس مۇناسىۋىتىدە گەۋدىلىنىدۇ. شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونىدىكى بارلىق مىللەت خەلقىنىڭ يېڭى ئەدەبىياتى ئەنە شۇ ئۇلۇغۋار خاراكتېرنى ئىگەللەش ئارقىلىق تۇغۇلدى ۋە تۇغۇلماقتا. جۈملىدىن ئۇيغۇر ئەدەبىياتى ئازادلىقتىن بۇيانقى ئالتە يىل جەريانىدا خېلى زور مۇۋەپپەقىيەتلەرگە ئېرىشتى. ئىجادىيە سېپىنىڭ كېڭىيىشى، تېمىلارنىڭ كۈنسائاپ بېيىشى، مەزمۇن بەدىئىيلىك جەھەتتىن ئۆسۈشى بىلەن شەكىللىنىشكە باشلىغان يېڭى ئەدەبىياتىمىز، ئۆزىنىڭ تەرەققىيات جەريانىدا، پارتىيە تەشۋىقاتىمىز مۇھىم يۆلەكچىسى سۈپىتىدە ئۆز ئالدىدىكى شەرەپلىك ۋەزىپىلەر بېجىرىش يولىدا كۈرەش قىلدى ۋە قىلماقتا.

پارتىيىمىزنىڭ باش لۇشىيەن، باش ۋەزىپىسى ئېلان قىلىنغاندىن كېيىن، ئۇيغۇر ئەدەبىياتى سېپىنىڭ جەڭچىلىرى ئۆز ئالدىدىكى سوتسىيالىستىك قۇرۇلۇش ۋە سوتسىيالىستىك ئۆزگەرتىش خىزمىتى ئۈچۈن ھەسسە قوشۇش ۋەزىپىسى تۇرغانلىقىنى مەغرۇرلۇق بىلەن ھېس قىلدى، دېمەك. سوتسىيالىستىك قۇرۇلۇش ۋە سوتسىيالىستىك ئۆزگەرتىش خىزمىتى ئەدەبىياتىمىزنىڭ مۇھىم ۋە مەركىزىي تېمىسى.

بولۇپ قالدى.

ئۇيغۇر ئەدەبىياتىنىڭ مەركىزىي تېمىسى بولغان يېزا ئىگىلىكىنى كوپراتسىيەلەشتۈرۈش ھەرىكىتى تەسۋىرلەنگەن ئەسەرلەردە يېزا ئىگىلىكىدىكى سوتسىيالىستىك ئېلېمېنتلارنىڭ كۈنساناپ ئۆسۈشى، كاپىتالىستىك ستېخىنىنىڭ يېمىرىلىپ كېتىۋاتقانلىقى، كوللېكتىپ ئەمگەكنىڭ ئالاھىدىلىكى ۋە مۇۋەپپەقىيەتلىرى، ئەمگەكنىڭ يۈكسىلە-ۋاتقان قەدىر - قىممىتى - قىسقىسى يېزىلاردا شەكىللىنىۋاتقان سوتسىيالىستىك مۇناسىۋەتلەر ئۆزىنىڭ خېلى ئوبدان ئىنكاسىنى تاپماقتا. ئەدەبىياتىمىزدا بۇ تېمىدىكى دەسلەپكى كۆزگە كۆرۈنەرلىك ئەمگەك يازغۇچى زۇنۇن قادىرى بىلەن مانناپ قادىرنىڭ ئىجادىيىتى «توي» پېيىسىسى بولدى. شۇنىڭ بىلەن بىللەت. ئالماسنىڭ «قىزىل بايراق»، ئەرشىدىن تاتلىقنىڭ «سادىق بابكا»، «پۇشايما»، ئا مەسئۇدىنىڭ «ئۇ، ئۆز يولىنى تاپتى» ئارقا - ئارقىدىن جامائەتچىلىكىمىز بىلەن يۈز كۆرۈشتى. بۇ ئەسەرلەر ئارقىلىق ئوقۇغۇچىلار يېزىلارنىڭ يېڭى قىياپىتى توغرىسىدىكى بولۇپمۇ ھەمكارلىشىش - كوپراتسىيىلىشىش ھەرىكىتىنىڭ ئەۋزەللىكى ۋە مۇۋەپپەقىيەتلىرى توغرىسىدىكى خېلى ئوبدان تەسەۋۋۇرنى كۆز ئالدىغا كەلتۈرەلدى.

يېزىلرىمىزنىڭ يېڭى قىياپىتى ئەدەبىياتىمىزدا ئالدى بىلەن دېھقانلار ئىچىدىن ئۆسۈپ چىقىۋاتقان ئادەملەرنىڭ ئوبرازى ئارقىلىق كۆرۈنىدۇ. «توي»دىكى خەيرىنىسا، «قىزىل بايراق»تىكى سىيىت، لەيلەملەر ۋە باشقىلار ئاشۇ يېڭى ئادەملەرنىڭ، ئۇلارنىڭ سوتسىيالىزم ئورنىتىش يولىدىكى ئىنتىلىشلىرىنىڭ باشلانغۇچ ئوبرازلىرىدۇر. دېھقانلار تەركىبىدىن چىققان بۇ ئىجابىي ياش كۈچلەر يېزىدا ھەمكار-لىشىش ۋە كوپراتسىيىلىشىش ھەرىكىتىنىڭ ئاۋانگارد جەڭچىلىرى،

پارتىيىنىڭ تايانچ كۈچلىرىدۇر. مۇنداق كۈچلەر بۈگۈن تېز سۈرئەت بىلەن ئۆسمەكتە. ئەدەبىياتىمىزدا ئۇلارنىڭ ئوبرازىنى يارىتىشقا كىرىشىش بىز ئۈچۈن چوڭ يېڭىلىق.

كوپىراتسىيىلىشىشنىڭ يەككە ئىگىلىكتىن ھەر جەھەتتىكى ئۈستۈن-لۈكىنى ئەمەلىيەتتە كۆرگەن دېھقانلار ئاممىسى كەڭ كۆلەمدە ھەرىكەتكە كېلىپ، "ئۆزەڭنى بىل، ئۆزۈڭنى قوي" دېگەن كونا دەستۇرىدىن قول ئۈزمەكتە، كاپىتالىستىك ستېخىمىنىڭ تەسىرى كۈنسائاپ يىمىرىلىپ بارماقتا. بۇ ھال ئوتتۇرا دېھقانلارنىڭ ئىنتىلىشكە قاراپ مېڭىشىمۇ ئالاھىدە تەسىر كۆرسەتتى. يازغۇچى، شائىرلىرىمىز يېزىدىكى سىنىپىي كۈرەشنىڭ ئاشۇ مۇھىم ھالەتلىرىگە ئالاھىدە ئېتىبار بەرگەن ھالدا، ئۇنى ئۆز ئىجادىيىتىدە ئەكس ئەتتۈرمەكتە. ئوتتۇرا دېھقان توغرىسىدا بىزنىڭ ئەدەبىياتىمىز خېلى جىق ئوبرازغا ئىگە. بولۇپمۇ ھاشىم ئاخۇننىڭ («توي») ئوبرازى ئارقىلىق بىز ئوتتۇرا دېھقاننىڭ يەككە ئىگىلىكتىن قول ئۈزۈشتىكى ناھايىتى مۇھىم جەرياننى كۆرىمىز. ئۇ، قەدىر ئەھۋال ئىشلەپچىقىرىش ۋاسىتىسىگە ئىگە، دېھقانچىلىق تەجرىبىسىمۇ بار، ئىشچان ئادەم. ئۇنىڭ ئۈچۈن "يەر ئالتۇن قوزۇق"، كولىپكىتىپ ئىشلەپچىقىرىش دېگەن قانداقتۇر بىر سىرلىق، يات نەرسە. بولۇپمۇ ئۇنىڭدا ھوسۇلنى قانداق تەقسىم قىلىدىغانلىقى تېخىمۇ ئەندىشىلىك. يېڭىلىقتىن چۆچۈيدىغان، سىنىپىي ئېڭى ئۆسۈپ يېتىلىمگەن بۇ ئادەمنىڭ ئۆملۈشۈشىنىڭ پەزىلىتىنى چۈشىنىشىگە توسقۇن بولۇۋاتقان شارائىتىمۇ بار. ئۇ بولسىمۇ باي دېھقان تۈردىنىڭ ئازدۇرۇشى. لېكىن ھەقىقەت دېگەن ھەممەدىن ئۈستۈن. ئۇنىڭ كۆز ئالدىدا قۇرۇلغان كوپىراتىپ ئىگىلىكى يەككە ئىگىلىكتىن ھەر جەھەتتىكى ئۈستۈنلۈكىنى جارى قىلىپ

باردى. بۇ ئىگىلىك قانچە تەرەققىي قىلغانسېرى، باي دېھقاننىڭ كاپىتالىستىك ئىنتىلىشى كۈنساناپ ئۇچۇقۇشقا يۈز تۇتۇپلا قالماستىن، بەلكى ئۇنىڭ ئەپت - بەشىرىسىمۇ ئېچىلىشقا باشلىدى. ھاشىم ئاخۇن ئۈچۈن بۇ ئىككى يۆنىلىش ئوتتۇرىسىدا باشقا يولمۇ يوق ئىكەنلىكى بارغانسېرى روشەنلەشتى. يەككە ئىگىلىكنىڭ ئاجىزلىقلىرى بىلىنگىلى تۇردى. ھاشىم ئاخۇن بۇ ھەقىقەتنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆرگەندىن كېيىن، كوپىراتسىيىلىشىشنىڭ ئەۋزەللىكىنى چۈشىنىشكە باشلىدى. ئۆزىنىڭ بۇرۇنقى جاھىللىقىغا بەك ئۆكۈندى. ئوتتۇرا دېھقاننىڭ ئۆزگىرىشى ئۈچۈن بۇ بەك خاراكىتلىك جەريان. ئەسەردە بولۇپمۇ بۇ جەرياننىڭ ماددىي شارائىتلىرى خېلى ياخشى گەۋدىلەندۈرۈلگەن.

«قىزىل بايراق» تىكى ئوتتۇرا دېھقان دەرۋىش ئاخۇن بىلەن ئۇنىڭ ئوغلى ھېزىمۇ خېلى خاراكىتلىك ئوبرازلاردۇر. بولۇپمۇ ھېزىمنىڭ كاپىتالىستىك ئىنتىلىشى بەك كۈچلۈك. شۇنىڭ بىلەن بىللە ئىككىلىنىپ تۇرغان دەرۋىش ئاخۇنغا نىسبەتەن ئۇنىڭ ئائىلەدىكى ھۆكۈمرانلىقىمۇ بېسىملىقراق. ئۇنىڭ يەككە ئىگىلىك بىلەن بولغان كۈچلۈك ئىقتىسادىي مەنپەئەتلىرىدىن باشقا كوپىراتىپ تەشكىلاتچىلىرىغا قارىتا شەخسىي ئۆچمەنلىك غەرىزىمۇ ئاز ئەمەس. لېكىن كوپىراتىپ تەشكىلاتىنىڭ تىكلەۋاتقان يېڭى ماددىي شارائىتلىرى، ئۇنىڭ تەشكىلاتچىلىرىنىڭ ئۆسۈپ كېتىۋاتقان ساپ ئىدىيىۋى پەزىلەتلىرى ئالدىدا ئۇ ئىلاجىسىز ئۆزىنىڭ چىرىك غەرەزلىرىدىن قول ئۈزۈشكە مەجبۇر بولدى. ئۇنى ھېچكىم قانۇنى جازاغا تارتىمىدى، پەقەت كوپىراتسىيىنىڭ ئىجابىي تەسىرى ئۇنى ئۆزىگە تارتتى. ئاپتور كوپىراتسىيىنىڭ يالغۇز ماددىي جەھەتتىكى ئۈستۈنلۈكلىرىنىلا ئەمەس،

ئۇنىڭ قالات كىشىلەرگە نىسبەتەن ئۆتكۈزۈلدىغان مەلۇم ئىدىيىسى .
تەربىيىۋى رولىنىمۇ بىرقەدەر كۆرسىتىشكە تىرىشقان .

ئىككىلىنىپ قالغان دېھقانلارنىڭ (ئاساسەن ئوتتۇرا دېھقانلارنىڭ
كوللېكتىپلىشىشقا قاراپ ئۆزگىرىشىنىڭ دەسلەپكى ھەل قىلغۇ
تۈگۈنى ئۇلارنىڭ ئۆز ئىقراى بويىچە ئېيتقاندا "يالغۇز ئاتنىڭ
چېڭى چىقماس، چېڭى چىقسا دېڭى چىقماس" دېگەن مۇھىم نۇقتىنى
چۈشىنىش بولدى . ھاشىم ئاخۇن مۇشۇ چۈشەنچىگە كېلىش ئالدىدا
ئالدى بىلەن كوپىراتىپتىكىلەرنىڭ ئۆزىگە نىسبەتەن مول ھوسۇ
ئالغانلىقىنى كۆردى . ئومۇمەن ئۇلارنىڭ ئۈستۈنلۈكىنى ھېس
قىلدى - دە ، ئىختىيارسىز "بۇ ئاي ، بۇ كۈنلەردە ئۇلارنىڭ چۈمۈچىم
ياغ ، قازىنىمۇ ياغ" دەۋەتتى . ئاخىرى ئۇ ، ئۆز پۇشايمانلىرىنى
ھەسرەت بىلەن خەلقنىڭ ئالدىدا تۈكتى . بۇ پۇشايمان - ھەسرەتلەر ،
ئاخىرى دەرۋىش ئاخۇننىڭمۇ يۈرىكىنى ئەزدى . ئۇنىڭ خاماند
قىزىنىڭ سۆزىدىن كېيىن "راست ئېيتتىڭ قىزىم ، بىز ھەقىقەتەن
كەم ئويلىغان ئىدۇق" دېگەن گەپلىرىدە يەككە ئىگىلىكنىڭ ئاجىزلىقى
لىرىغا ئىقرا بولغان ، كوپىراتسىيىنىڭ ئەۋزەللىكىگە قايىل بولغان
كۈچلۈك ھاياجان بار .

يېزا ئىگىلىكىنى كوپىراتسىيەلەشتۈرۈش جەريانىدا ئەمگەك ۋە
تۇرمۇشتا يېڭى مۇناسىۋەتلەر (سوتسىيالىستىك مۇناسىۋەتلەر) ئۆسمەكتە .
كوللېكتىپلىق ئادەملەر ئېڭىدا ئەمگەككە قارىتا بولغان توغرا تونۇش -
نىڭ يۈكسىلىشىگە چوڭ تەسىر بەرمەكتە . كوللېكتىپ ئەمگەكتە
سەمىمىي دوستانە ھەمكارلىق ئۆسمەكتە . شۇنىڭ بىلەن بىزنىڭ
ئەدەبىياتىمىزدا بۇ مۇناسىۋەتنىڭ ياخشى ئىپادىلىرى ۋۇجۇدقا كېلىشكە
باشلىدى . يازغۇچى زۇنۇن قادىرنىڭ «چېنىقىش» دېگەن ھېكايىسىدا

دىكى مەتنىيازنىڭ ھۇرۇنلۇقتىن تىرىشچانلىققا ئۆزگىرىش جەريانى، «قىزىل بايراق» تىكى قادىرنىڭ قۇۋ، مۇغەبەرلىكتىن ئەستايىدىل تىرىشىپ ئىشلەشكە ئۆتۈش جەريانى ۋە باشقىلاردا كۆلپەكتىپ ئەمگەكنىڭ تەربىيەۋى رولى خېلى ياخشى ئەكس ئەتتۈرۈلدى.

يارغۇچى زۇنۇن قادىرنىڭ مەتنىياز ئوبرازىنى يارىتىشتىكى ئەمگەككە نەزەر سالغىنىمىزدا، ئۇنىڭ بۇرۇنقى ئەسەرلىرىنىڭ ئايرىم ئوبرازلىرىنىمۇ ئەسلىگىمىز كېلىدۇ. ئۇنىڭ فېئوداللىق تۈزۈم ھۆكۈمرانلىق قىلىپ تۇرغان بۇرۇنقى يېزىلىرىمىزنىڭ ئاچايىپ ئېچىنىشلىق كارتىنىسىنى كۆرسەتكەن «ماغدۇر كەتكەندە» ھېكايىسىدىكى نامرات دېھقانلارنىڭ تەقدىرى باشقىچە ئىدى. ئۇنىڭدىكى باقى ئەسلىدە بەك ئىشچان ئادەم بولغان؛ لېكىن فېئوداللىق تۈزۈم ئۇنى خاراب قىلىۋەتتى. ئۇنىڭ تەقدىرى ئازادلىقتىن بۇرۇنقى ئەمگەكچى دېھقانلار ئاممىسىنىڭ ئۇزاق يىللىق قايغۇلۇق تارىخى سەرگۈزەشتىسىنى كۆز ئالدىمىزدا گەۋدىلەندۈرىدۇ. لېكىن «چېنىقىش» تا ئادەم تەقدىرىگە كاپالەت يوق بولغان كونا ئىجتىمائىي تۈزۈمدە بوشىشىپ، كېرەكتىن چىقىپ كەتكەن مەتنىياز بۈگۈنكى يېزىلاردىكى يېڭى مۇناسىۋەتنىڭ تەسىرىدە باشقىچە ئىستىقبالغا ئېرىشتى.

ئۆز كەسپىنىڭ تۇراقسىزلىقى، بوشاڭلىقى بىلەن كېرەكتىن چىققان بۇ ئادەمنى يېزىدىكى ھەمكارلىشىش - كوپىراتسىيىلىشىش ھەرىكىتى رەسمىي ئادەم قاتارىغا قوشتى. ئۇ ئەمدى جەمئىيەتنىڭ ھاجەتلىك بىر ئەزاسى بولۇپ قالدى. ئوقۇغۇچى ئاپتونىڭ ئىككى دەۋرگە مەنسۇپ بۇ ئىككى ئەسىرى ئارقىلىق شۇنداق خۇلاسەگە كېلىدۇ: كونا ئىجتىمائىي تۈزۈم ئادەمنى كېرەكتىن چىقىرىدۇ، بۈگۈنكى دەۋرىمىز بۇزۇلغاننى تۈزەيدۇ. زۇنۇن قادىرنىڭ بۇ ئىككى ئەسىرى ئىككى

ئادەمنىڭ تەقدىرى توغرىسىدىكى ئەڭ جانلىق ئەدەبىي ھۆججەت |
يازغۇچىلىرىمىز يېزا ئىگىلىك ئىشلەپچىقىرىش كوپىراتىپىنىڭ
ئالاھىدىلىكلىرىنى كۆرسىتىش جەريانىدا ئۇنىڭ تېخنىكىنى جارى
قىلىش ئوڭۇشلۇق شارائىتلىرى توغرىسىدىمۇ توختىلىپ ئۆتتى.
قالاق يەككە ئىگىلىك ھۆكۈم سۈرگەن يېزىدا زامانىۋى تېخنىكىدىن
پايدىلىنىشنى يولغا قويۇشۇمۇ چوڭ ئىسلاھات. بۇ ئىسلاھات غەلبىلىرىدە
نىڭ دەسلەپكى ئۈلگىلىرىنى ھەمكارلىشىش - كوپىراتسىيىلىشىشكە
ئۇيۇشقانلار ياراتتى، ئۇلار بۇ ئالاھىدىلىكى بىلەن تەبىئىي ئاپەتكە
قارشى كۈرەشنى خېلى ياخشى ئۇيۇشتۇردى. يەككە ئىگىلىكتە بولسا
تېخنىكىدىن تولۇق پايدىلىنىشنىڭ ئىمكانىيىتى يوق، شۇنىڭ بىلەن
ئۇلاردا تەبىئىي ئاپەتكە قارشى كۈرەش قىلىشنىڭ، مول ھوسۇل
ئېلىشنىڭ تەدبىرلىرىمۇ ئاجىز. يەككە دېھقانلارنىڭ مۇشۇ نۇقتىنى
چۈشىنىشكە باشلىشى كوپىراتسىيىلەشتۈرۈش ھەرىكىتىنىڭ تەرەققىيا -
تىنى سىلجىتىشتا ئالاھىدە رول ئوينىغانلىقى توغرىسىدىمۇ يازغۇ -
چىلىرىمىز بىرقەدەر ئىپادىلارنى بەردى.

پارتىيە مەركىزى كومىتېتى 6 - ئومۇمىي يىغىنىنىڭ يېزا ئىگىلىكىنى
كوپىراتسىيىلەشتۈرۈش توغرىسىدىكى تارىخىي قارارى ئېلان قىلىنغان -
دىن كېيىن، ئاپتونوم رايونىمىزدىمۇ "ئومۇميۈزلۈك پىلانلاش،
رەھبەرلىكنى كۈچەيتىش" پىرىنسىپى ئاستىدا، يېزا ئىگىلىكىنى
كوپىراتسىيىلەشتۈرۈشنىڭ كەڭ دولقۇنى باشلىنىپ كەتتى. خىزمەتتە
ساقلانغان قانائەتلىنىش، يۈرەكسىزلىككە ئوخشاش ئوڭچىللىق
خاھىشلارنى تۈزىتىش بىلەن، خىزمەتتىكى دادىلىق كۈچەيدى.
زامانىمىزنىڭ بۇ چوڭ كۈرەش دولقۇنى ئەدەبىياتىمىزنىڭ يېزا
ئىگىلىكىنى كوپىراتسىيىلەشتۈرۈش تېمىسىدىكى ئىجادىيىتىگە يېڭى

كۈچ بەردى. شائىر ۋە يازغۇچىلىرىمىز پارتىيىمىزنىڭ بۇ مۇھىم قارارىغا ئاۋاز قوشۇپ، يېڭى-يېڭى ئىجادىيەتلەرنى ۋۇجۇدقا كەلتۈرۈشكە تىرىشتى. ت. ئالماسنىڭ «بىزنىڭ مايكا»، ر. قاسىمۇۋنىڭ «گۈلۈمگە»، ت. ئېلىيېۋنىڭ «شۇنداق قىزىتىمىز كۈرەشنى ئەمدى» دېگەن شېئىرلىرى ۋە باشقىلار ئەنە شۇ مۇھىم ۋەزىپىلەرگە بېغىشلانغان دەسلەپكى ئەسەرلەردۇر.

پارتىيىمىز ئوتتۇرىغا قويغان ۋەزىپىلەر بىلەن ماسلىشىش ئەدەبىياتىمىزنىڭ تېماتىكا جەھەتتىكى مۇۋەپپەقىيەتلىرىنى شەكىللەندۈرۈش بىلەن بىللە، ئۇنىڭ مەزمۇن جەھەتتىمۇ خېلى كۆزگە كۆرۈنەرلىك نەتىجىلەر بارلىققا كەلدى. يازغۇچى، شائىرلىرىمىزنىڭ ئەمەلىي ھاياتقا كىرىشلىرى، ئۆزلىرىنىڭ سىياسىي، نەزەرىيىۋى سەۋىيىسىنى، بەدىئىي ماھارىتىنى ئۆستۈرۈشكە ئىنتىلىشلىرى ئۇلارنىڭ ھاياتىي رېئاللىق بىلەن تەسۋىرلەش، ئىجادىيىتىنىڭ ئىدىيىۋىلىكىنى كۈچەيتىش، بەدىئىيلىكىنى يۇقىرى كۆتۈرۈشكە ياخشى ئاساس سېلىپ بەرمەكتە.

بۈگۈنكى ئۇيغۇر ئەدەبىياتىنىڭ جەڭگىۋار تېمىسى بولغان يېزا ئىگىلىكىنى كوپىراتسىيەلەشتۈرۈش ھەرىكىتىگە بېغىشلانغان ئىجادىيەت-مىزنىڭ قولغا كەلتۈرگەن مۇۋەپپەقىيەتلىرى ھەققىدە سۆزلىگىنىمىزدە، ئۇنىڭ يېتىشىشلىكلىرى توغرىسىدىمۇ توختالماي مۇمكىن ئەمەس.

بۇ يېتىشىشلىكلەر ئالدى بىلەن ئەدەبىي ئىجادىيىتىمىزنىڭ بۇ تېمىدىكى (يېزا ئىگىلىكىنى كوپىراتسىيەلەشتۈرۈش ھەرىكىتىدىكى) ھايات تەرەققىياتلىرىدىن ئارقىدا قېلىۋاتقانلىقىدا كۆرۈنىدۇ. ھەمكارلىشىش - كوپىراتسىيەلىشىش ھەرىكىتى ئاپتونوم رايونىمىزدا خېلىدىن بېرى باشلانغان بولسىمۇ، لېكىن ئەدەبىياتىمىزنىڭ بۇ تېمىدىكى ئىجادىي پائالىيىتى خېلى كېچىكىپ باشلاندى. ئەمدىلىكتە

بۇ ھەرىكەت چوڭ دولقۇن بىلەن قانات يېيىۋاتقاندا، يازغۇچى،
شائىرلىرىمىز بۇ تېمىدا ئەدەبىياتىمىزدا چوڭ ئىجادىي دولقۇن
كۆتۈرۈشكە ئۈلگۈرەلسىدى. كۆزگە كۆرۈنگەن خېلى ساندىكى شائىر،
يازغۇچىلىرىمىز بۇ تېمىغا بېغىشلاپ تۈزۈكرەك بىرەر قۇر نەرسە
يېزىشقا ئۇرۇنغىنى يوق. جامائەتچىلىكىمىزگە خېلى ئۇزۇندىن بېرى
تونۇلۇپ كەلگەن شائىر ئەلقەم ئەختەم ۋە باشقا بىرقانچە يولداش-
لارنىڭ مۇشۇ ئاكتۇئال تېمىدىكى بىرەر ئەسىرىنىڭ گېزىت، ژۇرنال-
لاردا كۆرۈنمەيۋاتقانلىقى كىشىنى بەك ئەپسۇسلاندۇرىدۇ.

بارلىققا كەلگەن ئەسەرلەرنىڭ سۈپىتىمۇ بۈگۈنكى تەرەققىيات
تەلپىگە جاۋاب بېرەلسكۈدەك دەرىجىدە ئەمەس. بولۇپمۇ كوپىرات-
سىينىڭ ئالدىنقى مەسىلىلىرىنى، يۇقىرى دەرىجىدىكى يېڭىلىقلارنى
كۆرسىتىشكە ئۈلگۈرەلمەيۋاتىمىز، قىسقىسى، ئۆزىمىز يازماق بولغان
ئوبىيكتتىكى تۇرمۇش ھەقىقىتىنىڭ سۈرئىتىدىن ئارقىدا قېلىۋاتىمىز.
ئەدەبىياتىمىزدىكى بۇ يېتىشمىزلىكنىڭ ئاساسىي سەۋەبى يازغۇچى،
شائىرلىرىمىزنىڭ تۇرمۇشىنى، كۈرەشىنى تەرەققىياتنىڭ يۇقىرى
بالىقىدا تۇرۇپ ئۆگەنمىگەنلىكىدە، بۇ ھال ئەدەبىي ئىجادىيىتىمىز-
نىڭ رولىنى پاسسىپلىققا چۈشۈرىدۇ. لېكىن بىزنىڭ ئەدەبىياتىمىزنىڭ
ئىنقىلابىيلىقى يازغۇچى، شائىرلىرىمىزنى تەرەققىياتنىڭ كەينىدە
ئەمەس، ئالدىدا تۇرۇشنى تاپىلايدۇ، جامائەتچىلىكىمىز مۇ تەرەققىيات-
نىڭ ئالدىدا تۇرۇپ يېزىلغان ئەسەرلەرنى تىلەيدۇ.

يېزىدا كېتىۋاتقان كوپىراتسىيىلىشىش ھەرىكىتى جەريانىدا يېتىشىپ
چىققان يېڭى ئادەملەرنىڭ ئوبرازىنى يارىتىش مەسىلىسى بىزنىڭ
ئەدەبىياتىمىزنىڭ كۆز ئالدىدىكى كۈندىلىك ۋەزىپىلەر قاتارىغا
قويۇلماقتا. يېڭى ئادەملەر ئوبرازى بىزنىڭ ئەدەبىياتىمىزدا

بىر قەدەر ئىپادىلەنگەن بولسىمۇ، لېكىن ئۇلارنىڭ خاراكتېرلىرىدا
 ئۈزۈلۈك، سۈنئىيلىك بەك كۆپ. دۈرۈست، بىر قىسىم يازغۇچىلىرىمىز
 ئۆز ئەسەرلىرىدىكى سەلبىي پېرسوناژلارنىڭ ئوبرازىنى يارىتىشتا
 خېلى مۇۋەپپەقىيەتلىرىگە ئېرىشتى. مەسىلەن، «توي»دىكى تۇردى
 ئاخۇن ۋە نىيازلارنىڭ، «قىزىل بايراق»تىكى ھېزىملارنىڭ ئوبرازىدا
 كىشىنىڭ ئېسىدە قالغۇدەك تىپىك خاراكتېرلار بار. شۇنىڭدەك
 ئوتتۇرا دېھقانلارنىڭ ئىككىلىنىش جەريانىدىكى خاراكتېرىنى
 ئىپادىلىگەن ياخشى ئوبرازلارمۇ شەكىللەندى. ئەپسۇسكى، ئەمگەك،
 سىنىپىي كۈرەش جەريانىدا ئۆسۈۋاتقان ئالدىنقى قاتاردىكى ياشلار-
 نىڭ ئۆلگىلىك تىپلىرى، دېھقانلار ئىچىدىن يېتىشىپ چىققان پارتىيە
 ۋە كوپىراتىپ تەشكىلاتچىلىرىنىڭ كىشىنى قايىل قىلغۇدەك ئوبراز-
 لىرى تېخى يارىتىلغىنى يوق. زۇنۇن قادىرى بىلەن ماناپ قادىرى
 «توي» پېيىسىدە خەيرىنىسا ئارقىلىق يېزىدا ئۆسۈۋاتقان ئاكتىپ
 ياشلارنىڭ ئوبرازىنى كۆرسىتىشكە بىر قەدەر كۈچ چىقارغان بولدى،
 لېكىن يېزىدىكى ئاكتىپ ياشلارنىڭ ئەمەلىيەتتىكى خاراكتېرلىرىغا
 سېلىشتۇرغاندا، خەيرىنىسا ئوبرازىمۇ سۈنئىيلىكتىن خالىي ئەمەسلىكى
 بايقىلىدۇ. ۋەقەلىك جەريانىدا ئالدىنقى رولغا ئىگە بولسىمۇ،
 لېكىن ئاكتىپلىققا ئىنتىلىشى بولغان تۇخانىنىڭ ئوبرازىدا خېلى
 تەبىئىيلىك بار. ئۇنىڭ ئەمگەكتىكى كۆڭۈلۈك، خۇش چاقچاق
 خاراكتېرىنى ئېچىشتا ئاپتورلار خېلى تىرىشقان. ئۇنىڭ خاراكتېرى
 ئوقۇغۇچى ياكى تاماشابىننىڭ خاتىرىسىدە قالدۇ، ئەپسۇسكى،
 ئۇنىڭدىنمۇ مۇھىم بولغان، ئەسەردىكى ئاساسىي ئىجابىي قەھرىمان
 خەيرىنىسانىڭ ئوبرازى ئادەم ئەستە ساقلاپ قالدىغان، كىشىنىڭ
 زوقىنى ئىختىيارسىز تارتىپ تۇرىدىغان دەرىجىگە كۆتۈرۈلگەن.

مۇنداق ئەھۋاللار باشقا ئاپتورلارنىڭ ئەسەرلىرىدە تېخىمۇ كۆپ.
كوپراتسىيىنىڭ ئەۋزەللىكىنى شۇ مۇناسىۋەت بىلەن ئۇنىڭ
يەككە دېھقانلارغا (بولۇپمۇ ئوتتۇرا دېھقانلارغا) ئۆتكۈزگەن ئىجابىي
تەسىرىنى كۆرسىتىشتە ئاپتورلىرىمىز بەك ئاسان يولغا چۈشۈۋالدى
ئەسەرلەردە كوپراتىپنىڭ ئەۋزەللىكىنى كۆرسىتىشتە ئۇنىڭ مول
ھوسۇل ئالغانلىقىنى ئىپادىلەيدىغان ستاتىستىك مەلۇماتلارنى
جاكارلاش بىلەنلا مەسىلىنى ھەل قىلماقتا، شۇنىڭدەك كوپرات.
سىيىنىڭ مول ھوسۇل ئېلىشتىن باشقا ئالاھىدىلىكلىرىدىن —
كوللېكتىپ ئەمگەكنىڭ ئادەملەر ئېڭىغا سىڭدۈرۈۋاتقان ۋە يەككە
دېھقانلارغا تەسىر قىلىۋاتقان ئومۇمنىڭ مەنپەئىتىگە كۆيۈنۈش،
سەمىمىي دوستانلىققا ئوخشاش سوتسىيالىستىك ئىدىيىنىڭ رولىدىن
چەتلەپ كېتىۋاتماقتا. كۆپلىگەن ئاپتورلىرىمىز يەككە دېھقانلارنىڭ
(ئوتتۇرا دېھقانلارنىڭلا ئەمەس، بەلكى كەمبەغەل دېھقانلارنىڭمۇ)
كوللېكتىپ ئەمگەكنىڭ ئەۋزەللىكىنى، ئۇنىڭ ماددىي جەھەتتىكى —
مول ھوسۇل ئالىدىغانلىقى توغرىسىدىكى ھەقىقەتنى كۆرۈپ كوپرات-
تىپقا كىرىدىغانلىقىنىلا يېزىپ، كوپراتىپنىڭ ئادەملەر ئېڭىدىكى كونا
ئىدىيىنىڭ — كاپىتالىستىك ئىنتىلىشنىڭ ئورنىغا يېڭى، سوتسىيالىستىك
ئىدىيىنى سىڭدۈرۈش (ئۆز شەخسىي مەنپەئىتىگە ئەمەس، بەلكى
ئومۇمنىڭ پاراۋانلىقىغا كۆيۈنۈش ئىدىيىسىنى) رولىنى ئۇنتۇپ قالدى
كوپراتىپنىڭ ئەۋزەللىكىنى مۇنداق بىر تەرەپلىملىك ئىپادىلەش
ئەسەرنىڭ ئىدىيىۋى سۈپىتىنى ئاجىزلاشتۇرۇشى ۋە يوققا چىقىرىشى
مۇمكىن. كوپراتسىيىنىڭ مەقسىتى مول ھوسۇل ئېلىشنى بىر
تەرەپلىمە قۇۋۋەتلەش ئەمەس، بەلكى ئۇ كىشىلەر ئېڭىدا سوتسىيا-
لىستىك ئىدىيىنىڭ تۇغۇلۇشىنى، ئۆسۈشىنى تەمىنلەيدۇ. ئاپتورلىرىمىز

مىزدا بۇ ھەقتىكى تونۇشنىڭ مۇجمەللىكىدىن كېلىپ چىققان، خېلى جىق ئەسەرلەر ئۈچۈن خاراكتېرلىك بولغان بۇ بىر تەرەپلىمە قۇۋۋەتلەش سوتسىيالىزم كۈرىشىگە بېغىشلانغان ئەدەبىي ئىجادىيىتىمىز ئۈچۈن چوڭ نۇقساندۇر.

ئەسەرلىرىمىزدىكى باي دېھقان توغرىسىدىكى ئىپادىلەرمۇ كىشىنى ھەيرانلىققا سالدى. بىرقانچە ئەسەرلەردە كوپىراتسىيە قۇرۇلۇشىغا بۇزغۇنچىلىق سالغۇچى باي دېھقانلارنىڭ ھەرىكىتى ۋە ئۇنىڭ مەغلۇبىيىتى تەسۋىرلەندى. باي دېھقان بۇزغۇنچىلىقى ئەسەرلىرىمىزدە كۆپرەك ئۇنىڭ تۈرلۈك پىتىنە ۋە ھىيلىلەر بىلەن ئايرىم يەككە دېھقانلارنىڭ كوپىراتىپقا كىرىشىگە توسقۇنلۇق قىلىشلىرى ئارقىلىق ئىپادىلەنمەكتە. شۇنىڭدەك بۇ پىتىنگە ئىشىنىپ، ھىيلىلەرگە ئالدىنىپ قالغان يەككە دېھقانلارغا ئاخىرى كوپىراتىپ ئۆز ئەۋزەللىكى بىلەن ياخشى تەسىر ئۆتكۈزۈپ، ئۇلارنى كوپىراتسىيىلىشىشكە جەلپ قىلىدۇ. بىراق يەككە دېھقانلارنى ئازدۇرۇپ يۈرگەن باي دېھقانلار- نىڭ نېمە ئۈچۈن شۇنداق پىتىنە تارقاتقانلىقىنىڭ، ھىيلىگەرلىك قىلىپ ئالدىغانلىقىنىڭ سەۋەبى توغرىسىدا ئېنىق جانلىق ئىپادە يوق. بەزى ئاپتورلىرىمىز ئۇلارغا باي دېھقان دېگەن نامنى بېرىش بىلەنلا، باي دېھقاننىڭ ئوبرازىنى كۆرسىتىش ۋەزىپىسىنى ئادا قىلغاندەك ھېس قىلسا كېرەك.

كوپىراتسىيە توغرىسىدا يېزىلغان شۇنچە ئەسەرلەر ئىچىدە كوپىراتىپنىڭ ئىچكى قىسمىدىكى، جۈملىدىن باشقۇرۇش خىزمىتىدىكى كامچىلىقلار ھەققىدە ھېچ گەپ قىلىنمىدى دېسەكمۇ بولىدۇ. كوپىراتىپنىڭ ئىچكى قىسمىدا ئالاھىدە ياخشىلىقلار بولغاندەك، يېتىشىزلىكلەرمۇ مەۋجۇت ئەمەسلىكى، ئۇنى تۈزىتىش كېرەكلىكى

كىتى جەرياندا مەسىلىلەرنىڭ ھەممىسىلا بىر - بىرىگە ئوخشاپ كېتىدىغان بىر خىل سۆزىت لىنىيىسىدە ماڭىدىغان ۋەقەلىكتىن ئىبارەت بولمىسا كېرەك. بۇنداق بولۇشى ئالدى بىلەن بۇ مەسىلىلەر ئەدەبىياتىمىز ئۈچۈن يېڭى تېما بولغانلىقىدىن، شۇنىڭدەك ئاپتورلار - رىمىز تۇرمۇش ھەقىقىتىنى، ئۇنىڭ ئەتراپلىق شارائىتلىرىنى بىر - بىرىگە ئوخشايدىغان كۆرۈنۈشلەرنى ئۆگىنىش ئارقىلىق كوپىراتسىيە ھەرىكىتى جەريانىدىكى دەسلەپكى ئومۇميۈزلۈك ئەھۋالنى بىلىش بىلەن چەكلىنىپ قالغانلىقىدىندۇر.

قەھرىمانلارنىڭ ئوبرازىنى گەۋدىلەندۈرۈشتە ئۇنىڭ ئىندىۋىدۇئال خاراكتېرىنى ئېچىپ كۆرسىتىشنىڭ ئەھمىيىتى ھەققىدە چۈشەنچە بېرىپ ئولتۇرۇشنىڭ ئانچە زۆرۈرىيىتى يوق. بۇ ئەدەبىياتتىكى مۇقىملاشقان قانۇندۇر. ئەپسۇسكى، يۇقىرىدا بايان قىلىنغان ئەسەر - لەردە بارلىق پېرسوناژلارنىڭلا ئەمەس، بەلكى ناھايىتى مۇھىم بولغان ئاساسىي قەھرىمانلارنىڭ ئىندىۋىدۇئال خاراكتېرىمۇ ئوچۇق ئەمەس. پەقەت زۇنۇن قادىرىنىڭ «چىنقىش» تىكى مەتنىيازنىڭ ئوبرازىنى نەزەرگە ئالمىغاندا، باشقا ئەسەرلەردىكى باشقا قەھرىمانلارنى ئۆزىگە خاس بولغان ئالاھىدە خاراكتېر بىلەن ئاجرىتىپ ئېلىش خېلى قىيىن.

كوپىراتسىيىلىشىش، ھەمكارلىشىش، ئىشلەپچىقىرىشنى ئاشۇرۇشقا ۋە مۇشۇ مۇناسىۋەت بىلەن ئىشچى - دېھقانلار ئىتتىپاقىنى كۈيلەشكە بېغىشلانغان شېئىرلىرىمىزدا تەقلىدچىلىك خېلى كۈچلۈكتۇر. بۇ ھەقتىكى شېئىرلارنىڭ كۆپىدە ئېتىزدا ئىشلەپ يۈرگەن بىر قىزنىڭ بولۇشى، ئۇنىڭ ناخشا ئېيتىپ تۇرۇشى، يىراقتىن كەتمەن كۆتۈرۈپ بىر يىگىتنىڭ كېلىشى بىلەن ئىككىسىنىڭ ئىشلەپچىقىرىشنى ئاشۇرۇش

ئەمەلىي ھەققەت، بۇ يېتىشىش سىزلىكلەر كوپىراتىپنىڭ ئىچكى خىزمەت-
لىرىگىلا ئەمەس، بەلكى سىرتتىكى يەككە دېھقانلار ئىچىدىكى كوپىراتىپقا قارىتا تونۇشنىڭ ئۆسۈشىگىمۇ دەخلى قىلىپ كەلدى. بۇ ھا-
كوپىراتىپلارنى رەتلەش خىزمىتىدە ئالاھىدە بايقالغان ئېچىنىشلىرى
پاكت. لېكىن ھېچبىر ئەسەر بۇ توغرىلۇق ئېغىز ئاچمىدى. بىزنىڭ
يازغۇچى، شائىرلىرىمىز كوپىراتىسىيە خىزمىتىنىڭ ئۇلۇغ ئەھمىيىتىنى
ئۇنىڭ مۇۋەپپەقىيەتلىرىنى تەسۋىرلەيدىكەن، ئۇنىڭ ئىچكى
تاشقى جەھەتتىكى قارىمۇ قارشىلىقلاردىن خالىي بولمىغان كۈرەش
شارائىتلىرىگە باراۋەر نەزەر سېلىش كېرەك. شۇنىڭدەك كوپىراتىپ-
كادىرلىرىنىمۇ تەربىيەلەشنى ئۆز ئىجادىيىتىنىڭ مۇھىم نۇقتىسى
قىلىشى كېرەك.

يۇقىرىدىكى ئەسەرلەرنىڭ سۆزى تۈزۈلۈشىدىكى سىخىماتىز
ۋە تەقلىدچىلىك ئاجىزلىقلىرى ئۈستىدە گەپ ئېچىش بىر ھېساب
ئەتتىگەنرەك تۇرىسىمۇ، لېكىن بۇ ئاجىزلىققا مەنسۇپ بولغان
مۇھىم نۇقتىلار ھەققىدە ئومۇميۈزلۈك پىكىر يۈرگۈزۈش ئورۇنىمىز
بولمىسا كېرەك. ئوقۇغۇچىلىرىمىزغا مەلۇم بولغان «توي» پىيېسسسى
بىلەن «قىزىل بايراق» ھېكايىسىنىڭ سۆزى تۈزۈلۈشىدا خېلى
ئوخشاشلىق بار. بۇ ئوخشاشلىق ئۈچۈن ئايرىم ئايرىم ئايرىم
تەقلىدچىلىك ئەيىبى بىلەن كايىش ئانچە توغرا بولماس، چۈنكى
بۇ ئەسەرلەر ھەممىسى بىر ۋاقىتنىڭ ئىچىدە بارلىققا كەلدى
شۇنىڭدەك ئەرشىدىن تاتلىقنىڭ «توغرى يول»، «پۇشايمان»، «سادىق
بابكا» ھېكايىلىرىدە ھەل قىلىنغان مەسىلىلەرنىڭ ۋەقەلىكىدىمۇ
ئوخشاشلىق يوق ئەمەس. مۇنداق بولۇشى بۇ ئەسەرلەردە قويۇلغان
مەسىلىنىڭ خاراكتېرىدە ئوخشاشلىق بار. لېكىن كوپىراتىسىيە ھەرى-

خەلق قوشاقچىسى ئايۇپ ساماقنىڭ) بۇ تېمىدىكى قوشاقلاردىن باشقا، كۆپ ساندىكى شائىرلىرىمىز بۇ ھەقتە تۈزۈكرەك بىرەر ئەسەر ياراتمىدى. بەزى شائىرلار ئۆزىنىڭ بۇ جەھەتتىكى پائالىيەتسىزلىكىنى ئاقلاش ئۈچۈن "كوپراتسىيە توغرىسىدا ھېكايە يېزىشقا قارىغاندا شېئىر يېزىش قىيىن ئىكەن" دېيىشىدۇ. بۇ ئانچە ئويلاپ قىلىنمىغان سۆز. پروزىغا ماتېرىيال بەرگەن سوتسىيالىزم ئۈچۈن قىلىنىۋاتقان بۇ كۈرەشنىڭ ئاجايىپ باي پاكىتلىرى، ئەجەبا، پوئېزىيە ئۈچۈن ئىلھام بولالامدۇ؟ پوئېزىيىمىزدىكى بۇ پاسسىپلىقنى تۈگىتىش ئۈچۈن شائىرلىرىمىز ئۆز ئىجادىي پائالىيىتىنى ھەممە تېما ئۈستىدە، بولۇپمۇ ناھايىتى مۇھىم ۋە مەركىزىي ۋەزىپە بولغان يېزا ئىگىلىكىنى كوپراتسىيەلەشتۈرۈش تېمىسى ئۈستىدە كۈچلۈك جارى قىلىشى كېرەك.

ئالدىمىزدا يېزا ئىگىلىكىنى كوپراتسىيەلەشتۈرۈش ھەرىكىتىنىڭ ئاجايىپ چوڭ دولقۇنى يامرىماقتا. بۇ چوڭ دولقۇن، شۈبھىسىزكى ئەدەبىياتىمىزنىڭ ناھايىتى چوڭ ئىجادىي مەنبەسىدۇر، شۇنداق بولغىنى ئۈچۈنمۇ بىزنىڭ ئەدەبىياتىمىز ئۈچۈن چوڭ مۇۋەپپەقىيەت بولۇپ ھېسابلانغۇسى ئەسەرلەر دەسلەپكى قەدەمدە مۇشۇ تېما ئۈستىدە بارلىققا كېلىشىمۇ شۈبھىسىز. چوڭ دولقۇن قاينىمىدا ئەدەبىي ئىجادىيىتىزدە چوڭ دولقۇن باشلاش يازغۇچى، شائىرلىرىمىزنىڭ كۆز ئالدىدىكى ناھايىتى جەددىي ۋەزىپىسىدۇر.

1956 - يىلى 1 - ئاي.

توغرىسىدا پاراڭلىشىپ كېتىشلىرى ئوخشاشلا ناھايىتى كۆپ تەكرار
لاندى. شۇنىڭدەك ئىشچى - دېھقانلار ئىتتىپاقىنى كۈيىلەش ئۈچۈن
دېھقان قىزنىڭ زاۋۇتتىكى ئىشچىغا كۈزلۈككە مول ھوسۇل ئېلىپ
زاۋۇتقا تونىلاپ پاختا بېرىش توغرىسىدىكى خېتى ياكى ئىشچىنىڭ
دېھقان قىزغا يېزىغا تراكتور ئەۋەتىش توغرىسىدىكى خېتىدىن باشقا
گەپ يوق. مۇنداق خاراكتېردىكى ئەسەرلەرنىڭ دەسلەپتە بىر ياكى
ئىككىسى مەيدانغا كەلگەندە ئوقۇغۇچىلىرىمىز ئۈچۈن ئۇ يېڭىلىق
بولۇپ تۇيۇلسۇمۇ، لېكىن بۇ گەپنىڭ تەكرارلىنىۋېرىشى بارغانسېرى
ھەممىسىنىڭ قىممىتىنى يۇيۇپ تاشلىدى. باشقا تېمىدىكى ئەسەرلەردە
مىزدىكىگە ئوخشاش كوپىراتسىيىلىشىش ۋە ھەمكارلىشىش توغرىسى
دىكى ئەسەرلىرىمىزدە جۈملىدىن پوئىزىمىزدىمۇ يېڭى - يېڭى
ئورگىنال پىكىر كەم. شۇ سەۋەبتىن مۇشتىرىلار ئىچىدىكى ئەدەبىي
ئەسەرلىرىمىزگە قارىتا ئېيتقان "يەنە ئوقۇسا، يەنە شۇ، ھەممىسى
بىر گەپ" دېگەن رەنجىشلەرگە ئەدەبىيات سېپىمىز قۇلاق يۇپۇرۇپ
تۇرالمىدۇ، شۇنىڭ ئۈچۈن، شائىر، يازغۇچىلىرىمىز تۇرمۇشنىڭ ھەممىسى
تەرەپلىملىك كارتىنىلىرىنى، يېڭى - يېڭى ئوبرازلارنى، يېڭى - يېڭى
پىكىرلەرنى ئوتتۇرىغا قويۇش ئۈچۈن تىرىشىشلىرى لازىم بولىدۇ.
يۇقىرىدا ئېيتىلغانلار بىزنىڭ ئەدەبىياتىمىزنىڭ يېزا ئىگىلىكىنى
كوپىراتسىيىلەشتۈرۈش ھەرىكىتىگە بېغىشلىغان ئىجادىيەتلىرىدىكى
بۇتۇق ۋە كەمچىللىكلەرنىڭ ھەممىسى بولالمىسىمۇ، لېكىن خېلى مۇھىم
قىممىدۇر. بۇ ھەقتە يېزىلغان ئەسەرلەرنىڭ كۆپچىلىكى پروزى
ئەسەرلىرى بولغىنى ئۈچۈن گەپنىمۇ ئاساسەن شۇ توغرىدا قىلدۇق
ئەپسۇسكى، بۇ تېما ئۈستىدە پوئىزىمىز تېخى كۆزگە كۆرۈنگۈدەك
بىرنەرسە بەرگىنى يوق. ئايرىم خەلق قوشاقچىلىرىنىڭ (جۈملىدىن

بۈگۈنكى ئۇيغۇر ئەدەبىياتىغا بىر نەزەر

ئازادلىق بىلەن تەڭ شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونىدىكى مىللەت خەلقىنىڭ ھاياتىدا يېڭى دەۋر ئېچىلدى. شانلىق كوممىنىستىك پارتىيىمىز يېتەكچىلىك قىلغان ئۇلۇغ ئىنقىلابنىڭ غەلىبىسى بىلەن ئەمگەكچى خەلق ئاممىسىنىڭ ئازاد تارىخى باشلىنىپ كەتتى. يېڭى ماددىي شارائىت خەلقنىڭ يېڭى مەدەنىيىتىنى تۇغدۇردى. جۈملىدىن، ئۇيغۇر خەلقىنىڭ شەكلى مىللىي، مەزمۇنى سوتسىيالىستىك ئەدەبىياتى شەكىللىنىشكە باشلىدى. ئېلىمىزدە، جۈملىدىن ئاپتونوم رايونىمىزدا يەتتە يىلدىن بۇيان، ئېلىپ بېرىلغان سىياسىي، ئىجتىمائىي ئۆزگىرىشلەر، ئىقتىسادىي ۋە مەدەنىي قۇرۇلۇشلار، بولۇپمۇ سوتسىيالىستىك ئۆزگەرتىش ۋە سوتسىيالىستىك قۇرۇلۇشلارنىڭ تارىخىي غەلىبىلىرى بىزنىڭ ئەدەبىياتىمىزغا تەرەققىياتقا يېڭى - يېڭى ئوڭۇشلۇق شارائىتلار ياراتماقتا. پارتىيىمىز ئەدەبىياتنىڭ زولىنى توغرا باھالاپ، ئۇنىڭ نىشان ھەۋەسپىلىرىنى ناھايىتى ئوچۇق كۆرسىتىپ بەردى. پارتىيىمىز ئەدەبىيات قوشۇنىمىزغا ئالدى بىلەن ئىنقىلابىي ئىدىيە سىڭدۈرۈشنىڭ، كەڭ ئەمگەكچىلەر ئاممىسى ئۈچۈن سادىقلىق بىلەن ئىشلەش ئىرادىسىنى تىكلەشنىڭ زۆرۈرلۈكىنى ئۆگەتتى، ئەمەلىيەتتە ئەدەبىياتنىڭ پارتىيىلىككە سادىق بولۇشنى تاپشلاش بىلەن بىر ئىجادىيەتتىكى "شەخسىي تەشەببۇسقا، شەخسىي قابىلىيەتكە، پىكىر

خىيالغا، شەكىل ۋە مەزمۇنغا مەيدانى كەڭ ئېچىپ“ (ۋ. ئى. لېنن) بەردى.

جەمئىيەتتىكى قارمۇقاراشلىقلارنى ئەكس ئەتتۈرۈش ئۈچۈن، بۇ قارمۇقاراش كۈچلەرنىڭ تەقدىرىگە ماتېرىيالىستىك ئىلمىي نۇقتىدىن قاراش، يەنى ئۆمرى ئاخىرلىشىپ، تەرەققىياتقا پۈتۈلەش بولۇۋاتقان سەلبىي كۈچلەرنىڭ تۇغۇلۇپ، ئۆسۈپ كېلىۋاتقان ئىجابىي كۈچلەرگە ئورۇن بوشتىپ بېرىشى مۇقەررەلىكىنى، شۇنىڭدەك بۇ باشتىن ئاخىر كۈرەشلەر جەريانى ئىكەنلىكىنى خالسىق بىلەن تەسەۋۋۇر قىلىش بىزنىڭ يازغۇچى، شائىرلىرىمىزنىڭ ئەسەرلىرىدىكى ھەقىقەتنى ئۆلچەيدىغان ئۇلۇغ مىزان ئىكەنلىكىدە شەك يوق. پارتىيىمىز بۇ ھەقىقەتنى جارى قىلىش توغرىسىدا بىزنىڭ ئەدەبىيات سېپىمىزگە ئىزچىل تەربىيە بېرىپ كەلمەكتە. يازغۇچىلىرىمىز بۇنى ئۆز ۋۇجۇدىغا سىڭدۈرۈپ بارماقتا.

ئازادلىقتىن كېيىن تۇغۇلغان يېڭى ئۇيغۇر ئەدەبىياتى تېما، مەزمۇن ۋە شەكىل جەھەتتىنمۇ كۆزگە كۆرۈنەرلىك دەرىجىدە بېيىپ كېلىۋاتىدۇ. يازغۇچىلىرىمىز يېڭى زامانىمىزنىڭ ئۇلۇغ مۇۋەپپەقىيەتلىرىنى، بۇ مۇۋەپپەقىيەتلىرىنى قولغا كەلتۈرۈش كۈرىشىنىڭ ھەربىر سېپىدىكى قەھرىمانلىقلارنى، كۈرەش جەريانىدا چېنىقىپ، تەرەققىياتقا ھەسسە قوشۇۋاتقان يېڭى ئادەملەرنى، تېگىشلىك ئۇلۇغ ئارزۇلىرىنى، غەلىبىلىرىمىزنىڭ تەشكىلاتچى شائىلىق پارتىيىمىزگە بولغان مۇھەببەت ۋە مىننەتدارلىقىنى ئەكس ئەتتۈرۈپ كەلمەكتە. زامانىمىز بەخش ئەتكەن بۇ يېڭى تېما ۋە مەزمۇنلارنى ئەكس ئەتتۈرۈشتە يازغۇچى، شائىرلىرىمىز بەدىئىي ئەدەبىياتنىڭ تۈرلۈك ژانىر ۋە شەكىللىرىنى جارى قىلىشقا تىرىشتى.

كېيىنكى ۋاقىتلاردا شەكىللىنىشكە باشلىغان پروزا ۋە درام-
تۈرگىيە ساھەسىدىكى ئايرىم مۇۋەپپەقىيەتلىرىمىز ھازىرقى زامان
ئۇيغۇر ئەدەبىياتىنىڭ تەرەققىياتىغا مەنسۇپ ئالاھىدە نەتىجىلەردۇر.
يېڭى ئۇيغۇر ئەدەبىياتىنى يارىتىش ۋە ئۆستۈرۈش يولى-
يازغۇچى، شائىرلىرىمىزغا ئالدى بىلەن ئۆز ئەدەبىياتىنىڭ باي-
مىللىي ئەمۇنىلىرى تايانچ بولدى. شۇنىڭدەك ئۇلار خەف-
ئەدەبىياتىنى، كلاسسىك رۇس ئەدەبىياتى بىلەن سوۋېت ئەدەبىياتى-
ۋە جاھان ئەدەبىياتىنىڭ ئىلغار ئەمۇنىلىرىنى ئىمكانىيەتتىن-
بارىچە ئۆگەنىپ ئۇلاردىن ناھايىتى چوڭ ئۈلگىلەر ئالماقتا. ھازىر-
ئۇيغۇر يازغۇچىلىرى لۇشۇن بىلەن گومورونى، ماۋدۇن بىلەن-
لاۋشېنى، ئەي چىڭ بىلەن جاۋ شۇلىنى ئۆزلىرىنىڭ ئۇستازى دەپ-
تونۇيدۇ ۋە ئۇلاردىن چوڭ قىزىقىش بىلەن ئۆگىنىدۇ. شۇنىڭدە-
پۇشكىن بىلەن لېرمونتوۋنى چىخوۋ بىلەن تولستويىنى، گورك-
بىلەن ماياكوۋسكىنى، فادېيېۋ بىلەن شولوخوۋنى، سوۋې-
ئوتتۇرا ئاسىياسىيدىكى قېرىنداش مىللەت يازغۇچىلىرىدىن خەمى-
ئالىمجان بىلەن غاپۇر غۇلامنى، ئايىپىك بىلەن ئابدۇللا قاھارنى
مۇختەر ئەۋېزوۋ بىلەن سابىت مۇقانوۋنى، مۇسرەپوۋ بىلەن موستەفىنى
ۋە باشقىلارنى ئۇزۇندىن بېرى تونۇيدۇ. شۈبھىسىزكى،
يازغۇچىلارنىڭ تەسىرى يېڭى ئۇيغۇر ئەدەبىياتىنىڭ شەكىللىنىشى-
چوڭ تەربىيىۋى رول ئوينىدى.

يېڭى ئۇيغۇر ئەدەبىياتىنىڭ سېپى كۈنساناپ كېڭىيىش
ئۆسۈپ بارماقتا. ئۇ، بۈگۈن بىرقەدەر ئىجادىيىتى شەكىللىنىش
قالغان ئاپتورلارغا ئىگە. شۇنىڭدەك بۇ سەپكە ئىزچىل قوشۇلۇۋاتقان
يېڭى، ياش ئاپتورلارنىڭ پائالىيىتى كۆز ئالدىمىزدىكى چوڭ

ئىجادىي يۈكسىلىشتىن دېرەك بەرمەكتە. پارتىيىمىز تەرىپىدىن يېقىندا ئوتتۇرىغا قويۇلغان ئەدەبىيات - سەنئەت ۋە پەننىڭ يېڭى نىشانى ("بارچە گۈللەر تەكشى ئېچىلىش، ھەممە ئېقىملار بەس-بەستە سايراش") بىزنىڭ يازغۇچى، شائىرلىرىمىز ئالدىدا ئىجادىيەتنىڭ يەنىمۇ كەڭ ئىمكانىيىتىنى ئاچتى. شائىر، يازغۇچىلىرىمىز ئۆز ئىجادىيىتىنىڭ دىققەت مەركىزىنى خەلقىمىزنىڭ ئۇلۇغ كۈرەش مەنپەئەتلىرى بىلەن باغلاپ، ئىشچى، دېھقان، ئەسكەر ۋە زىيالىيلاردىن ئىبارەت ئەمگەكچى خەلقلەر ئۈچۈن خىزمەت قىلىدىغان ئىجادىي ئىشقا قىزغىنلىق بىلەن كىرىشمەكتە.

يازغۇچى ۋە دراماتۇرگ زۇنۇن قادىرنىڭ ئازادلىقتىن كېيىن يازغان «توي» پېيىسى بىلەن «چېنىقىش» ھېكايىسى جامائەت-چىلىكىمىزنىڭ چوڭ قىزىقىشىنى جەلپ قىلدى. يېزا ئىگىلىكىنى كوپىراتسىيەلەشتۈرۈش ھەرىكىتىگە بېغىشلانغان «توي» دا يېزىدىكى سوتسىيالىستىك ئۆزگەرتىش كۈرىشىنىڭ مۇھىم جەريانلىرى ئۆزىنىڭ بىرقەدەر بەدىئىي ئوبرازىنى تاپتى. ئاپتور بۇنىڭدا ئوتتۇرا دېھقان ئىگىلىكىنىڭ خاراكتېرىنى، ئۇنىڭ كوللېكتىپ ئىگىلىككە ئايلىنىش جەريانىنى، شۇنىڭدەك يېزىدىكى سوتسىيالىستىك كۈرەشنىڭ ئاكتىپ جەڭچىلىرىنىڭ ئوبرازىنى يارىتىشتا خېلى تىرىشچانلىق كۆرسەتكەن. بۇ ئەسەر ھازىر تىياتىرلىرىمىز ئۈچۈن خېلى مۇھىم زامانىۋى نومۇرلاردىن بىرسى بولۇپ قالدى. بۇ يىل بېيجىڭدا ئۆتكۈزۈلگەن مەملىكەتلىك دراما، تياتىرلار كۆرىكىدە بۇ پېيىسىنى ئىجرا قىلغان شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق سەنئەت ئۆمىكىنىڭ دراما ئەترىتى (ھازىرقى شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق دراما تياتىرى) نىڭ بىرىنچى دەرىجىلىك مۇكاپاتقا ئېرىشىشى دراما،

تېياتىر كوللېكتىپى ۋە دراماتۇرگ زۇنۇن قادىرنىڭ مۇۋەپپەقىيىتى
بولۇپلا قالماستىن، يېڭى ئەدەبىياتىمىز، جۈملىدىن درام-
تۇرگىمىزنىڭمۇ زور ئۇتۇقى. زۇنۇن قادىرنىڭ كوللېكتىپ ئەمگەك-
شارائىتىنىڭ كىشىلەرنى تەربىيەلەپ چىقىرىشى، كىشى-
ئوتتۇرىسىدىكى دوستانە ھەمكارلىق مۇناسىۋەتلىرىنى شەكىل-
لەندۈرگۈچى ۋە ئۆستۈرگۈچى ئەۋزەللىكلەرنى ئەكس ئەتتۈرۈش-
بېغىشلانغان «چىنىقىش» ھېكايىسىمۇ بۈگۈنكى شەكىللىنىش-
باشلىغان پروزا ئىجادىيىتىمىزنىڭ خېلى ئوبدان نەمۇنىلىرىدىن
بىرسىدۇر. ئاپتور بۇ ئەسىرىدە ئاساسىي پېرسوناژ بولغان مەتنىيازنىڭ
ئوبرازىنى (ئۆتمۈشنىڭ مەلۇم شارائىتىدە كىچىكىدىن تارتىپ
بىرەر ئىش ياكى ھۈنەرنىڭ پىشىنى تۇتالمىغان بوشاڭ بىر ئادەمنىڭ
كوپراتىپ كوللېكتىپى تەسىرى ۋە ياردىمى ئارقىسىدا چىنىقىش
كۆڭۈللۈك تۇرمۇشقا ئېرىشىش جەريانىنى) خېلى جانلىق گەۋدىلە-
ندۈردى. ئاپتورنىڭ بۇ ئەسىرىدىكى ئالاھىدە بىر ئۇتۇقى تىلنى
جانلىق ۋە ئوبرازلىقلىقى، مەتنىيازنىڭ ئىندىۋىدۇئال خاراكتېرىنى
خېلى روشەن ۋە قىزىقارلىق يارىتىلغانلىقىدۇر. زۇنۇن قادىرنىڭ
كېيىنكى ۋاقىتلاردىكى ئىجادىي خىزمىتىنىڭ يەنە بىر كۆز
كۆرۈنەرلىك پائالىيىتىنى مۇندىن 17 يىل بۇرۇن يازغان «غۇنچە»
دراممىسىنى قايتىدىن ئىشلەپ چىقىشى بولدى. غۇنچەم ئازادلىقتا
بۇرۇنقى دېموكراتىك ئەدەبىياتنىڭ كۆزگە كۆرۈنەرلىك نەمۇنىلىرىدىن
بىرى بولۇپ، خەلقنىڭ چوڭ ئالاقىسىغا ئىگە بولغانىدى. لېكىن
ئۆتمۈشتە گومىنداڭچىلار بۇ ئەسەرنى "خەلق ئىچىگە تەپىرە-
سالىدىغان پىستەن" دەپ (ئەمەلىيەتتە گومىنداڭچىلار بۇ ئەسەرنى
سېنىپىي كۈرەش ھەقىقىتىنى گەۋدىلەندۈرگەن كۈچىدىن ئەيمەنگەن

لىكى ئۆز - تۆزىدىن مەلۇم)، سەھنىدىن چۈشۈرۈۋەتكەن ئىدى. شۇنى ئېيتىپ ئوتتۇش كېرەككى، «غۇنچەم» نىڭ بۇرۇنقى نۇسخىدا سىنىپى كۈرەش تولۇق ئەكس ئەتتۈرۈلگەن ئەمەس، بۇنىڭ سەۋەبىنى ئۆز ۋاقتىدا بۇ مەسىلنى بۇنىڭدىن ئارتۇق ئىپادىلەپ سەھنىگە چىقىرىشقا زامانىڭ رايى يار بەرمەيدىغانلىقى، شۇنىڭدەك ئۇ چاغلاردا ئاپتورنىڭ سىنىپى كۈرەش توغرىسىدىكى چۈشەنچىسى ئانچە چوڭقۇر ئەمەسلىكى بىلەن چۈشەندۈرۈش مۇمكىن. ئاپتور بۇ ئەسەرنى ئۆتكەن يىللا قايتىدىن تۈزەپ چىقالىدى. ئەسەرنىڭ قايتا تۈزۈۋېتىلگەن نۇسخىسى ئۆزىنىڭ مەزمۇنى ۋە بەدىئىيلىكى جەھەتتىن بۇرۇنقىسىغا قارىغاندا خېلى بېيىدى (ئاپتور ئۇنى مۇندىن كېيىنمۇ داۋاملىق تۈزۈش بارماقچى). شۇنداق قىلىپ كەڭ تاماشاچى ئاممىنىڭ كونا سۆيۈملۈك مۈلكى ئۆزىگە يېڭى كۈچ يىغىپ قايتىدىن سەھنىگە چىقتى.

شائىر تۇرغۇن ئالماسنىڭ بىرقانچە يىلدىن بېرى ياراتقان ئەمگەكلىرى ئۇنىڭ پائالىيىتىدىكى سىلجىشتىن دېرەك بەرمەكتە. ئۇنىڭ «قەشقەر»، «پىراقتىكى دوستلارغا سالام» «ئىككى خەت» قاتارلىق شېئىرلىرى يېڭى ئۇيغۇر پوئېزىيىسىنىڭ خېلى ياخشى مەھسۇلاتلىرى قاتارىغا كىرىدۇ. دۇرۇس، ئاپتورنىڭ ئۆز ئىجادىيىتى ئۈستىدە ئىزچىل، پۇختا ئەمگەك قىلماسلىقى نەتىجىسىدە ئوتتۇرىغا چىقىپ قالغان خېلى ساندىكى ئەسەرلىرىنىڭ بەك خاملىقى كىشىنى ئۆكۈنۈشكە سالىدۇ. بىراق، بۇ خام ئەسەرلەر ئارقىلىقلا ئۇنىڭ ئىجادىي تالانتىغا ھۆكۈم چىقىرىش مۇمكىن ئەمەس. تۇرغۇن ئالماس خېلى تالانتلىق شائىر. بۇ تالانت ئۇنىڭ ئايرىم سىياسىي لىرىكىلىرىدا ئوچۇق كۆرۈنىدۇ. بىراق تىل سەنئىتى خېلى تۆۋەن.

بۇ ھال ئۇنىڭ شىبىرلىرىدا مىسرالارنىڭ چىرايلىق، جاراڭلىق سۆزلەر بىلەن بېزەلمىگەنلىكىدىلا ئەمەس، ئەڭ مۇھىمى يالغا رىتورىك جۈملىلەرنىڭ خېلى كەڭ ئورۇن ئېلىشىدا كۆرۈنىدۇ. تۇرغۇن ئالماس كېيىنكى ۋاقىتلاردا ئۆز تالانتىنى پروزا ساھەسىدە سىناپ كۆردى. ئۇنىڭ يېزا ئىگىلىك كوپىراتسىيىسىگە بېغىشلانغان «قىزىل بايراق» ھېكايىسىنىڭ مەيدانغا چىقىشى، جامائەتچىلىكىمىز پروزا ژانىرىدىمۇ ئۇنىڭ ئىجادىي ئىمكانىيىتى بارلىقىغا ئىشەن-پەيدا قىلدى. مۇندىن باشقا ئۇ ئەدەبىي تەرجىمانلىق ساھەسىدە بىرقەدەر نەتىجىلەرگە ئىگە. قىسقىسى، ت. ئالماس ئىجادىيىتىنى يۈكسىلىتىشكە ئۇنىڭ ئەسەرلىرى ئۈستىدە پۇختا ۋە سالماق بىلەن ئىشلىشى ناھايىتى چوڭ ياردەم بېرىۋاتتى. بىراق ئاپتور بۇ تولۇق جارى قىلىپ كېتەلمەيۋاتىدۇ.

شائىر ئەلەم ئەختەم جامائەتچىلىكىمىزگە ئۆزۈندىن بېرى س قۇرۇلۇشى ئەپچىل، جاراڭلىق ۋە مىسرالىرى چاققان، ئوقۇغۇچىلار ناھايىتى چۈشىنىشلىك ئىخچام شېئىرلىرى بىلەن تونۇش. ئۇ، ئۇ ۋىلايەت ئىنقىلابى دەۋرىدە خېلى ياخشى پوئېتىك ئەسەر ياراتقانىدى. لېكىن كېيىنكى ۋاقىتلاردا ئانچە چوڭ مەھسۇلا بېرىلمىدى. ئازادلىقتىن كېيىن ئۇنىڭ «تاڭ ئاتقاند»، «تاتتى» قاتارلىق بىرقەدەر ياخشى شېئىرلىرى ئوقۇغۇچىلار بىلەن يۈز كۆرۈشتى. بىراق، بۇ جەرياندىكى ئىجادىيىتىدە يېڭى-يېڭى تېمى، يېڭى-يېڭى پىكىرلەرنى بەك ئاز ئۇچرىتىدۇ كىشى. باشقىدە ئېيتقاندا، ئەلەم ئەختەمنىڭ كېيىنكى ۋاقىتلاردىكى شېئىرلىرى يېڭى-يېڭى ھاياتىي ئوبرازلارغا كەمبەغەللىشىپ قالدى. لېكىن ئۇنىڭ ھەممىگە يېقىملىق بولغان ئۆز ئۇسلۇبىدىكى جاراڭلىق

شېئىرىيەتنىڭ قايتا جانلىنىپ، ھازىرقى ئەدەبىياتىمىزغا يىرىك - يىرىك تۆھپىلەر تەقدىم قىلىشىغا بولغان جامائەتچىلىك ئىشەنچى ھېلىمۇ مەھكەم.

پېشقەدەم شائىرلىرىمىزدىن نىم شېھىد ۋە ئىبراھىم تۇردىلارنىڭ ئىجادىيىتى ئەدەبىياتىمىزنىڭ خېلى ئۇزۇن چەريانىدىن ئورۇن تۇتدۇ. نىم شېھىد ئۇيغۇر كلاسسىك پوئېزىسىنىڭ ئوبدان شەكىللىرى ئارقىلىق تارىخىي تېمىلاردا، ئاپتونوم رايونىمىزنىڭ چارەك ئەسردىن بۇيانقى سىياسىي، ئىجتىمائىي ئەھۋالى ھەققىدە خېلى گۈزەل ئەسەرلەر ياراتتى ۋە بۈگۈنكى زامانىمىز توغرىسىدىمۇ بىرقەدەر ئەسەرنەر («داھىي ئالدىدا»، «ئالدىدا») يازدى. ئەمما شائىر بەزىدە ئۆز ئالدىغا قويغان تېمىنى باشقۇرالمىي، ئۇنىڭدا قويۇلغان مەسىلىنىڭ ماھىيىتى تەلەپ قىلمايدىغان ئوشۇقچە تەرىپچىلىككە ئورۇنۇپ كېتىدۇ. بۇنداق قىلىش پوئېزىيە سەنئىتىنىڭ تەلپى بولمايلا قالماستىن، بەلكى مەزمۇنىمۇ مۇجەملەشتۈرۈشى مۇمكىن. شۇنى ئالاھىدە تەكىتلەپ ئۆتۈش لازىمكى، نىم شېھىد ئۆزىگە تونۇش بولغان ۋەقە، ھادىسىلەر ھەققىدە (بولۇپمۇ تارىخىي تېمىلاردا) يازغىنىدا ئەركىن پىكىر يۈرگۈزۈشى ۋە يۇقىرى سەنئەتنى جارى قىلالىشى شۈبھىسىز.

جامائەتچىلىكىمىزگە خېلى ئۆتكۈر ساتىرىك تىلى بىلەن مەشھۇر بولغان ئىبراھىم تۇردىنىڭ ئىدارە ئاپپاراتلىرىمىزدىكى قۇرۇق گەپكە ھەۋەسكار رەسمىيەتچىلەر ئۈستىدىن زەردە بىلەن كۈلىدىغان «قۇرۇپ كەتسۇن قۇرۇق گەپ» دېگەنگە ئوخشاش ساتىرىك شېئىرلىرىنى پوئېزىيىمىزنىڭ بىرقەدەر كۆزگە كۆرۈنەرلىك نەتىجىلىرى قاتارىدا ھېسابلىماي بولمايدۇ. ئەپسۇسكى، ئاپتور كۆپ ۋاقىت

ئۆز ئەسەرنىڭ تىلىغا ئېتىبارسىز قارايدۇ، بىر پىكىرنى ئورۇنلاپ كۆپ تەكرارلايدۇ. (بۇ ھال ئۇنىڭ «تەنئەنە» دېگەن شېئىرى ئالاھىدە كۆزگە كۆرۈنىدۇ). ئەمما، شۇنى شۈبھىسىزكى، ئىبراھىم تۇردى ئۆزىنىڭ ئىجادىي كۈچىنى ساتىرا ساھەسىدە ئىزچىل جارى قىلسا، ئەدەبىياتىمىزنىڭ بۇ ساھەسىگە خېلى ياخشى تۆھپىلەر قوشالايدۇ.

تۇردى سامساق، ئەرشىدىن تاتلىقلار كېيىنكى ۋاقىتلاردا كۆپلەپ ئەمگەكلەرنى ئوقۇغۇچىلارغا ئىزچىل تەقدىم قىلىپ كېلىۋاتىدۇ. ت. سامساقنىڭ ھازىرقى ئىجادىيىتى ئاساسەن پوئېزىدە ساھەسىدە كۆرۈنمەكتە. شۇنىڭدەك ئۇ، باشقا ژانىرلارغا ئىنتىلىش ئۈستىدە.. ئۇ، زامانىمىزنىڭ يېڭى تېمىلىرىغا ھازىر جاۋاب شائىر. ئۇ «دوستلۇق تەشەككۈرى»، «بەخت قۇياشىغا دېگەن شېئىرلىرى ۋە فولكلور سۆزىتىغا ئاساسلىنىپ كولىكتىپنىما رولى توغرىسىدا يازغان «كېڭەش» دېگەن مەسىلى ۋە شۇنىڭ ئوخشاش بىر قىسىم ئەسەرلىرى بىلەن ئۆسۈۋاتقان تالانت ئىگىسى ئىكەنلىكىنى تونۇتتى. بىراق، ئۇ شېئىرنىڭ قائىدىسى ۋە شەكىللىرىگە بەرگەن دىققەتنى سۆزلەرنى يىغىنچاق قۇراشتۇرۇش، ئوبرازلىق سۆزلەر تاللاش ئۈستىدە تولۇق جارى قىلمايدۇ-دە، بەزىدىن مىسرالارنى يالغاچ سۆزلەرنىڭ تىزمىسىغا ئايلاندۇرۇپ قويىدۇ. لېكىن بۇ ھال ئۇنىڭ بارلىق ئىجادىيىتى ئۈچۈن بىردىنبىر خاراكتېرلىك نۇقتا ئەمەس. ت. سامساق ھازىر ئۆز تالانتىنى كەڭ كۆلەملىك پوئېتىك ئەسەر يېزىش سىنىقىغا سېلىۋاتىدۇ. بۇ سىناق ئۈستىدە ئۇنىڭ بارا-بارا كۆزگە كۆرۈنەرلىك نەتىجىلەر قازىنالىشىغا ئىشەنچ بىلدۈرۈش مۇمكىن.

ئەرشىدىن تاتلىق ئۆزىنىڭ خەلق ئازادلىق ئارمىيىسى (ئىشلەپ-چىقىرىش - قۇرۇلۇش ئارمىيىسى) نىڭ شىنجاڭ يېرىلىرىدىكى سۇ قۇرۇلۇشلىرىغا چىقارغان غەيرىتى توغرىسىدا يازغان «ئاقسۇ دەرياسى» دېگەن شېئىرى، «قۇدۇق ئىچىدىكى يىلان» دېگەن مەسىلى، كېيىنكى ۋاقىتلاردا يېزا ئىگىلىكىنى كوپىراتسىيەلەشتۈرۈش ھەرىكىتىگە بېغىشلاپ يازغان بىرقانچە ھېكايىلىرى بىلەن مەلۇم مۇۋەپپەقىيەتلەرگە ئېرىشتى. بىراق ئۇ، ئۆز شېئىرلىرى ۋە ھېكايىلىرى ئۈستىدە چوڭقۇر تەپەككۈر يۈرگۈزمەيدۇ. شۇنىڭدەك ھەربىر ئەسەرنىڭ باش تەرىپىنى خېلى دۇرۇس ئىشلەپ، ئاخىرىنى بوشۇتۇۋېتىش ئۇنىڭ ئىجادىي ئىشىدىكى ئىزچىل كېلىۋاتقان نۇقتا.

پوئىزىمىزنىڭ ياش تالانتلىرىدىن بولغان رەخم قاسىم، مەمەتجان سادىقلارنىڭ پائالىيىتىنى (ئۇلارنىڭ بېسىپ ئۆتكەن ئىجادىيەت جەريانىنىڭ قىسقىلىقىغا قارىماي) ئوقۇغۇچىلار خېلى قىزغىنلىق بىلەن كۆزىتىپ بارماقتا. م. سادىقنىڭ «ئانامغا»، «سالام تېرىمىدىن!» شېئىرلىرى، يېقىندا يېزىلغان «ئۇلۇغ خەنزۇ خەلقىگە» دېگەن لىرىك پوئېمىسى؛ ر. قاسىمنىڭ «سېنى كۈيلەي-مەن»، «توي ياسايمىز يېشىل ئورماندا»، «سېنىڭ تويۇڭغا» دېگەنگە ئوخشاش بىر قىسىم شېئىرلىرى بۇ ياش ئاپتورلارنىڭ ئۆز ئىجادىيىتىدە ئۈزلۈكسىز ئۆسۈۋاتقانلىقىدىن دېرەك بېرىدۇ. بىراق، م. سادىق شېئىرلىرىدا كىشىنى ھاياجانغا سالىدىغان يېڭى-يېڭى ئوبرازلىق پىكىرلەر بىلەن قاتار سۆز قۇرۇلۇشىدىكى مۇرەككەپلىك، تەسۋىرلەردىكى (بولۇپمۇ مېتافورىدىكى) مەنتىقىسىزلىق ئوخشاش يېتىشمىزلىككە مەۋجۇت. بۇ ھال م. سادىق شېئىرنىڭ خەلق-

چىللىق، ئاممىۋىلىق خاراكتېرىنى ئاجىزلاشتۇرماقتا. ئەكسىچە خەلقچىللىق، ئاممىۋىلىق خاراكتېرى. قاسىم شېئىرلىرىدا بىرقەدەر ياخشى گەۋدىلەنسىمۇ (ئۇ، مىسرالارنىڭ يېنىنىڭ ۋە ئاھاڭدارلىق بولۇشىغا خېلى زوق بىلەن ئىشلەيدۇ)، بىراق، ئۇنىڭدا كىشى ھاياجانغا سالدىغان چوڭقۇر پوئېتىك تەپەككۈر ئىزچىل كۆرۈنمەيدۇ. بۇ ئىككى ئاپتور توغرىلۇق شۇنداق بىر ئومۇمىي پىكىر ئېيتىمۇ مۇمكىن: ئۇلار ئۆز ئىجادىيىتىنى خېلى ئۈستۈن غەيرەت ۋە زور بىلەن باشلىغانىدى، گەپ ئەمدى شۇنداق ئۈستۈن غەيرەت زوقنى داۋاملاشتۇرۇشتا ۋە تېخىمۇ ئۆستۈرۈشتە قالدى.

ئايرىم ئاپتورلارنىڭ پائالىيىتى توغرىسىدا سۆزلىگەندە ئابدۇنازىرى، كېۋىز نىياز، ئەيسا يۈسۈپ، ئابدۇۋەلى خەلپەت قاتارلىق بىرقەدەر پېشقەدەم يازغۇچى، شائىرلارنىڭ پائالىيىتىمۇ يېڭى ئۇيغۇر ئەدەبىياتىنىڭ مۇۋەپپەقىيەتلىرىنى شەكىللەندۈرۈشتە مەلۇم ھەسسە قوشقانلىقىنى ئېيتماي بولمايدۇ. بىراق، بۇ ئاپتورلارنىڭ كېيىنكى ۋاقىتلاردىكى پائالىيىتى جامائەتچىلىك تەلپىدىن ناھايىتى ئارقىدا قالماقتا. ئەمدىلىكتە بۇ ئاپتورلار ئۆز ئەدەبىي پائالىيىتىمۇ يېڭى زوق بىلەن داۋاملاشتۇرۇشى ھەققىدىكى ئوقۇغۇچىلار تەلپىگە قۇلاق سالماي تۇرالمىسا كېرەك.

مۇشۇ بىرقانچە يىلدىن بېرى ئەدەبىياتىمىز سېپىگە يېڭى كۈسۈپتىدە قوشۇلۇۋاتقان ياش ئاپتورلارنىڭ ئىجادىي ئىشى ئوقۇغۇچىلارنى ئالاھىدە خۇشال قىلغۇدەك قىزغىن كەيپىيات بىلەن باشلاندى. مۇنداق يېڭى كۈچلەر يىلدىن-يىلغا كۆپەيمەكتە. ھازىر ئۇلار نەچچە ئونلاپ سانغىلا ئىگە بولۇپ قالماي، بەدىئىي ئىجادىيىتىمىزنى سۈپىتىگىمۇ مەلۇم ئىجابىي تەسىر كۆرسەتمەكتە. يۈسۈپ ئىلياس

ئابلىمىت ھەسسىزىدى، ئۆمەر ئىمىن، چاپپار ئەمەت، غەنىزات غەييۇرانى، ئابدۇسالام توختى، ئەزىز نىياز، م. سەپىرى قاتارلىقلار ئەنە شۇ يېڭى كۈچلەر قاتارىدىن ئورۇن ئالدىدۇ.

شۇنى تەكرارلاش ئورۇنسىز بولماس: بۈگۈنكى يېڭى ئۇيغۇر ئەدەبىياتى يۇقىرىدىكى پېشقەدەم ۋە ياش ئاپتورلارنىڭ ئەمگىكى بىلەن قەد كۆتۈرۈپ تۇرۇپتۇ، ئۇ مۇندىن كېيىن مۇشۇ كۈچلەر ۋە كۈنساناپ قوشۇلغۇسى يېڭى كۈچلەرنىڭ پائالىيىتى بىلەن ئۆسۈپ باردۇ.

يۇقىرىدا ئېيتىلغانلار يېڭى ئۇيغۇر ئەدەبىياتىنىڭ بەدىئىي ۋە غايىۋى جەھەتتىكى بارلىققا كەلتۈرگەن مەلۇم مۇۋەپپەقىيەتلىرىگە ۋە ئايرىم ئاپتورلارنىڭ ئۆز ئىجادىيىتىگە باغلىق بولغان ئۇتۇق - كەمچىلىكلىرىگە مەنسۇپ. لېكىن بىز ئۆز مۇۋەپپەقىيەتلىرىمىز توغرىسىدا گەپ قىلىدىكەنمىز، بۇنىڭ ھېچقانداق قانائەتلىنىش كەيپىياتى بىلەن كېلىشەلمەيدىغانلىقى ئەمەلىيەتتە ئۆز - ئۆزىدىن مەلۇم. بىزنىڭ ئەدەبىي ئىجادىيىتىمىز ئۈچۈن ئومۇمىي خاراكتېرلىك بولغان يېتىشىشسىزلىكلىرىمىزنىڭ سالمىقى يېنىك ئەمەس. بۇ يېتىشىشسىزلىكنى ئالدى بىلەن، ئەدەبىي ئىجادىيىتىمىز جامائەتچىلىكنىڭ كۈنساناپ يۈكسىلۋاتقان تەلپىدىن ئارقىدا، يازغۇچى، شائىرلىرىمىز بۇ تەلەپلەرنىڭ سۈرئىتىگە ئۈلگۈرەلمەي قېلىۋاتىدۇ، دېگەن پىكىر بىلەن يەكۈنلەشكە بولىدۇ.

بىزنىڭ يازغۇچىلىرىمىزنىڭ ئالدىدا ھاياتنىڭ چەكسىز كۈرەشچان دولقۇنى يامراپ تۇرۇپتۇ. بىزنىڭ ئاتا - بوۋىلىرىمىزنىڭ ئاجايىپ باي تارىخى، كۈرەش يولى ۋە زامانىمىزنىڭ ئۇلۇغ ئىشلىرى ھەققىدە ئوقۇغۇچىلىرىمىزنىڭ كۆڭلى قانائەت تاپقۇدەك بەدىئىي

ئوبرازلارغا بىزنىڭ ئەدەبىياتىمىز تېخى ناھايىتى كەمبەغەل. بىزنىڭ جامائەتچىلىكىمىز ئۆزىنىڭ ئەتىكى ئىستىقبالى توغرىسىدىكى ئوبرازلارنى كۆرۈشكە، ئۇ ئارقىلىق ئۆزىگە يېڭى غەيرەت، يېڭى ئارزۇلار سىڭدۈرۈشكە قىزىقدۇ. لېكىن بۇ ئارزۇلار ئالدىدا بىزنىڭ قەلەملىرىمىز قاشاڭلىق قىلماقتا.

يازغۇچىلىرىمىز ئۆزى ياشاپ تۇرغان ھايات قاينىمىغا چوڭقۇر چۆكمىگەچكە، ھادىسىلەرنى ئەتراپلىق تەتقىق قىلمىغاچقا، شۇنداقلا "ئىنسانشۇناسلىق" بولغان ئەدەبىياتنىڭ ھايات بىلەن مۇناسىۋىتىنى تولۇق جارى قىلالمىغاچقا، باشقىچە قىلىپ ئېيتقاندا، ھايات قارىمۇ-قارشىلىقلىرىنى ئىلمىي نۇقتىئىنەزەر ئاساسىدا تەتقىق قىلىشقا ۋە بەدىئىي ئەكس ئەتتۈرۈشكە ئاجىزلىق قىلىۋاتقاچقا، يۈكسەك غايىسى، بەدە-ئىيلىككە ئىگە ئەسەرلەرگە بولغان تەشەنلىق قاندىرۇلمايۋاتىدۇ. ئەدە-بىي ئەسەرلىرىمىزدىكى بولۇپمۇ زامانىمىزنىڭ ئۇلۇغ ئىشلىرى، يېڭى-يېڭى ئادەملەر ۋە ئۇلارنىڭ كۈرەش پائالىيەتلىرىنى ئەكس ئەتتۈرۈشكە بېغىشلانغان ئەسەرلەردىكى قېلىپچىلىق ۋە ئابستراكت تەسەۋۋۇرنىڭ كەڭ دەرىجىدە مەۋجۇتلۇقى بىزنىڭ بۈگۈنكى ئەدەبىي ئىجادىيىتىمىزنىڭ ئاجىزلىقىنى گەۋدىلەندۈرۈپ تۇرغان ئەڭ مۇھىم كەمچىلىكىمىز بولۇپ قالماقتا. مۇنداق ئەسەرلەرنىڭ كېلىپ چىقىش مەنبەسىگە نەزەر سالغىنىمىزدا، ئۇلار جانلىق ھايات پاكىتلىرى ئاساسىدىكى كونكرېت ۋەقە، كونكرېت خاراكتېرلاردىن ئومۇملاش-قان نەرسىلەر بولماستىن، بەلكى ئالدىن ئومۇملاشتۇرۇلغان فورمۇلە-لارنىڭ، سىخېمىلارنىڭ بىرقەدەر ئەدبىي شەكىلگە كىرگەن ئابست-راكت تەسەۋۋۇردىن ئىبارەت. مۇشۇنداق ئەسەرلەر ئاپتورلىرىنىڭ ئىجادىي جەريانىمۇ شۇنى ئىسپاتلىماقتا. مەن مۇنداق بىر ئەھۋالنى

مىسالغا كەلتۈرمەكچىمەن: يېزا ئىگىلىكىنى كوپىراتسىيەلەشتۈرۈش توغرىسىدىكى مەلۇم مۇۋەپپەقىيەتسىز ئەسەرلەرنىڭ ئاپتورلىرى شۇ ئەسىرنى ئىشلەشكە كىرىشىشتىن ئىلگىرى يېزا ئىگىلىكىنى كوپىراتسىيەلەشتۈرۈش ھەرىكىتىگە دائىر ماقالە، دوكلاتلاردا ئومۇملاشتۇرۇلغان (خۇلاسە قىلىنغان) ئەھۋاللار (ئوچۇق ئېيتقاندا، ئايرىم ئوتتۇرا دېھقانلار كوپىراتىپقا كىرىشكە ئۇنىماي، كېيىن كوپىراتىپنىڭ مول ھوسۇل ئالغانلىقىنى كۆرۈپ پۇشايمان قىلغانلىقى، ئاخىرى ئۇنىڭغا قىزىقىپ قوشۇلغانلىقى، بۇ جەرياندا ئايرىم بۇزغۇنچى باي دېھقانلارنىڭ كوپىراتسىيەلىشىشكە بۇزغۇنچىلىق قىلىپ، ئاخىرى پاش بولغانلىقى، بۇ ئىشتا ياشلارنىڭ يەككە دېھقان ئىگىلىكىنى كوپىراتسىيە ئىگىلىكىگە ئايلاندۇرۇشتا ئاكتىپ رول ئوينىغانلىقى ۋە باشقىلار توغرىسىدىكى باياناتلار) ئاساسىدا سۆز تۈزۈپ، ئالدىنقى پېرسوناژلارنى تىزىملاپ، خاراكتېرلەرنى بەلگىلەپ قويۇشۇپ، بەزىلىرى شۇنىڭ بىلەنلا ھېكايە يېزىشقا كىرىشكەن، بەزىلەر سۆز تۈزۈپ، پېرسوناژ ۋە خاراكتېرلەرنى بەلگىلەۋالغاندىن كېيىن يېزىلارغا چىقىپ ئۆزىنىڭ سىخىملىرىغا لايىق تاپقانلىرىنى ئىزدەپ خاتىرىلىگەن (لېكىن بۇ خاتىرىلەش جەريانىمۇ تۇلاراق كوپىراتىپنىڭ دوكلاتلىرى ۋە مەجلىسلىرى ۋە ئايرىم سۆھبەتلىشىشلەر ئۈستىدە بولۇپ، ھەرىكەتنىڭ جانلىق جەريانىدىكى ئۆزى قاتناشقان ۋە ئۆزى كۆرگەن نەرسىلەر ئەمەس) ۋە شۇ ئاساستا ئۆز ئەسىرىنى يېزىپ چىقىشقان. ھاياتى مۇنداق ئۆگىنىش، مۇنداق تەتقىق قىلىش ۋە مۇنداق يېزىش ئەدەبىي ئەسەرلىرىمىزدىكى قېلىپازلىق ۋە ئابستراكت تەسەۋۋۇرنىڭ ئاساسىي سەۋەبىدۇر. كېيىنكى ۋاقىتلاردا يېزا ئىگىلىكىنى كوپىراتسىيەلەشتۈرۈش توغرىسىدا يېزىلغان كۆپلىگەن ئەسەرلەرنىڭ بىر -

بىرىگە ئوخشاپ كېتىشنىڭ (سۇزىت ۋە خاراكىتىرلەر جەھەتتىكى ئوخشاشلىقلارنىڭ) سەۋەبىنى شۇ يەردىن ئىزدەش كېرەك (پەيتى كەلگەندە شۇنى ئېيتىپ ئۆتۈش كېرەككى، بەزىلەر بۇ ئوخشاشلىقنى بۇ ئاپتورلارنىڭ ھەممىسى بىر مەسىلە ئۈستىدىلا يازغانلىقى بىلەن چۈشەندۈرمەكچى. لېكىن ئاساسىي مەسىلە، شۇ ھايات توغرىسىدىكى ئابىستراكت تونۇشقىلا يۆلەنگەنلىكتە، تۇرمۇشنى ئەتراپلىق ۋە چوڭقۇر ئۆگەنمەسلىكتە). ھەتتا بىر ئاپتور تەرىپىدىن مۇشۇ مەسىلە ئۈستىدە يېزىلغان بىرقانچە ھېكايىلەرنىڭ بىر - بىرىگە ئوخشاپ كېتە - شىمۇ شۇنىڭدىن. مەسىلەن، بۇ ھەقتە خېلى چىق ئەمگەكلەرنى يارات - قان ئەرشىدىن تاتلىقنىڭ «پۇشايمان»، «قەست»، «سادىق باپكا» دېگەنگە ئوخشاش ھېكايىلىرىدىكى ئوخشاشلىقنى كۆزدىن كەچۈرسەك، ئاپتورنىڭ شۇ تۇرمۇشقا بولغان مۇناسىۋىتىنىڭ زىچ ئەمەسلىكى مەلۇم بولىدۇ. بۇنداق ئەھۋال بىزنىڭ پوئېزىيىمىزدە تېخىمۇ ئېغىر. يېقىنقى ۋاقىتلاردا مەتبۇئاتقا چىققان ئونلىغان شېئىر، تېخى بېسىلماي تۇرغان يۈزلىگەن شېئىرنىڭ دېمەكچى بولغىنى ئېتىزدا ئىشلەپ تۇرغان بىر قىز بىلەن سۇ تۇتۇپ ياكى باشقا بىر ئىش بىلەن بۇ يەرگە كېلىپ قالغان يىگىتنىڭ ئولتۇرۇپ پاراخلىشىشى، بىر - بىرىگە ئىش - لەپچىقىرىش نەمۇنىچىسى بولۇش توغرىسىدا شەرت قويۇشى ياكى ۋەدە بېرىشى، يا بولمىسا شۇنداق شەرت ھەم ۋەدىلەر بىلەن توشقان خەت ئالماشتۇرۇشلاردىن ئىبارەت. بۇ ھال باشقا مەسىلىلەر توغرىدا سىدا يېزىلغان شېئىرلاردىمۇ كۆرۈنىدۇ. يېقىندىن بېرى چېگرىدا ۋەتەن قوغداش خىزمىتىنى شەرەپ بىلەن ئىجرا قىلىۋاتقان جەڭچى - لەرنىڭ ئۆز خىزمىتىگە بولغان ئىشتىياقنى، ۋەتەنگە بولغان مۇھەببەت - ىتىنى تەسۋىرلەيدىغان شېئىرلاردىن بىرقانچىسى بېسىلدى (رېداك -

سىيە ئورۇنلىرىدا مۇنداق شېئىرلاردىن نەچچە ئونلاپ بېسىلماي ياتقانلىرىمۇ بار). بۇلارنىڭ ھەممىسى دېگۈدەك بىر پىكىردىن — جەڭچىنىڭ ئۆز سۆيگۈسىگە: مەن چېگرىدا سېنى ئەسلەيمەن، چېگرىنىڭ خاتىرجەملىكىنى كۆز قارىچۇغۇمدەك ساقلاشقا تەييارمەن. سەلمۇ ئۆز ئىشىڭدا ۋە تەننىڭ قۇرۇلۇشىغا كۆپلەپ ھەسسە قوشقىن! دېگەن مەزمۇندىكى خەتتىنلا ئىبارەت. ئەمما گەپ بۇ خەتلەرنىڭ بىر — بىرىگە ئوخشاپ كېتىشىدىلا ئەمەس، بەلكى چېگرا مۇھاپىزەت — چېسىنىڭ ئوبرازى، ئۇنىڭ ئۆزىگە خاس تۇيغۇ — ھېسسىياتلىرىنىڭ ئېچىلماسلىقىدا، شائىر پىكىرىنىڭ ئابستىراكتلىقىدا. قىسقىسى، بىزنىڭ يازغۇچى، شائىرلىرىمىز ھاياتنىڭ جانلىق پاكىتلىرىغا كەمبەغەل، ئۆزى تەسۋىرلىمەكچى بولغان قەھرىمانلار بىلەن چوڭقۇر تونۇش ئەمەس. تۇلاراق ئۇلارنىڭ ئاجايىپ جانلىق سەرگۈزەشتىلىرى، ھېس — تۇيغۇلىرى ھەققىدە ئومۇملاشقان چۈشەنچىگە ئىگە. شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ خىلمۇخىل جانلىق ئوبرازلارغا بولغان تەلەپ قاندۇرۇلمايۋاتىدۇ.

بىزنىڭ تىپ يارىتىشتىكى ئاجىزلىقلىرىمىز مۇشۇ قېلىپبازلىق ۋە ئابستىراكت تەسەۋۋۇر بىلەن زىچ مۇناسىۋەتلىك. مەن، بۇ يەردە ئاپتورلىرىمىز تىپ دەپ ياراتقان پېرسوناژلارنىڭ ئىندىۋىدۇئال خاراكتېرى ئۈستىدە شۇنى ئېيتماقچىمەنكى، نۇرغۇنلىغان ئەسەرلەردىمىزدە پېرسوناژلارنىڭ، جۈملىدىن مۇھىم پېرسوناژلارنىڭ شەخسىي خاراكتېرى بىر — بىرىگە نىسبەتەن كۆزگە كۆرۈنەرلىك دەرىجىدە ئالاھىدىلىككە ئىگە ئەمەس. دۇرۇس، بەزىدە ئۇلارنىڭ شەخسىي مېجەز — خاراكتېرى توغرىسىدا ئاپتورلار تەرىپىدىن بىر قاتار باياناتلار بېرىلىدۇ، لېكىن بۇ خاراكتېر پېرسوناژلارنىڭ ھەرىكىتى جەريانىدا

ئېچىلمايدۇ. شۇنداق ھېكايىلەرمۇ باركى، ئۇنىڭ پېرسوناژلىرىنىڭ ئايرىم-ئايرىم كىشىلەر ئىكەنلىكىنى، قېرى ياكى ياشلىقىنى، نەر ياكى ئاياللىقىنى دېھقان ياكى كادىرلىقىنى ئاپتور ياكى بىرەر پېرسوناژ ئېيتىپ بەرمىسە، ھەممىسىلا دېگۈدەك بىر ئادەمگە ئوخشاپ كېتىدۇ. شۇنداق بولغىنى ئۈچۈنمۇ ئوقۇغۇچى كۆپلىگەن ھېكايىلەر-دىكى پېرسوناژلارنىڭ ھەرىكىتىنى بىر-بىرىگە ئالماشتۇرۇۋېلىپ، ھېكايىنىڭ نېمىنى ھەل قىلماقچى بولغانلىقىنىمۇ ياخشى چۈشىنىلمەي قالدۇ.

ھاياتنى يۈزە ئۆگىنىش بەدىئىي ئەسەرنىڭ قارىمۇقارشىلىقلىرىنى جانلىق ۋە چوڭقۇر گەۋدىلەندۈرۈش تەلپى بىلەن ماسلاشمايدۇ. شۇنداقلا بۇ ئىجابىي قەھرىمان ئوبرازىنىڭ خۇنۇكلششىگە زىچ مۇناسىۋەتلىك مەسىلىدۇر. مەلۇمكى، ئىجابىي قەھرىماننىڭ ئوبرازى كۈچلۈك ھاياتىي زىددىيەتلەر ئىچىدە گەۋدىلىنىدۇ. بۇ قارىمۇ-قارشىلىقلارنى ھەل قىلىش ئۈچۈن، ئۇ، مۇشەققەت چېكىدۇ. ئۇنىڭ پەقەت ياخشى نىيەتتە بولغانلىقى، دۇرۇس پىكىر ئېيتقانلىقى بىلەنلا ئىش ھەل بولۇپ كەتمەيدۇ. ئەدەبىي ئەسەرنىڭ مەقسىتى ئۇنىڭ شۇ توغرا پىكىرى قانداق شارائىتتا بارلىققا كېلىپ، قانداق ئەمەلگە ئاشقانلىقىنى كۆرسىتىشتۇر. كۆپلىگەن ئەسەرلەردە ئاپتورلار ئىجابىي قەھرىمانلارنىڭ كۈرەش پائالىيىتىنى ناھايىتى ئوڭاي يول بىلەن ھەل قىلىپ قويماقتا. بۇنداق ئەسەرلەردە ئىجابىي قەھرىمانلارنىڭ قارشى تەرىپىدە تۇرغان سەلبىي كۈچلەر باشتىن ئاخىر ئاجىز، ئۆلەمەن قىلىپ كۆرسىتىلىدۇ. ئۇنىڭدا ئاپتور ھە دېگەندىلا ئىجابىي قەھرىماننى ماختاپ، سەلبىي قەھرىماننى ھاقارەتلەپ چۈشۈشى بىلەن تەڭ ئوقۇ-غۇچى ئۇلارنىڭ تەقدىرى توغرىسىدا ئاپتور نېمە دېمەكچى بولغىنىنى

ئالدىنئالا بىلىۋالدۇ. ئەپسۇسكى، ئەسەر بۇ تەقدىرنىڭ قانداق ھەل بولغىنىنى كۈنكەرت جەريانلاردا كۆرسىتىلمەيدۇ. مۇنداق ئەسەرلەردە ئاپتور ئىجابىي قەھرىمانغا ئاللىقاچان ئوڭۇشلۇق يول تېپىپ، ئۇنىڭ غەلبىسىنى بەلگىلەپ قويغان بولىدۇ. دە، ئوقۇغۇچىدا يېڭى بىر تۇيغۇ پەيدا قىلالمايدۇ. ئىجابىي قەھرىمانلار ئوبرازىدىكى مۇنداق ئاجىزلىقلارنى كۆزگە كۆرۈنەرلىك ئەسەرلەردىن بولغان ت. ئالماسنىڭ «قىزىل بايراق»، ز. قادىرنىڭ «توي» دېگەن ئەسەرلىرىدىمۇ كۆرۈش مۇمكىن. تەجرىبىلىك يازغۇچىلاردىن ز. قادىرنىڭ «چىنىد-قىش» دا مەتنىيازنىڭ خاراكتېرى خېلى دۇرۇس گەۋدىلەنگەن بول-سىمۇ، لېكىن ھېكايىدە دراماتىك جەريان خېلى يېتىشمىز. مەتتە-يازنىڭ ئىشچان ئادەم بولۇپ قاتارغا قوشۇلۇشى، ئۇنى قاتارغا قوشۇش يولىدىكى باشقا ئىجابىي كۈچلەرنىڭ پائالىيىتىدىكى مۇۋەپ-پەقىيەتلەر، ئەمەلىيەتتە ئاددىي نەتىجە ئەمەس. لېكىن، بۇ نەتىجە-لەرنى بارلىققا كەلتۈرۈشتىكى ھەرىكەت جەريانى چولپان. بۇ يەردە ئاپتورنىڭ ھەرىكەت جەريانى ھەققىدىكى باياناتى مەسىلىنى چوڭقۇر ھەل قىلىشتا ئاجىزلىق قىلدى. ت. ئالماس ئۆزىنىڭ «قىزىل بايراق» ھېكايىسىدىكى ئىجابىي قەھرىمان سىيىت ۋە لەيلىلەرنىڭ ئوبرازىنى يارىتىشتا ئۇلارنىڭ قارشى تەرىپىدىكى ھېزىمنىڭ بۇزغۇنچىلىقىغا مۇناسىۋەتلىك ئېپىزوتلارنى خېلى جانلىق گەۋدىلەندۈردى. بولۇپمۇ ھېزىمنىڭ بۇ ئىككى ياشنىڭ مۇھەببىتىگە قارىتا قىلغان بۇزغۇنچىلىق-لىرى ۋە ئۇنىڭ يېڭىلىش جەريانى ئوقۇغۇچىنى خېلى قاناتەتلەندۈ-رىدۇ. بىراق، بۇ سەلبىيلىكنىڭ يېڭىلىشىدىكى يەنە بىر تەرەپ بولغان ھېزىمنىڭ كوپىراتسىيە قۇرۇلۇشىغا بولغان قارشىلىقىنى شەكىللەندۈرگەن باشقا ئىدىيەۋى مەسىلىلەرنى ئاپتور بەك يۈزە ھەل

قىلدى. بۇ، ئەمەلىيەتتە ئاپتور ئۆز ئالدىغا قويغان مۇھىم مەسىلە ئىدى، ئوچۇق ئېيتقاندا ئاپتور مۇھەببەت توقۇنۇشىنى بىرقەدەر جانلىق ھەل قىلدى، يەككە ئىگىلىك بىلەن كولىپكىتىپ ئىگىلىك ئوت-تۇرسىدىكى ئىدىيىۋى توقۇنۇشلار تەقدىرىنى چوڭقۇر ۋە جانلىق ھەل قىلالىدى.

قارمۇقارشىلىقلارغا يانداشماي ئۆتۈش ياكى ئۇلارنى يېتەرلىك گەۋدىلەندۈرمەسلىك نەتىجىسىدە ئىجابىي ئادەملەر ئوبرازىنىڭ مەي-دانغا چىقماسلىقى ياكى ناچار چىقىشى، شۇنداقلا مەغلۇبىيىتى مۇقەر-رەر بولغان سەلبىي كۈچلەرنىڭ قارمۇقارشىلىقىنى بوشاشتۇرۇش ۋە يۈزە ھەل قىلىش ئوقۇغۇچىلار ئالدىدا ئۈلگە بولغۇچى ئىجابىي قەھرىماننىڭ قىممىتىنى بوشاشتۇرىدۇ ياكى يوققا چىقىرىدۇ. شۇنىڭ بىلەن بىرلىكتە بۇ ئىجابىي كۈچلەرنىڭ پائالىيىتىنى ئۇيۇشتۇرغۇچى پارتىيە رەھبەرلىكىنىڭ رولىنىمۇ خۇنۇكلەشتۈرىدۇ.

ئىجابىي قەھرىمان توغرىسىدا بىزنىڭ يازغۇچىلىرىمىزنىڭ ئۆز-ئارا مۇزاكىرىلىرىدە خېلى ياخشى تونۇشلار ئوتتۇرىغا قويۇلدى. بىراق بۇنىڭ ئىچىدە ئىجابىي قەھرىماننىڭ كەمچىلىكىنى يېزىش كېرەكمۇ؟ دېگەن سوئالنىڭ ئۆزىدە غەلتىلىك بار. بۇ يەردە شۇ نەرسىنى كېلىشىۋالايلىق: يازغۇچى ئىجابىي قەھرىماننى ئىجابىي خۇسۇسىيەت ئارقىلىق ئوقۇغۇچىلار ئالدىدا ئۈلگە قىلىش ئۈچۈن يارىتىدۇ. مەقسەت شۇنداق ئىكەن، دېمەك، ئىجابىي قەھرىماننىڭ ئۇتۇقلىرى ۋە كەمچىلىكلىرىنى ئۇنىڭ ئىجابىي خۇسۇسىيىتىنى ئېچىشقا خىزمەت قىلدۇرۇش كېرەك، ئەمەلىيەتتە كەمچىلىكسىز ئادەم بولمايدۇ. شۇنداقلا بىز يازماقچى بولغان ئىجابىي قەھرىمانمۇ شۇ ئەمەلىيەت ئىچىدىن تاللانغان بولىدۇ. ئۇنىڭمۇ كەمچىلىك ئۆتكۈزۈشى

تەبىئىي. ئەگەر شۇنداق كەمچىلىكلەر ئىجابىي قەھرىماننىڭ ئىجابىي خاراكتېرىنىڭ ئۆسۈپ بېرىشى ئۈچۈن مۇناسىۋەتلىك بولىدىكەن، يەنى ئۇنىڭغا ساۋاق بولىدىكەن (چۈنكى ياخشى ئادەم ئۆز كەمچىلىكلىرىنى ئۆز ۋاقتىدا ھېس قىلىپ، ئۇنى تەكرارلىماستىن ھەرىكەت قىلىدىغۇ!)، ئۇ توغرىلۇق ئىككىلىنىپ ئولتۇرۇشقا ھاجەت يوق، بۇ ئەلۋەتتە يېزىلىشقا تېگىشلىك. ئەپسۇسكى، بەزىلەر ئۆز ئىجابىي قەھرىمانغا بەرگەن ئىجابىي خۇسۇسىيەتتىن كۈچلۈك بولغان كەمچىلىكنى چاپلايدۇ. دە، ئۇنىڭ ئىجابىيلىقىنى يوققا چىقىرىپ تاشلايدۇ. ئىجابىي قەھرىماننىڭ كەمچىلىكىنى قانداق ئىپادىلەش توغرىسىدا ئاتاقلىق سوۋېت شائىرى سەمەت ۋۇرغۇننىڭ سوۋېت يازغۇچىلار ئىتتىپاقى ئىككىنچى سېپىزدا سوۋېت پوئىزىسى توغرىسىدا قىلغان دوكلاتىدا ئوتتۇرىغا قويغان پىكىرى ئالاھىدە ئېتىبارغا ئىگە. سەمەت ۋۇرغۇن بۇ دوكلاتىدا نىزامنىڭ «خۇسراۋ ۋە شېرىن» داستانىنى مىسالغا كەلتۈردى. ھەقىقىي ساپ مۇھەببەت ئۈچۈن تاغلارنى تالقان قىلىپ، چەكسىز باتۇرلۇق كۆرسەتكەن پەرھاد يامان نىيەتلىك كىشىلەرنىڭ سۆزىگە ئالدىنىپ ئۆزىنى ئۆلتۈردى. بۇ ئالدىنىشى ئۇنىڭ ئاجىزلىقىنى كۆرسىتىشىمۇ مۇمكىن. "لېكىن، — دەيدۇ سەمەت ۋۇرغۇن، — ئۇنىڭ بۇ كەمچىلىكىدە پەرھاد خاراكتېرىنىڭ ئىجابىي خۇسۇسىيىتى بار. پەرھاد ساپ ئادەم بولغىنى ئۈچۈن ئادەملەرنىڭ بۇنچىلىك نومۇسىز يالغانچىلىقىغا ئىشەنگۈسى كەلمەيدۇ ھەم ئۇنى كۆز ئالدىدىن خىمىمۇ كەلتۈرمەيدۇ. پەرھادنىڭ كىشىلەرگە ئىشىنىپ كېتىش خۇسۇسىيىتى ئۇنىڭ خاراكتېرىنىڭ ساپلىقى ۋە ھەم بەر قارارلىقىدىندۇر." بۇ سۆزلەرنى ئاڭلىغان ۋاقتىمىزدا نىزامى دەۋرىدىكى ئىجتىمائىي ئىدىئولوگىيە ئەھۋالىنى كۆز ئالدىمىزغا كەلتۈرەلسەك، سەمەت

ۋۇرغۇننىڭ ھەقلىق ئىكەنلىكىگە ئىشەنچىمىز تېخىمۇ ئاشىدۇ. ئاشۇ
مىسال ئارقىلىق سەمەت ۋۇرغۇن شۇنداق دېمەكچىكى، «ئىجابىي
قەھرىمان خاراكتېرىنىڭ كۈچلۈك ھەم ئاجىز تەرەپلىرى ئۇنىڭ
ئىجابىي بارلىقلىرىنىڭ ھەر خىل كۆرۈنۈشلىرىدە جاراڭلىشى لازىم».

ئەدەبىي ئىجادىيەت مېتودى بىلەن ئەسلا سىغشالمايدىغان ناتۇرا-
لىستلىق كېسلى ھازىرقى كۈندە بىزنىڭ ئەدەبىي ئىجادىيەت ئىش-
لىرىمىزنىڭ مۇۋەپپەقىيىتىگە خېلى چوڭ پۈتلىككاشاڭ بولۇۋاتماقتا.
ئەسەرنىڭ مەزمۇنى، پېرسوناژلارنىڭ خاراكتېرىنى ئېچىشقا مۇنا-
سەۋەتسىز بولغان ۋە بەلكىم مەلۇم ئىجتىمائىي ماھىيەتنى خاتا چۈشەن-
دۈرۈشكە خىزمەت قىلىدىغان ھالەتلەرنى تەسۋىرلەش بىلەن ئىپادى-
لىنىۋاتقان بىزدىكى ناتۇرالىستلىق كېسلى يازغۇچىلىرىمىزنىڭ ھاياتنى
چوڭقۇر تەتقىق قىلماسلىقى بىلەن مۇناسىۋەتلىك (چۈنكى ناتۇرا-
لىزىمنىڭ مۇھىم خاراكتېرى ھاياتنىڭ تەرەققىيات قانۇنى بىلەن
ھېسابلاشماستىن كۆرۈنىدۇ). مەلۇمكى، يازغۇچى ھايات ھادىسە-
لىرىنى خاتىرىلىگۈچى ياكى كۆچۈرگۈچى ئەمەس، بەلكى ئۇنىڭدىن
ئۆزى ئوتتۇرىغا قويغان مەسىلىنىڭ ماھىيىتىنى ئېچىشقا مۇناسىۋەتلىك-
لىرىنى تەھلىلى كۆز بىلەن قاراپ، تاللاپ، بەدىئىي ئەدەبىيات
شەكىلدە ئومۇملاشتۇرغۇچىدۇر. ئەپسۇسكى، بىز بەدىئىي ئەدەبىياتنىڭ
بۇ خۇسسىيەتلىرىنى ئۆز ئىجادىيىتىمىزدە مۇۋاپىق جارى قىلىپ كېتەل-
مەيۋاتىمىز. ناتۇرالىستلىق كېسلى مېنىڭ «بىر توپىنىڭ تارىخى»
ناملىق بىرىنچى ھېكايەمنىڭ قىممىتىگە خېلى چوڭ دەخلى بەرگەن-
لىكى مېنى قاتتىق ئۆكۈندۈردى.

بىزنىڭ ئارىمىزدا ھازىرقى پوئېزىيىمىزنىڭ بىرقەدەر مۇۋەپپە-
قىيەتلىرى ھەققىدە قانداقتۇر بىر مەغرۇرلىنىش خاھىشى بار. بۇ مەغ-

رۇرلۇق بۇرۇن قانچىلىك ئورۇنسىز بولسا، پوئىزىيىمىزنىڭ كېيىنكى ۋاقىتلاردىكى نەتىجىلىرىگە قارىتا تېخىمۇ ئورۇنسىزدۇر. دۇرۇس، بىزنىڭ زامانىۋى پوئىزىيىمىزنىڭ مۇۋەپپەقىيەتلىرى پروزا، دراما- تۈركىيە ساھەمىزگە قارىغاندا بىرقەدەر ئۈستۈن. بۇنى ئىنكار قىلىشقا بولمايدۇ. بىراق، كېيىنكى ۋاقىتلاردا پوئىزىيىمىزدىكى ئىجا- دىي مەھسۇلاتلارنىڭ سۈپىتىدە كۆزگە كۆرۈنەرلىك ئىلگىرىلەش بول- خىنىنى ئەسلەش قىيىن. بەزىلەر بۇ ئەھۋالنى كۆزگە كۆرۈنگەن شائىرلارنىڭ "ھەممىسى دېگۈدەك پروزاغا بېرىلىپ كەتتى" دەپمۇ چۈشەندۈرمەكتە. بۇ پىكىردە چوڭ ئاساس يوق. بۇنىڭ مۇھىم سەۋەبى شۇكى، پوئىزىيىمىز جانلىق ھاياتتىن ئايرىلىپ قېلىۋاتىدۇ. بىزدە ھېلىمۇ شېئىرلار كۆپ يېزىلىۋاتىدۇ. بىراق، بۇ ئەسەرلەرنىڭ تولىسى ئىلگىرىكى شېئىرلاردا تەكرارلانغان پىكىرلەرنىڭ باشقىچىرەك شەكىل- دىكى ئىككىنچى ۋارىيانتى دېيىش مۇمكىن. بىزدە پوئىزىيىمىزنىڭ ھاياتقا بولغان مۇناسىۋىتىگە قارىتا تونۇش يېتەرلىك ئەمەس. بەزىلەردە تۇرمۇشنى چوڭقۇر ئۆگىنىش پەقەت ھېكايە، دراما يېزىش ئۈچۈن مۇھىم، پوئىزىيە ئۈچۈن ئانچە مۇھىم ئەمەس، چۈنكى پوئىزىيە ياز- غۇچىنىڭ سۆزگە ئۈستىلىقى، پىكىر بايلىقىغا مۇناسىۋەتلىك دېگەنگە ئوخشاش بىر تۈرلۈك خاتا، مۇجمەل تونۇشلارمۇ بار. بۇنىڭغا ئوخ- شاش سۆزلەرنى مەن شېئىر يېزىشقا ھەۋەسكار ياشلارنىڭ ئاغزىدىن نۇرغۇن ئاڭلىدىم. شائىرنىڭ پىكىر بايلىقى، سۆزگە ئۈستىلىقى تۈر- مۇشتىن ئايرىم نەرسە بولماستىن، بەلكى تۇرمۇشنىڭ مەھسۇلاتىدۇر. شېئىر يېزىش شېئىرىي قائىدىلەرنى بىلىدىغان كىشىلەرنىڭ قولىدىن كېلىۋەرمەيدۇ. شېئىرىي قائىدىلەرنى بىلىش شائىرلىقنىڭ ئايرىلماس خۇسۇسىيىتى، ئەمما ئاساسىي گەپ شېئىرىي تەپەككۈر يۈرگۈزۈشتە،

ھەقىقىي شېئىر شەكىلدىن ئەمەس، مەزمۇلىدىن باشلىنىدۇ. دېمەك،
شائىر ھاياتتىن ئالغان جانلىق ماتېرىياللىرىغا ۋە ئۇنىڭدىن چىقارغان
خۇلاسىلىرىغا ئاساسەن پىكىر يۈرگۈزىدۇ، ئاندىن كېيىن ئۇنى شېئىر-
رىي شەكىل ئارقىلىق ئىپادىلەيدۇ. ئەدەبىياتنىڭ ھەربىر ژانىرى
ئۆزىگە خاس ئىپادىلەش خۇسۇسىيىتىگە ئىگە بولغىنىدەك، ھەربىر
ژانىر ئۈچۈن تۇرمۇش ئۆگىنىش ئۇسۇلىدىمۇ ئوخشىماسلىق بولۇشى
مۇمكىن. لېكىن ھەممە ژانىر ئۈچۈن تۇرمۇشنى چوڭقۇر ئۆگىنىش
ۋە تەتقىق قىلىش ئورتاق تەلەپتۇر ئەگەر پوئېزىيە ئۈچۈن تۇرمۇشنى
چوڭقۇر ئۆگىنىش، تەتقىق قىلىش باشقا ژانىرلارغا ئوخشاش مۇھىم
بولمىسا، ئۇ چاغدا پوئېزىيىمىزنىڭ قېلىپچىلىق ۋە ئابستراكت
تەسەۋۋۇردىن قۇتۇلالمىۋاتقانلىقىنى ئەيىبلەش ئورۇنسىزلا ئەمەس،
بەلكى خاتا بولار ئىدى. قىسقىسى ھاياتتىن ئاجرا لغان پوئېزىيە يوق.
بۇ مۇتلەق ھەقىقەتنى چۈشەندۈرۈش ئۈچۈن يەنە قانداق ئىزاھات
لازم؟ ئەگەر لازم بولسا ماياكوۋسكىنىڭ مۇنۇ سۆزىنى ئەسلەش
كۇپايە: "شائىر ھاياتنىڭ مەركىزىدە ياشاش كېرەك!"
ھازىر پوئېزىيىمىز توغرىسىدا گەپ قىلغاندا كەڭ ئوقۇغۇچىلارنىڭ
شائىرلىرىمىزغا قارىتا ھەققانىي يوسۇندا "قانائەتلەنمەيۋاتىمىز" دېگەن
سۆزلىرىنى ناھايىتى كۆپ ئاڭلايمىز. بىرقەدەر تەجرىبىسى بار دەپ
يۈنۈلغان شائىرلىرىمىز كېيىنكى ۋاقىتلاردا يامان يېزىشنىۋاتىدۇ(مەنمۇ
ئۆزۈمنى شۇنىڭ ئىچىدە دەپ ھېسابلايمەن، ئەلۋەتتە). ت. ئالماس-
نىڭ يېقىنقى بەزى شېئىرلىرىنى مىسرالارغا تىزىلىشىنى كۆرۈپلا
"شېئىر ئوخشايدۇ" دېمىسە، كىشى ئۇنىڭدىن ھېچبىر پوئېتىك لەززەت
ئالالمايدۇ. (مەن بۇ يەردە ت. ئالماسنىڭ ئاكتۇئاللىقى بار،
لېكىن تولىمۇ يالڭاچ، قائىدىسىز مىسرالار بىلەن تولغان «بىزنىڭ

ماياك» دېگەن شېئىرنى ئالاھىدە كۆزدە تۇتىمەن). ئەلەم ئىختەم -
 نىڭ كېيىنكى شېئىرلىرىنىڭ كۆپىدە بۇرۇنقى پىكىرلىرىنى تەكرارلاۋات-
 قانلىقى توغرىسىدىمۇ ئەپسۇسلانماي تۇرالمىدۇ كىشى. بۇنداق گەپ-
 لەرنى پېشقەدەم شائىرلارنىڭ ھەممىسى توغرىسىدا ئېيتىش مۇمكىن،
 تەجرىبىلىك شائىرلىرىمىز ئۆز ئىجادىي ئىشىغا بولغان تەلەپچانلىقىنى
 بۇ قەدەر بوشتۇتۇپتىشى بەك ئېچىنىشلىق. بۇ ئەھۋال پوئىزىيە ساھە -
 سىدە يېڭىدىن ئىجادىيەتكە تۇتۇش قىلىۋاتقانلارغىمۇ ياخشى تەسىر
 بەرمەسلىكى ئۆز - ئۆزىدىن مەلۇم. ئەھۋال شۇنداق بولغاندىكىن
 پوئىزىيە ئىجادىيىتى ھەققىدە پاسسىپ قاراشلار كۈچىيىدۇ (مەن بۇ
 يەردە شېئىر يېزىشقا ھەۋەس قىلغۇچى ئايرىم ياشلارنىڭ ئىككى
 قاپىيە تېپىلسىلا بىر كۆپلەپ شېئىر يازغىلى بولىدىكەن دېگەن تونۇش -
 لىرىنى ئەسلىگە كېلىدۇ. لېكىن ئۇلار ھەققىدە كۈلۈشنىڭ ھاجىتى
 يوق). پوئىزىيىمىز (ئۇنىڭ ۋەكىللىرى) ئۆزىگە قارىتا كۈچىيىۋاتقان
 جامائەتچىلىك تەلىپىگە قۇلاق سالماي تۇرالمىسا كېرەك.
 ئەدەبىياتىمىزنىڭ يېتىشىزلىكلىرى توغرىسىدا گەپ قىلغىنىمىزدا،
 بىزدە بالىلار ئەدەبىياتىنىڭ رەسمىي قولغا ئېلىنمايۋاتقانلىقىنىڭ
 سەۋەبىنى سۈرۈشتۈرۈش تېخىمۇ كۆڭۈلسىز. بۇ ساھەدە تۇرسۇن
 مۇھەممەت پەخرىدىن، كېۋىر ئىيازىلارنىڭ بىر - ئىككى شېئىرىدىن
 باشقا نەرسىلەرنى سۈرۈشتۈرۈش قېيىن (لېكىن بۇ بار بولغان ئەسەر -
 لەرنىڭ سۈپىتى ياخشى بولمىغىنى ئۈچۈن بالىلارمۇ قانائەتلىنىپ
 كەتكىنى يوق). باشلانغۇچ مەكتەپ ئوقۇغۇچىلىرىنىڭ ئوقۇش كىتاب -
 لىرىنى كۆزدىن كەچۈرگىنىمىزدە بۇ ئەھۋال كىشىنى تېخىمۇ دىققەتكە
 سالىدۇ. كېلەچەك دەۋرىمىزنىڭ ئىگىلىرى بولغان بالىلىرىمىز ئۈچۈن
 مۇۋاپىق ئەسەرلەر يارىتىش بىزنىڭ ئەدەبىي ئىجادىيىتىمىزنىڭ تەركە -

بىدىن ئىزچىل ئورۇن ئالماي كېلىۋاتقىنىنى ھېچقانداق سەۋەب بىلەن ئاقلاش مۇمكىن ئەمەس. يازغۇچى شائىرلىرىمىزنىڭ كۆز ئالدىمىزدىكى بۇ جىددىي تەلەپكە ئېتىبارسىزلىقىنى تۈگىتىش ۋاقتى كەلمىدىمىكىن؟

ئەدەبىياتىمىزنىڭ تېمىسى ھاياتنىڭ ھەممە تارماقلىرىنى قامداپ كېتىشتىن تېخى يىراقتا، ھاياتىمىزنىڭ ناھايىتى مۇھىم ساھەسى ۋە كۆز ئالدىمىزدا چوڭ ئېتىبار بىلەن تەرەققىي قىلدۇرۇلۇۋاتقان سانا-ئەت قۇرۇلۇشى سېپىدىكى ئىشچىلارنىڭ پائالىيىتى توغرىسىدا ئەدەبىياتىمىز تېخى كۆزگە كۆرۈنەرلىك ئىجادىي مەھسۇلاتقا ئىگە ئەمەس. ئازادلىقتىن كېيىنكى ئاپتونوم رايونىمىزنىڭ ئۇلۇغ تارىخىي ئۆزگە-رىشلىرى ئىچىدە ئىشچىلار سىنىپىنىڭ رەسمىي شەكىللىنىپ، ئاچايىپ تېز سۈرئەتلەر بىلەن ئۆسۈشى ئىنتايىن چوڭ ئەھمىيەتكە ئىگە ۋەقە ئىكەنلىكى ھەممىگە مەلۇم. لېكىن بىزنىڭ ئەدەبىيات سېپىمىز بۇ ساھە بويىچە رەسمىي پائالىيەت باشلىيالمىغانلىقىنىڭ سەۋەبىنى نېمە دەپ چۈشەندۈرۈش كېرەك؟

توغرىسىنى ئېيتقاندا، بۇ — بىزنىڭ يازغۇچى، شائىرلىرىمىز سېپى-نىڭ كىملىرىنى ۋە نېمىلەرنى يېزىش توغرىسىدىكى چۈشەنچىلىرىمىزنىڭ تولۇق ئەمەسلىكىدىن دالالەت بېرىدۇ. شۇنى ئېيتىپ ئۆتۈش توغرا كېلىدىكى، بىزدە ئەدەبىي ئىجادىيەتنى كۆز ئالدىمىزدىكى ئاكتۇئال ۋەزىپىلەرگە ماسلاشتۇرۇش توغرىسىدىكى تەلەپنى تولۇق چۈشەنمەس-لىك مەۋجۇت. ئەنە شۇنىڭ ئارقىسىدا ئەدەبىياتىمىزنىڭ تېمى بايلىق-قىنى ئۆستۈرۈش دېگەندەك نەتىجىلەرگە ئېرىشىپ كېتەلمەيۋاتىدۇ. ئاكتۇئال ۋەزىپىلەرگە خىزمەت قىلىش تېمى بايلىقىنى ئۆستۈرۈش بىلەن قارىمۇقارشى نەرسە ئەمەس، ئەدەبىي ئىجادىيەتكە ئاكتۇئال

تېمىلاردا يېزىشنى تەلەپ قىلىشنىڭ مۇھىملىقىدا شۈبھە يوق. لېكىن بۇ، ئەدەبىياتقا قويۇلغان بىردىنبىر تەلەپ بولالمايدۇ. تېما تالاشنى ئاپتورنىڭ ئۆز ئىختىيارى بەلگىلەيدۇ. بىرنىڭ ئەدەبىياتىمىزنىڭ ئىشچى، دېھقان، ئەسكەر ۋە رېئالىيلاردىن ئىبارەت ئەمگەكچى خەلق ئۈچۈن خىزمەت قىلىش نىشانىغا ئۇيغۇنلىشىدىغان مەيلى ھازىرقى زامانىۋى تېمىدا بولسۇن، تارىخىي تېمىدا بولسۇن، خالە-غان تېمىدا يېزىش مۇمكىن. لېكىن بىزدە تېما تالاش توغرىسىدىكى تونۇش چوڭقۇر بولمىغاچقا ئاكتۇئال تېمىدىلا يېزىشنى ۋە ئاكتۇئال ۋەزىپىلەرنىڭ ئىچىدىكى مۇھىم ۋە مەركەزلىك ۋەزىپىلەرگە باغلىق بولغان تېمىلاردىلا يېزىشنى قۇۋۋەتلەش، جەمئىيىتىمىزدە چوڭ دولقۇن كۆتۈرۈلمىگەن ئىشلاردىن تېما تالاشقا رىغبەتلەندۈرۈمەسلىك خاھىش-لىرى مەلۇم دەرىجىدە رول ئويناپ قالغانلىقىنى ئېيتماي بولمايدۇ، بىزنىڭ ئارىمىزدا ئەدەبىياتنىڭ تەشۋىقى رولىنى ئىنكار قىلىشنى ئەكس ئەتتۈرىدىغان ناتوغرا تونۇشلار بولغانىدى. ئۇلارنىڭ بۇ خاتا تونۇشلىرى تۇلاراق تېما تالاش ئۈستىدە مەيدانغا چىققان. مۇنداق تونۇشلارنىڭ قالدۇقلىرىنى ھازىر يوق دەپ ئېيتقىلى بولمايدۇ. بۇ خاتا تونۇش بىزنىڭ ئىجادىي ئىشىمىزغا سەلبىي تەسىر يۇقتۇرۇشى مۇمكىن. ئۇنىڭغا قەتئىي قارشى تۇرۇش كېرەك. شۇنىڭدەك تېما تالاشتا كۆز ئالدىمىزدا قوزغالغان بىرەر ھەرىكەتنىلا ئاساس قىلىپ، باشقا تېمىلارنى جارى قىلىشقا يۈرەكسىزلىنىشلەرگە خاتىمە بېرىش كېرەك.

بىز ئەدەبىياتىمىزدا ژانىر ۋە شەكىللەرنى تېخى كەڭ دەرىجىدە جارى قىلىپ كېتەلمەيۋاتىمىز. ئۆزىمىزنىڭ مىللىي شەكىللىرىگە توغرا ۋارىسلىق قىلىش بىلەن باشقا مىللەتلەرنىڭ ئەدەبىياتىدىكى

ياخشى شەكىللەرنىمۇ ئۆزلەشتۈرۈشمىز كېرەك. بىراق، بىزنىڭ كۆپلىگەن يازغۇچى، شائىرلىرىمىز (بولۇپمۇ ياش شائىرلىرىمىز ۋە بەدىئىي ئىجادىيەت ھەۋەسكارلىرى) دا ئۆز مىللىي ئەدەبىياتىمىزنىڭ ئەنئەنىسىنى ئۆگىنىش ۋە ئۇنى ئۆز ئىجادىيىتىدە ئەكس ئەتتۈرۈشكە بولغان ئىنتىلىش بەك ئاجىز. ئۇلارنىڭ ئۆز فولكلورى بىلەن تونۇشلىقى ناھايىتى تۆۋەن. كلاسسىك يازما ئەدەبىيات بىلەن بولغان مۇناسىۋىتى بەك يۈزە. شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ ئۇلارنىڭ ئەسەرلىرىدە مىللىي شەكىل ئۆزىنىڭ تولۇق ئىپادىسىنى تاپالمايدۇ. ئەدەبىياتىمىز - نىڭ مىللىي خۇسۇسىيىتىنى ئەكس ئەتتۈرۈشتە ناھايىتى چوڭ ئەھمىيەتلىك بولغان مىللىي بايلىقلارنى ئۆگىنىشنى جىددىي ۋەزىپىلەرنىڭ بىرى دەپ قاراش كېرەك. شۇنىڭدەك ئۆز مىللىي ئەدەبىياتىمىزدا بولمىغان باشقا مىللەتلەرنىڭ ئەدەبىياتىدىكى شەكىل بايلىقلىرىنى، چوڭ يازغۇچى، شائىرلارنىڭ ماھارىتىنى ئۆگىنىشنى تېخىمۇ كۈچەيتىش كېرەك. بىزدە تېخى رەسمىي قولغا ئېلىنمايۋاتقان ساتىرنىڭ ئەسەرلەر، مەسەلەن، ئوچىركلار يېزىش، دراماتۇرگىيىنى چوڭ كۈچ بىلەن ئۆستۈرۈش ۋە ناخشا تېكىستلىرىنى ياخشىلاش توغرىسى - دىكى جامائەتچىلىكىمىز تەلپىگە قۇلاق سېلىپ، ئەمەلىي پائالىيەت باشلاش ۋاقتى يەتتى.

ئەدەبىيات تەنقىدىنى قانات يايدۇرۇش بىزنىڭ ئەدەبىي ئىجادىيەتتىمىزنىڭ تەرەققىيات مەنپەئىتىگە باغلىق بولغان جىددىي ۋەزىپىلەرنىڭ بىرى بولۇپ قالدى. كېيىنكى ۋاقىتلاردا ئەدەبىي تەنقىد بىخ ئۇرۇشقا باشلىدى. لېكىن ئەدەبىياتىمىز زامانىمىز تەرەققىياتىنىڭ تەلپىگە جاۋاب بېرىشكە ئاجىزلىق قىلىۋاتقىنىدەك، ئەدەبىيات تەنقىدى بىزنىڭ ئەدەبىي ئىجادىيەتتىمىزنىڭ تەلپى بىلەن ماسلىشىپ

كېتەلگىنى يوق. ئەدەبىي ئىجادىيەتتىمىزنىڭ مەنپەئىتى ئۈچۈن ئالا-
ھىدە ئەھمىيەتلىك بولغان مەسىلىلەر ھەققىدە ئەدەبىيات تەنقىدىمىز
تېخى ئاكتىپ كۈچ چىقارغىنى يوق، نۇرغۇن تەنقىدلەر ئوبيېكت قىل-
غان ئەسەرلەردىكى ئاساسىي مەسىلىلەرنى ھەل قىلىشتىن كۆرە، ئەدە-
بىي ئەسەرلەر ئۈچۈن مۇناسىۋەتلىك بولغان ئومۇمىي قائىدە-پرىن-
سىپلار ئۈستىدە ئومۇملاشقان پىكىرلەرنى شەرھلەش بىلەن چەكلەن-
مەكتە. ئوچۇق ئېيتقاندا، مۇنداق تەنقىدلەر ئاپتورى تەنقىد قىلىشقا
تېگىشلىك ئەسەرلەرنىڭ ئۇتۇق-كەمچىلىكلىرىدىكى مەۋجۇت ۋە
مۇھىم مەسىلىلەر ھەققىدە پىكىر يۈرگۈزمەي، ئۆزلىرى بىلگەن ئەدە-
بىيات قائىدىلىرىغا ئورۇنلۇق ۋە ئورۇنسىز مىسال قىدىرىش بىلەن
ئاۋارە بولماقتا. بۇ ئەدەبىيات تەنقىدىدىكى ئەمەلىيەتتىن ئاجراپ
قىلىش ياكى ئەمەلىيەتكە ئۇيغۇنلاشماسلىقتۇر. ئەدەبىيات تەنقىدىگە
ئەدەبىي قائىدىلار مۇقىملاشقان قېلىپ ئەمەس، ھەممە ئەسەردىن
ئەدەبىي قائىدىلارنىڭ ھەممىسى ئۈچۈن توغرا ۋە ناتوغرا مىساللارنى
تەلەپ قىلىشىمىز مۇمكىن ئەمەس. ئەدەبىي تەنقىدكە ئەسەرنىڭ ئۆز
گەۋدىسىدىكى ئەمەلىي ئەھۋال ئوبيېكت بولىدۇ. بىزنىڭ ئەدەبىيات
تەنقىدىمىز مەزمۇنغا بېيىپ بېرىش كېرەك. ئۇنىڭدا ئايرىم ئەسەرلەر
ئۈستىدىلا ئەمەس، ئايرىم تېمىلار ھەققىدە، ئايرىم مەسىلىلەر
ھەققىدە، ئايرىم ئاپتورلارنىڭ ئىجادىيىتى ھەققىدە، مەلۇم
ۋاقىت ئىچىدىكى ئىجادىيەت ھەققىدە ۋە باشقىلار ھەققىدە
يېزىلىشى كېرەك. ئەدەبىيات تەنقىدىگە مۇناسىۋەتلىك بولغان
تەجرىبىلىك يازغۇچىلارنىڭ ئۆز تەجرىبىلىرى ھەققىدە باش-
قىلار بىلەن ئورتاقلىشىدىغان خاراكتېردىكى ماقالىلەر يېزىشنى يولغا
قويۇش ناھايىتى مۇھىمدۇر.

ئەدەبىي ئىجادىيەتىمىزنى ئۆستۈرۈشنىڭ بىر ئامىلى بولغان سىياسىي ۋە نەزەرىيىۋى ئۆگىنىشنى سۇلاشتۇرۇۋېتىشكە زادى ھەقىقىمىز يوق. بىزنىڭ ئارىمىزدا سىياسىي، نەزەرىيىۋى ئۆگىنىشكە قىزىقىش ھېلىمۇ تۆۋەن، بۇ ھال ئالدى بىلەن بىزنىڭ ئەسەرلىرىمىزنىڭ ئىدىيىۋى كۈچىنى ئاجزلاشتۇرۇشقا سەۋەب بولۇپ كەلدى ۋە كەل-مەكتە. ماركسىزم - لېنىنىزمنى، پارتىيىمىزنىڭ سىياسەت ۋە يوليۇ-رۇقلىرىنى، ئېقىم مەسىلىلىرىنى ئىزچىل ئۆگىنىشنى تەمىنلەش ئۈچۈن يازغۇچى، شائىرلىرىمىزنىڭ ئۆز-ئۆزىدىن ئۆگىنىشنى قۇۋۋەتلەپلا قالماستىن، مۇھىم مەسىلىلەر ئۈستىدە سىستېمىلىق ئۆگىنىشنى تەشكىللىي جەھەتتىنمۇ باشقۇرۇشنى يولغا قويۇش كېرەك. شۇنىڭدەك ياز-غۇچى، شائىرلىرىمىزنىڭ كەسپىي نەزەرىيىۋى سەۋىيىسىنى ئۆستۈرۈش ئۈچۈنمۇ شۇنداق قىلىش لازىم.

بىزنىڭ ئەدەبىيات ئىشلىرىمىزغا رەھبەرلىك قىلىدىغان ئورگانلار ئۆز خىزمەتلىرىنى ئىجادىي ئىشلار بىلەن چوڭقۇر شۇغۇللىنىش دەرد-جىسىگە كۆتۈرۈش توغرىسىدىكى تەلەپنى قاندۇرۇشنىڭ خېلى كەڭ ئىمكانىيىتىگە ئىگە. بىراق، بۇ ئىمكانىيەتلەر تولۇق جارى قىلىن-مايۋاتىدۇ. شۇنىڭدەك، ئەدەبىي نەشرىيات خىزمىتىنىڭ كۆلىمىنى ۋە سۈپىتىنى يۇقىرى كۆتۈرۈش كېرەك. بۇ - ئىجادىي ئىشلارنىڭ مەن-پەئىتى بىلەن ناھايىتى زىچ مۇناسىۋەتلىكتۇر.

بىز سوتسىيالىستىك كۈرەش دولقۇنىدا ياشاپ تۇرۇپتىمىز. ئۇلۇغ زامانىمىز ئۆزىگە مۇناسىپ ئەدەبىياتنى تەلەپ قىلماقتا. شائىلىق پارتىيىمىز بىزنى ھەممە ئىشتا غەلبىگە باشلاپ كېتىۋاتىدۇ. بىز سوتسىيالىزم قۇرۇشنىڭ ۋە سوتسىيالىزم ئەدەبىياتىنى يارىتىشنىڭ ھەممە ئىمكانىيەتلىرىگە ئىگىمىز. ئەدەبىيات سېپىمىز جەڭچىلىرىمىزنىڭ

ۋەزىپىسى زامانىمىزنىڭ ئۇلۇغ ئىشلىرى، ئۇلۇغ مەقسەتلىرى بىلەن
ھەمئەپەس بولۇپ، يۈكسەك سوتسىيالىستىك قىزغىنلىق بىلەن چوڭ
ئەدەبىي ئىجادىيە دولقۇنىنى باشلىۋېتىشتۇر.

1956 - يىلى 10 - ئاي.

خەلق قوشاقلرىنىڭ ياخشى ئەنئەنىلىرىگە ۋارىسلىق قىلايلى!

— قۇمۇلنىڭ كونا قوشاقلرى توغرىسىدا بەزىبىر تەسىراتلىرىم.

يېقىندا قۇمۇل تەرەپلەرنى ئايلىنىپ كېلىش پۇرسىتىدىن پايدىلىنىپ، كونا خەلق قوشاقلرىدىن بىرنەزەر توپلىدىم. بۇنداق قىلىشىمغا ئالدى بىلەن ئۇلۇغ داھىمىز ماۋجۇشنىڭ خەلق قوشاقلرىنى تەتقىق قىلىش ۋە ئۇنىڭدىن ئوزۇق ئېلىش توغرىسىدىكى تەلىمى ئىلھام بەردى.

بۇ قوشاقلارنى رەتلەپ چىقىشتىكى ئاساسىي مەقسىتىم، ئالدى بىلەن كونا خەلق قوشاقلرىنىڭ ھەممىسىنىلا سېرىق، زەھەرلىك چۆپ دېگەن سەپسەتلەرگە رەددىيە بېرىش، شۇنىڭ بىلەن بىللە، خەلق قوشاقلرىنىڭ ئۆزىگە خاس بەدىئىي خۇسۇسىيىتىنى تەتقىق قىلىش ۋە ئۆگىنىش ئۈچۈن ئازراق بولسىمۇ پايدىلىنىش ماتېرىيالى تەقدىم قىلىش. مۇشۇ مۇناسىۋەت بىلەن كونا خەلق قوشاقلرى توغرىلۇق بەزىبىر تەسىراتلىرىمنى ئېيتىپتۇم كەلدى.

لەن بىياۋ ۋە "تۆت كىشىلىك گۇرۇھ" ئېلىمىزدىكى ھەر مىللەت خەلقىنىڭ كونا ئېغىز ئەدەبىيات بايلىقىغىمۇ جىق ۋەيرانچىلىق سالىدى، جۈملىدىن كونا خەلق قوشاقلرىنىڭ ھەممىسىنىلا سېرىق

نەرسىگە، زەھەرلىك چۆپكە چىقىرىۋەتتى، ئۇنى تەتقىق قىلىشقا يول قويمىدى. تېخىمۇ ئېچىنىشلىقى شۇكى، كىمكى بۇ بايلىقلارنى ئاسراش، قەدىرلەش ۋە ئۇنىڭغا تەنقىدىي ۋارىسلىق قىلىش توغرىسىدا ئېغىز ئاچسا ياكى بىرەر كونا ناخشىنى ئېيتىپ قويسا، "كونىنى تىرىلدۈرگۈچى"، "بۇرۇنقى گەپتىن پايدىلىنىپ ھازىرقىغا دارىتپ ھۇجۇم قىلغۇچى" دېگەن ئاجايىپ - غارايىپ بەتناملار بىلەن بولۇشىچە كالتەكلەندى. بۇمۇ ئۇلارنىڭ پارتىيىنى چاڭگىلىغا كىرگۈزۈۋېلىپ ھوقۇق تارتىۋېلىش سۈيىقەستىنى ئىشقا ئاشۇرۇش يولىدىكى جىنايى قىلمىشلىرىنىڭ بىر تەركىبىي قىسمى.

لىن بياۋ ھەم "تۆت كىشىلىك گۇرۇھ" بىتچىت قىلىنغان بولسىمۇ، لېكىن ئۇلارنىڭ بۇ جەھەتتىكى زەھەر ۋە تەسىرلىرى تېخى تازىلىنىپ بولمىدى. خېلىغىچە كونا خەلق قوشاقلارنىڭ ياخشى ئەنئەنىسى ۋە ئۇنىڭدىن ئۆگىنىش ھەققىدە گەپ ئېچىلسا، ئۇنىڭدىن ئەنسىرەپ ئۆزىنى قاچۇرىدىغان ئادەملەر ئاز ئەمەس. شۇڭا نۆۋەتتە، بۇ ساھەدىمۇ ئىدىيە، نەزەرىيە جەھەتتە ھەق - ناھەقنى ئايرىۋېلىش ناھايىتى زۆرۈر.

لىن بياۋ، "تۆت كىشىلىك گۇرۇھ" ۋە ئۇلارنىڭ قولچوماقلىرى ئېيتقاندا، كونا خەلق قوشاقلارنىڭ ھەممىسىلا سېرىق نەرسىلەرمۇ؟ ھەممىسىلا زەھەرلىك چۆپمۇ؟ ھەرگىز ئۇنداق ئەمەس. بۇ خىل سەپسەتلەر گەرچە ئاجايىپ ئىنقىلابىي ئىبارىلەرگە ئورالغان بولسىمۇ، لېكىن ئۇنىڭ ماركسىزم بىلەن قىلچە ئالاقىسى يوق. ئۇ تىپىك مېتافىزىكىلىق سەپسەتە. بۇ خىل سەپسەتنى كونا خەلق قوشاقلارنىڭ مول ماتېرىيالى كەسكىن رەت قىلىدۇ.

پروپېتارىيات ئەدەبىي مىراسلارغا تەنقىدىي ۋارىسلىق قىلىدۇ،

ئۇنىڭغا تارىخىي ماتېرىيالزىملىق نۇقتىدىن قارايدۇ، ئۇنىڭ ئىچىدە قانداق نەرسە بولۇشىدىن قەتئىنەزەر، ئالدى بىلەن ئۇنى ئويىڭىتىپ ھالدا، ئەستايىدىل تەھلىل - تەتقىق قىلىپ، ئۇنىڭ شاكىلىنى چىقىرىۋېتىپ، مېغىزىنى قوبۇل قىلىدۇ. ئۇلۇغ داھىمىز ۋە ئۇستازىمىز ماۋجۇشى بۇرۇن ئۆتكەن بارلىق پرولېتارىيات داھىيلىرىغا ئوخشاش مەدەنىي مىراسلارغا، جۈملىدىن خەلق قوشاقلىرىغا ئالاھىدە ئەھمىيەت بەرگەن، ئۇنى تەتقىق قىلغان، ئۆزىنىڭ شانلىق ئەسەرلىرىدە خەلق قوشاقلىرىنىڭ ئىپادىلەش ئۇسۇلىدىنمۇ ئۈنۈملۈك پايدىلانغان. ماۋجۇشى ئۆزىنىڭ ئۇلۇغۋار شېئىرىي ئەسەرلىرىدە خەلق قوشاقلىرىغا ۋارىسلىق قىلىشنىڭ شانلىق ئۈلگىسىنى ياراتقان، شۇنىڭدەك خەلق قوشاقلىرىنى تەتقىق قىلىشنى، ئۆگىنىشنى ئىزچىل تەكىتلەپ كەلگەن. بولۇپمۇ يولداش چېن يىغا شېئىرىيەت توغرىسىدا يازغان خېتىدە خەلق قوشاقلىرىغا ناھايىتى يۈكسەك باھا بېرىپ، ئۇنىڭدىن ئوزۇق ئېلىشنى نۇقتىلىق تەكىتلىدى. ماۋجۇشنىڭ بۇ خېتى لىن بىياۋ ھەم "تۆت كىشىلىك گۇرۇھ" نىڭ قوشاقچىلىق گۈلزارىمىزغا سالغان بۇزغۇنچىلىقتىن ئۈزۈل - كېسىل ھېساب ئېلىپ، ئۇنىڭ زەھەر ۋە تەسىرلىرىنى تەلتۈكۈس تازىلاپ، كونا خەلق قوشاقلىرىغا تەنقىدىي ۋارىسلىق قىلىپ، يېڭى شېئىرىيىتىمىزنى گۈللەندۈرۈش ئۈچۈن كۈچلۈك ئىدىيىۋى قورال ۋە يېتەكچى دەستۇر.

ھەرقايسى مىللەت خەلقلىرىنىڭ ئەدەبىيات تارىخى شۇنى ئوچۇق كۆرسىتىپ بېرىدۇكى. مەدەنىي مىراسلار ئىچىدە ئۇزاق تارىخىي جەريان داۋامىدا ئىجاد قىلىنىپ، ئېغىزدىن ئېغىزغا ئەۋلادتىن ئەۋلادقا كۆچۈپ، بارغانسېرى بېيىپ بارغان ئېغىز مەدەبىياتى، جۈملىدىن خەلق قوشاقلىرى بىرقەدەر ساغلام بايلىق.

ئۇنىڭ ئەڭ چوڭ ئالاھىدىلىكى شۇكى، ئۇ مەزمۇن ھەم بەدىئىي شەكىل جەھەتتىن ئاددىي، ئەمگەكچى خەلقنىڭ تۇردۇشىغا بەكرەك يېقىن. ئۇنىڭدا كۆپرەك ئەمگەكچى خەلقنىڭ تۇرمۇش شارائىتى گەۋدىلەنگەن. ئەمگەكچى خەلقنىڭ ئىدىيە، ھېسسىياتى قويۇق، شۇنداقلا، ئۇ ئۆتمۈشتە كىتابىي بىلىم ئېلىشنىڭ سىرتىدا كەڭ تارالغان. بۇ، ئۇنىڭ ئالدى بىلەن ئەمگەكچى خەلقنىڭ ئۆز ئىجادىيىتى، ئۆز مەنئىي بايلىقى ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلاپ بېرىدۇ. قۇمۇل خەلق قوشاقلىرى بۇنىڭ ياخشى دەلىلى.

بىز مۇشۇ ئەسىرنىڭ باشلىرىدا قۇمۇلدا ئىجاد قىلىنغان «شىڭشىيا قوشاقلىرى»نى ئەسلەپ ئۆتەيلى. ئۇنىڭدا ئىپادىلەنگەن ئىدىيىلەردىن ئېزىلگەن ئەمگەكچى خەلقنىڭ تۇرمۇش ئوبرازىنى ئېنىق كۆرىمىز. بۇ قوشاقلار قۇمۇل ۋاڭى شامەخۇتنىڭ شەپقەتسىز ئالۋاڭ - سەيسىگە تۇتۇلغان، زۇلۇم دەستىدىن يۈرەك - باغرى ئۆرتەنگەن يوقۇللارنىڭ دەرد - ئەلەملىك شىكايىتى. ئۇنىڭدا زالىم شامەخۇتقا، شۇنداقلا چىرىك فېئوداللىق تۈزۈمگە قارشى غەرەپ - نەپرەت ئوتى يالقۇنچاپ تۇرىدۇ. بۇ تارىخنىڭ توغرا ئىپادىسى، ئۆز قىياپىتى. ئۇ، ئۆزلىرىنىڭ ياۋۇز ھۆكۈمرانلىقىنى ئەلنىڭ بەخت - سائادىتى دەپ ئاقلاپ كەلگەن فېئودال ۋاڭلارنىڭ ۋە ئۇلارنىڭ غالىپلىرىنىڭ جۆيلۈشلىرىگە، ساختا تارىخچىلىققا قارىتا ناھايىتى كۈچلۈك رەددىيە.

بىز ئۆتمۈشتە ئالۋاڭ - سېلىق تۆلىيەلمىگەنلىكى، زۇلۇمغا قارشىلىق كۆرسەتكەنلىكى ئۈچۈن، ۋاڭلارنىڭ شەپقەتسىز ئەمرى بىلەن نوم، باغداش قاتارلىق جايلارغا پالنىپ، گۇناھكار سۈپىتىدە ۋاڭلار ئۈچۈن ئىشلەپ ۋەيران بولغان دەردمەنلەرنىڭ مۇنۇ ناخشە -

لىرىنى ئاڭلاپ باقايلى؛

نوم دېمەڭلار، نوم دېمەڭلار،

نوم دېگەن زىندان ئىكەن.

يوللىرى قارىغۇ تىكەن،

خەلقلىرى ئالۋاڭدىكەن.

زوركىنىڭ باشقا چىقسام،

كۆرۈندى قۇمۇل باغلىرى.

ئاھ ئۇرۇپ قان يىغلىسام،

سېرىلدى سەرۋەڭ تاغلىرى.

بۇ قوشاقلاردا ئۆتمۈشتىكى ئەمگەكچى ئەجدادلارنىڭ زۇلۇم

ئاستىدىكى ئېچىنىشلىق تۇرمۇشى ناھايىتى جانلىق ئەكىس ئەتكەن.

ئۇنىڭ ھەربىر مىراسىدىن زۇلۇم دەستىدىن ئۆز يۇرتىدىن

ئايرىلغان دەردەملەرنىڭ سەرسانلىق زارى يېغىپ تۇرىدۇر.

ئېزىلگەن، زۇلۇمغا قارشىلىق كۆرسەتكەن ئەمگەكچى خەلقنىڭ

ئۆز ئىجادىيىتى بولغان بۇ قوشاقلار ئۇلارنىڭ ئەدسىيەتچى ھۆكۈمران

سىنىپلارغا قارشى بىر خىل كۈرەش ۋاستىسى ئىدى. زۇلۇمغا قارشى

بۇ شىكايەتنامىلەر زۇلمەتلىك تۈزۈمگە قارشى غەزەپ ئوتىنى

ياقدۇ، يالقۇنچىتىدۇ، كۈرەشكە ئۈندەيدۇ. ئۇنى بۈگۈنكى ئەۋلادلار

ئاڭلىسا، ئۆز ئاتا-بوۋىلىرىنىڭ ئېچىنىشلىق سەرگۈزەشتىلىرىدىن

خەۋەردار بولىدۇ. بۈگۈنكى بەختىيار ھاياتنىڭ قەدىرىگە تېخىمۇ

يېتىدۇ، دەھشەتلىك كونا ئىجتىمائىي تۈزۈمنى تىرىلدۈرمەكچى

بولغانلارغا قارشى كۈرەش ئىرادىسىنى كۈچەيتىدۇ. بۇنداق

قوشاقلارنى ئەسلەشنى، ئېيتىشنى قانداقمۇ كۈنىنى تىرىلدۈرۈشكە

ئۇرۇلۇش دېگىلى بولسۇن!
دەرۋەقە كونا قوشاقلار ئىچىدە ئەكسىيەتچى ھۆكۈمران سىنىپ-
لارنىڭ مەنپەئىتىنى ھىمايە قىلىدىغان، ئەمگەكچى خەلقنى خۇنۇك-
لەشتۈرىدىغان، ئۇلارنى مەڭگۈ قۇللۇققا ئۈندەيدىغان ئەكسىيەتچى
قوشاقلارمۇ بار. بۇ ئەكسىيەتچى سىنىپلارنىڭ ئەسەرلەر بويى
ھۆكۈمران ئورۇندا تۇرۇپ كەلگەنلىكى ۋە ئۇلارنىڭ ھۆكۈمران
ئىدىيىسىنىڭ جەمئىيەتكە تەسىر كۆرسەتكەنلىكى سەۋەبىدىن
تۇغۇلغان بىر خىل خۇنۇك ئەھۋال. لېكىن شۇنداق
بولسىمۇ، ئەمگەكچى خەلقنى ھاقارەتلىپ، ئەزگۈچىلەرنى
مەدھىيەلىدىغان قوشاقلارنىڭ ئەمگەكچى خەلق ئارىسىدا كەڭ
خېرىدارى بولغان ئەمەس. بۇنداق نەرسىلەرگە بىز ھەرگىزمۇ
ۋارىسلىق قىلمايمىز.

كونا خەلق قوشاقلرى ئىچىدىكى غېرىب - مۇساپىرلىق مۇڭلىرى
خېلى سالماقنى ئىگىلەيدۇ. بىز بۇ ئارقىلىق ئۆتمۈشتە يوقسۇزچىلىق
دەردىدە، تۈرلۈك زۇلۇم دەستىدە خانئوۋەيران بولغان ئەمگەكچى
خەلقنىڭ ئەلەملىك شىكايىتىنى ئاڭلايمىز. مەسىلەن:

ئەجەبمۇ تاڭ ئاتمايدۇ،

مەن بىلەن قېرىشقاندىك:

غېرىبمەن - مۇساپىرمەن،

لاچىن سوققان توشقاندىك.

غېرىبتۇرمەن، غېرىبتۇرمەن،

زار غېرىبتۇرمەن.

غېرىبلىقتا زەپىرەڭدەك،

سارغىيىپ تۇرمەن.

ئاتام مېنى، ئاتام مېنى،

نېمىدەپ تاپتىكىن.

شۇ بۇ كۈنگە قالارمىنى،

بىلمەپىدىكىن.

بۇ خىل قوشاقلاردا بىز ئۆتمۈشتىكى خانىۋەيران بولغان غېرىپ -

مۇساپىرلارنىڭ ئېچىنىشلىق ئوبرازىنى كۆرىمىز. كۈنكېرت شەخىنىڭ

ئاھزارىدىن شۇ جەمئىيەتنىڭ ساداسىنى ئاڭلايمىز. بۇنى ئەسلەشنىڭ

بۈگۈنكى كۈندە دۆلەتنىڭ ئەركىن ھوقۇقلۇق پۇقراسىغا، ئۆز

يۇرتىنىڭ خوجايىنلىرىغا ئايلانغان ئەۋلادلار ئۈچۈن ئۇلارنىڭ ئۆز

دەۋرىگە تېخىمۇ يېتىشى ئۈچۈن چوڭقۇر تەربىيىۋى ئەھمىيىتى بار.

ئىجتىمائىي ئەخلاق - پەزىلەت توغرىسىدىكى قوشاقلارنىڭ كۆپىدە

ئەمگەكچى خەلققە خاس بولغان ئالىيجاناب ئەخلاق - پەزىلەت

تەرغىپ قىلىنىدۇ، ئېكسپىلاتاتور سىنىپنىڭ چىرىك ئەخلاقى تەنقىد

قىلىنىدۇ. مەسلەن:

تەكەببۇر ئەيلىمە ھەرگىز،

مەگەرچە ئاسمان بولساڭ.

ئۆزەڭنى بارچىدىن كەم تۇت،

سۇلايمان پادشاھ بولساڭ.

بۇ قوشاقلاردا كەمتەر بولۇش، ئۆزىنى بىلىشكە ئوسشاش ئالىي

جاناب پەزىلەت تەرغىپ قىلىنغان. شۇنىڭدەك ئېكسپىلاتاتور سىنىپ

لارغا خاس بولغان تەكەببۇرلۇق، يوغاچچىلىق ئىللەتلەرى ئۈستىلىق

بىلەن قامچىلانغان.

كونا ئۇيغۇر قوشاقلىرى ئىچىدە ئىشقى - مۇھەببەت تېمىسىدىكى قوشاقلار ناھايىتى زور سالماقنى ئىگىلەيدۇ. لىن بياۋ، "تۆت كىشىلىك گۇرۇھ" نىڭ ئەڭ قاتتىق ئەيىبلەشكە، ھاقارىتىگە ئۇچرىغان - لىرىمۇ مۇشۇ تېمىدىكى قوشاقلار بولدى. ئۇلار ئۆزلىرىچە مۇھەببەت قوشاقلرىدىن يىرگىنىدىغانلىقىنى جاكارلاپ، ئەدەبىيات - سەنئەت - پەنلەرگە بۇ تېمىدىن ئۈزۈل - كېسىل قول ئۈزۈش توغرىلۇق مۇستەبىتلىك پەرمانىنى چۈشۈردى.

مۇھەببەت، ئائىلە تېمىسى بەدىئىي ئەدەبىياتقا ھەرگىزمۇ زورلاپ تېگىلغان نەرسە ئەمەس (يوق نەرسىنى، چاكنى نەرسىنى بەدىئىي ئەدەبىياتقا زورلاپ تېگىش لىن بياۋ، "تۆت كىشىلىك گۇرۇھ" قا ئوخشاش بىرنېمىلەرنىڭ ئىشى). مۇھەببەت، ئائىلە رېئاللىقتا، ئىجتىمائىي تۇرمۇشتا مەۋجۇت نەرسە. ئۇ، ئىنسانلار ھاياتىنىڭ ئالاھىدە خۇسۇسىيىتى ھەم مۇھىم بىر ساھەسى، بەدىئىي ئەدەبىيات ھەرگىز چەتلەپ كېتەلمەيدىغان، بەلكى ئەكس ئەتتۈرۈشى زۆرۈر بولغان تۇرمۇش، شۇڭلاشقىمۇ ئۇ بارلىق مىللەت ئەدەبىياتىنىڭ مۇھىم بىر تېمىسى بولۇپ كەلگەن. قىز - يىگىت مۇھەببىتىنى، ئائىلە مۇھەببىتىنى يېزىش پرولېتارىيات ئەدەبىياتىنىڭ ئىشى ئەمەس دېيىش ئۇنى پرولېتارىيات تۇرمۇشىغا مەنسۇپ ئەمەس دېگەنلىك. بۇ پرولېتارىياتنى ھاقارەتلەشتىن، پرولېتارىياتنىڭ ئوبرازىنى رېئاللىققا يات، ئىنسانىي ھېسسىياتى يوق، ياسالما چاكنى فېگۇرغا ئايلاندۇرۇش سەپسەتمىسىدىن باشقا نەرسە ئەمەس. شۇ نەرسە ناھايىتى ئېنىقكى، ئىنسانلار تۇرمۇشىنىڭ مەلۇم تەرەققىيات جەريانىنىڭ مەھسۇلى بولغان مۇھەببەت ۋە ئائىلە ھەممە سىنىپ كىشىلىرىنىڭ تۇرمۇشىغا ئورتاق ھادىسە. لېكىن مۇھەببەت ھەم ئائىلىگە نىسبەتەن ھەر بىر

تارىخىي دەۋرنىڭ، ھەربىر سىنىپنىڭ كۆز قارىشى، مۇناسىۋىتى
ئوخشاش ئەمەس، ھەربىر سىنىپنىڭ ئۆزىگە خاس ئىجتىمائىي
ئورنى ئۇلارنىڭ ئۆزىگە خاس ئىدىيە ۋە ئەخلاقىنى شەكىللەندۈرگەن.
ئېكسپىلاتاتسىيىچى سىنىپلارنىڭ ئېھتىياجى،
چىرىك ئىدىيە ۋە ئەخلاقى ئۇلارنىڭ مۇھەببەت ۋە ئائىلىگە بولغان
مۇناسىۋىتىدە چوقۇم ئەكس ئېتىدۇ. كونا خەلق قوشاقلىرى ئارىسىدا
ئېكسپىلاتاتسىيىچى سىنىپلارنىڭ ئائىلە ۋە مۇھەببەتكە بولغان
مۇناسىۋىتىنى، توقلۇقتىن تۇغۇلغان شوخلۇقنى، كەيپ-ساپانى
تەرغىپ قىلىدىغان قوشاقلارمۇ خېلى بار. لېكىن بۇ چىرىك نەرسىلەر
ھەرگىز ئەمگەكچى خەلقنىڭ مۇھەببەت ۋە ئائىلىگە بولغان ساغلام
كۆزقاراشلىرىغا ئاليجاناب ئىدىيە، ئەخلاققا ۋەكىللىك قىلالايدۇ.
ئۇ كونا خەلق قوشاقلىرىنىڭ ئاساسىي ئېقىمى ئەمەس. ئاساسىي ئېقىم
ئەمگەكچى خەلقنىڭ مۇھەببەت، ئائىلە ھەققىدىكى ئىلغار قاراشلىرىنى
ئىپادىلەيدىغان، ئەمگەكچىلەرگە خاس ئاليجاناب ئەخلاقى تەرغىپ
قىلىدىغان قوشاقلار. بىز مۇنۇ قوشاقنى ئوقۇپ كۆرەيلى:

گۈللا بولسا گۈل بولامدۇ

قاتى-قاتى بولمىسا.

يار دېگەنگە يار بولامدۇ

ئېتىقاتى بولمىسا.

بۇ يەردە "ئېتىقات" سۆزى ئارقىلىق ئىپادىلەنگەن مۇھەببەت
ئوبىيېكتلىرىنىڭ ئۆزئارا ساداقىتى، ۋاپادارلىقى مۇھەببەتنىڭ ئەڭ
مۇھىم شەرتى قىلىنغان. بۇنىڭدا توقلۇقتىن تۇغۇلغان شوخلۇقنىڭ،
پەسكەش ئارزۇ-ھەۋەسنىڭ پۇرىقىمۇ يوق. ياكى:

قارا قاشم بار مېنىڭ،
كۆيدۈرمە قاش لازىم ئەمەس.
بىر ئاداشم بار مېنىڭ،
ئىككى ئاداش لازىم ئەمەس.

دېگەن قوشاقنى ئالايلى. ئۇنىڭدا ياسالما گۈزەللىككە قىزىقىشىڭ،
”يار ئۈستىگە يار تۇتۇش“ تىن ئىبارەت ئۈجمە كۆڭۈللۈكنىڭ ھەقىقىي
مۇھەببەتكە يات نەرسە ئىكەنلىكى بايان قىلىنغان.
ئەمگەكچى خەلقنىڭ ئۆز تەبىئىتىگە يات بولغان سەمىمە-
يەتسىزلىك، ۋاپاسىزلىق كونا خەلق قوشاقلىرىدا نەپرەت بىلەن
ئەيىبلەنگەن. «بىۋاپانى سۆيمەيمەن» دېگەن تېمى ئاستىدىكى قۇمۇل
خەلق قوشاقلىرىدا ۋاپاسىزلىقنىڭ رەزىل ئوبرازى تەسۋىرلەنگەن ھەم
ئۇنىڭغا كۈچلۈك نەپرەت ياغدۇرۇلغان. مەسىلەن:

بىۋاپا بۈگۈن بارادۇر،
تاڭلا ئۇنۇتقاي يارىنى.

دېيىڭىز قوي تېرىسى،
مەيدىڭىزگە ياقىسىز.
دەنتىڭىزنىڭ يوقلۇقىدىن
ھەممە خەققە باقىسىز.

بۇ قوشاقلاردا ۋاپاسىزلىققا نەپرەت، ئەمگەكچى خەلققە خاس
بولغان سەمىمىيەتكە، ئاللىجاناب ئەخلاققا مەدھىيە ئوقۇلغان.
كونا جەمئىيەتتىكى نىكاھ تۈزۈمى ھەقىقىي مۇھەببەتنىڭ كاپالىتى
بولغان ئەمەس، بەلكى ئۇنى خارلاشنىڭ، بولۇپمۇ ئاياللار ھوقۇقىنى

دەپسەندە قىلىشنىڭ قانۇنىي دەستۇرى ئىدى. بىراق، ئەمگەكچى خەلق ئۆزىنىڭ ساغلام مۇھەببىتىنى ئاشۇ قانۇندىن ئۈستۈن ھېسابلاپ كەلگەن. مەسىلەن، مۇنۇ قوشاقنى كۆرۈپ باقايلى:

ئاي بىلەن كۈن دوست ئىكەن،

چولپانغا ھەمراھ يوق ئىكەن.

ئاخۇنۇمدىن سورىسام،

ئاشىققا نىكاھ يوق ئىكەن.

بۇ يەردە شۇنى ئىزاھلاپ ئۆتۈش كېرەككى، ئاشىققا نىكاھ ئوقۇمىسىمۇ بولىدۇ دەپ پەتۋا بەرگەن ئاخۇنۇم ھەرگىزمۇ كونا نىكاھ قانۇنىنىڭ ئوبرازى ئەمەس، بەلكى ئۇ، شۇ چاغدىكى مەۋجۇت ئادالەتسىز قانۇننىڭ ئەكسى بولغان، ئەمگەكچى خەلقنىڭ ئارزۇ-سىدىكى، يەنى مۇھەببەت ئەركىنلىكىنى ئېتىراپ قىلىدىغان غايىۋى ئادىل قانۇننىڭ ئوبرازى. بۇ، ئەمەلىيەتتە ئادالەتسىز كونا نىكاھ قانۇنىنى رەت قىلىدىغان ئىسيانكار پىكىر.

كونا مۇھەببەت قوشاقلىرى ئىچىدە جۇدالىق دەردى، جۇدالىق-تىكى سېغىنىش دەردىنى ئىپادىلەيدىغان قوشاقلارمۇ خېلى كۆپ. جۇدالىقمۇ مۇھەببەتنى سىنايدىغان بىر خىل سىناق. نۇرغۇن قوشاق-لاردىكى جۇدالىق ئازابىدىن زارلىنىش ۋە سېغىنىش ھېسسىياتلىرى ئۆزئارا تەقدىرداش بولغان مۇھەببەت ئوبيېكتلىرىنىڭ بىر-بىرىگە بولغان ئەقىدىسىنى، يەنى ئەمگەكچى خەلققە خاس بولغان ئۆزئارا كۆيۈمچانلىقنى ئىپادىلەش بولسا، يەنە بىر تەرەپتىن، مۇھەببەت ئەركىنلىكىگە ھەر جەھەتتىن توسالغۇ تۇغدۇرۇپ ھىجرانلىق پەيدا قىلغان ئادالەتسىز كونا ئىجتىمائىي تۈزۈم ئۈستىدىن، دىنىي

خۇراپات ئۈستىدىن قىلىنغان شىكايەتتۇر. مەسىلەن:

ئالمنى ئايرىدىلا،

شاپتۇلنى قايرىدىلا.

دۈيلىشىپ قالغان كۆڭۈلنى

زۇلۇم بىلەن ئايرىدىلا.

يارىدىن ئايرىلغىلى

كىمىنىڭ خىيالى بار ئىدى.

ئايرىۋەتتەي شۇ خۇدايم،

نە گۇناھىم بار ئىدى؟

شۇنىڭدەك، مۇھەببەت بابىدىكى پۇشايىمان، ئاغرىنىش كۈيلىرىمۇ خېلى مۇھىم ئىبەرەت - ساۋاقلار، ئالىجاناب ئىدىيە ئىزھار قىلىنغان كونا مۇھەببەت قوشاقلىرى توغرىسىدا گەپ قىلغاندا، زادى ئەستىن چىقىرىشقا بولمايدىغان شۇنداق بىر مۇھىم نۇقتا باركى، ئۇ، مۇھەببەت، نىكاھ ئەركىنلىكىنى قىلچە ئېتىراپ قىلمايدىغان، بولۇپمۇ ئاياللارنى ئادەم قاتارىدا كۆرمەيدىغان مۇستەبىتلىك ھۆكۈم سۈرگەن كونا جەمئىيەتتە بارلىققا كەلگەن. مۇشۇنداق جەمئىيەتتە "يارىم سەن مېنىڭ جانىم"، "مەن يارىمنى سېغىنغاندا قاناتىم بولسا"، "ئادىل پادىشاھ بولسا، سۆيگەن يارىنى ئالسا"، "ھەممىدىن كۆيۈك يامان"، "ئەمدى مەن قانداق قىلاي بىۋاپا يار دەردىدە" دەپ ناخشا ئېيتىشنىڭ ئۆزى مۇھەببەت ئەركىنلىكى ۋە ساغلاملىقى ئۈچۈن كۈرەش قىلىشنى تەرغىپ قىلىش بولىدۇ. بۇنداق تەرغىبات

مۇستەبىت ھاكىمىيەتنىڭ، دىنىي خۇراپاتىنىڭ قاتتىق تەقىبى
ئۇچراپ كەلگەن. ئۇ جەمئىيەتتە قوزغىلاڭچى خەلق "ئوغرى" دە
ئاتالغىنىدەك، مۇھەببەت ئەركىنلىكى ئۈچۈن كۈرەش قىلغۇچىلار
"بۇزۇق"، "پاسىق" دەپ ئەيىبلەنگەن. "يارىم" دەپ ناخشا
ئېيتىشنىڭ ئۆزىمۇ ئەدەبىيەتلىك ھېسابلانغان. دېمەك، بىز بۇ خە
ناخشىلارغا تارىخىي نۇقتىدىن قارىغىنىمىزدا، مۇھەببەت قوشا
لىرىنىڭ تولىمۇ بىر خىل ئىسيانكارلىق ناخشىسى ئىكەنلىكىنى
كۆرۈۋالالايمىز.

لېكىن، مۇھەببەت بابىدا ئاددىي ئىنسانىي چۈشەنچىگىمۇ ئى
بولمىغان، ئەخلاق جەھەتتە چىرىكلىكنىڭ تىپىك ۋەكىلى بولغان لى
بىياۋ ھەم "تۆت كىشىلىك گۇرۇھ"نىڭ ئالدىدا مۇھەببەت قوشاقلىرىنى
ئېيتىش شۈنچىلىك چوڭ گۇناھ بولدىكى، بۇ "گۇناھ" ئۈچۈ
تارتقان ئەلەملىرىمىزنى ئەسلىشىمۇ شۇنچە ئېغىر كېلىدۇ. بۇ خە
قوشاقلارنى ئېيتىپ قويغان خېلى كۆپ خەلق سازەندىلىرى سازايى
قىلىندى، بەزىلىرى ئۆزىنىڭ راۋاب-دۇتتارىدىن ئايرىلماق تۈگۈل
پۇقرالىق ھوقۇقىدىنمۇ ئايرىلىپ قالدى.

كونا خەلق قوشاقلىرىنىڭ تېماتىك مەزمۇنى ناھايىتى كە
بولۇپ، خىلمۇخىل تېمىدا توقۇلغان قوشاقلارنىڭ تولىمۇ
ئەمگەكچى خەلقنىڭ ئۆزىگە خاس ساغلام ئىدىيە-ھېسسىياتى بار
ئۇنىڭدەك ئۇنىڭدا شۇ مىللەت خەلقىنىڭ ئۆتمۈشتىكى سىياسىي
ئىقتىسادىي، ئىجتىمائىي ئەھۋالى، ئىتتىپاقىيىسى، پىسخولوگىيىسى
ئۆرپ-ئادىتىگە ئائىت نۇرغۇن قىممەتلىك تارىخىي ماتېرىياللار بار
شۇڭا ئۇنى قەدىرلىشىمىز كېرەك. بۇنداق مۇئامىلە قۇمۇل خەلقىنىڭ
كونا قوشاقلىرىغىمۇ مەنسۇپ.

قۇمۇلنىڭ كونا خەلق قوشاقلىرى بىزگە ئۇيغۇر خەلق قوشاق-لىرىنىڭ بەدىئىي خۇسۇسىيىتىگە دائىر ناھايىتى ياخشى ئۈلگىلەرنى كۆرسىتىپ بېرىدۇ. بۇ بەدىئىي خۇسۇسىيەت دېگىنىمىز ئالدى بىلەن شېئىرىيەتتە ئوبراز يارىتىش مەسىلىسى، يەنى ئوبرازلىق تەپەككۈر مەسىلىسى ھەم شېئىرىيەت شەكلى قۇرۇلۇشى مەسىلىسىدۇر.

لىن بياۋ، "تۆت كىشىلىك گۇرۇھ" بەدىئىي ئەدەبىياتىنىڭ ئۆزىگە خاس خۇسۇسىيىتىنى ئىنكار قىلدى، بولۇپمۇ ئوبرازلىق تەپەككۈرنى ئىنكار قىلدى، بۇ، ئەمەلىيەتتە بەدىئىي ئەدەبىياتنى ئىنكار قىلىش. شۇنىڭ كاساپىتىدىن قوشاقچىلىقىمىزدىمۇ بىرمەزگىل چاكىنلىق ئەۋج ئالدى. شۇنى ئوچۇق كۆڭۈللۈك بىلەن ئېيتىشقا توغرا كېلىدۇكى، ئارىلىقتا بىرمەزگىل گېزىت - ژۇرناللىرىمىزدا خەلق قوشاقلىرى نامدا ئېلان قىلىنغان نەرسىلەرنىڭ تولىسى قوشاققا ئوخشىماي قالدى. بۇ سۈبېكتىپچىلىق ئىجادىيەت تەتقىقات ئىدىيىسى، گۇرۇھ باگۇسى كەلتۈرۈپ چىقارغان يامان ئاقىۋەت. بۇ خىل ئەھۋالنى تۈگىتىش ئۈچۈن لىن بياۋ ۋە "تۆت كىشىلىك گۇرۇھ"نىڭ بۇ جەھەتتىكى جىنايىتىدىنمۇ ئۈزۈل - كېسىل ھېساب ئېلىشىمىز كېرەك. بۇنىڭمىز خەلق قوشاقلىرىنىڭ ياخشى ئەنئەنىسىگە ۋارىسلىق قىلىشنى ھەقىقىي رەۋىشتە ئىشقا ئاشۇرغىلى بولمايدۇ.

خەلق قوشاقلىرىنىڭ بەدىئىي خۇسۇسىيىتى دېگىنىمىزنىڭ ئۆزى كەڭ تېما، چوڭقۇر ئىلمىي مەسىلە. مەن بۇ ھەقتە تەپسىلىي پىكىر بايان قىلىش ئىقتىدارىغا ئىگە ئەمەسمەن. شۇنداق بولسىمۇ بۇ ماقالىدە ئۇيغۇر خەلق قوشاقلىرىدىكى ئوبرازلىق تەپەككۈر مەسىلىسى توغرىسىدا، تاققۇ تۇققا بولسىمۇ، بەزىبىر تەسىراتلىرىمنى دەپ

باقماقچىمەن.

ئوبرازلىق تەپەككۈر مەسىلىسى ئۇيغۇر خەلق قوشاقلرىنىڭ بەدىئىي خۇسۇسىيىتىگىمۇ ئائىت تۈپ مەسىلە. ئوبرازلىق تەپەككۈر ئالاھىدە خۇسۇسىيەتكە ئىگە بولغان بىر خىل تەپەككۈر شەكلى بولۇپ، ئۇمۇ مەنتىقى تەپەككۈرگە ئوخشاش ئوبىيېكتىپ شەيئى ۋە ھادىسىلەرنىڭ ئادەم مېڭىسىدىكى ئىنكاسى. بىراق ئۇ مەنتىقى تەپەككۈردەك شەيئىلەرنى ۋە ئۇلارنىڭ مۇناسىۋىتىنى ئابستراكت ئۇقۇملار ئارقىلىق ئەمەس، بەلكى ئادەمنىڭ كۆز ئالدىدا گەۋدىلەيدىغان كونكرېت تەسۋىرلەر ئارقىلىق ئىنكاس قىلىدۇ. ئوبرازلىق تەپەككۈرنىڭ ئۆزىگە خاس ئىپادىلەش ۋاسىتىلىرى بار، مەسىلەن، تەمسىل، ئوخشىتىش، جانلاندىرۇش، كىنايە ۋە شۇنىڭغا ئوخشاش تەسۋىرىي ۋاسىتىلەر.

بىز ئالدى بىلەن ئوبرازلىق تەپەككۈرنىڭ مۇھىم بىر ۋاسىتىسى بولغان تەمسىل توغرىۇلۇق بىرئاز توختىلىپ ئۆتەيلى:

تەمسىل دېگىنىمىز ئىپادىلەمەكچى بولغان ئوبىيېكتىنى ئۇنىڭغا مۇناسىۋەتلىك بولغان ئىككىنچى بىر ھالەتنىڭ تەسۋىرى ئارقىلىق بايان قىلىشتۇر. ئۇيغۇر خەلق قوشاقلرىدا ئاساسىي پىكىر، كۆپىنچە، ئاخىرقى 3-4-مىسرالاردا بايان قىلىنىدۇ. ئالدىنقى مىسرالرىدا بولسا ئاساسىي پىكىرنى ئوبرازلىق بايان قىلىش ئۈچۈن ياكى تېخىمۇ جانلاندىرۇش ئۈچۈن خىزمەت قىلىدىغان ئۆزئارا مۇناسىۋەتلىك ئىككىنچى بىر ھالەت تەسۋىرلىنىدۇ. مەسىلەن:

زىمىستان كۆرمىگەن بۇلبۇل

باھارنىڭ قەدرىنى بىلمەس.

جاپانى تارتىمىغان ئاشق
ۋاپانىڭ قەدرىنى بىلمەس.

بۇ قوشاقتىكى ئاساسىي ئىدىيە "يامانى كۆرمەي، ياخشىنى چۈشەنگىلى بولمايدۇ" ياكى "جاپا تارتماي، راھەتنىڭ قەدرىگە يەتكىلى بولمايدۇ" دېگەن قانۇنىيەتكە ئىگە بولغان پىكىر. بۇ پىكىرنى تېخىمۇ جانلاندىرۇش ئۈچۈن تەبىئەت دۇنياسىدىكى ئىككىنچى بىر مۇقەررەلىك ھالەت تەمسىل قىلىنغان، شۇنىڭ بىلەن بۇ پىكىر ناھايىتى جانلىق ۋە ئوبرازلىق ئىپادىلەنگەن.

ئالما دەپ سۇندۇم قولۇمنى
پىشىمىغان ئانارغا.
نېمىدەپ بەردىم كۆڭۈلنى
قەدرى بىلمەس يارغا.

پۇشايىمان بايان قىلىنغان بۇ قوشاقتا ئۇقۇشماي ياكى سىناشمىي ناباپ بىرسىگە مۇھەببەت ئىزھار قىلىشتەك ھاماقەتچىلىككە، ئالما دەپ يېڭىلى بولمايدىغان توك ئانارغا قول ئۇزارتشتەك بىمەنە، ھاماقەتلىك ئۇرۇنۇش تەمسىل قىلىنغان. مۇشۇ بەدىئىي تەشۋىرىي ۋاسىتە ئارقىلىق پۇشايىمان ھېسسىياتى ئوبرازلاشتۇرۇلغان.
شۇنىڭدەك:

گۈلەمشۇئا گۈلنى كۆرۈڭ،
بەرگى سايان قايرىلىدۇ.
بىۋاپا يارنى كۆرۈڭ،
ئۆلمەي تىرىك ئايرىلىدۇ.

دېگەن قوشاقتا گۈلەمشۇا گۈلنىڭ بەرگى تەرەپكە قايرىلىشىدىن ئىبارەت بىر خىل خۇسۇسىيەت بىۋاپاننىڭ ۋاپاسزلىق قىلىپ ئايرىلىشىدىن ئىبارەت خۇسۇسىيەتكە تەمسىل قىلىنغان، نەتىجىدە بىۋاپاننىڭ ئۆزىگە خاس ئوبرازى گەۋدىلەنگەن.

شۇنىمۇ ئېيتىپ ئۆتۈش كېرەككى، بەزىلەر قوشاقلاردا ئاساسىي پىكىر كېيىنكى 3-4-مىسرادا بايان قىلىنىدۇ، دەپلا دەسلەپكى مىسرالارنىڭ كېيىنكى مىسرالار بىلەن (ياكى ئاساسىي پىكىر بىلەن) بولغان مۇناسىۋىتىگە سەل قارايدۇ.

دەرۋەقە، خەلق قوشاقلرى دەپ ئاتالغان بەزىبىر قوشاقلاردا ئاساسىي پىكىر بىلەن مۇناسىۋىتى يوق ھەتتا زىت گەپلەر قىستۇرۇلغان نەرسىلەرمۇ بار، لېكىن بۇ خىل نەرسىلەر خەلق قوشاقلرىنىڭ ياخشى ئەنئەنىسىگە ۋەكىللىك قىلالمايدۇ.

ئوبرازلىق تەپەككۈر جانلاندىرۇش ۋاسىتىسى ئارقىلىق ئىپادە-لەنگەن قوشاقلارمۇ ناھايىتى كۆپ. بىز مۇنۇ قوشاقنى ئوقۇپ كۆرەيلى.

زوركىنىڭ باشىغا چىقسام
كۆرۈندى قۇمۇل باغلىرى.
ئاي ئۇرۇپ قان يىغلىسام
سېرىلدى سەرۋەڭ تاغلىرى.

بىز بۇ قوشاقنى ئاڭلىغىنىمىزدا ئۆتمۈشتە زۇلۇم دەستىدىن ئۆز يۇرتىدىن ئايرىلغان (پالانغان)، ئايرىلىش پىراقىغا چىدىماي زوركى تېغىنىڭ ئۈستىگە چىقىپ، يىراقتىن يۇرتىنى كۆرۈپ، سېغىنىش ئوتىدا يۈرەك باغرى خۇن بولغان، كۆزلىرىدىن قانلىق ياش

تۆكۈۋاتقان بىر دەردمەن كۆز ئالدىمىزغا كېلىدۇ. بۇ قوشاقتىكى "سېرىلدى" سۆزىنىڭ جانلاندۇرۇش رولى ناھايىتى چوڭ. "سېرىلدى" سەرۋەڭ تاغلىرى" دېگەندە بىزگە تاغ بىر تۇرۇپ ئاشۇ دەردمەننىڭ ئاھزارىغا چىدىماي، ئىچى سېرىلىپ كېتىۋاتقان مۇڭداش - ھېسداش ئادەم قىياپىتىدە كۆرۈنىدۇ، بىر تۇرۇپ ئاشۇ تاغ ئېرىپ، دەردمەننىڭ قانلىق ياشلىرىغا قوشۇلۇپ، ئېقىپ كېتىۋاتقاندا كۆرۈنىدۇ. بۇ ئوبرازلىق پىكىر دەردنى چۈشىنىدىغان ئادەمگە نەقەدەر چوڭقۇر تەسىر قىلىدىغانلىقى توغرىسىدا سۆزلەپ ئولتۇرۇشنىڭ ھاجىتى يوق.

بىز يىراق يەرگە كېتىۋاتقان، قايتىپ كېلىشى مۇشكۈل بولغان، قەدىرداندىن ئايرىلىشقا قىيمىغان ئادەمنىڭ ھېسسىياتى ئىپادىلەنگەن مۇنۇ قوشاقتى ئاڭلاپ باقايلى:

كەتسە كەلمەيدىلا،

ياغلىقلىرى قالسۇن ماڭا.

يىغلىسام ياشىمنى ئىرتاي،

ھەمراھ بولۇپ تۇرسۇن ماڭا.

بۇ مىسرالار "ماڭا يادىكار قالدۇرغىن" دېگەن پىكىرنىڭ ئوبرازلىق ئىپادىسى. بۇ يەردە قەدىردان مەھبۇبلار مۇناسىۋىتىدىكى بىر ئادەت بولغان ياغلىق قالدۇرۇش ۋاستە قىلىنىپ، ناھايىتى چوڭقۇر لىرىك ھېسسىيات ئىپادىلەنگەن. بۇ، شېئىرىيەتتە سىمۋوللۇق نەرسە - ھالەتلەردىن پايدىلىنىشىڭمۇ ئۈلگىسى.

ئەمدى ئوبرازنى گەۋدىلەندۈرۈشنىڭ يەنە بىر مۇھىم ۋاستىسى بولغان ئوخشىتىشنىڭ بەرى مىساللىرىنى كۆرۈپ باقايلى. مەسىلەن:

قاچانغىچە يۈرسىز
كاككۇك بىلەن زەينەپتەك.

رەۋايەتلەردە ئېيتىلىشىچە، كاككۇك بىلەن زەينەپ ئاشق -
مەشۇق قۇشلار ئىمىش. ئۇلار سايىرىغاندا بىر - بىرىنىڭ ئىسمىنى
چاقىرىشىدىكەن، لېكىن ئۇلار ۋىسال تاپالماي، مەڭگۈ جۇدالىقتا
ئۆتىدىكەن. جۇدالىقنىڭ سىمۋولىغا ئايلانغان كاككۇك بىلەن
زەينەپنىڭ مۇناسىۋىتى يۇقىرىدىكى قوشاقتا جۇدالىقنىڭ ئوبرازلىق
ئىپادىسى بولغان.

تۆۋەندىكى مىسرالارمۇ ئوخشىتىشتىن پايدىلىنىشىنىڭ چىرايلىق
ئۈلگىلىرى:

يەل - بوراندەك يەلپىنىپ
كەتسەم يارىمنىڭ قېشىغا.

.....

يۈرىكىم غەلۋىرگە ئوخشاش
قۇيسلا تۇرماس تېرىق.

.....

ئوبرازنى گەۋدىلەندۈرۈشنىڭ بەدىئىي ۋاسىتىلىرىدىن بىرى
بولغان كىنايىدىن پايدىلىنىشنىڭ مىساللىرىمۇ ئۇيغۇر خەلق قوشاق -
لىرىدا ناھايىتى كۆپ. بىز مۇنۇ مىسرالارنى ئوقۇپ باقايلى:

قارا قاشم بار مېنىڭ
كۆيدۈرمە قاش لازىم ئەمەس.

بۇ يەردىكى "كۆيدۈرمە قاش" سۆزى پەدە زخورلۇقنىڭ

كىنايلىق تەسۋىرى بولۇپ، بۇ ئارقىلىق ياشالما گۈزەللىككە مەپتۇن بولماسلىق كېرەك دېگەن پىكىر ئۆزىنىڭ بىر خىل ئوبرازلىق ئىپادىسىنى تاپقان. ئوبرازلىق تەپەككۈرنى ئەتراپلىق ۋە چوڭقۇر چۈشىنىشتە ئۇيغۇر خەلق قوشاقلىرىمۇ ناھايىتى مول ماتېرىيال بېرەلەيدۇ. بىز لىن بياۋ ۋە "تۆت كىشىلىك گۇرۇھ" پەيدا قىلغان ئىدىئالىزىملىق، مېتافىزىكىلىق رامكىلارنى پاچاقلاپ تاشلاپ، دادىلىق ۋە ئىلمىي پوزىتسىيە بىلەن بۇ مول ماتېرىياللارنى تەتقىق قىلىشىمىز، ئۇنىڭدىن ئۇزۇق ئېلىشىمىز لازىم. بۇ، شېئىرىيىتىمىزنى يېڭى سەۋىيىگە كۆتۈرۈشنىڭ ناھايىتى مۇھىم بىر ئېھتىياجى.

1978 - يىلى 12 - ئاي.

شېئىرىيەت توغرىسىدا ياش ھەۋەسكارلار بىلەن سۆھبەت

شېئىر يېزىشتا قانداق جەريانلارنى باشتىن كەچۈردىڭىز؟

مەندە شېئىرغا ھەۋەس خېلىلا بۇرۇن ئويغانغانىدى. كىچىكمە-
دىنلا ناخشىغا بەك زوقمەن بولغانلىقىمدىن ناخشا ئاڭلاش، ناخشا
ئۆگىنىش جەريانىدا، 14 ياشقا كەلگۈچە بىرەر مىڭ كۆپلىتقا يېقىن
خەلق قوشاقلىرىنى يادلىۋالدىم. ئۇنىڭ بىر قىسمى يوقسۇل دېھقان-
لارنىڭ زۇلۇم - كۈلپەتلىرىنى، زاماندىن رەنجىشلىرىنى، بىر قىسمى
يېتىملىق، غېرىب مۇساپىرلىق مۇڭىنى، بىر قىسمى ئىشقى مۇھەببەتنى
ئىپادىلەيدىغان قوشاقلار بولۇپ، بارا-بارا مەن ئۇلاردا ماڭمۇ
ئورتاق ھېسسىياتلار بارلىقىنى سېزىپ، ئۇلارنى ئۆزۈمگە مۇڭداش
قىلىۋالدىم. مەن 12 ياشقا كىرگەندە ئۆيىمىزنىڭ تۈۋرۈكى
ھېسابلانغان دادام ئۆلۈپ كەتكەنىدى. كۆپ ئۆتمەي ماڭمۇ
يوقسۇللۇق، يېتىملىق دەردى يەتتى. بۇنداق چاغلاردا ناخشىلاردىكى
يېتىم - يوقسۇللۇق مۇڭى بۆلەكچىلا تەسىر قىلىدىكەن. شۇڭا بىرسى:
”مەن ئاتامدىن ئايرىلىپ،

سۇندى قاناتم قايرىلىپ“

دەپ ناخشا ئېيتسا، ئۇنىڭ مۇڭى گويا مېنىڭ ئىچىمدىن
چىقۇۋاتقاندەك بولاتتى ۋە قوشۇلۇپ ئېيتقۇم كېلەتتى.

تەئىل مەزگىللىرىدە كىشىلەرگە ياللىنىپ، ئورما ئورۇش، شال ئوتاشقا ئوخشاش ئېغىر ئەمگەكلەرنىمۇ قىلاتتىم، بۇ خىل ئەمگەك مەيدانلىرىدا ناخشا كۆپ ئېيتىلاتتى. بۇ روھى ئەمەك ئەمگەك چاپاسىنى يېنىكلەتكەندەك بولاتتى. كۆڭۈلنىڭ قانداقتۇر بىر بوشلۇقىنى تولدۇراتتى. ئۇندىن باشقا توي-تۆكۈن، مەشرەپ بولغان يەرلەرگە بېرىپ، ئۇ يەردە ئېيتىلغان ناخشا-قوشاقلارنى پەنجىرە تۈۋىدە تۇرۇپ بولسىمۇ ئاڭلايتتىم، ئەنە شۇنداق ناخشا-قوشاق ئېيتىلىدىغان سورۇنلار مېنى شېئىرغا قىزىقتۇرغان دەسلەپكى ئامىل ئىدى. شۇنىڭدەك ل. مۇتەللىپ قاتارلىق ئۇيغۇر شائىرلىرىنىڭ شېئىرلىرىنى بېرىلىپ ئوقۇش، كېيىنرەك تولۇقسىز ئوتتۇرا مەكتەپتە ئوقۇلغان ئەدەبىيات دەرسلىكى مېنىڭ بۇ قىزىقىشىمنى تېخىمۇ ئاشۇردى. نەتىجىدە، شائىر بولۇش ئارزۇسى تۇغۇلۇپ، ئانچە-مۇنچە شېئىر، تېپىشماق بىرىنچىلىرىنى قۇراشتۇرۇشقا باشلىدىم. بىراق يازغانلىرىم بىرقانچە كۈن ئۆتكەندىن كېيىن ئۆزەمگىمۇ يارىماي قالاتتى، نېمىسى يارىمايدىغانلىقىنىمۇ بىلەلمەيتتىم. شۇ چاغدا بەزىلەرنىڭ مەسلىھىتى بىلەن بىرقانچە شائىر، يازغۇچىلارنىڭ تەرجىمىھالىغا دائىر ماتېرىياللارنى تېپىپ ئوقۇدۇم، بۇ ئارقىلىق شېئىرغا قىزىقىشىمنىڭ يۈزەلدىكىنى، كۆپرەك بىلىم ئېلىش زۆرۈرلۈكىنى ھېس قىلدىم. ئەپسۇسكى، ئۇ چاغدا مانا كۆپرەك بىلىم ئېلىشقا شارائىت يار بەرمىدى.

1944 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا، بەزى تۇغقانلىرىم ۋە دادامغا ئىخلاسەن بىر قىسىم يۇرت مۆتىۋەرلىرىنىڭ بېسىمى بىلەن ناھىيىمىز قورغاستىكى دىنىي مەكتەپتە ئوقۇشقا مەجبۇر بولدۇم. بىراق بۇرۇن بىر ئاز پەننىي ساۋات ئىگىلىگەنلىكىم ئۈچۈن بۇ مەكتەپكە ئۈستىمخىنىم

چۈشمىدى. شۇنداق بولسىمۇ، مەن بۇ يەردە ئۆزەمنىڭ شېئىرى بولغان ئىشتىياقىمغا لايىق قوشۇمچە مەشغۇلات تاپتىم — كونا كىتابلار ئىچىدىن ئۇيغۇر، ئۆزبېك كلاسسىك ئەدەبىياتىغا دائىر ئەسەرلەرنى ئوقۇپ تۇردۇم. يەنە بىر ياقتىن ئۈچ ۋىلايەت مەتبۇئاتىدا ئېلان قىلىنغان شېئىر، ھېكايىلەرنى بولۇپمۇ سوۋېت ئىتتىپاقىدىن كېلىدىغان ئۇيغۇرچە، ئۆزبېكچە، قازاقچە، تاتارچە ئەدەبىي ئەسەرلەرنى ئوقۇپ خېلى بەھرى ئالدىم. 1946 - يىلدىن باشلاپ شېئىرلىرىم مەتبۇئاتتا ئېلان قىلىنغىلى تۇردى. شۇندىن كېيىن شېئىر يېزىشقا تېخىمۇ بېرىلىپ كەتتىم.

شۇ يىلى ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىي رايونىنىڭ مەركىزى بولغان غۇلجا شەھىرىگە كېلىپ، بىرقانچە يازغۇچى شائىرلار بىلەن كۆرۈشتۈم، ئۇلار ماڭا جىق ئىلھام - مەدەت بەردى.

شۇ چاغدىكى بىر ئىش زادى ئېسىمدىن چىقمايدۇ: مەن يازغۇچى زۇنۇن قادىر بىلەن دەسلەپ كۆرۈشكىنىمىدە، ئۇ مېنىڭ «ياشلىق» دېگەن شېئىرىمنى ئۆزى ئەدەبىي مۇھەررىر بولغان «كۈرەش» ژۇرنىلىغا تەييارلىغانلىقىنى ئېيتىپ، تەھرىرلەنگەن نۇسخىنى ماڭا كۆرسەتتى. مەن بەك خۇش بولدۇم، شۇ چاغدا ئۇ ماڭا مۇنداق دېگەندى: "يازغانلىرىڭدا بىرقەدەر شېئىرىي پۇراق بار، لېكىن كېرەكسىز مىسرالىرىڭمۇ ئاز ئەمەس ئىكەن. مۇشۇ شېئىرىڭنى شېئىرغا ئوخشىتىپ تۇرغان بىرقانچە مىسرا بار. مەسىلەن، ياشلىقنى بەھۋە ئۆتكۈزگەن كىشىنىڭ كېيىن پۇشايان قىلىشىنى ھەسسىيە دەپ ساقالنى سىياپ دەپ ئىپادىلىشىڭدا ئازراق ئوبراز بار. بۇ يەرلىرى رەتكە ئۆتدۇ. مۇشۇنداق مىسرالىرىڭنىڭ يۈزىدىن ھەم شېئىر يېزىشنى ئەمدى باشلىغانلىقىڭ ئۈچۈن، بەزى كېرەكسىز

مىسالىنىڭ ئىسمىمۇ بۇ دۆرەم قوبۇل قىلدۇق. بۇندىن كېيىن بۇنداق كېرەكسىز مىسرالارنى ئازايتقىن. ئوبراز دېگەننى ئانچە چۈشەنمەي-دىغان ئوخشاشمىسىن، بۇنى چۈشەنمىسەڭ شائىر بولالمايسىن". بۇ ئوچۇق كۆڭۈللۈك بىلەن ئېيتىلغان سەمىمىي سۆزلەر ماڭا ئاتىنىڭ بالغا كۆيۈنۈپ قىلغان مەسلىھىتىدەك بىلىندى ۋە مېنىڭ ئوبراز توغرىلۇق ئىزدىنىپ، بەدىئىي ۋاسىتىلەرنى ئۆگىنىشىم ئۈچۈن مۇھىم بىر تۈرتكە بولدى.

شۇ قېتىمقى غۇلجىغا بېرىش مېنىڭ ئىدىيىۋى ھېسسىياتىمغىمۇ چوڭ تەسىر كۆرسەتتى، دىنىي مەكتەپتىن تېخىمۇ سوۋۇپ كەتتىم، ئاخىرى 1948 - يىلى ئۇ يەردىن قېچىپ غۇلجىغا كېلىۋالدىم - دە، كېزىت تەھرىرى بولۇپ، بىر ياقىتىن خىزمەت قىلىش، بىر ياقىتىن ئۆگىنىش ۋە بىر ياقىتىن ئەدەبىي ئىجادىيەت بىلەن شۇغۇللىنىشنىڭ بىرقەدەر ئوبدان ئىمكانىيىتىگە ئېرىشتىم.

ئازادلىقتىن كېيىن پارتىيىنىڭ بىۋاسىتە رەھبەرلىكى ۋە تەربىيىسى ئاستىدا كۆپ مىللەتلىك سوتسىيالىستىك جۇڭگو ئەدەبىياتىنىڭ بىر جەڭچىسى بولدۇم. بۇ جەرياندا خەلق ئالقىشلىغان بەزىبىر مۇۋەپپەقىيەتلىرىم، ئالدى بىلەن پارتىيە تەربىيىسىنىڭ مەھسۇلىدۇر. 1951 - 1954 - يىللىرى شىنجاڭ يېزىلىرىدا فېئودال زومىگەرلەرگە قارشى تۇرۇش، يەر-ئىسلاھاتى ھەرىكىتى ئېلىپ بېرىلدى. مەن بۇ قاينام - تاشقىنلىق كۈرەشكە قاتنىشىش جەريانىدا «يەنئەن ئەدەبىيات - سەنئەت سوۋەت يىغىنىدا سۆزلەنگەن نۇتۇق»نى بىرقەدەر ئەستايىدىل ئۆگەندىم. نەتىجىدە مېنىڭ ئىدىيىۋى زېمىنىمىدەمۇ ئىسلاھات يۈز بەردى. شۇڭا بۇ جەرياندا يازغانلىرىمنىڭ ئىجتىمائىي ئۈنۈمى بىرقەدەر ياخشى بولدى. نۇرغۇن سورۇنلاردا «دەرد»،

«ئويغنايلى دېھقانلار» دېگەن شېئىرلىرىم ئېزىلگەن دېھقانلارنىڭ قەد كۆتۈرۈپ كۈرەش قىلىش جاسارىتىگە ئىلھام بېرىش، زومىگەر - پومبىشچىكلارنى دىر - دىر تىرتىتىش رولىنى ئوينىغانلىقىنى ئۆز كۆزۈم بىلەن كۆرۈپ، خەلق ئۈچۈن ئىشلەش ئىدىيىسىنىڭ، خەلق بىلەن بىر يۈرەك بولۇشنىڭ كۈچىنى ئېنىق ھېس قىلدىم. 1952 - يىلى قەشقەر پاختەكلى يېزىسى دېھقانلىرى مېنى ئۆزلىرىگە قەلبداش ساناپ يەر ئىسلاھاتى غەلبىسىنى تەبرىكلەش يىغىنى نامىدىن ماۋجۇشقا يوللايدىغان تەشەككۈر نامىسىنى نەزەملىك قىلىپ يېزىپ بېرىشىمنى تەلەپ قىلدى. مەن بۇ ۋەزىپىنى خۇشاللىق بىلەن چامىنىڭ يېتىشىچە بېجىردىم. ماۋجۇشى بۇ خەتنى تاپشۇرۇپ ئالغاندىن كېيىن، پاختەكلى دېھقانلىرىغا جاۋاب خەت يېزىپ، ئۇلارنىڭ ۋە تەنپەرۋەرلىك ئىشلەپچىقىرىش ئاكتىپچانلىقىنى، مەدەنىيەت سەۋىيىسىنى ئۆستۈرۈشكە رىغبەتلەندۈردى. بۇ، ئەينى زاماندا مەن ئۈچۈنمۇ تەسىرلىك تەربىيە ۋە ئىلھام بولدى.

سوتسىيالىستىك ئىنقىلاب ۋە سوتسىيالىستىك قۇرۇلۇش تەرەققى - ياتىنىڭ تۈرتكىسىدە، جۈملىدىن «ھەممە گۈللەر تەكشى ئېچىلىش، ھەممە ئېقىملار بەس - بەستە سايراش» يۆنىلىشىنىڭ ئىلھامى بىلەن ئېلىمىز ئەدەبىياتىدا بىرمەزگىل ئالاھىدە جۇشقۇنلۇق ۋەزىيەت بارلىققا كەلدى. مەنمۇ بۇ ئىللىق باھار قوينىدىكى ئەدەبىيات بېغىدا ئۆز ئىقتىدارىغا لايىق يېڭى گۈللەر ئۆستۈرۈشكە كىرىشتىم. بۇ جەرياندا يازغان «مەن سوتسىيالىستىك شەھەر ئادىمى»، «يۈرەك سۆزى»، «ۋەتەنم» قاتارلىق سىياسىي لىرىكىلىرىم، «ۋالاق تەككۈرنىڭ ئۆلۈمى»، «ساڭ مۇدىرى» قاتارلىق ھەجۋىي شېئىرلىرىم، «تۈگىمەس ناخشا» قاتارلىق بىر قىسىم مۇھەببەت لىرىكىلىرىم جامائەتچىلىك

ئىچىدە خېلى ئالقىشقا ئېرىشكەندى. شېئىرىيەت ھەققىدىكى چۈشەندۈرۈشلەر بارغانسېرى ئايدىڭلىشىپ تېخىمۇ چۈشكۈنلۈك روھ بىلەن خەلققە يەنىمۇ ياخشىراق گۈللەر تەقدىم قىلاي دەپ تۇرغىنىدا، "سول" ئىدىيىسى ئېقىم ئۈچ ئېلىپ، مەنىمۇ كالتەكلىنىپ باغدىن قوغلاندىم. ئارىلىقتا ھاۋا بىرئاز ئوڭشىلىۋىدى، يەنە باغقا كىرىپ دەككە - دۈككە ئىچىدە بولسىمۇ ئانچە - مۇنچە بىرىپمە ئۈندۈردۈم. بۇ مەزگىلدە يازغان «ئۈزۈم ئۈزگەندە»، «لەۋلىرىڭنى شۇ ئۈزۈمگە ئوخشاتتىم»، «بىر يىگىتنىڭ خاتىرىسى»، «سارىيە»، «ۋەتەن ھەققىدە غەزەل» «يۈيخۇاتەيگە زىيارەت» قاتارلىق شېئىرلىرىم، «ئىگىلىك سۇ» ناملىق بالادام ۋە بىرقانچە رۇبائىيلىرىم خېلى ئالقىشقا ئىگە بولدى. «ئاساسەننىڭ شىكايىتى» نىمۇ شۇ مەزگىلدە يازدىم. بىراق ئۇزاق ئۆتمەي چوڭ ئاپەتلىك بوران يېتىپ كەلدى - دە، مەنىمۇ تاش - بوران ئىچىدە قالدىم. 1966 - يىلدىن 1978 - يىلغىچە ئۆمرۈم كۈرەش يىغىنلىرىدا دەشنام - دۇمبا يېيىش، سازايى قىلىنىش، نازارەت ئاستىدا ئېغىر ئەمگەك قىلىش، سۈرگۈن ئازابىنى تارتىش بىلەن ئۆتتى.

1973 - يىلى جىنايى ئەنزەم دەسلەپكى قەدەمدە تۈزىتىلىپ تەشكىلى جەھەتتىن ئەسلىگە كەلتۈرۈلگەن بولدۇم. يېزىش ھوقۇقىمۇ بېرىلدى. بىراق، يازغىنىمنىڭ خېلى كۆپ قىسمى زاكازنىڭ مەھسۇلى، شۇنداقلا ئىدىيەمدىكى دەككە - دۈككەلىكىنىڭ خۇرپاتىنىڭ ئىنكاسى ئىدى.

"تۆت كىشىلىك گۇرۇھ" بىتچىت قىلىنغاندىن كېيىن، بولۇپمۇ 3 - ئومۇمىي يىغىندىن كېيىن، بۇرۇنقى تۆھمەت - بەتنامىلاردىن قۇتۇلۇپ ئىدىيىنى ئازاد قىلىش جەريانىدا تەجرىبە - ساۋاقلارنىمۇ

قايتا يەكۈنلەپ خېلىلا جانلىنىپ قالدىم. خەلق ۋە پارتىيە ئالدىدا
بۇرچۇمغا مەسئۇل بولۇش روھىم، چىنلىققا، سەنئەتكە سادىق بولۇش
جۈرئىتىم، ئىنتىلىشىم كۈچىيىپ باردى. بەش يىل جەرياندا چوڭ
كىچىك بولۇپ 200 پارچىدىن كۆپ شېئىر يېزىپتەمەن. بۇندە
ئىچىدە «ئاتنىڭ نەسەتى»، «بولمىسا»، «كانايدىن ئۇن چىقام
ياغلىمىسا»، «چال ئوغلۇم»، «قانداق قىلاي»، «سادا»، «تۆ
مۆچەل كەتتى ئوتتۇپ»، «ئاق»، «بۇرتۇمنى كۆرۈپ» قاتارلىق
شېئىرلىرىم ھەم بىرقانچە رۇبائىي ۋە مۇھەببەت لىرىكىلىرىم بىرقەدەر
ئالغىشقا ئىگە بولدى. يەنە «ئوغرىنىڭ ئەسلىمىسى» ناملىق كىچىك
بىر داستانمۇ يازدىم. چوڭراق داستان يېزىش ئويۇمۇ بار.

شېئىر يېزىشقا كىرىشكىنىمگە 37 يىل بوپتۇ. ھازىرغىچە 7 -
يۈزدەك شېئىر يېزىپتەمەن. راستىنى ئېيتسام، مۇۋەپپەقىيەتلىك
چىققانلىرى ئاز ئىكەن، بەزىلىرىدىن كۈلگۈم كېلىدۇ، بەزىلىرىدىن
خىجىل بولىمەن. بۇ كۆڭۈلسىزلىككە زامانىنىڭ نۇقسانىمۇ يە
سەۋەبچى. لېكىن قانداقلا بولمىسۇن ئۇنىڭ ھەممىسى ئالدى بىلەن
مېنىڭ ئىدىيىۋى سەۋىيەم ۋە كەسپىي ئىقتىدارىمنىڭ مەھسۇلى. مەن
بۇ ئاجىزلىقىمنى، تۇرمۇشقا چوڭقۇر چۆكۈشكە، ماركسىزمنى
كەسپىمگە مۇناسىۋەتلىك بىلىملەرنى چىقراق ئۆگىنىشكە موھتاج
لىقىمنى بارغانسېرى چوڭقۇر ھېس قىلماقتەمەن.

شېئىر نېمەدىن تۇغۇلىدۇ؟ قانداق تۇغۇلىدۇ؟

شېئىرمۇ ئانىسىدىن تۇغۇلىدۇ، شېئىرنىڭ ئانىسى رېئال تۇرمۇش
ئۇ ئەنە شۇ رېئال تۇرمۇش ئاتلىق ئانىسىدىن تۇغۇلىدۇ. باشقىچە

قىلىپ ئېيتقاندا، رېئال تۇرمۇش - شېئىرنىڭ تۇرمۇش زېمىنى، شېئىر شۇ زېمىندىن ئۈنۈپ چىقىدۇ.

مەلۇمكى، رېئال تۇرمۇشتىكى ۋەقە، ھادىسىلەر كىشىلەرنىڭ ھېسسىي تۇيغۇسىغا تەسىر كۆرسىتىدۇ. شائىر ئەنە شۇ ۋەقە، ھادىسىلەردىن كۆڭلىدە قوزغالغان ھېسسىي تۇيغۇلار ئاساسدا پىكىر يۈرگۈزۈپ (يەنى ئىلھاملانپ) ئۇنىڭدىن بىرەر ماھىيەت تېپىپ، شېئىرىي پىكىر ھاسىل قىلىدۇ. شۇ پىكىرگە لايىق بەدىئىي ۋاستىلەر ئارقىلىق جارى قىلىپ، شېئىر گەۋدىسىنى شەكىللەندۈرىدۇ. بىراق شېئىرىيەت يولىغا يېڭىدىن قەدەم قويغان ياشلار بۇ جەرياننىڭ نېمىلىكىنى ھە دېگەندىلا چوڭقۇر ھېس قىلىپ كېتەلمەس كېرەك.

يېڭىدىن قەدەم قويۇش دېگەندە كىچىك بالىنىڭ مېڭىش جەريانىنى كۆز ئالدىمىزغا كەلتۈرۈشىمىز مۇمكىن. كىچىك بالا مېڭىشنى چوڭلاردىن ئۆگىنىدۇ. دەسلەپتە ئۇلار چوڭلارنىڭ يېتىلەپ مېڭىشى بىلەن، دوراش بىلەن قەدەم باسدۇ، كېيىن - كېيىن ئۆزى ماڭدىغان بولىدۇ. شۇنىڭدەك، ياشلار شېئىر يېزىشنى باشقىلارنىڭ شېئىرلىرىدىن تەسىرلىنىپ ئۇنىڭغا تەقلىد قىلىشتىن باشلايدۇ. بۇ ئۇنىڭ شائىر بولغان ۋاقتى ئەمەس. قاچانكى، ئۇ گۆدەكلىك - دورامچىلىق دەۋرىنى بېسىپ ئۆتۈپ، مۇستەقىل پىكىر قىلىش يولىغا چۈشۈپ، تۇرمۇش زېمىنىدىن بىۋاسىتە ئورگانىنى مەھسۇلات ھاسىل قىلغاندىلا، ئاندىن شائىر بولۇشقا باشلايدۇ.

مەن شېئىرىيەتكە بالىلىق ۋاقتىمدا (14 يېشىمدا) قەدەم باستم. بىراق دورامچىلىق جەريانىم خېلى ئۇزۇنغا سوزۇلدى. دورامچىلىق دېگىنىمىز ماھىيەتكە چۆكمەي شەكىلگە بېرىلگەنلىك، شۇڭا دورامچى شەكىلۋاز كېلىدۇ. بۇ ئەقىل - بىلىمنىڭ، تۇرمۇش تەجرىبىسىنىڭ

كەملەكنىڭ ئىپادىسى. مەن دەسلەپتە خېلى بىرمەزگەلگىچە بىراقچە چىرايلىق قاپىيىداش سۆزلەرنى تىزىۋېلىپ ئاشۇ قاپىيىنىڭ تەلپىگە لايىق سۆز - پىكىر ئىزدەيتتىم. بۇنى قاپىيىدىن تۇغۇلغان شېئىرىسىبار بىرنەرسە دېيىشكە بولار، لېكىن شېئىر دېيىشكە بولمايدۇ. مېنىڭ مەتبۇئاتقا يازمىغان شېئىرلىرىمنىڭ تولىسى ئەنە شۇنداق ئۇسۇلدا يېزىلغان نەرسىلەر ئىدى. گەرچە دەسلەپكى مەشق تەرىقىسىدە بۇنداق قىلىشنىڭ بىرئاز ئەھمىيىتى بولسىمۇ، بىراق شۇ يول بىلەن كېتىۋەرسەم، ئۆمرۈمنى زاپا قىلىۋېتىدىكەنمەن.

تىرىشىپ ئىزدىنىش نەتىجىسىدە مەلۇم جەريان ئۆتكەندىن كېيىن، رېئال تۇرمۇشتىن بىۋاسىتە تەسىرلىنىپ قوزغالغان پىكىر ھېسسىيات - لىرىم ئاساسدا يازغانلىرىمنىڭ بەزىلىرى ياكى بەزى مىسرالىرى شېئىرغا ئوخشايدىغان بولۇپ قالدى.

«جەڭچى ئاكىغا» دېگەن شېئىرىم بۇنىڭ دەسلەپكى مىسالى بولسا كېرەك. مەن شۇ چاغدا قىزغىن ئىشتىياق بىلەن ئەسكەرلىككە يېزىلاي دەپ بارسام، كومىسسىيە «يېشىڭ توشمايدىكەن» دەپ قوبۇل قىلمىدى. مەن باشقا ھەمدەملىرىمنىڭ ئىلھام بېرىشى بىلەن كومىسسىيىگە «ئادەمنىڭ ئىرادىسى ياش بىلەن ئۆلچەنمەس» دېگەندىم، كومىسسىيە باشلىقى (رەھمەتلىك قاسىمجان قەمبىرى) كۈلۈپ كېتىپ: «ھوي، ئۆزەڭ كىچىك بولغان بىلەن گېپىڭ چوڭ ئىكەن» دەپ مۇرەمگە ئۇرۇپ قويدى. مەن گويا بىر مۇكاپاتقا ئېرىشكەندەك بولدۇم. بىراق، ئۇلار مېنى يەنىلا كىچىك دەپ قوبۇل قىلماي قويدى. بۇنىڭدىن قوزغالغان رەنجىش «جەڭچى ئاكىغا» دېگەن شېئىرىمنى يېزىشنىڭ ئىلھامى بولدى. شۇنىڭدەك بۇ رەنجىشنىڭ تەسىرلىك كىرەك ئىپادىسى «ياش بىلەن ئۆلچەنمەس»

دېگەن سۆزۈم بۇ شېئىرىمنىڭ ئاساسلىق بىر پىكرى بولدى. كىشى-
لەرمۇ شېئىرلىرىمنىڭ مۇشۇنداق يەرلىرىگە قىزىققانلىقىنى بايقاپ ھەم
باشقا شائىرلار يازغان بەزى شېئىرلارنىڭ تارىخىي ئارقا كۆرۈنۈشىنى
كونكرېت سەۋەبلىرىنى سۈرۈشتۈرۈپ بارا-بارا رېئال تۇرمۇش
زېمىنىدىن شېئىر ئۈندۈرۈش يولىغا قاراپ ماڭغىلى تۇردۇم.

«ئاتىنىڭ نەسەتى» دېگەن شېئىرىمنىڭ يېزىلىش جەريانىمۇ
دەپ ئۆتۈش ئەھمىيەتسىز بولمىسا كېرەك. بىر كۈنى يېزىدا بىر
ياش يىگىت ئەترەت باشلىقى بولۇپ سايلاندى. شۇ سورۇندا
يىگىتنىڭ دادىسى ئورنىدىن تۇرۇپ: «بويتۇ، بالام، كۆپچىلىك سېنى
خالاپ كادىر سايلىغاندىن كېيىن، ئەترەتنى باشقۇرۇپ باق. ئەمما
بىر نەسەتتە بار: «كادىر بولساڭ خەلقنىڭ سۈپۈرگىسى بول»
دېگەن بىر گەپنى قىلدى. شۇ ھامان مېنىڭ كۆز ئالدىمغا سۈپۈرگە
كەلدى - دە، خاتىرە دەپتىرىمگە تۆۋەندىكىلەرنى يېزىپ قويدۇم:
«سۈپۈرگە بىر خىل زۆرۈر ئەمگەك قورالى، تۇرمۇشقا ئېھتىياجلىق
ئەسۋاب. ئۇ ئۆي - ھويلىنى ئەخلەتتىن تازىلايدۇ. بىراق ئۇ بۇ
ئەجرى ئۈچۈن ئىمتىياز تەلەپ قىلمايدۇ، تۆر تالاشمايدۇ، پەگاھتا
تۇرىدۇ» بۇ، ھەقىقەتەنمۇ بىر شېئىرغا لايىق ئوبرازلىق پىكىر ئىدى.
كېيىن مۇشۇ ئاساستا بىر ناخشا تېكىستىنى يېزىشقا كىرىشتىم. ناخشا
تېكىستىنىڭ تەلپى بويىچە ئۇنى قانداق شېئىر شەكلى بىلەن
ئىپادىلەش لازىملىقى، ھەتتا ئاساسىي پىكىرنى گەۋدىلەندۈرۈشتە
ئالاھىدە رول ئوينايدىغان «سۈپۈرگە، تۆر، پەگاھ» دېگەن سۆزلەرنىڭ
قانداق ۋەزنى شەكىلدە راۋان چىقىدىغانلىقى، بۇ سۆزلەرنىڭ
بەزىلىرىنى بولسىمۇ قاپپە ئورنىغا جايلاشتۇرۇش لازىملىقى ئۈستىدە
ئويلىنىپ، ئاخىرى بىر خىل غەزەل شەكلىنى تاللاپ يېزىپ چىقىۋەتتىم.

دەم، خېلى قاملاشتى.

«ئاق» دېگەن شېئىرىم، بولۇپمۇ قازاق كىتابخانلارنىڭ خېلى قىزغىن ئالقىشىغا ئىگە بولغانلىقى مەلۇم، بۇ شېئىرنى 1980-يىلى يازدا ئالتاينىڭ چىڭگىل يايلاقلىرىدا «ئاۋۇل قىدىرىپ» يۈرگەن ۋاقتىدا يازغان ئىدىم. بۇ جەرياندا مەن قازاق خەلقى بىلەن بىرقەدەر ئىلگىرىلەپ تونۇشتۇم (شۇنىمۇ ئېنىق ھېس قىلىدىمكى، قازاق خەلقىنى ئۇلارنىڭ ئاساسىي تۇرمۇش زېمىنىغا كىرمەي تۇرۇپ يەنى چىڭگىلگە ئوخشاش چارۋىچىلىق رايونلىرىنى كۆرمەي تۇرۇپ ھەقىقىي رەۋىشتە چۈشىنىش مۇمكىن ئەمەس ئىكەن). مەن ئۇ يەردە بىر قىسىم قازاق كادىرلىرى ۋە مالىچىلىرى بىلەن ھەمسەپەرە ھەمىتاۋاق، ھەمسۆھبەت بولۇپ، ئاق (سۈت، قىمىز، قېتىق، قۇرۇت، ئىرىمچىك قاتارلىق ئوزۇقلۇق) ھەققىدە نۇرغۇنلىغان تەسىرلىك گەپلەرنى ئاڭلىدىم. بولۇپمۇ بەزىلەرنىڭ «قازاق ئاقسىز ياشىيالمىدۇ، بۇنى چۈشەنمىگەن ئادەم قازاقنىمۇ چۈشەنەلمەيدۇ. قازاق ئۆزىنى ئاقتىن مەرھۇم قىلىدىغان سىياسەتنى قارشى ئالمايدۇ» دېگەنگە ئوخشاش سۆزلىرىنىڭ نەقەدەر ئورۇنلۇق ھەقىقەت ئىكەن-لىكىنى ئەمەلىي پاكىتلار ئارقىلىق چوڭقۇر ھېس قىلىدىم، ئىنتايىن «سولچىل»لىقىنىڭ بۇ ھەقىقەتنى ئىنكار قىلىپ، بىرمەزگىل قازاق چارۋىچىلىرىنى ئېچىنىشلىق ئازابقا سالغانلىقى ئۈچۈن قاتتىق غەزەپ-لەندىم ۋە ھازىر چارۋىچىلىق رايونلىرىدا ئەمەلىيلىشىۋاتقان توغرى يېڭى سىياسەتنىڭ دەسلەپكى مېۋىلىرىدىن شادلاندىم. بۇ مېنىڭ «ئاق»نى يېزىشىمغا ئىلھام بولدى. بۇ تېمىنى ۋە ئۇنىڭغا لايىق شېئىرىي پىكىرنى مانجا قازاق خەلقى بەردى. شۇنداقلا مەن بۇ تېمىنى ئىپادىلەشتە قازاق شېئىرىيىتىنىڭ خۇسۇسىيەت ۋە شەكىل-

لىرىدىنمۇ پايدىلاندىم. بىرقانچە قازاق شائىرلىرى بۇ شېئىرنىڭ بىرقانچە خىل تەرجىمە نۇسخىلىرىنى ئىشلەپ ئېلان قىلىشتى. شۇنىڭدىن كېيىن نۇرغۇنلىغان قازاق يولداشلار "سەن قازاقنىڭ يۈرىكىدىكى گەپنى قېپسەن، سېنى قازاق ئاقىنلىرىنىڭ تىزىملىكىگىمۇ يېزىۋالسىز" دەپ رەھىمەت ئېيتىشتى، ئاۋۇللىرىغا بارسام تۈرگە چىقىرىپ، ئالدىغا ئاق تۆكۈپ، ھەتتا كۆك قاشقا تايغىمۇ پەتە قىلدۇردى. بۇ مېنى چوڭقۇر ھاياجانغا سالدى، مېنى «ئاق» نى يېزىشقا ئىلھاملاندۇرغان، ئاق بىلەن مۇكاپاتلىغان ئاق نىيەت قازاق خەلقىگە چوڭ رەھىمەت ئوقۇيمەن ھەم قەرزدارمەن.

يۇقىرىدىكى پاكىتلار ماڭا "شېئىر رېئال تۇرمۇشتىن تۇغۇلىدۇ، شەكىلنى مەزمۇن بەلگىلەيدۇ" دېگەن داۋىلىنىڭ توغرىلىقىنى چوڭقۇر ھېس قىلدۇردى.

بىراق شۇنىمۇ ئېيتىپ ئۆتۈش كېرەككى، "شېئىر رېئال تۇرمۇش-تىن تۇغۇلىدۇ" دېگىنىمىز ھەرگىزمۇ كىتابىي بىلىملەرگە سەل قارىغانلىق ئەمەس، ئەدەبىيات تارىخىمۇ بىزگە شۇنى ئېنىق چۈشەندۈرىدۇكى، قەدىمدىن تارتىپ ھازىرغىچە زور ئەھمىيەتلىك، يۇقىرى سەۋىيىلىك ئەسەرلەرنى ياراتقۇچىلار ئۆز تېمىلىرىغا دائىر ئەمەلىي تۇرمۇش تەجرىبىسىگە، بىلىمگە باي بولۇش بىلەن بىللە ئەتراپلىق كىتابىي بىلىمگە، يۇقىرى ئىلمىي سەۋىيىگە ئىگە، پەزىلىتى بىرقانچە مىللەت تىلىنى بىلىدىغان، بىرقانچە خىل ئىختىساسقا ئىگە ئادەملەر ئىدى. دۇنياۋى ئەھمىيەتكە ئىگە ئەسەر-لەرنى ياراتقۇچىلار ئۆز مىللىي مۇھىتنىڭ ۋە شۇ مۇھىتقا خاس سەۋىيىنىڭ مەھسۇلى بولماي، بەلكى دۇنياۋى بىلىمگە ئىگە دانىش-مەنلەر ئىدى. دېمەك، ئەمەلىي تۇرمۇش بىلىمى بىلەن كىتابىي بىلىم

بىرلەشتۈرۈلمىسە، سەۋىيىلىك بەدىئىي ئەسەرنىڭ بارلىققا كېلىشى مۇمكىن ئەمەس.

ھازىرقى زامان سەۋىيىسى ئىلىم - پەنسىز شەكىللىنەلمەيدۇ. جۈملىدىن ئەدەبىي سەۋىيىمۇ شۇنداق. ئىلمىي سەۋىيىسى بولمىغان ئادەم ساۋاتسىز، نادان ئادەمنىڭمۇ ئوبرازىنى يارىتالمايدۇ (چۈنكى نادان ناداننى چۈشىنەلمەيدۇ - دە)، شۇنداق ئىكەن، ئۇ سەۋىيىلىك ئادەملەرنىڭ ئوبرازىنى قانداق يارىتالسۇن؟

دېمەك، شائىر رېئال تۇرمۇشتىن سەۋىيىلىك شېئىر تۇغدۇرۇش ئۈچۈن كىتابىي بىلىمگە موھتاج، ماركسىزمىنى ئىگىلىمەي تۇرۇپ، ئۇنىڭ رولىنى توغرى جارى قىلدۇرۇش ئۈچۈن، ھەر خىل ئىلىم - پەندىدىن خەۋەردار بولماي تۇرۇپ، رېئال تۇرمۇشنى توغرى ۋە ئىنچىكە كۆزەتكىلى بولمايدۇ. شېئىرغا دائىر بىلىملەرنى بىلىمەي تۇرۇپ، رېئال تۇرمۇشنى شائىرلىق نۇقتىدىن كۆزىتىشنىڭ ھۆددىسىدىن دىن چىققىلى بولمايدۇ، ياخشى شېئىر ئۈلگىلىرى بىلەن تونۇشماي تۇرۇپ، يېڭىلىق يارىتىشنىڭ ھۆددىسىدىن چىققىلى بولمايدۇ. ئەمەلىي تۇرمۇش بىلىمى بىلەن كىتابىي بىلىم شائىرنىڭ ئىككى قانتى. ھەر ئىككى قانات مۇستەھكەم بولسا، شېئىرىيەت سۇمۇرغى ئەركىن، بەلەن پەرۋاز قىلالايدۇ. مەن بۇ ھەقىقەتنى چۈشىنىشتە كېچىككەنلىكىم ئۈچۈن (شۇنداقلا بۇ چۈشەنچىنى بالدۇرراق ئىگىلەپ، ئاجىزلىقىمنى تولدۇرۇشنىڭ شەرت - شارائىتىغا ئېرىشەلەيمىكەنلىكىم ئۈچۈن) قاتتىق ئېچىنىمەن.

بىزگە ھەجۋىي ئەسەر لازىمەمۇ - يوق؟ سىز ھەجۋىي
ئەسەر يېزىشتىن پەندىيات يېدىڭىزمۇ، قانداق؟

ھەجۋىي رېئال تۇرمۇشنىڭ مەھسۇلاتى، ئىنكاسى. چۈنكى
رېئال تۇرمۇشتا مەسخىرىلىك ئىللەتلەر بار بولغىنى ئۈچۈن ئەدەبىيات-
تىمۇ ئۇنى ئىپادىلەشكە لايىق ژانىر - ھەجۋىي پەيدا بولغان. ئۇ
پىكىرنى ئىپادىلەشتە ساددا، تۈز، سىنپايە ئىبارىلەرگە ئەمەس،
بەلكى يۇمۇرغا، تەنە كۈلكە تىلغا يۆلىنىدۇ. ئۇ ئىجتىمائىي ھاياتقا
ئاشۇ تەنە كۈلكىسى بىلەن تەسىر كۆرسىتىدۇ. بۇ كۈلكە خۇددى
بېلىنكى ئېيتقاندەك "ئاچچىقلانغان ھېسنىڭ ھەملىسى، ئېنېر-
گىيىسى، ئالىيجاناب غەزەپنىڭ گۈلدۈرماما ۋە چاقىمى".

ئۇيغۇر ئەدەبىياتى ھەجۋىي ئەنئەنىگە باي ئەدەبىيات. نۇرغۇن
ئەسىرلەر داۋامىدا شەكىللىنىپ، بېيىغان نەسىردىن ئەپەندى
لەتپىلىرى، يېقىنقى زامانلاردىكى موللازەيندىن، سەلەي چاققان،
موللا مەتنىياز، ئابدۇگايىت قىزىقچى قاتارلىقلارنىڭ لەتپىلىرى،
ئەخمەتشا قاراقاشنىڭ يامان ئات توغرىسىدىكى مۇخەممىسى ئۇيغۇر
ھەجۋىي ئەدەبىياتىنىڭ ئېسىل ئۈلگىلىرى. بۇ ئەنئەنىلىك ئۈلگىلەرگە
ۋارىسلىق قىلىش بۈگۈنكى ئۇيغۇر ئەدەبىياتىنىڭ زامانىۋى ھەجۋىي
ژانىرىنى تەرەققىي قىلدۇرۇشنىڭ مۇھىم بىر ئامىلى.

ھەجۋىي ھەممە ئادەمگە ئورتاق نەرسە بولسىمۇ، لېكىن ئۇنى
قانداق تەتبىق قىلىش - نېمىنى، قانداق نەرسىنى مەسخىرە قىلىش
كىشىلەرنىڭ كونكرېت ئىدىيە ۋە تونۇشىغا باغلىق. شۇنداق ئىكەن،
سوتسىيالىستىك ئەدەبىياتىڭىمۇ ئۆزىگە خاس ھەجۋىي ئۆلچىمى بار.

دېئالكتىن كۆز يۇمۇشنى خالىمايدىغان سوتسىيالىزم ئادى-
بىزنىڭ بۈگۈنكى ھاياتىمىزدا يورۇقلۇق تەرەپنىڭ ئاساسى ئورۇن-
تۇرىدىغانلىقىنى، كىشىنى خۇش قىلىدىغان، زوقلاندۇرىدىغان ئىجابى-
نەرسىلەرنىڭ كۆپلۈكىنى ئەلۋەتتە ئېتىراپ قىلدۇ. شۇڭا بۇ ئاساس-
تەرەپنى گەۋدىلەندۈرۈش، مەدھىيەلەش سوتسىيالىستىك ئەدەبىيات-
مىزدا ئاساسى سالماقنى ئىگىلەشكە تېگىشلىك. لېكىن شۇنىمۇ ئېتىرا-
قىلىش كېرەككى، جەمئىيىتىمىزدە يەنە قاراڭغۇ تەرەپمۇ بار
كۆڭۈلنى غەش قىلىدىغان، يىرگىندۈرىدىغان ئىجتىمائىي ئىللەكل-
مەۋجۇت. ئۇ ئالغا بېسىشىمىزنىڭ توسالغۇسى. ئۇنى كۆرمەسكە
سېلىش، پاش قىلماسلىق، تەنقىدلىمەسلىك چىنلىققا سادىق بولمىغان
لىق، جەمئىيەتكە مەسئۇل بولمىغانلىق.

مەن ئۇيغۇر ئەدەبىياتىنىڭ ھەجۋىي ئەنئەنىسىگە خېلى بۇرۇنلا
قىزىقتىم، چاقچاق - شاڭخولارغىمۇ كۆپ ئارىلاشتىم، شۇنىڭدەك
باشقا بەزى مىللەتلەرنىڭ يۇمۇر - ھەجۋىيلىرى بىلەنمۇ ئانچە - مۇنچە
تونۇشتۇم. ئۇلاردىن روھىي ئوزۇق، بەدىئىي ئوزۇق ئالدىم. ئۇنىڭ
مەنىۋى ھاياتىمىزدا كەم بولسا بولمايدىغان رولىدىن تەسرلىنىمى-
بىرقانچە ھەجۋىي شېئىرلارنىمۇ يازدىم. بىراق بۇ نەرسىلەر 58 -
59 - يىللىرى، بولۇپمۇ "مەدەنىيەت زور ئىنقىلابى" ۋاقتىدا مېنىڭ بىر
جىنايىتىمگە ئايلاندى، ئۇنىڭ ئۈچۈن كالتەكنىڭ زورىنى يېدىم.
شۇڭا بىرمەزگىل ھەجۋىي ئەسەر يېزىشتىن پەندىيات يېگەندەكمۇ
بولغان. "تۆت كىشىلىك گۇرۇھ" يوقىتىلغاندىن كېيىن، بولۇپمۇ 3 -
ئومۇمىي يىغىندىن كېيىن، بۇنداق كالتەكلەرنىڭ خاتا ئىكەنلىكى،
شۇنداقلا ھەجۋىي ئەسەر يېزىشتىن پەندىيات يېيىشنىڭ ئورۇنسىز
ئىكەنلىكى ھەممىگە دېگۈدەك ئېنىق بولدى.

مېنىڭ قارىلانغان دەسلەپكى ھەجۋىي شېئىرىم «ۋالاقىتە ككۈرنىڭ ئۆلۈمى» ئىدى. قارىلىغۇچىلار ئۇنى بىزنىڭ جەمئىيىتىمىزدە يوق ئادەم، دېدى. دەرۋەقە ۋالاقىتە ككۈرۈپ ئاتىلىق ئادەمنىڭ يوق ئىكەنلىكىگە مەنمۇ ئىقرار. لېكىن مەن ئات قويۇپ سۈرەتلىگەن ۋالاقىتە ككۈرۈپقا خاراكتېرى ئوخشايدىغان ئادەملەر جەمئىيىتىمىزدە مەۋجۇت. ئۇلار قۇرۇق پىرىنسىپنى توۋلاپ، ئادەم قورقۇتۇپ جان باقىدۇ، ماركىزىمنى، پارتىيە پىرىنسىپلىرىنى خۇراپاتقا ئايلاندۇرۇۋالغان بۇ ئادەملەر گويا كېسەلنى رەم سېلىپ ساقايتىمەن دەيدىغان داخانغا ئوخشايدۇ. ۋالاقىتە ككۈرۈپنىڭ ئىسكىلاتقا ئوت كېتىۋاتسا، ئۇنى دەرھال ئۆچۈرۈش ئۈچۈن ئەمەلىي چارە كۆرمەي، بەلكى ئۆزىنىڭ ساختا پىرىنسىپچانلىقىنى كۆرسىتىش ئۈچۈن ئوت ئۆچۈرۈش-نىڭ ئەھمىيىتى توغرىلۇق لېكسىيە ئوقۇشقا ئۇرۇنۇشى قايسى داخاندىن كەم. بۇنداق پىرىنسىپچانلىقتىن پايدا ئەمەس، زەرەر يېتىدۇ. شۇڭا بۇنداقلارنى ئەڭ بولىغاندا ۋىجدان سوتىغا تارتىپ ھەجۋىي قامچىلاش كېرەك. بۇنداق جازا پارتىيىمىزنىڭ ھەقىقەتنى ئەمەلىيەتتىن ئىزدەش ئىستىلىنى بۇزغۇنچىلىققا ئۇچراتماسلىققا پايدىلىق. بىرچاغلاردا مېڭىمىز قىزىپ كېتىپ، قارىغۇلارچە قوماندانلىق قىلىش نەتىجىسىدە ئوبىيكتىپ قانۇنىيەتنىڭ جازاسىغىمۇ ئۇچرىدۇق. بۇنداق ھالەتتە، "ئۇنۇقلىرىمىز ئاساسىي ئورۇندا تۇرىدۇ" دېگەننى خاتالىق ۋە مەغلۇبىيەتلىرىمىزنى يوشۇرۇش نىقابى قىلىۋېلىپ، ئۆزىمىزنى ئالدايدىغان ئىللەتكە خاتىمە بېرىش توغرىلۇق پارتىيە مەركىزىي كومىتېتىنىڭ چاقىرىقىغا ئاۋاز قوشۇپ "ئاساسەن" نىڭ نامىدىن يالغانچىلىق مۇبالىغىچىلىق ئۈستىدىن بىر شىكايەت قىلىپ قويۇشنى "ئۆلۈمگە مەھكۇم" بولغۇدەك جىنايەت دېسە، مەنمۇ

چۆچۈپ كېتىپتەكەنمەن. ئەمدى ئويلىسام مۇشۇ چۆچۈش-نىڭ ئۆزىمە كۈلكىلىك ئىكەن.

3- ئومۇمىي يىغىنىدىن كېيىن بىزدە ھەجۋىي ئەسەرلەر خېلى يېزىلىدىغان بولدى. ئۇ، بولۇپمۇ ئىنتايىن "سول" ئىدىيىسى ئېقىمىنىڭ زەرداپلىرىنى ئېرىغداش جەھەتتە مەلۇم رول ئوينىدى. بىراق بەزى ھەجۋىي ئەسەرلەرنىڭ ئىجتىمائىي ئۈنۈمى ياخشى بولمىدى بۇ كىشىنى ئېچىندۈردى. بۇ جەھەتتىكى خاتا ۋە ساغلام بولمىغان خاھىشلار ئەلۋەتتە تەنقىد قىلىنىشى كېرەك. بىراق بۇنىڭلىق بىلەن ھەجۋىي ياشاش، كۈرەش قىلىش ھوقۇقىدىن مەھرۇم قىلىشقا بولمايدۇ. چۈنكى جەمئىيىتىمىزدە سەلبىي ئىللەتلەر مەۋجۇت ئىكەن، كۈلكە نەشتىرىمۇ لازىم.

كېيىنكى ۋاقىتلاردا مەن يەنە بىرقانچە ھەجۋىي شېئىرلارنى يازدىم. ئۇنىڭ بەزىلىرى كىشىلەرنىڭ خېلى دىققىتىنى قوزغايتتى. بەزى تەنقىدىي پىكىر، مەسلىھەتلەرنىمۇ ئاڭلىدىم، ئۇنىڭ ماڭا پايدىسى بولدى. ئۇيغۇرلار ئىچىدىمۇ شۇنداق بىر ئاجايىپ "مىللىي غۇرۇرى" كۈچلۈك ئادەملەر باركى مۇبادا بىرسى ئۆز مىللىتىگە مەنسۇپ بولغان بەزى ئادەملەردىكى بىرەر ئەيىب - ئىللەتنى بىرەر ئەسەردە پاش قىلسا ياكى مەسخىرىلىسە، ئۇنى، "مىللەتنىڭ خائىنى" دېيىشكە ئاران تۇرىدۇ. ئۇنداقلا ئۆز مىللىتىنىڭ ھەقىقىي پەزىلىتىنى چۈشەنمەيدۇ. ئىللەتنىمۇ پەزىلەت دەيدۇ. ئۇنداقلارنىڭ رايىغا باساق، ئۇيغۇرلارنى قانداقمۇ زامانىۋى مەدەنىي مىللەتكە ئايلاندۇرغىلى بولىدۇ؟

مېغىز ھەم شاكىلى بار ھەر نەرسىنىڭ،
ئەي ئەقىل، شۇنداق چۈشەن مىللەتنىمۇ.

بېيىدۇ مىللەتنىڭمۇ پەزىلىتى،
چۈشەنمەسە ئۆزىدىكى ئىللەتنىمۇ.

ھۇنىڭدەك ئەدەبىياتتا پالانى ئاتلىق بىر ئادەم ھەجۋىي قىلىنسا،
پۇستانى ئاتلىق بىر رېئال شەخسنىڭ رەنجىپ ھەتتا سەكرەپ
كېتىدىغانلىقى بىزدىمۇ مەۋجۇت ئەھۋال. بۇنداق ئەھۋال ياكى
ھەجۋىي چۈشەنمەسلىكتىن كېلىپ چىقىدۇ ياكى بەزى رېئال
ئادەملەرنىڭ مەلۇم ھەجۋىي ئوبرازىدا ئۆز كۆلەڭگىسىنى كۆرۈپ
قالغانلىقتىن كېلىپ چىقىدۇ.

كېيىنكى ئەھۋال ئومۇمەن ئېيتقاندا، ئاشۇ ھەجۋىي ئەسەرنىڭ
مەلۇم ئىجتىمائىي ئەھمىيەتكە ئىگە بولغانلىقىنى ئىسپاتلايدۇ. ئەلۋەتتە،
ھەجۋىي كۈچى چەكلىك، ئۇنىڭدىن بەزىلەر ئىبرەت ئالىدۇ،
بەزىلەر ئىبرەت ئالمايدۇ. جەمئىيەتتە بىر قىسىم ئۆزگەرمەس يامان
ئادەملەر، مەسىلەن، خىيانەتچىلىكنى ياكى ئوغرىلىقنى، ياكى
ئالدامچىلىقنى ئۆزىنىڭ ھاياتىي كەسپى قىلىۋالغان بۇزۇقلار بار.
ھەجۋىي ئارقىلىق بۇ خىل ئىللەتلەرگە نەشتە سانجىشقا تېگىشلىك،
لېكىن ئۇلارنى ئۆزگەرتىشنىڭ ھۆددىسىدىن چىقالمىسا كېرەك
(ئۇنداقلارغا لايىق باشقا چارە، قانۇن تۈزۈملەر بارغۇ)، ھەجۋىي بۇ
خىل رەزىل ئادەملەرنىڭ يىرگىنىشلىك - مەسخىرىلىك سۈرىتىنى
سۈزىپ، باشقىلارنىڭ بۇ خىل ئىللەتلەردىن نەپەرەتلىنىپ، ھەزەر
قىلىش ھېسسىياتىغا ياردەم بېرەلسە، ئۆزىنىڭ ئاساسىي ۋەزىپىسىنىڭ
ھۆددىسىدىن چىققان بولىدۇ.

مۇھەببەت لىرىكىلىرىنى قانداق يېزىش كېرەك؟

گەرچە مەن ئۇزۇندىن بۇيان بۇ سوئالغا جاۋاب ئىزدەيمەن، كېلىۋاتقانلارنىڭ بىرسى بولساممۇ، بىراق تېخىچە تۈزۈكرەك چۈشەنچىگە ئىگە بولالمايمەن. كاشكى "سىز مۇھەببەت لىرىكىلىرىنى قانداق يېزىۋاتىسىز؟" دېگەن سوئال بولسىمۇ بىر گەپ ئىدى. خەير، ئۆزەممۇ مۇھەببەت لىرىكىلىرى يېزىپ يۈرگەنلىكىم ئۈچۈن، بۇ سوئالدىن قېچىشقا ئامالسىز قالدىم. شۇڭا بۇ ھەقتە دۇدۇقلاپ بولسىمۇ بەزىبىر ھېسسىياتلىرىمنى دەپ باقاي.

ئىشقىي مۇھەببەت ئىنسانلار ھاياتىنىڭ مۇھىم بىر تەركىبىي قىسمى. ئادەم مۇھەببەتكە موھتاج بولغىنىدەك، مۇھەببەتمۇ ئەدەبىياتقا موھتاج. شۇنداق بولغىنى ئۈچۈن ئىشقىي مۇھەببەت ئەزەلدىن بېرى ئەدەبىياتنىڭ بىر تېمىسى بولۇپ كېلىۋاتىدۇ. ئۇنىڭ گەۋدىلىك بىر تەركىبىي قىسمى مۇھەببەت لىرىكىلىرىدۇر. ئۇيغۇر خەلق قوشاقلرىدىمۇ، شۇنىڭدەك ئۇيغۇر كلاسسىك غەزەللىرىدىمۇ مۇھەببەت لىرىكىلىرى چوڭ سالماقنى ئىگىلەيدۇ. باشقا مىللەتلەرنىڭ ئەدەبىياتىدىمۇ شۇنداق. بۇ لىرىكىلارنىڭ تولىسىدا ئىنسانلارنىڭ گۈزەللىككە بولغان ئىشتىياقى، ئالىپجاناب ئىنسانىي ھېسسىياتلىرى، نازۇك پىكىر دۇردانىلىرى جەۋلان قىلىدۇ. بۇ لىرىكا دۇردانىلىرى ئىنسانىيەت ھاياتىنى مەنئىي گۈزەللىك بىلەن بېيىتىشتا چوڭ رول ئوينىدى.

گەرچە ئىشقىي مۇھەببەت ئىنسانىيەتكە ئورتاق خۇسۇسىيەت بولسىمۇ، لېكىن كىشىلەرنىڭ تارىخىي شارائىتى، سىنىپىي ئورنى،

دۇنيا قارشى، ئەخلاق ۋە ئېستېتىك ئۆلچەملىرى ئوخشاش بولمى-
 ماچقا، ئۇلارنىڭ مۇھەببەتكە بولغان كۆز قارىشىمۇ، مۇناسىۋىتىمۇ
 ئوخشاش ئەمەس. بەزىلەر ئۈچۈن مۇھەببەت شەھۋانىي نەپسىنىڭ
 تەلىپى، بەزىلەر ئۈچۈن ماددىي پاراۋانلىققا، يۇقىرى مەرتىۋىگە
 ئېرىشىشنىڭ ۋاسىتىسى. بۇ ۋىجدان بىلەن چىقىشالمايدىغان
 پەسكەشلەرنىڭ مەنتىقىسى. ۋەھالەنكى، ئەنە شۇنداق پەسكەش
 تەرغىباتلارمۇ ئەدەبىياتتىن ئورۇن ئىزدەيدۇ. ئۇ لېكىن بۇنىڭلىق
 بىلەن ئەدەبىيات تارىخىنىڭ، جۈملىدىن مۇھەببەت لىرىكىسى
 تارىخىنىڭ نۇرلۇق سەھىپىسى ھەرگىز بوغۇلمايدۇ. ھەر بىر تارىخىي
 دەۋردە مۇھەببەت ھەققىدىكى پەسكەش تەرغىباتلارغا قارشى
 ئالىيجاناب ئىدىيىلەرگە ئىگە لىرىكىلار ياڭراپ تۇردى. بۇ
 لىرىكىلاردىكى گۈزەللىككە شەيدالىقنىڭ ئاساسدا سەمىيى - ساداقەت-
 لىك، ۋاپادارلىققا قارىتا چوڭقۇر مۇھەببەت، ساختىلىققا، زوراۋانلىققا
 قارشى كۈچلۈك نەپرەت ياغىدۇ. ھەتتا ئۇنىڭدىكى رەشىقمۇ پاك
 مۇھەببەتنى قوغداش ھېسسىياتىنىڭ بىر خىل ئىپادىسى. ئۇلاردا
 ئىلگىرى سۆزلەنگەن مۇھەببەت ئەركىنلىكى ئىدىيىسى ئادالەتسىز
 نىكاھ قانۇنىغا قارشى ئىسيان. قىسقىسى، بۇرۇنقى مۇھەببەت
 لىرىكىلىرى يېڭىچە پرولىتارىياتقا خاس مۇھەببەت لىرىكىلىرى
 ئۈچۈن ئەينەكلىك رولىنى ئوينايدۇ.

پرولىتارىياتنىڭ مۇھەببەت ھەققىدىكى كۆز قارىشى ئەڭ
 يۈكسەك ئالىيجانابلىققا ئىگە. بۇ، ئۇنىڭ ئىنسانىيەتنى ئازاد
 قىلىشتىن ئىبارەت ئەڭ ئالىيجاناب غايىسى بىلەن باغلانغان.
 ئۇنىڭ مۇنداق غايىگە ئىگە تەبىئىتى ھەممىدە شەخسىي ئىشقىي
 مۇھەببەتنى ئاساس قىلىدىغان چاكىنا مىشچانلىق، ئېكوكوئىستىلىق

بىلەن بىرلىشەلمەيدۇ. ئۇ ساختا ئاشىق بولۇشقا، ئەخلاق
ۋىجداندىن خالىي مۇھەببەتنى كۈيلەشكە تېخىمۇ موھتاج ئەمەس
ئۇنىڭ لىرىك ھېسسىياتىدا، لىرىك قەھرىماننىڭ كۈزەللىكى
ئىشتىياقى، خۇشاللىقى ۋە قايغۇ - ھەسرەتتە ئۆز تەبىئىتىگە خاس
ئاليجانابلىقنىڭ نۇرى جەۋلان قىلىدۇ. بىزنىڭ بۈگۈنكى جەمئىيىتىمىز
بۇنداق مۇھەببەت لىرىكىرىغا بەك موھتاج.

مۇھەببەت ھەققىدە يېزىپ باقمىغان شائىر يوق ئوخشايدۇ
بولۇپمۇ ياشلىق مەزگىلىدە قوزغالغان ئىشقىي ھېسسىياتلار شېئىرىيەتتە
يېقىن بولغاچقىمۇ ھەممىلا ئادەم ئۇنى شېئىرىيەتلىك ئىپادىلەشكە
تىرىشىدۇ. شۇڭا كىمدۇ بىرسى ياشلىقتا كىم شائىر بولمىغان
دەپتىكەن. مەنمۇ ئۆزۈمدە يىگىتلىك ھېسسىياتى پەيدا بولۇش
بىلەن مۇھەببەت ھەققىدىمۇ شېئىر يېزىپ باققان. بىراق ئۇ
كۆپىنچە، مۇھەببەت ھەققىدىكى مۇجەمل پىكىرىمنىڭ ئىنكارى
ياكى تەقلىدچىلىكنىڭ ئىپادىسى ئىدى. كېيىنرەك ئىشقىي مۇھەببەت
بايىدا بىرقەدەر بىۋاسىتە كەچۈرمىش ۋە ھېسسىياتلارغا ئىگە
بولۇپ، باشقىلارنىڭمۇ بۇ جەھەتتىكى كەچۈرمىش ۋە ھېسسىياتلىرىنى
كۆزىتىپ، ئاڭلاپ، شۇنىڭدەك مۇھەببەت ھەققىدىكى ئىلىم
مۇلاھىزىلىرىگە كۆڭۈل قويۇپ ھەمدە بۇرۇنقى مۇھەببەت
لىرىكىلىرىنى ئاڭلىقراق ئۆگىنىپ، بىرقەدەر ئىجتىمائىي ئەھمىيەتكە
ئىگە مۇھەببەت لىرىكىلىرىنى يېزىشقا ئۇرۇنۇپ باقتىم. ھازىر
يېزىۋاتىمەن. بۇنىڭ ئىچىدە «كۆيۈپ قالدۇم مەن ساڭا»، «ئالدىغا
قىزغا»، «ھەيرانمەن»، «تۈگمەس ناخشا»، «ئەلەم»، «قەدىرلەر»،
«مەن سېنى جانان»، «بىر قىزنىڭ ھەسرەتى»، «يىغا تۇتتى مېنى
يەنە باھاردە»، «يىغلىما»، «جانان كېلىدۇ» دېگەن لىرىكىلىرىمنى

بىرقەدەر تۈزۈكمىكىن، دەيمەن. لېكىن بەزى شېئىرلىرىم گەرچە مۇھەببەت تېمىسىغا بېغىشلانغان بولسىمۇ، ئۇنىڭدا مۇھەببەتكە خاس بولغان پىكىر - ھېسسىيات ئوبرازى يوق دېيەرلىك، ئۇنى مۇھەببەتكە خاس يالغۇچ سىياسىي ئىبارلەرنىڭ تىزمىسى دېيىش مۇمكىن. بەزىلىرىدە بولسا نوقۇل ئىشقىي ھېسسىياتلارلا ئىپادىلىنىپ قالدى، ھەتتا مۇھەببەت ھەققىدە ساغلام بولمىغان خاتا پىكىرلەرمۇ ئىلگىرى سۈرۈلدى. مەسىلەن، «مۇھەببەت» دېگەن شېئىرىمدە:

مۇھەببەتنىڭ تىلى يۈرەككە تالىق،
بۇ، ئۇنىڭ ھەممىدىن ئەۋزەللىكىدىن.

دېگەن مىسرالارمۇ بار. بۇنداق پىكىرلەر نوقۇل ئىشقىي مۇھەببەتنى ھەممىدىن ئۈستۈن قويدىغان زىيانلىق خاھىشقا ياردەم بېرىدۇ، بىزنىڭ بۈگۈنكى ياشلىرىمىز بۇنداق لىرىكىلارغا موھتاج ئەمەس. بۇ ھەقتە ماڭا بېرىلگەن بەزى تەنقىدىي پىكىرلەر ھەقىقەتەنمۇ يوللۇق.

بەزى ياشلار مېنىڭ «يىغا تۇتتى مېنى يەنە باھاردا» دېگەن شېئىرىمنى كۆرۈپ، مەندىن "بۇ مۇھەببەت لىرىكىسىمۇ ياكى سىياسىي لىرىكىمۇ؟" دەپ سوراقتى. مەن ئۇلارغا بۇ شېئىر ھەم مۇھەببەت لىرىكىسى ھەم سىياسىي لىرىكا دەپ جاۋاب بەردىم. ئۇلار بۇنىڭغا ئىزاھ تەلەپ قىلغاچقا، ئۇنىڭ يېزىلىش جەريانى توغرىلۇق قىسقىچە توختىلىپ ئۆتەي.

1978 - يىلىنىڭ ئاخىرلىرىدا، مەن ئىلى ۋىلايىتىنىڭ بەزى ناھىيە ھەم گۇۋىشىلىرىنى ئايلىنىپ يۈرۈپ، "مەدەنىيەت ئىنقىلابى" ۋاقتىدا ئېغىر زىيانكەشلىككە ئۇچراپ، ھاياتىدىن ئايرىلغان بەزى قەدىناس بۇرادەرلىرىمنىڭ تەزىيە مۇراسىملىرىغا داخىل

بولدۇم. بۇ مۇراسىملاردا مەرھۇملارنىڭ نامى ئەسلىگە كەلتۈرۈلگەن.
لىكى ئېلان قىلىندى. لېكىن بۇ چاغدا ئۇلارنىڭ خوتۇن، بالا
چاقىلىرى، تۇغقان-بۇرادەرلىرى يەنە بىر قېتىم چوڭقۇر ئاھ
ئۇرۇپ يىغلاپ كېتىشتى. مېنىڭ كۆڭلۈمۈ قاتتىق بۇزۇلدى ۋە
"ئۇلار ھايات بولغان بولسا، بۈگۈنكى كۈندە يىغلىماي، ئۇلار
بىلەن بىللە كۈلگەن بولار ئىدۇق. لېكىن بىز تۆكۈشكە مەجبۇر
بولغان بۇ جۇدالىق يېشى ئۇلارنىڭ پاك ئارزۇ گۈللىرىنى
ياشىتىدىغان يامغۇرغۇ" دېگەن ئويلار كۆڭلۈمدىن كەچتى. ئۇزۇن
ئۆتمەي، بېيجىڭدا ئېچىلغان شېئىرىيەت ئىجادىيىتى يىغىنىغا
باردىم. بۇ يەردە نۇرغۇنلىغان كەسىپداشلار بىر-بىرىمىز بىلەن
ھاياجان ئىچىدە دىدار كۆرۈشتۈق ۋە شېئىرىيەت ئىجادىيىتىنى
گۈللەندۈرۈش توغرىلۇق سۆزلەشتۈق. بىراق مەرھۇم شائىر گو
شياۋچۈەن قاتارلىق يولداشلارنىڭ ئارىمىزدا يوقلۇقى ھەممىمىزنىڭ
كۆڭلىنى بىئارام قىلدى. بەزىلىرىمىز ئۇلارنى ئەسلەپ كۆز يېشىمۇ
قىلدۇق. مەن گو شياۋچۈەننىڭ يولدىشىنى يوقلاپ بارغىنىمدا،
ئۇنىڭ كۆڭلى يەنە بۇزۇلدى. بۇ كەيپىيات مېنىڭ ئىلىدىكى
تەزىيە مۇراسىمىدا ئويلىغانلىرىمغا يېڭى ھېسسىياتلار قوشتى.
مەن شۇنداق كەيپىيات ئىچىدە، «يىغا تۇتتى مېنى يەنە باھاردا» نى
يازدىم. بۇ شېئىردىكى لىرىك قەھرىماننىڭ تۆككەن كۆز
يېشى زوراۋانلىق دەستىدە ۋاقىتسىز جۇدا بولغان ئاشىقنى قايتا
ئەسلەپ كۆڭلى بۇزۇلغانلىقىنىڭ، ئەقىدىسىگە سادىقلىقىنىڭ ئىپادىسى
بولۇپلا قالماي، بەلكى ھايات سەپىداشلارنىڭ زىيانكەشلىككە
ئۇچرىغان ئىنقىلابىي قۇربانلارنى سېغىنىش ھېسسىياتى ۋە ئۇلارنىڭ
ئارزۇ گۈللىرىنى سۇغىرىپ ياشىنىتىش ئىرادىسىنىڭ ئىپادىسى

بولغاچقا، بۇ شېئىرنى ھەم مۇھەببەت لىرىكىسى، ھەم سىياسى لىرىكا دەپ ھېسابلايمەن.

بەزى ياش دوستلار "قېرىغاندىمۇ مۇھەببەت لىرىكىسى يازغىلى بولامدۇ؟" دەپ سورىشىدۇ. نېمىشقا بولمىسۇن؟ قېرىغاندىمۇ ئاجايىپ تەسىرلىك مۇھەببەت لىرىكىلىرىنى يازغان شائىرلار ئاز ئەمەسقۇ. شائىرنى بىر ھېسابتا ئارتىسقا ئوخشىتىش مۇمكىن. بىر ئارتىس ئۆزىنىڭ ئىقتىدارىغا قاراپ ھەر خىل روللارنى ئالىدۇ. شائىرنىڭ ئىپادىلەش ئۇسۇلى باشقىچە، ئۇ تېخىمۇ كۆپ خىل روللارنى ئېلىش ئىمكانىيىتىگە ئىگە، بەزىدە ياش يىگىتنىڭ، بەزىدە ياش قىزنىڭ رولىنى ئالىدۇ، بەزىدە ئاتىنىڭ، بەزىدە ئانىنىڭ رولىنى ئالىدۇ، بەزىدە كىچىك بالىنىڭ، بەزىدە بوۋاي - موماينىڭ رولىنى ئالىدۇ. بۇنداق روللارنى ئېلىشقا ئۇنىڭ جىنسى ئالاھىدىلىكى ياكى ساقلى تاقاشمايدۇ. گەپ ئۇنىڭ شېئىرىيەت سەھنىسىدە ئېلىۋاتقان روللارنىڭ ئوبرازلىرىنى ئىپادىلەپ بېرەلىشى ياكى بېرەلمەسلىكىدە. ئۇنىڭ شۇ ئوبرازلار ھەققىدىكى ئىجادىي ئىزدىنىشى، تونۇشى، پىكىر - ھېسسىياتى قانچە ئەتراپلىق، تولۇق بولسا، ئۇنى شۇنچە ياخشى ئىپادىلەپ بېرەلىشى مۇمكىن.

دەۋرىمىز مۇھەببەت لىرىكىلىرىغا، ياشلىرىمىزنىڭ ئالىيچاناب غايە تىكلەپ، ئىشقىي مۇھەببەت يولىدىمۇ ئېزىقماي مېڭىپ، بەختلىك بولۇپ، سوتسىيالىزم ئىشلىرىدىكى ئۆز بۇرچىنى ياخشى ئادا قىلىشىغا مەنئىي ياردەم بېرىدىغان مۇھەببەت لىرىكىلىرىغا موھتاج. شېئىرىيىتىمىزمۇ بۇ ئېھتىياجغا لايىق جاۋاب بېرىش مەجبۇرىيىتىنى ئەستايىدىل ئادا قىلىشقا تېگىشلىك.

سز تەنقىدتىن قورقاسىز؟

بۇرۇن تەنقىدتىن قورقاتتىم. چۈنكى ئۇ چاغلاردا تەنقىد ماڭا ئادەمنىڭ ئىناۋىتىنى چۈشۈرۈپ، باشقىلارغا يامان كۆرسىتىپ قويدىغان، ئادەمنى كېرەكتىن چىقىرىدىغان نەرسىدەك سېزىلەتتى بىراق، كېيىن ماركسىزمنىڭ تەنقىد ھەققىدىكى نۇقتىئىنەزەرلىرىنى ئۆگەنگەنسېرى، پارتىيىمىزنىڭ تەنقىد ۋە ئۆز-ئۆزىنى تەنقىد قىلىش ئىستىلىنىڭ ئىجابىي نەتىجىلىرىنى كۆرگەنسېرى، جۈملىدىم ئۆزەم مۇ ئۇنىڭدىن بەھرىمەن بولغانلىقىم ئۈچۈن، تەنقىد ياخشى-ياماننى ئايرىپ بېرىدىغان، ئادەمنى ئالغا باستۇرۇش رولىغا ئىگە كۈچلۈك مەنىۋى قورال ئىكەنلىكىنى چۈشىنىشكە باشلىدىم. ئەدەبىيات تەنقىدىگە ئائىت بىرمۇنچە ئىلمىي ئەسەرلەرنى كۆرگەندىن كېيىن، ئۇنىڭ ئەدەبىي ئىجادىيەتنىڭ كۈچلۈك ھامىيىسى، ياردەمچىسى، ھەتتا يېتەكچىسى ئىكەنلىكىنى چۈشەندىم. بىزدە ئازادلىقتىن كېيىن يېزىلغان ئەدەبىي تەنقىد ماقالىلىرىنىڭ بەزىلىرى خېلى ياخشى رول ئوينىدى. بىراق "سول" ئىدىيىۋى ئېقىم ئەۋج ئالغان مەزگىللەردە، بولۇپمۇ ئاپەتلىك ئون يىل ئىچىدە ئەدەبىي تەنقىد دېگەن نەرسە ئاساسىي جەھەتتىن بەدەۋىي كالتەككە ئايلىنىپ كەتتى، ئەدەبىياتىمىزغا ئېغىر بۇزغۇنچىلىق سالىدى. ئۇنىڭ زىيىنى ئەدەبىي ئىجادىيەتتىكى زىيانلىق نەرسىلەرنىڭ تەسىرىدىن نەچچە ھەسسە چوڭ بولدى. شۇنىڭ نەتىجىسىدە ئەدەبىي تەنقىد دېگەن ناممۇ قۇلاققا چىرايلىق ئاڭلانمايدىغان ئۇنىڭ بىلەن شۇغۇللىنىش بولمىغۇر ھەرىكەتتەك سېزىلىدىغان

كەيپىيات پەيدا بولۇپ قالدى. بۇ ھەقىقەتەنمۇ ئېچىنشلىق ئەھۋال.

ئازادلىقتىن كېيىنكى ئۇيغۇر ئەدەبىي تەنقىدچىلىكىدە، مېنىڭ ئەسەرلىرىم ئۈستىدە بىرمۇنچە تەنقىدلەر يېزىلدى. ئۇنىڭ بەزىلىرى ياكى بەزى نۇقتىئىنەزەرلىرى ماڭا ياردەم قىلىش، ئىلھام بېرىش رولىنى ئوينايدى. ئەمما بەزى كالتەك تۈسكە كىرگەن تەنقىدلەردىن ئىجابىي تەسىر ئالالمىدىم. ئۇنىڭدىكى ئەقىلغە سىغمايدىغان ئەيىبلەشلەرنىڭ تولىسى تەنقىدچىگە سول ئىدىيەۋى ئېقىم تەرىپىدىن زورلاپ تېكىلغان ۋەزىپە ئىدى. مەن ئۆزۈممۇ بىرقانچە ئەدەبىي تەنقىد يازدىم، ئۇنىڭدىمۇ كالتەكچىلىك دولقۇنىغا ماسلىشىش ئىپادىلىرى خېلى بار. دېمەك، مەنمۇ ئەدەبىي تەنقىدنىڭ ئىناۋىتىنى چۈشۈرىدىغان بولمىغۇر ئىشتىن خالىي بولالمىدىم. بۇنىڭغا خىجىل بولماي بولامدۇ؟!

”تۆت كىشىلىك گۇرۇھ“ بىتچىت قىلىنغاندىن كېيىن، بولۇپمۇ 3- ئومۇمىي يىغىندىن كېيىن ئەدەبىي تەنقىدچىلىكمۇ قايتىدىن باش كۆتۈرۈپ، ئەدەبىي ئىجادىيەتنىڭ بىر ياردەمچىسى بولۇش ئىمكانىيىتىگە ئېرىشتى. بىراق مەنمۇ بايلىقىمىزنىڭ كەملىكى، ئەدەبىي تەنقىد ھەققىدىكى چۈشەنچىنىڭ ئاجىزلىقى، بولۇپمۇ ئىنتايىن ”سول“ ئىدىيەۋى ئېقىمنىڭ تەسىرىدىن ئۈزۈل-كېسىل قۇتۇلۇش قىيىن بولغانلىقى ئۈچۈن، ساغلام ئىلمىي ئەدەبىي تەنقىدچىلىكنى شەكىللەندۈرۈش ۋە تەرەققىي قىلدۇرۇش ئاسانغا چۈشمەيدۇ. شۇڭا بۇ جەھەتتە خېلى زور تىرىشچانلىق كۆرسىتىشكە توغرا كېلىدۇ.

بىز ئىلمىي تەنقىدكە موھتاج. لېكىن ئۇنىڭ تەلتۆكۈس

ئىلمىي، توغرا بولۇشىنى تەلەپ قىلىشىمۇ مۇمكىن ئەمەس. ھ
ئۇلۇغ تەنقىدچىلەرمۇ خاتا پىكىرلەرنى ئوتتۇرىغا قويۇشتا
خالىي بولالمىغانغۇ. لېكىن شۇنى چوقۇم تەلەپ قىلىشقا ھەقىقەت
مىزكى، ئەدەبىي تەنقىدچى تىرناق ئاستىدىن كىر كولىغۇچ
بولماي، بەلكى ئەدەبىي ئىجادىيەتنىڭ مۇۋەپپەقىيەتلىرىنى
ھەممىدىن كۆرە ئېنىق كۆرۈپ، ئۇنى قىزغىن سۆيىدىغان بولۇشى
يازغۇچى، شائىرلارنىڭ كانىيى بولماي، بەلكى ئۇلارنىڭ ئە
سەمىي دوستى، مەسلىھەتچىسى بولۇشى، ئارىغا تەپرىقە سالغۇچ
بولماي، بەلكى ئەدەبىيات قوشۇنىنىڭ ئىتتىپاقلىقىنى كۆز قارچۇغۇدە
ئاسرىغۇچى بولۇشى لازىم. بۇنىڭغا ئەمەل قىلماي تۇرۇپ
ئىلمىيلىكتىن سۆز ئاچقىلى بولمايدۇ.

بىزدە ھېلىمۇ شۇنداق بىر خىل كەيپىيات مەۋجۇت، بىرە
تەنقىدچى بىرەر ئاپتور ئۈستىدە ياكى ئۇنىڭ بەزى ئەسەرلىرى
ئۈستىدە تەنقىدىي ماقالە ئېلان قىلسا، جەمئىيەتتە: "پالان
پۇستاننىڭ تاناۋىنى تارتىۋېتىپتۇ، رەسۋاسنى چىقىرىۋېتىپتۇ
دەيدىغان كىشىلەر خېلى بار. بۇ، بولۇپمۇ بىر جەھەتتىن تەنقىد
كالتەككە ئايلىنىپ قالغان مەزگىللەردە پەيدا بولغان كەيپىياتنىڭ
قالدۇقى. يەنە بىر جەھەتتىن تەنقىدكە تەنقىدىي نۇقتىدىن
قارىيالماسلىقنىڭ ئىپادىسى. ئەدەبىي ئىجادىيەت تەنقىدكە موھتاج
بولغىنىدەك، تەنقىدمۇ تەنقىدكە موھتاج. تەنقىد مۇشۇنداق
موھتاجلىقتا جاۋاب بەرگەن ئىكەن، ھەرگىزمۇ قورقۇنچلۇق ئەمەس
ئۇنىڭدىن قورقۇشنىڭ ئۆزى قورقۇنچلۇق، ئۇنىڭغا ھەيران بولۇش
بولسا كۈلكىلىك. توغرا تەنقىد ئادەمنى رەسۋا قىلىپ تۈگەشتۈرۈۋەت
مەيدۇ، بەلكى ئالغا باستۇرىدۇ.

قسقىسى، بىز ھازىر ئەدەبىي تەنقىدكە ناھايىتىمۇ تەشنا. ئۇنىڭدىن قورقۇش بەكمۇ ئورۇنسىز. ھەرقانداق تەنقىدكە، ئەستايىدىل، جىددىي مۇناسىۋەتتە بولۇپ، توغرا تەنقىدنى خۇشاللىق بىلەن قوبۇل قىلىپ، تەنقىد قىلىنغانغا ھار ئېلىپ تۈگۈشپ كېتىدىغان كەيپىياتتا بولماسلىقىمىز كېرەك. خاتا تەنقىدنى ھار ئالماسلىقىمىز كېرەك. تەنقىدنى تارىخ سىنايدۇ، تارىخ ئەڭ ئادىل تەنقىدچى.

1977 - يىلى 6 - ئاي.

[Faint handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

نۇر ئوغلنىڭ ناخشىسى

شېئىرىيەت سېپىمىزگە يېڭىدىن كىرىپ كېلىۋاتقان بەزى ياشلار ئۆزلىرىنىڭ ئىجادىي ئىزدىنىش جەھەتتىكى چۇشقۇنلۇقى دەسلەپكى قەدىمىنىڭ خېلىلا پۇختىلىقى بىلەن كىتابخانلارنىڭ ئالاھىدە زوقىنى قوزغىماقتا. بىز شۇنى خۇشاللىق بىلەن كۆرمەك. تىمىزكى، شېئىرىيىتىمىز سەۋىيىلىك يېڭى ئەۋلادلارنىڭ ئىستىراكى بىلەن بارغانسېرى يېڭى قىياپەتكە كىرىۋاتىدۇ. بۇ، بەزىلەرنىڭ "شېئىر كۆپىيىپ كەتتى، مەزىسى قالمايۋاتىدۇ" دېگەن ئەيىبلەش-لىرىنى رەت قىلماقتا، شېئىرىيىتىمىزنىڭ تەرەققىياتىغا ئۈمىدۋارلىق بىلەن قاراش لازىملىقىنى دەلىللەمەكتە. «تارىم» ژۇرنىلىنىڭ 84-يىل 3-ساندا ئېلان قىلىنغان 21 ياشلىق ئەركىن ئىبراھىمنىڭ «نۇر ئوغلەن» قاتارلىق بىر يۈرۈش شېئىرلىرىمۇ شۇ دەلىللەرنىڭ بىرى.

ئالدى بىلەن شۇنى ئېيتىش كېرەككى، بىز بۇ شېئىرلاردىكى تەسەۋۋۇر ۋە ھېسسىياتلاردىن دەۋرىمىز ياشلىرىغا خاس بولغان مەنىۋى گۈزەللىكنىڭ خېلىلا يارقىن شېئىرىي ئوبرازىنى كۆرەلەيمىز. ياش ئاپتور ياكى لىرىك قەھرىمان سۈزۈك دېڭىزغا نەزەر تاشلاپ، ئۇنىڭدا تۇغۇلۇپ، ئەركىن ياشاپ ئۆسۈۋاتقان بېلىجانلارنى كۆرگىنىدە چەكسىز زوقلىنىدۇ، چۈنكى ئۇ بېلىجانلار ھاياتىدىن ئۆزىنىڭ (يەنى دەۋرىمىزدىكى ئەركىن، چۇشقۇن روھلۇق ياشلارنىڭ)

ھاياتىغا ئوخشاپ كېتىدىغان بىر خىل ماھىيەتلىك ھالەتنى بايقاپ قالغان. شۇڭا قەلبىدە شېئىرىي ھېسسىيات قوزغىلىپ ئىختىيارسىز ھالدا:

”ئېھ، بۈگۈن مەنمۇ كىچىك بىر بېلىجان،
مەرىپەت ئوكيانىدا ئۈزۈپ يۈرگەن.
ئانا يۇرت بەختى ئۈچۈن، پەخرى ئۈچۈن
ئىجادتىن ئۈنچە - مارجان سۈزۈپ يۈرگەن“
دەپ ناخشا توۋلايدۇ («بېلىجان سۈزۈك سۇدا يۈرەر ئۈزۈپ»).

ئۇ، نۇرغا - قۇياشقا باققىنىدا، ئۆزىنى بەخت نۇرى بىلەن پەرۋىش قىلىۋاتقان دەۋرگە - قۇياشلىق ۋەتىنىگە بولغان مۇھەببەت كۈيىنى ۋە «نۇر ئوغللىمەن» دېگەن ئىپتىخارلىق ساداسىنى ياڭرىتىش بىلەن بىللە، ئۆز ھاياتىنى نۇرانە دەۋرگە ۋە ئانا ۋەتىنىنىڭ پەرۋىشىگە لايىق مەنلىك قىلىپ ئۆتكۈزۈش ئىرادىسىنى جاكارلايدۇ:

”مەن بىلىمەن نۇرنى شۇنداق مۇقەددەس،
يورۇقلۇققا، ھاياتلىققا زوقلىنىپ.
بەختلىكمەن ئېقىپ كەتسەم يۇلتۇزدەك
بىر زەررىچە يورۇق چېچىپ نۇرلىنىپ.“
(«نۇر ئوغللىمەن»)

ئۇ، باھارنىڭ خۇش پۇراق ھاۋاسىغا تولغان ۋە تاڭ نۇرى بىلەن جۇلالانغان سەھەر مەنزىرىسىنى كۆرگەندە، ئۆزىنى ئاشۇ گۈزەل مەنزىرە قۇچىقىدا ھېس قىلىپ: ”ياشلىقىم تاڭ سەھەرنىڭ جۇلاسىدۇر“ دەپ غۇرۇرلۇق تارىنى چېكىدۇ. («سەھەر ئىلھامى»)

ئۇ، كۈز پەسلىدە سارغىيىپ بەرگىدىن ئۈزۈلۈپ، يەر چۈشكەن غازاڭلارنى كۆرگەندە، ئۇلارنىڭ ئۆز ۋاقتىدا بۈك باراقسانلىقىنى شەكىللەندۈرۈپ، تۆمۈزدا ئىنسانلارغا سايىۋم بولغان يېشىل ياپراقلار ئىكەنلىكىنى كۆز ئالدىغا كەلتۈرۈپ، يەنى ھاياتلىقىدا ئۆزىنىڭ قىممەتلىك ئەجرى بىلەن ئەلنى بەھرىمە قىلغان ۋە بۇ تارىخىي ۋەزىپىسىنى ئۆتەپ بولۇپ، ئانا يەر قوينى كىرىپ كەتكەن ئەجدادلارنىڭ ئوبرازىنى كۆرسىتىپ، ئەلگە ئۆزىنىڭمۇ ئاشۇ ئەجدادلارغا ئوخشاش تارىخىي ۋەزىپىسىنى ئۆتەش ئىرادىسىنى سۈندۈ:

“مەن سۆيۈمەن يېشىللىقنى ھاياتنى،

سېڭىپ كەتتى سۆيگۈم ئاشۇ ياپراققا.

ياپراقچىلىك بولسا ئىدى قىممىتىم،

ئارمانىزدىم كۆۈلەمسەممۇ تۇپراققا.”

(«غازاڭ قەسىدىسى»)

ئۇ، پەرۋاز قىلىۋاتقان قۇشنى كۆز ئالدىغا كەلتۈرگەندە، ئۇنىڭ بورانلارنى يېرىپ ئۇچىدىغان جەسۇر قانىتىدىن ئۆزىنىڭ يۈكسەك غايە يولىدىكى جۇشقۇن ئۈمىدىنىڭ تىمسالىنى كۆرىدۇ ۋە شۇڭا مۇنداق دەيدۇ:

“مەن بىر قۇشمەن، ئۈمىد مېنىڭ قانىتىم،

ئۇچماقتىمەن كۆك قەرىگە ئىنتىلىپ.

.....

(«مەن بىر قۇشمەن»)

مېنىڭ ھېس قىلىشىمچە، بۇ شېئىرلاردا تېما ئاساسىي جەھەتتىن

ھەل قىلىنغان. ياش ئاپتور ئۆزى نەزەر سالغان نەرسە، ھادىسىلەردىن ماھىيەتلىك پىكىر تېپىپ، ئۇنى خېلىلا روشەن يورۇتۇپ بەرگەن. دېمەك، ئۇ لىرىك قەھرىمان سۈپىتىدە "نۇر ئوغللىمەن" دېيىشكە ھەقلىق. شۇڭا مەنمۇ بۇ شېئىرلارنى "نۇر ئوغللىنىڭ ناخشىسى" دەپ ئاتىدىم.

بۇ يەردە يەنە بۇ شېئىرلارغا ئالاھىدە بەدىئىي زىننەت كىرگۈزۈپ تۇرغان ئايرىم مىسرالار ئۈستىدە گەپ قىلماي ئۆتۈپ كەتسەك بولماس.

ئالدى بىلەن، "دولقۇنلار چوڭ قىلىدۇ ئەللىي ئېيتىپ..." دېگەن مىسراغا نەزەر سالايلى: بۇنىڭدا دېڭىز بىلەن بېلىجاننىڭ مۇناسىۋىتى باشقا بىر تۈستە، بەكمۇ جىلۋىدار ئەكس ئەتكەن ياكى جانلىق، ھەرىكەتچان، تەسىرلىك كارتىنىغا كۆچكەن.

"بەختلىككەن ئېقىپ كەتسەم يۇلتۇزدەك
بىر زەررچە يورۇق چېچىپ نۇرلىنىپ."
دېگەن مىسرالاردا خۇنۇك ھالدا دۇنيادا ئۇزۇن ئۆمۈر كۆرۈشتىن، قىسقا بولسىمۇ نۇر چاقىنغاندەك ياشاپ ئۆتۈشنىڭ تەسىرلىك، يوشۇرۇن سېلىشتۇرمىسى بار. "يالتىرار كىرىستالدەك سۈزۈك شەبنەم ئاسقاندەك لەئىلى - ياقۇت چۆپلۈكلەرگە"

دېگەن مىسرالارنى ئوقۇغىنىمىزدا گويا بىز شەبنەم قونغان ئوت - چۆپلۈك مەنزىرىسىگە قاراپ نېرى كەتكۈمىز كەلمەيدىغان ھالەتكە كېلىمىز. ئۇنى قىزنىڭ ۋىسال پەيتىدە كىرىپكىلىرىدە ئوينىغان شادلىق يېشىغا ئوخشاشقىنىدا، تېخىمۇ ھاياجانلىنىپ كېتىمىز.

“قۇچاق ئاچار ئەجەل ھامان بىر كۈنى

ئۆمۈر چەكلىك، بارماس ئانچە ئۇزاققا.

ئىجاد بىلەن ئۇزارتىمەن ئۆمۈرۈمنى

ھەر مىنۇتتىن گۈل كەلتۈرۈپ ھاياتقا.

دېگەن مىسرالاردىن، چەكلىك ئۆمۈرنى ئۇزارتىش ئۈچۈن، ۋاقتنى

تىزگىنلەپ، ئۆلمەس ئىجادىي ئەجىر ئىزى قالدۇرۇش لازىم. دېگەن

ئەقلىيە پىكىرنىڭ شېئىرىي كۈيىنى ئاڭلايمىز. بۇ بىر كۈپلەپ

راستىنلا رۇبائىي خاراكتېرىنى ئالغان.

يۇقىرىدا كۆرسىتىلگەن تۆت مىسال (ۋە شۇنىڭغا ئوخشاش بەزى

مىسرالار) نى شېئىر مۇزىكىسىنىڭ ئەڭ يېقىملىق ئەۋجىسى دېيىش

مۇمكىن.

بىز شېئىرىيەت سېپىگە يېڭىدىن كىرىپ كەلگەن ئەركىن

ئىبراھىمنىڭ يۇقىرىقى شېئىرلىرىدىن لەززەتلەنگەنلىكىمىز ئۈچۈن

خۇشالمىز ۋە ئۇنىڭ بۇ دەسلەپكى مۇۋەپپەقىيەتلىرىنى تەبرىكلەيمىز.

لېكىن ئۇنىڭ نۇقسانلىرىنى كۆرمەسكە سېلىشىنىمۇ ئۆزىمىزگە راۋا

كۆرمەيمىز.

بىز «نۇر ئوغلىمەن» دېگەن شېئىرنىڭ دەسلەپكى ئىككى

مىراسىغا سىنچىلاپ قاراپ باقايلى:

“نۇرغا چۆمدۈم، نۇر ئىچىدە تۇغۇلدۇم

مەن كۆز ئاچقان چاغدا دەسلەپ ھاياتقا.”

“ھاياتلىققا كۆز ئېچىش” بىلەن “تۇغۇلۇش” بىر مەنىدىكى

گەپقۇ. شۇنداق ئىكەن “نۇر ئىچىدە تۇغۇلدۇم” ئوشۇقچە گەپ

ئەمەسمۇ؟ ئوشۇقچە بولۇشتىن تاشقىرى “مەن كۆز ئاچقان چاغدا

دەسلەپ ھاياتقا” بىلەن “نۇر ئىچىدە تۇغۇلدۇم” نى ئۇلساق، گەپ

چاك باسمايدۇ، مەنتىقە بۇزۇلىدۇ.

“مەن ئۆزەمنى دەيمەن نۇرنىڭ ئوغلى دەپ”

بۇ ياخشى پىكىرنىڭ پەيزىنى مىسرا ئاخىرىسىدىكى ئوشۇقچە “دەپ”
سۆزنى بۇزۇپ قويۇپتۇ. “مەن ئۆزەمنى نۇر ئوغلى دەپ سانايمەن”
دەپ بولماسمىدى؟

“كۆڭلۈمۈ قالدى يورۇپ، دىل سۆيۈنۈپ”

دېگەن مىسرادا ئىشلىتىلگەن “كۆڭۈل” بىلەن “دىل” مەنىداش
سۆز بولغانلىقى ئۈچۈن ئۇلارغا بۇ يەردە ئىككى خىل خاراكتېر
بېرىش ھاجەتسىز. بۇ بىز ئادەتتە ئىشلىتىدىغان “جېنىم سۆيۈنۈپ،
كۆڭلۈم يايىردى” دېگەن سۆزلەردەك ئورۇنلۇق ۋە تەملىك
ئەمەس.

“چاقىرماقتا مېنى ھۈرلۈك پەرسى

قانائەتنى تەرك ئەتتىم دىلىمدىن”

دېگەن مىسرالاردىكى “قانائەت” بىلەن “ھۈرلۈك” نىڭ دېئالېكتى-
كىلىق باغلىنىشى يوق. ئۇ قانائەتنىڭ ئەكسى بولغان، قانائەتلىنىشنى
تەرك ئېتىشكە ئۈندەيدىغان خاراكتېرگە ئىگە پەرى بولۇشى كېرەك
ئىدى.

“ئىجادتىن ئۈنچە - مارجان سۈزۈپ يۈرگەن،”

“ئىجاد بىلەن ئۇزارتىمەن ئۆمرۈمنى”

دېگەن مىسرالاردىكى “ئىجاد” ئەسلىدە “ئىجادىيەت” بولۇشى
كېرەك ئىدى. شۇنداق بولمىغاچقا گرامماتىكىلىق نۇقسان يۈز
بەرگەن.

قارىماققا، ئاپتور “ئېھ” دېگەن ئىملىقنى ئىشلىتىشكە ئامراق
كۆرۈنىدۇ. ھازىرقى ئۇيغۇر يېڭى شېئىرىيىتىدە بۇ ئىملىق بەك

كۆپ ئىشلىتىلىۋاتىدۇ. لېكىن "ئېھ" ئۇيغۇرچە ئىملىق ئەمەس، چۈنكى جانلىق قىلىمىزدا يوق. شائىرلار ئۇنى قانچە جىق تەكرارلىسىمۇ ئۇيغۇر تىلىغا (تۇرمۇشقا) سىڭمەيۋاتىدۇ. شۇڭلاشقا مەن "ئېھ"نى ئىشلەتمىگەن ياخشى دېگەن قاراشتا. ئاپتورنىڭ مەن نۇقسان دەپ كۆرسەتكەن ماساللارنى مۇھاكىمە قىلىپ كۆرۈشىنى، بولۇپمۇ بەدىئىي تىلنىڭ مەنتىقلىق بولۇش تەرىپىگە ئالاھىدە دىققەت قىلىشىنى، شېئىرىيەت ساھەسىدە تېخىمۇ ئەتراپلىق ئىزدىنىپ، مول مەۋە يېرىدىغان ئۈمىدلىك شائىر بولۇپ يېتىلىشىنى ئۈمىد قىلىمەن.

مۇشۇ مۇناسىۋەت بىلەن شۇنداق دېگۈم كېلىدۇ: كېيىنكىلەر بۇرۇنقىلاردىن ئۈزۈپ كېتىشى كېرەك. ئۇنداق بولمىسا، تەرەققىيات بولمايدۇ.

1984 - يىلى 5 - ئاي.

شانلىق دەستۇر

«يەنئەن ئەدەبىيات - سەنئەت سۆھبەت» يىغىنىدا سۆزلەنگەن نۇتۇق» نىڭ 40 يىللىقىنى خاتىرىلىگىنىمىزدە، تەبىئىي ھالدا، جۇڭگو ئىنقىلابىي ئەدەبىيات - سەنئىتىنىڭ 40 يىلدىن بۇيانقى تەرەققىيات يولىنى ئەسلەيمىز ۋە ئۇنىڭ شانلىق مۇۋەپپەقىيەتلىرىنى تەبرىكلەيمىز، چۈنكى بۇ مۇۋەپپەقىيەتلىرى ئاشۇ «نۇتۇق» تا ئالغا سۈرۈلگەن شانلىق ئىدىيە بىلەن يۇغۇرۇلغان. ئېلىمىزنىڭ ئىنقىلابىي ئەدەبىيات - سەنئەتچىلىرى جۇڭگونىڭ كونكرېت ئەمەلىي ئەھۋالىغا ئىجادىي تەتبىق قىلىنغان بىرقەدەر سىستېمىلىق ماركسىزم - لېنىنىزىملىق ئەدەبىيات - سەنئەت ئىدىيىسى ۋە جۇڭگو ئەدەبىيات - سەنئىتىنىڭ «4-ماي» دىن كېيىنكى مۇھىم تەجرىبە - ساۋاقلىرى دەل يەكۈنلىنىپ، توغرا نىشان روشەن يورۇتۇپ بېرىلگەن ئاشۇ ئىدىيە بىلەن قوراللىنىپ، ئەدەبىيات - سەنئەت ساھەسىدە چوڭ بۇرۇلۇش ھاسىل قىلدى. دەۋرنىڭ ئېھتىياجىغا كۈچلۈك مەنئى ئوزۇق تەقدىم قىلىپ، ئېلىمىزنىڭ دېموكراتىك ئىنقىلاب ۋە سوتسىيالىزم ئىشلىرىنى ئىلگىرى سۈرۈشتە مۇناسىپ ھەسسە قوشتى. شۇنداقلا، بۇ «نۇتۇق» تىكى تۈپ ئىدىيە ئەدەبىيات - سەنئىتىمىزنىڭ مۇندىن كېيىنكى تەرەققىياتى ئۈچۈنمۇ يېتەكچى دەستۇر.

يېڭى جۇڭگو ئەدەبىيات - سەنئەت سېپىنىڭ ھەربىر جەڭچىسى

ئۆزىنىڭ خەلق ئالقىشلىغان ھەربىر مۇۋەپپەقىيىتىنى، ئالدى بىلەن «نۇتۇق» تىكى شانلىق ئىدىيىگە مەنسۇپ دەپ ھېسابلايدۇ. جۈملىدىن، مەنمۇ شۇنداق ھېسسىياتتا «نۇتۇق» قا ئاپىرىن ئوقۇيدىمەن، مۇ مېنىڭ ئەدەبىي ئىجادىيەت يولۇمنى يورۇتۇپ بەرگەن ئەھمىيەتلىك مومېنتلارنى زوقلىنىپ ئەسلەيمەن.

مەن يولداش ماۋ زېدۇڭنىڭ ئەسەرلىرى بىلەن 1948 - يىلى ("جۇڭگو يېڭى دېموكراتىك ئىنقىلابىنىڭ بىر تەركىبى قىسمى" بولغان ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابى دەسلەپكى غەلبىگە ئېرىشكەن ئازاد رايونغا مەتبۇئات ساھەسىدە ئىشلەۋاتقان چېغىمدا) تونۇشۇشقا باشلىغان ئىدىم. بۇنىڭ بىلەن ئەقىل كۆزۈم خېلىلا ئېچىلدى، جۇڭگو كومپارتىيىسىنىڭ رەھبەرلىكىگە تەلپۈنۈش ھېسسىياتىم كۈچىيىشكە باشلىدى. شۇڭا، مەن ئېلىمىزدىكى بارلىق مىللەتلەرنىڭ ھەقىقىي ئازادلىقى پەقەت جۇڭگو كومپارتىيىسىنىڭ رەھبەرلىكىدە ئېلىپ بېرىلغان ئىنقىلاب غەلبىسى ئارقىلىق ئەمەلگە ئاشىدىغانلىقىغا، جۈملىدىن ئاز سانلىق مىللەتلەرنىڭ ئەدەبىيات - سەنئىتىمۇ شۇ چاغدىلا ھەقىقىي گۈللىنىش پۇرسىتىگە ئىگە بولىدىغانلىقىغا ئىشەنچ تىكلدىم. «نۇتۇق» نى 1950 - يىلى بىرىنچى قېتىم ئۆگەنگىنىمدە، كۆڭلۈم تېخىمۇ يايىراپ كەتتى. بولۇپمۇ شىنجاڭ يېزىلىرىدا داغدۇغىلىق قانات يېيىشقا باشلىغان يەر ئىسلاھاتى ھەرىكىتى مەزگىلىدە «نۇتۇق» نى كۈرەش ئەمەلىيىتىگە بىرلەشتۈرۈپ ئۆگىنىش نەتىجىسىدە، مېنىڭ ئىدىيىۋى زېمىنىمدىمۇ چوڭ ئىسلاھات يۈز بەردى.

1951 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا بىر تۈركۈم ئەدەبىيات - سەنئەتچىلەر بىلەن بىللە، يەر ئىسلاھاتىنى كېمەيتىش، زومىگەرلەرگە قارشى

تۇرۇش ھەرىكىتى ئېلىپ بېرىلىۋاتقان كۈچا يېزىلىرىدا بولدۇم .
بىزنىڭ ھەممىمىزدە دېگۈدەك ئاددىي تۇرمۇش لازىمەتلىكلىرىدىن
ئىبارەت بىر يۈك - ئاق ھەم بىردىن «نۇتۇق» كىتابچىسى بار
ئىدى . بىز ھەر كۈنى دېھقانلارنىڭ فېئودالسىزىنى ئاغدۇرۇش
كۈرىشىنىڭ تەييارلىق پائالىيەتلىرىگە قاتنىشاتتۇق ، دەردەن
دېھقانلار بىلەن مۇڭدشاتتۇق ، ئايرىم سۆھبەت ۋە چوڭ يىغىنلاردا
ئۇلارنىڭ قانلىق شىكايەتلىرىنى ئاڭلايتتۇق ؛ ئۇلار بىلەن بىللە
سىياسەتكە دائىر ھۈججەتلەرنى ئۆگىنىپ ، مۇزاكىرە قىلاتتۇق .
كەسپداشلار يىغىلىپ «نۇتۇق» نى ئۆگىنەتتۇق ، مۇندىن كېيىن
نېمىلەرنى يېزىش ۋە قانداق يېزىش توغرىلۇق پىكىر يۈرگۈزۈپ ،
ناھايىتى زىچ ۋاقىت ئىچىدىن ۋاقىت چىقىرىپ ، يېڭى سەنئەت
نومۇرلىرىنى تەييارلايتتۇق . كەچقۇرۇنلىرى تەييارلىغان سەنئەت
نومۇرلىرىمىزنى كۆرسىتەتتۇق . ھەتتا بەزىدە ، بىرقانچە كۈن ئۇدا
يول مېڭىپ ، بىرنەچچە يۈز كىلومېتىر مۇساپىنى پىيادە باساتتۇق .
ئارىلاپ ئاچ - توق قالاتتۇق ، قېنىپ ئۇخلىيالايتتۇق . كۈرەشچان
ھايات ئۆزئارا ئىتتىپاقىمىزنى كۈچەيتكەندى ، بىرسىمىزنىڭ
قايغۇسىغا ھەممىمىز تەڭ قايغۇراتتۇق ، بىرسىمىزنىڭ بىرەر
مۇۋەپپەقىيىتى ، بىرەر خۇشاللىقى ئۈچۈن ھەممىمىز خۇشاللىناتتۇق ،
قىسقىسى ، قىيىنچىلىق تارتساقمۇ روھىمىز جۇشقۇن ئىدى ، ماددىي
جەھەتتىن نامرات بولساقمۇ ، روھىي بايلىقىمىز ئېشىپ بارماقتا
ئىدى . قاينام - تاشقىنلىق ھايات ئىچىدە مۇشۇنداق كەيپىياتتا
ياشاش بىزنى بەھرىسىز قالدۇرمىدى .

بىركۈنى مەن ئالا قاغا رايونىدا ئېچىلغان بىر شىكايەت
يىغىنىغا قاتنىشىپ قالدۇم . يىغىندا بىرقانچە دەردەن كەمبەغەل ،

ياللانما دېھقان زومىگەر، پومبېشچىكلار ئۈستىدىن يىغلاپ تۇرۇپ دەرد تۆكتى. مەن ئۇلارنىڭ ئادەم چىدىغۇسىز كۈلپەتلىك كەچۈرمىشلىرىنى ئاڭلاپ، تەنلىرىم جۇغۇلداپ، ئۆزەمنى تۇتالماي يىغلىۋەتتىم. شۇنداق ھالەتتە، بىر ياقىتىن ئاڭلاپ تۇرۇپ، بىر ياقىتىن ئالاھىدە تەسىرلىك ۋەقەلەرنى، ئوبرازلىق سۆزلەرنى خاتىرىلىگەچ، ئىختىيارسىز شېئىر يېزىشقا كىرىشتىم. يىغىندىن كېيىن يەنە بىر ئاز ۋاقىت چىقىرىپ، بۇ شېئىرنى پۈتكۈزۈپ، كەچتە ئويۇن قويۇلغاندا ئىككى مىڭغا يېقىن ئادەمنىڭ ئالدىدا ئوقۇدۇم:

كەمبەغەللەر ئويلىلى

تارتىپ تارتىپ ئۆتكەن دەردلەرنى....
«دەرد» ناملىق بۇ شېئىرنى ئوقۇشۇم بىلەن پۈتۈن مەيدان جىمجىتلىققا چۆكتى. بىرقانچە كۆپلەپ ئوقۇلغاندىن كېيىن، كۆپچىلىك يىغلاشقا باشلىدى. بەزىلەر، ئىختىيارسىز ئورۇنلىرىدىن تۇرۇپ، ئارقا-ئارقىدىن: «زومىگەرلەردىن ئەنتىمىزنى ئالايلى!»، «ئېزىلگەن دېھقانلار قەددىمىزنى كۆتۈرەيلى!» دېگەن شوئارلارنى ياڭرىتىشتى. كۆپچىلىكنىڭ يۈرەكىنى ئەزگۈدەك يىغسى، ھاياجانلىق شوئارلىرى ئالدىدا مېنىمۇ يىغا تۇتتى، لېكىن ئۆزەمنى زورغا بېسىپ، شۇندىمۇ يەنە ئۆكسۈپ تۇرۇپ، شېئىرنى ئوقۇشنى داۋاملاشتۇردۇم، شېئىر تاماملىنىش بىلەن مەيدان تېخىمۇ دول-قۇنلاندى، كۆپچىلىك يەنە ئوقۇپ بېرىشىمنى تەلەپ قىلدى. مەن يەنە ئوقۇدۇم، مەيداندىكى كەيپىيات ئاۋۋالقىدەكلا بولدى؛ شۇندىن كېيىن يېقىن ئارىلىقتا قەيەردە كۈرەش يىغىنى بولسا، شۇ يەرگە بېرىپ بۇ شېئىرنى ئوقۇپ بېرىشىمنى تەلەپ قىلىشىدىغان

بولدى. دەرۋەقە، بۇنداق يىغىنلاردا بۇ شېئىر ئوقۇلغاندىن كېيىن، ئاممىنىڭ كۈرەش كەيپىياتى تېخىمۇ جۇشقونلىنىۋاتتى. بۇ، ماڭا بېرىلگەن ئەڭ قىممەتلىك مۇكاپات ئىدى.

مەن شۇ كەمگىچە يازغان بىرەر شېئىرىمنىمۇ مۇنچىلىك كۆپ ئادەم توپلانغان مەيداندا ئوقۇپ باقمىغان، شۇنداقلا ئۇنى ئاڭلىغان كۆپچىلىكنىڭ مۇنچىلىك ھاياجانلىنىشىنى خىيالىمغىمۇ كەلتۈرۈپ باقمىغان. بۇ يېڭى ئەھۋال مېنى چوڭقۇر ئويغا سالدى. "بۇ شېئىر نېمە ئۈچۈن مۇنچىلىك تەسىر قوزغىدى؟" دېگەن سوئالغا جاۋاب ئىزدىدىم. شۈبھىسىزكى، بۇ، قاينام - تاشقىنلىق كۈرەش ئىچىگە كىرگەنلىكىمنىڭ، كىم ئۈچۈن ئىشلەش مەسىلىسىنى ھەل قىلغانلىقىمنىڭ دەسلەپكى نەتىجىسى، شۇنداقلا سوغۇقتا كىشىلەرگە ئازراق بولسىمۇ كۆمۈر يەتكۈزۈپ بەرگەنلىكىم ئىدى. چۈنكى بۇ چاغدا، نەچچە مىڭ يىلدىن بېرى ھۆكۈمرانلىق قىلىپ كەلگەن زۇلمەتلىك، ئاسارەتلىك فېئودالزىمىنى ئاغدۇرۇپ تاشلاپ، يېزىدىكى ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرىنى ئازاد قىلىش، شىنجاڭ ھەر مىللەت دېھقانلىرىنىڭمۇ جىددىي تەلپىگە ئايلانغان ئىدى. شۇڭا پارتىيىمىز بۇ تارىخىي مۇقەررەرلىكنى چۈشەندۈرۈپ، ئۇلارنىڭ زومىگەر فېئوداللاردىن ھېساب ئېلىپ، قەددىنى كۆتۈرۈشىگە مەدەت بەردى. مۇنداق بىر چوڭ تارىخىي بۇرۇلۇش ئالدىدا خەلقنىڭ ئىنقىلابىي ئەدەبىيات - سەنئىتى ھەرگىزمۇ چەتتە تۇرالمايدۇ، بەلكى بۇ كۈرەشنى قىزغىن ئەكس ئەتتۈرۈپ، بۇرۇلۇش تەرەققىياتىنى ئىلگىرى سۈرۈش ئۈنىڭمۇ ئۇلۇغ تارىخىي بۇرچى. مۇشۇنداق چاغدا ئازادلىققا تەشنا دېھقانلارنىڭ يۈرەك سۆزىنى بىرقەدەر ئەكس ئەتتۈرگەن بىر پارچە شېئىرمۇ خېلى چوڭ رول ئوينايدىكەن.

شۇندىن كېيىن، مەن بۇ يەردىكى دېھقانلار بىلەن خېلىلا
سرداش بولۇپ قالدىم. ئۇلار مېنىڭ يەنە يېڭى - يېڭى شېئىرلارنى
يېزىشىمنى تەلەپ قىلىشتى. بىر كۈنى بىر پېشقەدەم ياللانما
دېھقان: "زومىگەرلەرنىڭ يۈرىكى جىغىلدىغۇدەك بىر ناخشا ئېيتىپ
بولاتتى" دېدى. مەن ئۇنىڭ ئارزۇسىنى چۈشىنىپ، دەرھال
«ئويغىنايلى دېھقانلار» دېگەن بىر ناخشا تېكىستىنى يېزىپ چىقتىم.
يولداش قۇربان ئىبراھىم قاتارلىق بىرنەچچە مۇزىكانتلار مۇزىكىسىنى
ئىشلىدى. ئارىدىن بىرقانچە كۈن ئۆتكەندىن كېيىن بۇ يېزىدا:

ئويغىنايلى دېھقانلار،
يوقۇللۇقنى تارتقانلار!
بىزنى ئەمدى ئېزەلمەس
ئۆيدە ئوڭدا ياتقانلار.
يەر بىزنىڭ، ھۆكۈمەت بىزنىڭ!
نوۋەت بىزنىڭ، ھەقىقەت بىزنىڭ! ...

دېگەن ناخشا ياغراشقا باشلىدى، ئۇزۇن ئۆتمەي، قوشنا يېزىلارغا
تارالدى، بىرنەچچە ئايدىن كېيىن بۇ ناخشا شىنجاڭنىڭ كۆپچىلىك
يېزىلىرىدا دېھقانلارنىڭ كۈرەش مارشىغا ئايلىنىپ كەتتى. دېھ-
قانلار بۇ ناخشىنى كۆپىنچە كۈرەش يىغىنلىرىدا، زومىگەر،
پومېشچىكلارنىڭ مال - مۈلكىنى مۇسادىرە قىلىشقا ماڭغاندا ئالاھىدە
جۇشقۇنلۇق روھ بىلەن ئېيتاتتى. دېگەندەك، بەزى زومىگەر،
پومېشچىكلار "مۇشۇ ناخشىنى ئاڭلىساق، يۈرىكىمىز ئۆز ئورنىدا
تۇرمايدۇ" دېيىشىپتۇ. ماھىيەتتىن ئالغاندا، بۇمۇ «ئويغىنايلى
دېھقانلار» غا تېگىشلىك بىر ئالقىش. مەن بۇ ناخشىغا ئىلھام

بەرگەن خەلقنى ئالقىشلايمەن.

1952 - يىلىنىڭ ئەتىياز مەزگىلىدە مەن قەشقەرگە يەر ئىسلاھاتى سىنىقى ئېلىپ بېرىلىۋاتقان پاختەكلە يېزىسىغا باردىم. يېزىغا كىرە - كىرمەي «ئويغىنايلى دېھقانلار» دېگەن ناخشا ساداسىنى ھايان ئىچىدە ئاڭلىدىم. ئەتىسى، كەچكى ئويۇن قويۇش ئالدىدا كۆپچىلىككە «دەرد»نى ئوقۇپ بەردىم. بۇ يەردىكى كۆپچىلىكنىڭ كەيپىياتىمۇ كۈچادىكىگە ئوخشاش بولدى. بىرمەزگىل ئۆتكەندىن كېيىن، دېھقانلار ھەم خىزمەت ئەترىتىدىكى مەسئۇل يولداشلار: «پاختەكلەدىكى يەر ئىسلاھاتىنىڭ غەلبىسىنى تەبىرىكلەش يىغىنى نامىدىن ماۋجۇشقا تەشەككۈر خېتى يوللىساق، شۇڭا سىز بۇ خەتنى شېئىرىي شەكىلدە يېزىپ بەرسىڭىز!» دېيىشتى. ماۋجۇشقا تەشەككۈر بىلدۈرۈش ماۋجۇشى باشچىلىقىدىكى پارتىيە مەركىزى كومىتېتىنىڭ رەھبەرلىكىدە نەچچە مىڭ يىللىق فېئودالزىمنىڭ زۇلۇم - ئاسارىتىدىن قۇتۇلۇپ، قەد كۆتۈرگەن دېھقانلارنىڭ تەبىئىي ھېسسىياتى ئىدى. مەن كۆپچىلىكنىڭ مەدەت - ئىلھام بېرىشى بىلەن شېئىرنى يېزىشقا كىرىشتم. دەسلەپكى نۇسخىنى دېھقانلار ۋە كادىرلارغا ئوقۇپ بەرگەندە ئۇلار قىزغىن ئىشتىياق بىلەن ئاڭلاشتى ھەمدە تۈزىتىش، تولۇقلاش توغرىلۇق قىممەتلىك پىكىرلەرنى بېرىشتى. مەن پىكىرلەرگە ئاساسەن قايتا تۈزىتىشكە كىرىشىپ، تەبىرىكلەش يىغىنىغا ئۈلگۈرۈتۈپ پۈتكۈزدۈم. يىغىندا ئوقۇپ بېرىلگەندىن كېيىن، كۆپچىلىك ئۇنى خۇشاللىق بىلەن ماقۇللاپ، ئىمزا - بارماقلىرىنى بېسىپ، ماۋجۇشقا يوللىدى، بۇ شېئىرنىڭ بەدىئىي جەھەتتىن ئاجىزلىق تەرىپىنى، مەزمۇنىدىمۇ بەزى نۇقسانلار بارلىقىنى كېيىن مەنمۇ خېلى ھېس قىلدىم. بۇ

مېنىڭ سەۋىيە - ئىقتىدارىم بىلەنمۇ مۇناسىۋەتلىك. لېكىن، ئاساسىي روھىدىن ئالغاندا، دەۋرنىڭ تەلپىگە، قەد كۆتۈرگەن دېھقانلارنىڭ ھېسسىياتىغا بىرقەدەر يېقىن ئىدى. شۇنداقلا، ئۇ، مېنىڭ «نۇتۇق» نى ئۆگەنگەندىن كېيىن، ئۇنىڭ ئىجادىي ئەمەلىيىتىدىكى نەتىجىسى توغرىلۇق خەلققە، پارتىيىگە ۋە ماۋجۇشقا سەمىمىيەت بىلەن سۇنغان ئىمتىھان قەغىزىم ئىدى. ماۋجۇشى بۇ خەتنى تاپشۇرۇۋالغاندىن كېيىن، خەنزۇچە تەرجىمىسىنى ئوقۇپ چىقىپ، پاختەكلە دېھقانلىرىغا جاۋاب خەت يازدى. پاختەكلە دېھقانلىرى بۇ جاۋاب خەتكە چوڭ تەنتەنە قىلدى، مەنمۇ چوڭقۇر ھاياجانلاندىم. ئەدەبىي ئىجادىيەتكە بولغان ئىشتىياقم تېخىمۇ كۈچەيدى.

يۇقىرىقى ئەسلىمىلەردىن مەن شۇنى چوڭقۇر ھېس قىلدىمكى، يازغۇچى خەلق ئالقىشلايدىغان ياخشى ئەسەر يارىتىمەن دېسە، ئالدى بىلەن دەۋرنىڭ تەلپىنى چۈشىنىپ، مەلۇم بىر تۇرمۇش ساھەسىنىڭ ئىچىگە چۆكۈشى، شۇ تۇرمۇشنىڭ بىر ئەزاسىغا، ئۇنىڭدىكى كۈرەشنىڭ بىر جەڭچىسىگە ئايلىنىشى كېرەك، شۇ چاغدىلا ئۇ تۇرمۇشنى سەنئەتكار نۇقتىسىدىن ئەتراپلىق كۆزىتىلەيدۇ، ئەھمىيەتلىك تېمىلارنى تاپالايدۇ، شۇ تېمىغا لايىق تىل سەنئىتىنى ئەركىن جارى قىلالايدۇ. جانلىق، تەسىرلىك ئوبرازلارنى يارىتالايدۇ.

شائىر چۈشەنسە خەلق دىلىنى، خەلق چۈشەنەر ئۇنىڭ تىلىنى.

يازغۇچى دەۋرنىڭ تەلپ - ئېھتىياجىنى چوڭقۇر چۈشىنىپ، ئۇنىڭغا ئۆز ئىجادىي ئەمەلىيىتى بىلەن ماسلاشقاندىلا، دەۋرنىڭ مەنبۇى ۋەكىلىگە ئايلىنالايدۇ. دەۋرنىڭ تەلپ - ئېھتىياجىنى

چۈشىنىش ۋە ئۇنىڭغا ماسلىشىش ھەرگىزمۇ كونكرېت سىياسىي ۋەزىپىلەرگە ماسلىشىپلا شۇنار توۋلاش دېگەنلىك ئەمەس، بەلكى دەۋر تەرەققىياتىنىڭ مۇقەررەر يۆنىلىشىنى، ئۇنىڭ تۈپ ئېھتىياجىنى چۈشىنىپ، زۆرۈر، ئەھمىيەتلىك تېمىلارنى تاللاش ۋە شۇ تېمىغا خاس تېپىپكەشكەن ئوبرازلار يارىتىش ئارقىلىق جەمئىيەتكە تەسىر كۆرسىتىپ، دەۋر تەرەققىياتىنى ئىلگىرى سۈرۈش ئۈچۈن تىرىشىش كېرەك، دېگەنلىك. روشەنكى بۇنىڭدىن دەۋرنىڭ رېئال ۋەقە ۋە قەھرىمانلىرىنى ئەكس ئەتتۈرۈش تەلپى ئالاھىدە گەۋدىلىنىدۇ. لېكىن، بۇنى ھەرگىزمۇ "كالىندارچىلىق"قا، سىياسىي ئۇقۇم ۋە قىلىپلارغا قايىلاشقا ئالماشتۇرۇۋېلىشقا بولمايدۇ. ھەر بىر دەۋرنىڭ خىلمۇخىل تۇرمۇش ساھەسى — ئەدەبىيات ئۈچۈن خىلمۇخىل تېمى مەنبەسى. لېكىن، دەۋر ئېقىمى ۋە تۇرمۇش ساھەلىرىنىڭ تەرەققىياتى ۋە ئەھمىيىتى ھەمىشە مۇتلەق تەكشى بولمىغاچقا، بۇ مەنبەلەردىن ھەمىشە ئوخشاشلا ئەھمىيەتلىك تېمى چىقىۋەرمەيدۇ. ئەدەبىيات تارىخى بىزگە شۇنى چۈشەندۈرىدۇكى، قايسى ئەلنىڭ، قايسى مىللەتنىڭ، قايسى تۇرمۇش ساھەسىنىڭ، قايسى دەۋرنىڭ قايسى باسقۇچتىكى ئەھمىيىتى قانچە چوڭ بولسا، ئۇنىڭ ئەدەبىيات تېماتىكىسى ئۈچۈنمۇ ئەھمىيىتى شۇنچە چوڭ بولىدۇ. باشقىچە قىلىپ ئېيتقاندا، ئەھمىيىتى زور ئۇلۇغ ئەسەرلەرنىڭ مەيدانغا چىقىشى مەلۇم مىللەتنىڭ مەلۇم دەۋردىكى تارىخىي ئەھمىيىتى زور بولغان ئۇلۇغ پائالىيەتلىرى بىلەن مۇناسىۋەتلىك. مەسىلەن، قىرغىزلارنىڭ ئۆز ۋاقتىدىكى دۇنياۋىي تەسىر پەيدا قىلغان تارىخىي ئەھمىيەتلىك قەھرىمانلىق پائالىيەتلىرى مەۋجۇت بولمىغان بولسا «ماناس» تەك ئالەمشۇمۇل يىرىك داستاننىڭ مەيدانغا چىقىشىنى تەسەۋۋۇر قىلىش

مۇمكىن ئەمەس ئىدى. شۇنىڭدەك، لۇشۇندەك ئۇلۇغ سەنئەتكارنىڭ ئىجادىي پائالىيىتىنى "4-ماي" ھەرىكىتىدەك زور تارىخىي ئەھمىيەتلىك ۋەقەلەردىن ئايرىپ قاراشقا بولمايدۇ. ئېلىمىز ئىنقىلابىنىڭ قوراللىق كۈرەش مەزگىلىدە ھەربىي تۇرمۇش ساھەسىنىڭ ئەھمىيىتى ھەممىدىن چوڭ بولغانىدى، يەر ئىسلاھاتى مەزگىلىدە يېزىدىكى كۈرەشنىڭ ئەھمىيىتىمۇ شۇنداق زور بولغانىدى. شۇڭا بۇ ساھەدىكى ئۇلۇغ ۋەقەلەر ئەدەبىياتىمىزنىمۇ زور ئەھمىيەتلىك تېمىلار بىلەن تەمىنلىدى. بۈگۈنكى كۈندىكى تۆتىنچى زامان ئۇلاشتۇرۇشتىن ئىبارەت زور تارىخىي ئەھمىيەتلىك ئىش توغرىلۇقمۇ شۇنداق دېيىش مۇمكىن. ئەدەبىي ئەسەرنىڭ رېئال ئەھمىيىتىمۇ، تارىخىي ئەھمىيەتتىمۇ، ئالدى بىلەن، ئەنە شۇنداق زور ئەھمىيەتلىك تېمىلارنى يورۇتۇپ بېرىشتە. ئەپسۇسكى، بىز زامانىمىزدا يۈز بەرگەن ئەنە شۇنداق تارىخىي ئەھمىيەتلىك زور ۋەقەلەرگە ئائىت تېمىلارنى ئىنتايىن سول ئىدىيىۋى ئېقىمنىڭ كاشىلىسى بىلەن دېگەندەك يورۇتۇپ كېتەلمىدۇق.

بىرمەزگىل ھۆكۈم سۈرگەن ئىنتايىن "سول" ئىدىيىۋى ئېقىمنىڭ بىزنىڭ ئەدەبىياتىمىزغا سالغان بۇزغۇنچىلىقى بەكمۇ ئېغىر بولدى. جۈملىدىن، ئۇ، ئەدەبىياتقا خىلمۇخىل چاكىنا رامكىلارنى بەلگەلەپ، ئىدىيىدىن تېمىغا، سۆزىدىن، قەھرىمان، تىپ، ئوبراز تۇغدۇ-رۇشنى، سۈببىيلىكتىن خاھىشقا بۇرمىلانغان رېئاللىقنى قۇراق چاپان قىلىپ كىيىدۈرۈشنى تەكىتلەپ، ئەدەبىياتنىڭ دەۋر بىلەن، سىياسىي بىلەن بولغان مۇناسىۋىتىنى بەكمۇ چاكىنلاشتۇرۇۋەتتى. يولداش ماۋ زېدۇڭ «نۇتۇق» تا ئالاھىدە تەكىتلىگەن، تەدبىرنى ئەمەس، ئەمەلىي پاكىتلارنى ئاساس قىلىش كېرەك، دېگەن پىرىنسىپىنى

ئاستىن - ئۈستۈن قىلدۇرۇشتى. نەتىجىدە، تەبىئىيلىك ئورنىغا ياسالما-
 لىق، چىنلىق ئورنىغا ساختىلىق، ئىلمىيلىك ئورنىغا خۇراپاتلىق،
 گۈزەللىك ئورنىغا خۇنۇكلۇك، تەنقىد ئورنىغا توقماقچىلىق دەسسە-
 تىلدى. لىن بياۋ - جياڭ چىڭ ئەكسلىنىقلاپ كۆرۈنۈشلىرى بىتچىت
 قىلىنغاندىن كېيىن، ئەدەبىياتىمىزنىڭ يېڭى باھارى يېتىپ كەلدى،
 زىيانداشلارنىڭ زەھىرى تۈپەيلىدىن بۇزۇلۇشقا باشلىغان ئەدەبىيات
 ئىستىلى، ئىجادىيەت مېتودى توغرا ئىزغا چۈشتى.

بىراقچە يىلدىن بۇيان ئەدەبىياتىمىزدا بارلىققا كەلگەن تارىخىي
 ئەھمىيەتلىك زور مۇۋەپپەقىيەتلەر ماۋزېدۇڭ ئىدىيىسى ھەقىقىي
 قىياپەتنىڭ ئەسلىگە كېلىشى بىلەن، جۈملىدىن، «نۇتۇق» نىڭ تۈپ
 روھىنىڭ ئەسلىگە كېلىشى بىلەن زىچ مۇناسىۋەتلىك، «نۇتۇق»
 تىكى كىم ئۈچۈن خىزمەت قىلىش مەسلىسى ئۇنىڭ يادروسى. ئۇ،
 بۈگۈنكى كۈندە خەلق ئۈچۈن، سوتسىيالىزم ئۈچۈن ئىشلەش
 دېگەن يېڭى مەزمۇن بىلەن جانلاندى. تۆت ئاساسىي پىرىنسىپ
 يەنىلا بىزنىڭ يېتەكچى ئىدىيىمىز. «نۇتۇق» تا ئالغا سۈرۈلگەن
 ئىدىيەلەرنىڭ تەرەققىياتى بولغان "ھەممە گۈللەر تەكشى ئېچىلىش،
 ھەممە ئېقىملار بەس - بەستە سايراش" قاتارلىق قائىدىلەرنى ھەقىقىي
 رەۋىشتە ئىجرا قىلىش زېمىنى كېڭەيدى. بىر جەھەتتىن، خۇراپىي
 رامكىلارنى بۇزۇپ تاشلاپ، ئىجادىي بۆسۈش پەيدا قىلىش؛ يەنە
 بىر جەھەتتىن، بۇرژۇئا ئەركىنلىكى خاھىشىغا تاقابىل تۇرۇش ئەدە-
 بىياتىمىزنى ئۆز بەدىئىي خۇسۇسىيىتى بويىچە تەرەققىي قىلدۇرۇشنى،
 ئۇنىڭ ئىدىيىۋى - بەدىئىي سەۋىيىسىنى ئۆستۈرۈشنى كاپالەتلەندۈر-
 مەكتە. ئىنقىلابىي ئەدەبىيات قوشۇنى ئۆزىنىڭ تارىخىي بۇرچىنى
 بارغانسېرى چوڭقۇر ھېس قىلىپ، كۆپ مىللەتلىك سوتسىيالىستىك

ئەدەبىياتنى گۈللەندۈرۈش روھىنى ئۇرغۇتماقتا. بۇ خىل جۇشقۇن كەيپىيات ئېلىمىزنىڭ ئاز سانلىق مىللەتلەر ئەدەبىياتىدىمۇ ئالاھىدە گەۋدىلەنمەكتە. بۇمۇ، «نۇتۇق» روھىنىڭ ھەقىقىي قىياپەتىنىڭ ئەسلىگە كېلىشى بىلەن ئەدەبىيات ساھەسىدىمۇ پەيدا بولغان ياخشى ۋەزىيەتنىڭ مۇھىم بىر نامايەندىسى.

دەۋرىمىز كىشىلىرىنىڭ يېڭى-يېڭى ئۇلۇغ ئىشلىرى ئەدەبىيات-مىزىدىن يۈكسەك بەدىئىي ئوبرازلارنى، ئادەم قەلبىنى بېزەيدىغان شېئىرىيەت دۇردانىلىرىنى تەلەپ قىلماقتا. خەلقىمىز يېڭى ئۇزۇن سەپەرنىڭ يېڭى داستانلىرىغا موھتاج، تىنچ بولۇش، ئىتتىپاق بولۇش، سوتسىيالىستىك تۆتنى زامانىۋىلاشتۇرۇش، ماددىي ۋە مەنىۋى مەدەنىيەت يارىتىش تارىخىي تەرەققىياتىنىڭ تەقەززاسى، خەلقىمىزنىڭ جانىجان مەنپەئىتى، جۈملىدىن ئەدەبىياتىمىزنىڭمۇ ئەڭ ئەھمىيەتلىك، شەرەپلىك تېماتىكىسى. بىزنىڭ ئەدەبىياتىمىز بۇ جەرياندا ۋۇجۇدقا كەلگەن ئىتتىپاقلىق، ھەمكارلىق نەمۇنىلىرى، سوتسىيالىستىك ۋەتەننىمىزنى جان تىكىپ قوغداشنىڭ قەھرىمانلىق ئۈلگىلىرى، ئىشلەپچىقىرىش، پەن-مەدەنىيەت ساھەسىدىكى پىدا-كارلىق، ئىجادكارلىق نامايەندىلىرى، ئالىيجانابلىق پەزىلەت گۈللىرى بىلەن چاقنىشى كېرەك. شۇنىڭدەك تارىخىي تەرەققىياتقا توسقۇنلۇق قىلغۇچى ئىجتىمائىي ئىللەتلەرنى رەھىمسىز قامچىلاپ، ئەدەبىيات-مىزنىڭ تېماتىك مەزمۇنىنى زور تەزىيىۋى رولغا ئىگە ئوبرازلىق ئىبرەتنامىلەر بىلەن بېيىتىشىمىز لازىم.

سوتسىيالىستىك ئەدەبىيات تارىخىي تېمىلارنى ھەرگىز چەتكە قاقمايدۇ، چۈنكى چىنلىق ۋە سەنئەت تەلپىگە ئۇيغۇن ھالدا يارد-تىلغان تارىخىي تېمىدىكى ئەسەرلەرمۇ رېئال ھاياتىمىزنىڭ كەم بولسا

بولمايدىغان مۇھىم ئوزۇقى، بىز زامانىمىزنىڭ ئۇلۇغ ئادەملىرىنىڭ ئوبرازىنى ئالاھىدە ئېتىبار بىلەن يارىتىش بىلەن بىللە، تارىخىمىز-دىكى بارلىق ئەھمىيەتلىك تېمىلارنىمۇ يورۇتۇپ بېرىشىمىز، ئەدەبىياتىمىزنىڭ بۇ خىل تېمىلارغا تېگىشلىك سەھىپىسىنى ھەرگىز ئاق قويماسلىقىمىز كېرەك.

«نۇتۇق» بىزدىن ماركسىزىملىق ئەدەبىيات - سەنئەت ئىدىيىسىنى دەستۇر قىلىپ، تەجرىبە - ساۋاقلارنىمىزنى يەكۈنلەپ، تارىخىي بۇرچىمىزنى، پارتىيە ۋە خەلق ئالدىدىكى مەسئۇلىيىتىمىزنى يەنىمۇ چوڭقۇر ھېس قىلىپ، تۆت ئاساسىي پرىنسىپ يېتەكچىلىكىدە، خەلق ئۈچۈن، سوتسىيالىزم ئۈچۈن ئىشلەش روھىمىزنى ئۇرغۇتۇپ، ھەممە گۈللەرنى تەكشى ئېچىلدۈرۈپ، كۆپ مىللەتلىك سوتسىيالىستىك ئەدەبىياتىمىزنىڭ گۈللىنىشىگە شانلىق ھەسسە قوشۇشنى تەلەپ قىلىدۇ. بىز بۇ تەلەپكە چوقۇم مۇناسىپ جاۋاب بېرىشكە تېگىشلىك-مىز. «نۇتۇق»نى خاتىرىلىشىمىزنىڭ ئەھمىيىتىمۇ ئەنە شۇنىڭدا.

1982 - يىلى 10 - ئاي.

«تارىم» تېخىمۇ جۇش ئۇرسۇن

«تارىم» نىڭ قەرەللىك - ئايلىق سانىنىڭ 300 گە يەتكەنلىكى، بۇ زۇرنال تارىخنىڭ نشانلاشقا تېگىشلىك بىر قەرنەسى، شۇنداقلا، يېڭى جۇڭگو ئۇيغۇر ئەدەبىياتىنىڭ تەنتەنە قىلىشقا ئەرزىيدىغان بىر قېتىملىق يۇبىلىسى.

«تارىم» (دەسلەپكى نامى «شىنجاڭ ئەدەبىيات - سەنئىتى») نىڭ تۇنجى سانى 1951 - يىلى 8 - ئايدا چىقتى. شۈبھىسىزكى، ئۇنىڭ مەيدانغا چىقىشى ئۇيغۇر ئەدەبىياتى تارىخىدىكى مۇھىم بىر ۋەقە ئىدى. بۇ ۋەقە دەۋرنىڭ ئوبيېكتىپ تەلپىدىن، يەنى شۇ چاغدىكى قاينام - تاشقىنلىق ئىنقىلابى ۋەزىيەت قوزغاتقان يېڭى مەنىۋى ھاياتنىڭ، يېڭى ئىنقىلابى ئەدەبىيات - سەنئەت ھەرىكىتىنىڭ تەرەققىيات تەقەززاسىدىن تۇغۇلدى. شۇڭا «تارىم» گۆدەك ھالەتسىمۇ جامائەتچىلىكنىڭ قىزغىن قارشى ئېلىشىغا ئېرىشتى ۋە بارا - بارا خەلقىمىزنىڭ كەم بولسا بولمايدىغان مۇھىم بىر مەنىۋى ئوزۇقسىغا ئايلاندى.

«تارىم» نى ۋاراقلاپ كۆرۈش ئازادلىقتىن بۇيانقى ئۇيغۇر ئەدەبىياتى تارىخىنىڭ ئاساسلىق سەھىپىلىرىنى ۋاراقلاپ كۆرۈش دېمەك - تۇر. بىز «تارىم» ئارقىلىق ئۇنىڭغا زامانداش ئۇيغۇر ئەدەبىياتىنىڭ تەرەققىيات يولىنى، ئەڭ مۇھىمى، ئۇنىڭ شانلىق ئىجادىي نەتىجىلىرىنى، جۈملىدىن، بۇ نەتىجىلەر ئارقىلىق ئازادلىقتىن بۇيانقى

ئۇيغۇرلار ھاياتىنىڭ بىر قەدەر يورۇتۇلغان بەدىئىي ئوبرازىنى كۆرەلەيمىز، شۇنداقلا بۇ مىللەتنىڭ ئېستېتىك زوق - دىئىتىنىڭ يېڭى تەرەققىيات سەۋىيىسىنىمۇ مۆلچەرلىيەلەيمىز. «تارىم» ئەدەبىي پائالىيىتىمىزنىڭ مۇھىم بىر مۇنبىرى بولۇش بىلەن بىللە ئەدەبىيات قوشۇنىمىزنىڭ مۇھىم بىر تەشكىلاتچىسى بولۇپمۇ رول ئوينىدى. شۇڭا، ئەدەبىياتىمىزنىڭ مۇۋەپپەقىيەتلىرىنى «تارىم» نىڭ تۆھپە - ئەجرىدىن ئايرىپ قارىغىلى بولمايدۇ.

دەۋر بىلەن نەپەسداش، ئاھاڭداش بولۇپ، دەۋرنىڭ تەرەققى - ياتى ۋە ئەدەبىياتنىڭ راۋاجى ئۈچۈن ئەجىر سىڭدۈرۈش - «تارىم» نىڭ ئاساسىي ئېقىمى. ئۇنىڭ بۇ جەھەتتە ئەجىر سىڭدۈرۈلۈشى، ئالدى بىلەن، ئەدەبىيات - سەنئەتنىڭ كىم ۋە نېمە ئۈچۈن خىزمەت قىلىش نىشانىنى ماركسىزم - لېنىنىزم ۋە ماۋ زېدۇڭ ئىدىيىسى بويىچە ئايدىڭلاشتۇرۇش جەريانىنىڭ نەتىجىسى. پارتىيە ئۇنى مۇشۇنداق ئۇلۇغ يېتەكچى ئىدىيىۋى قورال بىلەن تەمىنلىدى. شۇڭا «تارىم» نىڭ تۆھپە - ئەجرىگە بولغان مەنۇنلۇقىمىز پارتىيىگە ۋە ئۇنىڭ توغرا لۇشىيەنگە بولغان مىننەتدارلىقىمىز بىلەن مەنداش.

گۆدەكلىكنى تەسلىكتە ئاخىرلاشتۇرۇش، چاكنى رامكىلارنىڭ ئىسكەنجىسىدە مۇجۇلۇش ۋە ئۇنىڭدىن قۇتۇلۇشقا تىرىشىش، ئوڭۇش - لۇق ۋە ئوڭۇشىز شارائىت ئىچىدە تەكرار - تەكرار ئۆزلەش - پەسىيىش جەريانلىرىنى باشتىن كەچۈرۈپ، كېيىن بىردىن توغرا ئىزغا چۈشۈپ ئالغا ئىلگىرىلەش - ئەدەبىياتىمىز تەرەققىيات يولىنىڭ ئالاھىدە خۇسۇسىيىتى، شۇنداقلا «تارىم» نىڭمۇ ئالاھىدە خۇسۇسىيىتى.

«تارىم» نىڭ دەسلەپكى يىللار سەھىپىسىدىن جاي ئالغان ئەدەب -

يات دەۋرنىڭ مۇھىم تېمىلىرىغا يانداشتى. «تارىم» بۇ جەھەتتە تەشەببۇسكار سۈپىتىدە ئەدەبىيات - سەنئەتچىلەرنى قاينام - تاشقىنىلۇ تۇرمۇش ئىچىگە بېرىپ، ئۇنى قىزغىن ئەكس ئەتتۈرۈشكە رىغبەتلەندۈردى. دەرۋەقە، شۇ تۇرمۇشنى ئەكس ئەتتۈرگەن ئەدەبىيات شەزگىللەردە، بولۇپمۇ يېزىلاردىكى دېموكراتىك ئىسلاھات تەرەققىياتىنى ئىلگىرى سۈرۈشتە ئاكتىپ رول ئوينىدى. بۇ، ئىنقىلابىي تۇرمۇشنى ئەدەبىياتقا، ئەدەبىياتنى تۇرمۇشقا سىڭدۈرۈشنىڭ دەسلەپكى مەنبەسى. ئىدى. بىراق، بۇ يەنىلا گۆدەك ئەدەبىيات ئىدى، تېمىسى چەكلىك ۋە ئۇنى ئىپادىلەش ئىقتىدارى ئاجىز، قېلىپچىلىق، ئابستراكتلىق، شوئارچىلىق خېلى گەۋدىلىك ئىدى. بۇ ئۇنىڭ گۆدەكلىكى سەۋەبىدىن يېڭى تېمىغا چوڭقۇر كىرەلمەسلىكىنىڭ، يېڭى تېمىغا لايىق بەدىئىي ماھارەتنى يېتىلدۈرەلمەسلىكىنىڭ، شۇنىڭدەك ئەدەبىي ئىجادىيەتنىڭ ئۆز قانۇنىيىتىگە زىت ھالدا نۆۋەتتىكى سىياسىي ۋەزىپىلەرگە تېز ۋە زىچ ماسلىشىشقا زورلاشتىن پەيدا بولغان بىر خىل قاتمىللىقنىڭ ئىپادىسى ئىدى.

1956 - يىلى "ھەممە گۈللەر تەكشى ئېچىلىش، ھەممە ئېقىملار بەس - بەستە سايراش" فاججېنىنىڭ جاكارلىنىشى بۇ قاتمىللىقنى دە - لەپكى قەدەمدە بۇزۇپ تاشلىدى، تېمىنىڭ كەڭ، رەڭگارەڭ بولۇشىغا، چوڭقۇرلىشىشىغا، بەدىئىي ماھارەتنى ئۆستۈرۈش جەھەتتىكى يېڭى ئىزدىنىشلەرگە تۈرتكە بولدى. نەتىجىدە بىر مەزگىل ئەدەبىي ئىجادىيەتتە جۇش ئۇرۇپ راۋاجلىنىش ئالامىتى جەۋلان قىلدى ۋە شۇنىڭغا لايىق ئەدەبىي تەنقىدىمۇ بىخ ئۇرۇشقا باشلىدى. "تارىم" بۇ مۇۋەپپەقىيەتلەرنىڭ گەۋدىلىك بىر مۇنبىرىگە ئايلاندى. بىراق، "سول" ئىدىيىسى خاھىشنىڭ كۈچىيىشى، جۈملىدىن ئوڭچىسى ۋە

يەرلىك بىللە تېچىلىككە قارشى ھەرىكەتتە يۈز بەرگەن ھاجەتسىز سۈنئىي دوقال ئەدەبىيات گۈلزارىمىزنى سولاشتۇردى، نۇرغۇن ئىجا-دىي كۈچلەر نابۇت بولدى، ئەدەبىي ئىجادىيەت يەنە تېخىمۇ قاتمال رامكا ئىچىگە چۈشۈپ قالدى، ئەدەبىي تەنقىد «سول» سىياسەتنىڭ ئېھتىياجىغا ماسلىشىپ، كالتەككە ئايلانغىلى تۇردى. 1961-يىلنىڭ ئاخىرىدىن باشلاپ، ھەر ساھەدىكى ئاچچىق ساۋاقلار دەسلەپكى قەدەمدە يەكۈنلىنىپ، ئىشلار بىرقەدەر ئوڭشالغىلى تۇرغانىدى، ئەدەبىياتىمىزدا (گەرچە دەككە-دۈككىلىك ئىچىدە بولسىمۇ) مەلۇم ئۆرلەش ۋەزىيىتى ۋۇجۇدقا كېلىشكە باشلىۋىدى، بىراق ئۇزۇن ئۆتمەي، ئاتالمىش «مەدەنىيەت زور ئىنقىلابى» نىڭ ئاپەتلىك بورىنى چىقىشى بىلەن، ئەدەبىياتىمىز بىراقلا تۇنجۇقتۇ-رۇلدى. بۇ بوران «تارىم» نىمۇ ئۆز تۆھپىسى ئۈستىدىن ئىسيان كۆتۈرگۈزمەكچى بولدى، ئاخىرى ئۈنمۇ تۇنجۇقتۇردى. «مەدەنىيەت زور ئىنقىلابى» نىڭ ئاخىرقى مەزگىللىرىدە «تارىم» قايتا سەھنىگە چىققان بولسىمۇ، لېكىن شەرەپلىك تۆھپە يارىتالمىدى. پەقەت «مەدەنىيەت زور ئىنقىلابى» غا خاتىمە بېرىلگەندىن كېيىن، بولۇپمۇ پارتىيە 11-نۆۋەتلىك مەركىزىي كومىتېتىنىڭ 3-ئومۇمىي يىغىنىدىن كېيىن ئەدەبىياتىمىزنىڭمۇ يېڭى دەۋرى يېتىپ كەلدى، «تارىم» مۇ بارا-بارا يېقىملىق شاۋقۇنلىرىنى ياڭرىتىپ چۈش ئۇرۇشقا باشلىدى. ئەدەبىياتىمىزنىڭ بۇ يېڭى باھارىدا، يازغۇچى، شائىرلىرىمىز ئىدىيە ئازادلىقىغا ئېرىشىپ، تېما جەھەتتىكى چەكلەنگەن رايونلارغا بۆسۈپ كىرىشكە باشلىدى، بەدىئىي ماھارەت جەھەتتە دادىلىق بىلەن ئىزدىنىشكە كىرىشتى، دەۋرنىڭ ئەھمىيەتلىك سوئاللىرىغا بىرقەدەر جانلىق، تەسىرلىك ئوبرازلار ئارقىلىق جاۋاب بېرىپ،

”سول“چىللىق زەھەرلىرىنى تازىلاش، قالايمىقانچىلىقنى ئوڭشاش، جۈملىدىن ئېلىمىزنىڭ تۆتتە زامانئۇيىلىشىشىنى ئىلگىرى سۈرۈش يولىدا ئۆز ئىقتىدارىغا لايىق ئەجىر سىڭدۈردى. بەدىئىي ژانىر ۋە شەكىللەرمۇ كەڭ جارى قىلىنىشقا باشلىدى. «تارىم» نەشر قىلىنىپ، خېلى ئۇزۇن بىرمەزگىلىگىچە ئۇنىڭ سەھىپىسىنىڭ ئاساسىي قىسمىنى شېئىرىيەت ئىگەللىگەن بولسا، ئەمدىلىكتە پروزا مەھسۇلاتلىرى ئالاھىدە گەۋدىلەنمەكتە. ھازىر «تارىم»نى كۆرگەن ئادەم ئۇيغۇر ئەدەبىياتىدا ھېكايىچىلىقنىڭ جانلىنىۋاتقانلىقىنى — پوۋېست، رومان قاتارلىق يىرىك ئەسەرلەرنىڭ ئۈزلۈكسىز مەيدانغا چىقىۋاتقانلىقى، قەلبىيازلىق، ئابستراكتلىقتىن خېلىلا خالىي، ئىندىۋىدۇئاللىقى بىرقەدەر روشەن بولغان تەسىرلىك بەدىئىي تىپلارنىڭ بارلىققا كېلىۋاتقانلىقى ئۇيغۇر ئەدەبىياتىنىڭ يېڭى تەرەققىياتىنىڭ مۇھىم بەلگىسى ئىكەنلىكىنى ئېنىق ھېس قىلالايدۇ. شېئىرىيەت قاتمىل رامكىلاردىن، جۈملىدىن يالىڭاچ شوئارۋازلىق، كالىپنارچىلىق تەسىرىدىن پەيدىنپەي ئازاد بولۇپ، جامائەتچىلىككە ئادەم قەلبىنى زىلزىلىگە سالغۇدەك نازۇك پىكىرلىك بەدىئىي مەھسۇلات-لارنى كۆپلەپ تەقدىم قىلماقتا. شۇنىڭدەك ئۇزۇندىن بېرى گويا ”زەھەر خالىسى“دەك قارىلىنىپ، تىنماي جازالىنىپ كەلگەن ھەجۋىي، يۇمۇرمۇ ئازادلىققا ئېرىشىپ، ھەر خىل ئىجتىمائىي ئىللەتلەرنى قامچىلاش ۋەزىپىسىنى ئادا قىلىشقا كىرىشتى. ئەدەبىي ئىجادىيەتنىڭ يېڭى تەرەققىياتى ئەدەبىي تەنقىدچىلىكنى بىرقەدەر مول ماتېرىيال بىلەن تەمىنلىدى؛ ئىلمىي-بەدىئىي قىممەتكە ئىگە ئەدەبىي تەنقىدمۇ شەكىللىنىشكە باشلىدى. «تارىم» ئۇيغۇر ئەدەبىي تىلىنىڭ بېيىشى، تەرەققىي قىلىشى ئۈچۈنمۇ چوڭ رول ئوينىدى. ئەدەبىياتىمىزدىكى

بۇ يېڭى مۇۋەپپەقىيەتلەر «تارىم» نىڭ ھۆسنىگە ھۆسن قوشتى. «تارىم» ئۇيغۇر يېڭى ئەدەبىياتىنىڭ مۇھىم بىر مۇنبىرى بولۇپلا قالماي، ئۇيغۇر خەلقىنىڭ مىللىي ئەدەبىي مىراسلىرىنى يورۇققا چىقىرىش، مىللىي مىراسلارغا ۋارىسلىق قىلىشىنىڭمۇ تەشەببۇسكار سورۇنى بولۇپ كەلدى. شۇنىڭدەك، خەنزۇ ۋە باشقا قېرىنداش مىللەتلەر ئەدەبىياتىنىڭ نەمۇنىلىرىدىن ھەمدە دۇنيا ئەدەبىياتىنىڭ بىر قىسىم نەمۇنىلىرىدىن ئۇيغۇر يازغۇچىلىرى ۋە كىتابخانلىرىنى بەھرىمەن قىلىش جەھەتتە مۇھىم بىر كۆۋرۈكلۈك رولىنىمۇ ئوينىدى، شۇنداقلا ئۇيغۇر بەدىئىي تەرجىمە ئەدەبىياتىنىڭ شەكىللىنىشىگە ۋە تەرەققىياتىغا مەلۇم تەسىر كۆرسەتتى.

شۇنى ئالاھىدە تەكىتلەپ ئۆتۈش كېرەككى، بۈگۈنكى ئۇيغۇر ئەدەبىياتى قوشۇنى «تارىم» ئاپتورلىرى ئاساسىدا شەكىللەندى ۋە ئۆستى. «تارىم» نەشر قىلىنىشقا باشلىغاندا ئۇنىڭ ئاپتورلىرىنىڭ سانى يۈزگە يەتمەيتتى، ئەمدىلىكتە بولسا مىڭدىن ئاشتى. ئەنە شۇنداق زور بىر قوشۇن «تارىم» نىڭ ھاياتىي كۈچى، پائالىيەت ئىقتىدارى. شۇنىڭدەك «تارىم» مۇشۇ زور قوشۇن ئۈچۈن ئاساسلىق مەكتەپ بولۇپ كەلدى. ئۇيغۇر ئەدەبىي تەھرىرلىك خىزمىتىنىڭ تەرەققىياتى «تارىم» بىلەنمۇ زىچ مۇناسىۋەتلىك. ئۇ، تالانت ئىگىلىرىنى بايقاش، نۇقتىلىق تەربىيەلەش، تەھرىرلىك سەنئىتى بىلەن ئۈلگە كۆرسىتىش ئارقىلىق قوشۇننىڭ كېڭىيىشى، سەۋىيىسىدىن نىڭ ئۆسۈشىگە ئاكتىپ ياردەم بەردى ھەمدە ئۆز قوشۇنىدىن ئۆگىنىش ئارقىلىقمۇ ئۆز سەۋىيىسىنى ئۆستۈرۈپ باردى. ئەدەبىيات-تىمىزنىڭ ئەڭ ھوسۇللۇق ۋەكىللىرى ۋە ئەڭ مۇنەۋۋەر مەھسۇلاتلىرى جامائەتچىلىككە ئاساسەن «تارىم» ئارقىلىق تونۇلدى. بۇ

«تارىم» غىمۇ شەرەپ ئېلىپ كەلدى. ئۇ بۈگۈن مەملىكەت بويىچە ئاز سانلىق مىللەتلەر ئەدەبىي ژۇرناللىرى ئىچىدە تىراژى ئەڭ كۆپ نوپۇزلۇق ژۇرناللارنىڭ بىرى بولۇپ قالدى. ئۇيغۇر يازغۇچىلىرى، كەڭ كىتابخانلىرى بۈگۈنكى كۈندە «تارىم» دەك نوپۇزلۇق بىر ئەدەبىي ژۇرنالنىڭ بولغانلىقى بىلەن پەخىرلىنىدۇ ۋە ئۇنىڭ سانىنىڭ 300 گە يەتكەنلىكىنى ئۇيغۇر ئەدەبىياتىنىڭ بىر يۈزلىنى سۈپىتىدە ئىشەنچلىك دەيدۇ.

«تارىم» سانىنىڭ 300 گە يەتكەنلىكىنى ئىشەنچلىك دەيدۇ. بولغان زور ئۈمىدنىڭ تەنتەنىلىك ئىپادىسى. ئۇ تېخىمۇ چۈش ئۇرسۇن! «تارىم» نىڭ ئېقىمى ئەدەبىياتىمىزنىڭ بېسىپ ئۆتكەن يولى. تەجرىبە - ساۋاقلارنى ئەستايىدىل يەكۈنلەپ تۇرۇش «تارىم» نىڭمۇ دائىملىق ۋەزىپىسى. دەۋرنىڭ ئەدەبىياتىمىزغا بولغان تەلەپ - ئېھتىياجى بارغانسېرى ئاشماقتا. «تارىم» مۇ مۇشۇ تەلەپ ئېھتىياجىغا ئۆز پائالىيىتى بىلەن ئاكتىپ جاۋاب بېرىشكە تېگىشلىك.

پارتىيە مەركىزىي كومىتېتى ئەدەبىياتىمىزنىڭ ساغلام تەرەققىياتى - نىڭ داغدام يولىنى كۆرسىتىپ بەردى. «تارىم» تۆت ئاساسىي پىرىنسىپتا قەتئىي تۇرۇپ، ئىجتىمائىي ئۈنۈمگە ئەھمىيەت بېرىش، ناچار، چىرىك خاھىشلارنىڭ ئەدەبىياتىمىز مەيدانىنى خۇنۇكلەشتۈرۈشىدىن ھوشيار بولۇش بىلەن بىللە، ھەممە گۈللەر تەكشى ئېچىش، ھەممە ئېقىملار بەس - بەستە سايراش قائىدىسىنى ئىزچىل ئىجرا قىلىپ، ئىجادىيەت ئەركىنلىكىگە ئىلھام بېرىش، قاتمىلىق ئالدىدا قورقماي، ئىجادىي بۆسۈشكە رىغبەتلەندۈرۈش، تالانت ئىگىلىرىنى ئىزچىل بايقاش ۋە يۈزلەش، قوشۇننىڭ ئىتتىپاقىنى كۈچەيتىش

شېئىردىكى "مەن" توغرىسىدا

بىر چاغدا مەلۇم بىر "تەنقىدچى" نىڭ مەلۇم بىر شائىرنى ئەيىپ-
لەپ: يازغان شېئىرلىرىدا "مەن" نى كۆپ ئىشلىتىدىغان مەنەنچى "
دەپ قايناپ كەتكەنلىكى ھېلىمۇ ئېسىمدە. ئۇنىڭ قارشىچە، شائىر
ئۆز شېئىرىدا "بىز" دەپ سۆزلىسە، خەلق ئاممىسىغا ۋەكىللىك قىل-
غان، "مەن" دەپ سۆزلىسە، ئۆزىنى گەۋدىلەندۈرگەن بولغۇدەك.
چۈنكى بۇ "بىز" پرولېتارىياتنىڭ ئومۇمىيلىق كۆز قارىشىنىڭ، "مەن"
بولسا بۇرژۇئا شەخسىيە تىپلىكىنىڭ بەلگىسى ئىش. بۇ غەلىتە
مۇلاھىزى، شېئىرنىڭ، جۈملىدىن شېئىردىكى "مەن" نىڭ نېمە ئىكەن-
لىكىنى چۈشەنمەسلىكتىن تۇغۇلغان مۇلاھىزى بولسىمۇ، لېكىن ئۆز
ۋاقتىدا بەزىلەرگە بەكمۇ ئورۇنلۇق پىكىر بولۇپ تۇيۇلغانىدى،
بىراق بۇنداق مۇلاھىزىنى ھازىرمۇ يوق دېگىلى بولمايدۇ.
مەلۇمكى، شائىر شېئىرىدا "بىز" دەپ سۆزلىشىمۇ مۇمكىن، "مەن"
دەپ سۆزلىشىمۇ مۇمكىن. لېكىن "بىز" ياكى "مەن" دېيىش شائىر-
نىڭ كىمگە ۋەكىللىك قىلىپ سۆزلەۋاتقانلىقىنىڭ، كىمنى گەۋدىلەن-
دۈرمەكچى بولغانلىقىنىڭ بەلگىسى ئەمەس، گەپ شېئىردىكى
پىكىردە.

لىرىك شېئىرلاردا شائىر ئومۇمەن "مەن" دەپ سۆزلەيدۇ.
لىرىك شېئىرنى شائىر ئۆزىلا رولغا چىقىدىغان سەھنە دېيىش
مۇمكىن. ئۇ، بۇ سەھنىدە ئۇ خىل ياكى بۇ خىل لىرىك قەھرىمان

سۈپىتىدە ھېسسىي پائالىيەت ئېلىپ بارىدۇ، دۇچ كەلگەن نەرسە، ھادىسىلەرگە ئۆز پوزىتسىيىسىنى، يەنى مۇھەببەت ياكى نەپرىتىنى بىلدۈرىدۇ، ئۇنى مۇئەييەنلەشتۈرىدۇ ياكى رەت قىلىدۇ، قارشى ئالىدۇ ياكى قارشى تۇرىدۇ، ئۇنىڭدىن زوقلىنىدۇ ياكى يىرگىنىدۇ، شادلىنىدۇ ياكى قايغۇرىدۇ، ئۇنى ماختايدۇ، ياكى زاڭلىق قىلىدۇ. شۇنداق ھېسسىي پائالىيەت مۇئەييەن نەرسە ياكى ھادىسىنىڭ شائىرنى تەسىرلەندۈرگەنلىكىنىڭ، ھاياجانلاندۇرغانلىقىنىڭ نەتىجىسى. دېمەك، شائىر ئۆز قەلبىدە قوزغالغان ئاشۇنداق ھېسسىياتنى ئۆز شېئىرىدا ئىپادىلەنگەن ئىكەن، ئۇ چوقۇم لىرىك قەھرىمان سۈپىتىدە "مەن" دەپ سۆزلەشكە ھەقىلىق. ئەدەبىياتتا بىرىنچى شەخس نامىدىن بايان قىلىش بار ئەمەسمۇ (ھەتتا ھەجۋىي شېئىر-لاردا "مەن" ئۆزىنى مەسخىرە قىلىشىمۇ مۇمكىن). بۇ يەردە شۇنى ئۇنتۇماسلىق كېرەك: شېئىردىكى "مەن" ياكى بىرىنچى شەخس ئاغزىدىن سۆزلىگۈچى شائىرنىڭ ئۆزى ھەم ئۆزى ئەمەس. لېكىن شېئىرنىڭ ئىدىيىسى شائىرنىڭ ئۆزىنىڭ.

بىراق بۇ "مەن" ئۆزى ئۈچۈن "مەن" بولماسلىقى، بەلكى كەڭ ئىجتىمائىي ئەھمىيەتكە ئىگە "مەن" بولۇشى كېرەك. ئۆزىنىڭ تار مۇھىتى ۋە تار سۇبېكتىپ خاھىشى بويىچە ئىجتىمائىي پائالىيەت ئېلىپ بارغۇچى "مەن" كىشىلەرگە ئىجتىمائىي ئەھمىيەتكە ئىگە مەنىۋى ئوزۇق بېرەلەيدۇ.

بىزنىڭ شېئىرىيىتىمىزدىكى "مەن" دەۋرىمىزنىڭ ۋەكىلى بولۇشى، ئۇنىڭ تىلى سوتسىيالىستىك قورۇلۇش سېپىدە تارىخى ئىلگىرى سۈرگۈچىلەرنىڭ قەلب ساداسى بولۇشى كېرەك. شۇبھە-سىزكى، بۈگۈنكى دەۋرىمىزنى چۈشەنمىگەن، بۇ دەۋردە ئۇلۇغ

تارىخىي ئەھمىيەتلىك ۋەزىپىلەرنى ئۆز زىمىمىسىگە ئېلىپ كۈرەش قىلىۋاتقان ئاۋانگارتلارنىڭ پەزىلەتلىرىنى، ئۇلارنىڭ نېمىدىن بىزار-لىقى، نېمىگە زوقمەنلىكىنى، جۈملىدىن دادىل ئىسلاھ قىلىشى روھىنى چۈشەنمىگەن "مەن" نىڭ ناخشىسى تارىخ مۇقامىغا ماسلىشالمايدۇ. دېمەك، "مەن" نىڭ ئىجتىمائىي ئەھمىيەتلىك ناخشا ئېيتالغىنى، ئالدى بىلەن، دەۋرىمىزنىڭ تەلپىنى ئۆز تەلپىگە ئايلاندۇرالىشىغا، دەۋرىمىز قەھرىمانلىرى بىلەن ھەمئەپەس بولالىشىغا باغلىق. بۇنىڭ ئۈچۈن، ھاياتنىڭ ئەھمىيەتلىك قاينىمدا، مول قەھرىمانلىق تۇرمۇش ئىچىدە بولۇشىمىز كېرەك. بۇ ئاسان ئەمەس. لېكىن قىممەت نەرسە ئاسان قولغا كەلمەيدۇ. ئاسانغا يۈگۈرۈگەندە، ھوسۇلىمىز چاكانا بولۇپ قالىدۇ، نەتىجىدە تارىخنىڭ مەسخرىسىگە قالىمىز.

بىزنىڭ شېئىرىمىزدىكى "مەن" نىڭ كەڭ ئىجتىمائىي ئاساسقا، رېئال ۋە تارىخىي ئەھمىيەتكە ئىگە "مەن" بولالىشىنىڭ ئالدىنقى شەرتى خەلق ئۈچۈن، سوتسىيالىزم ئۈچۈن ئىشلەش. بۇ ئەڭ ئۇلۇغ مەنئىۋى قۇدرەت. مۇشۇ قۇدرەتنى ئىگىلىگەن "مەن" ھەرگىزمۇ ئۆزى ئۈچۈن "مەن" (چاكانا "مەن") بولۇپ قالمايدۇ، بۇنىڭ ساداسىغا خەلق جور بولىدۇ، تارىخ ئاپىرىن ئوقۇيدۇ.

1984-يىلى 5-ئاي.

ئەدەبىيات بېغىدا "يېرىم دۇنيا" نىڭ گۈللىرىمۇ تەكشى ئېچىلىشى كېرەك

ئىنسانىيەت مەدەنىيىتىنى ئەرلەرلا ياراتقان ئەمەس، ئۇنىڭدا ئاياللارنىڭمۇ ئۇلۇغ تۆھپىسى بار. مەنىۋى مەدەنىيەتنىڭ مۇھىم بىر ساھەسى بولغان ئەدەبىيات تارىخىمۇ بۇنىڭ چوڭ بىر دەلىلى، لېكىن شۇنىمۇ ئېيتىپ ئۆتۈش كېرەككى، ئۆتمۈشتىكى جاھالەتلىك ئىجتىما-ئىي تۈزۈم ئاياللارنىڭ ھەممە جەھەتتىكى ئەركىنلىكىنى بوغۇپ كەلگەچكە، ئۇلارنىڭ ئەدەبىيات ساھەسىدىكى پائالىيىتىمۇ قاتتىق چەكلىمىگە ئۇچرىغان، شۇنداق بولسىمۇ، تارىختا نۇرغۇنلىغان ئاياللار جاھالەت قاماللىرىنى بۇزۇپ، ئەدەبىيات ساھەسىدىمۇ پائال-يەت ئېلىپ بېرىپ ئۆچمەس تۆھپىلەرنى ياراتتى.

ئېلىمىزدە "4-ماي" ھەرىكىتىدىن كېيىن، ئاياللار ئازادلىقى يولىدىكى كۈرەشلەر زور ئەھمىيەتلىك نەتىجىلەرگە ئېرىشىشكە باشلىدى. يېڭى جۇڭگونىڭ ۋۇجۇدقا كېلىشىدە جۇڭگو ئاياللىرىنىڭمۇ ھەممە كۈرەش سېپىدە جاپالىق ئەجىر-تۆھپىسى زور، جۈملىدىن ئۇلارنىڭ ئىنقىلابىي ئەدەبىيات ساھەسىدىكى پائالىيەتلىرىمۇ ئاشۇ ئەجىر-تۆھپىنىڭ مۇھىم بىر تەركىبىي قىسمى.

ئازادلىقتىن كېيىن، ئېلىمىزدە ئاياللار ئازادلىقى تۈپ كاپالەتكە ئېرىشتى. ئاياللارنىڭ سىياسىي، ئىجتىمائىي ئورنىنىڭ ئۆزگىرىشىگە ئەگىشىپ، ئۇلارنىڭ ئىلىم-پەن، مەدەنىيەت ساھەسىدىمۇ ئۆز

رولىنى جارى قىلدۇرۇش ئىمكانىيىتى زور دەرىجىدە كېڭەيدى
جۈملىدىن ئۇلارنىڭ ئەدەبىيات ساھەسىدىكى چالاق پائالىيەتلىرى
خېلى ياخشى نەتىجىلەرگە ئېرىشتى. شىنجاڭ رايونىدىكى ھەر مىللەت
ئاياللىرىنىڭ بۇ جەھەتتىكى ئىجادىي مۇۋەپپەقىيەتلىرىمۇ ئاياللا
ئازادلىقى غەلبىسىنىڭ جىلۋىدار بىر مەنزىرىسىدۇر.

3- ئومۇمىي يىغىندىن كېيىن، شىنجاڭدىكى ھەر مىللەت خەلقىنىڭ
ئەدەبىياتىمۇ جۇش ئۇرۇپ راۋاجلىنىش دەۋرىگە كىردى. بۇ
جەرياندا ئايال يازغۇچىلارنىڭ ئىجادىي پائالىيەتلىرى ۋە ئۇنىڭ
ئىجتىمائىي تەسىرىگە دائىر ئەمەلىي پاكىتلار بىزنىڭ زوقىمىزنى
قوزغىماي قالمايدۇ. ھازىر جۇڭگو يازغۇچىلار جەمئىيىتى شىنجاڭ
شۆبىسىنىڭ ئەزالىرى ئىچىدە ئاياللارنىڭ سانى 24 كە يېتىدۇ. بىرقانچە
يىلدىن بۇيان ئاپتونوم رايون بويىچە ئۆتكۈزۈلگەن مۇنەۋۋەر
ئەدەبىي ئەسەرلەرنى باھالاش- مۇكاپاتلاش پائالىيىتىدە 16 ئايال
يازغۇچى، شائىر مۇكاپاتلاندى.

شېئىرىيەت ساھەسىدە مول ھوسۇل بېرىۋاتقان شائىرە تۇرسۇنئاي
ھۈسەيىن بۈگۈنكى يېڭى ئۇيغۇر ئەدەبىياتىنىڭ كۆزگە كۆرۈنگەن
ۋەكىللىرىدىن بىرسى بولۇپ قالدى. ئۇنىڭ خېلى كۆپ شېئىرلىرىدە
دەۋرىمىز ئاياللىرىنىڭ روھىي قىياپىتى خېلىلا روشەن ۋە تەسىرلىك
ئىپادىسىنى تاپقان، شۇنداقلا ئۇنىڭ لىرىكىلىرىدا ئاياللارغا خاس
نازۇك ھېسسىياتمۇ گەۋدىلىك.

يازغۇچى ئايشەم ئەخمەتنىڭ «ئۆچمەس ئىزلار» رومانى كەڭ
جامائەتچىلىكنىڭ دىققىتىنى قوزغاپ ياخشى باھاغا ئېرىشتى. ئائىلە
ئايالى ھېسابلانغان ئۇچتۇرپانلىق غايىبە ئابدۇراخماننىڭ بىرقانچە
يىلدىن بۇيان يازغان ھېكايىلىرى ئوقۇغۇچىلار ئىچىدە چوڭ قىزد.

قىش قوزغىدى. ئۇنىڭ ئىجادىيەت جەريانىدا دۇچ كەلگەن ھەر خىل قىيىنچىلىقلارنى يېڭىش روھىمۇ ئالاھىدە مەدھىيەلەشكە ئەرزىيدۇ. شۇنىڭدەك تۇرسۇنئاي يۇنۇسنىڭ ھېكايىلەرى، نۇرىيە ئېلاخۇن، دىلبەر قەييۇم ۋە باشقىلارنىڭ شېئىرلىرى جامائەتچىلىكنىڭ قىزغىن ئىشتىياقىنى قوزغاۋاتقان شېئىرلارنىڭ بىر قىسمى. قازاق ئەدەبىياتى ساھەسىدە ئۇلۇقان، رەبھان، شامشىبانۇ، بەتىش، زاھارا، نۇرىيلا، شادەت قاتارلىقلارنىڭ نامى ئالاھىدە ئاتاپ ئۆتۈشكە توغرا كېلىدۇ، جۈملىدىن ئاقىنلار ئېيتىش پائالىيەتلىرىدە قىزغىن ئالاقىغا ئېرىشكەن جامالغان، مەدىقان، بۇۋى مەرى قاتارلىق ئايال ئاقىنلارنىڭ بۈگۈنكى جۇڭگو قازاق ئەدەبىياتى تەرەققىياتىغا قوشقان تۆھپىسىمۇ خېلى چوڭ. باشقا ئاز سانلىق مىللەتلەرنىڭ ئەدەبىياتىدىمۇ كىشىنى خۇشال قىلىدىغان بۇنداق ئامىللار ۋۇجۇدقا كەلمەكتە.

شىنجاڭ رايونىدىكى خەنزۇ ئايال يازغۇچىلىرىنىڭ ئىجادىيەتتە ئىلگىرىلەش قەدىمى خېلىلا گەۋدىلىك بولماقتا. ئۇلارنىڭ ئىچىدىكى شاۋلىيەن، شاڭ جۇسەن قاتارلىقلارنىڭ ئەسەرلىرى چوڭقۇر تەسىرگە ئىگە بولۇپ قالدى.

ئەدەبىي ئىجادىيەت بىلەن بىللە، ئەدەبىي تەرجىمانلىق ساھەسىدىمۇ ئاياللارنىڭ پائالىيەتلىرى كۆزگە كۆرۈنەرلىك نەتىجىلەرنى ياراتتى. بۇ جەھەتتە يولداش تۇرسۇنئاي ساقىم، مەرىيە مەمتىمىن قاتارلىقلارنىڭ ئەمگىكى ئالاھىدە تىلغا ئېلىشقا ئەرزىيدۇ.

بىز شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونىدىكى ھەر مىللەت ئەدەبىياتى ساھەسىدە ئاياللارنىڭ ياراتقان نەتىجىلىرىنى خۇشاللىق بىلەن تىلغا ئالغىنىمىزدا، شۇنىمۇ ئېتىراپ قىلىشىمىز كېرەككى، بۇ ساھەدە

"يېرىم دۇنيا" نىڭ رولى تېخى دېيەرلىك جارى بولغىنى يوق، ئەدەبىيات قوشۇنى ئىچىدە ئۇلارنىڭ ئىگەللىگەن سانى يەنىلا ناھايتى ئاز، شۇنداقلا ئۇلارنىڭ تۇرمۇشقا چوڭقۇر چۆكۈش، بىلىم سەۋىيىسى ۋە كەسپىي ماھارىتىنى ئۆستۈرۈش، ئىجادىيەت بىلەن شۇغۇللىنىش ئىمكانىيىتى خېلىلا چەكلىك. بىز ئايال يازغۇچىلارنىڭ ئۆگىنىش، ئىجادىيەت جەھەتتە ئۆزلىرىنىڭ سۈبېيكتىپ تىرىشچانلىقىنى تېخىمۇ ئاشۇرۇشنى ئۈمىد قىلىش بىلەن بىللە، مۇناسىۋەتلىك ئورۇنلارنىڭ ئۇلارغا ھەر جەھەتتىن كۆڭۈل بۆلۈپ، ئالاھىدە ياردەم قىلىشىنى ئۈمىد قىلىمىز.

1984 - يىل 3 - ئاي -

«ئەزىز سەن ۋە تىنىم، گۈزەل سەن ھامان»

يولداش مىرزاھىد كېرىم بىرقانچە يىلدىن بۇيان شېئىرىيەت بېغىمىزدا خېلى مول ھوسۇل بېرىۋاتقان شائىرلارنىڭ بىرسى. ئۇنىڭ شېئىرلىرىدا سوتسىيالىستىك ۋە تەنگە بولغان مۇھەببەت، سوتسىيالىزم ئىشلىرىغا بولغان زوق - ئىشتىياق بارغانسېرى يېڭى - يېڭى تەسۋىر، يېڭى - يېڭى ئوبرازلىق شېئىرىي پىكىرلەر بىلەن جىلۋىلەنمەكتە. بۇنى «شىنجاڭ گېزىتى» نىڭ 1983 - يىلى 30 - ئۆكتەبىر سانىدا ئېلان قىلىنغان «ۋە تەن قەسدىسى» دېگەن شېئىرىمۇ ئىسپاتلاپ تۇرۇپتۇ. بۇ شېئىر دۇنياغا يېڭى كۆز ئاچقان پەرزەنتكە ئۇنىڭ «بېشىدا تەلمۈرۈپ تۇرغان ئانا» نىڭ ئەجىر - مېھرىنى تەسۋىرلەش بىلەن باشلىنىدۇ. بولۇپمۇ بۇ يەردىكى: «دەيمەنكى جەننەتمۇ ئانا كۆكسەدە» دېگەن مىسرا ئانا ئوبرازىغا خاس يېڭى شېئىرىي پىكىر بىلەن ئادەمنى چوڭقۇر ھايانغا سالىدۇ. بۇ مىسرا ئانىنىڭ رولىنى چوڭقۇر ئىپادىلەپلا قالماي، بەلكى:

«شۇ غەمخور ئانىغا ئانىسەن ۋە تەن، كۆرۈنۈپ تۇرسەن ئانا ھۆسنىدە»، دېگەن مىسرالار شېئىرنىڭ ۋە تەن ئوبرازىنى ئىپادىلەش ئىقتىدارىنى كۈچەيتكەن. ئۇنى ھەتتا شېئىردىكى بارلىق پىكىر تەسۋىرلىرىنى مەزمۇن، مەنىقە ۋە بەدىئىي جەھەتتىن ئۆزىگە باغلاپ تۇرغان قوزۇق دېيىشكە بولىدۇ.

مۇزات - بىزنىڭ مەھەللىۋى تەسەۋۋۇرىمىزدا دۇنيادىكى ئەڭ

سۈرلۈك، مۇزلۇق داۋان. شائىر مۇشۇنداق يەردىمۇ ئۆسكەن
گۈنلەرگە زوقلىنىپ:

«جاھاندا مۇزاتتەك سۈرلۈك داۋان يوق، مۇز يېرىپ
كۆكسىدە يەلپۈنەر لالەك» دەيدۇ. بىز بۇ مىسرالار ئارقىلىق
ئاجايىپ تەبىئەت مەنزىرىسىنى كۆرۈپلا قالماي، بەلكى ۋەتەن-
نىڭ ھەرقانداق قولايىسىز شارائىتىمۇ ھەقىقىي ۋەتەنپەرۋەر
پەزەنتىنىڭ ياشاش، بەھرى بېرىش ئىرادىسىگە توسقۇن بولال-
مايدۇ، دېگەن چوڭقۇر ئىجتىمائىي ئەھمىيەتكە ئىگە پىكىرنىڭ
بەدىئىي سۈرىتىنى كۆرىمىز.

شائىر يەنە نۇرغۇن مىسرالىرىدا سوتسىيالىستىك ۋەتەنچىلىكنىڭ
كۈندىن-كۈنگە گۈزەللىشىپ، ئاۋاتلىشىپ بېرىۋاتقانلىقىدىن تۇغۇلغان
شادلىق ھېسسىياتىنى ئىپتىخار بىلەن ياغدۇرىدۇ. بۇ سوتسىيالىستىك
ۋەتەنچىلىك چىن دىلىدىن سۆيىدىغان، ۋەتەن ئۈچۈن جاپالىق ئەجىر
سىڭدۈرۈشنى ئۆزىنىڭ ۋىجدانى بۇرچى ھېسابلايدىغان، شۇنداق
ئەجىرنىڭ مېۋىسىنى قەدىرلەپ، ئۇنىڭ بىلەن پەخىرلىنىدىغان بارلىق
ھەقىقىي ۋەتەنپەرۋەرلەرنىڭ يۈرەك ساداسى. لېكىن، شائىر ئىپتى-
قاندەك، ۋەتەننىڭ قىزىق ئاپتېتۇسىدىن قېچىپ سايە ئىزدەيدىغان،
سوغۇقلىقتىن قېچىپ ئىسسىق دالدا ئىزدەيدىغان نامەردلەر بار. ھەتتا
چەت ئەلنىڭ ئاجايىپ-غارايىپ ئېزىتىۋەرسىلىرى ئالدىدا سېھىرلىنىپ،
ۋەتەندىن يۈز ئۆرۈيدىغان ئارىسىزلارمۇ بار. شېئىردا شائىرنىڭ
ۋەتەن قەدىرىنى تۆكىدىغان ئارىسىزلاردىن بولۇپ قېلىشتىن ھەزەر
قىلىش ساداسى ناھايىتى كۈچلۈك ۋە تەسىرلىك:

“تامغۇزغىن بۇرئۇمدىن ئوغۇز سۈتىنى،

غېمىڭنى مەن يېمەي ئىزدەسەم راھەت.”

بۇ مىسرالار ھەربىر ۋەتەنپەرۋەرنىڭ شېئىرىي قەسەم نامىسى بولۇشقا ئەرزىيدۇ.

شېئىرنىڭ ئاخىرقى قىسمىدا شائىر ۋەتەن مېھرى ئۈچۈن ئەجرى سىڭدۈرگەن ئەجدادلارنىڭ شەرەپلىك تارىخىي ئىزلىرىغا ئىپتىخار ئەزىزىنى تاشلاش بىلەن بىللە، بۈگۈنكى ئەۋلادلارنىڭ سوتسىيالىستىك ۋەتەن ئۈچۈن تېخىمۇ زور ئەجرى سىڭدۈرۈش ئىرادىسىنى چوڭقۇر ھېسسىياتلىق كۈي بىلەن جاكارلايدۇ:

“تۆت پەسلىڭ مەن ئۈچۈن تۈگمەس داستان،

ئەزىز سەن ۋەتەنم، گۈزەل سەن ھامان.”

ھەربىر كۈپلىتنىڭ ئاخىرىدا تەكرارلىنىدىغان “ئەزىز سەن ۋەتەنم، گۈزەل سەن ھامان” دېگەن مىسرا بۇ شېئىرنىڭ تېماتىك مەزمۇنى.

مەن بۇ شېئىرنى قايتا-قايتا ئوقۇپ، شائىر ئاشۇ تېماتىك مەزمۇننىڭ تەلپىنى خېلى مۇۋەپپەقىيەتلىك ئورۇنلىغان دېگەن ھېسسىياتقا كەلدىم. گەرچە بۇ شېئىر يەنىلا بەزىبىر نۇقسانلاردىن (مەسىلەن، بەزىبىر پىكىر تەسۋىرلىرىنىڭ ئوخشىشىپ كېتىشى ياكى تەكرار بولۇپ قېلىشى، بەزى مىسرالاردا سۆزلەرنىڭ ئانچە راۋان بولماسلىقىدەك كەمچىلىكلەردىن) خالىي بولمىسىمۇ، شائىرنىڭ ئىزدىنىش، يېڭىلىق يارىتىش روھىنىڭ بارغانسېرى ئۆسۈۋاتقانلىقى ئوقۇغۇچىلارنىڭ ئالاھىدە دىققىتىنى جەلپ قىلماقتا. مەنمۇ ئۇنىڭ بۇ روھىنى قىزغىن ئالقىشلايمەن ۋە مۇشۇ روھ بىلەن تېخىمۇ ياخشى مېۋە بېرىشىنى ئۈمىد قىلىمەن.

شائىر ئابدۇخالىق ئۇيغۇرنىڭ ئەدەبىي مىراسى توغرىسىدا

شائىر ئابدۇخالىق ئۇيغۇر مۇشۇ ئەسىرنىڭ 20 - يىللىرى شەكىل-
لىنىشكە باشلىغان ھازىرقى زامان ئۇيغۇر ئەدەبىياتىنىڭ دەسلەپكى
ئەۋلادىغا مەنسۇپ مۇھىم ۋەكىلى.

ھازىرقى زامان ئەدەبىياتى كلاسسىك ئۇيغۇر ئەدەبىياتى ۋە
ئېغىز ئەدەبىياتىنىڭ ئەھمىيەتلىك ئەنئەنىۋى تېمىلىرىغا، ئىدىيىلىرىگە
ھەم بەدىئىي خۇسۇسىيەتلىرىگە ئىجادىي ۋارىسلىق قىلىش، ئۆز
دەۋرىدىكى ئىجتىمائىي زىددىيەتلەر كۆرسىتىشى داۋامىدا بىخ ئۇرغان
دېموكراتىك ئىدىيىلەرگە ھەغدا بولۇش، خەلققە يېقىن، ئاممىباب
ئەدەبىي تىلنى جارى قىلىش ھەمدە بەدىئىي شەكىلدە يېڭىلىق
يارىتىش ئىزدىنىشى ئاساسەن شەكىللەندى. بىز بۇ خۇسۇسىيەتنى
شائىر ئابدۇخالىق ئۇيغۇر ئىجادىيىتىدە ناھايىتى ئېنىق كۆرىمىز.

شائىر ئىجادىي پائالىيەت ئېلىپ بارغان مەزگىل شىنجاڭ رايونىدا
مىلتارىست ياكى زىڭشىن ۋە جىن شۇرىنلار تەختتە ئولتۇرغان فېئودال
مۇستەبىتچىلىك، جاھالەت ۋە مىللىي كەمسىتىش خەلقىنى بىزار
قىلغان، شۇنىڭدەك بۇ خىل چىرىك ھۆكۈمرانلىققا قارشى كۈرەشمۇ
جىددىي رېئاللىققا ئايلانغان دەۋر ئىدى، بۇ مۇشۇ دەۋردىكى ئىلغار
ئىجتىمائىي كۈچلەرنى ۋۇجۇدقا كەلتۈرگەن زېمىن. بۇ كۈچلەر
ئەينى زاماندا شىنخەي ئىنقىلابى، "4-ماي" ھەرىكىتىدىن مەدەت

ئېلىش ھەمدە ئۆكتەبر ئىنقىلابىي ئىدىيىسىنىڭ تەسىرىنىمۇ قوبۇل قىلىش بىلەن ئۆزىدە يېڭى دېموكراتىك ئىدىيىۋى ئېقىمغا مەنسۇپ ئامىللارنى يېتىشتۈرگەن. ئابدۇخالىق ئۇيغۇر ئىجادىيىتى ئەنە شۇ ئامىلنىڭ جانلىق بەدىئىي دەلىلى.

ھازىر قولىمىزدا بار ماتېرىياللارغا قارىغاندا، ئابدۇخالىق ئۇيغۇر ئۆز ئىجادىيىتىنى مۇھەببەت لىرىكىلىرى بىلەن باشلىغاندەك تۇرىدۇ. تەبىئىيىكى، بۇ ياشلىقتا (يېگىتلىكتە) بولۇشقا تېگىشلىك ھېسسىياتنىڭ شېئىرىي ئىپادىسى. بىز بۇ شېئىرلاردا بولۇپمۇ ئۇيغۇر خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىدىكى ئىشقىي قوشاقلار ئەنئەنىسىنىڭ كۈچلۈك تەسىرىنى ھېس قىلىمىز، شۇنداقلا ئۇنىڭدا بۇ تېمىغا مۇناسىپ ھېسسىيات ۋە ئۇنى ئىپادىلەش جەھەتتىكى ئىجادىي روھمۇ خېلى گەۋدىلىك.

شائىر رېئال ئىجتىمائىي زىددىيەتلەر ئىچىگە چوڭقۇر كىرىش، بىلىم ئاشۇرۇپ، يۇرت كېزىپ، نەزەر دائىرىسىنى كېڭەيتىش جەريانىدا شۇ دەۋرنىڭ مۇھىم سىياسىي، ئىجتىمائىي مەسىلىلىرىگە ئۆز ئەدەبىي ئىجادىيىتى ئارقىلىق جاۋاب بېرىش ئۈچۈن ئاكتىپ ئىزدىنىشكە كىرىشكەن.

ئابدۇخالىق ئۇيغۇر ئىجادىيىتىدە بۇرۇنراق ۋە ئىزچىل ئىلگىرى سۈرۈلگەن مۇھىم بىر ئىدىيە—دېنىي خۇراپاتتىن ئىبارەت جاھالەتنى سۆكۈپ، مەرىپەتنى تەرغىپ قىلىش. ئاڭلىق جامائەتكە مەلۇمكى، دېنىي خۇراپات ئۇيغۇرلار تارىخىدىكى ئەڭ ئېچىنىشلىق ھادىسە ۋە ئاقىۋەتلەرنىڭ مۇھىم بىر مەنبەسى، ئۇ ئەسىرلەردىن بېرى مىللەت-مىزنى غەپلەت ئەللىيى بىلەن ئوخلىتىپ، زامانىۋى يېڭى ئاڭنىڭ ئويغىنىشىغا يول قويماي، قالاچلىق ئاسارىتىگە باغلاپ، تەرەققىي قىلىشقا "ئىجازەت" بەرمەي كەلگەن ئالدامچى، مۇتتەھەم، ھۆكۈمران

كۈچ ئىدى، ئۇنىڭ ھۆكۈمرانلىقىغا بويسۇنغان مىللەتنىڭ ئۆزىنى، دەۋرىنى، دۇنيانى چۈشىنىشى، ئۆزىنىڭ ئىنسانىي، مىللىي ھوقۇقىنى، بۇرچىنى جارى قىلالىشى مۇمكىن ئەمەس، ئەلۋەتتە. لېكىن ھەر-قانداق زوراۋان رەزىللىك ئۆزىگە قارشى كۈشەندە تۇغدۇرىدۇ. زوراۋان دىنىي خۇراپاتنىڭ رەزىللىكىنى ئۆز ئەمەلىيىتىدە كۆرۈپ قاتتىق ئازابلانغان، ئىلغار ئىدىيىلەرنى قوبۇل قىلىش نەتىجىسىدە ئۆزىدە ئىسيانكارلىق روھىنى يېتىشتۈرگەن ئىلغار كۈچلەر، جۈملىدىن ئابدۇخالىق ئۇيغۇر بۇ رەزىللىككە قارشى تىخ كۆتۈرۈشكە يېتىندى. ئۇ ئۆزىنىڭ «غەزەپ ۋە زار» دېگەن شېئىرىدا مۇنداق دەپ يازغان:

“پەنگە ماڭساق كۆز ئېچىپ، ‘كاپىر-جەددى’ دەپ قاغىشۇر،
بۇ ھاماقەت دەۋرىدە ئاتەش بولۇپ يانارمەن”،
“ئىلىم-پەندىدىن يوق خەۋەر، باسنى غەپلەت، خەۋپ-خەتەر،
ھالىمىز قۇلدىن بەتەر، قانداق چىداپ تۇرارمەن:”

بىز بۇ مىسرالارنى ئوقۇغۇنىمىزدا، پەن-مەدەنىيەتتىن مەھرۇم بولۇپ، قالاقلقتا قېلىۋاتقان مىللەت (يەنى ئۇيغۇر خەلقى) بىلەن تەرەققىي قىلغان مەدەنىي مىللەتلەر ئارىسىدىكى ئېچىنىشلىق سېلىش-تۇرمىدىن تۇغۇلغان ئەلەملىك پىغاننى، مىللەت ئالدىدا ئۆزلىرى ئەڭ چوڭ گۇناھكار بولۇپ تۇرۇقلۇق، مىللەتكە نىجاتلىق بەخش ئەتكۈچى قىياپىتىگە كىرىۋالغان، ئىلىم-پەنگە ئىنتىلگۈچىلەرنى چوڭ گۇناھكار ساناپ جازالايدىغان مۇنتەھەم جاھالەتپەرەسلەر دەستىدىن ئۆرتىنىپ ئاتەشكە ئايلانغان قەلبىنىڭ ئىسيانكار ساداسىنى ئاڭلايمىز. مەلۇمكى، دىنىي خۇراپات ۋەكىللىرىنىڭ چوڭ دەستىكى بېشىدىكى سەللە، ئۈستىدىكى تون-پەرىجە، قولىدىكى تەسۋى، تەرغىپ

قىلىدىغىنى قۇلچىلىق، كۆزلەيدىغىنى خەلقنى ئالداپ ئۆزلىرىگە
بويۇندۇرۇش ئارقىلىق ھارام مەنپەئەتكە ۋە ئىستىيازاغا ئېرىشىش.
بۇ خىل رىياكارلىق مۇناپىقلىقنى نەپرەت بىلەن سۆكۈش ئۇيغۇر
كلاسسىك ئەدەبىياتىنىڭ مۇھىم بىر ئەنئەنىۋى تېمىسى ئىدى. شائىر
ئابدۇخالىق ئۇيغۇر مۇشۇ ئېسىل ئەنئەنىگە ۋارىسلىق قىلىپ، ئۆزىگە
زامانداش بولغان دىنىي خۇراپات ۋەكىللىرىنىڭ ئەپتى - بەشىرىسىنى
چۇۋۇشنى ئۆزىنىڭ ۋىجدانىي بۇرچى دەپ ھېسابلىدى. شۇڭا:
"يوغان سەللە، ئۇزۇن تونلار بىلەن بىزلەر دىيانەتلىك،
كۆرۈشكە زاھىرەن تەقۋا، كۆرۈنمەستە خىيانەتلىك" دېگەنگە
ئوخشاش مىسرالىرىدا ئاچچىق تەنە ئارقىلىق ئۇلارنىڭ ساختا
ئىقابىنى يىرتىپ، رەزىل ماھىيىتىنى ئاشكارىلىدى.
بىز ئابدۇخالىق ئۇيغۇر ئەسەرلىرىنى سىنچىلاپ ئوقۇغىنىمىزدا
شۇنى ھېس قىلىمىزكى، ئۇنىڭ نەزىرىدە، دىنىي خۇراپات
مۇستەقىل - يەككە ھادىسە بولماي، بەلكى ئۆز دەۋرىدىكى خەلقنى
نادانلىقتا قالدۇرۇشتىن مەنپەئەتدار بولغان مۇستەبىت ھاكىمىيەتنىڭ
مۇھىم بىر ئىجتىمائىي تايانچىسى ئىدى (بۇ نۇقتىسىنىمۇ زەر ئۇنىڭ
«يەجۇجى، مەجۇجى» دېگەن شېئىرىدە ناھايىتى ئوچۇق ئىپادىلەن-
گەن). مۇشۇ نۇقتىدىن قارىغاندىمۇ، ئابدۇخالىق ئۇيغۇرنىڭ دىنىي
خۇراپاتقا قارشىلىقىنى ئادەتتىكى مەرىپەتپەرۋەرلىك دەپلا باھالاش
كەملىك قىلىدۇ. مېنىڭچە، مەرىپەتپەرۋەرلىك ئۇنىڭ دېموكراتىك
ئىدىيىسىنىڭ بىر ئىپادىسى.
دېموكراتىك ئىدىيە ئابدۇخالىق ئۇيغۇرنىڭ فېئوداللىق مۇستەبىت
ھاكىمىيەتكە ئۆچمەنلىكىنى جاكارلىغان شېئىرلىرىدا ئۆزىنىڭ چوڭقۇر
ئىپادىسىنى تاپتى. ئۇ ياشىغان دەۋردىكى مۇستەبىت ھاكىمىيەت ھەر

مىللەت خەلقىنىڭ ئورتاق دۈشمىنى ئىدى، شۇنىڭ بىلەن بىللە، ئۇ ئاز سانلىق مىللەت خەلقىگە قارىتىلغان مىللىي زۇلۇمنىڭ تېخىمۇ ياۋۇز، ھىيلىگەر ۋارىسى ئىدى. شۇڭا ئۇنى ئاغدۇرۇپ تاشلاش ھەر مىللەت خەلقىنىڭ، بولۇپمۇ قوشلاپ زۇلۇم چەككەن ئاز سانلىق مىللەت خەلقىنىڭ جىددىي ئارزۇسىغا، كۈرەش ئەمەلىيىتىگە ئايلاد. خاندې. مۇشۇ ئەسىرنىڭ باشلىرىدىكى بىرقانچە قېتىملىق دېھقانلار قوزغىلىڭى، جۈملىدىن خوجا نىياز ھاجى باشچىلىقىدىكى قوزغىلاڭ ئاشۇ مۇستەبىت ھاكىمىيەتنىڭ زۇلۇمىغا قارشى خەلق غەزەپىنىڭ شىددەتلىك پارتىلىشى ئىدى. خەلق بىلەن قەلبداش بولغان، ئىچكى ئۆلكىلەردىكى ئىنقىلابىي ھەرىكەتلەردىن، شۇنىڭدەك ئۆكتەبىر ئىنقىلابىدىن روھى مەدەت ئېلىپ، ئۆزىدە مەلۇم ئىنقىلابىي ئاڭ يېتىشتۈرگەن ئابدۇخالىق ئۇيغۇر بۇ قوزغىلاڭغا ھېسداشلىق قىلدى ۋە ئۇنى ئەمەلىي ھەرىكىتى بىلەن قوللىدى، بولۇپمۇ قەلەم سېپىدە تۇرۇپ كۈرەشكە ئاكتىپ قاتناشتى.

ئابدۇخالىق ئۇيغۇرنىڭ ئۆز زامانىغا بولغان نارازىلىقى، مۇستەبىت ھاكىمىيەتكە قارشى غەزەپ - نەپرەتتى خېلى بۇرۇنلا ئويغانغان. بۇ ئۇنىڭ «ھار» دېگەن شېئىرىدىكى:

“راست تېپىلماس بۇ جاھاندا، ھەممە ئىش يالغاننىڭكى.”

“ھاكىمى مۇتلەق بولۇپ پارە يەپ، يامبۇ قويۇپ،

ئەينى تۇڭگۇزدەك سەسىرمەك يامۇلدا ياتقاننىڭكى.”

دېگەن مىسرالىرىدا ناھايىتى كەسكىن، ئېنىق ئىپادىسىنى تاپقان. ئۇنىڭ قەلبى كۈرەش بۆرىنىڭ تەقەززا، شۇڭا جەمئىيەتتىكى زۇلۇمغا بولغان سەۋر - تاقەت، كۈرەشكە ئاتلىنىشقا چۈرەت قىلالماسلىق خاھەشى ئۇنىڭ قەلبىنى قاتتىق ئازابلايدۇ. ئۇ، بۇ

ئازابىنى «ئىستىمەس» دېگەن شېئىرنىڭ:

“مىللىتىم تارتقان ئازابغا كۆڭۈل قانداق چىدار،

ئەل غەرب، ئىگرايدۇ، ئەمما تەۋرىنىشى ئىستىمەس.”

دېگەنگە ئوخشاش مىسرالىرىدا چوڭقۇر ھەسرەت، كۈچلۈك تىتىل-

داش ئىچىدە ئىزھار قىلىدۇ. شۇنىڭدەك «باردۇر» دېگەن

شېئىرىدا:

“ئىت ئۇرغاننى تونۇر دەپ بار ئىدى بىر تەمسىلى ئەلنىڭ،

لويى، ئامبالۇ، دارىن دەپ سېمىز باققانىمىز باردۇر.”

دېگەن تەنە ئارقىلىق مۇستەبىت ھاكىمىيەتكە ياخشىچاق بولغۇچىلارغا

نەپرەت تىغىنى سانچىيدۇ. «ئويغان» دېگەن شېئىرىدا بولسا،

خەلققە بىۋاسىتە خىتاب قىلىپ، بوراندىن شەپە بېرىپ، ئويغىنىش -

تەۋرىنىش سىگناللىنى چالىدۇ.

ئابدۇخالىق ئۇيغۇرنىڭ ئۆز دەۋرىگە بولغان مۇناسىۋىتى ئۇنىڭ

«يە جۇجى، مە جۇجى» دېگەن شېئىرىدە تېخىمۇ روشەن گەۋدىلىنىدۇ.

بىز بۇ شېئىردىن شۇ چاغدىكى شىنجاڭ ۋەزىيىتىنىڭ پۈتۈن مەملىكەت

ۋەزىيىتى بىلەن بولغان مۇناسىۋىتىنىڭ ماھىيەتلىك ئىپادىسىنى

كۆرىمىز. ئۇنىڭ نەزىرىدە، گەرچە خانلىق تۈزۈمى ئاغدۇرۇلغان

بولسىمۇ، لېكىن مىلتارىستلارنىڭ شىنخەي ئىنقىلابىغا بۇزغۇن-

چىلىقى، سۇن جۇڭشەن تەلىماتىنىڭ ئاياغ-ئاستى قىلىنغانلىقى،

ئەلدە پارچىلىنىش يۈز بەرگەنلىكى بىرقەبىھ ئاپەت. شۇنىڭدەك ياك

زىڭشىن ھاكىمىيىتىمۇ، جىن شۇرېن ھاكىمىيىتىمۇ ئەنە شۇ

قەبىھ ئاپەتنىڭ شىنجاڭ نۇسخىسى. بىز بۇنىڭدىن ئابدۇخالىق

ئۇيغۇرنىڭ ياك زىڭشىن ۋە جىن شۇرېن ھاكىمىيىتىگە بولغان

ئۆچمەنلىكى تار مىللىي، مەھەللىۋى ھېسسىيات بولماي، بەلكى

مەملىكەتنىڭ ئورتاق تەقدىرىگە ئالاقىدار ئىنقىلابىي روھ ئىكەنلىكىنى
ئېنىق ھېس قىلىمىز.

ئىنسانىيەت تارىخى ئىزچىل ئىسپاتلاپ كەلگەن شۇنداق بىر
ھەقىقەت باركى، ھەرقانداق مۇستەبىت ھاكىمىيەت خەلققە زۇلۇم
سېلىشتا قانچە غالىبلاشسا، ئۆز ھالاكىتىنى شۇنچە تېزلىتىدۇ.
ئابدۇخالىق ئۇيغۇرمۇ ياكى زىڭشىن ھاكىمىيىتىنىڭ، شۇنىڭدەك ئادىمى
ئالماشقان بىلەن يولى، تۈزۈمى ئالماشمىغان جىن شۇرېن ھاكىمىيىتى -
نىڭ ئاقىۋىتىنى مۇشۇ ھەقىقەت ئەينىكىدىن كۆردى، گەرچە زۇلۇمغا
قارشى ھەرىكەتلەر ھەرخىل ئوڭۇشسىزلىقلارغا، دەھشەتلىك زەربىلەرگە
ئۇچرىسىمۇ، ئاخىرى غەلبە قىلىدىغانلىقىغا ئىشەنچ تىكلدى. بىز
شائىرنىڭ «ئۈزۈلمەس ئۈمىد»، «كۆرۈنگەن تاغ يىراق ئەمەس»
دېگەن شېئىرلىرىدا ئىزھار قىلىنغان تەشۋىش - شىكايەتلەردىن
ئۈمىدسىزلىكنى ئەمەس، بەلكى ئازادلىققا ئېرىشىش يولىنىڭ ئەگرى -
توقاي، جاپالىق يول ۋە ئازادلىق جەڭچىسىنى سىنايدىغان مۈشكۈل
ئىمتىھان ئىكەنلىكىنىڭ ھەمدە ئىشەنچ ۋە پىداكارلىق زەپەر مەنزىرە -
لىگە يەتكۈزىدۇ دېگەن ئىدىيىنىڭ ئوبرازلىق ئىپادىسىنى كۆرىمىز.
يۈرەك كۈيىگە ئايلىنغان بۇ پىكىرلەر ئۆز ۋاقتىدا ئېزىلگەن خەلقنىڭ
زۇلۇمغا قارشى قوزغىلىشىغا، كۈرەش ئىرادىسىگە كۈچلۈك مەنبەنى
تۈرتكە بولغان.

ئاخىرى چوڭ بوران يېتىپ كەلدى: 1930 - يىللارنىڭ بېشىدا
خوجا نىياز ھاجى باشچىلىقىدىكى قۇمۇل دېھقانلار قوزغىلىشى
پارتلىدى، كۆپ ئۆتمەي تۇرپانمۇ زىلزىلىگە كەلدى. 1932 - يىلنىڭ
ئاخىرىدا تۇرپان خەلقى ئەكسىيەتچى ھاكىمىيەتكە قارشى قوراللىق
قوزغىلاڭ كۆتۈرۈپ، يېڭى شەھەرنى ئىشغال قىلدى. بۇ زور زىلزىلە

ئابدۇخالق ئۇيغۇر قەلبىگە چوڭقۇر سۆيۈنۈش بەخش ئەتتى. ئۇ ئۆزىنىڭ «مۇزلىدى» دېگەن شېئىرىدا قوزغىلاڭچىلارنىڭ جاسارىتىگە، غەلبىسىگە بولغان ئالقىشىنى ئىپادىلەپ، شادىيانە ناغرىسىنى چالدى، ئەكسىيەتچى كۈچلەرنىڭ ئالاقزادىلىكىنى كۆرۈپ، ھەجۋىي كۈل-كېسىنى ياڭراتتى. تەبىئىيىكى، خەلق بىلەن قەلبداش بولغان شائىر خەلق بىلەن بىللە يىغلايدۇ، خەلق بىلەن بىللە كۈلىدۇ.

ئەپسۇسكى، تۇرپان خەلقىنىڭ بۇ غەلبىسى ئۇزۇنغا بارمىدى. ئەكسىيەتچىلەر قورال كۈچى ئىشلىتىپ ۋە ھەرخىل ساختىپەزلىك ۋاسىتىلەرنى قوللىنىپ، بۇ قوزغىلاڭنى دەھشەتلىك ھالدا باستۇردى. ئابدۇخالق ئۇيغۇرنى قوزغىلاڭ تەشكىلاتچىلىرى قاتارىدا پاجىئەلىك ھالدا قەتلى قىلدى. بىراق بۇ باستۇرۇش خەلقنىڭ زۇلۇمغا قارشى ئىنقىلابىي روھىنى دەپنە قىلىۋېتەلمىدى. قاتىللارنىڭ قىلچى شائىرنىڭ ھايات رىشتىسىنى ئۇزۇپ تاشلىغان بولسىمۇ، لېكىن ئۇنىڭ خەلق قەلبىگە تۇتىشىپ كەتكەن ئىنقىلابىي روھى رىشتىسىنى ئۇزۇۋېتەلمىدى.

ئابدۇخالق ئۇيغۇر ئۆزىنىڭ پاك ئېتىقادىغا ئاخىرقى نەپىسىگىچە سادىق بولۇشنىڭ ئۈلگىسى ئىدى. ئۇ تۈرمىگە تاشلىنىپ، ئەجەل سائىتى يېقىنلاپ كېلىۋاتقان پەيتتىمۇ، ئىجتىمائىي ھاياتنىڭ چېگىش مەسىلىلىرى ئۈستىدە داۋاملىق باش قاتۇردى. «ئىچ پۇشۇش» دېگەن شېئىرىنى يېزىپ، خەلقنىڭ ئۆز ھەقىقىي - ھوقۇقىنى تەلەپ قىلىشنىڭ جىنايەت بولۇپ قالغانلىقىغا، ئىزگۈ ئىستەكلەرنىڭ ئاياغ ئاستى قىلىنغانلىقىغا بولغان ھەققانىي غەزىپىنى ۋە نېمە قىلىش كېرەكلىكى ھەققىدىكى ئارزۇلىرىنى يۈرەكنى تىترىتىدىغان بىر قاتار رېتورىك سوئاللار ئارقىلىق ياڭراتتى:

“گۇناھسىز بىز، ئەيىبسىز بىز، بۇ شۇملار ئالدىدا قىلچە،
ۋە ياكى بىز ئۈنۈپ چىققان ئورۇپ تاشلاشقا قاماقمۇ؟

بولالماي ناھ تارتىپ ئەيلىدىم پەريادى ۋاۋەيلا،
ئېغىزدىن كۆككە چىقماس ئۇن، بۇ ئىش دەردىگە ئايغاقمۇ؟”

بۇ شېئىردىكى سوئاللارنىڭ ئۆزىدە جاۋابمۇ بار، لېكىن تېخىمۇ
ئەھمىيەتلىك بولغىنى، شائىر بۇ سوئاللارغا بىر-بىرلەپ ئېنىق
جاۋاب بېرىشنى ئاڭلىغۇچىلارنىڭ ئويلىنىشىغا، ئىزدىنىشىگە تاپشۇرىدۇ
بۇ ئارقىلىق ئازادلىق ئۈچۈن ئېلىپ بېرىلغان كۈرەشلەرنىڭ
تەجرىبىلىرىنى، بولۇپمۇ ئاچچىق ساۋاقلارنى ئەستايىدىل يەكۈنلەشكە،
ئۇنى بۇنىڭدىن كېيىنكى كۈرەشتە ئەينەك قىلىشقا ئۈندەيدۇ.

بىز يۇقىرىدا ئابدۇخالىق ئۇيغۇر ئەدەبىي مىراسلىرىنىڭ مەرىپەت-
پەرۋەرلىك، دېموكراتىك غايىلىرى ئۈستىدە قىسقىچە توختالدىق.
بۇنىڭدىن باشقا ھەر خىل ئىجتىمائىي ئىللەتلەرنى (مەسىلەن: ئۆز
كۆمىچىگە چوغ تارتىش، خۇشامەتچىلىك، ھەسەتخورلۇق،
چېقىمچىلىق، تەپرىقچىلىققا ئوخشاش ئىللەتلەرنى) سۆكۈش
ئارقىلىق، مەنئىي گۈزەللىكنى تەرغىپ قىلىشمۇ ئۇنىڭ ئىجادىيىتىدە-
دىكى ئاساسلىق تېماتىك مەزمۇننىڭ مۇھىم تەركىبىي قىسمى.

ئابدۇخالىق ئۇيغۇرنىڭ ئەدەبىي مىراسىدىكى ئاكتىپ ئىدىيىۋى
خاھىش بىزنىڭ ئۇنى ئۆز دەۋرىدىكى ئىلغار ئىنقىلابىي كۈچلەرنىڭ
ئالدىنقى ۋەكىلى دەپ مۇئەييەنلەشتۈرۈشمىزگە تولۇق ئاساس
بېرىدۇ. لېكىن شۇنىمۇ كۆرۈشمىز كېرەككى، ئۇنىڭ بەزىبىر
مەسىلىلەرگە بولغان كۆز قارىشىدا بىر تەرەپلىملىك، پاسسىپ
ئامىللارمۇ مەۋجۇت، ئۇنىڭ سەۋەبىنى تارىخىي چەكلىمىلىكتىن

ئىزدەش كېرەك. بىز ئۇنىڭدىن ھەممە جەھەتتە بۈگۈنكى ئاڭ-
سەۋىيىنى تەلەپ قىلالمايمىز، شۇنىڭدەك بۇنى ئۇنىڭغا زورمۇزور
تاڭالمايمىز. ئەمما شۇنىسى ئېنىقكى، ئۇ ئىلگىرى سۈرگەن بىر
قاتار ئىلغار پىكىرلەر ئۆز دەۋرى ئۈچۈنلا ئەمەس، بەلكى بۈگۈنكى
دەۋرىمىز ئۈچۈنمۇ ئاكتىپ رېئال ئەھمىيەتكە ئىگە.

تۆۋەندە ئابدۇخالىق ئۇيغۇر ئەدەبىي مىراسلىرىنىڭ بەدىئىي
خۇسۇسىيىتى ھەققىدىكى بەزىبىر كۆز قاراشلىرىمنى ئېيتىپ
ئۆتمەكچىمەن.

بۇ يەردە ئالدى بىلەن شۇنى ئېيتىپ ئۆتۈش كېرەككى، ئابدۇ-
خالىق ئۇيغۇرنىڭ تىلى ھازىرقى زامان ئۇيغۇر ئەدەبىي تىلىنىڭ
دەسلەپكى ئۈلگىسى. ئۇيغۇر ئەدەبىي تىلىمۇ بىرقانچە تارىخىي
باسقۇچلارنى بېشىدىن كەچۈرگەن. بۇ تىلنىڭ قەدىمكى ئۇيغۇر
تىلىدىن چاغاتاي ئەدەبىي تىلىغا ئۆتۈشىدە «ھەبەتول ھەقايق»
(«ھەقىقەت بوسۇغىسى») نىڭ ئاپتورى ئەخمەت يۈكەنكى بىر
بوسۇغا بولسا كېرەك. ئابدۇخالىق ئۇيغۇر بولسا، بىر بوسۇغا ياكى
باشلامچى.

ئابدۇخالىق ئۇيغۇرنىڭ تىلى ئۇيغۇر خەلق قوشاقلىرى ئاساسىدا
ھەمدە كلاسسىك يازما ئەدەبىيات (يەنى چاغاتاي ئەدەبىياتى) تىلى
ئەنئەنىسىگە تەنقىدىي ۋارىسلىق قىلىش بىلەن شەكىللەنگەن. ئۇنىڭ
ئەڭ مۇھىم ئالاھىدىلىكى، خەلققە، جانلىق تىلغا يېقىنلىقىدا،
ئاممىبىلىقىدا. بۇ ئۇنىڭ شېئىرلىرىنىڭ مەتبۇئات كۆرمەيمۇ خەلق
ئىچىدە ساقلىنىپ، يادلىنىپ كەلگەنلىكىنىڭ مۇھىم بىر سەۋەبى.

ئابدۇخالىق ئۇيغۇرنىڭ ئەدەبىي مىراسى يازما ئەدەبىياتقا مەنسۇپ
ئىكەنلىكى شۈبھىسىز. ئۇنىڭ بەدىئىي شەكلى ئۇيغۇر يازما ئەدەبىياتى

شەكىلگە ۋارىسلىق قىلىش ئاساسدا ھەمدە ئۇيغۇر خەلق قوشاقلىرى شەكىلىنى ئىجادىي تەتبىق قىلىش ئارقىلىق شەكىللەنگەن. ئۇنىڭ مۇتلەق كۆپ شېئىرى ئارۇز ۋەزىنىدە (ئاساسەن ھەزەج ۋە رەمەل بەھرىلىرىنىڭ بىرقانچە تارماق شەكىلدە) ھەم غەزەل، مەسنۇى، مۇرەببە مۇخەممەس، مۇسەددەس، رۇبائىي، قىتئە قاتارلىق بېيىت شەكىللىرىدە يېزىلغان، ئۇ بۇ شەكىللەرنى ئاممىباب تىلدا ئەركىن جارى قىلالغان.

ئابدۇخالىق ئۇيغۇر شېئىرىيىتى مەۋج ئۇرۇپ تۇرغان لىرىك جۇشقۇنلۇققا باي، ئۇنىڭدىكى ھەربىر ھېسسىيات جانلىق تەسەۋۋۇر بىلەن قاناتلانغان. ئۇ زورۇقۇشنىڭ ئەمەس، بەلكى تەبىئىي قۇزغال-غان، پارتىلىغان ئىلھامنىڭ مەھسۇلى، ئۇ يۈرەك سۆزىنى كۆيگە ئايلاندۇرۇشنىڭ ياكى پىكىرنى ئوبرازلىق ئىپادىلەشنىڭ ياخشى ئۈلگىلىرىنى ياراتتى. مىسال ئۈچۈن، ئۇنىڭ «كۆزۈنگە تاغ يىراق ئەمەس» دېگەن شېئىرىگە نەزەر سالايلى. بۇ شېئىر مۇنداق باشلىنىدۇ:

“مەنزىلى مەقسەت ئۇزاق، تېز ماڭمىدى مىنگەن ئۇلاق.”

قارىماققا، بۇ مىسرا ئۇزاق سەپەرگە چىققان، بىراق ئۇلغىنىڭ ناچارلىقىدىن يولى ئاۋۇمايۋاتقان يولۇچى — سەپەرچىنىڭ نالە-زارىدەك سېزىلىدۇ. لېكىن چوڭقۇرلاپ كىرىپ، مەجازى پەردىلەرنى قايرىپ تىڭشىغىنىمىزدا، ئۇنىڭدىن ئازادلىققا ئىنتىلگەن، بىراق تۈرلۈك سەۋەبلەر بىلەن ئوڭۇشسىزلىق، توسقۇنلۇقلارغا ئۇچراپ، غەلبىگە ئېرىشەلمەيۋاتقان جەڭچىنىڭ ھەسرەتلىك تەقەززاسىنى ئاڭلايمىز. ئۇ يەنە بۇ ئىنتىلىشنى ئۆز ھەرىكىتىگە يۆتكەپ ۋە ئۇنى دېڭىز ئىچىدىكى كېمىگە ئوخشىتىپ:

“بىر چۆكۈپ، بىر چىقىمەن، بىر تۇنجۇقۇپ، بىر تىنىمەن،

كۆرۈنەر ساھىل قاچان دەپ كۆزلىرىم كەتتى قاماپ” دەپ، كۈرەش يولىنىڭ مۇشەققىتىنى، ئازابىنى، غەلبىگە بولغان ئۈمىد ۋە تەقەززاسىنى تېخىمۇ جانلاندۇرىدۇ.

«كۆڭۈل خاھىشى» دېگەن شېئىرىدا شەيئىلەرنىڭ سىرتقى قىياپىتىگە قاراپلا ماھىيىتىگە ھۆكۈم قىلىشقا بولمايدىغانلىقىنى ئوبرازلىق ئىپادىلەپ:

”تاغ ئېگىزلىكتىن چىقارماس ئات، پەقەت ئۇ كان بىلەن.
 سۇ تىرەنلىكتىن چىقارماس نام، شۆھرىتى مارجان بىلەن“ دەيدۇ ۋە بۇ ئارقىلىق سىرتقى دەبدەبىگە بېرىلمەي، ئىچكى دۇنيانى بېيىتىش ۋە گۈزەللەشتۈرۈشنى تەرغىپ قىلىدۇ.

«ئۈمىد كەبەم» دېگەن لىرىكىسىدا مەشۇقنىڭ دەردى - پىراقىدا ئارامىنى يوقاتقان ئاشىقنىڭ ھېسسىياتىنى ئىپادىلىگەندە:

”ھەر كېچە تاڭ ئاتقۇنچە

يادىڭ بىلەن مەن ئويغاق.

ئاسماندىكى يۇلتۇزلار

بۇ ھالىم ئۈچۈن ئايغاق.“

دەپ يازىدۇ. بىز بۇ يەردە يۇلتۇزلارنىڭ تۈندىكى بىدارلىقنىڭ گۈۋاھچىسىلا ئەمەس، بەلكى ئاشۇ بىدار كۆزنىڭ يۇلتۇزغا ئوخشاپ قالغانلىقىنى ھېس قىلىمىز. بۇ تەسۋىر نازۇك ھېسسىياتقا كۈچلۈك جۇلا بەرگەن.

ئابدۇخالىق ئۇيغۇر ئۆز شېئىرىيىتىدە خەلق ماقالى - تەمسىللىرىنى ئىجادىي تەتبىق قىلىشنىڭمۇ ياخشى ئۈلگىلىرىنى ياراتتى. ئالايلىق، نەقىل سۈپىتىدە ئىشلىتىلگەن ”ئۆلىمگەن جاندا ئۈمىد بار“، ”كۆرۈن- كەن تاغ يىراق ئەمەس“، ”زامان زورنىڭ، تاماشا كورنىڭ“، ”شىر

ئىزدىن قايتماس، يىگىت سۆزىدىن، "جاندىن كەچمەي، جانالغا يەتكىلى بولماس" دېگەنگە ئوخشاش ماقال - تەمسىلەلەر شائىر شېئىرىدا ئىلگىرى سۈرۈۋاتقان ئىدىيىگە شۇنداق تەبىئىي سىڭىپ كەتكەنكى، بۇنىڭ تەسىرىدىن ئادەم ئىختىيارسىز ھالدا ئاشۇ ماقال - تەمسىلەلەر مۇشۇ شېئىر بىلەن بىللە تۇغۇلغانمۇ ياكى ئۇلار مۇشۇ شېئىرلار ئۈچۈنلا يارىتىلغانمۇ دېگەن ھېسسىياتتا بولۇپ قالدۇ.

ھەجۋىي ۋە يۇمۇر ئابدۇخالىق ئۇيغۇر شېئىرىيىتىدە جىلۋىلىنىدۇ. خان مۇھىم بىر بەدىئىي شوخلۇق. ئۇنىڭ «مۈزلىدى» دېگەن شېئىرىدىكى ھەجۋىي خەلق ھۇجۇمى قورشاۋىدا قالغان ئەكسىيەتچىل چىرىكلەرنىڭ ئالاقىداشلىقىغا قارىتا كۈچلۈك مەسخىرە قوزغايدۇ. شائىر بۇ يەردە قوراللىق ئەكسىيەتچىلەرگە رەھىمسىز كۈلكە تىغىنى سانجىيدۇ. شۇنداقلا «قىزىدى» دېگەن شېئىرىدىكى تۇرپاننىڭ پىزغىرىم ئىسسىقى پەيدا قىلغان ھالەتلەرنىڭ يۇمۇرلۇق ئىپادىسى ئادەمگە زوق بېغىشلايدۇ، كۈلكە بىلەن ھۇزۇر بېرىدۇ.

ئابدۇخالىق ئۇيغۇر ئەدەبىياتىمىزدىكى سۆز ئويۇنى سەنئىتىنىڭ ۋارىسى. ئۇ ئۆزىنىڭ بىر شېئىرىدا جىن شۇربىنىڭ فامىلىسىنىڭ جىن بىلەن ئاھاڭداش بولغانلىقى ئۈچۈن سۆز ئويۇنى ياساپ، "ئېتى. جىن، نىڭ ئۆزى جىن، جىننىڭ كۈنى بولغاي قىيىن، ئېتىبارى بىر تېپىن، قىلغان ئىشى قاملاشمىدى" دەپ، جىن شۇربىن ئۈستىدىن ئاچچىق مەسخىرە قوزغايدۇ. ئۇنىڭ نەزىرىدە، جىنمۇ ئېتىبارسىز، جىن شۇربىنمۇ ئېتىبارسىز، شۇنداقلا ئۇ ئۆز شېئىرىدا سان ئويۇنى ياسىغان، مەسىلەن: «ئايلىناي» دېگەن شېئىرىدا:

بىر كۆرۈپ ئىككى كۆزۈڭدىن،

ئۈچ بېشىڭدىن ئايلىناي.

تۆت كۆرۈپ قالداق چىداي، جاندىن كېچىپ بەش ئايلىناي...
دېگەنگە ئوخشاش مىسرالارنى تۈزۈپ، ئىشقى ھېسسىياتىنى بىر قاتار رەقەملەرگە باغلاش ئارقىلىق چىلۋىلەندۈرگەن، سىفىرلاردىن شېئىرىي مەنتىقە ياسىغان.

ئابدۇخالىق ئۇيغۇر ئىجادىيىتىنىڭ بەدىئىي خۇسۇسىيىتى توغرىلۇق سۆزلىگىنىمىزدە، ئۇنىڭغا دائىر مىساللارنى ناھايىتى كۆپ كەلتۈرۈشىمىز مۇمكىن.

بۇ يەردە يەنە شۇنى ئېيتىپ ئۆتۈش كېرەككى، ئابدۇخالىق ئۇيغۇر مىللىي ئەدەبىي ئەنئەنىگە ئىجادىي ۋارىسلىق قىلىش بىلەن بىللە باشقا مىللەت ئەدەبىياتى (خەنزۇ ئەدەبىياتى، تاتار، ئۆزبېك، رۇس ئەدەبىياتى ۋە سوۋېت ئەدەبىياتى) نەمۇنىلىرىدىنمۇ ئوزۇق-لىنىپ، ئۆزىنىڭ بەدىئىي ماھارىتىنى ئۆستۈرۈپ بارغان. بۇ يەردە ئۇنىڭ تاتار خەلق شائىرى ئابدۇللا توقاي بىلەن بولغان مەنئى - بەدىئىي مۇناسىۋىتىنى ئالاھىدە تىلغا ئېلىشقا توغرا كېلىدۇ. ئابدۇللا توقاي ئۇنىڭ مەرىپەتچىلىك ئىدىيىسىگە خېلى تەسىر كۆرسەتكەن، شۇنداقلا بۇ ئىككى شائىر بەدىئىي خۇسۇسىيەت جەھەتتىن خېلى يېقىن. شۇڭا بولۇپمۇ مۇشۇ ئىككى جەھەتتە (مەرىپەتچىلىك ئىدىيىسى، بەدىئىي خۇسۇسىيىتى ۋە قىممىتى جەھەتتە) ئابدۇللا توقاي تاتار دېموكراتىك ئەدەبىياتىدا قانداق مۇھىم ئورۇن تۇتقان بولسا، ئابدۇخالىق ئۇيغۇرمۇ ھازىرقى زامان ئۇيغۇر ئەدەبىياتى تارىخىدا شۇنداق مۇھىم ئورۇن تۇتىدۇ. لېكىن شۇنىمۇ ئالاھىدە ئېيتىپ ئۆتۈش كېرەككى، ئابدۇخالىق ئۇيغۇر دېموكراتىك ئىدىيە تەرغىباتچىسى بولۇپلا قالماي، بەلكى فېئودال مۇستەبىت ھاكىمىيەتكە

قارشى ئىنقىلابىي ھەرىكەتنىڭ مەنىۋى بايراقدارى ۋە كۈرەش سېپىنىڭ ئاۋانگارد جەڭچىسى. ئۇ ئۆزىنىڭ كۈرەشچانلىق داستانىنى پاك قېنى بىلەن يېزىپ تاماملىدى. شۇڭا ئۇنىڭ كۈرەشچان ھاياتى ۋە يالقۇنلۇق ئىجادىيىتى ئۆز دەۋرىنىڭ ئىنقىلابىي تارىخىدىمۇ ئالاھىدە سەھىپە ئىگىلەيدۇ.

ئابدۇخالىق ئۇيغۇر يېڭىلىق ياراتقۇچى سۈپىتىدە ھازىرقى زامان ئۇيغۇر ئەدەبىياتىدا يېڭى ئىز ئاچقان شائىر. ئەپسۇسكى ئۇنىڭ ئەسەرلىرى ئۆز دەۋرىدە نەشر قىلىنىش ئىمكانىيىتىگە ئېرىشەلمىگەچكە، كەڭ ئۇيغۇر جامائەتچىلىكى بىلەن ۋاقىتدا يۈز كۆرۈشەلمىدى. كۆپتىن بېرى مېنىڭ يۈرىكىمنى شۇنداق بىر ھەسرەتلىك ئارمان تاتىلاپ كېلىۋاتىدۇ: مۇبادا ئابدۇخالىق ئۇيغۇر ئەسەرلىرى قانداقتۇر بىر سەۋەب بىلەن ئۆز ۋاقتىدا نەشر قىلىنىپ كەڭ تارالغان بولسا، ئۇنىڭ تەسىرىدىن ھازىرقى زامان ئۇيغۇر شېئىرىيىتى خەلقچىللىق، مىللىيلىك ۋە بەدىئىيلىك جەھەتتە تېخىمۇ ياخشى تەرەققىيات ئىزىدا يۈكسەلگەن بولاتتى.

ھېلىمۇ ياخشى، ئۇنىڭ ئەدەبىي مىراسى يوقىلىپ كەتمەپتۇ. مەرھۇم ئەكبەرخانغا ئوخشاش مىللەتپەرۋەر، مەرىپەتپەرۋەر كىشىلىرىمىز بۇ مىراسنى يۈرەك قېتىدا ساقلاپ كەلگەچكە، گەرچە كېچىكىپ قالغان بولساقمۇ، بۈگۈنكى كۈندە ئۇنىڭغا كەڭ ۋارىسلىق قىلىش ئىمكانىيىتىگە ئىگە بولدۇق. بۇ مىراس بىزنىڭ سوتسىيالىستىك يېڭى ئەدەبىياتىمىزنى گۈللەندۈرۈش يولىدىكى تىرىشچانلىقىمىزغا زور تۈرتكە ۋە روشەن ئەينەك بولىدۇ.

1987 - يىلى 7 - ئاي.

ئا. خوجىنىڭ «باھار بىلەن كەلگەن

شېئىرلار» توپلىمىغا كىرىش

سۆز

50 - يىللارنىڭ ئوتتۇرىسىدا "بارچە گۈللەر تەكشى ئېچىلىش،
ھەممە ئېقىملار بەس - بەستە سايراش" فائىجىنى جاكارلىنىپ، يېڭى
جۇڭگو ئەدەبىياتىدا، جۈملىدىن ئۇيغۇر شېئىرىيىتىدىمۇ جۇشقۇنلۇق
ۋەزىيەت ۋۇجۇدقا كېلىشكە باشلىدى. ئىلھام تېخىمۇ ئۇرغۇپ،
شائىرلار ھايات ئۆزى قوزغىغان تەبىئىي ھېسسىياتىنى ياغراتقىلى
تۇردى. شېئىرىيەت سېپىگە يېڭىدىن كىرىپ كەلگەن بىر
قىسىم ئاپتورلارمۇ قۇرۇق - يالڭاچ شوئارۋازلىققا، قېلىپچىلىق،
شەكىلۋازلىققا بېرىلمەي، ئۆز قەلبىدە جۇش ئۇرغان تەبىئىي، نازۇك
ھېسسىياتلار ئىلھامدا يېزىشقا تىرىشتى. شۇلارنىڭ بىرى شائىر
ئابدۇكېرىم خوجا ئىدى.

ئا. خوجا كىچىكىدىنلا خەنزۇ مەكتەپتە ئوقۇپ، يېڭىلىق قۇرامىغا
يەتكەندە خەنزۇچە شېئىر يېزىش ئىقتىدارىغا ئىگە بولغان. 50 -
يىللارنىڭ باشلىرىدا خەلق ئىچىگە كىرىپ، ئۇيغۇر ئېغىز ئەدەبىياتىنى
توپلاش، رەتلەش ۋە ئۇنى خەنزۇچىغا تەرجىمە قىلىش بىلەن
شۇغۇللاندى. بۇ ئۇنىڭ ئۇيغۇرچە شېئىر يېزىشىدىكى مۇھىم بىر
تەييارلىق - جەريانى بولدى. شۇنداق قىلىپ، 50 - يىللارنىڭ
ئوتتۇرىلىرىدا ئۇيغۇرچە شېئىر يېزىشقا باشلاپ، ئارقا - ئارقىدىن

خېلى كۆپ ئەسەرلەرنى مەتبۇئاتتا ئېلان قىلدى.

ئۇنىڭ دەسلەپكى شېئىرىي ئىجادىيىتى رامكىلاردىن بىرقەدەر خالىلىقى، تېمىلىرىنىڭ يېڭى، ئاكتۇئاللىقى بىلەن كىتابخانلارغا زوقىنى قوزغىدى. ئۇ زامانىنى يېڭى سادا بىلەن كۆيلىدى. بۇ ئۇنىڭدىن زامانىمىز قىياپىتىنىڭ، كىشىلەر روھىنىڭ، ھېسسىياتىنىڭ خېلىلا يېقىملىق بەدىئىي ئىپادىسىنى كۆرەلەيمىز.

بىراق، كېيىن، ئا. خوجىمۇ ئەدەبىياتىمىزغا "سول" چىللىق زورلاپ تاشقان رامكىلارنىڭ ئاسارىتىدىن قۇتۇلۇپ كېتەلمىدى. بۇنى چوڭقۇر ئەپسۇس ئىچىدە ئەسلەيدۇ. شۇنداقتىمۇ، ئۇنىڭ ئاشمەزگىللەردە يازغان خېلى بىر قىسىم شېئىرلىرىدا يەنىلا ھاياتى كۈچىنى ساقلاپ قالغان، ئەھمىيەتلىك مەزمۇن ۋە بەدىئىي قىممەت بار.

ئاتالمىش "مەدەنىيەت زور ئىنقىلابى" ئا. خوجىنىڭ ھاياتىغا ئېغىر زۇلۇم، روھىغا چىق ئازار يەتكۈزگەن بولسىمۇ، ئۇنىڭ شائىرلىق قەلبىنى تۇنجۇقتۇرۇۋېتەلمىدى. ئاپەتلىك يىللار ئاياغلىشىش بىلەن بولۇپمۇ پارتىيە 11 - نۆۋەتلىك مەركىزىي كومىتېتىنىڭ 3 - ئومۇمىي يىغىنىدىن كېيىن، ئا. خوجا ئازاد ئىدىيىسىنى دەسلەپتە نامايان قىلغۇچىلارنىڭ بىرى سۈپىتىدە ئەدەبىي ئىجادىيەتكە يېڭىباشتىن چوڭ جۈرئەت بىلەن كىرىشتى. ئۇنىڭ بۇ مەزگىلدىكى شېئىرلىرى "مەدەنىيەت زور ئىنقىلابى" نى ئاچچىق كىنايە بىلەن سۆكۈش، قاتماللىق روھى بىلەن كېلىشەلمەسلىك، بۆسۈش - ئىسلاھاتقا ئىنتىلىش ئالاھىدە گەۋدىلىنىدۇ.

شۇنى ئاتا پۇتۇش كېرەككى، ئا. خوجىنىڭ كېيىنكى يىللاردا يازغان نەچچە ئونلىغان قىسقا شېئىرلىرى پىكىرنىڭ دەللىكى،

ھېسسىياتىنىڭ نازۇكلۇقى ۋە يۇمۇرنىڭ ئۆتكۈرلۈكى بىلەن ئالاھىدە ئېتىبارغا ئىگە. ئۇنىڭ «يول ئۈستىدە» قاتارلىق ئۇيغۇر كلاسسىك رۇبائىي ۋە مەسنەۋىلىرىگە ئوخشاپ كېتىدىغان شېئىرلىرى، شۇنداقلا قەشقەر ۋە قۇمۇل سېكىللىرى ھەم «باھار بىلەن كەلگەن شېئىرلار» دىكى ئايرىم شېئىرلار بۈگۈنكى ئۇيغۇر شېئىرىيىتىنىڭ مۇنەۋۋەر نەمۇنىلىرى قاتارىغا كىرىدۇ.

ئا. خوجىنىڭ شېئىرلىرى يالغۇز ئۇيغۇر كىتابخانلىرىنىڭلا ئەمەس، خەنزۇ ۋە باشقا مىللەت كىتابخانلىرىنىڭمۇ قىزغىن سۆيۈپ ئوقۇشىغا ئېرىشتى. شۇ تاپتا، 1980 - يىلى يازدا پايتەختتە «شېئىرىيەت» نەشرىياتى ئۇيۇشتۇرغان دېكلاماتسىيە كېچىلىكى ئېسىمگە كەلدى. شۇ كۈنى مىڭلىغان شېئىر خۇشتارلىرى جەم بولغان بۇ سورۇندا ئاتاقلىق ئون نەچچە شائىرنىڭ بىردىن شېئىرى ئوقۇلدى. لېكىن، ئا. خوجىنىڭ شېئىرى ئوقۇلغاندا، ئۇرۇلغان چاۋاك ھەممىدىن كۈچلۈك بولدى - دە، تىڭشىغۇچىلارنىڭ قايتا - قايتا تەلەپ قىلىشى ئارقىسىدا، ئارقا - ئارقىدىن ئۇنىڭ ئۈچ شېئىرى ئوقۇلدى. بىر ئاز سانلىق مىللەت شائىرىنىڭ پايتەخت مۇنبىرىدە ھەممىدىن كۆپ ئالمىشقا ئىگە بولالىشى مېنىمۇ چوڭقۇر ھايانغا سالدى. بىز ئا. خوجا شېئىرىيىتىنىڭ پىكىرنىڭ ئوبرازلىقلىقى، ھېسسىياتىنىڭ نازۇك ۋە چوڭقۇرلۇقى، تىلىنىڭ يۇمۇرلۇق بولۇشى قاتارلىق خۇسۇسىيىتىنى خۇشاللىق بىلەن تىلغا ئالغىنىمىزدا، ئۇنىڭ نۇقسانلىرىنىمۇ، بولۇپمۇ ئارىلاپ سۆزلەرنى بۇزۇپ، كەمتۈك قىلىپ ئىشلىتىشى ۋە راۋان - سىزلىققا يول قويۇشىنىمۇ يوشۇرالمىمىز.

ئا. خوجا شائىر بولۇپلا قالماي، بەلكى يېتىلگەن ئەدەبىي تەرجىمان. ئۇ ئۇيغۇر شېئىرىيىتىنىڭ بىر قىسىم نەمۇنىلىرىنى

خەنزۇچىغا بىرقەدەر مۇۋەپپەقىيەتلىك تەرجىمە قىلىپ، بۇ جەھەتتە يول ئاچقۇچلارنىڭ بىرى بولدى. ئۇ ماۋجۇشى شېئىرلىرىنى ئۇيغۇرچىغا تەرجىمە قىلىشقا ئالاھىدە كۈچ چىقاردى، «قىزىل راۋاقتىكى چۈش» نىڭ ئۇيغۇرچە تەرجىمىسىدەمۇ ئۇنىڭ ھەسسى ئاز ئەمەس. ئۇ يەنە خەنزۇ كلاسسىك شائىرلىرىدىن دۇفۇ، لى بەيلەرنىڭ، بۈگۈنكى دەۋرىمىزنىڭ مەشھۇر شائىرى ئەي چىڭ ۋە باشقا خەنزۇ شائىرلىرىنىڭ نۇرغۇنلىغان شېئىرلىرىنى، گېزىخ گېيىنى، ئىلزابىت قاتارلىق دۇنيا كلاسسىكلىرىنىڭ بىر قىسىم شېئىرلىرىنى ئۇيغۇر كىتابخانلىرىغا ماھارەت بىلەن تونۇشتۇردى. ئا. خوجىنى بۈگۈنكى ئۇيغۇر تەرجىمە ئەدەبىياتىنىڭ ئاساسچىلىرىدىن بىرى دەپ ھېسابلاشقا بولىدۇ.

ئا. خوجا كېيىنكى يىللاردا ئاغرىقچان بولۇپ قالسىمۇ، روھىنى ئۈستۈن تۇتۇپ، ئىمكانىيەتنىڭ بارىچە ئەدەبىي ئىجادىيەت بىلەن شۇغۇللىنىپ كەلدى. ئۇنىڭ بۇ جاسارىتى ۋە ئۈمىدۋارلىق روھى بىزنىڭ ئۆگىنىشىمىزگە ئەرزىيدۇ.

مەن مۇشۇ كىرىش سۆزۈم ئارقىلىق ئا. خوجىنى نەشر قىلىنىشى ئالدىدا تۇرغان يېڭى كىتابى بىلەن مۇبارەكلەيمەن، ئۇنىڭ تېنىگە سالامەتلىك ۋە ئىجادىيىتىگە يېڭى-يېڭى مۇۋەپپەقىيەتلەر تىلەيمەن.

1986-يىلى 5-ئاينىڭ 30-كۈنى.

ناخشىدا شېئىر بىلەن مۇزىكىنىڭ ئۆز ئارا مۇناسىۋىتى توغرىسىدا

شېئىر مۇزىكىلىق خۇسۇسىيەتكە ئىگە بولغىنىدەك، مۇزىكىمۇ شېئىرىي خۇسۇسىيەتكە ئىگە. گەرچە ئىپادىلەش شەكلى ئوخشىمىسۇن، لېكىن ھەر ئىككىسى ھېسسىياتنى ئىپادىلەشنى ئاساس قىلغان لىرىك سەنئەت.

شېئىر بىلەن مۇزىكىنىڭ مۇناسىۋىتى ناخشىدا ئالاھىدە گەۋدىلىنىدۇ. مەلۇمكى ناخشىنىڭ ئۆزى شېئىر بىلەن مۇزىكىنىڭ بىرىكمىسى. ناخشىدا بۇ ئىككى خىل سەنئەتنىڭ بىرلىشىشى قانچە ياخشى بولسا، ناخشا شۇنچە تەسرەنچان كۈچكە ئىگە بولىدۇ. ياخشى ناخشا شائىر بىلەن كومپوزىتورنىڭ ئۆزئارا ماسلىشىشىنى تەقەززا قىلىدۇ. شۇڭا بۇنىڭدا شائىرنىڭ مۇزىكىدىن، كومپوزىتورنىڭ شېئىردىن خەۋەردار بولۇشىنىڭ ئەھمىيىتى چوڭ. بۇ ئىككى خىل سەنئەتكار بىر-بىرىنىڭ كەسپىي خۇسۇسىيىتىدىن خەۋەر-دار بولمىسا، ئورتاق تىل تاپالماي قالىدۇ. ۋەھالەنكى ياخشى ناخشا مۇنداق بۇرتاقلىققا بەكمۇ موھتاج. بۇ موھتاجلىق تەمىن ئېتىلسە، شېئىر بىلەن مۇزىكا بىر گەۋدىگە ئايلىنىدۇ. بۇنىڭدىن چوقۇم ياخشى ناخشا چىقىدۇ.

12 مۇقام ھەققىدىكى دەسلەپكى مۇلاھىزىلەردىن شۇنى ئېنىق چۈشىنىۋاتىمىزكى، بۇ ئۇلۇغ مۇزىكا دەستۇرىنىڭ شەكىللىنىشى ۋە

تەرەققىياتىنى ئۇيغۇر شېئىرىيەتىنىڭ تەرەققىياتىدىن ئايرىپ قارىغىلى بولمايدۇ. شۇنداقلا شېئىرىيەتتىكى تەرەققىياتنىمۇ مۇزىكىدىكى تەرەققىياتتىن ئايرىپ قارىغىلى بولمايدۇ. دېمەك، بۇ ئىككى خىل سەنئەتتىكى تەرەققىيات ئۇلارنىڭ ئۆزئارا ماسلىشىشىنىڭ ۋە ئۆزئارا تەسىر كۆرسىتىشىنىڭ مەھسۇلى.

«ئون ئىككى مۇقام»نى تىڭشاپ كۆرەيلى، ئۇنىڭدا لىرىك كۈي نەغمەلەر ئاساسىي ئورۇندا تۇرىدۇ. ئۇنىڭ تېكىستلىرىمۇ ئاساسەن لىرىك غەزەللەر. شۇنى ئېيتىپ ئۆتۈش كېرەككى، ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتىدا بارلىققا كەلگەن غەزەللەر ئاساسەن لىرىك شېئىر، شۇنداقلا ناخشا تېكىستى. مۇشۇ نۇقتىدىن قارىغاندا، غەزەللەرنى ناخشا تېكىستى دەپ چۈشىنىشكە بولىدۇ. خەلق ناخشىلىرىنىڭ قوشاقلىرى توغرىلۇقمۇ شۇنداق دېيىش مۇمكىن. بۇ پاكىت شۇنى چۈشەندۈرۈپ دۈكى، ئۇيغۇر شېئىرىيەتىدىكى غەزەلچىلىك، قوشاقچىلىق، بىر جەھەتتىن ناخشا ئىجادىيەتىنىڭ تەرەققىياتى ئېھتىياجغا ماسلاشقان ھالدا تەرەققىي قىلغان. ناخشا مۇزىكىلىرىنىڭ شېئىرىيەتكە بولغان تەسىرىمۇ شۇنىڭغا ئوخشاپ كېتىدۇ. دېمەك، ئۇلار بىر-بىرىنىڭ تەرەققىياتىنى ئىلگىرى سۈرگەن.

ياخشى ناخشىنىڭ مۇھىم بىر ئالاھىدىلىكى شۇكى، ئۇنىڭدا شېئىرىي پىكىر بىلەن مۇزىكىلىق ھېسسىيات، شائىر ھېسسىياتى بىلەن كومپوزىتورنىڭ ھېسسىياتى بىرلىشىپ كەتكەن بولىدۇ. باشقىچە ئېيتقاندا، تېمى ئۇلارنى بىر مۇقامدا توۋلىتىدۇ. ئادەتتە ناخشا مۇزىكىسى سۆز تېكىستىنىڭ مەزمۇنىغا ئاساسەن ئىشلىنىدۇ. يەنى تىل بىلەن ئىپادىلەنگەن شېئىرىي پىكىرگە مۇزىكا تىلى قوشۇلىدۇ. بۇ ئىككى خىل تىل بىر-بىرىنى چۈشەنگەندەلا، ئوبدان ماسلىشالايدۇ.

ھەر بىر ناخشىنىڭ قۇرۇلمىسىدا بىر خىل خاسلىق بولىدۇ. بۇنى تېما بەلگىلەيدۇ. شېئىرىي پىكىر بىلەن مۇزىكىلىق ھېسسىيات مۇشۇ خاسلىقتا بىرلەشمىسە، ناخشا ئەپلەشمەيدۇ. مەسىلەن، "مەن ئۆلەر-مەن، مەن ئۆلەرمەن، يولدا قويماڭلار مېنى" دېگەن تېكىستنى «سەنەم» گە سېلىپ توۋلىغاندەك، كىشىدە غەلبەتە، يېقىمىز ھېسسىيات پەيدا قىلىدۇ.

شۇنىمۇ ئېيتىپ ئۆتۈش كېرەككى، بىر كۈپلەپ تېكىستنىڭ ئىچىدە بىرقانچە جۈملە، بىرقانچە مىسرا بار. ئۇ، ئومۇمىي بىر پىكىرنى ئىپادىلەشنىڭ ئايرىم-ئايرىم بۆلەكلىرى. ئۇلارنىڭ ھەممىسى بىر خىل كەيپىياتتا ئېيتىلمايدۇ. شۇنىڭدەك جۈملە ۋە مىسرا ئىچىدە ئاساسىي پىكىرنى گەۋدىلەندۈرۈشتە ئالاھىدە رول ئوينايدىغان سۆز-لەر بولىدۇ، ئۇرغۇلار بولىدۇ، ئۇلارمۇ مەلۇم دەرىجىدە ئۆزىگە خاس مىلودىيە تەلەپ قىلىدۇ. ئەگەر كومپوزىتور تېكىستتىكى بۇ خىل تۈز، ئېگىز، پەس، دولقۇنسىمان كەيپىياتنى چۈشەنمىسە ياكى دىققەت قىلمىسا، ئۆزىنىڭ مۇزىكا تىلىنى شېئىرىي پىكىرگە زىچ يېپىشتۇرالا-ماي، تېمىدىنمۇ يىراقلىشىپ كېتىدۇ. بىز سۆز تېكىستىدىن بۇرۇن مۇزىكىسى ئىشلىنىپ بولغان ناخشىلاردا بۇنداق ئەھۋالنى كۆپ ئۇچرىتىمىز. بۇنداق ئىشلەشتىن ياخشى ناخشا كۈتكىلى بولمايدۇ.

دېمەك، ناخشىدا تېكىست بىلەن مۇزىكىنىڭ تېما جەھەتتىن ئۆز ئارا ماسلىشىشى ناھايىتى مۇھىم. بۇ ماسلىشىشنىڭ ياخشى ياكى يامان بولۇشى شائىرنىڭمۇ، كومپوزىتورنىڭمۇ ئاشۇ تېما ھەققىدىكى تۈر-مۇش چۈشەنچىسىنىڭ پۇختا ياكى يۈزەلىكىگە ئوخشاش ياكى ئوخ-شىماسلىقىغا باغلىق. ئەلۋەتتە شائىر بىلەن كومپوزىتورنىڭ سەنئەت شەكلى، ئىپادىلەش ئۇسۇللىرى ئوخشاش ئەمەس، شۇڭا ئۇلارنىڭ

تۇرمۇشنى كۆزىتىشىدىمۇ ئۆزىگە خاس ئالاھىدىلىك بار، تۇرمۇشتىن ئالىدىغان ئۇزۇقىدىمۇ ئالاھىدىلىك بار. لېكىن قانداقلا بولسۇن، ئۇلار ئۆزلىرى تاللىۋالغان تېمىدىكى تۇرمۇشقا نىسبەتەن يات ئادەم بولماسلىقى كېرەك، ئەلۋەتتە.

ياخشى ناخشىنىڭ يەنە بىر ئالاھىدىلىكى شۇكى، ئۇنىڭدا شېئىر ۋەزنى بىلەن مۇزىكا رىتىم - ئۇدارلىرى ئۆزئارا زىچ ماسلاشقان بولىدۇ. شېئىرنىڭ ۋەزىن شەكلى ئۇنىڭ ئەڭ گەۋدىلىك بىر مۇزىكىلىق خۇسۇسىيىتىدۇر. مەلۇم سۆز تېكىستىدىكى ۋەزىن شەكلى ناخ - شىدا ئۆزىگە جور بولىدىغان مۇزىكىلىق رىتىم - ئۇدار تەلەپ قىلىدۇ. مۇزىكىمۇ شۇنداق مەسىلەن، "قەھرىمان" دېگەن سۆز بىلەن "كۈرەش - چان" دېگەن سۆز ئوخشاشلا ئۈچ بوغۇملۇق بولغىنى بىلەن ۋەزنى ئوخشىمايدۇ. شۇڭا ناخشىدا "قەھرىمان" دېگەن سۆزگە لايىق كەلگەن مۇزىكىلىق رىتىم "كۈرەشچان" دېگەن سۆزنىڭ ۋەزىنىگە لايىق كەلمەيدۇ. بۇ ھالدا "كۈرەشچان" دېگەن سۆزنى ئۆز ۋەزنى بويىچە راۋان تەلەپپۇز قىلغاندا مۇزىكا رىتىمى بۇزۇلىدۇ. مۇزىكا رىتىمىغا رىئايە قىلىنسا، سۆز توغرا تەلەپپۇز قىلىنماي قالىدۇ، راۋان بولمايدۇ. بۇنداق زىددىيەت ناخشىنىڭ ئۈنۈمىگە چوقۇم تەسىر يەتكۈزىدۇ. بۇ يەردىكى ئۆزئارا مۇناسىۋەت داپ بىلەن باشقا ساز قوراللىرىنىڭ ئۆزئارا مۇناسىۋىتىگە ئوخشاپ كېتىدۇ. داپ خات ئۇرۇلسا، ياخشى ناخشىنىڭ پەيزىنى بۇزىدۇ. ئەكسىچە توغرا ئۇرۇلغان داپقا باشقا سازچىلار ئەگەشمىگەن چاغدىمۇ شۇنداق ئەھۋال يۈز بېرىدۇ.

ئۇيغۇر ناخشىلىرىنىڭ، بولۇپمۇ «ئون ئىككى مۇقام» ناخشىلىرىنىڭ سۆز تېكىستلىرىدە ئەنئەنىلىك ۋەزىن شەكلى - ئارۇز ۋەزنى كەڭ جارى

قىلىنغان. بۇنىڭ قەدىمكى ئۇيغۇر شېئىرىيىتىدە خېلى ئاسىللىرى مەۋجۇت. ئۇ كېيىنرەك ئەرەب ۋە پارس شېئىرىيىتىدىن ئۆزلەشتۈرۈلۈپ، مۇكەممەلەرەك تۈسكە كىرگەن ۋەزىن شەكلىدۇر. بىراق، ھازىر بۇ ۋەزىننى "پىكىرنى بوغۇپ قويدىغان ئۆلۈك رامكا"، "يات شەكىل" دەپ ئۇنىڭدىن قول ئۈزۈشنى تەشەببۇس قىلغۇچىلارمۇ يوق ئەمەس. ئۇنداق بولسا ئۇيغۇر خەلق ناخشىلىرىدىكى:

زىمىستان كۆرمىگەن بۇلبۇل

باھارنىڭ قەدرىنى بىلمەس.

جاپانى تارتىمغان ئاشق،

ۋاپانىڭ قەدرىنى بىلمەس.

ئاھ ئۇرارمەن ئاھ ئۇرارمەن،

ئاھلىرىم تۇتقاي سېنى.

كۆز يېشىم دەريا بولۇپ،

بېلىقلىرىم يۇتقاي سېنى.

قاتارلىق ئېسىل قوشاقلارنى نېمە دەيمىز؟ ئارۇز ۋەزنى ئۆلچە-مىدىن قارىغاندا بىرىنچى قوشاق "ھەزەج" بەھرىگە، ئىككىنچى قوشاق "رەمەل" بەھرىگە مەنسۇپ. ئەگەر بۇ ۋەزىن شەكىللىرىنى "پىكىرنى بوغۇپ قويدىغان ئۆلۈك رامكا" دېسەك، يۇقىرىقى قوشاقلاردا شېئىرىي پىكىرنىڭ ناھايىتى ئەركىن، راۋان ئىپادىلەنگەنلىكىنى نېمىدەپ چۈشىنىمىز؟ ئەگەر بۇ ۋەزىن شەكىللىرىنى "يات شەكىل" دېسەك، يۇقىرىقى قوشاقلاردا ئۇيغۇر ئەدەبىي تىلىنىڭ (ھەتتا جانلىق تىلنىڭ) ئىپادىلەش كۈچى ناھايىتى يۈكسەك دەرىجىدە نامان بولغانلىقىنى، ئۇنىڭ ئۇيغۇر خەلقى ئارىسىدا كەڭ تارقىلىپ، ناخشىغا

ئايلىنىپ كەتكەنلىكىنى، جۈملىدىن «ئون ئىككى مۇقام» ناخشىلىرىنىڭ ھەممىسى دېگۈدەك ئارۇز ۋەزنىنىڭ خىلمۇخىل شەكىللىرىدە يېزىلغان شېئىرلار بىلەن ياڭراپ كېلىۋاتقانلىقىنى نېمىدەپ چۈشىنىمىز شۇنىڭدەك يېڭى شېئىرىيىتىمىزدە مۇشۇ ۋەزنىدە يېزىلىپ، جامائەتچىلىكنىڭ ئىنتايىن چوڭ ئالقىشىغا ئېرىشكەن نۇرغۇنلىغان شېئىرلارنى نېمىگە ھېساب قىلىمىز؟

ئارۇز ۋەزنىنىڭ بەزى شەكىللىرىدە يېزىلغان شېئىرلار قارىماققا زامان ئەمەستەك تۇرىدۇ. لېكىن ۋەزىن خۇسۇسىيىتىنى چۈشەنگەندە، ئۇنىڭدىكى راۋانلىق، مۇزىكىلىق رېتىمىنىڭ تەكشىلىكى كىشىگە ئالاھىدە ھۇزۇر بېغىشلايدۇ. بىز، ئادەتتە مۇشاۋۋىرەك مۇقامىنىڭ مەلۇم بىر مەشرەپىگە سېلىنىپ ئوقۇلىدىغان:

“تۇنلەر كېچىسى توخۇلا پەرياد ئېتىدۇ،

ھايۋان چېغدا ئىگىسىنى ياد ئېتىدۇ.”

دېگەن تېكىستنى ئەسلەپ باقايلى. بۇ تېكىست “ھەرەج” بەھرىگە مەنسۇپ بولغان بىر خىل ۋەزىن شەكلى بولۇپ، ئۇنىڭ ئادەتتىكى ۋەزىن بەلگىلىرى مۇنداق:

مەپئۇلۇ مەپائىلۇ مەپائىلۇ پەئۇل

ئەنئەنىلىك ۋەزىندە تۈزۈلگەن بەزى بىر خىل تېكىستلارنىڭ يازما نۇسخىسىغا قاراپلا، ناخشىغا خاس ۋەزنى يوقكەن دېگۈلۈك ئەمەس. ئۇ ئۆزىگە خاس مۇئەييەن مۇزىكىلىق رېتىم تەلەپ قىلىدۇ، گەپ ئۇنىڭغا مۇۋاپىق مۇزىكىلىق رېتىم تاپالسىمىزدا.

دەرۋەقە، ئەنئەنىلىك نەرسىلەرنىڭ ھەممىسى گۆھەر ئەمەس. بەزىلىرى ئۆز ۋاقتىدا پارقراپ تۇرغان بولسا، كېيىن داتلىشىدۇ. بەزى نەرسىلەر يېڭىلىق يارىتىشنىڭ توسالغۇسىغا ئايلىنىپ قالىدۇ. بۇ

خىل نەرسىلەرنى رەت قىلىپ، ئورنىغا يېڭىنى دەستىشكە توغرا كېلىدۇ. بىراق ئەنئەنىلەرنىڭ ھەممىسىنى ئىنكار قىلىۋېتىدىغان بولساق، ئەڭ بولمىغاندا تەمتىرەپ قالمىز. بۇنداق ھەممىنى ئىنكار قىلىش خاھىشىنى، جۈملىدىن ئارۇز ۋە زىندىن پۈتۈنلەي قول ئۈزۈش خاھىشىنى ئىلمىي مۇنازىرە ئورنىغا قويۇشقا بولمايدۇ.

ئەلۋەتتە، ئارۇز ۋە زىنى شەكلىمۇ نۇقساندىن خالىي ئەمەس. ئۇنىڭدا شەكىلۋازلىقنىڭ ئامىللىرى بار. بەزى شەكىللىرى ئۇيغۇر شېئىرىيىتى ئۈچۈن ياتراق. شۇنىڭدەك سۆز قۇرۇلمىسىدا جۈملىلەر- نىڭ مۇزىكا جۈملىلىرى بىلەن ئانچە ماسلىشىپ كەتمەيدىغان تەرەپ- لىرىمۇ بار. لېكىن ئۇنىڭ ئاز بولمىغان شەكىللىرى (مەسىلەن، "ھەرەج"، "رەجەز"، "رەمەل"، "مۇتەقارب" بەھرىلىرىنىڭ نۇرغۇن شەكىللىرى) ھازىرقى زامان شېئىرىيىتىمىز ئۈچۈن، بولۇپمۇ ناخشا تېكىستلىرى ئۈچۈن ئۈنۈملۈك خىزمەت قىلالايدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن ناخشا تېكىستى يازغۇچى شائىرلىرىمىزنىڭ بۇ ۋەزىنلەرنى ئۆزلەشتۈرۈپ ئېلىشنىڭ، كومپوزىتورلىرىمىزنىڭمۇ بۇ ۋەزىنلەرنىڭ خۇسۇسىيىتى بىلەن بىرئاز تونۇشۇۋېلىشنىڭ پايدىسى زور، ئەلۋەتتە.

خەلق ناخشىلىرىنىڭ ئىچىدە كلاسسىك يازما شېئىرىيىتىمىزدە (غەزەللىرىمىزدە) يېزىلىپ باقمىغان ھەر خىل ۋەزىن شەكلىدە تۈزۈل- گەن قوشاق، تېكىستلەر ئاز ئەمەس. ئەپسۇسكى، بىز بۇنى تېخى كەڭ، چوڭقۇر تەتقىق قىلغىنىمىز يوق. بەزى شەكىللەر بىزنىڭ يېڭى ناخشا ئىجادىيىتىمىزنىڭ ئېتىبارىدىن چەتتە قالماقتا. بۇنىڭ بىر مىسالى:

"تال چىۋىقىنى ئېگىۋا ئىگىپ،

مېنى سوقاي دەمەن؟

ئاتانسى يوق بالىلارنى

ئانى تاپاي دەمەن؟

دېگەن تېكىستكە سېلىپ ئېيتىلىدىغان قۇمۇل خەلق ناخشىسى. ناخشىدا سۆز تېكىستلىرى ناھايىتى راۋان، دانىمۇدانە ئېيتىلىدۇ ئۇرغۇلارمۇ ئۇرغۇپ تۇرىدۇ. مۇزىكىلىق رېتىم - ئۇدارلارمۇ تېكىت ھېسسىياتى بىلەن ناھايىتى زىچ يېپىشقان. ئەڭ مۇھىمى تېكىستىلا مەزمۇنى، ئۆكتەملەرگە بوزەك بولماسلىق رومى ناھايىتى جانلىق جۇشقۇنلۇق شېئىرىي ۋە مۇزىكىلىق ھالدا ئىپادىلەنگەن. شۇنداقا ئۇنىڭدا دراماتىك كەيپىيات قويۇق. بۇ خىل ئۈلگىلەر بىزنىڭ ئە - تايىدىل تەتقىق قىلىشىمىزغا، ئۇنىڭدىن يېڭى ناخشا ئىجادىيىتىم ئۈچۈن ئوزۇق ئېلىشىمىزغا ئەرزىيدۇ.

ناخشا ئىجادىيىتىمىزدە ئەڭ مۇھىمى يېڭىلىق يارىتىش مەسىلىسى. بۇ جەھەتتىكى يېڭى ئىزدىنىشلەردىن ئۈمىد چوڭ. دەرۋەقە، يېڭى ئىزدىنىش تېز ئارىدىلا ئۈنۈم بېرىشى مۇمكىن ئەمەس. ئۇنىڭ ئۈ - تىگە بۇ ساھەدىكى كونسروئاتورلۇقمۇ توسالغۇلۇق قىلماي قالمايدۇ. ئۇلار يېڭى ئىزدىنىشنىڭ مۇۋەپپەقىيەتسىز سىناقلىرىنى كۆرۈپلا، سوغۇق سۇ سېپىدۇ. شۇنداقلا جەمئىيەتتىكى كونا ئادەت كۈچلىرىنىڭ كۆند - مەسلىكىمۇ چوڭ بىر بېسىم. دېمەك، يېڭىلىق ناھايىتى قىيىن شارائىت ئىچىدىن بۆسۈپ چىقىدۇ. قانداقلا بولسۇن، ئۇنىڭ ئىستىقبالى پارلاق. بۇ يەردە شۇنى ئېيتىپ ئۆتۈش كېرەككى، مۇزىكا - ناخشا ساھەمىزدە بىر قىسىم يولداشلارنىڭ ئەنئەنىلىك نەرسىلەر بىلەن تونۇشلۇقى بىرقەدەر چوڭقۇر، لېكىن ئۇلارنىڭ ئىچىدە بەزى يولداشلارنىڭ يېڭىلىق يارىتىش قىزغىنلىقى كەم. ئەكسىچە، يەنە بىر قىسىم ياش يولداشلار بار، ئۇلار مۇزىكا نەزەرىيىسىدىن خەۋەردار

ئۇلاردا يېڭىلىق يارىتىش روھى ئۈستۈن، ئەپسۇسكى ئۇلارنىڭ ئەد-
 ئەنە بىلەن تونۇشلۇقى كەم. ئۇنىڭغا قىزىقىشمۇ ئاجىز. بۇ ھازىرقى
 ناخشىچىلىقىمىز ساھەسىدىكى بىر مۇھىم زىددىيەت، بۇ زىددىيەتنىڭ
 مۇھىم بىر ئاچقۇچى ئۇلارنىڭ بىر- بىرىنىڭ خاھىشىنى چۈشىنىپ
 بىر- بىرىگە ئىلھام بېرىشتە، ئىلمىيلىققا يۈرۈش قىلىپ، ئەنئەنە
 زېمىنىنى بويلاپ، يېڭىلىق يارىتىشقا ئىنتىلىشتە!

كلاسسىك ناخشىلىرىمىز كلاسسىك مۇزىكانتلىرىمىزنىڭ ئەمگىكى
 بولغىنىدەك، كلاسسىك شائىر- قوشاقچىلىرىمىزنىڭمۇ ئەمگىكى.
 تارىختا ئۆتكەن سەۋىيىلىك كومپوزىتورلار، سازەندىلەر، ناخشىچىلار
 ناخشا تېكىستىگە چوڭ ئېتىبار بەرگەن. ئۇلارنىڭ بەزىلىرى شائىر
 ياكى قوشاقچى بولغان. شۇڭا ئۇلارنىڭ مۇزىكا ساھەسىدىكى تۆھپە-
 سىمۇ چوڭ بولغان. ئاتاقلىق مۇقامشۇناس قىدىرخان ئۆزىمۇ شائىر
 ئىدى. ئۇنىڭ شاگىرتى مۇقامشۇناس خانىش ئاماننىسامۇ شائىر ئىدى.
 مۇقامغا شەيدا پادىشاھ ئابدۇرېشىتخانمۇ شائىر ئىدى. ئەگەر ئۇلارنىڭ
 شېئىرىيەتكە ئاشۇنچىلىك زىچ مۇناسىۋىتى بولمىسا، ئۇلارنىڭ
 مۇقامنى رەتلەش، تەرەققىي قىلدۇرۇش جەھەتتىكى ئەمگىكى ئۇ
 قەدەر ھوسۇللۇق بولماس ئىدى. شۇنىڭدەك، مۇقام ئاتىسى دەپ
 ئاتالغان ئۇلۇغ ئالىم فارابى ھەم شائىر ھەم مۇزىكىشۇناس ئىدى.
 ئوتتۇرا ئازىيە شېئىرىيىتىنىڭ تاجىسى ئۇلۇغ شائىر ناۋايى مۇقامغىمۇ
 ناۋا قوشتى. لۇتقىمۇ شۇنداق. لۇتقى، ناۋايى، زەلىلى، مەشرەپ قاتارلىق
 شائىرلارنىڭ غەزەللىرى «ئون ئىككى مۇقام» نىڭ ئەڭ نادىر سۆز
 تېكىستلىرىگە ئايلاندى. مۇقامغا جۇلا بەردى. دېمەك «ئون ئىككى مۇقام»
 تەرەققىياتىنى ئۇلارنىڭ ئىجادىي ئەمگىكىدىن ئايرىپ قارىغىلى
 بولمايدۇ. يۇقىرىقى پاكىتلار بىزگە شۇنى چۈشەندۈرۈپ بېرىدۇكى،

ئۇيغۇر ناخشىلىرى جۈملىدىن «ئون ئىككى مۇقام» ئۇيغۇر مۇزىكىسى ۋە ئۇيغۇر شېئىرىيىتى جەۋھىرىنىڭ بىرىكىمىسى، ئۇيغۇر كومپوزىتور ۋە شائىرلىرىنىڭ ئۆزئارا ماسلىشىشىنىڭ، ھەمكارلىقىنىڭ مەھسۇلى. بىز بۇ خۇسۇسىيەتكە، بۇ ياخشى ئەنئەنگە چوقۇم ۋارىسلىق قىلىشىمىز لازىم.

بىزدە يېڭى ناخشىلار كۆپلەپ مەيدانغا چىقىۋاتىدۇ. بەزى كومپوزىتورلىرىمىز ئىجاد قىلغان ناخشىلىرى خەلق ئىچىگە كەڭ تارالدى. ئۇلار سەنئەت، رادىئو، تېلېۋىزورلار، دىئالوگ، ئەمەس، بەلكى ئىش مەيدان-لىرىدا، ئائىلە ئولتۇرۇشلىرىدا مەشرەپلەردە، كۆپچىلىك تەرىپىدىن ئىختىيارسىز ھالدا زوق بىلەن ئېيتىلماقتا. پېشقەدەم كومپوزىتور زىكرى ئەلپەتتەنىڭ بىر يۈرۈش مۇقام نەغمىلىرى «ئون ئىككى مۇقام» نىڭ داۋامى سۈپىتىدە ئالقىشقا ئېرىشتى. ھۈسەنجان جامى، غىياسىدىن باراتلارنىڭ نۇرغۇنلىغان ناخشىلىرى خۇددى خەلق ناخشىلىرىدەك كەڭ تارلىنىپ كەتتى. ئىسكەندەر سەيپۇللا، ئابلىھېكم ئابدۇللا، تۇرسۇن قادىر، ئابلىزخان مامۇت، ئەبەيدۇللا تۇردى، سەمەت ئاخۇن، قۇربانجان ئۆمەر، ئابدۇرېشىت توختى، خارس ئاشۇروۋ، تۇردى روزى، نۇرمۇھەممەت سايىت قاتارلىق يولداشلارنىڭ ئىشلەگەن ناخشا-مۇزىكىلىرىنىڭ بىر قىسمى كىشىلەرنىڭ قەلبىدىن چوڭ-قۇر ئورۇن ئالدى. ناخشا تېكىستلىرى ئىشلەشتە يولداش قۇربان ئىمىن، مەمتىلى زۇنۇن، ئەزىز نىياز، تۇرغان شاۋۇدۇن، مۇتەللىپ مۇھەممەت، ياسىن مەخسۇت قاتارلىقلارنىڭ خېلى كۆپ تېكىستلىرى ياخشى ناخشىلارنىڭ بىر قانچىسى بولۇپ جەۋلان قىلماقتا. بىز بۇ ساھەدىكى يولداشلارنىڭ تېخىمۇ ياخشى، تېخىمۇ زور مۇۋەپپەقىيەت-لەرگە ئېرىشىشىگە تىلەكداشمىز.

بىراق، شۇندىمۇ ئېيتىپ ئۆتۈش كېرەككى، ئىجاد قىلىنغان بىر قىسىم ناخشىلار ئانچە ئالاقىغا ئىگە بولمايۋاتىدۇ. ئۇلارنىڭ بەزىلىرىنىڭ تېكىستلىرى يالسىڭاچ، قوپال، تەمى يوق، بەزىلىرىنىڭ مۇزىكىلىق ھېسسىياتى سۇيۇق، يېقىمسىز، بەزىلىرىنىڭ سۆزى شوتار، مۇزىكىسى جارقىراش. ئەپسۇسكى بۇنداق ناخشىلارمۇ سەھ-نەلەردە، رادىئولاردا ئاڭلىتىلىدۇ. بۇ، كىشىنىڭ كۆڭلىنى غەش قىلىدۇ. شۇڭا نۆۋەتتە مۇزىكا - ناخشا ساھەسىدە سەۋىيىنى ئۆستۈ-رۈش مەسىلىسىنى ئالاھىدە تەكىتلەش لازىم دەپ قارايمەن.

بىز ناخشا ئىجادىيىتىدىكى مۇۋەپپەقىيەتلەرگە ئالاقىسى يىغىنچىلىق بىلەن، تېخىمۇ ياخشى مۇۋەپپەقىيەتلەرنىڭ بارلىققا كېلىشىنى، تېكىستىمۇ، مۇزىكىسىمۇ يۈرەك تارنى چېكىدىغان، ئالتۇن ئۈزۈككە ياقۇت كۆز ياراشقاندەك، ئېسىل ناخشىلارنىڭ يىلدىن - يىلغا كۆپىيىشىنى ئۈمىد قىلىمىز.

1985 - يىلى 5 - ئاي.

«يېڭى رۇبائىيلار» كىتابىغا كىرىش

سۆز

رۇبائىي — ئەرەبچە ئاتالغۇ بولۇپ، ئۇبىر پۈتۈن ھۈستەقىل مەز-
مۇنغا ئىگە تۆت مىسرالىق لىرىك شېئىرىي ژانىرنىڭ نامى. ئۇنىڭدا
تۆت مىسرانىڭ ھەممىسى ياكى (ئاز دېگەندە) 1، -2، -4 -مىس-
رالارنىڭ قاپىيىداش بولۇشى شەرت قىلىنىدۇ. كلاسسىك رۇبائىيلار،
كۆپىنچە، ئارۇز ۋەزنى ھەزەج بەھرىنىڭ “ئەخرەم” (يەنى “مەفتۇ-
لۇن مەفتۇلۇن مەفتۇلۇ فەئۇل”، “مەفتۇلۇن مەفتۇلۇ مەفتۇلۇ
فەئۇل”غا ئوخشاش)، “ئەخرەب” (يەنى “مەفتۇلۇ مەفتۇلۇن مەفا-
ئۇلۇن فەئۇل”، “مەفتۇلۇ مەفتۇلۇ مەفتۇلۇ فەئۇل”غا ئوخشاش)
شەكىللىرىدە يېزىلىپ كەلگەن. شۇنداقتىمۇ ھەر بىر رۇبائىيدىكى
مىسرالارنىڭ ھەممىسى بىر خىل ۋەزىن شەكىلدە يېزىلىشى شەرت
قىلىنغان ئەمەس.

رۇبائىي ئۇيغۇر شېئىرىيىتىدىمۇ ئۇزاق يىللىق تارىخقا ئىگە ژانىر.
ئۇ ئۇيغۇر خەلق قوشاقچىلىقى ئەنئەنىسى زېمىنىدا ھەمدە ئەرەب،
پارس رۇبائىيچىلىقى تەسىرىدە شەكىللىنىپ تەرەققىي قىلغان. بىز
ئۇيغۇر يازما ئەدەبىياتى تارىخىدا رۇبائىينىڭ دەسلەپكى ئۈلگىلىرىنى
«قۇتادغۇبىلىك» تىن كۆرىمىز. مۇكەممەل رۇبائىي ئۈلگىسىنى بولسا
مەۋلانە لۇتفى ياراتتى، ئەلىشىر ناۋاىي ئۇنى يۈكسەك تەرەققىياتقا ئېرىش-
تۈردى. زەلىلى، نۇبىتى، تەجەللى قاتارلىق شائىرلارمۇ ئۇيغۇر رۇبا-

ئىچىلىق خەزىنىسىگە مۇھىم تۆھپىلەرنى قوشتى، رۇبائىي مىللىي ئەدەبىي ئەنئەنىگە ئىجادىي ۋارىسلىق قىلىۋاتقان بۈكۈنكى يېڭى ئۇيغۇر شېئىرىيىتىنىڭمۇ مۇھىم بىر تەركىبىي قىسمى سۈپىتىدە تەرەققىي قىلماقتا.

رۇبائىي ئۆز تەرەققىياتى تارىخىدا، كۆپىنچە، تەبىئەت ۋە جەمئىيەت ھەققىدىكى چۈشەنچىلەرنىڭ، پەلسەپىۋى قاراشلارنىڭ، دىداكتىكا - ئەخلاق پىرىنسىپلىرىنىڭ، شۇنىڭدەك سۆيگۈ - مۇھەببەت ھەققىدىكى نازۇك تۇيغۇلارنىڭ بەدىئىي ئوبرازىنى جىلۋىلەندۈرۈپ كەلدى. ئەنئەنىلىك ئاساسىي تېماتىك مەزمۇنى جەھەتتىن، رۇبا - ئىينى ئەقىلىيە شېئىرى دەپ ئاتاشمۇ مۇمكىن. بىز بۇنىڭ ئەڭ تىپىك ئۈلگىلىرىنى "رۇبائىچىلىقنىڭ پىرى" دەپ ئاتالغان ئۇلۇغ پارس شائىرى ئۆمەر ھەييام رۇبائىلىرىدىن ناھايىتى ئېنىق كۆردۈمىز. ئۇ ئۆزىنىڭ نۇرغۇن رۇبائىلىرىنى ئۆز دەۋرىنىڭ ئەڭ مۇھىم ۋە نازۇك، مۇرەككەپ مەسىلىلىرىگە، بولۇپمۇ "تەقدىر" ھەققىدىكى (مەسلەن، "تەقدىرسىز قىل تەۋرىمەيدۇ" دېگەنگە ئوخشاش) ھۆكۈم - ران خۇراپىي ئېتىقادنىڭ بىمەنىلىكىنى، ئاخىرەت ھەققىدىكى ئەپسۇس - نەلەرنى پاش قىلىشقا بېغىشلىدى. مەسلەن:

ئەزەلدە لېيىمنى يۇغارغىنىدا،
پەيلىمنى بەلگىلەپ قويغانغۇ خۇدا.
ھۆكۈمدىن تاشقىرى ئەمەس گۇناھىم،
خوش، نېچۈن مەھشەردە بېرىدۇ جازا.
ئەپسۇس، يورۇق ئۆمۈرۈم قارا تۇن بولدى،
ئەجەل دەستىدىن كۆپ جىگەر خۇن بولدى.

ئۇ دۇنيادىن كېلىپ ئېيتىمىدى ھېچكىم،

كەتكەنلەر بېشىدا قانداق كۈن بولدى①.

شۇنىڭدەك ئۆمەر ھەييام رۇبائىيلىرىدا ئەكسىيەتچىل تەسەۋۋۇف-
نىڭ بۇ دۇنيا (يەنى رېئال دۇنيا) ۋە ئۇنىڭدىكى ئادەم "ھېچنېمە"
دېگەن سەپسەتسىگە قارشى رېئال ئادەمنى ۋە ئۇنىڭ رېئال دۇنيا-
دىكى پائالىيىتىنى، رېئال ئىنسانىي مۇھەببەتنى ئۇلۇغلاش، نادان،
جاھىل زاھىدلار ۋە ئۇلارنىڭ ئالدامچى سەپسەتە ۋە ھەرىكەتلىرىنى
مەسخىرەلەش ساداسى كۈچلۈك ياڭراپ تۇرىدۇ. ساددا ماتېرىيالىزم
تۈسىنى ئالغان بۇ خىل پىكىرلەر ئۆز دەۋرىدىكى فېئودال-ئىلاھ-
يەت جاھالەتچىلىكىگە قارشى زور پارتلاش خاراكتېرىگە ئىگە قۇدرەت-
لىك مەنئىي گۈلدۈرۈمما ئىدى. شۇنىمۇ ئېيتىپ ئۆتۈش كېرەككى،
مۇسۇلمان شەرقىدىكى ئىجتىمائىي تەپەككۈر تارىخىغا مەنسۇپ بولغان
بۇنداق زور بۆسۈش رۇبائىيدا ئالاھىدە گەۋدىلەندى.

چاغاتاي ئەدەبىياتى تارىخىدىكى مۇھىم بىر بەلگە، ئۇنىڭ تەر-
كىبىدىكى رۇبائىي ژانىرنىڭ بىرقەدەر ئىزچىل ئۇرۇن ئالغانلىقىدا.
رۇبائىيچىلىق بۇ ئەدەبىياتنىڭ پىكرىي بايلىقىنى ئاشۇردى، ھۆسننى
تېخىمۇ جۇلالاندۇردى. بۇ جەھەتتە ئەلىشىر ناۋايىنىڭ تۆھپىسى
ئىنتايىن زور. ئۇ ئۆزىنىڭ نۇرغۇن رۇبائىيلىرىدا دەۋرنىڭ مۇھىم
ئىجتىمائىي تېمىلىرىنى، ئىنسانىيەتكە ئورتاق نۇرغۇن مۇرەككەپ
مۇئەمىلالارنى مۇتەپەككۈر سەنئەتكارغا خاس ئىقتىدار بىلەن يورۇتۇپ
بەردى.

① ماسالغا كەلتۈرۈلگەن ئۆمەر ھەييام رۇبائىيلىرى ئەسلى ۋەزنى

بويىچە ئەمەس. بارماق ۋەزنىدە تەرجىمە قىلىنغان.

بىز ناۋايى رۇبائىلىرىنى ئوقۇغىنىمىزدا، ئۇنىڭدا ئۆمەر ھەييام ۋە شۇنىڭغا ئوخشاش نۇرغۇن رۇبائىيچىلارنىڭكىگە ئوخشاش، مەي تەلقىنى كەڭ ئورۇن ئالغانلىقىنى كۆرىمىز. چۈنكى مەي تەلقىنى بۇخىل شائىرلارنىڭ غايىۋى-ئېستېتىك قاراشلىرى بىلەن زىچ مۇناسىۋەتلىك، جۈملىدىن ناۋايىنىڭ پوئېتىك تەسەۋۋۇرىدىمۇ مەي ئاراملىق تىمسالى، بۇنداق ئاراملىق، يەنى مەست بولۇش بىلەن مۇرەككەپ ئىجتىمائىي پالاکەتلەر ئازابىنى سەزمەس بولۇۋېلىش، جاھان تەشۋىشلىرىدىن خالىي بولۇش خاھىشى، گەرچە پاسسىپ خاھىش بولسىمۇ، لېكىن ئۇنىڭغا تارىخىي نۇقتىدىن قارىغىنىمىزدا، شۇنىڭدەك مەي تەلقىنى بىر خىل پوئېتىك ۋاسىتە دەپ چۈشەنگەنىمىزدە، ئۇنىڭ تەكىتىدە يەنىلا جاھالەتكە قارشى ئىسيانكارلىق روھىنىڭ جۇش ئۇرۇپ تۇرغانلىقىنى ئېتىراپ قىلماي تۇرالمىمىز. مەسىلەن، بىز مۇنۇ رۇبائىينىمۇ شۇ نۇقتىدىن چۈشىنىمىز، ئەلۋەتتە:

ساقى، بەدەننى غەم تېغى قىلدى شىگانى،
قانم بارى ئاقتى، تۇتما ئۆزەڭنى مەئان.
تۇتقىل بەدەلى مايە تەھەللەل مەيى ساقى،
تامەس قىلاي غەم قىلاي چېرىكى بىرلە مەساق①.

شۇنىڭدەك، ناۋايىنىڭ مەيگە باغلىنىشلىق نۇرغۇن رۇبائىلىرىدا ئاخىرەت ئەپسانىسى ۋە جاھىل زاھىدلارنىڭ رىياكارلىقىغا قارىتا ئۆتكۈر، ئاچچىق ئىستىھزا، مەسخىرىلىق دوق ياكىرايدۇ. مەسىلەن:

① نەسرېي يەشمىسى: بەدەننى غەم تېغى تەشتى، ھەممە قېنىم ئاقتى، ساقى، ئۆزەڭنى قويۇپ، مانا بۇ ھالال سەمايەم (چىقىم) بەدىلىگە ساپ مەي بەرگىن، مەست بولۇپ غەم لەشكەرلىرى بىلەن ئېلىشاي.

زاھىدە ساڭا ھۇرۇ، ماڭا جانانە كېرەك،

چەننەت ساڭا بولسۇن، ماڭا مەيخانە كېرەك.

ئىنسانپەرۋەرلىك، خەلقپەرۋەرلىك ناۋايى رۇبائىلىرىنىڭ مەنىۋى جەۋھىرى، ئۇ ئۆزىنىڭ "ئادەمنى ئېرسەڭ دېمەگىل ئادەمى، ئانىكىم يوق خەلق غەمىدىن غەمى" دېگەن ئۇلۇغ پىكىرىنى رۇبائىلىرىدا تېخىمۇ ئىلگىرى سۈرىدۇ. سەمىمىيلىك، ۋاپادارلىق، كەمتەرلىككە ئوخشاش ئالىيجاناب ئىنسانىي پەزىلەتكە، رېئال ئىنسانىي مۇھەببەتتەك مەدھىيە چاچقۇسى چاچىدۇ. زىياكارلىق، خۇشامەتچىلىك، ھەسەتخورلۇق، تەمەخورلۇق، مەنەنىلىك، ۋاپاسىزلىققا ئوخشاش خۇنۇك، رەزىل ئىللەتلەرگە نەپرەت ئوقىنى ياغدۇرىدۇ، مەسخىرە تىغىنى سانجىدۇ، قىسقىسى، ناۋايى ئەمەلىي تەجرىبىلىرىدىن، تۇر-مۇشنى مۇتەپەككۇر سەنئەتكار سۈپىتىدە كۆزىتىشلىرىدىن ھاسىل قىلغان ئەقلىي يەكۈنلىرىنى رۇبائىي سەنئىتى ئارقىلىق تېخىمۇ گەۋ-دىلەندۈرۈپ، ئىنسانىيەتكە بىباھا پىكىر دۇردانىلىرىنى تەقدىم قىلدى، شۇنىڭدەك ئۆزىدىن كېيىنكى ئۇيغۇر، ئۆزبېك ۋە باشقا كۆپلىگەن مىللەت شائىرلىرىنىڭ ئىجادىي تەپەككۇرىگە، جۈملىدىن رۇبائىي ئىجادىيىتىگە چوڭقۇر تەسىر كۆرسەتتى. بىز زەلىلى، نۇبىتى، تەجەللى رۇبائىلىرىدىنمۇ بۇ تەسىرنى ۋە ئۇنىڭ ئىجادىي راۋاجىنى كۆرىمىز.

رۇبائىي ئۆزىگە خاس شېئىرىي خۇسۇسىيەتكە، بەدىئىي شەكىلگە ئىگە. ئۇنىڭدىمۇ نازۇك ھېسسىيات، چوڭقۇر تەپەككۇر باراقتان تەسەۋۋۇرغا ئورالغان بولۇشى تەلەپ قىلىنىدۇ. بەزى رۇبائىيلاردا دىداكتىك تەلەپنى لىرىك تەلەپپۇز بىلەن بىرلىشىپ كېتىدۇ، بەزىدە-

لىرىدە تەمكىن روھ يۇمۇرلۇق پافۇس بىلەن جىلۋىلىنىدۇ، بەزىلىرىدە ساددا تەسەۋۋۇردىن چوڭقۇر مەنىلىك ھېكمەت ھاسىل بولىدۇ. ساددا تەسەۋۋۇردىن چوڭقۇر ھېكمەت ھاسىل قىلىشنىڭ بىر ئۈلگىسى سۈپىتىدە ئۆمەر ھەبىيانىڭ مۇنۇ رۇبائىيىسىنى ماسالغا كەلتۈرۈش مۇمكىن:

خۇدا ئۆزى قىلىدىكەن ھەممىنى بىنا،
كېيىن سۇندۇرىدىكەن بىر-بىرلەپ يانا.
ياخشى ياسالغان بولسا سۇندۇراتتىمۇ،
يامان ياساپ قويغانغا كەلمەمدۇ گۇناھ؟

قارىماققا، بۇ ئىلاھىي ئىرادە ھەققىدىكى گۆدەكلەرچە ساددا تەسەۋۋۇر. بىزنى ئالدى بىلەن ئۇنىڭ يۇمۇرلۇق تەلەپپۇزى قىزىق-تۇرىدۇ ۋە پىكىرىمىزنى چوڭقۇرلۇققا شۇغىتىدۇ. بىز بۇ چوڭقۇرلۇق ئىچىدە ئادەم ھەيران قالغۇدەك شۇنداق بىر پىكىر دۇردانىسىگە يولۇقىمىزكى، ئۇ بولسىمۇ ئىلاھىي ئىرادە ھەققىدىكى ئەپسانىنى رەت قىلىدىغان ئۆتكۈر ئىستىھزالىق ھېكمەت ۋە جۇشقۇن پەلسەپە.

سىر ساقلاش — بارلىق كلاسسىك ئەدەبىياتقا ئورتاق مۇھىم بىر تېما، ئۆمەر ھەبىيام ئۇنى بۇنداق ئىپادىلىگەن:
ھەر سىرنى دىلىدا ساقلىسا دانا،

ئۇ يوشۇرۇن بولسۇن، ئەنقادەك گويا.

سەدەپنىڭ ئىچىدە قەترە دۇر بولۇر،

سىر قىلىپ قەلبىدە يوشۇرغاچ دەريا.

بۇ رۇبائىينىڭ ئالدىنقى ئىككى مىراسىدا سىر ساقلاش زۆرۈرد-يىتى بايان قىلىنغان. بۇ دىداكتىك بايان پەقەت كېيىنكى ئىككى مىسرادا باشقا بىر ماھىيەتلىك ھادىسىگە سېلىشتۇرۇش ئارقىلىق

ئاجايىپ جانلىق، جملۇندار ئوبرازلىق پىكىرگە ئايلانغان، بۇ سېلىت-
تۇرۇش - تەمسىل قىلىشنىڭ ئىنتايىن گۈزەل ئۈلگىسى.
ئوخشىتىشنىڭ ئۈلگىسى سۈپىتىدە ئەلىشىر ناۋائىينىڭ مەشھەددىكى
غېربىلىق ھېسسىياتى ئىپادىلەنگەن مۇنۇ رۇبائىيىسىنى مەسال
كەلتۈرەيلى:

غۇربەتتە غەرىپ شادمان بولماس ئىمىش،
ئەل ئاڭا شەفقۇ مېھرىبان بولماس ئىمىش.
ئالتۇن قەپەس ئىچرە گەر قىزىل گۈل بۈتسە،
بۇلبۇلغا تىكەندەك ئاشيان بولماس ئىمىش.

بۇنىڭدىكى ئالدىنقى ئىككى مىسرادا تۇغۇلغان يۇرتىدىن ئايرىد-
لىشنىڭ دەردى ئىزھار قىلىنغان. بۇ مەۋھۇم پىكىر كېيىنكى ئىككى
مىسرادىكى ئوخشىتىش (يەنى غېربىلىقنىڭ قەپەزدىكى بۇلبۇل ھالىغا
ئوخشاشلىقى تەسۋىرى) بىلەن ئۆزىگە خاس كۈنكەرت كارتىنا
تاپىدۇ - دە، كىشىدە جانلىق تەسىرات پەيدا قىلىدۇ.

دېمەك، رۇبائىيىمۇ پىكىرگە ئوبرازلىق تۈس بېرىدىغان سېلىت-
تۇرۇش، ئوخشىتىش، مېتافورا، جانلاندىرۇش، ھەرپ ياكى سۆز
ئويۇنى قاتارلىق مەجازىي ۋاسىتىلەر ئارقىلىق ئۆزىنى
جۇلالاندۇرىدۇ.

رۇبائىينىڭ ئۆزىگە خاس مۇھىم خۇسۇسىيىتى ئىخچاملىقىدا.
ئۇنىڭغا تاللانغان سۆزلەر پىكىرنى دەل ئىپادىلەش، جانلاندىرۇش
ئىقتىدارىغا ئىگە بولۇشى كېرەك. ھەقىقىي رۇبائىي پىكىر تەلەپ
قىلمايدىغان بىر سۆزنىمۇ قوبۇل قىلالمايدۇ. ئۇ كىچىك ئېتىزدىن
ئالاھىدە پەرۋىش بىلەن ئېلىنغان مول، ئېسىل ھوسۇلغا ئوخشايدۇ.
كلاسسىك ئەدەبىياتتا ئېيتىلغان "زەر قۇتىدىكى ياقۇت" دېگەن

تەسۋىرلى رۇبائىي تەۋسىيىگىمۇ مەنسۇپ دېيىش مۇمكىن. شۇنداق ئىكەن، كىشىلەرنىڭ "بىر ياخشى رۇبائىي بىر ياخشى داستانغا ئەرزىيدۇ" دېيىشى ھەيران قالدۇرۇشقا ئەمەس.

رۇبائىيچىلىق يېڭى ئۇيغۇر شېئىرىيىتىدە، بولۇپمۇ 70- يىللارنىڭ ئاخىرىدىن باشلاپ، ئۆزىنىڭ زامانغا مۇناسىپ يېڭى ساداسىنى ئىز-چىل ياغرىتىشقا باشلىدى. شۇڭا ئۇنى يېڭى دەۋردىكى ئۇيغۇر ئەدەبىياتى تەرەققىياتىدىكى مۇھىم بىر بەلگە دەپ ھېسابلاش مۇمكىن. ئۇ ئەنئەنىۋى تېمىلارغا ئىجادىي ۋارىسلىق قىلىش بىلەن بىللە، دەۋرىمىزنىڭ يېڭى مۇئەممىلىرىنى يورۇتۇپ بېرىش ئارقىلىق ئۆزىنىڭ تېماتىك مەزمۇنىنى بېيىتىپ بارماقتا.

يېڭى رۇبائىيچىلىقىمىزدا بىرقەدەر كەڭ ئەكس ئەتتۈرۈلگەن تېما - ۋەتەنپەرۋەرلىك بولدى. دەرۋەقە، شېئىرىيىتىمىزدە بۇ مۇھىم تېمىغا يانداشمىغان بىر مۇشائىر يوق دېيىشكە بولىدۇ. بۇنىڭ سەۋەبىنى رېئاللىقنىڭ يېڭى تەلپىدىن، ۋەتەنپەرۋەرلىكنىڭ يېڭى ئىمتىنەندىن ئىزدەش كېرەك. مەلۇمكى، ئىچكى-تاشقى سەۋەبلەر ۋە تەبىئىي ئاپەت تۈپەيلىدىن تۇغۇلغان قىيىنچىلىقلار، بولۇپمۇ ئاپەتلىك "مەدەنىيەت زور ئىنقىلابى" كاساپىتىدىن ئانا ۋەتەن بېشىغا كەلگەن پاجىئە ھەربىر جۇڭگولۇقنىڭ ئۆز ئانا ۋەتىنىگە بولغان مۇھەببىتىنى سىنايدىغان ئېغىر ئىمتىھان بولدى. بۇ ئىمتىھان بىزنىڭ ئەدەبىياتىمىزدىن ئورۇن ئالماسلىقى مۇمكىن ئەمەس، ئەلۋەتتە.

ھەربىر ۋەتەنپەرۋەرنىڭ نەزىرىدە، ھەرقانداق چاغدا ۋەتەن سىماسى ھەممىدىن ئۇلۇغ، ھەممىدىن گۈزەل. شائىر ئا. خوجايېۋ بۇغدا چوققىسىنى تەسۋىرلىگەن رۇبائىيىسىدا مۇنداق دەپ يازىدۇ:

ئانام بوغدا زەردىن تۇتۇپ جىيەكلىك،
كىيىۋاپتۇ خان ئەتلەستىن كۆڭلەكلىك.
ئولتۇرۇپتۇ قىلىپ چوڭقۇر تەپەككۈر،
كۆك گىلەمنىڭ ئۈستىدە ئاق لېپەكلىك.

بۇ بۇغدىنىڭ تەسۋىرى مەنزىرىسىلا ئەمەس، بەلكى ئانا ۋە تەن-
نىڭ شېئىرىي قىياپىتى، ئۇ ئۆزىنىڭ تۇرغان-پۈتكىنى بىلەن مىللىي
خۇسۇسىيەتلىك، ئاجايىپ گۈزەل، ئاجايىپ جەزىبىدار ۋە سۆيۈم-
لۈك. ئۇنىڭ سۈكۈتلۈك تەپەككۈرىدا تارىخىي تەجرىبىلەر، ساۋاقلار-
نىڭ تەمكىن يەكۈنى، پەرزەنتلەر غېمى، كېلەچەك ئارزۇسى جۈش-
قۇنلاپ تۇرىدۇ. بۇنداق ئۇلۇغۋار سۆيۈملۈك ئانا سىمىسى ئالدىدا
ھەربىر ۋاپادار پەرزەنت ئىختىيارسىز باش قويدۇ.

ھەربىر ۋەتەنپەرۋەر ۋە تەن مۇھەببىتى بىلەن ئۆزىگە ھاياتىي
كۈچ تاپىدۇ، ئاشۇ كۈچ ئارقىلىق ھەرقانداق قىيىنچىلىققا بەرداشلىق
بېرىدۇ ۋە ئۇنى يېڭىش ئۈچۈن كۈرەش قىلىدۇ، ۋە تەن قوينىدا
تارتقان ھەرقانداق جاپا ئۇنىڭ ئۈچۈن راھەت. بۇنداق گراژدانلىق
ئىپتىخار شائىر ئا. مۇھەممەت ئىمىننىڭ رۇبائىسىدا مۇنداق
ئىپادىلىنىدۇ:

ئايلاندىم كۆپ دىيار — ۋەتەننى، ياتنى،
تاپىدىم ئۆز يۇرتتەك قۇدرەت — قاناتنى.
ئەل ئالتۇن بۆشۈكۈم، ئەل گۆھەر تەختىم،
قۇت بىلدىم بىر زامان چەككەن پەرياتنى.

ۋەتەنپەرۋەرلىك رۇبائىلىرىمىزمۇ ئالىجاناب خەلقپەرۋەرلىك
روھ بىلەن بىرلىشىپ كەتكەن. شۇڭا ئۇنىڭدا دەۋر روھى، تەبىئىي
ھالدا، تېخىمۇ جۈللەندۇ. ئا. مەخسۇتنىڭ مۇنۇ رۇبائىسىدا بۇ

روھنىڭ ئەنئەنىلىك بەدىئىي ئىپادىسىنى كۆرىمىز:
ساقىيا، مەي تۇتساڭ گەر بولۇپ ھەمدەم،
ئۈلپىتىم بولسىمۇ زوھرا ۋە سەنەم.
لېۋىمگە بىر نەپەس قونمايدۇ كۈلكە،
بولمىسا خەلقىمنىڭ كۆڭلى خاتىرجەم.

يېڭى رۇبائىيچىلىقىمىزنىڭ پىكرىي بايلىقىنى ئاشۇرغان مۇھىم
بىر تېما — مەرىپەتكە دەۋەت. بۇ نادانلىق ئازابىنى يېتەرلىك تارت-
قان، مەرىپەتكە تەشنا بولغان، شۇڭا يېڭى دەۋرنىڭ پەن - مەدەنىي-
يەتكە يۈرۈش قىلىش چاقىرىقىغا پۈتۈن ۋۇجۇدى بىلەن جور بولغان
خەلق قەلبىنىڭ جۇشقۇنلۇق ساداسى. بۇ تېمىغا بېغىشلانغان رۇبائىي-
لارنىڭ خېلى كۆپ قىسمىدا نادانلىقنىڭ خۇنۇك، كۈلكىلىك ئوبرازى
ۋە خەلقنىڭ ئۇنىڭدىن بىزارلىقى ئۆزىنىڭ ئۆتكۈر ساتىرىك - يۈمۈر-
لۇق ئىپادىسىنى تاپقان. بۇنى ئا. ئۆتكۈر رۇبائىيلىرىدىكى مۇنداق
مىسرالاردىنمۇ ئېنىق كۆرىمىز.

يالاتساڭمۇ زەر ھەل، كېسەكتۇر كېسەك،

گەر ھالۋا بەرسەڭمۇ، ھاڭرايدۇ ئېشەك.

شۇنىڭدەك، بىلىمىز ئادەم ئۆمرىنىڭ بىمەنىلىكى توغرىسىدا ئا.

قاسم بۇنداق دەپ يازىدۇ:

بىلىمىز ئادەمنىڭ ئەقىلىمۇ قىسقا،

ھەتتاكى ئالتۇنى تېگىشەر مىسقا.

ئۇلارنىڭ ئۆمرىنى ئوخشاتقىنىڭ خوپ،

شامالدا تارىلىپ تۈگىگەن ئىسقا.

جەمئىيىتىمىزدە شۇنداق ھارسىز نادانلار باركى، ئۇلار نادانلىق

كۆك تاشقا مىنگەن چاغلاردا بىلىم ئەھلىنى خالىغانچە خارلايدۇ،

ئازابلایدۇ. بىلىم ۋە بىلىم ئەھلى قەدىرلىنىشكە باشلىغاندا بولسا، ئۆزلىرىنى بىلىم ئەھلى قىلىپ كۆرسىتىپ ئەزۋەيلەيدۇ، ھەتتا يۆلەنچۈك ۋە خۇشامەتچىلەرنىڭ ئىلتىپاتىغا ئېرىشىپ تۆرگە چىقىۋالىدۇ، بىزنىڭ رۇبائىيچىلىقىمىز بۇنداق رەزىلىكىنىمۇ دادىللىق بىلەن قامچىلدى.

بىلىمدانلىقنى بىلىم ئورنىغا دەسسىتىش ھەقىقەتەنمۇ كۈلكىلىك، بۇنداق "دانش" لارنىڭ ئۆگىنىش ئىشتىياقى يوق، بىلىمسىزلىكنى بىلمەسلىكنىڭ ئۆزى ئەڭ بىلىمسىزلىك دېگەن ھەقىقەت بىلەن كارى يوق. شائىر ت. ساماقنىڭ مۇنۇ رۇبائىيسى ئەنە شۇنداق "دانش" لارغا قارىتا ئۆتكۈر مەسخىرە:

بىر دانش ئۆگىتىشنى ئۆز كەسپى ئەتتى،
ھەمىشەم ھەركىمگە ئەقىل ئۆگەتتى.
ئۆگەنمەي، ئۆزىگە ئۆگىتىۋېرىپ،
ئۆزىنىڭ ئەقىلىنى تامام تۈگەتتى.

مەرىپەتكە دەۋەت ۋاقت تېمىسىدىكى رۇبائىيلارغىمۇ چوڭقۇر سىڭدۈرۈلگەن. ۋاقت — بىلىم، ۋاقت — بايلىق، غەپلەت، مەنسىز ھاۋايۇھەۋەس ئۆمۈرنىڭ دەھشەتلىك ئوغرىسى. ئادەم ئۈچۈن ياش — لىق باھارنى ئوغرىلىتىش تېخىمۇ ئېچىنىشلىق، ئۇنىڭدىن ئورنىنى تولدۇرۇپ بولمايدىغان پۇشايمان قالىدۇ، خالاس. بۇ پىكىر شائىر م. رەھىمنىڭ تۆۋەندىكى رۇبائىيسىدا ئۆزىنىڭ جىلۋىدار مەجازىي ئىپادىسىنى تاپقان:

باغۋەنسىز ياشلىققا ئوغرى ھەمىنەپەس،
ئەڭ يامان ئوغرىسى ھاۋايۇھەۋەس.

تۇتۇلغان بولسىمۇ بارچە ئوغرىلار،
 ياشلىقنىڭ ئوغرىسى تۇتۇلغان ئەمەس.
 ئىجتىمائىي ئەخلاققا دائىر ئەنئەنىۋى تېما يېڭى رۇبائىيچىلىقتە -
 مىزدىمۇ كەڭ ئورۇن ئىگىلىدى. خەلقىمىزنىڭ ئەسىرلەردىن بۇيان
 خۇنۇك، رەزىل ئىجتىمائىي ئىللەتلەرگە قارىمۇقارشى ياراتقان ئېسىل
 ئەخلاق ئەنئەنىلىرى ئىنقىلابىي پەزىلەت دەستۇرلىرى ئەۋلادلار
 ئۈچۈن بىباھا مەنىۋى خەزىنە (بۇ ئۆتمۈشتىكى ئەدەبىياتىمىزدىمۇ
 ئۆزىنىڭ بەدىئىي ئىپادىسىنى تېپىپ كەلگەن). لېكىن "مەدەنىيەت
 زور ئىنقىلابى" بۇ خىل ئېسىل پەزىلەت ئەنئەنىلىرىگە ئېغىر دەرىجىدە
 بۇزغۇنچىلىق سالدى، شۇڭا بىرمەزگىل ئۆز كۆمىچىگە چوغ تارتىش،
 يالغانچىلىق، رىياكارلىق، ھەسەتخورلۇق، پىتىنخورلۇق، خۇشامەت -
 چىلىك، تۆھمەتخورلۇق، ئەمەلپەرەسلىك ۋە شۇنىڭغا ئوخشاش
 ناچار، رەزىل ئىللەتلەر ئەۋج ئېلىپ كەتتى. بۇ خىل ئىللەتلەرگە
 قارشى كۈرەش قىلىش، شۈبھىسىزكى، يېڭى دەۋرىمىزنىڭ جىددىي
 ۋەزىپىسى ۋە سوتسىيالىستىك مەنىۋى مەدەنىيەت قۇرۇلۇشىنىڭ ئىندە -
 تاين مۇھىم مەزمۇنى. شۇڭا رۇبائىيچىلىقىمىزمۇ سىياسىي، ئىجتى -
 مائىي، مەدەنىي ھاياتىمىزنى بۇلغايدىغان بۇنداق ناچار، رەزىل
 ئىللەتلەرگە قارشى ئۆتكۈر تىغى بىلەن مەيدانغا چىقتى.
 پاك ئىجتىمائىي ئەخلاقنىڭ ئەڭ مۇھىم ئۆلچىمى بولغان راست -
 چىللىق، سەمىمىيلىك - يېڭى رۇبائىيچىلىقىمىزدا ئەڭ قىزغىن زوق
 بىلەن كۈپلەنگەن پەزىلەت. بۇنداق پەزىلەتنى ئەۋج ئالدۇرۇش
 يېڭى دەۋرىمىزنىڭ جىددىي ئېھتىياجى، ئاپەتلىك يىللارنىڭ بۇز -
 غۇنچىلىقى تۈپەيلى، بىزگە بۇنداق ئېسىل پەزىلەتنىڭ قەدرى تېخىمۇ
 ئۆستى. شۇڭلاشقىمۇ رۇبائىيلىرىمىزدا بۇ پەزىلەت مەدھىيىسى،

كۆپىنچە، ئۇنىڭ قارمۇقارشىسى بولغان يالغانچىلىق ئىللىتىگە نە
رەت ياغدۇرۇش بىلەن بىرلىشىپ كەتتى.

كونلار "گۇناھنىڭ ئەڭ چوڭى — يالغانچىلىق" دەپ بىكار ئېيتىپ
غان. بۇ شۇنچە ئاددىي ساۋات بولسىمۇ، بارلىق رەزىللەر يالغانچى
لىقنى ئۆزلىرىنىڭ پائالىيەت ۋاستىسى، ئەڭ قىممەتلىك ھايات دە-
تۇرى قىلىدۇ. ئۇلار يالغاننى راست قىلىپ كۆرسىتىپ، كىشىلەرنى
ئالدىيالىغىنىدىن خۇش. بىراق، بەربىر، ئۆزىنى ئالدايدۇ. چۈنكى
يالغانچىلىق ئوبىيكتىپ ھەقىقەت بىلەن ھەرگىزمۇ كېلىشەلمەيدۇ
شائىر ئا. ئۆتكۈر ئۆز رۇبائىسىدا يالغانچىلىقنىڭ ئوبرازىنى مۇنداق
گەۋدىلەندۈرىدۇ:

يالغانچىلىق تىلى چېچەكسىز پەلەك،

چېچەكسىز پەلەكتە نە قىلسۇن خەمەك.

ئۇزارغانسېرى ئۇ ئۆز ئىگىسىنى

بوغىدۇ يىلاندىك بولۇپ چەمبىرەك.

رۇبائىچىلىقىمىز ھەسەتخورلۇققىمۇ ئۆتكۈر تىغ سانجىدى.
ھەسەتخورلۇق ياكى كۆرەلمەسلىك دەپ ئاتالغان بۇ قېرى رەزىل
ئىللەت تارىختا سانسىزلىغان يىرگىنىشلىك، پاجىئەلىك ئىزلارنى قال-
دۇرۇش بىلەن بىللە، بىزنىڭ يېڭى جەمئىيىتىمىزگىمۇ سۆرۈلۈپ
كىرىپ، ئاز بۇزغۇنچىلىق قىلمىدى. ھەسەتخورلارنىڭ خۇسۇسە-
يىتى شۇكى، ئۇلار ئۆزلىرىدىن باشقىلارغا ھېچقانداق ياخشىلىقنى،
ھېچقانداق مەنپەئەتنى راۋا كۆرمەيدۇ. كۆرەلمەسلىك، قىزغىنىش
ئۇلارنىڭ روھى. ئۇلارنىڭ ئەس-يادىنى ئاشۇ روھ يېتەكلەيدۇ.
شۇڭا ھەرقانداق نەرسىدە، مەيلى نەپ ئالسۇن، ئالالمىسۇن، ھامان
ھەسەت قىلىدۇ. شائىر ئوسمانجان ساۋۇت بۇ ئىللەتكە مۇنداق تەرىپ

بەردى:

تەنە ججۇپ ئەيلىمە چاقتى دەپ چايان،
 بۇ ئاڭا تۇغما خۇي، ھەممىگە ئايان.
 تىغ ئۇرۇپ تەنلەرگە، تاپالماس لەززەت،
 پەقەت ئۇ قىلىدۇ پەيلىنى يامان.

دېمەك، ھەسەتخور باشقىلارغا زىيان سېلىشنى ئۆز كەسپىگە
 ھەمدە ئۆز مەقسىتىگە ئايلاندۇرغان. بۇ رەزىل ئىللەتكە گىرىپتار
 بولغانلارنىڭ تۈزەلمىكى بەسى مۇشكۈل. ئۇنىڭ كەلتۈرىدىغان
 پالاكىتى ھەقىقەتەن دەھشەتلىك. شۇڭا ئۇنى شېئىرىيەتتىمۇ ۋىجدان
 سوتىغا تارتىش كېرەك. شائىر ئا. قاسم ۋىجدان سوتىغا ۋەكالىتەن
 ھەسەتخورغا تىكىلىپ تۇرۇپ، مۇنداق دېيىشكە ھەقلىق ئىدى:

يا بىنا قىلغان بىر گۈللۈك بېغىڭ يوق،

نە بىر باغ، كۆكلەتكەن بىر تال شېخىڭ يوق.

ئۆزگىلەر گۈل تىكسە قىرقيسەن دائىم،

قاچچا بوپ ئۆتمىگەن بىرمۇ چېغىڭ يوق.

بۇنداق گەپلەر ئالدىدا ھەسەتخورلار بىر بولسا بېزىرىپ تۇرىدۇ،
 ياكى يالغانچىلىققا يۆلىنىپ، ئۆزىنى ئاقلايدۇ، ياكى ئۇنىڭ ھەسەت-
 خورلۇقىنى سەمىمىي ئاكتىپلىق دەپ چۈشىنىپ قالغانلاردىن، مەنپە-
 ئەندار بولغانلاردىن مەدەت تىلەپ ئۆزىنى قاچۇرىدۇ. چۈنكى
 ھەسەتخورلۇق تولمۇ جاھىل ئىللەت. شائىرنىڭ بۇنداقلارنى شېئىر
 ئارقىلىق تۈزەيمەن دېگەن نىيەتتە بولۇشى ناتايىن. چۈنكى، ئومۇ-
 مەن ئېيتقاندا بۇنداقلار شېئىردىن ئەدەب يەپ تۈزۈلىدىغانلار ئەمەس.
 شۇڭا شائىرلارنىڭ ئاساسىي مەقسىتى ئۇنداقلار بىلەن ئېيتىشىش
 ئەمەس، بەلكى ھەسەتخورلۇققا نىسبەتەن ئىجتىمائىي نەپرەت قوز-

غاش، باشقىلارنى ئاشۇنداق ئىللەتلەرگە گىرىپتار بولۇپ قېلىشتە
ھەزەر قىلدۇرۇش.

بىزنىڭ رۇبا ئىچىلىقىمىز ئىسلاھاتنىڭ ئاكتىپ چارچىسى.
شۇنداق بولغانلىقى ئۈچۈن بۈگۈنكى كۈندە دەۋر تەرەققىياتىنى
چوڭ توسالغۇسى بولغان "سول" قاتماللىققا دەسلەپتە ئوق ئاتق
ساھەنىڭ بىرسى. قاتماللىق چوڭقۇر تارىخىي ۋە ئىجتىمائىي ئاسا.
ئىگە. بىر خىل قاتماللىق تۈگىتىلسە، يەنە بىر خىل قاتماللىق پەي
بولدۇ. قاتماللىققا قارشى تۇرۇش — مەڭگۈلۈك كۈرەش. ئىسلاھا
قاتماللىققا قارشى كۈرەشتە جارى بولىدۇ. بىزدىكى ھازىرقى قاتما
لىق زامانىۋىلاشتۇرۇشنىڭ يېڭى تەلپىنى، ئىسلاھاتنى، ئىشكى
سىرتقا ئېچىۋېتىشنىڭ زۆرۈرىيىتىنى چوڭقۇر چۈشەنمەيدۇ. ئۇ ب
مەزگىل ئىجابىي رول ئوينىغان، خەلقنى كۆندۈرۈۋالغان، لېكىن
ئەمدىلىكتە ۋاقتى ئۆتكەن بەزىبىر كونا مۇقاملارغا قاتتىق بېپىشۋالدۇ
كىشىلەرنىڭ ئۇنىڭدىن بىزار بولغانلىقى بىلەن كارى يوق. ئۇنىڭ
خۇنۇك بېچارىلىقىنى شائىر ئا. خوجايېۋ مۇنداق چىرايلىق ئىستېز
بىلەن ئىپادىلىدى:

كېلىدۇ يازدا تومۇزغا، ئۆزىچە،
ناخشا ئېيتار توختىماي كۈندۈز — كېچە.
ئېيتقىنى ئېيتقان ئۇنىڭ بىر ناخشىنى،
بىلىدىم، ئېيتار يەنە قاچانغىچە.

ئىسلاھات ھاياتىمىزغا بارغانسېرى چوڭقۇرلاپ كىرمەكتە.
ئەلنىڭ تەقدىرىنى بەلگىلەيدۇ. مەنىۋى ھاياتىمىزمۇ، جۈملىسىدە
ئەدەبىياتىمىزمۇ چوڭقۇر، كەڭ ئىسلاھاتقا موھتاج. ئىسلاھات روھ
تەكلىمىمىسە يازغۇچى — شائىرلارنىڭ تەربىيىلىنىشىمۇ، تۇرمۇش

كۆزىتىشىمۇ، ئىجادىي ئەمەلىيىتىمۇ دەۋر تەلپىگە لايىق ھوسۇل بېرەلمەيدۇ. شۇڭا، بىزنىڭ رۇبائىيچىلىقىمىزمۇ ئۆزىنىڭ شانلىق ئەنئەنىسىنى جارى قىلدۇرۇش بىلەن بىللە، بەدىئىي يېڭىلىق ياردەم تىش يولدا چوڭ ئىجتىھات بىلەن ئىزدىنىشى، ئىسلاھات تۇرمۇشىغا چوڭقۇر چۆكۈپ، خەلقنىڭ مەنئى مەدەنىيەت قۇرۇلۇشى تەرەققىيا-تىنى ئىلگىرى سۈرۈش بۇرچىنى ئادا قىلىشقا تېگىشلىك.

بۇ «يېڭى رۇبائىيلار» توپلىمى ئازادلىقتىن كېيىن يېزىلغان رۇبا-ئىيلاردىن تاللانما بولۇپ، ئۇنىڭغا 46 شائىرنىڭ جەمئىي 300 گە يېقىن (ھەر بىر شائىرنىڭ ئىككىدىن يۇقىرى) ئەسىرى كىرگۈزۈلدى. مەن بىرقانچە يىلدىن بېرى مۇشۇنداق بىر توپلام ئىشلەش ئۈچۈن ئىزدەندىم. قولۇمغا چۈشكەن ماتېرىياللاردىكى بىرنەچچە مىڭ رۇبا-ئىينى قايتا-قايتا كۆرۈپ چىقىتتىم، تاللىدىم. بۇنى تولۇقلاشتا يولداش ھاكىم چاپپار ۋە ئابدۇكېرىم مەخسۇتلار توپلىغان رۇبائىي-لارمۇ خېلى ياردەم بەردى. مەن بۇ يولداشلارغا رەھىمەت ئوقۇيمەن.

كۆرۈپ چىققان ماتېرىياللار يەنىلا تولۇق بولمىغانلىقى ھەمدە تاللاش ئىقتىدارىم ۋە دىئىمىنىڭ چەكلىكلىكى سەۋەبىدىن توپلام ئۇ خىل ياكى بۇ خىل نۇقساندىن خالىي ئەمەس، ئەلۋەتتە. مەن ئۆزەممۇ رۇبائىينى جىق يازغانلارنىڭ بىرسى، ھازىرغا قەدەر يۈزدىن ئوشۇق رۇبائىي يېزىپتىمەن. بۇ توپلامغا ئۇنىڭدىن 30 نى تاللىدىم. مەيلى ئۆزەمنىڭدىن ياكى باشقىلارنىڭدىن تاللىغاندا بولسۇن، نۇرغۇن رۇبائىيلارنى قالدۇرۇپ قويۇشۇمنىڭ ئاساسىي سەۋەبى، ئۇلاردا پىكرىي يېڭىلىقنىڭ كەملىكى ياكى يوقلۇقى، شۇنىڭدەك ئۇلاردا

رۇبائىغا خاس بەدئىي خۇسۇسىيەتنىڭ كەملىكى ياكى يوقلۇقى،
شۇنداقتىمۇ بۇنداق تاللاش ئۆلچىمىگە يېتەرلىك ئەمەل قىلالىمىغان
بولۇشۇم مۇمكىن. لېكىن، مېنىڭ ھېس قىلىشىمچە، بۇ توپلامدىكى
رۇبائىيلار يېڭى رۇبائىيچىلىقىمىزنىڭ بىرقەدەر ياخشىراق ئۈلگە-
لىرى بولسا كېرەك. "ئايدىمۇ داغ بار" دېگەندەك، بۇ تاللانغان
رۇبائىيلاردىمۇ نۇقسان يوق ئەمەس. بۇ ھەقتە كۆنكۈپت تەنقىدى
تەھىل يۈرگۈزۈشنى كەڭ كىتابخانلارنىڭ، ئەدەبىي تەنقىدچىلەرنىڭ
رايىغا مۇراجىئەت قىلىمەن. ئۇلارنىڭ تەنقىدىي پىكىرلىرى يەنىمۇ
سۈپەتلىك - سەۋىيىلىك رۇبائىيلارنىڭ ۋە بىرقەدەر مۇكەممەل
رۇبائىي توپلاملىرىنىڭ بارلىققا كېلىشى ئۈچۈن چوڭ تۈرتكە بولىدۇ،
دەپ ئىشىنىمەن.

1986 - يىلى 17 - دېكابىر -

ئەلىشىر ناۋايى

شەرق شېئىرىيىسىنىڭ ئاجايىپ جىلۋىدار گۈلتاجلىرىدىن بىرى بولغان ئۇلۇغ مۇتەپەككۈر شائىر ئەلىشىر ناۋايى ئۇيغۇر ئەدەبىياتى تارىخىنىڭمۇ شانلىق ئىپتىخارى.

قاراخانىلار دەۋرىدە قەشقەر يىپەك يولى بويىدىكى ئوتتۇرا ئاسىيا مەدەنىيىتىنىڭ مۇھىم بىر مەركىزى بولغىنىدەك، تۆمۈرلەر دەۋرىدە ھىرات بۇ زېمىندىكى مەدەنىيەتنىڭ مۇھىم بىر مەركىزىگە ئايلاندى. بۇ مەدەنىيەت مەركىزىگە ئۇيغۇر زېمىنىدىن كۆچۈپ سىڭگەن مەدەنىيەتمۇ چوڭ تەسىر كۆرسەتكەن. ئەلىشىر ناۋايى ئەنە شۇنداق تارىخىي شارائىتتا شەكىللەنگەن ۋە تەرەققىي قىلغان مەدەنىيەتنىڭ ئەڭ ئۇلۇغ ۋەكىلى.

ئەلىشىر ناۋايى مىلادىنىڭ 1441 - يىلى 9 - فېۋرالدا (ھىجرىيە - نىڭ 44 - يىلى رامزان ئېيىنىڭ 17 - كۈنى) ھىراتتا تۇغۇلغان. ئۇنىڭ ئاتىسى غىياسىدىن كىچىك ئۇيغۇر قەبىلىسىگە مەنسۇپ، تۆمۈرلەر ئوردىسىدىكى ئىناۋەتلىك خادىملارنىڭ بىرى ئىدى. غىياسىدىن كىچىك ئائىلىسىنىڭ ئۆز دەۋرىدىكى كۆزگە كۆرۈنگەن ئەدەبىيات - سەنئەت ئەھلى بىلەن بولغان قويۇق ئالاقىسى ئەلىشىرنىڭ كىچىك - دىنلا ئەدەبىيات خۇشتارى بولۇشى ئۈچۈن تەسىر كۆرسەتكەن مۇھىم بىر شارائىت ئىدى.

ئەلىشىر بالىلىق ۋاقتىدىلا ئۆزىنىڭ زېرەكلىكى، تىرىشچانلىقى ۋە

خۇش پېئىللىقى بىلەن ئۆز تەڭتۇشلۇقىدىن ئالاھىدە پەرقلىنىپ تۇراتتى. ئۇ، ئۈچ - تۆت يېشىدىلا شېئىر ئاڭلاش، شېئىر ئوقۇش ۋە شېئىر يادلاشقا قىزغىن بېرىلگەن. بەش ياشقا كىرمەي تۇرۇپ مەكتەپكە كىرگەن، بۇ مەكتەپتە بولغۇسى پادىشاھ ھۈسەيىن بايقارا بىلەن ساۋاقداش بولغان. ئۇنىڭ ئوقۇشتىكى ئۆتكۈرلۈكى ۋە ئۈنۈمى ھەممىنى ھەيران قالدۇرغانىدى.

بۇ چاغدا ھىرات تەختىدە ھۆكۈم سۈرۈۋاتقان شاھرۇھنىڭ مۇستەبىتلىكى غىياسىدىن كىچىك ئائىلىسىگىمۇ كۆڭۈلسىزلىك، پارا - كەندىچىلىك سالىدى. شۇڭا بۇ ئائىلە بىرمەزگىل ئاستىراپاددا سەر - سان بولۇپ يۈردى. پەقەت ئەبۇلقاسىم بابىر تەختكە چىققاندىن كېيىن ھىراتقا قايتىپ كەلدى.

بۇ مەزگىلدىكى كىچىك ئوقۇغۇچى ئەلىشىر مەكتەپتە دىنىي دەرس ئوقۇش بىلەن بىللە ئەدەبىي ئەسەرلەرنى ئوقۇشقا قىزغىن بېرىلدى. پارس - تاجىك كلاسسىكىلىرىنىڭ نۇرغۇن ئەسەرلىرىنى ئوقۇدى ھەم يادقا ئالدى. ئۇ 10 - 11 يېشىدا 4 - 5 مىڭ مىسرا شېئىرنى يادلىۋالغانىدى.

ئەلىشىر 12 - يېشىدا ئاتىسىدىن يېتىم قالدى. شۇندىن كېيىن مەكتەپتىن ئايرىلىپ، ساۋاقدىشى، دوستى ھۈسەيىن بايقارا بىلەن بىللە ئەبۇلقاسىم بابىر ئوردىسىدا خىزمەت قىلدى. بىر ياقىتىن ئەدەبىي ئەسەرلەرنى قىزغىن ئۆگىنىش بىلەن ئۆزىمۇ شېئىر يېزىشقا كىرىشتى ئەبۇلقاسىم بابىر ئەلىشىرگە غەمخورلۇق كۆرسەتتى ۋە ئۇنىڭ شېئىرغا بولغان ئىشتىياقىغا مەدەت، ئىلھام بەردى.

ئۆزىنىڭ ئېيتىشىغا قارىغاندا ئەلىشىر يەتتە يېشىدىن باشلاپ شېئىر يېزىشقا كىرىشكەن. شۇ زاماندىكى ئەنئەنە بويىچە باشلانغۇچ بىلىمنى

پارسى مەنبەلەردىن ئالغان. ئەلىشىر مەكتەپتەلا نىزامىي گەنجەۋىي، مۇسلىھەتتىن سەئىدىي، پەرىدىدىن ئەتتارلارنىڭ، ئاندىن فەردەۋ-سىي، خۇسراۋ دىھلەۋىي، ھافىز شىرازىي، ئابدۇراھمان جامىي قاتارلىق شائىرلارنىڭ ئەسەرلىرى بىلەن بىر-بىرلەپ تونۇشتى. كېيىنرەك تۈركىي تىلدىكى شېئىرلارنى قىزغىن ئوقۇشقا كىرىشتى. بولۇپمۇ ئەتايىبى، مەككەكىي، لۇتفىي غەزەللىرىدىن چوڭقۇر زوق ئالدى. ئۇ ئۆزىنىڭ دەسلەپكى شېئىرلىرىنى پارسچە يازغان بولسا، 15 ياشقا كىرگەندە تۈركىي تىلىدىمۇ شېئىر يېزىشقا باشلىدى. ئۇزاق ئۆتمەي پارسچە شېئىرلىرىدا "فانى"، تۈركىي تىلدىكى شېئىرلىرىدا "ناۋايى" تەخەللۇسى بىلەن تونۇلۇپ "زۇللىسانەين" (ئىككى تىللىق) دەپ نام ئالدى. ئۇنىڭ شېئىرىيەتتىكى ئاجايىپ ئىقتىدارى شېئىر زوقمەنلىرىنى، جۈملىدىن نۇرغۇنلىغان پېشقەدەم شائىرلارنىمۇ ھەي-رەتتە قالدۇردى. تارىخچى خاندەمىرنىڭ ئېيتىشىچە، ئەلىشىر ناۋايى يىگىتلىك دەۋرىنىڭ دەسلەپىدىلا شائىر لۇتفىينىڭ قىزغىن مەدھىيە ۋە يۈكسەك باھاسىغا ئېرىشكەن. ئۇنىڭ 16 يېشىدا يازغان:

"ئارەزىن ياپقاچ، كۆزۈمدىن ساچىلۇر ھەرلەمزە ياش.

بۇيلەكم، پەيدا بولۇر يۇلدۇز، نىھان بولغاچ قۇياش."

دەپ باشلىنىدىغان غەزىلىنى كۆرگەن لۇتفىي ھايان ئىچىدە "...ئەگەر مۇيەسسەر بولسا ئىدى، ئۆزەمنىڭ ئون-ئون ئىككى مىڭ پارسىي ۋە تۈركىي بېيىتىمنى شۇ غەزەلگە ئالماشتۇرار ئىدىم" دېدى. 1456-يىلى ئەبۇلقاسىم بابىر تەختىنى مەشھەدكە كۆچۈرگەندە، ئەلىشىر ناۋايىمۇ، ھۈسەيىن بايقارامۇ بىللە باردى. بىراق بىرىلە-دىن كېيىن بابىر ۋاپات بولدى. خۇراسان يەنە تاجۇتەخت تالە-شش جاڭجىلى ئىچىدە قالدى. تاجۇتەخت ئارزۇسىدا يۈرگەن

ھۈسەيىن بايقارا بۇ جاڭجاللارغا ئارىلىشىپ كەتتى. ئەلىشىر ناۋايى بولسا ئاتا-ئانىسىز، ھاممىسىز بۇ يات شەھەردە جاپالىق ۋە مۇستە-قىل ھايات يولىنى باشلىدى. ئۇ مەشھەددىكى يەتتە يىللىق ھاياتى جەريانىدا نامراتلىق ۋە بىرقانچە قېتىملىق ئېغىر كېسەل ئازابلىرىنى يېڭىپ، ئىجتىھاد بىلەن ئوقۇپ بىلىم ئىگىلىدى. بۇ ئۆگىنىش ھەمدە مەشھەددىكى نۇرغۇنلىغان شائىرلار بىلەن تونۇشۇش، ھەمسۆھبەت بولۇش، ھەر ساھە تۇرمۇشىغا ئارىلىشىش ئارقىلىق ئۆز تەپەككۈرىنى شەكىللەندۈرۈپ ۋە ئىجادىي قابىلىيىتىنى ئۆستۈرۈپ باردى.

1464-يىلى ئەلىشىر ناۋايى يۇرتى ھىراتقا قايتتى. ئۇزاق ئۆتمەي بۇ يەردە ئۆز دەۋرىنىڭ ئۇلۇغ ئالىسى، مۇتەپەككۈر شائىرى ئابدۇراھمان جامىي بىلەن ئۇچراشتى. بۇ ناۋايى ھاياتىدىكى ئىنتايىن مۇھىم ۋەقە ئىدى. شۇندىن كېيىن داۋاملاشقان ئالاقە جەريانىدا جامىي ئۆزىنىڭ ئىجتىمائىي پەلسەپە نۇقتىئىنەزىرى، ئېستېتىك پرىنسىپلىرى ئارقىلىق ناۋايىنىڭ ھاياتىغا، تەپەككۈرىغا ۋە ئىجادىي ئىقتىدارىنىڭ كامالەت تېپىشىغا چوڭقۇر تەسىر كۆرسەتتى. شۇڭلاشقىمۇ ناۋايى ئابدۇراھمان جامىينى ئۆزىنىڭ "پىر ئۇستازى" دەپ ھېسابلىدى.

بىراق، ھىراتتا ناۋايى پادىشاھ ئەبۇ سەئىدنىڭ سوغۇق مۇئامىلىسىگە ئۇچرىدى. چۈنكى ئۇ ناۋايى ئۆز كۈشەندىلىرى (بولۇپمۇ خۇراسان تەختىنى قولغا كىرگۈزۈش ئۈچۈن ھەرىكەت قىلىۋاتقان ھۈسەيىن بايقارا) نىڭ ھەمدىمى دەپ ھېسابلايتتى. دەسلەپتە تۇر-مۇش قىيىنچىلىقى، بىلىم ئېلىش ۋە ئەدەبىي ئىجادىيەت بىلەن شۇغۇللىنىش ئېھتىياجىدىن پادىشاھ ئەبۇ سەئىددىن بىرەر غەمخورلۇق ئۈمىد قىلغان ناۋايى ئۇنىڭ چىرىك ۋە رەزىللىكىنى، خەلققە سېلى-

ۋاتقان ھەددى - ھېسابسىز زۇلمىنى، شۇنىڭدەك ئۆزىگە بولغان سوغۇق مۇئامىلىسىنى كۆرۈپ كۆڭلى غەش بولدى. بۇ غەشلىك بارا - بارا ئەبۇ سەئىدكە نىسبەتەن ئۆچمەنلىككە ئايلىنىپ كەتتى. شۇڭا ئۇنىڭ كۆزىدىن نېرى بولۇپ ھەمدە ئىلىم تەھسىل قىلىش نىيىتىدە 1466 - يىلى ھىراتتىن ئايرىلىپ، سەمەرقەندكە باردى.

شۇ چاغدىكى مەدەنىيەت مەركەزلىرىنىڭ بىرسى بولغان سەمەرقەنددە ناۋايى خېلى تۈزۈك ئېتىبار ۋە ئىمكانىيەتكە ئېرىشتى، مەشھۇر ئالىم، قانۇنشۇناس ۋە ئەرەبشۇناس خۇجاپەزلۇللا ئەبۇللەيس مەدرىسە بىلىم ئالدى، ئەبۇللەيس ئەلشىر ناۋايىغا ئالاھىدە كۆڭۈل بۆلدى. شۇڭا ناۋايىنىڭ ئۆگىنىشى ئۈنۈملۈك بولدى.

ناۋايى مەدرىسە ئىلىم تەھسىل قىلىش بىلەن بىللە سەمەرقەند بىلەن تونۇشتى، ئۇنىڭ تارىخىنى ئۆگەندى. ئۇلۇغبەكنىڭ ئاسترونومىيە ساھەسىدىكى ئىلمىي مەراسىمى بىلەن تونۇشتى. نۇرغۇنلىغان ئالىم، شائىر، سەنئەتكارلار بىلەن يېقىن ئالاقىدا بولۇپ، ئىلىم ۋە شېئىرىيەت ماۋزۇئىدىكى مۇلاھىزە سورۇنلىرىغا قاتناشتى، كاسپىلار تۇرمۇشىمۇ چۆكتى، شۇنىڭدەك، بۇ يەردە ئۆزىگە ئاتىدارچىلىق قىلغان مەشھۇر مەرىپەتپەرۋەر ئەرباب ئەھمەد ھاجىبەك ھامىيلىقىدا سىياسىي - مەمۇرىي پائالىيەتلەرگىمۇ ئارىلاشتى، بۇ مۇناسىۋەت ۋە پائالىيەتلەر ئارقىلىق ئۆزىنىڭ ھايات تەجرىبىسىنى بېيىتتى، نەزەر دائىرىسىنى كېڭەيتتى، ئەدەبىي ئىجادىيەتتىمۇ كامالەت تاپتى.

1469 - يىلى ھۈسەيىن بايقارا خۇراسان تەختىنى ئىگىلىدى. بۇنىڭدىن خۇش بولغان ناۋايى ئۆز دوستىنىڭ مەملىكەتنى تىنچ ۋە ئاۋات قىلىشىغا ئۈمىد باغلاپ، بۇ يولدا ئۇنىڭغا ھەمكارلىق قىلىش نىيىتىدە ھىراتقا قايتىپ كەلدى ۋە ھۈسەيىن بايقارانىڭ سەلتەنىتىگە

بېغىشلاپ «ھىلالىيە» قەسىدىسىنى يازدى. ناۋايىنىڭ كەلگىنىگە ئۇنى سېغىنىش بىلەن كۈتۈپ تۇرغان پادىشاھ ھۈسەيىن بايقارا ئىنتايىن خۇش بولدى ۋە ئۇنىڭغا مۆھۈردارلىق ۋەزىپىسىنى تاپشۇردى.

ناۋايى ئوردىغا كىرگەندىن كېيىن، مەملىكەتنى ئىنچىلاندۇرۇش ئىشىغا ئالاھىدە كۈچ چىقاردى. بولۇپمۇ تۆمۈرىيلەر ئەۋلادىدىن بولغان مىرزا يادگارنىڭ خۇراسان تەختىنى تالىشىپ قوزغىغان توپە-لىگىنى بىر تەرەپ قىلىشتىكى تۆھپىسى ناھايىتى چوڭ بولدى — ناۋا-يىنىڭ كۆرسەتكەن تەدبىرى بويىچە مىرزا يادگار ئۇجۇقتۇرۇلدى، مەۋجۇت ۋەزىيەتتىن نارازى بولۇپ ئۇنىڭغا ئەگەشكەن دەردمەن پۇقرالارنىڭ بىر قىسىم تەلەپلىرى قاندۇرۇلدى، پادىشاھمۇ مەمنۇن بولدى ۋە ئۇزاق ئۆتمەي ناۋايى ئەمىرلىككە كۆتۈرۈلدى.

ئەلشىر ناۋايى ئوردا خىزمىتىدە ئادالەتنى جارى قىلىش ئۈچۈن تىرىشتى. خەزىنە باشلىقى نىزا مۇلمۇلىك، پەرۋانچى مەجىددىدىن قاتارلىقلارنىڭ ئائىدىللىقى ۋە ئاچكۆزلۈكىگە قاتتىق قارشىلىق كۆر-سەتتى، زۇلۇمدا ھەددىدىن ئېشىپ، خەلقنى قاتتىق نارازى قىلغان بىر قىسىم ئەمەلدار-خادىملارنى جازالىدى. مۇھىم سۇ قۇرۇلۇش-لىرىنى ئېلىپ باردى. دېھقان ۋە كاسىپلارنىڭ سېلىقلىرىنى يېنىكلە-تىش تەدبىرلىرىنى كۆردى. نامرات كاسىپلارغا، دەردمەنلەرگە غەمخورلۇق قىلدى.

ئىلىم-مەرىپەت ساھەسىدە ناۋايىنىڭ خىزمىتى تېخىمۇ چوڭ بولدى. ئۇ نۇرغۇن مەدرىسە-جامەلەرنى قۇرغۇزدى، ئالىملارنى، شائىرلارنى، مۇھەددىسلەرنى، سازەندىلەرنى، رەسساملارنى، نەققاش-لارنى، خەتتاتلارنى، شىرازىچىلارنى ئەتىۋارلاپ، ھەر خىل ماددىي ياردەملەرگە ئېرىشتۈرۈپ، مەنسۇى جەھەتتىن ئىلھاملاندۇردى.

ئىجادىيەت - كەشپىياتنى مۇكاپاتلىدى، مەرىپەت دۈشمەنلىرىگە تاقا - بىل تۇردى. شۇنىڭ بىلەن بىللە مەرىپەت ساھەسىگە ئۆزىنىڭ ئېسىل پەزىلەنلىرىنى سىڭدۈرۈپ باردى. قىسقىسى، ئۇ خۇراساننى تىنچ، ئاۋات قىلىش ۋە ھىرات مەدەنىيىتىنى گۈللەندۈرۈش يولىدا ئەستايىدىل ئەجىر سىڭدۈرۈپ، يۈكسەك ئىناۋەتكە ئېرىشتى.

لېكىن ناۋايى ئۆزىنىڭ ئۇلۇغۋار ئارزۇلىرىنى ئىشقا ئاشۇرۇش يولىدا نۇرغۇن قىيىنچىلىقلارغا، ئازابىلارغا يولۇقتى. ئادالەت ۋە مەرىپەت دۈشمەنلىرى - ئاچكۆز، مەنسەپپەرەس ئەمەلدارلار، رىياكار جاھالەتپەرەسلەر ناۋايىنى ئۆز مەنپەئەتلىرىنىڭ زور كۈشەندىسى ھېسابلاپ، ئۇنىڭ پائالىيەتلىرىگە توسقۇنلۇق قىلدى ۋە ئۇنى كۆزدىن يوقىتىش ئۈچۈن ھەر خىل رەزىل ۋاسىتىلەرنى ئىشقا سېلىپ قۇتراشتى. ئۇلارنىڭ بۇ جەھەتتە تاللىۋالغان ئەڭ چوڭ دەستىكى - بۆھتان ئويدۇرۇپ، ئىغۋا توقۇپ، چېقىمچىلىق قىلىش ئىدى. ئۇلار ناۋايىنىڭ ئۇلۇغۋار لايىھە ۋە پائالىيەتلىرىنى پادىشاھنىڭ مەنپەئىتى ۋە شەۋكىتىگە خەۋپ دەپ كۆرسىتىشكە، شۇنىڭدەك بۇ "خەۋپ"نى ناۋايىنىڭ نەسەب جەھەتتىن ياتلىقىنىڭ ئىپادىسى دەپ ئىزاھلاشقا جېنىنىڭ بارىچە ئۇرۇندى. گەرچە ھۆسەيىن بايقارا مەلۇم مەرىپەتپەرۋەرلىك خاھىشىغا ئىگە بولسىمۇ ھەمدە ناۋايىدەك زور ئىقتىدار ۋە ئىناۋەتكە ئىگە دوستى ۋە ھەمكارى بولغىنى ئۈچۈن پەخىرلەنسىمۇ، لېكىن بارا - بارا ئەيىب - ئىشرەتكە بېرىلىپ چۈشكۈنلەشكىلى تۇرغاچقا، خۇددى راستەك ياساپ چىقىرىلغان تۆھمەتلەر، ئالدامچى ئىغۋالار تەسىرىدە ناۋايىدىن خۇدۇكسىرەيدىغان بولۇپ قالدى. ئۇنى ھىراتتىن يىراقتىكى ئاستىرابادقا ھاكىم قىلىپ ئەۋەتىشمۇ شۇ خۇدۇكسىرەشنىڭ

بىر ئىپادىسى ئىدى.

ئەلشىر ناۋايى ئاستىراپادقا ئىلاجىسىزلىقتىن بارغان بولسىمۇ، لېكىن بۇ يەردىكى خەلقنىڭ ئۇنىڭغا بولغان ئېھتىياجى ۋە ئۈمىدى ئالدىدا ئۆز ۋەزىپىسىنى ئادا قىلىشقا كىرىشتى ۋە دەرھال بۇ پاراكەندە شەھەردە تەرتىپ ئورنىتىش، خەلق تۇرمۇشىنى ياخشىلاش تەدبىرلىرىنى كۆردى. ئۇزاق ئۆتمەي بۇنىڭ نەتىجىسى ئارقىلىق خەلقنىڭ چوڭقۇر مۇھەببىتى، يۈكسەك ھۆرمىتىگە ئېرىشتى. يەنە بىر ياقىتىن ئەدەبىي ئىجادىيەتتە مەھسۇلات ياراتتى.

ناۋايىنىڭ ھىراتتا يوقلۇقى مەجىددىدىن قاتارلىقلارنىڭ رەزىل ھەرىكەتلىرى ئۈچۈن قولاي پۇرسەت بولدى. ئۇلار پادىشاھنى كەيى - ساپاغا تېخىمۇ زورلاپ، قۇرۇقلانغان خەزىنىنى تولدۇرۇش ۋە قاقتى - سوقتى قىلىش ئۈچۈن سېلىقلارنى كۆپەيتىپ، خەلقنى خالىغانچە شىلغىلى تۇردى، پادىشاھ بارغانسېرى چۈشكۈنلەشتى. بۇ ئەھۋاللار يىراقتىكى ناۋايىنىڭ قەلبىنى ئازابلىماي قويمىدى. سۇ بېشىدىن لاي بولغاچقا، بارغانسېرى ئوردىدىن رايبى قايتتى. ئۆزىمۇ چارچىدى. شۇڭا قايتا - قايتا ئىلتىماس قىلىپ ئىككى يىلدىن كېيىن ھىراتقا قايتىپ كەلدى. ئۇ بۇندىن كېيىن دۆلەت ئىشلىرىغا ئارىلاشماسلىقىنى بىلدۈرسىمۇ، لېكىن پادىشاھ ئۇنىڭغا "مۇقەررەبى ھەزرەتى سۇلتانى" (ھەزرەتى سۇلتاننىڭ ئەڭ يېقىنى) دېگەن پەخىرىي ئۇنۋاننى بەردى.

لېكىن مەجىددىدىن ئېقىمىدىكىلەر ناۋايىدىن يەنىلا خاتىرجەم بولالمىدى، تۆھمەت ئويدۇرۇپ ئۇنىڭغا بولغان دۈشمەنلىكىنى داۋاملاشتۇردى. بۇ ئەھۋال جەمئىيەتتە چوڭ نارازىلىق قوزغىدى. شۇ چاغدا ناۋايىنىڭ ئىنىسى، بەلىخ ھاكىمى دەرۋىش ئەلى پادى.

شاھقا قارشى ئىسيان كۆتۈردى. ناۋايىنىڭ دۈشمەنلىرى پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ، بۇ ھەرىكەتكە ناۋايى قۇتراتقۇلۇق قىلدى، دەپ پادشاھقا چېقىمچىلىق قىلدى. بۇنىڭدىن خەۋەر تاپقان ناۋايى تەشەببۇسكار بولۇپ، پادشاھ قوشۇنى بىلەن بىللە دەرۋىش ئەلنىڭ قېشىغا بېرىپ، ئىسياننى تىنچىتتى، ئەسلىدە بۇ ئىسيان ئوردىدا ناۋايىغا قىلىنىۋاتقان دۈشمەنلىك ھەرىكەتلەرگە نارازىلىقتىن ۋە مەجىددىدىننى ئوردىدىن ھەيدەش مەقسىتىدە پارتلاپ چىققانىدى. بۇ ئىسيان تىنچىتىلغاندىن كېيىن مەجىددىدىنمۇ مەنسىپىدىن ئايرىلدى.

لېكىن ئۇنىڭ ئورنىغا چىققان نىزامۇلمۇلك تېخىمۇ رەزىل ۋەزىر ئىدى. نىزامۇلمۇلك ۋە ئۇنىڭ ئېقىمىدىكىلەر ناۋايىغا بولغان دۈشمەنلىكنى داۋاملاشتۇرۇش بىلەن بىللە، ئوردا ئىچىدە پىتنە ئۇيۇشتۇرۇپ، شاھزادىلار ئارىسىدا نىزا پەيدا قىلىپ، يېڭى-يېڭى پاراكەندىچىلىكلەرنى تۇغدۇردى. نەتىجىدە تەخت ۋارىسلىرى بىلەن پادشاھ ھۈسەيىن بايقارا ئوتتۇرىسىدىكى زىددىيەت كۈچەيدى. ناۋايى بولسا مەملىكەتنىڭ تىنچلىقىنى قوغداش نىيىتىدە پادشاھقا مەسلىھەت بېرىپ، شاھزادىلارغا نەسىھەت قىلىپ، زىددىيەتنى پەسەيتىشكە تىرىشتى. لېكىن خانىش خەدىچە بېگىم نىزامۇلمۇلك بىلەن تىل بىرىكتۈرۈش، ئۆز ئوغلىنىڭ تەختكە ۋارىسلىق قىلىش ھوقۇقىغا يول ئېچىش ئۈچۈن ئۆگەي ئوغلى، چوڭ شاھزادە بەدىئوززىمان بىلەن پادشاھ ئوتتۇرىسىدىكى زىددىيەتنى كەسكىنلەشتۈرۈش ھەرىكىتىدە بولدى ۋە ئاخىرى پادشاھنىڭ مەستلىك ۋاقتىدىن پايدىلىنىپ قول قويدۇرۇۋالغان پەرمان بويىچە بەدىئوززىماننىڭ ئوغلى مۇمىن مەرزىنى قەتل

قىلىشتى.

مۆمىن مىرزىنىڭ پاجىئەسىگە ناۋايى چوڭقۇر ئېچىندى. بۇنىڭ نەتىجىسىدە، كەسكىنلىشىدىغان نىزالارنىڭ مەملىكەتكە ئېيتقۇسىز دەھشەتلىك ئاقسۇۋەتلەر كەلتۈرۈشىدىن قاتتىق تەشۋىشلەندى (كېيىنكى دەھشەتلىك پاجىئەلەر شايبانىخاننىڭ خۇراسانغا سالغان ئېغىر ئاپىتى ناۋايىنىڭ بۇ تەشۋىشلىرىنىڭ نەقەدەر ئورۇنلۇق ئىكەنلىكىنى تولۇق ئىسپاتلىدى). شۇنىڭ بىلەن ناۋايىنىڭ پادىشاھقا بولغان نارازىلىقى كۈچەيدى. شۇنداق بولسىمۇ، مەملىكەت مەنپەئىتىنى كۆزدە تۇتۇپ، نىزالارنى پەسەيتىش يولىدا، تىرىشچانلىق كۆرسەتتى. بىراق بۇ يولدىكى تىرىشچانلىقلار ئۈنۈم بەرمەي قالدى. چۈنكى ھۈسەيىن بايقارا ھاكىمىيىتى ئۆز ئىچىدىن چىرىپ ھالاكەتكە يۈز تۇتقانىدى.

گەرچە ناۋايىنىڭ نۇرغۇنلىغان ئۇلۇغۋار ئارزۇلىرى توسالغۇغا ئۇچرىغان، نۇرغۇن ئەجرى زايىا كەتكەن بولسىمۇ، لېكىن ئەدەبىي ئىجادىيىتىدە شانلىق ھاياتىي كۈچ تاپتى. ئۇ ئۆمرىنىڭ ئاخىرقى يىللىرىدا ئىجادىيەتتە تېخىمۇ مول ئۈنۈم ھاسىل قىلدى.

1492 - يىلى ئەلىشىر ناۋايىنىڭ پىر - ئۇستازى ئابدۇراھمان جامىي ئالەمدىن ئۆتتى. يۆلەنچۈكلىرى ۋە قەدىردان دوستلىرىنىڭ قاتارى شالاڭلىشىپ باردى، زامان غەۋغاسىدىن كەلگەن كۆڭۈلسىزلىك - لەرگە قوشۇلۇپ كەلگەن جۇدالىق دەردى ئۇنىڭ قەلبىنى تېخىمۇ ئازابلىدى. شۇنداقتىمۇ بەرداشلىق بېرىپ، ئەدەبىي ئىجادىيەت بىلەن جىددىي شۇغۇللاندى ۋە بۇنىڭ ناھايىتى زور ئۈنۈمىدىن تەسەللى تاپتى.

ئېغىر جاپالىق ئىجتىمائىي پائالىيەت ۋە قاتتىق ئىجادىي مەشغۇلات

ئەلشېر ناۋايىنى بۇرۇنراق قېرىتىپ قويدى. تېنى زەئىپلىشىپ، ئەسەبلىرىمۇ ئاجىزلاشتى. ئاخىرى قۇتۇلغۇسىر ئەجەل يېتىپ كەلدى - دە، 1501 - يىلى 3 - يانۋار كۈنى 60 يېشىدا بۇ ئۇلۇغ زات ھاياتلىقتىن مەڭگۈ ۋىدالاشتى.

ئەلشېر ناۋايىنىڭ ھاياتى ئۆز دەۋرىدىكى ئادالەت ۋە مەرىپەتنىڭ بايراقدارى بولغان بۈيۈك مۇتەپەككۈرنىڭ، ئالەمشۇمۇل مول بەدىئىي بايلىق ياراتقان ئۇلۇغ سەنئەتكار شائىرنىڭ ھاياتىدۇر. شۇڭلاشقىمۇ ئۇ جاھان كلاسسىكلىرى قاتارىدا ئورۇن ئالدى.

ئەلشېر ناۋايى ۋە ئۇنىڭ پېشقەدەم زامانداشلىرى بولغان جۈملىدىن ناۋايى ئۆزى "ئۇيغۇر ئىباراتىنىڭ فۇسەھاسى ۋە تۈرك ئەلفازىنىڭ بۇلەغاسى" (ئۇيغۇر ئىبارىلىرىغا ماھىر، تۈركىي تەلەپپۇزغا كامىل) دەپ ئاتىغان سەككىزىكى ۋە لۇتفىيلار ئۆز ئىجادىيىتىدە قوللانغان مىللىي تىل "چاغاتاي تىلى" دەپمۇ ئاتىلىدۇ. چۈنكى بۇ تىل شۇنداق بىر تارىخىي دەۋردە - شىنجاڭ ۋە ئوتتۇرا ئاسىيادا ھۆكۈم سۈرگەن چاغاتاي خانلىقى دەۋرىدە ھاكىمىيەتنى مەركەزلەشتۈرۈش ۋە ئۇنى مۇستەھكەملەش ئېھتىياجى ھەمدە مىللىي ئەدەبىياتنىڭ تەرەققىيات تەقەززاسى ئارقىسىدا شەكىللەنگەن بولۇپ، نۇرغۇن تارىخچى، تىلشۇناسلارنىڭ ئىسپات - لىشىچە، بۇ تىلغا ئەرەب ۋە پارس تىلىنىڭ ھۆكۈمرانلىقىغا كۈچلۈك تاقابىل تۇرۇپ كەلگەن ئۇيغۇر تىلى (ياكى يۈسۈپ خاس ھاجىپ ۋە ئەخمەت يۈكەنكى تىلى، يەنى خاقانىيە تىلى، قەشقەر تىلى) ئاساس بولغانىدى. دېمەك، ناۋايى چاغاتاي تىلىدىكى ئەدەبىياتنىڭ ئەڭ يېرىك ۋەكىلى. تىل جەھەتتىكى ئوخشاشلىق

بىلەن بىللە ئېتىنىك، ئەدەبىي ئەنئەنە جەھەتتىكى ئورتاقلىق،
ئۇيغۇر ئەدەبىياتىدىكى ناۋايى ئىجادىيىتىگە بولغان ئىزچىل
ۋارىسلىق قاتارلىق ئامىللار ئەلىشىر ناۋايىنى ئۇيغۇر خەلقىنىڭمۇ
شائىرى دېيىشكە ئاساس بېرىدۇ.

ناۋايى بەدىئىي مىراسى ئۇيغۇرلار ئىچىگە ناھايىتى كەڭ
تارقالغان. بولۇپمۇ سەئىدىيە خانلىقى دەۋرىدە ۋە ئۇندىن
كېيىنمۇ قەشقەر، يەكەن، خوتەن، ئاقسۇلاردا، شۇنىڭدەك قۇمۇل،
تۇرپاندا ناۋايى ئەسەرلىرىنىڭ ئۇيغۇر خەتتاتلىرى تەرىپىدىن
كۆچۈرۈلگەن ھەر خىل كىتابات ۋە دىۋانلىرى ھەددى-ھېسابىز
دېگۈدەك نۇرغۇن بولغان. ئەپسۇسكى ئۇلارنىڭ بىر قىسمى ھەر خىل
يوللار بىلەن چەت ئەللەرگە ئېلىپ كېتىلگەن (ئۇلارنىڭ ئىچىدە
تارىخى ئۇزاق ۋە بىرقەدەر مۇكەممەل نۇسخىلارنىڭ ئاز ئەمەسلىكى
مەلۇم) بىر قىسمى ئۆتمۈشتىكى جاھالەتپەرەس مۇستەبىتلەر
تەرىپىدىن تەپتىش قىلىنىش، مۇسادىرە قىلىنىش نەتىجىسىدە
يوقالغان؛ بىر قىسمى ئاپەتلىك "مەدەنىيەت زور ئىنقىلابى"
مەزگىلىدە كۆيۈپ كۈلگە ئايلانغان. شۇنداقسىمۇ ھازىر يەنە
ساقلىنىپ قالغان قول يازما نۇسخىلىرى ئاز ئەمەس.

شۇنىمۇ ئېيتىپ ئۆتۈش كېرەككى، ناۋايىدىن كېيىن ئۆتكەن
ئۇيغۇر شائىرلىرىنىڭ ھەممىسى دېگۈدەك بۇ ئۇلۇغ سەنئەتكارنى
ئۆزلىرىنىڭ "پىر، ئۇستازى" دەپ بىلىپ، ئۆز ئىجادىيىتىدە ئۇنىڭدىن
ئۈلگە ئالدى؛ نەچچە يۈز يىلدىن بېرى ناۋايى ئەسەرلىرى ئۇيغۇر
مەدرىسە-مەكتەپلىرىنىڭ مۇھىم بىر دەرسلىكى بولۇپ ئوقۇلدى؛ ئۇيغۇر
خەلقىنىڭ كلاسسىك مۇزىكا-نەغمە قامۇسى بولغان «ئون ئىككى مۇقام»
ناخشىلىرىنىڭ تولىسى ناۋايى تېكىستلىرى (غەزەللىرى) بىلەن

ياڭرايدۇ.

جاھالەت كۈچلىرىنىڭ ناۋايى مىراسلىرىغا سالغان بۇزغۇنچىلىقى ئۇيغۇر خەلقىنىڭ ناۋايىغا بولغان مۇھەببىتىنى، ئۇنىڭ ئەدەبىي مىراسلىرىغا بولغان ۋارىسلىقىنى يوقىتىۋېتەلمىدى. كېيىنكى يىللاردا شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونىدا ناۋايى ئەسەرلىرىگە بولغان ئىشتىياق ئۆزىنى ئالاھىدە كۆرسەتتى. ناۋايىنىڭ بىر قىسىم ئەسەرلىرى نەشر قىلىندى. ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتى تېمىسىغا بېغىشلانغان ئىلمىي مۇھاكىمە سورۇنلىرىدا ناۋايى ۋە ئۇنىڭ ئىجادىي مىراسلىرى ھەققىدە قىزغىن مۇلاھىزىلەر يۈرگۈزۈلمەكتە. ئالىي مەكتەپلەرنىڭ تىل - ئەدەبىيات سىنىپلىرىدا ناۋايىدىن دەرس ئۆتۈلمەكتە. لېكىن بىزنىڭ بۇ جەھەتتىكى تەتقىقاتىمىز يەنىلا ئاجىز، بىز شۇنىڭغا ئىشىنىمىزكى، ماركسىزمچە ئەدەبىيات - سەنئەت تەتقىقاتى پرىنسىپلىرىنىڭ يېتەكچىلىكىدە، "ھەممە ئېقىملار بەس - بەستە سايراش" يۆنىلىشىنىڭ ئىلھامى ئارقىسىدا ئېلىمىزدىمۇ ناۋايى تەتقىقاتى ئۇزاق ئۆتمەي زور مۇۋەپپەقىيەتلەرگە ئېرىشىشى چوقۇم.

ئەلشىر ناۋايىنىڭ يېرىم ئەسىرلىك ئەدەبىي مىراسى ناھايىتى زور سالماققا، بىباھا قىممەتكە ئىگە مەڭگۈ ئۆلمەس بايلىقتۇر. ئۇنىڭ ئىچىدە «خەزائىنۇل مەئانى» (مەنىلەر خەزىنىسى) ناملىق دىۋانى ۋە «خەمىشە» ئاتلىق داستانلار توپلىمى ئالاھىدە ئورۇن تۇتىدۇ. «خەزائىنۇل مەئانى» ناۋايى ھايات ۋاقتىدا تۈزۈلگەن «غەرائىبۇس - سەفەر» (ئۆسمۈرلۈك غارايىپلىرى)، «نەۋادىرۇش

شەباب» (يىگىتلىك نادىرلىقلىرى)، «بەدائىئۇل ۋەسەت» (ئوتتۇرا ياشلىق گۈزەللىكلىرى) ۋە «فەۋائىدۇل كىبەر» (قېرىلىق نەپلىرى) دەپ ئايرىم-ئايرىم نام قويۇلغان تۆت يىرىك دىۋاندىن ئىبارەت بولۇپ، غەزەل، مۇخەممەس، مۇسەددەس، مۇسەممەن، مۇستەمزات، قەسىدە، قىتئە، رۇبائىي، مەسنەۋى، تەرجىمەندە، تەركىبىيەندە، ساقنامە، مۇئەمما، چىشان، تۇيۇق، فەرد قاتارلىق 16 خىل كلاسسىك لىرىك ژانىردىكى ئەسەرلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالغان.

«خەزائىئۇل مەئانى» دىۋانىنىڭ ئاساسىي قىسمى غەزەلدىن ئىبارەت (ھەر بىر دىۋاندا 650 دىن غەزەل بار) بولۇپ، بۇ «چاغاتاي تىلى» دا يېزىلغان لىرىك شېئىرىيەتنىڭ ئەڭ يۈكسەك چوققىسى. ناۋايى غەزەللىرى غەزەلچىلىكتىكى ئەنئەنىۋى تېماتىك مەزمۇنىنىڭ ئومۇميۈزلۈك يۈكسەك بەدىئىي ئىپادىسى بولۇپلا قالماي، بەلكى، ئەڭ مۇھىمى شائىرنىڭ ئۆز دەۋرىگە بولغان مۇناسىۋىتىدىن تۇغۇلغان، كۆنكۈپت ۋەقە، ھادىسىلەردىن بىۋاسىتە ھاسىل قىلغان چوڭقۇر تەپەككۈرنىڭ يۈكسەك بەدىئىي ئىپادىسى، شۇنىڭدەك «فانىي» تەخەللۇسى بىلەن تۈزۈلگەن دىۋانى پارس تىلىدىكى نادىر لىرىكىلاردۇر.

«خەمىسە» — 1483 - يىلدىن 1485 - يىلغىچە بولغان ئارىلىقتا يېزىلغان «ھەيرەتۇل ئەبىرار»، «فەرھاد ۋە شېرىن»، «لەيلى ۋە مەجنۇن»، «سەبئەئى سەييار»، «سەددى ئىسكەندەر» ناملىق بەش داستاندىن ئىبارەت، ئۇ «خەمىسە» چىلىك ئەنئەنىسىنىڭ يۈكسەك ئىجادىي تەرەققىياتى، ناۋايى ئۆز ئۆمرىنىڭ ئاخىرىدا يازغان «لسانوت تەير» (قۇشلار تىلى) داستانىمۇ «خەمىسە»

داستانلىرىغا ئوخشاش بىباھا ئەسەردۇر. ناۋايى بۇ داستانلاردا يۈكسەك ماھارەت بىلەن ئاجايىپ قىزىقشلىق سۆزىتلەر ئاساسدا، ئالىيجاناب، گۈزەل ئىنسانىي پەزىلەت ئىگىلىرىنىڭ سۆيۈملۈك تىپىنى، ئۇنىڭ ئەكسى بولغان سەلبىي قەھرىمانلارنىڭ يىرگىنىشلىك ئوبرازىنى ياراتقان. ھەر خىل بەدىئىي ۋاسىتىلەر ئارقىلىق، جۈملىدىن ئاللىگورىيە، لىرىك چېكىنىش، ساقىغا خىتابلار ئارقىلىق چوڭقۇر ئەھمىيەتلىك ھېكمەتلىك پىكىر دۇردانلىرىنى چاچقان.

بۇلاردىن باشقا «مەھبۇبۇل قۇلۇب»، «مەجالسۇن نەفائىس»، «خەمسەتۇل مۇئەھەييىرىن»، «ھالاتى سەيىد ھەسەن ئەردە شىر»، «ھالاتى پەۋلەۋان مۇھەممەد»، «ۋاقىيە»، «مۇنشەئات»، «مۇھاكەمەتۇل لۇغەتەين»، «مىزانۇل ئەۋزان»، «مۇفرەدات»، «تارىخىي مۈلكى ئەجەم»، «نەسەئىمۇل مۇھەببەت»، «تارىخىي تەنبىيا ۋە ھۆكەما» قاتارلىق ئەسەرلىرىمۇ ناھايىتى زور ئىلمىي ۋە بەدىئىي قىممەتكە ئىگە.

ناۋايى ئەسەرلىرىنىڭ تېماتىك مەزمۇنى ئىنتايىن كەڭ. ناۋايىنىڭ ئۆز دەۋرى ئۈچۈن رېئال ئەھمىيەتكە ئىگە بولغان سىياسىي، ئىجتىمائىي مەسىلىلەرگە بېغىشلانغان ئەسەرلىرىدە شائىرنىڭ ئىجتىمائىي، پەلسەپە نۇقتىئىنەزەرلىرى، دەۋرگە بولغان مۇناسىۋىتى مەركەزلىك ئىپادىلەنگەن. بۇنىڭدا بىزنىڭ ئالدىمىزدا ئالدى بىلەن ناۋايىنىڭ خەلقىپەرۋەرلىك روھىي ئالاھىدە گەۋدىلىنىدۇ. ئۇنىڭ نەزىرىدە خەلق ھەرقانداق سەلتەنەتلىك، غالىب شاھتىن ئۇلۇغ. بۇ پىكىر «ھەيرەتۇل ئەبرىۋ» داستانىدىكى پادىشاھقا خىتابەن ئېيتىلغان مۇنۇ مىسرالاردا ناھايىتى ئېنىق، كەسكىن ئىپادىسىنى تاپقان:

بىل مۇنىكىم سەن داغى بىر بەندە سەن

كۆپرەكىدىن ئاجىزۇ ئەفگەندە سەن.

ئاۋايى خەلق بىلەن كارى بولمىغانلارنى ئادەم ھېسابلىمايدۇ؛

ئادەمى ئېرسەڭ دېمەگىل ئادەمى،

ئانىكىم يوق خەلق غەمىدىن غەمى.

گەرچە ئاۋايى پادىشاھ ھۈسەيىن بايقارا ۋە بەزى شاھزادىلارغا

ئاتاپ نۇرغۇن غەزەل، قەسىدە، بېغىشلىمىلار يازغان بولسىمۇ، بۇ

ئۇلاردا ئىپادىلەنگەن مەلۇم خەلقپەرۋەرلىك، مەرىپەتپەرۋەرلىك

خاھىشلىرىغا سۆيۈنگىنىدىن، بۇنداق پەزىلەتنى داۋاملاشتۇرۇش،

ئۆستۈرۈش ئۈمىدىدىن تۇغۇلغان.

ئاۋايى ئېسىل ئىنسانىي پەزىلەتلەرنى پۈتۈن ئۆمرى بويى

تەرغىپ قىلدى. ئۇنىڭ ئەسەرلىرىدە ئادىللىق، ھەققانىيلىق،

راستچىللىق، سەمىيلىك، ۋاپادارلىق، پىداكارلىق، قەھرىمانلىق،

ئىنساب، ئىجدىھاد ئۆزىنىڭ ئەڭ گۈزەل سۆيۈملۈك ئىپادىسىنى

تاپقان. ئادالەتسىزلىك، زالىملىق، ۋاپاسىزلىق، مەككارلىق،

ئاچكۆزلۈك، ھەسەتخورلۇق، تۆھمەتخورلۇق، رىياكارلىق، خۇشامەت-

چىلىك رەھىمسىزلارچە دۇمبالانغان ۋە ۋىجدانى جازاغا تارتىلغان.

ئاۋايى بۇ خىل ئەنئەنىۋى تېمىلارنى ئۆزىگە خاس تەپەككۈر ۋە

ماھارەت بىلەن يۈكسەك دەرىجىدە ئىپادىلەپلا قالماستىن، مۇھىمى

ئۆزى ياشىغان دەۋردىكى كونكرېت ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتلەرنى،

رىئال زىددىيەتلەرنى بىۋاسىتە كۆزىتىپ، زامانغا بولغان مۇناسىۋىتىنى

دادىللىق بىلەن ئوتتۇرىغا قويدى.

ئاۋايىنىڭ زامانغا بولغان مۇناسىۋىتىنىڭ تۈپ ماھىيىتى

نارازىلىق. ئۇنىڭ ھاياتىي ناھايىتى مۇرەككەپ، ئازابلىق

دراماتىك جەرياننى بېسىپ ئۆتتى. ئۇ زامان ئىللەتلەرنى داۋالاش يولىدا قانچە تىرىشچانلىق كۆرسەتسە، جاھالەت كۈچلىرىنىڭ شۇنچە كۆپ توسقۇنلۇقى ۋە زەربىسىگە ئۇچرىدى، جىددىي پەيتلەردە بەزى دوستلىرى ۋاپاسىزلىق قىلدى. قەدىناس دوستى پادىشاھ ھۈسەيىن بايقارا بارا-بارا چۈشكۈنلۈككە ئۇچراپ، ناۋايغا بولغان ئەقىدىسىدىن چېكىندى. ۋاپاغا جاپا ئۇنىڭ زامان ۋە زامان ئەھلىگە بولغان نارازىلىقىنى كۈچەيتتى.

كۆرگۈزۈپ ئەغيار يۈز تۆھمەت نىھانى، نەيلەيىن، ياركىم سورىماي ئىنانۇر، بۇ بەلانى نەيلەيىن.

ۋەھكى، ئۆمرۈم بارچە زايىئە ئۆلدى ئەل كامى بىلە، بادەئى ناب ئورنىغە خۇنابە ئاشامى بىلە.

ناۋاينىڭ زامانغا نىسبەتەن نارازىلىق ۋە تەشۋىشلىرى ئەنئەنىۋى سۆزىتلەر ئاساسىدا يېزىلغان ئىپىك داستانلىرىغىمۇ ئىزچىل سىڭدۈرۈلگەن. مەسىلەن: «سەبئەئى سەيبىار» داستانىدىكى بەھرامنىڭ مەنمەنلىكى، كەيپ-ساپاغا بېرىلىشى ۋە ئاخىرقى پۇشايىمانلىرى، ئەينى زاماندا چۈشكۈنلەشكەن پادىشاھ ھۈسەيىن بايقاراغا قارىتا دارىتمىلىق ئاغرىنىش، ئەيىبلەش ۋە ئاگاھلاندىرۇش ئىدى. شۇنىڭدەك، داستانلاردىكى سەلبىي تىپلاردا ئۆز زامانىسىدىكى، بولۇپمۇ ئوردا ئىچىدىكى ئاچكۆز، مەنەپپەرەس، ساختىپەز، ھەسەتخور، سۈيىقەستچىلەرنىڭ نەپرەتلىك ئەپتى-بەشىرىسى ئەكس ئەتكەن. شۇڭلاشقىمۇ مەجىددىدىن، نىرامۇلمۈللىك ئوخشاش رەزىللەرنىڭ ناۋايغا بولغان دۈشمەنلىكى تېخىمۇ ئەۋجىگە چىقتى. ئۇلار بۇ ئالاقزادىلىكتىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن ناۋاينىڭ ئۇلارنى

لەت قىلىشنىڭ تېگىدە پادىشاھقا قارشى خەۋپلىك خىرىس بار دەپ چىقىمچىلىق قىلدى. پادىشاھنىڭ بەتگۇمانىدىن مەدەت ئالغان بۇ دۇشمەنلىك ناۋايغا قانچە شىددەتلىك ھۇجۇم قوزغىسىمۇ، لېكىن ناۋايىنىڭ مۇزەپپەر ۋىجدان بايرىقى ھامان لەپىلدەپ تۇردى. بىز ناۋايى ئىجادىيىتىدىكى بۇ جەسۇرانە روھتىن ئەدەبىيات-تىكى "تەڭكۈزۈش" نىڭ شانلىق ئۈلگىسىنى كۆرىمىز.

زامانغا بولغان نارازىلىق ناۋايىنىڭ مەي توغرىسىدىكى لىرىك-لىرىدىمۇ گەۋدىلىك ئىپادىلەنگەن. ئۇنىڭ قارىشىچە، رېئال ھاياتتىكى ناھەقچىلىقنى سېزىشنىڭ ئۆزىمۇ بىر ئازاب. بۇ ئازابتىن قۇتۇلۇشنىڭ بىر ئامالى - مەستلىك. مەي (بادە) بولسا ئازاب-قاينۇدىن قۇتۇلدۇرغۇچى شادلىق مەنىسىگە ئىگە:

ئەي نەۋائى، بادە بىرلە خۇررەم ئەت كۆڭلۈڭ ئۆيىن،

نە ئۈچۈنكىم، بادە كەلگەن ئۆيگە قاينۇ كەلمەدى.

دېمەك، ناۋايى مەيىنىڭ ئەنئەنىلىك ئەدەبىي مەنىسىدىن پايدىلىنىپ، مەي ئىچىش (سەزەمەس بولۇۋېلىش) ئارقىلىق زامانغا بولغان نارازىلىقنى ئىپادىلەيدۇ. مەسىلەن:

زەمان مېھنەتتىن بىر زەمان دېسەڭ قۇتۇلغاي،

تولا - تولا قۇيۇبان، ئىچ زەمان - زەمان بادە.

رىياكار زاھىدلارنىڭ مەيدىن يىرگىنىشى ناۋايىنىڭ ئاچچىق كۈلكىسىنى قوزغايدۇ. چۈنكى رىياكار زاھىدلار مەيدىن يىرگىنىش ئارقىلىق ئۆزلىرىنى پاك قىلىپ كۆرسەتمەكچى. ئەمەلىيەتتە بولسا، بۇ "پاكلىق" نىقابى ئاستىدا ئەڭ چوڭ گۇناھلارنى ئۆتكۈزىدۇ. شۇڭا ناۋايى ئۇلارنىڭ زىتىغا مەيخانىنى خانىقاغا، مەستلىكنى ساختا تەقۋادارلىققا قارشى قويىدۇ، بۇ رىياكارلىققا قارىتا ھەقىقىي

بىرگىنىش، دېمەك، بۇ يەردە مەي ئىچىش رىياكارلارغا قوشۇلۇپ قالماستىن، ئۇلاردىن بىرگىنىش مەنىسىگە ئىگە: مەي خالاس ئەتتى رىيائى پارسالىقدىن ① مېنى، شۇكرىكىم، قۇتقازدى زۇھدۇ خۇددەمالىقدىن ② مېنى. ناۋايى ئۆز ئىجادىيىتىدە ئەدەبىياتنىڭ ئەڭ قەدىمىي تېمىسى بولغان، جۈملىدىن شەرق شېئىرىيىتىدە كۈچلۈك، ئىزچىل ئەنئەنىگە ئايلانغان ئىشق-مۇھەببەت تېمىسىغا ئەڭ كەڭ ئورۇن بەردى، ئۇنى تېخىمۇ بېيىتتى، تېخىمۇ جىلۋىلەندۈردى. ناۋايىنىڭ مۇھەببەت چۈشەنچىسىدە، ئىنسانىي مۇھەببەت خۇداغا بولغان مۇھەببەتتىن ئايرىلمايدۇ، ئىنسانىي مۇھەببەت خۇداغا بولغان مۇھەببەتنىڭ بېقىندىسى، لېكىن ئۇنىڭ ئىجادىيىتىدە رېئال مۇھەببەت، يەنى ئىنسانىي مۇھەببەت يەنىلا ئاساسىي ئورۇن تۇتىدۇ. ناۋايىنىڭ قارىشىچە، مۇھەببەت، جۈملىدىن ئىنسانىي مۇھەببەت ئادەم تەبىئىتىدىكى ئەڭ نازۇك تۇيغۇ؛ ئۇ چوڭقۇر تەسىر ۋە قۇدرەتلىك كۈچكە ئىگە بولۇپ، ئەقىل-ئىدراكنى ئۆلچەيدۇ، نازارەت قىلىدۇ. بۇ نۇقتىئىنەزەر ئۇنىڭ «فەرھاد ۋە شېرىن» داستانىدا ئۆزىنىڭ ئاجايىپ كۈچلۈك، تەسىرلىك، جانلىق ئوبرازىنى تاپقان. بىز داستاندىكى خوتەن شاھزادىسى بىلەن ئەرمەن مەلىكىسىنىڭ ئىشقى مۇناسىۋىتىدىن چىن مۇھەببەت رىشتىگە جەملەنگەن ئاجايىپ ئېسىل مەنىۋى جاۋاھىرات تىزمىسىنى كۆرىمىز.

① پارسالىق — تەقۋادارلىق، پەرھىزكارلىق.

② خۇددەمالىق — ماختانچاقلىق، شۆھرەتپەرەسلىك.

ناۋايى ئىجادىيىتىدە شۇ نەرسە ناھايىتى ئىزچىل ئىزھار قىلىنغانىكى، مۇھەببەت ئالدىدا ھەممە باراۋەر. مەيلى شاھ بولسۇن، مەيلى گاداي بولسۇن، ھەممىسى مۇھەببەت ئالدىدا قۇل.

قۇلمەن ئىشقىڭىم، تاللامايدۇر

مۇھەببەت شېۋەسىدە شەھنى قۇلدىن. شاھلىقنىڭ دەخلى يوق ئىشقا مۇھەببەت كۆيدە كىم كېرەك ئاندا سارىخ، يۈز، لەئلىگۈن، ئەشىك ئوتلۇغ ئاھىيە دېمەك، مۇھەببەت ھېچقانداق ئىمتىيازنى ئېتىراپ قىلمايدۇ. بۇ پىكىر ناۋايىنىڭ «لەيلى ۋە مەجنۇن» داستانىدىمۇ ئۆزىنىڭ ئاجايىپ بەدىئىي ئىپادىسىنى تاپقان. لەيلىنىڭ نەزىرىدە قەيس مەجنۇن بولسىمۇ ئەڭ سۆيۈملۈك، شۇنىڭدەك، لەيلىنى كۆرۈش ئۈچۈن مەجنۇننىڭ كۆزى كېرەك. بۇ يەردە بىرسىنىڭ نامرات، بىرسىنىڭ باي پەرزەنتى ئىكەنلىكى ھېچقانداق ئەھمىيەتكە ئىگە ئەمەس. ھەقىقىي مۇھەببەت ئالدىدا تاپا-تەنلەر، كۈشەندىلەرنىڭ زورلۇق-زومبۇلۇقى، ھىجران، خارلىق ئازابلىرى ھېچنەمگە ئەرزىمەيدۇ، بەلكى بۇ ئۇلارنىڭ مۇھەببىتىنى تېخىمۇ تاۋلايدۇ.

ناۋايى ئىجادىيىتىدىكى چىن مۇھەببەتنىڭ جېنى - سادا-قەتلىك، ۋاپادارلىق. ئاشىقلار بىر - بىرسىنى پۈتۈن ۋۇجۇدى بىلەن سۆيۈشى كېرەك. ھىجران ئازابىنىمۇ خۇددى ۋىسال راھىتىدەك كۆرۈپ، ئۇنى خۇشاللىق بىلەن قوبۇل قىلىشى كېرەك. چىن مۇھەببەتنىڭ قىممىتى جاندىن ئەلا.

كۆڭلۈم ئۆرگەنسۇن ئەگەر غەيرىڭگە پەرۋا ئەيلەسە،

ھەر كۆڭۈل ھەممىم سېنىڭ شەۋقىڭنى پەيدا ئەيلەسە.

نەۋائى، ساڭا گەر ياردىن غەرەزدۇر يار،
جەپايۇ لۇتفەينى كۆرسەڭ كېرەك بەرابەر خوش.

جاننى جانان ئىستەسە، بەرگىل نەۋائىكىم، ئەمەس
ئاشقى سادىق، نىكىم جانان تىلەر، تاپشۇرماغان.
بىز ناۋائى لىرىكىلىرىدىن رەشك كۈيىنىمۇ تىگشايىمىز،
لېكىن بۇ ھەرگىزمۇ چاكنى قىزغانچۇقلۇق ھېسسىياتى ئەمەس،
بەلكى چىن مۇھەببەت ئەھلىدە بولۇشقا تېگىشلىك مۇھەببەتنى
قەدىرلەش، ئاسراش تۇيغۇسى، ئەقىدە غۇرۇرى، مۇھەببەت
كۈشەندىسىگە قارىتا قوزغىلىدىغان ئالىيجاناب نەپرەتنىڭ ئىپادىسى.
شۇنىمۇ ئېيتىپ ئۆتۈش كېرەككى، ناۋائى لىرىكىلىرىدىكى
”يار“ بەزىدە ئۇنىڭ زامانداش دوستلىرىغا—چىن دوستلىرىغا،
ئاينىغان ياكى يالغان دوستلىرىغا قارىتىلغان. شائىر بۇ ئارقىلىق
چىن دوستلۇققا، ۋاپادارلىققا يۈرەك ئالقىشىنى ياغدۇرۇپ،
مۇناپىقلىققا، ۋاپاسىزلىققا نەپرەت تىغىنى سانجىدۇ. بۇنىڭدا
ناۋائىنىڭ ئېلغار ئىنسانپەرۋەرلىك ئىدىيىسى، زامانىغا بولغان
مۇناسىۋىتى تېخىمۇ يارقىن ئىپادىلەنگەن.

ناۋائى ئىجادىيىتى تېماتىكىسىنىڭ ناھايىتى كەڭلىكى مەزمۇنىنىڭ
ئىنتايىن موللۇقى بىلەن ئادەمنى ھەيران قالدۇرىدۇ. گەرچە ئۇ
ئۆز دەۋرىنىڭ ئەڭ ئىلغار ئىدىئولوگىيىسىگە ۋەكىللىك قىلىشىمۇ،
لېكىن يەنىلا پاسسىپ ئامىللاردىن خالىي ئەمەس، بۇ پاسسىپلىق،
ئاساسەن، ھاياتنىڭ مۇرەككەپ ئوبيېكتىپ زىددىيەتلىرى ئالدىدا
سەزمەس بولۇۋېلىشقا ئۇرۇنۇشىدا، ھەتتا ”فەنا“ (يولۇقۇش)
شارابىدىن تەسەللى ئىزدەش خاھىشىدا ئىپادىلىنىدۇ. بۇنداق

خاھىشنى تەسەۋۋۇرنىڭ تەسىرى دېيىشمۇ مۇمكىن. لېكىن شۇلىسى ئېنىقكى، ناۋايى ھەرگىزمۇ تەركىدۇنيالىقنى تەركىب قىلغۇچى ئەھمەد يەسەۋىي مەكتىپىگە مەنسۇپ ئەمەس، بەلكى ئۇ پىرئۇستازى بولغان ئابدۇراھمان جامىي ئارقىلىق رېئال دۇنيانى مۇھىم بىلىدىغان، مەلۇم ماتېرىياللىق ئامىللىرىغا ئىگە بولغان نەقىشەندە دىچىلىككە مايىل. شۇڭا ئۇنىڭ "فەنا" شارابىدىن تەسەللى ئىزدەش خاھىشى ئۇنىڭ تۈپ، ئىزچىل ئىدىيىسى ئەمەس.

بىز ناۋايى ئىدىيىسىدىكى پاسسىپ ئامىللارغا نەزەر سالغىنىمىزدا، ئۇنىڭ تۈپ سەۋەبىنى مۇئەييەن تارىخىي چەكلىمىدىن ئىزاھلىشىمىز كېرەك. بۇ خالىي بولۇشقا مۇمكىن بولمىغان پاسسىپ ئامىللار ناۋايىنىڭ ئۇلۇغۋار سىماسىنى ھەرگىزمۇ خۇنۇكلەشتۈرۈۋېتەلمەيدۇ. شۈبھىسىزكى، ئۇ ئۆز دەۋرىدىكى ئەڭ ئىلغار ئىجتىمائىي ئىدىئولوگىيە يىنىڭ ئالدىنقى ۋەكىلى، ئاكتىپ گۇمانىزىمنىڭ ئۈلگىسى بولۇش بىلەن بىللە، پۈتۈن ئىنسانىيەتكە ئورتاق مەڭگۈ ئۆلمەس شانلىق پىكىر دۇردانىلىرىنى قالدۇرۇپ كەتكەن ئۇلۇغ مۇتەپەككۈر شائىر.

ئەلشىر ناۋايىنىڭ بەدىئىي ماھارىتى ئادەم ئەقلىنى تېخىمۇ لال قىلىدۇ. ئۇ مىللىي ئەدەبىي مىراسلارغا ئىجادىي ۋارىسلىق قىلىش ۋە پارس شېئىرىيىتىنىڭ جەۋھىرىنى جانلىق قوبۇل قىلىش ئارقىلىق، زور ناۋاتورلۇقنى جارى قىلىپ، ئەدەبىي ئىجادىيەتتە يۈكسەك چوققىغا چىقتى.

ناۋايىدىكى ناۋاتورلۇق ئالدى بىلەن غەزەلچىلىكتە گەۋدىلىنىدۇ. ئاتائىي، سەككاكىي، لۇتفىيلار چاغاتاي تىلىدىكى غەزەلچىلىك ئەنئەنىسىگە ئىجادىي ۋارىسلىق قىلدى. ئۇنىڭ مىللىي غەزەلچىلىكىنى

يۈكسەك سەۋىيىگە كۆتۈرۈشتە پارس غەزەلچىلىكىنىڭ جەۋھەرلىرىنى ئىجادىي قوبۇل قىلىشى ئىنتايىن چوڭ ئەھمىيەتكە ئىگە. بۇنى ناۋايىنىڭ مۇنۇ نۇقتىسىدىنمۇ ئوچۇق كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ:

غەزەلدە ئۈچ كىشى تەۋرىدۇ ① ئۇل نەۋگ

كى ئاندىن ياخشى يوق نەزم ئېھتىمالى.

بىرى — مۆجىز بەيانلىق ساھىرى ھىند،

كى ئىشق ئەھلىنى ئۆرتەر سوزۇھالى ②.

بىرى — ئېيسانەفەسلىك رىندى شىراز،

فەنا دەيرىدە مەستۇ لا ئۇبالى ③.

بىرى — قۇدس ئەسەرلىك ئارىفى جام ④

كى جامى جەمدۇرۇر سىنغان سەفالى.

نەۋائى نەزمىغە باقساڭ، ئەمەستۇر

بۇ ئۇچنىڭ ھالىدىن بىر بەيتى خالى.

ھەمانا كۆزگۈدۈركىم ئەكس سالىشى

ئانجا ئۈچ شوخ مەھۋەشنىڭ جەمالى.

ناۋايى بۇ قىتئەسىدە ئۆز غەزەلچىلىكىگە چوڭقۇر تەسىر

كۆرسەتكەن پارس غەزەلچىلىكىنىڭ ئۈچ چوڭ ۋەكىلى — خۇسراۋ

دېھلەۋىي، ھافىز شىرازى، ئابدۇراھمان جامىنى ئالاھىدە تىلغا

ئېلىش بىلەن بىللە، ئۇلارنىڭ ئۆزلىرىگە خاس ئالاھىدىلىكلىرىنى —

خۇسراۋ دېھلەۋىينىڭ مۇھەببەتنى كۈيەلەشتىكى سەمىمىيلىكى ۋە

① تەۋر — يوسۇن.

② سوزۇھالى — كۆيدۈرۈشى ۋە مەپتۇن قىلىشى.

③ لا ئۇبالى — پەرۋاسىز.

④ ئارىفى جام — دانالىق جامى.

يۈرەك دەردىنى ئىپادىلەشتىكى جاسارىتىنى: ھافىز شىرازىينىڭ مەستانە، روماننىڭ كەيپىياتىنى ۋە ئابدۇراھمان جامىينىڭ مەنىۋى پاكلىقىنى ئالاھىدە قەيت قىلىدۇ. بۇ ئوبرازلىق ئىخچام بايان ناۋايىنىڭ غەزەلچىلىكتە بۇ ئۈچ ئۇلۇغ سىمادىن نېمىنى ئۈلگە ئالغانلىقىنى ئوچۇق چۈشەندۈرۈپ بېرىدۇ.

ناۋايىدىن بۇرۇنقى غەزەلچىلىكتە قاپىيە ۋە رادىفلار ئېتىبارى بىلەن بىر غەزەلدە نەچچە مەزمۇن ئىپادىلىنىپ، ئاساسىي پىكىردىن يىراقلىشىپ كېتىدىغان ئەھۋال بىرقەدەر ئومۇميۈزلۈك ئىدى. ناۋايى بولسا، بىر غەزەلدە ئاساسىي پىكىرنى ئىزچىللىق بىلەن گەۋدىلەندۈرۈشكە ئالاھىدە ئېتىبار بەردى. بۇ ھەقتە ناۋايى ئۆزىمۇ ھەربىر غەزەلدە باشتىن ئاخىرىغىچە مەنە ۋە تەسۋىرلەرنىڭ ئۆزئارا ئۇيغۇن ۋە مۇۋاپىق بولۇشىغا كۈچ چىقارغانلىقىنى بايان قىلغان. دېمەك، ناۋايىدا پىكىرنى قاپىيە، رادىق ياكى ۋەزىنلەر ئېلىپ قاچمىغان. ئۇ، بۇ بەدىئىي شەكىللەرنى مەزمۇن رىشتىسىگە مەھكەم باغلاشقا تىرىشقان.

ناۋايى مىللىي خەمسىچىلىكنىڭ ئاتىسى ئىدى. ئۇ پارس ئەدەبىياتىدىكى خەمسىچىلىكتىن ئۈلگە ئېلىپ، نىزامى گەنجەۋىي، خۇسراۋ دېلەۋىي ۋە ئابدۇراھمان جامىيلارغا ئىجادىي ياندىشىپ، مىللىي خەمسىچىلىكنىڭ شانلىق ئۈلگىسىنى ياراتتى. گەرچە ئۇ خەمىنى ئەنئەنىلىك سۆزىتلەر ئاساسىدا يازغان بولسىمۇ، لېكىن ئۇلارنىڭ سۆزىست ۋە كومپوزىتسىيىلىك قۇرۇلۇشىغا يېڭىلىق كىرگۈزدى. بەزى مۇھىم قەھرىمانلار ئوبرازىنى قايتىدىن ياراتتى، ئۇنىڭغا ئۆزىنىڭ مۇشۇ خىل پەلسەپىۋى ۋە ئېستېتىك قاراشلىرىنى سىڭدۈردى. ئۇنىڭ بۇ جەھەتتىكى ناۋاتورلۇقى، بولۇپمۇ «فەرھاد ۋە

شېرىن» داستاندا ئالاھىدە گەۋدىلەنگەن. ناۋايى شېئىرىيەتتە، بولۇپمۇ غەزەلچىلىكتە ئارزۇ ۋەزنىنى ناھايىتى كەڭ ۋە ئەركىن جارى قىلدى. ئۇ، بۇ ۋەزنىنى مىللىي شېئىرىيەت ۋەزىن شەكىللىرى بىلەن تېخىمۇ بېيىتتى. ئەڭ مۇھىمى، ئۇ ۋەزىن شەكىللىرىنى مەزمۇن تەلىپى بويىچە تاللىدى، يەنى نەزم ۋەزنىنى يۈرەك كۈمگە تەڭكەش قىلدى. بۇ ناۋايى شېئىرىيەتنىڭ شەكىلۋارلىقتىن خالىي بولۇشىنى تەمىنلىگەن مۇھىم بىر ئامىل.

ناۋايى ئىستىلىتىك يەنى بەدىئىي تەسۋىرىي ۋاسىتىلەرنى ماھارەت بىلەن جارى قىلىشنىڭ ئاجايىپ چىلۋىدار ئۈلگىسى. بۇنى تۆۋەندىكى بىرقانچە مىساللاردىنمۇ ئوچۇق كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ.

ناۋايى ئوبرازلاشتۇرۇشنىڭ مۇھىم ۋاسىتىسى بولغان ئوخشىتىش سەنئىتىگە ئىنتايىن ماھىر. تۆۋەندىكى غەزەل بۇنىڭ ئەڭ تىپىك مىسالى بولالايدۇ:

كۆز ياشم بولدى رەۋان بىر نەرگىسى جادۇ كۆرۈپ،
تىفل ① يەڭلىغىكىم يۈگۈرگەي ھەر تەرەق ئاھۇ كۆرۈپ.
قالدى ھەيران زاھىد ئەشكىمدە كۆرۈپ ھەيران ھۇباب ②
رۇستايىدەككى ③ ھەيرەت ئەيلەگەي ئوردۇ كۆرۈپ.
جان ئارا تىغىڭ كۆرۈپ كۆڭلۈم قۇشى تۈزدى نەۋا،
تۇتىشىدەككىم تەكەللۇم ئەيلەگەي كۆزگۈ كۆرۈپ.
ۋادەنى ئىشقىڭ مەكان قىلدى كۆڭۈل كۆرگەچ بۇزۇڭ،
ئەل بىياپان ئىچرە مەنزىل ئەيلەگەندەك سۇ كۆرۈپ.

① تىفل — كىچىك بالا.

② ھۇباب — كۆپۈك.

③ رۇستايى — سەھرىلىق.

جاندا ئۆز داغىن كۆرۈپ ئاشقىلىقىمنى ئاڭلاندى،
 ئول كىشىدە كىكىم تانىغاي ئۆز قۇلىن بەلگۈ كۆرۈپ.
 بادە تۇتقاچ دىمە بىخۇد ئولدىكىم ئول كۆزگۈدىن،
 باردى ھوشۇم يار ھۆسنى جىلۋەسنى ئوتتۇرۇ كۆرۈپ.
 ئەي نەۋائى، دەفە ئولۇر خالىن كۆرۈپ كۈھى غەمىم،
 فىل يەڭلىغىم ھەزىمەت ① ئەيلەگەي ھىندۇ كۆرۈپ.
 بۇ غەزەلنىڭ ھەربىر بېيىتى ئوخشىتىش ئاساسىغا قۇرۇلغان.
 ئۇنىڭ بەزىسى شەكىل جەھەتتىكى، بەزىسى ھەرىكەت جەھەتتىكى،
 بەزىسى ماھىيەت جەھەتتىكى ئوخشىتىشلار بولۇپ، ھەممىسى تۈپ
 مەزمۇنىنى چۆرىدەپ پىكىرگە جۇلا بەرگەن. ئۇنىڭ ئۈستىگە،
 قاپىيەمۇ ئوخشىتىش ياكى ئوخشىتىشقا زىچ مۇناسىۋەتلىك جۈملىلەر
 بولۇپ، پىكىرنى تېخىمۇ گەۋدىلەندۈرگەن، "كۆرۈپ" رادىفى تۈپ
 پىكىرنى ئىپادىلەشتىكى مۇھىم ھالقا. ئۇنىڭ پىكىرنى مەركەزلەش-
 تۈرۈش، نۇقتىنى گەۋدىلەندۈرۈشتىكى رولى ئىنتايىن چوڭ. بۇ
 غەزەلدە يەنە سۈپەتلەشنىڭمۇ نۇرغۇن گۈزەل ئۈلگىلىرى بار.
 تاجىلۋە قىلدى ئول سەنەم، لەيلى سۆزى ② بولدى ئەدەم
 سەۋدام ئوتى چەككەچ ئەلەم، پەست ئەتتى مەجنۇن شوھرەتتىن.
 بىز بۇ مىرالاردىن جانلاندىرۇشنىڭ ئاجايىپ ئېسىل ئۈلگىسىنى
 كۆرىمىز. بۇ يەردىكى "سەنەم" لىرىك قەھرىماننىڭ مەشۇقى.
 ئۇنىڭ جىلۋىسى بىزنىڭ كۆز ئالدىمىزدا لەيلىنىپ ئىشق ئوتىسى
 بېسىپ چۈشكەن يالقۇن سۈپىتىدە گەۋدىلىنىدۇ. شۇنداقلا، لىرىك

① ھەزىمەت — ئارقىغا قايتىش.

② سۆزى — ئوت.

قەھرىمان ئۆز سەۋداسى بىلەن مۇھەببەت مەيدانىدا مەجنۇن بىلەن مۇسابىقىلىشىپ قالىدۇ. بىز بۇ يەردە لىرىك قەھرىمان سەۋداسىنىڭ مەيدانىدا بايرىقىنى جەۋلان قىلىپ، قەيسىنىڭ مەجنۇنلۇق شۆھرىتىنى سۇندۇرغانلىقىنى كۆرىمىز.

ئاۋايىنىڭ سۆز (ھەرپ) ئويۇنىمۇ ئادەمنى مەپتۇن قىلىدۇ.

مەر ئاڭلاپ ئاشق ئۆلدۈم، سۇڭرە يەتتى كۈھى غەم،

نى ئەجەب، ئىشق ئىبتىداسى ئەين ئېرۇر، پايانى قان.

بۇ بېيىتنىڭ ئالدىنقى مىراسىدا لىرىك قەھرىماننىڭ دەسلەپ مەشۇقىدىن مېھرىبانلىق ئالامىتىنى كۆرۈپ ئاشق بولغانلىقى، كېيىن، ئەكسىچە، غەم تېغى ئاستىدا قالغانلىقى ئوچۇق ئىپادىلەندۈرگەن. كېيىنكى مىراسىدا بولسا، بۇ پىكىر ھەرپ ئويۇنى ئارقىلىق باشقىچە بىر مەجازى ئىپادە تاپقان — "ئىشق" دېگەن سۆز ئەرەبچە "ئەين" ھەرپى بىلەن باشلىنىدۇ "ئەين" قۇياش ياكى يورۇقلۇق دېگەن مەنىگىمۇ ئىگە. "ئىق" نىڭ ئاخىرقى ھەرپى "ق" يەنى "قان"، بۇنىڭ يەنە بىر مەنىسى كۆھنەقاپ. بۇ يەردە ھەرپ ئويۇنى ئارقىلىق ئىشق دەسلەپتە ماڭا قۇياشتەك يورۇق كۆرۈنۈپ، ئاخىرى كۆھنەقاپ ئازابىنى كۆرسەتتى، دېگەن مەنە كەۋدىلەنگەن.

ئاۋايى رۇبائىيچىلىقىمۇ مەشھۇر ۋەكىلى. ئۇ ئۆز رۇبائىيلىرىدا نۇرغۇنلىغان ئىجتىمائىي مەسىلىلەرگە دانالىق بىلەن جاۋاب بەرگەن، پەلسەپە قاراشلىرىنى ھەر خىل بەدىئىي ۋاستىلەر ئارقىلىق جانلىق، تەسىرلىك ئىپادىلىگەن. شۇنىڭدەك تۇيۇق، مۇئەھاللىرىدا تىل سەنئىتىنىڭ ئىنتايىن گۈزەل جىلۋىسىنى كۆرسەتكەن.

ئاۋايىنىڭ بەدىئىي ماھارىتىنى ھەقىقەتەنمۇ بىر مۆجىزە دېيىشكە بولىدۇ. بىز ئۇنىڭ بۇ مۆجىزىلىك ئىجادىيەت خەزىنىسىگە قانچە

ئىچكىرىلەپ كىرگەنسىرى، كويا بىر سېھرىي كۈچنىڭ تەسىرىگە
ئۇچرىغاندەك، شۇنچە چوڭقۇر مەپتۇنلۇق ۋە ھاياجان ئىچىدە
قالسىز. ئۇ ئۆزىنىڭ مۇشۇنداق ئۇلۇغ سەنئەتكارلىقى بىلەن
ئىنسانىيەتنىڭ مەنۋى ئىپتىخارى بولۇپ قالدى.

ناۋايى يەنە ئەدەبىي تىل، ئەدەبىيات تەتقىقاتى ۋە ئەدەبىيات
تارىخىغا ئائىت، ئۆز ھاياتىغا چوڭقۇر تەسىر كۆرسەتكەن بىر قىسىم
زامانداشلىرىنىڭ ھاياتى ۋە پائالىيىتىگە ئائىت نۇرغۇن ئەسەرلەرنى
يازدى. يۇنەسەرلەر تارىخى، ئىلمىي ۋە بەدىئىي جەھەتتىكى
قىممىتى بىلەن ناۋايى مىراسىدا چوڭ ئەھمىيەتكە ئىگە.

شۇبھىسىزكى، بەش يۈز يىلدىن بۇيانقى ئۇيغۇر ئەدەبىياتىنى
ناۋايىسىز تەسەۋۋۇر قىلىش مۇمكىن ئەمەس. ئۇ مۇشۇ يىللار
جەرياندىكى ئەدەبىياتىمىزنىڭ مۇھىم بىر ئۈلگىسى بولغىنىدەك،
بۇندىن كېيىنمۇ يەنە مۇھىم ئۈلگە بولىدۇ. بۇنىڭدىن شۇنداق بىر
خۇلاسىگە كېلىپ چىقىدىكى، ناۋايىنىمۇ ئۆگىنىش ۋە تەتقىق قىلىش
يېڭى جۇڭگو ئۇيغۇر ئەدەبىياتىنىڭمۇ تەرەقىيات ئېھتىياجى.

بۇ يىلدا، يېقىن ئەتراپتا ئۆتكەن بىر قىسىم ئۇيغۇر ئالىملىرى
ناۋايىنىڭ ۵00 يىللىق تۇغۇلغانلىقىغا مۇناسىۋەتلىك بىر قىسىم
مەتبۇئات چىقاردى. بۇ يىلدا، ئۆزگىچە بىر قىسىم ئۇيغۇر ئالىملىرى
ناۋايىنىڭ ھاياتى، ئىلمىي قىممىتى، ئىپتىخارى، ھاياتىغا مۇناسىۋەتلىك
بىر قىسىم مەتبۇئات چىقاردى. بۇ يىلدا، ئۆزگىچە بىر قىسىم
ئۇيغۇر ئالىملىرى ناۋايىنىڭ ھاياتى، ئىلمىي قىممىتى، ئىپتىخارى،
ھاياتىغا مۇناسىۋەتلىك بىر قىسىم مەتبۇئات چىقاردى. بۇ يىلدا،
ئۆزگىچە بىر قىسىم ئۇيغۇر ئالىملىرى ناۋايىنىڭ ھاياتى، ئىلمىي
قىممىتى، ئىپتىخارى، ھاياتىغا مۇناسىۋەتلىك بىر قىسىم
مەتبۇئات چىقاردى. بۇ يىلدا، ئۆزگىچە بىر قىسىم ئۇيغۇر
ئالىملىرى ناۋايىنىڭ ھاياتى، ئىلمىي قىممىتى، ئىپتىخارى،
ھاياتىغا مۇناسىۋەتلىك بىر قىسىم مەتبۇئات چىقاردى.

«ئابدۇللا ئارپوۋ شېئىرلىرىدىن تاللانما»غا

كىرىش سۆز

ئابدۇللا ئارپوۋ — بۈگۈنكى سوۋېت ئۆزبېك ئەدەبىياتىنىڭ ئالدىنقى ۋەكىللىرىدىن بىرى. ئۇنىڭ ئەسەرلىرى ئارقىلىق ئۆزبېك سوۋېت شېئىرىياتىنىڭ يېڭى سەۋىيىسىنى تەسەۋۋۇر قىلىش مۇمكىن. ئابدۇللا ئارپوۋ — شېئىرىيەتتە مىللىي ئەنئەنگە ئىجادىي ۋارىسلىق قىلىش بىلەن بىللە، يېڭىلىق يارىتىش يولىدا ئۈلگە بولغۇدەك نەتىجە يارىتىۋاتقان شائىر. بولۇپمۇ ئۇنىڭ قىسقا شېئىرلىرى ھەجىمىنىڭ ئىخچاملىقى، ھېسسىياتىنىڭ نازۇكلۇقى، پىكىرنىڭ چوڭقۇرلۇقى، تەسەۋۋۇرنىڭ جەلپۋارلىقى بىلەن ئادەمنى ئۆزىگە بەك مەپتۇن قىلىدۇ. مەن ئۇنىڭ بۇ خىل شېئىرلىرىنى سەمىي مۇھەببەت، ئالىجاناب ئەخلاق، جۇشقۇن پەلسەپە لىرىكىسى دېگۈم كېلىدۇ.

ئابدۇللا ئارپوۋ شېئىرلىرىغا جۇڭگو ئۇيغۇر كىتابخانلىرىمۇ بەك زوقمەن. بۇ توپلام ئەنە شۇ زوقمەنلىكنىڭ تۈرتكىسىدە بارلىققا كەلدى.

ئابدۇللا ئارپوۋ ۋە باشقا سوۋېت ئۆزبېك يازغۇچى - شائىرلىرى ئەسەرلىرىنىڭ ئېلىمىزدە ئۇيغۇرچە نەشر قىلىنىۋاتقانلىقىنى ئۇيغۇر، ئۆزبېك خەلقىلىرىنىڭ ئۇزاق تارىختىن بۇيانقى يېقىن دوستلۇقىنىڭ، جۈملىدىن ئەدەبىيات جەھەتتىكى ئۆزئارا ئالماشتۇرۇش ئەنئەنىسىنىڭ

شائىرنىڭ ئانىسى خەلق، ئۇ ئانىنى رازى قىلىش بىلەنلا قەدىرلىك

مەن شېئىر يازغىلى تۇرغىلى قىرىق يىل بولۇپ قاپتۇ. بۇ جەرياندا "ئۇشاق - چوڭ، پىششىق - توك" بولۇپ، تەخمىنەن بىرەر مىڭ پارچىغا يېقىن شېئىر يېزىپتەمەن. ئۇنىڭ يېرىمىدىن كۆپرەكى ئېلان قىلىنغان بولسا كېرەك. مېنىڭ ئىجادىيەت يولىدىكى قىرىق يىللىق قەدىمىدىن قانداق ئىزلار قالغانلىقى كىتابخانلارغا ناھايىتى ئېنىق.

دەسلەپكى يازغانلىرىمدا بالىلارچە ساددىلىقنىڭ، دورامچىلىقنىڭ پۇرىقى قويۇق. بارا - بارا قېتىقنىپ ئۆگىنىش، تۇرمۇشنى ئاڭلىقراق كۆزىتىش نەتىجىسىدە شېئىرنىڭ نېمە ئىكەنلىكى ۋە ئۇنىڭ ئىجتىمائىي ھايات بىلەن بولغان مۇناسىۋىتى ھەققىدىكى تونۇشۇم ئۆسكەنسېرى، بولۇپمۇ "ئېچىلىش - سايىش" يۆنىلىشىنىڭ جاكارلىنىشى بىلەن بارلىققا كەلگەن ياخشى ھاۋانىڭ ئىلھامبەخش پەيزىدە يازغانلىرىمدا ئىجادىي ئىزدىنىش ئامىللىرىمۇ كۆپىيىپ باردى. بىراق، كېيىنرەك "سول"چىل ئىدىيىۋى ئېقىم ھۆكۈم سۈرگەچكە، ئىجادىيەت يولى تولمۇ تار، ئەگرى - توقاي ۋە ئەنسىز بولۇپ كەتتى - دە، تېمما جەھەتتىكى قاتئال چەكلىمىلەر، تېمىنى قانداق مەدھىيەلەش، تېمىنى قانداق ئەيىبلەش ھەققىدىكى چاكىنا بەلگىلىمىلەر، ئىجادىيەتنى باھالاشنىڭ بىمەنە نوقۇل سىياسىي ئۆلچەملىرى، جۈملىدىن

ئەدەبىيات تەنقىدى نامىدىكى سەپسەتە ۋە كالىتەكلەر ئەدەبىي ئىجادىيەتنىڭ تەرەققىياتىنى بوغۇۋەتتى. ئومۇمىي ھەقىقەتتىن بىر تەرەپلىمە ھالدا يۈلۈۋېلىنغان ئىنقىلابىي ئىبارىلەر ۋە تەنتەنىلىك چاقىرىقلارنىڭ قايىمۇقتۇرۇشى، زورلاپ تېكىلغان زاكازچىلىق بېسىمى ۋە كالىتەكچىلىك ۋەھىمىسى ئالدىدا "سول"چىللىقنىڭ پەدىگە چۈشمەيدىغان مۇقاملارغا دوست تارتىش شېئىرىيىتىمىزنى ئاز خۇنۇكلەشتۈرمىدى. مەمۇ شۇنداق دوست تارتىشتىن خالىي بولالمىدىم. دېمەك، مېنىڭ قىرىق يىللىق ئەدەبىي پائالىيەت يولۇمدا خەلق ياقتۇرىدىغان ئىزلىرىمىمۇ بار، بۇنىڭ ئۈچۈن مەنمۇ خۇشالمەن، شۇنىڭدەك خەلق ياقتۇرمايدىغان ئىزلىرىمىمۇ بار، بۇنىڭ ئۈچۈن خىجىلمەن.

پارتىيە 11-نۆۋەتلىك مەركىزىي كومىتېتىنىڭ 3-ئومۇمىي يىغىنىدىن كېيىن، ئېلىمىزنىڭ سوتسىيالىزم ئىشلىرى توغرا ئىزغا چۈشتى. "سول"چىللىقنىڭ كاساپىتىدىن بولۇپمۇ "مەدەنىيەت زور ئىنقىلابى" دېگەن ئاپەت دەستىدىن مۇجۇلغان يۈرەكلەر قايتا ياشاردى. ئېلىمىزنىڭ كۆپ مىللەتلىك سوتسىيالىستىك ئەدەبىياتىمۇ قايتىدىن جانلىنىپ، جۇش ئۇرۇپ تەرەققىي قىلىشقا باشلىدى. جۈملىدىن مەنمۇ يېڭى ھاياتىي كۈچكە ئىگە بولدۇم، بولۇپمۇ "سول"چىللىق دېگەن روھىي كىشەندىن ئازاد بولغانىمىز چىنلىققا، سەنئەتكە سادىق بولۇشنىڭ، خەلق ئالدىدا، تارىخ ئالدىدا جاۋابكار بولۇشنىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى يېڭىباشتىن ھەقىقىي رەۋىشتە چۈشىنىشكە باشلاپ، ئۆز بۇرچۇمنى ئادا قىلىش غەيرىتىم ئۆستى، ئۈمىدىم كۈچەيدى، ئىجادىيەت جەھەتتىمۇ ئىزدىنىپ، تۇرمۇش پاكىتلىرىدىن بىۋاستە ھاسىل قىلغان شېئىرىي ھېسسىياتلىرىم ئارقىلىق دەۋر

ئوتتۇرىغا قويغان سوئاللارغا چامىنىڭ يېتىشىچە جاۋاب بېرىشكە تىرىشتىم. لېكىن ھوسۇلۇم يەنىلا جامائەتچىلىكنى رازى قىلىشتىن يىراق.

بىز ھازىر شۇنداق بىر دەۋردە ياشاۋاتىمىزكى، تۈنۈگۈنكى يېڭىلىقلار بۈگۈنكى يېڭىلىقلار ئالدىدا چېنىپ قېلىۋاتىدۇ. كۈنساناپ بارلىققا كېلىۋاتقان يېڭىلىقلارغا ماسلىشىش ئاسان ئەمەس. خەلقنىڭ ماددىي ۋە مەنىۋى ھاياتىدىكى يېڭىلىقلارنى كونا قاتمىل رامكىلار بويىچە چۈشىنىش ۋە ئىپادىلەش ھەرگىز مۇمكىن ئەمەس. بۇنىڭ ئۈچۈن شائىر مۇ ھاياتىنى تەرەققىياتنىڭ يېڭى سەۋىيىسىگە لايىق نەزەر بىلەن كۆزىتىشى شۇنىڭغا لايىق تىل ۋە كۆي تېپىشى لازىم. بۇنىڭ ھۆددىسىدىن چىقىش بولۇپمۇ بىز قۇراملىقلارغا ئوخشاش چۈشمەيدۇ. لېكىن خەلقنى ئايرىلماساقلا، ئۆگىنىشتىن چېكىنمەسەكلا، يەرگە قاراپ قالماستىن، شائىرنىڭ ئانىسى خەلق، ئۇ ئانىنى رازى قىلىش بىلەنلا قەدەرلىك.

ئەل نېمىگە سۆيۈنسە زوقلانسىڭ شۇڭا،
ئەل نېمىدىن يىرگەنسە ھومايسىڭ ئاڭغا،
ئالغىش تۇرماق راھەتتۇر ھەتتا ھاقارەت،
بۇندىن ئارتۇق ئىپتىخار نەھاجەت ساڭا.
بۇ توپلامنىڭ «تاللانغان شېئىرلار» دېگەن نامى پەقەت بۇنىڭدىكى شېئىرلار باشقا شېئىرلىرىمغا نىسبەتەن بىرقەدەر تۈزۈك دېگەن مەنىگە ئىگە.
توپلامنى نەشرگە تەييارلاش جەريانىدا بىر قىسىم شېئىرلارنى مەزمۇن ۋە بەدىئىي جەھەتتە بىر ئاز تۈزەتتىم، تەھرىرلىك تەلپىدىن ئۆزگەرتىلگەن بەزى جايلارنى ئەسلىگە كەلتۈرۈپ قويدۇم.

يولداش نەجمىدىن گە خەت

سىزنىڭ دەردىمەن روزى شەيخنىڭ باشتىن كەچۈرگەن سەرگۈ-
زەشتلىرى ھەققىدە يازغان «ئەرزىيەت 1» دېگەن داستانىڭىزنى
ئوقۇپ ناھايىتى خۇشال بولدۇم، چۈنكى بىزدە مۇنچىلىك چوڭ
ۋەقەنى ئۆز ئىچىگە ئالغان داستاننى تېخىچە ھېچكىم يېزىپ باققان
ئەمەس. ئۆزىڭىزنىڭ يېڭى ياش ئىجاد كۈچىڭىزنى بىرىنچى قېتىم
مۇشۇ چوڭ بىر ئەسەرگە بېغىشلاپ، ئۆتمۈشنىڭ ئېغىر ۋە دەھشەت-
لىك كۈلپەتلىرىنى شېئىر بىلەن كۆرسىتىپ بەرگىنىڭىز ئۈچۈن مەن
سىزنى تەبرىكلەيمەن. بۇ ئەسەرڭىز يالغۇز مېنىلا ئەمەس، خېلى
كىشىلەرنى تەسرىلەندۈردى. بەزى يولداشلار يېزىدا بۇ داستاننى
دېھقانلارغا ئوقۇپ بەرگەندە ئۇلار چوڭقۇر ئويغا چۆكۈپ كۆزلىرىگە
ياش ئالغان. مانا بۇ ئەھۋال سىزنىڭ ئەسىرىڭىزنىڭ ئەمەلىي
كۈرەشكە ماسلىشالغانلىقىنى ئىپادىلەيدۇ. مەن، سىزنىڭ مۇندىن
كېيىن بارلىق ئەسىرىڭىزدە ئەمەلىي كۈرەشكە ماسلىشىش كۈچىڭىزنىڭ
كۆپ ۋە تولۇق بولۇشىنى تىلەيمەن.

بىراق "تۇتۇق بار جايدا كەمچىلىك بار" دېگەندەك، سىزنىڭ بۇ
داستانىڭىزمۇ كەمچىلىكتىن خالىي بولالمىغان. چۈنكى بۇنىڭمۇ مەلۇم
سەۋەبلىرى بار. بۇ نەرسە سىزنىڭ ۋەقەنى مۇكەممەل يىغالمىغان-
لىقىڭىز ۋە ئۇنى خەلققە تېخىمۇ چۈشىنىشلىك ۋە تەسىرلىك قىلىپ
بېرەلمىگەنلىكىڭىز، قىسقىسى، مۇشۇ جەھەتتە تېخى سىزنىڭ تولۇق

ئۆگىنىپ يەتمىگەنلىكىڭىزدىن دېرەك بېرىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن مەن سىزگە مۇشۇ خەت ئارقىلىق داستانىڭىز ئۈستىدە بىرقانچە پىكىر-لىرىمنى يوللىماقچىمەن.

بىرىنچى، روزى شەيخنىڭ فېئودال-كرىپوستنىڭ زەنجىرىگە باغلىنىپ، كۆرگەن كۈنى، ئېزىلىش-ئېكىسپلاتاتسىيە قىلىنىشىنى خېلى تولۇق يازغانسىز. بۇنى ئوقۇغان ئادەم ئۇنىڭ ئۆتمۈشىنىڭ نەقەدەر ئېغىر ۋە دەھشەتلىك ئىكەنلىكىنى كۆز ئالدىغا كەلتۈرىدۇ ۋە ئۆتمۈش جەمئىيەتكە نەپرەت ئوقۇيدۇ. بىراق ئۇنىڭ ئازادلىقتىن كېيىنكى ھاياتى توغرىلۇق سىز ھېچنېمە كۆرسەتمەپسىز. بۇنى كۆرسىتىشنىڭ (قىسمەن بولسىمۇ كارتىنا كۆرسىتىشنىڭ) ئەھمىيىتى بار ئىدى. چۈنكى ئۆلكىمىزنىڭ ئازادلىقتىن كېيىنكى ھاياتى بۇرۇنقىغا ئوخشىمايدىغان ئىككىنچى بىر تۈسكە ئۆزگەردى، شۇنىڭدەكلا روزى شەيخقا ئوخشاش دەردمەن ئەمگەكچىلەرنىڭ ھاياتىدىمۇ نۇرغۇن ئۆزگىرىشلەر بولدى. مانا بۇ ئۆزگىرىشلەر كۆرسىتىلگەندە مۇشۇ ياخشى كۈرۈنۈشلەر ئالدىدا ئۆتمۈشنىڭ قاراڭغۇ ۋە دەھشەتلىكلىكى ئوقۇغۇچىنىڭ كۆز ئالدىدا تېخىمۇ خۇنۇك ۋە قەبىھ بىرنەرسە بولۇپ گەۋدىلىنەتتى. يولداش سەيپىدىن ئەزىزى قەشقەردە جەنۇبىي شىنجاڭ ئەدەبىيات-سەنئەت سۆھبەت يىغىنىدا دوكلات بەرگەندە سىزمۇ بار ئىدىڭىز. شۇ دوكلاتتا يولداش سەيپىدىن ئەزىزى، بىزگە يالغۇز ئۆتمۈشنى كۆرسىتىشلا كۇپايد قىلمايدىغانلىقىنى، ئازادلىقتىن كېيىنكى ياخشىلىقلارنىمۇ كۆرسىتىپ، ئوقۇغۇچىغا مۇشۇ ئىككى دەۋرنى سېلىشتۇرۇپ كۆرسىتىپ بېرىشنىڭ لازىملىقىنى چىكىگەن ئىدى. بۇ ھەقىقەتەن توغرا گەپ. سىزنىڭ داستانىڭىزنىڭ ئەسلى ئورنىڭىدا ئازادلىقتىن

كېيىنكى ئەھۋاللار زادىلا يوق دېيەرلىك ئىكەن. زۇرنالغا بېسىلغاندا رىداكتور تەرىپىدىن ئازراق بىرنەرسە قوشۇلغان، لېكىن بۇمۇ يېتەرلىك ئەمەس. مانا مۇشۇ ئەھۋالنىڭ ياخشى گەۋدىلەنمىگەنلىكى ئەسلىمىزدىكى خېلى گەۋدىلىك بىر كەمچىلىكنى شەكىللەندۈرۈپتۇ. چۈنكى ئازادلىقتىن كېيىنكى ئۆزگىرىشلەرگە كۆز يۇمغىلى بولمايدۇ. بىز، سىزنى مۇشۇ ئۆزگىرىشتىن قەستەن كۆز يۇمۇپ كۆرسەتمىدى دېگەن خۇلاسىنى چىقارمىساقمۇ، سىزدەك ئەمەلىي ھەرىكەتكە خېلى قاتناشقان، پارتىيە تەلىم - تەربىيىسى ئارقىسىدا ھەر جەھەتتىن خېلى ئالغا باسقان بىر كىشىگە مۇناسىپ ئەمەس.

ئىككىنچى، داستانىڭىزنىڭ شېئىر كۈچى ياكى لىرىكا كۈچى خېلى تۆۋەن. داستاننىڭ ئاساسىي خاراكتېرىدىن بىرى ئۇنىڭ لىرىكا كۈچىگە ئىگە بولۇشىدىندۇر. پەقەت ۋەقەنى ئاددىي تىل بىلەن سۆزلەپ بېرىش شېئىر بولمايدۇ. ئۇنى چوڭقۇر ھېسسىيات قوزغايدىغان لىرىك تەسۋىرلەر بىلەن كۆرسەتكەندە، ئوقۇغۇچىنىڭ يۈرىكىنى تىترىتىپ بۇنى تېخىمۇ چوڭقۇر تەسىرات ئىچىگە چۆمدۈرۈش مۇمكىن. يالغۇز ۋەقەنىڭ كۈچلۈكلۈكىگە يۆلىنىش بىلەنلا ئەسەرنى ئىزچىل تەسىرلىك قىلىپ چىقىش مۇمكىن ئەمەس. داستان پوئىزىيىسىنىڭ ئەڭ يۇقىرى خىللىرىدىن بىرى بولۇپ، لىرىكىسىز پوئىزىيە بولمىغاندەك، لىرىكىسىز داستانمۇ بولمايدۇ. سىزنىڭ بۇ داستانىڭىز ئۈستىدە گەپ قىلغاندا، ئۇنىڭ ئەڭ موھتاجلىق جايىنىڭ بىرى لىرىكىدۇر، بۇنىڭسىز سىزنىڭ داستانىڭىز مۇكەممەللىك باسقۇچىغا كۆتۈرۈلەلمەيدۇ.

ئاخىرقى پىكىرىم، جۈملە تۈزەشلىرىڭىز، شۇنداقلا ئادەملەرنىڭ سۆزلىرىنى، يەنى دىئالوگ، مونولوگلارنى باشلاشتا يېتىشىز

جايلرىڭىز خېلى بار. جۈملىنى يېنىك، چاتقان، چۈشىنىۋېلىشقا ئاسان قىلىپ تۈزەش كېرەك. ئۇنى ئوقۇغۇچى چۈشىنىشتە قىيىنالمە. سۇن. دىئالوگ، مونولوگلارنى باشلاشتا ئالامەتلەر (-،) «لەر»نى ئورۇنلۇق ئىشلىتىش كېرەك، ئالامەتلەرنىڭ ئالدىنقى ۋە كېيىنكى سۆزلەرگە بولغان مۇناسىۋىتى ئاچرىلىپ قالسا، ئوقۇغۇچىلار، بولۇپمۇ بۈگۈنكى بىزنىڭ كەڭ مۇشتىرىلىرىمىزغا چۈشىنىش تەس بولىدۇ. چۈنكى ئۇلارنىڭ كۆپچىلىكى ئەمدى يېڭىدىن ساۋادىنى چىقىرىۋاتقانلار، ھەممىسى گرامماتىكا قائىدىلىرىنى، ئالامەتلەرنى چۈشىنىپ كېتەلمەيدۇ. سىز بۇ داستانىڭىزدا مانا شۇ مەسىلىلەر ئۈستىدە ئانچە دىققەت قىلمايسىز. ئەگەر سىز، مۇشتىرىلارنىڭ چۈشىنىش دەرىجىسىگە ئېتىبار بەرمىسىڭىز ئەسىرىڭىزنىڭ بۈگۈنكى كەڭ خەلق ئاممىسى ئىچىدىكى مۇۋەپپەقىيىتى ئۈچۈن ئۆزىڭىز توسقۇن بولۇپ قالسىز، ئوقۇغۇچىنى قىيىن قويسىز.

مەن بۇ خەتتە كۆرسىتىلگەن پىكىرلىرىم ئاساسدا داستانىڭىز-دىن ئايرىم ماسال كۆرسىتىپ بەرمىدىم. ئۈنچىلىك ئۇشاقداپ كۆرسەتمەيمۇ، شۇ كەمچىلىكلەر ئۆز ئەسىرىڭىزنىڭ قانداق ئورۇنلىرىدا يۈز بەرگەنلىكىنى ئۆزىڭىزمۇ چۈشىنىپ قالارسىز دەپ ئويلايمەن.

ئاخىرىدا سىزگە شۇنى يولداشلىق بىلەن ئېيتىمەنكى، يازىدىغان ئەسىرىڭىزنىڭ ۋەقەلىكىنى تولۇق ئۆگىنىش، تولۇق بىر تېما ئىچىگە قاچىلاش بىلەن ئۇنى گۈزەل قىلىپ چىقىرىش لازىم. بولۇپمۇ سىزنىڭ ئىجادىي كۈچىڭىز ئەدەبىيات-سەنئەت نەزەرىيىلىرىنى، قائىدىلىرىنى ئۆگىنىشكە ناھايىتى موھتاج. سىزنىڭ مۇشۇ نۇقتىنى ئېسىڭىزدىن چىقىرىپ قويماسلىقىڭىزنى سورايمەن. ئەڭ ئاخىرىدا

يۇقىرىدىكى پىكىرلىرىمنى بىر قاتار مۇزاكىرە قىلىپ، يېزىش
تېخنىكىڭىزنى ئاشۇرۇپ، داستانىڭىزنى يەنە بىر قېتىم ئىشلەپ
چىقىشىڭىزنى تەكلىپ قىلىمەن. ئەگەر ياخشى سەنئەت كۈچى بىلەن
قايتا ئىشلەنسە بۇ داستانىڭىز بىزنىڭ يېڭى ئەدەبىياتىمىزنىڭ
نەمۇنىلىك بىر ئۇتۇقى بولۇپ قالدۇ.

مۇندىن كىيىنكى ئىجادىيىتىڭىزگە ئوتۇق تىلەيمەن. قولىڭىزنى
قاتتىق قەسپ.

يولدىشىڭىز: تېيىپجان ئېلىيېۋ

1952 - يىلى سېنتەبىر.

ئىنىم ئەخەت تۇردىغا خەت

«ئۇنتۇلغان كىشىلەر» رومانىڭىزنى ئوقۇپ چىقتىم. بۇ ئەسەر مەندە خېلىلا ئۇنتۇلغۇسىز تەسىرات قالدۇردى.

ئالدى بىلەن شۇنى دېگۈم كېلىدۇكى، ئەسەرنىڭ تىلى بىرقەدەر پىششىق. ئىشلەنگەن، دىئالوگلارنىڭ كۆپىنچىسى پېرسوناژلارنىڭ ئىندىۋىدۇئال خاراكتېرىگە، تەرەققىيات مەنتىقىسىگە ئۇيغۇن، ئىچكى ھېسسىياتلار تەسۋىرىدە خېلىلا شېئىرىي كۈي بار. ئىپادىلەش ئىقتىدارى كۈچلۈك بولغان بىر قىسىم يەرلىك شېئۇنلارنىڭ ئورۇنلۇق جارى قىلىنىشى ئەسەرنىڭ يەرلىك ھىدىنى كۈچەيتكەن. ئەدەبىي تىلىمىز مۇشۇنداق ئىزدىنىشلەر ھېسابىغا بېيىپ بارىدۇ.

ئەسەرنىڭ سۈزىت قۇرۇلمىسىمۇ خېلى قىزىقارلىق. دراماتىك دولقۇنغا ئىگە بابلارمۇ ئاز ئەمەس.

بىرقانچە مۇھىم پېرسوناژلارنىڭ قىياپىتى خېلى جانلىق سىزىلغان؛ قۇتلۇق ئەپەندى، باتۇق، نازاكەت خېنىم، ھاپىز خوجا قاتارلىق. لارنىڭ بىرقانچە دراماتىك توقۇنۇشلار جەريانىدىكى ئۆي-خىيال، سۆز، ئۇسۇل، تەدبىر، ھەرىكەتلەر ئارقىلىق گەۋدىلەنگەن خاراكتېرلىرى خېلىلا ئەستە قالغۇدەك ئىندىۋىدۇئاللىققا ئىگە.

كىچىك بىر تارىخىي ئېپىزوت ئارقىلىقمۇ ئەھمىيىتى چوڭ تارىخىي ساۋاق ئوبرازىنى ياراتقىلى بولىدۇ. بۇنداق ئوبراز ئۆتمۈشنىڭ كارتىنىسىلا بولۇپ قالماي، كەلگۈسى ئۈچۈنمۇ رېئال ئەھمىيەتكە

ئىگە دەستۇرلەر تەركىبىگە كىرىدۇ. شۇبھىسىزكى، سىزنىڭ ئەسىرىڭىزمۇ مۇشۇنداق ئامىلغا ئىگە. ئەسەردە (يەنى تارىختا) قۇتلۇق ئەپەندىلەر يېڭىلدى، لېكىن ئۇلارنىڭ روھى يەنىلا غالب، بۇنداق روھ يېڭى دەۋرىمىزدە ئۆزىنىڭ قەدىر - قىممىتىنى تاپتى، ئۆز ۋاقتىدا ئۆلگەن ھەمدە تىرىك قالغان ھاپىز خوجىلار لەنەت - نەپىرەتكە كۆمۈلدى، لېكىن تارىخ يەنىلا شەكلى ئۆزگەرگەن تەكرارلىنىشلار بىلەن تولغان بولىدۇ. ئالايلى، قۇتلۇق ئەپەندى تىپىدىكى بىر قىسىم كىشىلەرنىڭ يېڭى دەۋرىدەمۇ توغرا چۈشىنىشكە ئېرىشەلمەي خارلانغانلىقى، بۇ جەھەتتە ھاپىز خوجا تىپىدىكى شەخسلەرنىڭ نەقەدەر رەزىل روللارنى ئوينىغانلىقى ھەممىگە مەلۇم پاكىتقۇ! تارىخىي تىپىدىكى ئەسەرلەرنىڭ رېئال ئەھمىيىتى بىردە بىر مەزگىل "ئۆتمۈشتىن سۆز ئېچىپ"، بۈگۈنكىگە ھۇجۇم قىلىش" دېگەن بەتنامىلارغا قالغانىدى. شۈكرى، ھازىر سىز بۇنداق ئەبلەخلەرچە، ئەخمەقلەرچە بىلجىراش، كالتەكلەشلەرنىڭ دەردىدىن خېلىلا قۇتۇلۇپ قالدۇق. چىنلىققا، سەنئەتكە سادىق يازغۇچى بۇنداق بىلجىراش، كالتەكلەشلەر ۋە ھەممىسى بىلەن ھېسابلىشىپ ئولتۇرمايدۇ.

لېكىن مەن ئەسەرنى ئوقۇش جەريانىدا بەزى كۆرۈنۈشلەردىن، پېرسوناژلارنىڭ بەزى ھەرىكەت - قىلىقلىرىدىن كۆڭلۈم غەش بولغان يەرلەرمۇ بولدى. مەسىلەن: چىلتەنلەر نامايىشى قۇتلۇق ئەپەندى شۇغۇللىنىدىغان پائالىيەت بولماسلىقى كېرەك ئىدى. چۈنكى مۇشۇ دەۋردىكى زىيالىيلارنىڭ بىر مۇھىم خۇسۇسىيىتى ئاشۇ خىل خۇراپىي ئادەتلەردىن يىرگىنىشتە ئالاھىدە گەۋدىلىنىدۇ. شۇڭا چىلتەنلەر نامايىشىنى ئويۇشتۇرۇش بۇ

خىل ئادەملەر خاراكىتىگە يات، زورمۇزۇر چاپلانغان قىلىق بولۇپ قالغان. باتۇق ھەققانىيەت ئىزدەيدۇ، ئادالەتكە تەشنا، شۇ يولدا پىداكارلىق بىلەن كۈرەش قىلىدۇ، لېكىن ئۇ نادانلىقى سەۋەبىدىن ئۆزىنىڭ مۇشۇ تۈپ خۇسۇسىيىتىگە زىت ھەرىكەتلەر بىلەن شۇغۇللىنىدۇ. بۇنى چۈشىنىشكە بولىدۇ، لېكىن ئەسەردە ئۇنىڭ بەزى قىلمىشلىرى (مەسىلەن، ھاپىز خوجىدىن ئۇچ ئېلىش مەقسىتىدە ئۇنىڭ سىڭلىسىغا يىرتقۇچلارچە چېپىلىشى) بەك ئېشىپ كەتكەنلىك ئەمەسمۇ؟! مۇنداق ئىشلار بىلەن شۇغۇللىنىدىغان قەھرىمانلارغا ئازادلىق ئىزدىگۈچىلەر ئەگەشمەسە كېرەك.

مېنىڭ بۇ ئىككى مىسالنى كەلتۈرۈشۈمىدىكى مەقسەت، ئەسەردە ۋەقەلىكنىڭ تەرەققىياتى جەريانىدا پېرسوناژلارنىڭ ئۆزىگە خاس خاراكىتەر مەنتىقىسىنى ھەرگىز ئۇنتۇشقا بولمايدىغانلىقىنى تەكىتلەشتىن ئىبارەت. «ئۇنتۇلغان كىشىلەر» دە بۇ نۇقتا بىرقەدەر ئۇنتۇلۇپ قالدىمۇ - قانداق؟

بۇنىڭدىن باشقا بەزى قەھرىمانلارنىڭ خاراكىتىرى - پائالىيىتى چولتا. مەسىلەن، نازاكەت خېنىم كىتابخان تولۇق چۈشىنىشكە، جىددىي توقۇنۇشلار ئىچىدە جىقراق كۆرۈشكە تەشنا پېرسوناژ ئىدى، ئەپسۇسكى، بۇ تەشنىلىق قاندۇرۇلمىغان. مەن بۇ چولتلىق ئۇنىڭ ئوبرازغا دەخلى يەتكۈزگەن دەپ قارايمەن.

مەن ئەدەبىي تەنقىدچى قاتارىغا كىرمەيمەن. بولۇپمۇ پروزا ئەسەرلىرى ھەققىدە كەسىپ ئەھلىگە خاس پىكىر بېرەلىشىم تېخىمۇ قىيىن، لېكىن ئەسەرنى بىر قېتىم ئوقۇپ چىقىش جەريانىدا مەندە يۇقىرىقىدەك تەسىرات قورغالىدى، شۇڭا بۇ خەتنى يازدىم. خەت

ئارقىلىق «بۇنتۇلغان كىشىلەر» گە بولغان زوقىمنى ئىزھار قىلدىم.
ئەسەرنىڭ نۇقسانى توغرىسىدىكى پىكىرلىرىمنى تەنقىدىي مۇھاكىمە
قىلىشىڭىزنى ئۈمىد قىلىمەن. سىزگە ئىجادىيەتتە يېڭىدىن - يېڭى
مۇۋەپپەقىيەتلەر تىلەيمەن.

سالام بىلەن: تېيىپجان ئېلىيېۋ
1988 - يىلى 9 - ئاينىڭ 5 - كۈنى.

يولداش جاڭ شىرۇڭ!①

بىز ئارىلىقتا سوۋېت ئۆزبېك ئەدەبىياتىنىڭ يېڭى مۇۋەپپەقىيەت-لىرىدىن خەۋەرسىز قالغان ئىدۇق. كېيىنكى ۋاقىتلاردا ئەھۋال ئۆزگەرگىلى تۇردى، بىز ئۇلارنىڭمۇ بىر قىسىم ئىجادىي نەتىجىلىرى بىلەن تونۇشۇپ، ھۇزۇرلاندىق.

ئابدۇللا ئارىپوۋ — بۈگۈنكى سوۋېت ئۆزبېك شېئىرىيىتىنىڭ ئالدىنقى ۋەكىللىرىدىن بىرسى. شىنجاڭدا ئۇنىڭ بىر قىسىم شېئىرلىرى ژۇرناللىرىمىزدا تونۇشتۇرۇلغان ئىدى، زور قىزىقىش قوزغىدى. يېقىندا يولداش ئابدۇرۇسۇل ئۆمەر ئۇنىڭ كىچىكرەك بىر شېئىرلار توپلىمىنى نەشرگە تەييارلاپتۇ. مەن كىچىككەنە كىرىش سۆز يېزىپ بەردىم (سالامەتلىكىم يار بەرسە چىقراق يازماقچى ئىدىم).

ئېلىمىزدىكى نۇرغۇنلىغان ئەدەبىي ژۇرناللار كېيىنكى ۋاقىتلاردا سوۋېت ئەدەبىياتىنى كەڭ تونۇشتۇرۇۋاتىدۇ. بىراق، ئۇ ياقىتىكى ئاز سانلىق مىللەتلەرنىڭ، بولۇپمۇ ئوتتۇرا ئاسىيادىكى تۈركىي تىل سىستېمىسىدىكى سوۋېت خەلقلەرنىڭ ئەدەبىياتى ئانچە تونۇشتۇرۇل-مىدى، شېئىرىيىتى تېخىمۇ شۇنداق. مەن ئۇلارنىڭ شېئىرىيەتتىكى ياخشى مېۋىلىرىدىن خەنزۇ كىتابخانلىرىنىڭ بەھرىمەن بولالمايۋات-

① جاڭ شىرۇڭ — شىنجاڭ يازغۇچىلار جەمئىيىتى «مىللىي يازغۇچىلار» ژۇرنىلىنىڭ باش مۇھەررىرى، ئەدەبىي تەرجىمان.

قانلىقىدىن ئەپسۇسلىنىمەن. بۇ كەم بولۇۋاتقان ئىشنى سىزگە ئوخشاش ئەدەبىي تەرجىمانلار ياخشى ئادا قىلالشى مۇمكىن.

شۇڭا ئارپوۋنىڭ شېئىرلىرىدىن ئون نەچچىسىنى تاللاپ، سىزگە ئەۋەتتىم. بۇ شېئىرلارنىڭ سىزدىمۇ كۈچلۈك زوق قوزغايدىغانلىقىغا، تەرجىمە قىلىشقا ئۈندەيدىغانلىقىغا ئىشىنىمەن.

بۇ تەكلىپىمگە قوشۇلشىڭىز كېرەك. يەنە سىزنىڭ بۇ شېئىرلارنى مۇۋەپپەقىيەتلىك چىقىرىپ، «مىللىي يازغۇچىلار» ژۇرنىلىدا ئېلان قىلىشىڭىزنى ئۈمىد قىلىمەن. مۇمكىن بولسا ئۇلاردىن بىرنەچچە-سىنى تاللاپ «شېئىرىيەت» ژۇرنىلىغا ئەۋەتىپ بەرسىڭىز.

سالام بىلەن: تېيىپىجان ئېلىيېۋ

1988 - يىلى 6 - ئاينىڭ 22 - كۈنى

ئىنىم ئەر كىنجان ياسىنغا! ①

ئەۋەتكەن خېتىڭىزنى، رەسىمىڭىزنى ۋە بىر پارچە شېئىرىڭىزنى تاپشۇرۇۋالدىم. خېتىڭىز ئارقىلىق سىزنىڭ شېئىرىيەتكە بەك خۇشتارلىقىڭىزنى، بۇ جەھەتتە تىرىشۋاتقانلىقىڭىزنى ئۇقتۇم. شۇنداقلا مېنىڭ سىزگە ھېسداشلىق قىلىشىمنى، ياردەم بېرىشىمنى ئۈمىد قىلىپسىز. مۇنداق قىلىش مېنىڭمۇ ۋەزىپەم.

مەن سىزنىڭ شېئىرىيەت يولىدا تىرىشىپ ئىزدىنىپ، ياخشى شېئىرلارنى مەيدانغا چىقىرىشىڭىزنى، بولۇپمۇ ئۆگىنىشكە، بىلىشىڭىزنى ئاشۇرۇشقا ئېرىنمەي كۈچ چىقىرىشىڭىزنى ئۈمىد قىلىمەن. مەن سىز توغرىلۇق «تارىم» ژۇرنىلىدىكى يولداشلارغىمۇ دەپ قويدۇم. بۇندىن كېيىن يازغان شېئىرلىرىڭىزنى تارتىنماي ئەۋەتىپ تۇرۇڭ.

سالام بىلەن: تېيىپجان ئېلىيېۋ

1987 - يىلى 3 - ئاينىڭ 6 - كۈنى.

① ئەر كىنجان ياسىن - ئاقسۇ كۈنئەھەر گۈلئاۋات يېزا چاشلىق كەنت

باشلانغۇچ مەكتىپىنىڭ ئوقۇتقۇچىسى.

يولداش ئابدۇرۇسۇل ئۆمەر!

ئارپوۋنىڭ شېئىرلىرىنى كۆرۈپ بولدۇم. ئەسلى ئۇسخىغا سېلىشتۇرغاق تەھرىرلىدىم. ئۆزىڭز يەنە بىر قېتىم تەھرىرلىك نەزىرىڭز بىلەن قاراپ چىققايسىز. قايسى كۈنى دېگىنىمدەك، بۇ توپلامدا قسقا شېئىرلار ئاساس قىلىنغىنى ياخشى، چۈنكى ماڭا شائىرنىڭ قسقا شېئىرلىرى بەك ياقتى.

يەنە بىرئاز كۆپەيتىش لازىمغۇ دەيمەن، ئىلاج بار، كېيىنكى شېئىرلىرىدىن بىرئاز تەييارلايلى.

مېنىڭچە، تىتۇلغا "نەشىرگە تەييارلىغۇچى: ئابدۇرۇسۇل ئۆمەر" دەپ يېزىلغىنى مۇۋاپىق بولارمىكىن. بەزى شېئىرلار باشقىلار تەرىپىدىن تەرجىمە قىلىنغان بولسا، ئۇلارنىمۇ مۇندەرىجىدە يېزىپ قويۇش كېرەكتۇ.

مەسئۇل مۇھەررىر دەپ نەشىرىياتتىكى تەھرىرنىڭ نامى يېزىلە-دىكەن. مېنى يېزىشقا توغرا كەلسە، "تەھرىرلىگۈچى ياكى تەكلىپ قىلىنغان تەھرىر" دەپ يازسا بولارمىكىن. كىرىش سۆزنى مەيلى مەن يېزىپ بەرسەم، يېزىپ بېرىدى.

تولۇقلانغىچە يەنە مەسلىھەتلىشەرمىز.

سالام بىلەن: تېيىپجان ئېلىيېۋ

1988 - يىلى 3 - ئاينىڭ 12 - كۈنى.

يولداش ئابدۇرۇسۇل ئۆمەر!

ئارپوۋ شېئىرلىرىنى ئۇيغۇرچىغىلا ئەمەس، خەنزۇچىغىمۇ تەرجىمە قىلىشقا ئەرزىيدۇ. مەن بۇنىڭغا تەشەببۇسكارلىق قىلىمەن. يولداش خاۋ گۈەنجۇڭغىمۇ ياكى يولداش جاڭ شىرۇڭغىمۇ تاپىلاي، ئۇلار ئارپوۋنىڭ بىر قىسىم شېئىرلىرىنى خەنزۇچىغا تەرجىمە قىلسا، ئۇنى «شكەن» («شېئىرىيەت» ژۇرنىلىغا ئەۋەتىپ بەرسەك. مەن ئىشىنىمەنكى، تەرجىمىسى ياخشى چىقسا، خەنزۇ كىتابخانلىرى ئىچىدىمۇ چوڭ قىزىقىش قوزغايدۇ.

ياشلار نەشرىياتىنىڭ بۇ توپلامنى چىقىرىشقا خېرىدارلىق قىلغىنى ياخشى ئىش. كىتاب نەشرگە بېرىلگەندىن كېيىن، تېخنىكىلىق تەرەپلىرىگە (بولۇپمۇ كوررېكتورلۇققا) ئالاھىدە كۆڭۈل بۆلۈنسە، چۈنكى بۇ كىتاب كېيىن چەت ئەلگە چىقىشى مۇمكىن، ئادەم خىجالەت بولىدىغان ئىش چىقىمغاي. ئورنىگىنالى ئۆزىڭىز قايتا كۆرۈپ چىقىڭ. ئىملادا، بولۇپمۇ تىنىش بەلگىلىرىنى ئىشلىتىشتە چاتاق خېلىلا بار ئىكەن.

سالام بىلەن: تېيىپىجان ئېلىيېۋ
1988 - يىلى 3 - ئاينىڭ 15 - كۈنى.

ئەدەبىياتىمىز ھەققىدە بەزى قاراشلىرىم

تالانتلىقلارنى بايقاش، كۆرۈش ۋە ئۇلارنى يۆلەش بىر مىللەت، بىر خەلق ئەدەبىياتىدا ئىنتايىن مۇھىم ئىش. ئۇزاق يىللىق تەجرىبىلەردىن قارىغاندا، ئەدەبىي سەپكە ھەۋەس قىلغۇچىلار بەكمۇ كۆپ بولىدىكەن، ياشلىق ھېسسىياتچان دەۋرى بولغاچقىمىكىن، يازغۇچى، شائىر بولۇشنى ئۈمىد قىلمايدىغانلار ئاز بولسا كېرەك. لېكىن بۇ كەسپنى ئۆمرىنىڭ ئاخىرىغىچە داۋاملاشتۇرىدىغانلار ياكى ئۇنىڭغا پۈتۈن بىر ئۆۋەر "ئاشق" بولىدىغانلار كۆپ ئەمەس. بو"ئاشق"لار— بۇ قوشۇندىكى تالانتلىق كىشىلەر ئەدەبىياتنىڭ يېڭى سەۋىيىسىنى يارىتىشقا تۈرتكە بولالايدىغان كىشىلەر. ئۇلار بەكمۇ قىممەتلىك، ئەلۋەتتە. تالانتلىقلارنىڭ ئالاھىدە قاشقىسى بولۇشى ناتايىن، لېكىن ئۇنى سېزىۋالغىلىمۇ بولىدۇ. پېشقەدەم يولداشلار، رەھبەرلىك خىزمىتى ئۆتەۋاتقان يولداشلار مۇشۇنداق كىشىلەرنى بايقاشقا ئالاھىدە دىققەت قىلسا، ئۇلار بىلەن كۆپرەك سۆزلەشسە، ياردەم بېرىپ، يار-يۆلەك بولسا ياخشى بولىدۇ. مەن بۇنداق قىلىشنىڭ مۇھىملىقىنى كېيىنرەك ھېس قىلىپ قالدىم، ئامال يوق، ئەپسۇس.

دۇنيادا ئەدەبىي ئېقىملار كۆپ، بىر مىللەت، بىر خەلق ئەدەبىياتىدىمۇ شۇنداق. ئەدەبىي ئېقىملارنىڭ كۆپ بولۇشى يامان ئىش ئەمەس، ياخشى ئىش. ئۇ ئەدەبىياتتا رەڭگارەڭ گۈللەرنى

ئېچىلدۇرۇشنىڭ بىر تەرىپى، ئىپادىسى. بىر خىل ئەدەبىي ئېقىمغا، نۇقتىئىنەزەرگە ۋە ئىجادىيەت ئۇسلۇبىغا ئەقىدە قىلىدىغانلار ئىككىنچى بىر خىل ئەدەبىي ئېقىمغا، نۇقتىئىنەزەرگە ۋە ئىجادىيەت ئۇسلۇبىغا ئەقىدە قىلىدىغانلارنى چەتكە قاقماسلىقى، كەمىستەمەسلىكى لازىم. چەتكە قېقىشقا، كەمىستىشكە قىزىقىپ قالسىلا، ئىشنىڭ ھالالىققا تارتىمىغىنى، ئەلۋەتتە. ئۇنداقتا ئىلمىيلىقتىن سۆز ئاچقىلى بولمايدۇ. بىزدە قانداق؟ مەن بەكمۇ تەتقىق قىلىپ كەتتىم. دۇنيادا كىشىلەر يېڭىچە بىر خىل ئەدەبىي ئېقىمنى يارىتىشنى شەرەپ بىلىۋاتسا، بىز بۇنى باشقا بىر ئىش بىلەن ئارىلاشتۇرۇپ قويدۇق، يەنى ئەدەبىي ئېقىم، ئۆزگىچە ئەدەبىيات نۇقتىئىنەزىرى ۋە ئۇسلۇبىنىڭ ئورنىغا، ئاڭلىق دېسەك بولامدۇ، ئاڭسىز دېسەك بولامدۇ، ئىشقىلىپ بىر خىل بولسىمۇ ئادەتنى — يۇرتتۇزلىق، مەزھەپ ۋە ئىپتىدائىي قەبىلىچە-لىمكتەك بىرنەرسىنى يامرىتىۋەتتۇق. ئېچىنىشلىق ئىش: بۇنىڭ ئازابىنى، بۇنىڭ دەردىنى كۈنلەر يەتكۈچە تارتقان، بىزمۇ تارتتۇق. ئەمدى بۇ مەرەزنى ياشلارغا مىراس قالدۇرماسلىق كېرەك. بىز ئۇنىڭ ئۆز-ئۆزىنى خورىتىش، پارچىلاش، يوقىتىشتىن باشقا نەتىجە بەرمەيدىغانلىقىنى كۆردۇق. "ئىتتىپاقلىق" دېگەن سۆزنى تەكرارلايدىغانلار كۆپ. مەرەزنى ئۆز ۋۇجۇدىدىن، باشقىلارنىڭ ۋۇجۇدىدىن سىقىپ چىقىرىشقا جۈرئەت قىلىدىغانلار كۆپ ئەمەس. مەن مۇشۇ جەھەتتە بىر ئاز ئىش قىلىشنى، ئىش قىلالايدىغانلىقىمنى تونۇپ يەتكەندە، سالامەتلىكىم ياخشى بولماي قالدى. مەن مەسئۇلىيەتچان يازغۇچى، شائىرلار ۋە بۇ ئىشقا كۆڭۈل بۆلىدىغان يولداشلارنىڭ مۇشۇ جەھەتتە جىقراق كۈچ چىقىرىشىنى ئۈمىد قىلىمەن. ئىتتىپاق بولماي تۇرۇپ، بىر مىللەت ئەدەبىياتىنىڭ گۈللىنىشىدىن،

باشقىلارنىڭ ئالدىدا قەد كۆتۈرۈپ تۇرالىشىدىن ئۈمىد كۈتۈش مۇمكىن ئەمەس. بىزنىڭ ئەدەبىيات قوشۇنىمىز سۆيۈملۈك قوشۇن، چىرايلىق قوشۇن، لېكىن بۇ قوشۇننىڭ ئىچىدە ئىناقسىزلىق، كۆرەلمەسلىك، يۇرتۋازلىق ئامىللىرىمۇ مەۋجۇت. شۇنىڭ ئۈچۈن ئەدەبىياتىمىز دېگەندەك روناق تاپالمايۋاتىدۇ. تالانتلىقلارنى، ئىقتىدارلىقلارنى يۇرتقا ئايرىماي قوللايلى، ياردەم بېرىيلى. ئەدەبىيات يۇرتنىڭ ئەدەبىياتى ئەمەس، پۈتۈن مىللەتنىڭ ئەدەبىياتى. يۇرتۋازلىق قىلىش، ئەدەبىياتىمىزنىڭ ئالدىدا، ئىۋلادلارنىڭ ئالدىدا، تارىخ ئالدىدا جىنايەت ئۆتكۈزگەنلىك بىلەن باراۋەر. كېيىنكى چاغلاردا بىزدە دۇنيا ۋە جۇڭگودىكى بەزى يېڭىچە ئەدەبىي ئېقىملارنىڭ تەسىر كۆرسىتىشى، يېڭىچە نۇقتىئىنەزەرلەرنى قوبۇل قىلىش، ئاندىن كلاسك ئەدەبىيات ۋە تارىخىي ئەنئەنىلەرگە ۋارىسلىق قىلىش مەسىلىسىدەمۇ بەزى ئوقۇشۇلماسلىقلار بولمىدى ئەمەس. بۇ ئىش بەزىدە ياشلار بىلەن پېشقەدەملەر ئوتتۇرىسىدىكى زىددىيەت بولۇپ قالغاندەك كۈلكىلىك گەپلەرمۇ بولدى. ئەنئەنە قانداقمۇ ياشلار بىلەن پېشقەدەملەر ئوتتۇرىسىدىكى تالاش بولسۇن! بۇ دېگەن تارىخىي تالاش، نۇقتىئىنەزەر، ئىدىيە، قاراش مەسىلىسى ئەمەسمۇ؟ دەرۋەقە، ياشلار يېڭىلىقنى تېز قوبۇل قىلىدۇ. بۇ قىممەتلىك، پېشقەدەملەرنىڭ ھەممىسىلا كۈنلىققا يېپىشۋالغۇچىلاردىن ئەمەس، بۇمۇ پاكىت.

مەن دەيمەنكى، ئەدەبىياتىمىزنى گۈللەندۈرۈشكە پايدىلىقلىكى نەرسە بولىدىكەن، مەيلى ئەنئەنە ئىچىدىكى ئېسىل نەرسىلەر بولسۇن، مەيلى "چەت" نىڭ بولسۇن، ھەممىسىنى قوبۇل قىلىشىمىز لازىم. پايدىسىزلا بولىدىكەن، ئەنئەنە، "چەت" نىڭ دەپ ئۆلتۈرماستىن،

بىردەك قوبۇل قىلىشقا بولمايدۇ، شاللاپ چىقىرىۋېتىشكە توغرا كېلىدۇ. مېنىڭ بۇ گەپلەرنى دېيىشىم يەنىلا كۈنلارنىڭ ھېلىقى ھېكمەتلىك سۆزى — كۈنلارنى قەدىرلەپ، ياشلارنى ئىززەتلەش مەسلىسى. كۈنلارمۇ ئەسلىدە ياش ئىدى. ياشلارمۇ كۈنلارغا ئايلىنىدۇ. بۇ ھەممە كىشى بىلىدىغان ھەقىقەت. شۇڭا پېشقەدەملەر ياشلارنى قەدىرلىشى، ياشلار پېشقەدەملەرنى ھۈرمەتلىشى لازىمغۇ. مەن مۇشۇ جەھەتتە، ئازراق ئىتتىپاقلىقنى چۈشىنىش، قەدىرلەشتىن باشقا يەنە مۇنداق بىر خىل قىممەتلىك ئەنئەنىنى داۋاملاشتۇرۇش مەسلىسىمۇ بار دەپ ھېسابلايمەن. مېنىڭچە، پېشقەدەملەر باشلامچى بولۇشى، ياشلارنى قەدىرلەشنى ئالدىنقى ئورۇنغا قويۇشى كېرەك. ياشلار ئۆزىگە تەلەپچان بولۇشى، پېشقەدەملەردىكى قىممەتلىك نەرسىلەرنى ئۆگىنىۋېلىشقا ماھىر بولۇشى لازىم. بۇ جەھەتتە مېنىڭ بەزى ساۋاقلارم بار. بۇ ئىشقا، ئۆزۈمنى خېلىدىن بۇيان كۆڭۈل بۆلۈۋاتقاندىك ھېس قىلساممۇ، لېكىن جىددىي، ئەستايىدىلراق بولالمىدىم. بەزىدە ياشلار بىلەن ھېسسىيات ئالماشتۇرۇشقا، بىۋاسىتە كۆپرەك ئۇچرىشىشقا مۇۋەپپەق بولالمىدىم. شېئىر ئارقىلىق ھېسسىيات ئالماشتۇرۇشۇم بىر خىل ئۇسۇل، لېكىن بىۋاسىتە ھېسسىيات ئالماشتۇرۇشقا ئۆزئارا يېتەكلەشكە يەتمەيدۇ. مېنىڭچە، سىلەر بۇ جەھەتتە ئالاھىدە دىققەت قىلساڭلار. مېنىڭ ئۈمىدىم، يەنىلا پېشقەدەملەرنى ھۈرمەتلەش، ياشلارنى ئىززەتلەش مەسلىسىنى، ياخشى ئەنئەنىلەرنى داۋاملاشتۇرۇش مەسلىسىنى ئۇزاقچە تۇتۇش، ئاخىرغىچە سىڭدۈرۈش كېرەك. بۇلار پېشىمىغان گەپ. شۇنداقتمۇ يولداشلارنىڭ سەمگە سېلىپ قويدۇم. ساقىيىپ قالسام، كۆپرەك ئويلايدىغىنىم، قوشۇننىڭ ئىتتىپاقلىقى،

ئەرزىمەس ئىختىلاپلار، ئەرزىمەس سەۋەبلەردىن بىرسى بىلەن
بىرسى پېتىشمايدىغان، سەنئەت ساھەسىنى خۇنۇكلەشتۈرىدىغان
ئىشلار ئۆز ۋاقتىدىمۇ بار ئىدى، ھازىرمۇ بار. مۇشۇ قوغۇرۇلۇق
كۆپرەك خىزمەت قىلسام بولاتتى دېگەن ئۈمىدىم بار. ئۇسلۇب
مەسىلىلىرى ۋە چۈشەنچىدىكى ئوخشىماسلىقنى يوغان مەسىلىگە،
بولۇپمۇ شەخسىي ئۆچ ئېلىشقا ئايلاندۇرۇش ئاپەت ئىكەن. ئەمدى
ئەدەبىياتنى يېزىپ تۈگەتكىلى بولمايدۇ، مەنمۇ يېزىپ تۈگىتەل-
مىدىم. بەزى ئەپسۇسلىنارلىق نەرسىلەرنىمۇ يازدىم، قىممىتى بار
نەرسىلەنمۇ يازدىم. ئاز-تولا ئىز سالىدىم. خەلق مەندىن نارازى
بولمىسلا مەن شۇنىڭغا خۇش.

ياشلاردىن كۈتىدىغان ئۈمىدىم، ئەرزىمەيدىغان ئىشلارغا قاپاق
تۈرمەڭلار. سولچىلىق بىزنى شۇنداق قىلغان. ئىناقلىقنىڭ ئىچىدىن
كۈلۈپ تۇرىدىغان، ھۇزۇر بېرىدىغان ئەدەبىيات چىقىدۇ. بولسا
كۈچ چېچىلىپ كېتىدۇ. مەن بۇنىڭدىن كېيىنكى ۋەزىپەم ياشلارنىڭ
ئەپ ئۆتۈشى ئۈچۈن كۆپرەك كۈچ چىقىرىش دەپ ئويلىغانىدىم،
ئەمما كېسەل بۇ خىزمەتنى ئىشلىشىمگە ئىمكانىيەت بەرمىدى.

مەھەللىسىنىڭ ئىسمىنىڭ بىر قىسمىنى ئىشلىتىش.

شېئىرىيەت ھەققىدە

شېئىر - تىل بويىقى بىلەن سىزىلغان ھېسسىيات سۈرىتى.

چۈشەنمىگەن نەرسە ئۈستىدە ھېسسىيات ئەركىن جەۋلان قىلالمايدۇ. بۇنداق ھالەتتە ھەرقانداق شائىردىن شېئىر چىقمايدۇ.

لىرىكا - قەلب مۇزىكىسى. ئۇ، نازۇك ھېسسىيات تەسۋىرى ۋە راۋان - ئاھاڭدار تىلنىڭ بىرىكىمىسى. تىلنىڭ راۋان - ئاھاڭدارلىقى ھېسسىياتتىكى لىرىك لەززەت ئۈستىگە لەززەت قوشىدۇ.

مەن يېڭىلىقنى رەت قىلىدىغان ئەنئەنىدىن كۆلىمەن، ئەنئەنىنى رەت قىلىدىغان يېڭىلىقتىن چۆچۈيمەن.

قايغۇلۇق كۈنلەردىكى ئەسلىمىلەر

يولداش ئابدۇكېرىم خوجىنىڭ ۋاپاتى يېڭى دەۋر جۇڭگو ئەدەبىياتى، بولۇپمۇ، يېڭى دەۋر ئۇيغۇر ئەدەبىياتى ئۈچۈن چوڭ يوقتىش.

مەن ئابدۇكېرىم خوجىنىڭ ۋاپاتىغا بولغان چوڭقۇر قايغۇ ئىچىدە ئۇنىڭ بىلەن بولغان 30 نەچچە يىللىق دوستلۇق سەرگۈزەشتىلىرىمنى

مىختىيارسىز ئەسلەپ ئۆتتۈم.

مەن ئابدۇكېرىم خوجا بىلەن 1951 - يىلى يازدا تونۇشتۇم. ئۇ چاغدا مەن «ئون ئىككى مۇقام» نى توپلاش، رەتلەش گۇرۇپپىسىنىڭ خىزمىتىگە مەسئۇل ئىدىم. بۇ گۇرۇپپىدا ئاتاقلىق مۇقامچى تۇردى ئاخۇن، روزى تەمبۇر، ئابدۇۋەلى جارۇللايوۋ قاتارلىق مۇزىكانتلار ئۆزلىرى بىلىدىغان مۇقام نەغمىلىرىنى نوتىغا ھەم ئۇنئالغۇغا ئالدۇرۇۋاتاتتى. گۇرۇپپىنىڭ كەسپىي ئىشلىرىغا يولداش ۋەن تۇڭشۇ مەسئۇل ئىدى. ئۇزاق ئۆتمەيلا ئابدۇكېرىم خوجا كېلىپ، بۇ گۇرۇپپىنىڭ خىزمەتلىرىگە قاتناشتى. ئۇنىڭ ۋەزىپىسى يولداش ۋەن تۇڭشۇ بىلەن مۇقامچىلار ئوتتۇرىسىدا تەرجىمانلىق قىلىش ۋە مۇقام تېكىستلىرىنى خەنزۇچىغا تەرجىمە قىلىشتىن ئىبارەت ئىدى. يولداش ئابدۇكېرىم خوجا بۇ يىللاردا يولداش ۋەن تۇڭشۇ بىلەن ئاتاقلىق ئۇيغۇر مۇزىكانتلىرى ئوتتۇرىسىدا ھەقىقەتەنمۇ كۆۋرۈكلۈك رول ئوينىدى. مەن شۇ چاغدا ئۇنىڭ شېئىرىيەتكە ناھايىتى قىزىقىدىغانلىقىنى، خەنزۇ كلاسسىك شېئىرىيىتى ھەققىدە خېلى ئەتراپلىق بىلىمگە ئىگە ئىكەنلىكىنى ھەم خەنزۇ تىلىدا شېئىر يازىدىغانلىقىنى ئۇقتۇم.

شۇ چاغلاردا ئۇ ماڭا: "ئۆز ئانا تىلىمدا يېزىلغان شېئىرلار بىلەن تونۇشمىغىچە، پۈتۈن ئادەم بولالمايدىكەنمەن" دېگەندى ۋە مېنىڭدىن ئۇيغۇر ئەدەبىياتىغا، بولۇپمۇ ئۇيغۇر شېئىرىيىتىگە دائىر كىتابلارنى سورىغانىدى. مەن ئۇنىڭغا نۇرغۇن كىتاب بەردىم، ئۇ بۇ كىتابلارنى زور ئىشتىياق بىلەن ئوقۇشقا كىرىشتى.

ئابدۇكېرىم خوجىنىڭ ئەدەبىي تەرجىمانلىق ئىقتىدارى ۋە شېئىرىيەتكە بولغان كۈچلۈك ئىشتىياقى ماڭا ئۇنىڭ ئەدەبىياتىمىزدا كۆۋرۈكلۈك رول ئوينىيالايدىغان، ئىستىقبالىق ئادەم ئىكەنلىكىنى

روشن ھېس قىلدۇردى. شېئىرىيەتكە بولغان ئورتاق قىزىقىش بىزنى يېقىن دوستلارغا ئايلاندۇردى.

بىز 1952 - يىلىنىڭ ئاخىرلىرىدا يولداش ليۇ شاۋۋۇنىڭ باشچىلىقىدا جەنۇبىي شىنجاڭغا ئۇيغۇر ئېغىز ئەدەبىياتىنى تەكشۈرۈش (توپلاش، رەتلەش) خىزمىتى بىلەن بېرىپ، نۇرغۇن جايلارنى ئايلاندۇق. بۇ قېتىمقى سەپەر ئابدۇكېرىم خوجىدا ئۇنتۇلغۇسىز تەسىرات قالدۇردى. ئۇنىڭ خەنزۇ تىلى سەۋىيىسى يۇقىرى بولغان بىلەن ئۇيغۇرچە راۋان سۆزلىيەلمەيتتى. سەنئەت ساھەسىگە ئارىلىشىش، بولۇپمۇ جەنۇبىي شىنجاڭدا ئېلىپ بېرىلغان شۇ قېتىمقى ئالتە ئايلىق تەكشۈرۈش خىزمىتى جەريانىدا ئۇنىڭ ئۇيغۇر تىلىنى ئۆگىنىشى ئالاھىدە تېز بولدى. ئۇ خەلق ئارىسىدىكى ناخشا، قوشاق، بېيىت، چۆچەك، تېپىشماق ھەم لەتىپىلەرنى زېرىكمەي يېزىۋالاتتى، يادلايتتى ۋە تەرجىمە قىلاتتى. شۇ چاغدا ئۇنىڭ قاتتىق ھاياجانلىنىپ: "مەن ئۆز مىللىتىمنىڭ بۇنداق ئېسىل مەنئى خەزىنىسى بارلىقىنى تۇنجى قېتىم ھېس قىلىۋاتىمەن" دېگەنلىكى تېخىچە ئېسىمدە. شۇ قېتىمقى سەپەر ھەم تەكشۈرۈش پەقەت ئابدۇكېرىم ئۈچۈنلا ئەمەس، بەلكى مەن ئۈچۈنمۇ ئېغىز ئەدەبىياتىغا چوڭقۇرلاپ كىرىش پۇرسىتى بولدى.

دەرۋەقە ئۇ چاغلاردا قاتناش قولايىسىز، تۇرالغۇ جايلارمۇ ناچار ئىدى، لېكىن بىز ھېرىپ - چارچاشنى ئۇنتۇپ، ئىشتىياق بىلەن ئىشلىدۇق. بىر ناھىيە ئىچىدىكى جايلارنى ئاساسەن پىيادە ئايلىنات - تۇق، ھەتتا ئاۋاتتىن كەلپىنگىچە پىيادە ماڭغانىدۇق. بۇ جەرياندا ئۆزئارا تېخىمۇ چوڭقۇر تونۇشتۇق. ئابدۇكېرىم، ليۇ شاۋۋۇ ئۈچىمىز - نىڭ ئوتتۇرىسىدىكى ئۆزئارا چۈشىنىش ۋە دوستلۇق تېخىمۇ

كۈچەيدى. 1953 - يىلى يولداش ليۇ شاۋۋۇ بىلەن يولداش ئابدۇ-
كېرىم خوجا ئىككىسى مېنى پارتىيىگە تونۇشتۇردى. مەن ئۆزۈمنىڭ
پارتىيىگە كىرگەن ۋاقتىمنى ئەسلىسەملا، كۆز ئالدىمغا ئاشۇ ئىككى
سەپدەشم كېلىدۇ.

1953 - يىلى ئابدۇكېرىم ئىككىمىز يەنە بىر سەپەردە بىللە بولۇپ
قالدۇق، يەنى جۇڭگو خەلقىنىڭ 3 - قېتىملىق چاۋشيەن خەلقىدىن
ھال سوراھ ئۆمىكى تەركىبىدە چاۋشيەنگە بىللە باردۇق. بىزنىڭ
ئۆمەك باشلىقىمىز خې لوڭ ئىدى. بىز ئۇرۇش ئەمدىلا توختىغان،
ئۇرۇش ۋەيرانچىلىقىغا كۆمۈلۈپ ياتقان زېمىندا چاۋشيەن ئارمىيىسى،
خەلقى ۋە پىدائىي قىسىملارنىڭ قارشى ئېلىشىغا ئىگە بولدۇق.
دوستانە كەيپىيات ئىچىدە ۋاقتىنىڭ قانداق ئۆتۈپ كەتكىنىنى
تۇيمايلا قالدۇق. ھال سوراھ ئۆمىكى تەركىبىدىكى يولداش ئابدۇ-
كېرىم خوجا بىزنىڭ شۇ چاغدىكى ئەدەبىيات - سەنئەت پائالىيىتىمىزگە
پۈتۈن كۈچى بىلەن ياردەملەشتى. مېنىڭ شۇ چاغدا يازغان «تاغنى
كۆرسەم» ناملىق شېئىرىم يولداش ئابدۇكېرىم خوجا تەرىپىدىن
چاۋشيەننىڭ ئۆزىدىلا خەنزۇ تىلىدا تەرجىمە قىلىنىپ، كۆپ ئۆتمەيلا
«خەلق گېزىتى» گە بېسىلدى ۋە شۇ ئارقىلىق پىدائىي قىسىملارغا،
كىتابخانلارغا يەتتى. شېئىرنى كۆرگەنلەر ماڭا كۆپ تەشەككۈر ئىزھار
قىلدى. بىر قېتىملىق كەچكى زىياپەتتە شېئىرنى ئوقۇغان چاۋشيەن-
لىك ئوفىتسېرلار ئابدۇكېرىم ئىككىمىزنىڭ يېنىغا كېلىپ، قەدەم
سوقۇشتۇرۇپ، بىزگە ئالاھىدە تەشەككۈر بىلدۈردى. ئەگەر يولداش
ئابدۇكېرىم خوجىنىڭ جاپالىق ئەجرى بىلەن تۆھپىسى بولمىغان
بولسا، مەن ئۆز شېئىرىمنى چاۋشيەندىكى يولداشلارغا يەتكۈزەلمىگەن
بولاتتىم.

ئابدۇكېرىم شۇنىڭدىن ئېتىبارەن ئۇيغۇر شائىرلىرىنىڭ شېئىرلىرىنى خەنزۇ تىلىغا تەرجىمە قىلىشقا رەسمىي كىرىشىپ كەتتى. مېنىڭمۇ بىر تۈركۈم شېئىرلىرىمنى تەرجىمە قىلدى. 50 - يىللارنىڭ باشلىرىدا لۇتپۇللا مۇتەللىپنىڭ خەنزۇ تىلىغا تەرجىمە قىلىنغان تۇنجى شېئىرلار توپلىمىنى نەشرگە تەييارلىدى.

ئابدۇكېرىم خوجا ئۇيغۇر تەرجىمە ئەدەبىياتىدا، بولۇپمۇ شېئىر تەرجىمىسىدە دەسلەپ ئەڭ ئوبدان ئۈلگە كۆرسەتكەن ئەدەبىي تەرجىمان ئىدى. ئۇ پەقەت ئۇيغۇر شېئىرىيىتىنى خەنزۇ كىتابخانلارغا تونۇشتۇرۇشقا بىرىنچى قېتىم قەدەم قويغان ئەدەبىي تەرجىمانلا بولۇپ قالماستىن، بەلكى خەنزۇ شائىرلارنىڭ شېئىرلىرىنى ئۇيغۇر تىلىغا تەرجىمە قىلىشتىمۇ ئالاھىدە ئەجىر سىڭدۈرۈپ، ناھايىتى ئەھمىيەتلىك ئەدەبىي كۆۋرۈكلۈك رول ئوينىغان ئەدەبىي تەرجىمان ئىدى. ئۇ ئۆز ئۆمرىدە دۇفۇ، لى بەي، ئەي چېڭ قاتارلىق نۇرغۇنلىغان خەنزۇ شائىرلارنىڭ شېئىرلىرىنى، «تەنئەنمېن شېئىر - لىرى» نى، ھېنرېخ ھېينى، ئېلزابىت باررېت قاتارلىق چەت ئەل شائىرلىرىنىڭ شېئىرلىرىنى ئۇيغۇر تىلىغا تەرجىمە قىلىپ ۋە بىر تۈركۈم يىرىك ئەسەرلەرنى تەرجىمە قىلىش خىزمىتىگە قاتنىشىپ، تەرجىمە ئەدەبىياتى ئارقىلىق ئۇيغۇر ئەدەبىياتىنىڭ تەرەققىياتىغا كۆرۈنەرلىك تۆھپە قوشتى.

«مەدەنىيەت زور ئىنقىلابى» مەزگىلىدە ليۇ شاۋۋۇ، ۋاڭ يۇيخۇ، ۋاڭ گولىن، ئابدۇكېرىم ۋە مەن «شىنجاڭدىكى شىيۇجېڭجۇيىلىق ئەدەبىيات - سەنئەت قارايىپىنىڭ ۋەكىللىرى» دېگەن بەتنام بىلەن تارتىپ چىقىرىلدى. مەرھۇم ئابدۇكېرىم بۇ يىللاردا نۇرغۇنلىغان ئېغىر ئازابىلارنى باشتىن كەچۈردى، جىسمانىي جەھەتتىن زەخمە -

لىنىپ، روھىي جەھەتتىن قاتتىق زەربىگە ئۇچرىدى. لېكىن ئۇ ئۆزىنى باشتىن - ئاخىر ئۈمىدۋار تۇتتى، چۈشكۈنلىشىپ كەتمىدى، ئىمكانىيەت بولسلا، ھەربىر مىنۇت - سائىتىنى كۆتۈرەڭگۈ روھتا ئۆتكۈزۈشكە تىرىشتى. بىز شۇ چاغلاردا "ئاممىنىڭ نازارىتى" دىن بىر ئاز خالىي بولۇپ قالساقلا، پۇرسەتنى قولدىن بەرمەي، يەنە بۇرۇنقىدەكلا چاقچاق قىلىشىپ، ناخشا ئېيتىشىپ، ئۆزىمىزگە ئۆزىمىز تەسەللى بېرىپ يۈرۈۋاتقۇ. لېكىن بىزنىڭ تالاي ئۆمرىمىز ئاشۇ مۇدەھش يىللارنىڭ قۇربانىغا ئايلىنىپ كەتتى، بىز ھېچكىمگە تۆلەپ بېرەلمەيدىغان، تۆلۈۋالغىلىمۇ بولمايدىغان زىيانلارنى تارتتۇق. بىز پەقەت پارتىيە 11 - نۆۋەتلىك مەركىزىي كومىتېتىنىڭ 3 - ئومۇمىي يىغىنىدىن كېيىنلا تولۇق ئەسلىگە كەلتۈرۈلدۇق.

مەن 1979 - يىلىنىڭ بېشىدا بېيجىڭدا «شېئىرىيەت» ژۇرنىلى ئۇيۇشتۇرغان شائىرلار ئۇچرىشىشىغا قاتناشتىم. ئابدۇكېرىم ئۇ چاغدا بېيجىڭدا مەركىزىي مىللەتلەر تەرجىمە ئىدارىسىدە ئىشلەۋاتاتتى. شىنجاڭدىكى بەزىلەر مېنى بۇ يىغىنغا ئەۋەتىشنى دەسلەپتە لايىق كۆرمىگەن، لېكىن بېيجىڭدىكى يولداشلار، جۈملىدىن ئابدۇكېرىم خوجا مەركىزىي تەشۋىقات بۆلۈمىگە قايتا - قايتا تەكلىپ بەرگەندىن كېيىنلا، بۇ ئۇچرىشىشقا قاتنىشىش پۇرسىتىگە ئېرىشكەندىم. مەن بېيجىڭغا بېرىشنىڭ ئالدىدا بەزىلەر مېنى يىغىندا ئوچۇقتىن - ئوچۇق: "تۇغما ئەكسىلىنىقلاپچى" دەپ بىلچىرلىغانىدى. مەن «شېئىرىيەت» ژۇرنىلىنىڭ يىغىنغا قاتناشقان كۈنى يىغىن رەئىسى مېنى سۆزگە تەكلىپ قىلدى. مەن ئابدۇكېرىمنى يىغىن سەھنىسىگە بىللە ئېلىپ چىقتىم. قىزغىن چاۋاكلار چېلىنىپ، مېنى قاتتىق ھايا - جانلاندىرۇۋەتكەچكە، ئۇزاققىچە ئۆرۈپ تۇرۇپ قاپتىمەن. كىمدۇ

بىرسى ماڭا: "ئولتۇرۇپ سۆزلەڭ" دېگەن بولسىمۇ، لېكىن مەن ئىختىيارسىز ئۆرە تۇرىۋېرىپتىمەن. شۇ چاغدا ئابدۇكېرىم چاقچاق قىلىپ: "بۇ ئۆرە تۇرۇپ ئۆگىنىپ قالغان" دېۋىدى، يىغىندىكىلەر كۈلۈشۈپ كەتتى. ئاندىن مەن: "بۇ يەرگە كېلىشتىن بىر ھەپتە بۇرۇن بەزىلەر ماڭا 'تۇعما ئەكسىلىنىقلاپچى' دەپ قالپاق كىيدۈرگەن، بەلكىم شۇڭلاشقا ئولتۇرۇشقا جۈرئەت قىلالمايۋاتقان بولسام كېرەك" دېۋىدىم، ئابدۇكېرىم ئۇنى ناھايىتى يۇمۇرلۇق تەرجىمە قىلىپ، ماڭا بولغان چوڭقۇر ھېسداشلىقنى ئىپادىلىدى. شۇ چاغدا پەستە ئولتۇرغانلارنىڭ بەزىلىرى: "مۇشۇنداق قالپاق كىيدۈرىدىغانلار تېخىچە مۇنبەرنى ئىگىلەپ يۈرەمدۇ؟" دەپ سونال قويۇشتى. ئابدۇكېرىم ئۇلارغا شۇ ئان: "ۋاي، ئۇلار مۇنبەرنى ئوڭايلىقچە بەرمەيدۇ، يېقىن ئارىدا بېرىدىغاندەكمۇ ئەمەس" دەپ جاۋاب بەردى. ئابدۇكېرىم ئۇزاق ئۆتمەي شىنجاڭغا قايتىپ كەلدى. ئاپتونوم رايونلۇق ئەدەبىيات - سەنئەتچىلەر بىرلەشمىسىنىڭ 1980 - يىلى ئېچىلغان قۇرۇلتىيىدا جۇڭگو يازغۇچىلار جەمئىيىتى شىنجاڭ شۆبىسىنىڭ مۇئاۋىن رەئىسى بولۇپ سايلاندى ۋە «ئەدەبىي تەرجىمىلەر» ژۇرنىلىنىڭ باش مۇھەررىرلىكىگە تەيىنلەندى. شۇنىڭدىن باشلاپ شۆبە جەمئىيەتنىڭ تەشكىلىي ئىشلىرى ۋە «ئەدەبىي تەرجىمىلەر» ژۇرنىلىنىڭ كەسپىي ئىشلىرىغا قاتنىشىش بىلەن بىرلىكتە ئەدەبىي ئىجادىيەت ۋە ئەدەبىي تەرجىمانلىق ئىشلىرىغىمۇ زور ئىجتىھات بىلەن كىرىشىپ كەتتى. قاتمۇقات خىزمەتلەرنى قاتتىق ئىشلەش ئۇنىڭ سالامەتلىكىنى ناچارلاشتۇرۇۋەتكەن مۇھىم سەۋەبلەردىن بىرى بولسا كېرەك دەپ ئويلايمەن.

ئابدۇكېرىم پارتىيە 11 - نۆۋەتلىك مەركىزىي كومىتېتىنىڭ 3 -

ئومۇمىي يىغىنىدىن كېيىن چوڭقۇر قانات يايدۇرۇلغان ئىدىيىنى ئازاد قىلىش پائالىيىتىدە قەدەمنى بۇرۇن باسقان شائىرلاردىن بىرى. ئۇ بېيجىڭدىن قايتىپ كېلىپ، پايتەختتە مەيدانغا كەلگەن يېڭىلىقلار، بولۇپمۇ ئەدەبىيات - سەنئەت سېپىدە گەۋدىلىنىۋاتقان يېڭى روللار ھەققىدە ناھايىتى تەسىرلىك گەپلەرنى قىلغاندا، بەزىلەر ھەتتا ئۇنىڭ سۆزىنى ئاڭلاشقىمۇ جۈرئەت قىلالمىغاندى. شۇ چاغدا مەن ئابدۇ-كېرىمگە چاقچاق قىلىپ: "بۇ ئاداش بېيجىڭدىن ئادەم قورقۇتىدىغان گەپلەرنى تېپىپ كەپتۇ" دېگەندىم. ئەمەلىيەتتە، ئۇنىڭ بۇ گەپلىرى ئىدىيىسى ئازاد بولمىغان كىشىلەرنى ھەقىقەتەنمۇ قورقۇتاتتى. كېيىنكى چاغلاردا قاتمىللىقتىن خالىي گەپلەر بولسىلا، يۇمۇرلۇق قىلىپ، "ئادەم قورقۇتىدىغان گەپلەر" دېيىش بىزنىڭ ئادىتىمىزگە ئايلىنىپ قالدى. مەن ھەر قېتىم بېيجىڭغا مېڭىشنىڭ ئالدىدا ئابدۇ-كېرىم ماڭا: "ئاداش، بېيجىڭغا بارساڭلار، ئادەم قورقۇتىدىغان گەپلەردىن بىر ئاز ئالغاچ كېلىڭلار" دەپ چاقچاق قىلاتتى.

شۇ چاغلاردا شىنجاڭنىڭ ئەدەبىيات - سەنئەت ئىشلىرىغا رەھبەر-لىك قىلىۋاتقان بەزى يولداشلارنىڭ كالىسىدا قاتمىللىق بىلەن "سول" ئىدىيىۋى ئېقىمنىڭ تەسىرلىرى ھەقىقەتەنمۇ ئېغىر ئىدى. مانا مۇشۇنداق قاتمىل كۈچلەر شىنجاڭنىڭ ئىدىيىنى ئازاد قىلىش ۋە ئىسلاھات ئېلىپ بېرىش قەدىمىگە زور توسالغۇ ئىدى. ئابدۇكېرىم بۇ خىل ۋەزىيەتتىن نارازى بولۇپ: "ئۇلار شىنجاڭنىڭ ئالاھىدىلىكى" دېگەن سۆزنى ئىسلاھاتقا نىسبەتەن پاسسىپلىق قىلىش-نىڭ باھانىسىگە ئايلاندۇرۇۋالدى" دەيتتى، "باھار شامىلى يۈيىمىز-كۈەندىن ئۆتمەيۋاتىدۇ" دېگەن سۆزنى ئاغزىدىن چۈشۈرمەيتتى.

ئابدۇكېرىمنىڭ 3 - ئومۇمىي يىغىنىدىن كېيىن يېزىلغان شېئىرلىرىدا

مۇستەقىل پىكىر قىلىش، ئىجادىي ئىزدىنىش روھى كۈچلۈك ئىپادىلەندى، ئىسلاھاتقا بولغان قىزغىن ئالقىش ھەم مەدەنىيە سادالىرى كۈچلۈك ياكىردى، قاتمىللىققا ئۆتكۈر تىغ سانجىلىدى. شۇڭلاشقا ئۇنىڭ شېئىرلىرى ئۈستىدە ھەر خىل غۇلغۇللار مەيدانغا چىقتى، ئۇنىڭغا يوشۇرۇن ئوق ئاتقانلارمۇ بولدى. يىغىپ كەلگەندە، بۇ "سول" چىل قاتمىل كۈچلەرنىڭ چىدىيالمىغانلىقىنىڭ بىر خىل ئىپادىسى ئىدى.

ئابدۇكېرىم خۇش چاقچاق، مەشرەپ-سورۇنلارغا پەيزى قوشىدىغان ئۈلپەت ئىدى. نەسىرىدىن ئەپەندى لەتىپىلىرى قاتارلىق ئۇيغۇر يۇمۇرستىك ئەدەبىياتى بىلەن تونۇشۇش ئۇنىڭ ئەدەبىي ئىجادىيىتىگە چوڭقۇر تەسىر كۆرسەتكەنىدى. ئۇنىڭ خۇش چاقچاقلىقى بىلەن ھەزىلكەشلىكى كىشىلەر بىلەن دوستلىشىش ۋە مۇناسىۋەتلىشىش جەھەتتە ئىنتايىن روشەن ئىپادىلىنىپ تۇراتتى.

ئابدۇكېرىم چىقىشقا ئىدى، ئىتتىپاقلىقى قەدىرلەيتتى، بولۇپمۇ ئاتالمىش "مەدەنىيەت زور ئىنقىلابى" دەۋرىدە "زىددىيەتلەردىن پايدىلىنىش" دەيدىغان سەپسەتە ئارقىلىق يولداشلار ئارا دۈشمەنلىك ئۇرۇقى چېچىلغاندا ياكى چوڭ ھەق، چوڭ ناھەق مەسىلىلىرى ئاستىن-ئۈستۈن قىلىنغان ھالقىلىق پەيتلەردە سەپداشلىرىنى كۆيدۈرۈپ ئوتقا تاشلايدىغان پەسكەش قىلىقلار بىلەن شۇغۇللانمىغانىدى.

ئابدۇكېرىمنىڭ پەقەت ئۇيغۇرلار ئارىسىدىلا ئەمەس، بەلكى ھەرقايسى مىللەتلەر ئىچىدىمۇ ناھايىتى كۆپ دوستلىرى بار ئىدى. ئۇنىڭ كېيىنكى يىللاردا ۋاڭ مېڭ، ئەي چېڭ، جاڭ جېمېن، خى جېڭزى، خاۋ گۇەنجۇڭ قاتارلىق يولداشلار بىلەن ئورناتقان چوڭقۇر

دوستلۇقى شەكىلۋازلىقنىڭ ئەمەس، بەلكى سەمىمىي دوستلۇقنىڭ تىپىك مىسالى بولالايدۇ. ئۇنىڭ دوستلۇققا تۇتقان مۇشۇنداق سەمىمىي پوزىتسىيىسى بىزنىڭ ئەستايىدىل ئۆگىنىشىمىزگە ئەرزىيدۇ. ئابدۇكېرىم كېيىنكى يىللاردا ئېغىر كېسەلگە گىرىپتار بولۇپ، تۆت-بەش يىل كېسەلنىڭ قاتتىق ئازابىنى تارتتى. شۇنداقسىمۇ، سالامەتلىكى سەللا ياخشىلىنىپ قالغان چاغلىرىنى پۈتۈنلەي دېگۈدەك ئەدەبىي ئىجادىيەت بىلەن ئەدەبىي تەرجىمىگە سەرپ قىلدى. مەن بىر قېتىم ئۇنىڭغا: "ئاداش، ئۆزەڭلارنى ئاسراڭلار، بۇ ئىشلارغا نېمانداق ئالدىرايسىلەر؟" دېسەم، ئۇ: "ئەزرائىل ئالدىراۋاتسا، قانداق قىلىمەن؟" دېگەندى. ئۇ ئۆزىنىڭ ساقىيالىمايدىغانلىقىغا كۆزى يەتكەن بولسىمۇ، لېكىن ئاخىرقى نەپىسىگىچە ئەزرائىل بىلەن چاقچاقلىشىپ ئۆتتى.

ئابدۇكېرىمنىڭ ئىسلاھات ئېلىپ بېرىش، ئىشكىنى ئېچىۋېتىش، مىللەتنىڭ روھىنى ئۇرغۇتۇش قاتارلىق جەھەتلەردە كۆڭلىگە پۈككەن شېرىن ئارزۇلىرى كۆپ ئىدى. لېكىن رەھىمسىز ئەجەل ئۇنى بىزنىڭ ئارىمىزدىن ئاشۇنداق ئارزۇلىرى بىلەن بىللە ئېلىپ كەتتى. مەرھۇمنىڭ تېخى ئەمەلگە ئاشمىغان ئارزۇلىرىنى رېئاللىققا ئايلاندۇرۇش بىزنىڭ زىممىمىزدە قالدى.

1988 - يىلى 5 - ئاي.

بىر توپنىڭ تارىخى

“ئەلچى كىرگۈزمەن”

يۇمشاق، ئىللىق شامال ئېتىزنىڭ ئەمدى كۆكۈرۈشكە باشلىغان باغرىدىكى نازۇك مايىسلارنى ئىغاڭلىتىپ ئوينايتتى. ئارغامچا بويى ئۆرلىگەن كۈن تېنىق ئاسماندا ئۆزىنىڭ ئىسسىق نۇرلىرى بىلەن چىرايلىق ئېتىزغا كۈلۈپ قارايتتى.

ئاخىرقى توغامغا سۇ ئېچىپ بولۇپ، كەتمىنى، پۇت، قول ۋە يۈز - كۆزلىرىنى يۇيۇپ، ئۆيگە قايتاي دەپ تۇرغان قىزنىڭ قۇلقىغا نەدىندۇ - بىر ياقىتىن:

— ھارماڭ، زەينەپ! — دېگەن تونۇشلا بىر ئاۋاز ئاڭلاندى.

قىز ھودۇقۇپ ئەتراپىغا قارىدى: ئۇنىڭ ئوڭ تەرىپىدىن مۇرسىگە كەتمەن ئارتقان ئورتا بوي، دوغلاق، سەل قارامتۇلراق، قارقاش، قاراكۆز كەلگەن يىگىرمە ياشلار ئۆپچۆرىسىدىكى بىر يىگىت ئون قەدەمچە يەردە قىز تەرەپكە قاراپ كېلىۋاتاتتى.

يىگىتنى كۆرۈش بىلەن قىزنىڭ يۈرىكى دۈپۈلدەپ كەتتى. بىراق، ئۇ، ئۆز ھودۇقۇشىنى يىگىتتىن يوشۇرۇشقا تىرىشپ:

— ۋىيەي، كىمكىن دەپتىمەن، — دېدى ئارانلا.

— ئۈنۈمدىنمۇ تونۇمدىڭىزما؟

قىسىلىپ تۇرغان قىزنىڭ ئاغزىغا نەدىندۇ بىر ياخشى جاۋاب

كىرىپ قالدى:

— سىزنىڭ بۇ ياقلارغا كېلىشىڭىزنى خىيالىسىڭىز كەلتۈرەپ-
تىمەن، — دېدى ئۇ بېشىنى يەردىن ئالماي.

بىراق يىگىتمۇ بوش كەلمىدى:

— سىزنىڭلا كۆرىدىغان كۆزىڭىز بولسا، — دېدى ئۇ ئوڭاي-
سىزلىنىپ تۇرغان قىزغا يېقىنلىشىپ، — بىز ئەرزانغۇ، بۇ ياقتا.
قىز تەسلىكتە بېشىنى كۆتۈرۈپ يىگىتكە يانچە قاراپ كۈلۈمسىردى
ۋە بىردىنلا كىچىك بالىلار دەك دوزۇلۇنۇپ كايىپمۇ قويدى:

— بولدىلا تۇرسۇن، تەنە قىلماڭ!

تۇرسۇن كۈلۈۋەتتى. ئۇنىڭغا ئەگەشكەندەك قىزمۇ كۈلدى.
بىراق، بۇ كۈلۈشنى ئۆزىگە ئانچە خوپ كۆرمىدى ئېھتىمالىم،
بىلىكى بىلەن يۈزىنى توسۇۋالدى.

تۇرسۇن قىزغا تېخىمۇ يېقىنلىشىپ:

— خاپا بولماڭ زەينەپ، چاقچاق قىلىپ قويدۇم، — دېدى - دە،
قىزنىڭ تۇرقىغا ھەۋەس بىلەن قاراشقا باشلىدى. زەينەپ
كۈلۈمسىرەپ تۇراتتى. كۈلگەندە ئالايىتەنلا بىلىنىدىغان ئىككى
زىنقى ئۇنىڭ قىپقىزىل يۇمىلاق يۈزىگە تېخىمۇ گۈزەللىك
بېرەتتى. چىمدىپ قويغاندەك كىچىككىنە قاقشالغۇ بۇرنى، ئۇزۇن
قارا كىرىپىكلىرى ئاستىدا پىلدىرلاپ تۇرغان ئويناق كۆزلىرى،
ئۈستىگە قويغان ئۈستىنىڭ قېنىق مايسا رەڭگىگە بوي بەرمەي
تۇرغان قارا قېشى، يىگىرمە نەچچە تال ئۆرۈلۈپ، بېلىگە چۈشۈپ
تۇرغان قارا چاچلىرى، تېرىسىگە سىغماي تۇرغان چىڭ بىلەكلىرى،
زادى تۇرغان - پۈتكىنىنىڭ ھەممىسى كۆرگەن كىشىنىڭ ئىچىنى
ئادىغاندەك بىلىنەتتى. بىراق، ئۇنىڭ ئارتۇقچە تارتىنچاقلىقى،

گەپ سورىسا دەرھال ئەرگىن جاۋاب بەرمەسلىكى تۇرسۇننى خېلىدىن بېرى قەيەناتتى. قانداقلا بولمىسۇن تۇرسۇن ئۇنىڭ ئوتدا ياناتتى. خەلق ئىچىدە زەينەپ توغرىلۇق "پاكىز بالا"، "يۈزى تۆۋەن"، "ئىشچان قىز" دېگەنگە ئوخشاش گەپلەرنى ئاڭلىغىنىدا يۈرەككە سىغدۇرۇپ بولمايدىغاندەك بىز شېرىن تۇيغۇ بىلەن ھايانلىناتتى. مانا شۇ يېقىملىق، ئوماق قىز نومۇسچان كۈلۈمسىرەش بىلەن ئۇنىڭ ئالدىدا تۇرۇپتۇ. تۇرسۇننىڭ كۆزى بىردىن قىز سۇغرىپ بولاي دېگەن بۇغدايلىققا بۇرۇلدى.

— باتۇر قىز جۇمۇڭ سىز. سىزنى ھېچكىم قىز دېمەيدۇ، — دېدى زوقلىنىپ تۇرسۇن، بىراق قىزنىڭ ئۈنچىقماي، ئوڭايىسىزلىنىپ قالغىنىنى كۆرۈپ، سۆزىنى يۆتكىدى، — سۇغرىپ بولدىڭىزما؟ — ھەئە!

— ئۆيگە قايتقىنىڭىزمۇ؟ بىللە كېتەيلى، بولمىسا. ئۇلار كېتىۋاتقاندا ئالدىلىرىدىن بىر جۈپ تورغاي "پۇر" قىلىپ ئوچۇق ئاسمانغا كۆتۈرۈلدى. قىز بىلەن يىگىتنىڭ كۆزى بىرھازاغىچە ئۇلاردىن ئۈزۈلمەي قالدى، تورغايلىرى كۆزدىن يوقالغاندا تۇرسۇن:

— قاراڭ ئىككىسىنىڭ پەيزىنى، — دەپ كۈلۈپ قويدى. زەينەپ "شۇنى دەڭا" دېمەكچى ئىدى، بىراق شۇ زامانلا تۇرسۇننىڭ گېپىنىڭ تېگىدە گەپ بارلىقىنى سېزىپ قالدى. دە، ئۈنچىقىمدى. ئەمما يۈرىكىدە كۈلدى. قىزدىن بىرەر ئېغىز سۆزنىڭ چىقىشىنى تاقەتسىزلىك بىلەن كۈتكەن تۇرسۇن:

— زادى، بىزنىڭلا پەيزىمىز يوققۇ، دەيمەن، — دېدى زەينەپنىڭ بىلىكىگە نوقۇپ.

زەينەپ ئۆزىنى تۇرسۇندىن بىر ئاز تارتىۋېلىپ؛

— قانداقچە؟ — دەۋەتتى.

— بزمۇ مۇشۇلارغا ئوخشاش بىر جۇپقۇ. بىراق، بىز يامان

تارتىنىدەكەنمىز.

زەينەپ ئۇنىڭ سۆزىنىڭ مەنىسىگە چۈشەندى. بۇ گەپنى

ئاڭلاش ئۇنىڭغا ياقتى، ئەمما جاۋاب بېرىشكە پېتىنالمىيتتى.

قىزدىن كۆڭلى قانغۇدەك بىرەر ئېغىز سۆز ئالالمىغان تۇرسۇن

گەپنى باشقا ياقىتىن باشلىدى؛

— ساۋۇتۇمنىڭ مەشرىپىدە تازا سىلكىۋەتتىڭىزە، مېنى.

تۇرسۇن بۇ سۆز بىلەن زەينەپنىڭ يادىغا ئۇنتۇلمايدىغان

سېغىنىشلىق بىر خاتىرىنى سېلىپ قويدى.

بۇنىڭدىن بەش ئاي ئىلگىرى يېزا باشلىقى ساۋۇتۇمنىڭ ئۆيىدە

مەشرەپ بولغان ئىدى. مەشرەپكە تولاراق ياش قىز، چوكانلار،

يىگىتلەر يىغىلدى. ساتارچى سىيىت بوۋاي شۇنداق قىزىپ كەتتىكى

قورساقتا بار نەغمىسىنىڭ جىمىسىنى دېگۈدەك تۆكتى. قىزىقچىلىقتا

ياشلار تۇرماق، قېرى بوۋاي، مومايلارنىڭ ھەممىسىلا ئۇسۇلغا

چۈشۈپ كەتتى.

بىر چاغدا نەغمە توختاپ پۇتا ئويۇنى باشلاندى.

زەينەپ مورنىڭ يېنىدا ئولتۇرغانىدى. مورا ئۈستىدىكى

چىراغنىڭ نۇرى ئۇ ئولتۇرغان يەرگە چۈشەيتتى. زەينەپ پۈتۈن

زوقى بىلەن پۇتا ئويۇنغا چۈشكەنلەرگە بۇرۇلۇپ قاراپ تۇرغان

چاغدا، كىمدۇ بىرسى ئۇنىڭ چېچىنى ئويىنىغاندەك قىلدى.

زەينەپ ئۇنى "كىچىك بالىسىكىن" دەپ جەينىكى بىلەن سىلكىۋەتتى.

— ۋاھ ئۇقماپتىمەن، — دېگەن بىرسىنىڭ رەنجىش ئارىلاش

ئاۋازى ئاڭلاندى. زەينەپ كەينىگە بۇرۇلۇپ قاراپ خىجىللىقتا قالدى ۋە يۈرىكى دۈپۈلدەپ كەتتى. ئۇنىڭ چېچىنى ئويىنغان كىچىك بالا ئەمەس، تۇرسۇن ئىكەن. ئەنە شۇ چاغدا زەينەپ ئۆز قىلىقىغا بەك ئۆكۈنۈپ كەتتى.

تۇرسۇن بىلەن زەينەپ ئىككى مەھەللىك بولسىمۇ، لېكىن بىر يەردە دېگۈدەكلا ئۆسۈپ چوڭ بولغان. زەينەپنىڭ دادىسى بىلەن تۇرسۇننىڭ دادىسى ئارىسىدا بىر ئاز تۇغقانچىلىقمۇ بار. بۇ ئىككى ئائىلىنىڭ ئوتتۇرىسىدا بېرىش - كېلىشمۇ خېلى قويۇق بولىدىغان، ئۇنىڭ ئۈستىگە زەينەپ بىلەن تۇرسۇن بىر مەكتەپتە ئوقۇدى. بۇ كونا ھۆكۈمەتنىڭ ۋاقتى ئىدى. تۇرسۇن بىلەن زەينەپلەر بۇ مەكتەپتە 4 يىلغىچە ئوقۇپ ئاران دېگەندە 3 - سىنىپنىڭ ئوقۇشىنى تۈگىتەلگەن. بۇنداق بولۇشى ئۇلارنىڭ ئەقىلسىزلىقىدىن ئەمەس، بەلكى مەكتەپتىكى ئوقۇتۇش ئەھۋالى ناچار ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇلار ئائىلىنىڭ ئىش - ئەمگىكىگە قارىشاتتى، قولى قىسقا ئائىلىنىڭ بالىلىرى ئۈچۈن ئىزچىل ئوقۇشمۇ قىيىن ئىدى. ئەنە شۇنداق سەۋەبلەر بىلەن ئۇلارنىڭ ئوقۇشى ئانچە ئىلگىرى باسمىغان. زەينەپ 14 ياشقا كىرگەندە ئانىسى ئۇنىڭ تالا - تۈزگە چىقىشىنى توسۇپ قويدى، شۇ چاغلاردا 50 ياشلاردىكى مامۇت ھاجى دېگەن باي قىزغا ئەلچى كىرگۈزگەندە، ئاتا - ئانا بەك تەڭلىكتە قالدى. دەسلەپتە "بالىمىز كىچىك، ھاجىمىغا ئەرزىگۈدەك ئەمەس" دېگەن گەپلەر بىلەن ئەلچىلەرنى قايتۇرۇۋەتتى. لېكىن ئەتىسى ھاجى ئەلچىلەرنى يەنە ئەۋەتتى. قۇتۇلۇشنىڭ ئىلاجىنى تاپالمىغان ئاتا - ئانا بوشاپ قالدى: "مەسلىھەت قىلايلى" دېدى. بولۇپمۇ قىزنىڭ ئانىسى "بەرسەك بېرەيلى دادىسى،

بارنىڭ مايىقى، يوقنىڭ تايىقى“ دەپ ئېرىنى كۆندۈرۈشكە باشلىدى. بىراق بۇ مەسلەھەت ئېرى قۇناخۇننىڭ زادى پەسەتكە سىغىدى. ئۇ بەك قىيىنالىدى. ئۇ ھاجىمنىڭ دۇنيا ۋە يۇرت ئىچىدىكى ئىناۋىتىدىن پايدىلىنىپ، نېمە قىلسا قىلالايدىغانلىقىنى چۈشىنەتتى. تازا باش قېتىپ تۇرغاندا كونا ھۆكۈمەت ئاغدۇرۇلۇپ، يېڭى ھۆكۈمەت قۇرۇلدى. شۇندىن كېيىن ئۆزىنىڭ بۇرۇنقى زورلۇق - زومىگەرلىكلىرىنى ئەسلەپ دەككە - دۈككەگە چۈشكەن ھاجىمنىڭ ئەلچىلىرىمۇ جىمىقىپ كەتتى. بۇ ئىشقا قۇناخۇن بەك خۇشال بولدى.

يېڭى ھۆكۈمەت دەۋرىدە قۇرۇلغان يېڭى مەكتەپتە تۇرسۇن بىلەن زەينەپ يەنە ئوقۇدى، بىر يىل ئوقۇپ 4 - سىنىپنى تۈگەتتى. يېزىدا بۇنىڭدىن چوڭ سىنىپ يوق ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە تۇرسۇننىڭ ئانىسى ئۆلۈپ كېتىپ، دادىسى بىر ئاز ئاغرىقچان بولۇپ قېلىپ، ئوقۇشقا پۇرسەت تاپالمىدى. زەينەپنى بولسا ئانىسى رابىخان ئوقۇتۇشقا رازى بولمىدى، ئۇ “قىزىم چوڭ بولۇپ قالدى، ئەمدى ئۇنىڭ بېشىنى بىر يەرگە باغلاي” دېگەن ئويىدا ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۆيىدە ئۇششاق بالىلار كۆپ بولۇپ، ئانىسىغا ھەم ئاتىسىنىڭ ئېتىز - ئېرىق ئىشلىرىغا قارىشىدىغان زەينەپتىن بۆلەك كىشى يوق ئىدى.

زەينەپ بىلەن تۇرسۇن ئۆي ۋە ئېتىز - ئېرىق ئىشلىرىدىن تاشقىرى بوش ۋاقىتلىرىدا مەكتەپ يېنىدىكى ھەۋەسكارلار گۇرۇپپىسىغا قاتنىشاتتى. تۇرسۇن راۋاب چالاتتى، زەينەپ ئۇسۇل ئوينايىتى. زەينەپنىڭ ئۇسۇلى كىشىلەرگە بەك ياقتى، بولۇپمۇ مەكتەپ يېنىدىكى بۇ ھەۋەسكارلار گۇرۇپپىسىغا ياردەملىشىدىغان

ئوقۇتقۇچى شاۋۋدۇن ئەپەندىگە زەينەپنىڭ ئۇسسۇلى بەك يېقىپ كەتكەنلىكتىنمۇ، يا بولمىسا باشقا بىر مەقسەت بىلەنمۇ، پات-پاتلا ئۇنىڭ مۇرىسىنى قېقىپ "قالتىس تالانتلىق قىز جۈمۈ، بۇا" دەپ ئەركىلىتىپ كېتەتتى.

كېيىنكى ۋاقىتلاردا زەينەپ بىلەن تۇرسۇن پەقەت گۇرۇپپىدىلا بىر يەردە بولۇپ قالاتتى. زەينەپكە تۇرسۇننىڭ چالغان راۋابى بەك ياقاتتى، زەينەپ ئۇسسۇل ئوينىغاندا، تۇرسۇن ئۇنىڭغا شۇنداق بېرىلىپ قارايتتىكى، ھەتتا بەزىدە راۋاب چېلىۋاتقىنىنىمۇ ئۇنتۇپ قالاتتى. مەيلى قايسى ۋاقىتتا بولمىسۇن، ئۇلار بىر-بىرىگە ناھايىتى كۆپ قارىشاتتى. تولاراق يەر ئاستىدىن قارىشاتتى. گەپنىڭ راستىنى ئېيتقاندا ئىككىسى بىر-بىرىگە ئىچ تارتىشىپ قالغانىدى، لېكىن بۇ توغرىلۇق ئوچۇق گەپ قىلىشقا تارتىناتتى. بولۇپمۇ زەينەپ بۇنداق پاراڭلارنى باشلا-باشلىماي قىزىرىپ، يەرگە قارىۋالاتتى. يا بولمىسا نېرى كېتەتتى. نېرى بارغاندىمۇ يەنە تۇرسۇنغا يەر ئاستىدىن قاراپ مەنىلىك كۈلۈمسىرەپ قوياتتى، لېكىن ئۇلار ئەتىدىن كەچكىچە بىر-بىرىنىڭ كەينىدىن سوڭۇلداپ يۈرىدىغانلاردىن ئەمەس، پەقەت ئىشتىن كېيىنلا گۇرۇپپا خىزمىتىگە ئارىلىشاتتى، شۇنىڭدەك ئۆز ھەۋەسلىرىنى گۇرۇپپا خىزمىتىگىمۇ پۇتلاشتۇرمايتتى.

شاۋۋتۇملارنىڭ ئۆيىدە مەشرەپ بولىدىغانلىقىنى بىر كۈن بۇرۇن بىلگەن تۇرسۇن ئوتۇندىن چاپسانلا قايتتى. يېشىل مەخمەل تاشلىق ئۆرە تۇمىقىنى كىيىپ، كۆك سەتىن پەشمىتنىڭ ئۈستىگە زىغىر رەڭ پوتىسىنى باغلىدى، ئۆتۈكنى قارا گۈلدەپ ھەۋەس بىلەن مەشرەپكە كەلدى. بۈگۈنكى مەشرەپتە قانداقلا بولمىسۇن، زەينەپكە بىر گەپ

قىلىمەن دېگەن نىيەتتە ئىدى. شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ ساز تۈگۈشى بىلەن زەينەپنىڭ يېنىغا ئۆتۈۋالدى.

زەينەپ تۇرسۇننى ئوقۇشماي سىلكىپ قويغىنىغا شۇنداق ئۆكۈندىكى، سىلكىگەن جەينىكى تەگكەن تۇرسۇننىڭ بىلىكىنى تۇتۇپ سىلاپ سىپىغىلى تاسلا قالدى ۋە ئاخىرى نېمە دەپىشىنى بىلمەي:

— ۋىيەي، سىزمىدىڭىز، كىچىك بالىلارمىكىن دەپ قاپتىمەن، — دەپدى ئەيبىكارلارچە.

— كىچىك بالىدەكمۇ كۆرمىدىڭىزدە.

تۇرسۇن زەينەپنىڭ ئوقۇشماي سىلكىگەنلىكىنى بىلگەنىدى بىراق شۇنداق دېگىسى كەلدى.

زەينەپ بەك قىينالدى.

— ئەزىرايى خۇدا، — دەپدى ئۇ يالۋۇرغاندەك، — سىز

ئىكەنلىكىڭىزنى ئوقماپتىمەن. ئوقۇپ تۇرۇپ سىلكىگەن بولسام قولۇم قۇرۇپ كەتسۇن.

دەل شۇ چاغدا زەينەپنىڭ ئالدىغا كەلگەن بىرسى ئۇنىڭغا پوتا

تۇتتى. زەينەپ بۇرۇلۇپ ئالدىدا ئېگىلىپ تۇرغان شاۋۇدۇن

ئەپەندىنى كۆرۈپ، بىردىن ئوڭايسىزلىنىپ قالدى ۋە دەككە — دۈككىدە

ئورنىدىن تۇردى. رەسمىي قائىدە بويىچە ئۇلار بىر — ئىككى

پىرقىرىدى، ئاندىن شاۋۇدۇن ئەپەندى قانداقتۇر بىر بېيىت ئوقۇپ

پوتىنى زەينەپكە تۇتتى، زەينەپ پوتىنى ئالدى، بېيىتنى ئوقالمىدى.

ئەمدى پوتىنى بىرسىگە تۇتۇش لازىم ئىدى. ئەمما زەينەپ

كىمگە تۇتۇشنى بىلەلمەي بىرھازا ئۆپچۆرىسىگە قاراپ تۇرۇپ

قالدى. كۆڭلى "تۇرسۇنغا تۇت" دەيدۇ، بىراق پۈتۈنلەي ئۇنىڭغا

قادىلىپ تۇرغان شۇنچە كۆزلەر ئالدىدا ئۇنىڭ نازۇك پىكرى ئۆزىگە يول تېپىشقا قىيىنلاشتى. ئۇنى "باشقىلار گۇماندا بولۇپ قالارمۇ" دېگەن ئوي ھودۇقتۇراتتى. ئاخىرى "نېمە بولسا بولمامدۇ" دېدى. دە، پوتنى تۇرسۇنغا تۇتتى. ئەمما بېيىت ئېيتىشقا پېتىنالمىدى. ئۇنىڭغا كىشىلەر ئۇنامدىغان، "بېيىتى بولمىسا بولمايدۇ، بېيىت ئېيتىپ بەرمىسە ئالمىغىن، تۇرسۇن" دەپ ۋارقىراشتى. بۇ تۇرقدا زەينەپنىڭ ئاغزىغا بېيىت كېلىدىغاندەك ئەمەس. ئۇنىڭ بېشى قېتىپلا قالدى. يۈز - كۆزلىرى ئاناردەك قىزىرىپ كەتتى. ئەمما بېيىت ئېيتماي بولمىدى. "قايسى بېيىتنى ئېيتسام بولا" دەپ ئويلىدى، ئاخىرى "ئاداشقانغا ياماشقان" دېگەندەك ئاغزىغا: "ئۇياقمۇ ئېقىن، بۇياقمۇ ئېقىن..." دېگەن بېيىت كىرىپ قالسا بولمامدۇ، ئۆزى بۇ بېيىتنى تازا ئويلاپ تۇرۇپ تاپمىغاچقىمۇ، ئاخىرنى ئېيتىشقا پېتىنالمىدى، خەلقلەر كۈلۈشۈپ كەتتى: ...

— ئاخىرنى، ئاخىرنى!...— دەپ ۋارقىراشتى. لېكىن خىجىللىق-تىن بېشىنى يەردىن ئالالمىغان زەينەپ ئۆزىنى تېرىككەنگە سالىدى. دە بېرىپ جايىدا ئولتۇرۇۋالدى.

ئارىدا پوتا بىرقانچىلارغا ئالماشتى. كېيىن كىمدۇ بىرسى يەنە تۇرسۇنغا تۇتتى. تۇرسۇن پوتنى ئېلىپلا زەينەپنىڭ ئالدىغا كەلدى. زەينەپ ئۇنىڭ بېيىت ئېيتىدىغانلىقىنى سېزىپ تۇراتتى. بىراق، قاملاشمىغان بىر بېيىتنى ئېيتىپ قويۇپ، مېنى يەنە ئىزاغا ئۆلتۈرمە-گىدى، دەپ ئەنسىرەيتتى، دېگەندەكلا ئۇمۇ تازا ئوخشاتتى: "پاكا، پاكا ئالىملارنى بويلاشقا ئەپلىك، ئىككىمىز تازا تەڭتۇش، ئويناشقا ئەپلىك."

ئولتۇرغانلار تازا كۈلۈشتى. زەينەپ ئىزا تارتقىنىدىن تالاغا

قېچىپ چىقىپ كەتمەكچى بولۇۋىدى، يېنىدىكى ئاياللار ئۇنى ئولتۇرغان يېرىدە مەككەملا تۇتۇۋالدى. ئەمما زەينەپ پوتىنى ئالغىلى ئۇنىمىدى. شۇ ئوتتۇرىدا رەڭگى بىر قىسىملا بولۇپ كەتكەن شاۋۋدۇن ئەپەندى — زەينەپنىڭ خىجىللىقتا قالغىنىغا ئىچى ئاغرىدىمۇ ياكى بۇ ئىشلار ئۆزىگە ھار كەلدىمۇ تۇرسۇنغا كايىدى:

— بولدى تۇرسۇن، تېتىقسىزلىق قىلما! ئۇنىمىغاندىن كېيىن نېمە قىلسەن، خەقنى ئىزا تارتقۇزۇپ!

ئۇنىڭ سۆزىگە بىرقانچىسى قوشۇلغان بولدى، قىزىق كۈلكە بېسىقپ قالدى، تۇرسۇن قىزىرىپ كەتتى. ئۇنىڭ خىجىللىق تۈس ئالغان مۇلايىم كۆزىگە زەينەپ يەر ئاستىدىن ئەيىبكارلارچە كۈلۈمسىرەپ قاراپ قويدى.

مەشرەپتىن قايتقاندا تۇرسۇن زەينەپنى يانداپ مېڭىپ ئۇنىڭغا:

— تازا ئاچچىقىڭىز كەلدى ھە؟ — دەپ پىچىرلىدى.

يۈرىكىنىڭ دۈپۈلدىشى تېخىچە بېسىلمىغان زەينەپ ئۇنى

مۇلايىملىق بىلەن جىملەپ قويدى:

— خەقنىڭ ئالدىدا داۋراڭ قىلمىسىڭىزمۇ بولار ئىدى.

بۇ گەپتە گەپ بار ئىدى.

ئەنە شۇ مەشرەپ كېچىسى بولۇپ ئۆتكەن سېغىنىشلىق خاتىرە،

يول بويى ئۇلارنىڭ كۆز ئالدىغا كەلدى.

شۇ چاغدا زەينەپ ئىختىيارسىز ئېچىلىپراق سۆزلەشكە باشلىدى:

— سىز ئىكەنلىكىڭىزنى ئۇقماي سىلكىگىنىمنى بىلىپ تۇرۇپ،

يەنە شۇنى كوچۇلاۋېرىسىزغۇ.

— بىلىشىغۇ بىلىمەن، مانجا ھار كەلدى. ئەمما ھېلىقى

بېيىتنى ئېيتقىنىڭىزدىن كېيىن...

— بولدىلا ئەمدى، ئۇنىمۇ قوزغامدىكىنە.
 — شۇنىڭ ئاخىرىنى مۇشۇ ھېچكىم يوق يەردە ئېيتىۋەتمەمسىز،
 زەينەپ كۈلۈمسىرەپ:

— ۋىيىش، — دەپ كىچىك بالىلارچە كالىپۇكىنى پۇرۇشتۇرۇپ
 قويدى.

ئۇلار مەلىگە يېقىن قالغاندا چوڭ يول بىلەن ماڭماي، پاكى-پاكى
 قويۇق سۆگەتلەر ئارىسىدىكى كىچىك يولدا ماڭدى. تازا باراقسانلىق
 يەرگە كەلگەندە تۇرسۇن ئۆپچۆرسىگە ھودۇقۇش بىلەن بىر
 قۇر قاراپ چىقتى-دە، كېيىن ئۆزىنىڭ ئىختىيارىنى ئىلگىگە ئالغان
 قىزغىن بىر ئۈمىتۈلۈشنىڭ قايتۇرۇپ بولماس تۈرتكىسى بىلەن
 ئالمان-تالمان زەينەپنىڭ بويىغا قولىنى ئۇزاتتى. تۇرسۇننىڭ
 پەيلىنى سەزگەن زەينەپ ئۆزىنى قاچۇرۇشقا تىرىشىپ كۆردى، ئەمما
 ئۈلگۈرەلمىدى. ئۇنىڭ بويىغا قولىنى سېلىۋاتقان تۇرسۇن ھەدەپ
 ئۇنىڭ توغاچتەك قىزىرىپ كەتكەن مەڭزىگە ئۈمىتۈلۈپ بويىنى
 سوزاتتى، ئەمما زەينەپ بېشىنى تۆۋەن قىلىۋېلىپ، ئۇنىڭ خاھىشىغا
 بوي ئەگمەسكە تىرىشاتتى.

— ئانداق قىلماڭ، سەت، بىرسى كۆرۈپ قالدۇ.
 بۇ سۆزلەر ئۇنىڭ يۈرىكىنى تىترىتىپ چىقاتتى. لېكىن تۇرسۇن
 ھامان ئۆز ھەرىكىتىنى داۋام قىلدۇراتتى. ئاخىرى بويۇنلىرىنى
 قايرىپ تۇرۇپ ئۆز لېۋىنى قىزىنىڭ ئوماق مەڭزىگە يېقىن ئەپكەلدى،
 قىز شۇ چاغدا بىر سىلكىنىدى، تۇرسۇن ئالدىراشلىقتا ئۇنىڭ يۈز-
 كۆزىنىڭ نەگىدۇ بىر يېرىگە ئۆزىنىڭ لېۋىنى تەگكۈزۈپ ئالالدى.
 راستىنى ئېيتقاندا قىزنىڭ مەڭزىگە ياكى لېۋىگە ئەمەس، پەقەت
 قولىغا...

تۇرسۇن ئەمدى ئۇنى قويۇپ بەردى، قاتتىق يۇلقۇنۇپ يىگىتتىن ئاچرىغان قىزنىڭ لەۋلىرى تىترەپ تۇراتتى، ئۇنىڭ يەر ئاستىدىن قاراشلىرىدا تۇرسۇنغا قارىتا رەنجىشمۇ، ياكى مۇلايىم بىر جىلۋىمۇ، ئەيتاۋۇر ئىككى ئوتتۇرىدىكى بىر مەنە پىلدىرلاپ تۇراتتى، ئۇ ئۆزىدىكى ھاياجانى باسالماي:

— ساراڭ!... — دەۋەتتى ۋە كېيىن بۇ سۆز تۇرسۇنغا ھار كەلمسۇن دېگەن ئويغا كېلىپ، ئۇنىڭغا كۆز قىرىنى يۈگۈرۈتۈپ، ئوماققىغا كۈلۈمسىرەپ قويدى — دە، ئۆزىنى چوڭ يولغا ئالدى. تۇرسۇن ئەتراپقا ئەنسىرەش بىلەن بىر قارىۋالدى — دە، يەنە زەينەپكە يانداپ ماڭدى. كوچىنىڭ ئاغزىدا ئويناپ يۈرگەن ئۇششاق بالىلارنى كۆرۈپ، ئويۇننىڭ مەشەدە تۈگەيدىغانلىقىنى سەزدى ۋە ئالدىراپ:

— خاپا بولدىڭىزما؟ — دەپ سورىدى زەينەپتىن.

زەينەپ گەپ قىلمىدى، ئۇ بېشىنى تۆۋەن سېلىپ كېتىپ باراتتى. ئارىلاپ ئۇنى كۈلكە قىستاتتى. بۇ تۇرسۇنغا ئارام بېرەتتى. بىر ئاز جىم مېڭىپ، مەھەللىنىڭ زەينەپلەرنىڭ كوچىسىغا ئەگىلىدىغان دوقمۇشقا يېقىن قالغاندا ئۆزىگە سەۋر بېرەلمىگەن تۇرسۇن:

— زەينەپ! — دەپ ئۇلۇغ — كىچىك تىنىپ. قىز ئۇنىڭغا مۇلايىم كۆزلىرىنى "نېمە" دېگەندەك تىكىپ تۇرغان ئىدى.

— ئەلچى كىرگۈزمەن، — دەپ ئۇ قىزغا، يۈرىكىنى دولقۇن — لاندۇرۇپ تۇرغان نازۇك بىر تۇيغۇ بىلەن. شۇ چاغدا زەينەپمۇ:

— بېمانچە ئالدىراش؟ — دەۋەتكىنىنى سەزمەي قالدى.

“مۇئەللىملەر بىلىدۇ”

ئەلچىلەرنىڭ سۆزى زەينەپنىڭ دادىسى قۇناخۇنغا پۈتۈنلەي ياقىتى. ئۇ، شۇ زامانلا ماقۇل جاۋابىنى بېرىۋېتىشكە تەييار تۇراتتى. بىراق خوتۇنى رابىخان گەپنىڭ ئالدىنى ئېلىپ. — مەسلەھەت قىلايلى، — دەۋەتتى.

— مەسلەھەت قىلغۇدەك نېمىسى بار بۇنىڭ؟ تەڭتۇشكەن، تازا لايىقى. ماقۇل دېسەڭلەر، ھازىر ئېتىز — ئېرىق ئىشلىرىمۇ بېسىقاي دەپ قالدى. مۇشۇ كۈزدىن قالدۇرمايلا تويىنى قىلىۋەتسەك دەيمىز. بىراق، خوتۇنىدىن قورقىدىغان قۇناخۇن شۇكلا ئولتۇرۇپ قالدى. ئارىلاپ خوتۇنغا كۆز سالغاندا، رابىخان ئۇنىڭغا “مېنىڭ دېگىنىمنى دە” دېگەندەك شەرەتلەر بىلەن ئاللىپ قوياتتى. ئەلچىلەر چىقىپ كەتكەندىن كېيىن، رابىخان ئېرىگە ساۋاق بېرىشكە باشلىدى:

— قىز چوڭ قىلىپ قاتارغا قوشاي دەپ تۇرغىنىمىز مۇشۇ. ئەتە — ئۆگۈن دەرد بالاسى بولسا يەنە بىزگە كېلىدۇ. ئۆزىنى ئوڭشاپ باقالمايۋاتقان بىر يالاڭ تۈشكە شۇنچە ئەتىۋارلاپ ئۆستۈرگەن گۆھەردەك بالىنى قوشۇشقا كىمىنىڭ كۆزى قىيىدۇ. — ئۇنداق دېمىگەن خوتۇن، — دېدى قۇناخۇن ياۋاشلىق بىلەن ئۇنىڭ سۆزىنى بۆلۈپ، — ھەركىمنىڭ بالىسى ئۆزىگە گۆھەر. — ۋاي خۇدايىمەي، گۆھەردە گۆھەر بار. ھېلى بىر تۇرسۇن — كەن، ئۇنداق ئونغا قىيامىمەن قىزىمنى، قىزنىڭ ھالىغا ئانا يېتىدۇ.

ئەتە - ئۆگۈن، ھەسرەتتى كەلسە، ماڭا كېلىدۇ. ئۇ ۋاقىتتا سىلى
چەتكە چىقىۋالدىلا، زادى تۇرسۇننىڭ زەينەپكە ئەر بولغۇچىلىكى
يوقلۇقىنى كىچىك بىلىدۇ.

قۇناخۇن بۇ تۇرقىدا خوتۇنىنى ئۆز گېپىگە كىرگۈزۈشكە كۆزى
يەتمەيتتى، شۇنداق بولسىمۇ ياۋاشلىق بىلەن خېلى گەپلەرنى قىلىپ
كۆردى. ئاخىرى خوتۇنى رەڭگىنى بۇزۇپ سەت تىللار بىلەن ئېرنى
كايىپ كەتتى.

— سەن دىۋانە، ئالدى - ئارقاڭنى ئويلىمايسەن "كېيىنكى
پۇشمان، ئۆزىگە دۈشمەن" دەپتىكەن. ھەممە ئىشنى ئوقۇپ تۇرۇپ
ئۆز پۇتغا ئۆزى كەكە چاپمەن دەيدا.

قۇناخۇن ھارسىنىپ ئۇلۇغ - كىچىك تىنىپ ئالدى - دە:
— ھە، سەن پۇشماننى بىلىسە، - دەپ زەردە بىلەن
غودۇڭشىدى.

رابخان ئېرنىڭ بۇ قانداقتۇر بىر مەنىلىك كايىشى ئالدىدا
ئازراق دىققەت بولۇپ تۇردى - دە، كېيىن ئۆزىنىڭ تۇرقىنى بىرئاز
تۈزەشتۈرۈپ، قىزىل يەكتىكىنى كىيىپ تالاغا چىقىپ كەتتى.

ئۇ، توپتوغرا مەكتەپكە باردى - دە، شاۋۇدۇن ئەپەندىنى
تاپتى. شاۋۇدۇن ئەپەندى سىنىپتىكى دەرسنىمۇ تۇختىتىپ، بىر
بۇلۇڭدا رابخان بىلەن مۇڭدەشپ كەتتى.

— سىز ئوقۇغان ئادەم ھەم قىزىمنىڭ ئاغزىغا ئىلىم سالغان، -
دېدى رابخان ئۇنىڭغا ئەلچىلەر ۋە ئېرىنىڭ ئۈستىدىن شىكايەت
قىلىپ بولۇپ، - قىزىم خاراب بولۇپ كەتمىسۇن. سىز دادىسىغا
كايىپ قويۇڭ، زەينەپنىڭمۇ قۇلقىنى بۇراپ...

شاۋۇدۇن ئەپەندى رابخاننىڭ نېمە مەقسىتى بارلىقىنى تولۇق

چۈشەندى- دە، ئۆز ئىچىدىن قانداقتۇر بىر خۇشاللىقتا چۆمدى.
ئۇ پېشانىسىنى سىلاپ بېرىپەس ئويغا پاتتى- دە، كۆزلىرىنى
چىچىقلىتىپ، رابىخانغا يول كۆرسىتىشكە باشلىدى.

— بولسۇ، مەن زەينەپكە ياخشى چۈشەنچە بېرىي. سىلى
ئەلچىلەرگە "قىزىمىز ئارتىست. ئۇنىڭ ئىشىنى مۇئەللىملەر بىلىدۇ"
دېسە. قالغان ئىشىنى ئۆزەم ئوڭشايەن.

رابىخان كەتكەندىن كېيىن، ئۇ تۇرغان يېرىدە بىرئاز ئەندىشە-
لىك خىيال بىلەن تېڭىرقاپ تۇرۇپ قالدى- دە، كېيىن قولىنى
سىلكىپ سىنىپقا كىرىپ كەتتى.

ئەلچىلەر مەكتەپكە بارغاندا شاۋۋدۇن ئەپەندى ئۇلارنىڭ
كېلىشىنى بىلگەندەك ئۆزىنى تەييارلاپ تۇراتتى: ئۇ مۇدىرنىڭ
ئۈستىلىدە ئولتۇرۇپ بىر يوغان كىتابقا تىكىلىپ ۋە ئارىلاپ-
ئارىلاپ كىتابتىن بېشىنى كۆتۈرۈپ، چوڭقۇر بىر پىكىرگە چۆككەن-
دەك بولاتتى.

تۇرسۇننىڭ ئەلچىلىرى كىرىپ، ئۇنىڭغا نېمە دېيىشىنى ئالدىنئالا
بىلگەن شاۋۋدۇن ئەپەندى گەپ داۋامىدا ئۆزىنى سۈرلۈك
قىلىپ كۆرسىتىشكە تىرىشتى ۋە كېيىن ئورنىدىن تۇردى- دە، بۆلۈم
ئىچىدە ئۇ ياقىتىن بۇ ياققا مېڭىپ يۈرۈپ:

— بۇ مەسىلە تىڭلار توغرا ئەمەس. ھازىرقى جەمئىيەتتە
ياشلارنىڭ تەرەققىياتىغا توسقۇن بولىدىغان ئىشلارنى قىلىشقا
بولمايدۇ. بىز خەققۇ ئۆتمۈشتە نادانلىقىمىزدىن ئىلگىرى باسالمايغان.
ئەمدى يېڭى جەمئىيەتتە ياشلىرىمىز ئوقۇپ ئۆسۈپ جەمئىيەتكە
خىزمەت قىلىش ئىمكانىيىتىگە ئېرىشسۇن، ئۇلارغا توسالغۇلۇق
قىلىق توغرا بولامدۇ. ئۇلار ياش، ھازىر ھېچنېمىنى بىلمەيدۇ. كۆرۈپ

تۇرسىلە. ئۇلار ئىككىسى يېزىدا ئارتىست. ئۇلارنىڭ ئوقۇشى لازىم. ئەگەر ھازىر تۇرمۇش قۇرىدىغان بولسا، ئىش تۈگىدى. ئۆي باقمەن، بالا باقمەن دەپ ئۆمرى ئۆتىدۇ. جەمئىيەتكە خىزمەت قىلالمايدۇ. ئۇلار بىر ئاز ۋاقىت خىزمەت قىلسۇن. ئىلاجى قىلىپ ئوقۇتلى، ئاندىن كېيىن چىرايلىق تويىنى قىلساق بولمامدۇ. ھەر ھالدا ئۇنىڭ سۆزىنىڭ مەزمۇنىنى ئەلچىلەر چۈشەندى. لېكىن شۇنداق بولسىمۇ:

— ئەپەندىم، ئارتىستلىكنى ئۆي-ئوچاقلىق بولغاندىن كېيىنمۇ قىلغىلى بولىدۇغۇ، — دېدى بىرسى.

شاۋۇدۇن ئەمدى سىلىق گەپ قىلىشنى خالىمىدى. — زادى بىز خەق، — دەپ گۆرگىرەشكە باشلىدى ئۇ، — ئۆزىمىزنىڭ نادان بولۇپ يۈرۈشىمىزنى ئاز دەپ، ياشلارنىمۇ ئۆسۈشكە يول قويمايمىز. ئەمدى كۆزۈڭلارنى ئېچىڭلار، ياشلار كېلىچەكنىڭ ئىگىسى.

ئەلچىلەر بوشىشپ قالدى. شاۋۇدۇن ئەپەندىنىڭ بۇ سۆزلىرىدە ئۇلار تېخى بىلىشكە ئۈلگۈرەلمىگەن قانداقتۇر بىر سىر باردەك تۇيۇلدى، ئېھتىمالم. ئاخىر "بىزغۇ سىياسەتنى ئوقمايمىز، مۇشۇ ئوقۇغانلار بىرنىچە بىلەر، كېيىن بىز بىر بالاغا قالمايلى" دېگەن ئەندىشە بىلەن:

— توغرا- توغرا. شۇنداق بولسۇن...، — دېدى - دە، كەينىچە چىقىپ كېتىشتى.

شاۋۇدۇن ئەپەندى شۇنىڭ بىلەن بىر ئاز يېنىكلەشكەندەك بولدى.

مۇشۇ تۇرقىدا "شاۋۇدۇن ئەپەندى نېمىشقا مۇنداق قىلىدىغاندۇ"

دېگەن ئوي قىممەتلىك ئوقۇغۇچىلارنىڭ كۆڭلىدە سوئال بولۇپ تۇغۇلغاندۇ، توغرا، بۇنىڭ سەۋەبىنى ئوقۇپ بىلىش كېرەك. بىرقانچە پۇشتىدىن باجگىر بولۇپ كەلگەن ئائىلىنىڭ بالىسى شاۋۇدۇن كىچىكىدىلا ھاكاۋۇر بالا ئىدى. نامدا 7- سىنىپنى تۈگەت- كەن، شاۋۇدۇننىڭ مەلۇماتى ھەقىقەتەن كاۋاك ئىدى. ئۇ مۇئەللىم بولغاندىن كېيىن مەكتەپتىكى مۇدىر ۋە مۇئەللىملەرنى ئۆزىگە تەڭ كۆرمەيتتى. سىنىپتا دەرسنى تولاراق ھېكايە ئېيتىش بىلەن ئۆتكۈ- زەتتى. ئۇ، ئۆزىنى ناھايىتى بىلەرمەن ئادەم قىلىپ كۆرسىتىش ئۈچۈن بوش گەپ قىلمايتتى. ئۇ قىلغان بەزىبىر مەدەنىي گەپلەرنى مۇدىر ۋە مۇئەللىملەر چۈشەنمەي، ئويلىنىپ قالاتتى. شۇنداقلا ئادەم بىلەن پاراڭلاشقاندا ئۇلارنىڭ مەجەزىنى ئۆلچەپ سۆزلەشنىمۇ بىلەتتى. بۇ يەردىكى مۇدىر ۋە مۇئەللىملەرنىڭ بىلىشىمۇ ئانچە يۇقىرى ئەمەس ئىدى. كۆپى دېگۈدەك مۇشۇ يېزا- سەھرادىن باشقا چوڭ شەھەر ۋە چوڭ مەكتەپ كۆرمىگەن، ئالدى 5- سىنىپ، كەينى 3- سىنىپ ئوقۇغانلار ئىدى. ئۇلارغا شاۋۇدۇن ئەپەندىنىڭ مۇئامىلىسى بەك ياقاتتى. ئاز كۈن ئۆتمەيلا شاۋۇدۇن ئەپەندى ئۇلارنى ئۆزىگە رام قىلىۋالدى ۋە بارا- بارا خەلق ئىچىدىمۇ "ئوقۇمۇشلۇق مۇئەللىم" دېگەن- ھۆرمەتكە ئېرىشتى.

مەكتەپكە كېلىپ دەسلاپىتىلا ئۇنى قىزىقتۇرغان نەرسە 4- سىنىپتا ئوقۇۋاتقان زەينەپ ئىدى. بويى يېتىپ قالغان بۇ چىرايلىق، ئوماق قىز، بىر كۆرۈش بىلەنلا شاۋۇدۇنغا يېقىپ قالدى.

يۈرەككە چۈشكەن بۇ ئوتتى قانداقتۇر بولمىسۇن بېسىش كېرەك ئىدى. بىراق، ئانىسىنىڭ ئۆيىدە يامانلاشلىق تۇرغان خوتۇنى بىلەن ئىككى ياشلىق ئوغلى بۇ نىيەتكە پۈتلىشىپ تۇراتتى. ئاخىرى ئۇنىمۇ

يولغا سېلىپ، زەينەپنى قولغا كىرگۈزۈشنىڭ كويىغا چۈشتى. ئۇ زەينەپكە بەك يېقىنچىلىق قىلىشقا باشلىدى، لېكىن ساددا زەينەپ ئۇنىڭ تېگىگە چۈشىنىپ يەتمەيتتى.

بىركۈنى ناماز شامدىن كېيىن شاۋۇدۇن ئەپەندى مەكتەپ ياتقىدا زەينەپ توغرىلۇق شېرىن خىيالغا چۆكۈپ تۇرغىنىدا ئىشكىنى ئېچىپ بىرسى كىرىپ كەلدى. شاۋۇدۇن شۇنداق قارىغۇدەك بولسا، زەينەپ ئىكەن. ئۇنىڭ قولىدا بىر تاۋاق بار ئىدى. شاۋۇدۇننىڭ يۈرىكى دۈپۈلدەپ كەتتى. زەينەپ مۇلايىم كۈلۈمسىرەپ:

— ئاپام مانتا ئېتىپتىكەن. يەپ باقاي دەپ كىرگۈزدى، — دېدى. — دە، تاماقنى ئۈستەل ئۈستىگە قويدى.

باياراقتا شاۋۇدۇن زەينەپلەرنىڭ ئۆيىگە كىرگەندە رابىخان خېمىر يۇغۇرۇۋېتىپتۇ، بىر ياقىتىن كىچىك بالسى يىغلاپ يېتىپتىكەن. رابىخان تۇڭدىن سۇ ئالماقچى بولغاندا سۇمۇ تۈگەپ قاپتۇ. شاۋۇدۇن شۇ يەردە بىر چاققانلىق قىلدى. — دە، دەررۇ سوغىنى ئېلىپ، كۆلدىن سۇ ئەكىرىپ بەردى. بۇنىڭغا بۆلەكچىلا خۇشال بولۇپ كەتكەن رابىخان، كېيىن قىزغا دەپ بەرگەندە، قىزى:

— ۋىيەي ئانا، مۇئەللىمنىمۇ ئىشقا سالامسەن؟ — دەپ ئانىسىدە. — نىمۇ جىملەپمۇ قويدى. تاماق پىشقاندا رابىخاننىڭ خىيالى يەنە شاۋۇدۇن ئەپەندىنى يوقلاپ قالدى. — دە، دەررۇ قىزىدىن مۇشۇ تاماقنى كىرگۈزگەن.

شاۋۇدۇن ئەپەندى ئويلاپ، زەينەپنىڭ تاماق ئەكىرىشىدىن ئاللىقانداق بىر مەنە ئىزدىدى. "تايىنلىق بۇ قىزنىڭ يۈرىكى ماڭا سوقۇپ قاپتۇ" دېدى ئىچىدە. كېيىن يەنە "ھېچكىم يوق، بىر

سۇيۇپ قويۇپ، سىناپ كۆرمەيدۇ” دېگەن يەرگە كەلگەندى، سىرتتىن بىر ئالاقىچى بىر پارچە خەتنى كۆتۈرۈپ كىرىپ كەلدى. شۇ ۋاقىتتا زەينەپ:

— قاچىنى ئەتە ئالارمەن، — دېدى. — دە، چىقىپ كەتتى. شاۋۋدۇن بىردىن بوششىپ كەتتى. ھازىر ئويلىغان مەقسىتىگە توسقۇن بولۇپ كۆرۈنگەن ئالاقىچىغا ئۆچمەنلىك بىلەن تىكىلدى، دەردىنى ئۇنىڭدىن ئالماقچى بولغاندەك كۈنۈپىرتىنى ئاچچىقى بىلەن ژىرتىپ ئاچتى. ئالاقىچى كەتكەندىن كېيىن تاماقنىمۇ يېمەي، چوڭقۇر خىيالغا پېتىپ كەتتى. ئۇ ئاخىرى “قانداقلا بولمىسۇن، زەينەپنى ئالىمەن، ئۇ ياق دېمەيدۇ، ئانىسىغۇ ئۇھ جان دەيدۇ” دېگەن يەرگە كەلدى. دە، بىر ھەپتىدىن كېيىن خوتۇننىڭ خېتىنى بېرىۋەتتى.

ئارىدىن بىرقانچە ۋاقىت ئۆتكەندىن كېيىن، ئۇنىڭ كۆڭلىنى ئەسكى قىلغان بىرىشى ئۆتتى. ئۇ بولسىمۇ ساۋۇتۇمنىڭ ئۆيىدىكى مەشرەپتە تۇرسۇن بىلەن زەينەپنىڭ غەزەپلىك ھالدا بېيىت ئېيتىپ شىشلىرى ئىدى. شۇندىن بىرى شاۋۋدۇن ئەپەندى چىۋىن يەۋال-ھاندەك بولدى. تۇرسۇن بىلەن زەينەپ ئىككىسىنىڭ بىر يەردە تۇرغىنىنى كۆرسە قۇيىقى چېچى تىك تۇرىدىغان، تۇرسۇنغا قارىتا ئۆچمەنلىك ئوتىدا ياندىغان بولۇپ قالدى.

بىراق، ئۇنىڭ ئۆز مەقسىتىنى ئىشقا ئاشۇرۇشىغا مۇمكىنچىلىك باردەك تۇراتتى. بولۇپمۇ رابىخان بىلەن بولغان يېقىنلىقى بۇ مەقسىتىگە چوڭ ئوڭايلىق تۇغدۇرىدىغاندەك تۇيۇلاتتى. تۇرسۇنلار ئەلچى كىرگۈزۈشتىن سەل بۇرۇن مەلىدىكى مەريەمخان دېگەن زوكۇندا جاۋۋالداق خوتۇن ئارقىلىق رابىخانغا ئۆز نىيىتىنى پۇرتىپ قويغاندا، رابىخان “ئەگەر قىزىم شاۋۋدۇن ئەپەندىگە

يارسا، قىز ئايلىنىش دېگەن مەنىدە بىر گەپ قىلىپ، شاۋۇدۇنى خاتىرجەم قىلغانىدى. ئەمدىلىكتە تۇرسۇن ئۇنىڭغا ئەلچى ئەۋەتىپتۇ. قىزمۇ ئۇنى ياخشى كۆرسە كېرەك.

شاۋۇدۇن ئەپەندى دىققەت بولۇپ قالدى. ئەمدى قانداق قىلىش كېرەك؟ رابىخاندا گەپ يوق، زەينەپنىڭ قۇلقىنى بۇراش كېرەك. بۇنىڭ ئۈچۈن ئۇنىڭغا ئۆزى نەسەت قىلماقچى بولدى. ئۇنىڭغا زەينەپنى سۆز بىلەن ئۆزىگە كۆندۈرۈش مۇمكىندەك تۇراتتى، بىراق ھازىرلا ئۆز مۇھەببىتى توغرىسىدا ئوچۇق گەپ قىلغىلى بولمايدۇ. ئەڭ ياخشىسى ئۇنى تۇرسۇندىن بەزدۈرۈش كېرەك؟ بۇ مەسلىھەت بۇزۇلغاندىن كېيىن ئۆز ئىشىنى چىرايلىق باشلاش مۇمكىن. ئەلچىلەرگە بولسا ھەيۋەتلىك گەپلەردىن بىر قانچىسىنى تەييارلاش كېرەك.

ئەلچىلەرگە نېمە دېيىش كېرەك؟ قىزنىڭ يېشى كىچىك دەپسە بولمىدى. قىزمۇ 17 ياشقا كىرىپ قالغان، تۇرسۇن بولسا 21 ياشتا. ئەڭ ياخشىسى بولار ياش، ئوقۇشى كېرەك. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئارتىست، تۇرمۇش قۇرسا ئارتىستلىكتىنمۇ قالدۇ، ئوقۇشمۇ تۈگەيدۇ دېيىش كېرەك. بىراق ئۇلارنىڭ ھازىر ئوقۇش شارائىتى يوقلۇقى مەلۇملۇق. تۇرمۇش قۇرۇپمۇ ئارتىستلىك قىلىش مۇمكىنمۇ دېسە، بۇمۇ ئاقىدىغان گەپ. بۇنى بۇ يەردىكى سەھراقلارغۇ ئانچە كوچە-لاپ كەتمەس، ئەمما رايوندىكىلەرنىڭ قۇلقىغا كىرىپ قالسا ئىش چاتاق. باشقا مۇئەللىملەردىنمۇ ئېھتىيات قىلىش كېرەك. ئەلچىلەرنى ئەپەندى - سەپەلەپ يولغا سالاي. بىرەر چاتاق چىققىچە ئىشىمنى ئوڭشاپ بولمىغۇ!

شاۋۇدۇن ئەپەندى ئەلچىلەر كېلىشتىن بۇرۇن ئەنە شۇ ئويلارنى

ئويلاپ، تەييارلىنىپ تۇرغاندى.

شاۋۇدۇن ئەپەندى 'سناپ' باقتى

ئانىسى ئەلچىلەرگە ياخشى جاۋاب بەرمىگەننى زەينەپمۇ سەزگە-
لىدى، ئۇ ئېغىر غەمگە پاتتى. شۇ كۈنلەردە ئۇنىڭ تۇرسۇن بىلەن
خالراق بىر جايدا ئۇچرىشىپ مۇڭداشقىسى كېلەتتى. نېمە ئۇچۇندۇ
ئۇچرىشالمىدى.

بىركۈنى ئۇ، ئۆيدە يالغۇز ئولتۇرۇپ چوڭقۇر خىيالغا چۆكۈپ
كەتكىنىدە كۆزلىرىدىن ئىختىيارسىز ئىككى تامچە ياش ئېقىپ چۈشتى.
دەل شۇ ۋاقىتتا ئانىسى كىرىپ قالدى. چېچەن خوتۇن قىزنىڭ
يىغلىغىنىنى سەزدى.

— نېمە دەرد كەپتۇ ساڭا، — دەپ دوق قىلدى قىزغا.

ئانىسىنىڭ پەيلى يامان ئىدى. قىزنىڭ گەپ قىلىشىنى كۈتمەيلا
ئۆزى كوتۇلداشقا باشلىدى:

— بىلىمەن سېنىڭ پەيلىڭنى. سېنى بېقىپ چوڭ قىلغان ئاتا-
ئاناڭ بىر ياقتا قېلىپ، ئۆز بىلگىنىڭنى قىلمەن دەيدىغان بولساڭ،
كۆرگۈلۈگۈڭ بار.

كۆز بولغاندىكىن كۆرىدىكەن، قۇلاق بولغاندىكىن ئاڭلايدىكەن،
زەينەپنىڭ تۇرسۇن بىلەن رالىشىپ قالغىنىنى ئۇ يەر- بۇ يەردىن ئاڭلى-
غان رابىخان قىزىدىن قاتتىق رەنجىدى. ئۆزلىرىچە رالىشىپ تېگىدىغان
سەت بىر ئىشنى بۇ يېزىدا بىرىنچى قېتىم باشلىغاندەك كۆرۈنگەن
قىزى ئۇنىڭ ئالدىدا يات، پەيلى بۇزۇق بىر ئاتىكاچىدەك كۆرۈندى.
بۇنى ئېرى قۇناخۇنغا ئېيتقاندا، ئۇ، ئۇلۇغ- كىچىك بىر تىنىدى-
دە، "ھازىر زامان شۇنداق ئىكەن، مەنچە بولغاندا، مەيلىدى"
دېيىشىگە، ئېرىگە بىر تاغار ئاھانەت قىلدى. شۇندىن كېيىن رابىخان

خالىي بىر ۋاق تېپىپ قىزنى راسا بىر باشلىماقچى بولۇۋىدى، بىراق ئۆزى يېقىندىلا ئاڭلىغان "ھازىر قانۇندا قىز بىلەن يىگىت ئىختىيار قىلسلا بولىدىكەن" دېگەن سۆزلەرنى ئەسلەپ، بوششىپمۇ قالغان. ئەمما ھازىر يەنە پۇغانى ئۆرلەپ، ئۆز گۆشىنى ئۆزى يېگۈدەك بولۇپ كېتىپتۇ.

زەينەپ ئانىسىدىن قورقاتتى. ئۇنىڭ ئۈستىگە تۇرسۇن بىلەن بولغان سىرنى ئانىسىنىڭ بىلىپ قالغىنىنى سېزىپ، گەپ ياندۇرالا-مدى. قانۇندا "ئەر بىلەن ئايالنىڭ ئىختىيارى" توغرىسىدىكى گەپنى زەينەپ ئانىسىدىن بۇرۇن ئۇققان، لېكىن "ئۇ قانۇن تېخى ھەممە يەردە يۈرگۈزۈلمەيدۇ، ئۆرپ-ئادەتكە ئېتىبار بېرىلىدۇ" دېگەن سۆزلەرنىمۇ ئاڭلىغان. ئۇنىڭ ئويى ھازىرچە بۇ ئىككى سۆزنىڭ ئىچىدىن ئۆز مۇھەببىتىگە يول ئاچقىدەك بىر پىكىرنى پەيدا قىلالمايتتى. شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇ، ئۆز دەردىنى ئىچىگە يۇتۇشقا مەجبۇر ئىدى.

رابىخان قىزنى بىر ھازاغچە تىللاپ:

— ماڭ جۇگۇ، — دېدى ھاردۇق يەتكەن كىشىدەك، — سېنى شاۋۇدۇن ئەپەندى قىچقىرىۋاتىدۇ. خاپىلىقتا ئۇنتۇپلا كېتىپتىمەنغۇ... ئاغزىغا ئىلىم سالغان بۇ مۇئەللىمدىن بەك چۆچۈيدىغان زەينەپ مەكتەپكە دەككە — دۈككە ئىچىدە باردى. دەرس ۋاقتى ئىدى. مەكتەپ ئىدارىسىدە پەقەت بىرلا شاۋۇدۇن ئەپەندى ئولتۇرۇپتۇ.

شاۋۇدۇن ئەپەندى ئۇنى بەك مۇلايىملىق بىلەن كۈتۈۋالدى، قىزنىڭ كۆزى ئۈستەلدىكى قېلىن-قېلىن كىتابلارغا چۈشكىنىنى كۆرۈپ، ئۇ ئۆز ئىچىدىن بىر ھۇزۇرلىنىپمۇ ئالدى.

شاۋۇدۇن گەۋدىسىنى سالماق بىلەن كۆتۈرۈپ، ئانىسى يالغان موزايدەك پارقىراپ كەتكەن چېچىنى ھەۋەس بىلەن سىياپ: — ئۇلتۇرۇڭ! — دەپ ئۈستەل ئالدىدىكى ئۆزى بۇرۇن قويۇپ قويغان ئورۇندۇقنى زەينەپكە كۆرسەتتى.

ئاندىن پاپىروسىتىن بىرنى تۇتاشتۇرۇپ چەكتى، دېرىزىدىن كۈنگە بىر قاراپ قويدى. دە، — سائەت ئىككى بولۇپ قاپتۇ، — دەپ قويدى.

زەينەپ تارتىنىپ يەرگە قاراپ ئولتۇردى. ئۇ "شاۋۇدۇن ئەپەندىم تۇرسۇن بىلەن بولغان ئىشىمىزنى بىلگەن بولۇشى كېرەك، بەلكىم شۇ توغرۇلۇق كايىمىدىكى" دېگەن ئويىدا ئىدى. راست دېگەندەك نېرى - بېرى گەپلەردىن كېيىن شاۋۇدۇن ئەپەندى يۇمشاقلىق بىلەن كايىشقا باشلىدى:

— سىز بەك ئالدىراپ كېتىپسىز ئۇكام. بۇنداق ئالدىراش ھازىرقى زاماننىڭ قىزلىرىغا ياراشمايدۇ. سىز ھازىر تۇرمۇش توغرۇلۇق ئەمەس، بەلكى ئۆسۈپ كادىر بولۇش، سەنئەتچى بولۇش توغرۇلۇق ئويلاڭ. سىز مېنىڭ ئوقۇغۇچىم ھەم سىڭلىمدەك. گەپنى ئوچۇقلا ئېيتىۋېتەي، تۇرمۇش توغرۇلۇق ئويلىغاندىمۇ كىمگە مۇھەببەت باغلىشىڭىزنى ياخشى ئويلىشىڭىز بولاتتى. توغرا، تۇرسۇنمۇ مېنىڭ ئوقۇغۇچىم، لېكىن ئۇنىڭ كېلەچىكىدىن چوڭ بىرنېمە كۈتكىلى بولمايدۇ. راستنى ئېيتقاندا، ئۇ قارا كۆتەكتەك بىرنەرسە. ئۇنىڭ بىلەن بولۇپ قالسىڭىز، ئاقۋەتتە چوڭ ھەسرەتتە قالسىز. مەن ھازىرنىڭ ئۆزىدىلا سىزنىڭ كېلەچەكتىكى ھەسرەتىڭىز توغرۇلۇق قايغۇرۇۋاتىمەن. مېنى، راست مۇئەللىمىم، ماڭا دۈشمەنلىك قىلمايدۇ دەپ ئويلىشىڭىز مېنىڭ گېپىمگە كىرىڭ.

بۇ سۆزلەرنى ئاڭلاش زەينەپكە بەك ئېغىر كەلدى. ئۇ قىزارغان پېتى بېشىنى يەردىن ئالمىدى. بىر ھېسابتا شاۋۇدۇن ئەپەندىنىڭ گەپلىرى توغرىدە كىمۇ سېزىلەتتى، بىراق تۇرسۇنى كەمسىتىش ئۇنىڭغا ياقىمىدى، ئۇنىڭ كۆڭلىدە تۇرسۇن ئۇقۇمۇشلۇق ئادەم بولمىسمۇ، بەك سۆيۈملۈك ۋە يېقىملىق ئىدى. ئۇ، بۇ تۇرقىدا مۇئەللىمنىڭ سۆزىنى "توغرا" ياكى "توغرا ئەمەس" دېيىشكە پېتىنالمىدى.

شاۋۇدۇن ئەپەندى بولسا ئورنىدىن تۇرۇپ، گەلەپنىڭ يانچۇق-لىرىغا قوللىرىنى سېلىپ ئۆي ئىچىدە ئۇ ياقىتىن بۇ ياققا مېڭىپ سۆزلەپ تۇراتتى.

—...سىزنىڭ ئەقلىڭىز بار. بۇنى مەن سېزىمەن. شۇنىڭ ئۈچۈن بۇ سۆزلىرىمنى چۈشىنىدۇ دەپ ئىشىنىپ ئېيتىۋاتىمەن. گەپنىڭ قىسقىسى ئالدىرىماڭ، ئەڭ ياخشىسى تۇرسۇن توغرىلۇق پىكىرىڭىزنى ئۆزگەرتىڭ. سىزگە مەن ياردەم قىلىمەن. ئۈرۈمچىلەرگە، ھەتتا بېيجىڭلەرگە ئەۋەتىمەن.

زەينەپ ھامان ئۈنچىقماي تۇراتتى. شاۋۇدۇن ئەپەندى بولسا ئۇنىڭدىن تاقەتسىزلىك بىلەن جاۋاب كۈتەتتى، ئاخىرى:

— سۆزلىرىم قانداق، توغرىمۇ؟ — دەپ زەينەپكە تىكىلدى.

زەينەپ قىسىلدى. ئاخىرى مۇشۇ تاپتىكى تەڭقىسلىقتىن قۇتۇلماي دېگەن ئوي بىلەنلا:

— توغرا، — دەپ قويدى.

بۇ سۆز شاۋۇدۇن ئەپەندىنى جانلاندىرغانىدى. ئۇ كۆرەڭلىك بىلەن مەيدىسىنى كۆتۈرۈپ، زەينەپكە يېقىن كېلىپ قالدۇ. مۇشۇنداق چىرايلىق، ئوماق قىزنى قولدىن چىقىرىش ئۇنىڭ ئۈچۈن

بەك ئېغىر ئىدى. ئۇ قىزنىڭ مۇلايمىلىق بىلەن خىيالغا چۆكۈپ ئولتۇرۇشىغا دەككە - دۈككە بىلەن سەپسالاتتى. كېيىن يەنە ئۇ ياق بۇ ياققا بىر ئىككى مېتىر ئېچىپ، ئىشكىنى ئېچىپ تالاغا بىر قۇر كۆز تاشلىدى - دە، يەنە قىزنىڭ قېشىدا توختىدى. قانداقتۇر بىر ئاچكۆزلۈك تۇيغۇسى ئۇنىڭ يۈرىكىنى ئوينىتاتتى. بۇ تۇيغۇ ئىچىدە، ئۆزىنىڭ ئۇرۇنۇشلىرىغا بۇ سەھرا ئىقلىمى بويىۋەندىغاندەك، ئەگەر ئىش چاتاققا ئايلانغىدەك بولسا، بىر ئىلاجى قىلىپ ئۆز ئەيىبىنى ياپالايدىغاندەك، بىر مۇجەمل ئىشەنچ بىلەن ئۆزىگە ماغدۇر يىققانداك بولدى ۋە تېخىچە بېشىنى يەردىن ئالماي، ئىچىدە دەلىنىپ ئارىلاپ - ئارىلاپ مۇئەللىمگە خىجالەت بىلەن كۆز قىرىنى تاشلاپ، نومۇسچان كۈلۈمسىرەش بىلەن ئولتۇرغان زەينەپنىڭ بويىغا قولىنى تاشلىدى. زەينەپ چۆچۈگەندەك بېشىنى كۆتۈردى. شاۋۇدۇن ھودۇقۇپ قالسىمۇ، چوڭ سۈپەتلىك بىلەن قىزنىڭ بويىنى قارىدى، قىز نېمە قىلىشنى بىلمەي، ھاڭ - تاڭ بولۇپ، مۇئەللىمنىڭ قولىدىن چىقىشقا تىرىشاتتى. ئاڭغۇچە مۇئەللىم ئۇنىڭ بويىنى ئۆزىگە يېقىن تارتىپ ئۆزىنىڭ تىترەپ تۇرغان لەۋلىرىنى قىزنىڭ مەڭزىگە تەگكۈزۈۋالدى. زەينەپنىڭ كۆزلىرى خىجىللىقتىنمۇ ياكى نەپرەتتىنمۇ، لېكىن ئۆزى چۈشىنىپ يەتمىگەن بىر ئاچچىق سېزىم ئوتىدا يانغاندەك بولۇپ كەتتى، مۇئەللىمنى سىلكىۋەتتى، ھەتتا ۋارقىرماقچى بولغانىدى، لېكىن نېمىشقىندۇ پېتىنالمىدى. ئۇنىڭ كۆزلىرىگە بىردىنلا ياش يۈگۈردى. بۇنى كۆرۈپ ئۆز ئىچىدىن ئېغىر كۆڭۈلسىزلىككە ئۇچرىغان شاۋۇدۇن ئەپەندى ئۆز رەڭگىنى ئۆزگەرتتى ۋە ھېچبىر غەيرىي نىيەت ئويلىمىغان كىشىدەك سالاپەتلىك كۈلۈمسىرەش بىلەن:

— يىغلاپ يۈرمەك يەنە، چۈشەندىڭىزمۇ مېنىڭ نېمە قىلىۋات-
قىنىمنى. بۇنىڭدا قىلچە يامان نىيەت يوق، — دېدى ئۇ، ئۆز
ھودۇقۇشىنى يوشۇرۇش ئۈچۈن رەڭگىدىكى سالاپەتلىك قىياپىتىنى
بۇزماسلىققا تىرىشىپ، قىزنىڭ قىياپىتىدىن كۆزىنى ئۈزۈمەستىن داۋام
قىلدى، — مەن سىزنى قانداق قىلىدىكەن دەپ، سىناپ كۆرگەن
ئىدىم. ياخشى نىيەتلىك قىز ئىكەنسىز. نۇرغۇن قىزلار باركى،
ئۇلارغا مۇنداق قىلىقلارنى قىلغان زامانلا غىلجىڭلايدۇ ياكى
تەنتەكلىك قىلىپ غوۋغا كۆتۈرىدۇ. سىز ئۆزىڭىز كىچىك بولغان
بىلەن ئۆزىڭىزنى تۇتۇۋاپسىز. شۇنداق بولۇش كېرەك.

بۇ گەپلەر زەينەپنى چوڭقۇر ھەيرانلىققا سالدى. لېكىن مۇئەل-
لىمىنىڭ مۇشۇ سۆزلەرنى قىلىۋاتقىنىدىكى غەزەپسىز دەك كۆرۈنگەن
سالاپەتلىك قىياپىتى ئۇنى "بەلكىم يامان ئويى يوقتۇر، سىنىغاندۇر"
دېگەن چۈشەنچىگە يېقىن ئەكەلدى. كېيىن ئۆزىنىڭ ئۇنىڭغا بىلدۈر-
مەكچى بولغان ئاچچىق نەپرىتىنى بېسىپ قالغىنىغا خۇشالمۇ بولدى.
زەينەپنىڭ رەڭگىنىڭ ئۆزگىرىشىگە باشلىغىنىنى سېزىپ تۇرغان
شاۋۇدۇن ئەپەندى، ئەركىن بىر نەپەس ئالدى — دە:

— سىز بۇ يېزىدا تۇرۇپ، مۇنداق ئىشلارغا ھەيران قېلىشىڭىز
مۇمكىن. سىز بىر سىناقتىن ئۆتتىڭىز، ئۇنىڭ ئۈستىگە مەدەنىيەتتە
سۆيۈش دېگەن ئەيىب ئەمەس. ئۆز سىڭلىسىدەك ياكى سەپىدىشىدەك
كۆرۈپمۇ سۆيۈشىدۇ. بىز خەق ئۇنى ئېغىر ئالغان بىلەن مەدەنىيەتتە
ئۇ ياخشى ئىش. يەنە بۇ گەپنى ھازىرلا خەققە دەيدىغان بولسىڭىز
تېخى مەدەنىيەتنى چۈشىنىپ يەتمىگەن بىچارە خەلق ھەيران بولىدۇ
ۋە غوۋغا كۆتۈرىدۇ. بۇنى ئۇلار بارا-بارا ئۆگىنىدۇ. بىزلەر ئۇلارغا
بۇنى ئاستا-ئاستا ئۆگىتىمىز.

بۇ سۆزلەردىن كېيىن زەينەپنىڭ ئۇشتۇم تۇت قوزغالغان رەنجىش-لىرى بارغانسېرى يېنىكلىشىپ، ئۇنىڭ ئورنىنى ئۆزى تېخى چۈشەندىمگەن غەلىتى يېڭىلىقلار توغرىسىدىكى ئويلار كېلىپ باستى.

— سىز بىلەن ئۆتكۈزىدىغان سۆھبەتتىم شۇ! — دېدى شاۋۇدۇن ئەپەندى ئاخىردا، — مەن سىزنىڭ خاراب بولۇشىڭىزنى خالىمايمەن. سىز ئالدىرىماڭ. بالىلىق قىلماڭ. ياخشى ئويلىنىڭ. كېيىن ئۆز چۈشەنچىڭىزنى ماڭا دەپ بېرىڭ. مەن سىزگە ھەقىقىي ئىنقىلابىي ئاكتىلىق سۈپىتىم بىلەن ياردەم بېرىمەن.

ئارىغا چۈشكەن بىر ئاز جىمجىتلىقتىن كېيىن زەينەپ ئۆزى ئويلاپ بىر باشقا ئېلىپ چىقالمىغان خىيالىنى بۇزۇپ:

— بولىدۇ، — دېدى. — دە، كەينىگە قارىمايلا چىقىپ كەتتى.

ئارىدىن ئۈچ - تۆت كۈن ئۆتۈپ كەتتى. ئامما شاۋۇدۇن ئەندىش قىلغان بىرەر غۇلغۇلا چىقمىدى. بۇنىڭ بىلەن ئۆز قايغۇسىغا تەسەللى تاپقان شاۋۇدۇن "مېنىڭ سۆزۈم زەينەپكە تەسىر قىلغان بولسا كېرەك. ئاستا - ئاستا مۇشۇنداق قىلىپ ئۇنى ئۆزۈمگە كۆندۈرۈۋالغۇدەكمەن" دېگەن چۈچۈمەل بىر خىيال بىلەن ھۇزۇرلىنىدىغان بولدى.

ئاخىرى ئۇ ھېلىقى جاۋۇلداق مەريەمخاندىن ياردەم سورىغاندا، ئۇ:

— ئەگەر زەينەپ سىزنىڭ ئالدىدىن نىيىتىڭىزنى بىلسلا ئۇ جان دەيدۇ. ئۇنىڭ ئانىسى ياخشى خوتۇن، دادىسى تولمۇ نادان، ئالىم بىلەن زالىمنىڭ پەرقىنى ئۇقىدىغان ئادەم ئەمەس ئۇ، مەيلى رايىخانا غەيرەت قىلغاندىن كېيىن قۇناخۇننىڭ كارى چاغلىق. بىلسە، سىزدەك بىر كۈيۈغۇلنى تاغ - تاغ ئالتۇن خەجلەيمۇ تاپالمايدۇ، — دەپ شاۋۇدۇننى راسا ئۇچۇردى.

قاچقان بىلەنمۇ ئەپلەشمىدى

تۇرسۇننىڭ ئۆيلىنىدىغان يېرى بار. ئانىسى ئۆلۈپ كەتكىلى بىر يىلدىن ئاشتى. كىچىك بالىلارغا ۋە 60 ياشتىن ئېشىپ قالغان دادىسى قاسم ئاخۇنغا ئۇگال بولدى. ئۆي ئىشلىرى 11 ياشلىق سىڭلىسى زۆرەمگە ئېغىر كېلىدۇ. ئۇنىڭمۇ ئوقۇشى كېرەك. دادىسىنى ئۆيلەپ قوياي دېسە، ئۇ كۆرگەنلا خوتۇننى ياراتمايدۇ. ئۇ ئاۋۋال بالىسىنىڭ بېشىنى ئوڭشاپ قويۇپ، ئۆزىگە لايىقىنى ئالدىرماي تېپىشنى ئويلايدۇ.

بىراق ئەلچىلەر كۆڭۈلسىز جاۋاب بىلەن قايتىشتى. قاسم ئاخۇن ئەمدى ئوغلىغا باشقا يەردىن لايىق ئىزدەيلى دېسە ئوغلى ئۇنۇمايدۇ. ئۇغلىنىڭ زەينەپكە مۇنچىۋالا كۆيۈپ يۈرگىنىنى ئاتىسى سەزمىدى ئەمەس، بىراق بوۋاي بۇ ئىشقا يەنە كىرىشىپ بېقىشنى ئۆزىگە لايىق كۆرمىدى، "بەرمەسنىڭ ئېشى پىشماس" دېگەندەك قىز تەرەپ-نىڭ كۆرسەتكەن باھانىلىرى چاغلىق، ئەسلىدە قىزنى بېرىدىغان نىيىتى يوق. ئانداق بولغاندىن كېيىن بىچارە بوۋاي نېمە قىلسۇن؟ ئەمدى گەپ تۇرسۇندا قالدى.

بىركۈنى كەچتە، تازا سۈپسۈزۈك ئايدىڭدا قۇناخۇنلارنىڭ ئارقا تېمىغا يانداش توغراقلىقتا زەينەپ بىلەن مۇڭداشتى. ئاي دەرەخلەر ئارىسىدىن ئۇلارنى مارىلىغاندەك نەگىدۇ سۇڭگۈپ باراتتى. كۈزنىڭ سالقىن شامىلى غورقىراپ ئۇچۇپ، نەپەسنى لەززەت بىلەن تولدۇراتتى. زەينەپ بېشىنى تۇرسۇننىڭ كۆكسىگە قويۇپ بىر بىرھازاغىچە ئېسەدەپ يىغلىدى، تۇرسۇن بىر تۇرۇپ ئەتراپقا چۆچۈپ

قاراپ، بىر تۇرۇپ ئۆز كۆكسىدە ئۇنىڭغا كۆز ياشلىرى بىلەن مۇڭ تۆكۈۋاتقان سۆيۈملۈكنىڭ كۆز ياشلىرىنى سۈرتەتتى.

زەينەپ ئۆپكەسىنى ئاران باستى.

تۇرسۇن ئۇنىڭ چاچلىرىنى سىلاپ تۇرۇپ تەسەللى بېرەتتى:

— سىزلا چىڭ تۇرىدىغان بولسىڭىز، ئىشىمىز ئوڭشلىدۇ.

— نېمە دەپسىڭىز مەن تەييار. ئانامنىڭ دوقىدىن ئۆيدە تۇرۇشقىمۇ

تاقىتىم قالدى.

زەينەپ ئۇنىڭغا قايسى كۈنى شاۋۇدۇن ئەپەندىنىڭ دېگەن

سۆزلىرىنى، مەدەنىي قىلىقلىرىنى ئېيتىپ بەرمەكچىمۇ بولغانىدى.

بىراق سۆزلەشكە ئاغزى بارمىدى. ئەگەر شاۋۇدۇن ئەپەندىنىڭ راستلا

يامان نىيىتى بولمىسا، تۇرسۇن بۇنى چۈشەنمەي ئوتتۇرىدا بىر

كۆڭۈلسىزلىك تۇغدۇرۇپ قويمىغىدى، دەپ ئەندىش قىلدى.

تۇرسۇن زەينەپنىڭ بەك تەڭقىسلىقتا قېلىپ جەبرىلىنىۋاتقانلىقىنى

سېزىپ يۈرەتتى. رابىخاننىڭ ئۇنى كۈيىۋوغۇل قىلىش نىيىتى يوقلۇ-

قىنى بىلگەن تۇرسۇن بىر تەۋەككۈل قىلىپ قىزنى ئەپقېچىشنى نىيەت

قىلىپ پۈككەنىدى. بولۇپمۇ مۇشۇ يېقىندا رابىخاننىڭ زەينەپكە

دوق قىلىپ "شۇنچە ئالدىرىغان بولساڭ ئۆزۈم بىر لايىق تېپىپ

ئۈچ-تۆت كۈننىڭ ئىچىدىلا ئىشىڭنى ئوڭشايىمەن. ئەگەر بۇنىڭغا

كارزلىق قىلىدىكەنەنەن، كۆرگۈلۈكۈڭ بار" دېگەن سۆزلىرىنى ئاڭلى-

غاندىن كېيىن ئالدىراپ قالدى. نەچچە ۋاقىتتىن بېرى ئېتىز-ئېرىق

ئىشلىرى بېسىقلىقىغا بۇ توغرىلۇق ئانچە باش قاتۇرۇپ كەتمىگە-

نىدى، ئەمدى تەۋەككۈل قىلىش كېرەك. ئېلىپ قاچقاندىن كېيىن

قىز تەرەپمۇ ئىلاجىسىز كۆنىدۇ. ناھايىتى بۇ ئىشقا ئون نەچچە كۈن

كېتىدىغۇ" دېگەن يەرگە كەلدى. دە:

— قاچساق دەيمەن، — دېدى قىزنى باغرىغا مەھكەم بېسىپ تۇرۇپ.

بۇ توغرىلۇق نۇرغۇن ئويلاپ، باشقا ئامال تېپىشقا كۆزى يەتمەيگەن قىز يۈرىكىدىكى جاۋابنى ئېيتىۋەتتى:

— مەيلى!...

قانداقلا بولمىسۇن قېچىش دېگەن ئوڭاي گەپ ئەمەس، بولۇپمۇ بۇنىڭ سۆز-چۆچىكى يامان، تۇرسۇن بىلەن زەينەپ بۇ تەرەپلەر-نىمۇ ئويلىدى. ھازىرچە ئۇلار بۇنىڭدىن باشقا چارە تېپىپ ئۆز مۇھەببىتىگە ئەرگەن يول ئېچىشقا ئىلاجىسىز ئىدى. شۇنداق قىلىپ ئەتە كەچقۇرۇنلۇققا قېچىشقا ۋەدىلەشتى. تۇرسۇن ئۇنى ئاياغ مەلىدىكى سۆڭەكلىكتە ھارۋىلىق كۈتۈپ تۇرماق بولدى ۋە نەگە قېچىپ بېرىشىمۇ بەلگىلەپ قويدى.

تۇرسۇن ئەتىسى ئاغىنىسى سايىتنى تاپتى. ئۇنىڭغا ئىشەش بىلەنلا ئۆزىنىڭ زەينەپنى ئەپقېچىش توغرىسىدىكى نىيىتىنى ئېيتتى ۋە بۇ ئىشقا ئۇنىڭ ياردەم بېرىشىنى سوردى.

گەدىنىدە ئازراق تاتۇقى بار سايىت تۇرسۇندىن ئىككى-ئۈچ ياش چوڭ، قورقۇمسىز يىگىت ئىدى. تۇرسۇن ئۇنىڭغا زەينەپنى ئېلىش نىيىتى بارلىقىنى ئاللىقاچانلا ئېيتقاندا، سايىت خۇشال بولغان. لېكىن ئۇلارنىڭ ئىشىنىڭ مۇنچىۋالا كېلىشمەسلىكلەرگە يولۇقۇۋاتقانلىقىدىن خەۋىرى يوق بولسا كېرەك، ئېھتىمالم، دەسلەپتە ھەيران بولدى ۋە كىمىندۇ ئاغزىنى بۇزۇپ تىللىدى، ئاخىرى:

— بار جېنىم بىلەن ياردەم قىلىمەن. مەن ئۆزۈم ھارۋامغا چۈشۈرۈپ نەگە ئاپار دېسەڭ ئاپىرىپ قويىمەن، — دېدى.

ۋەدە بويىچە كەچقۇرۇنلۇقى سايىت ھارۋىسىنى قېتىپ سۆڭەكلىكتە

ئۇلارنى كۈتۈپ تۇردى. كېچىكمەي زەينەپ بىر يىغىنچاق بوپا كۆتۈرگىنىچە، ئۇنىڭ ئارقىسىدىن تۇرسۇن كۆرپە، يوتقان ۋە بىر چەكمىنى كۆتۈرگەن بويى كەلدى ۋە ئۇلار ھودۇققان پېتى تالمان - تالمان يولغا راۋان بولدى.

ئۇلار توغراقلىق ئىچىدىكى يامان يول بىلەن 5 - رايوننىڭ 2 - يېزىسىدىكى تۇرسۇننىڭ تاغىسى مەمتىلى جۇۋازچىنىڭ ئۆيىنى كۆزلەپ ماڭدى. شامال ئەنسىزلىك بىلەن گۆرۈلدەيتتى. نەدىدۇ قارىغۇ ياپىلاقنىڭ سۈرلۈك ھۇۋلىشى ئاڭلىناتتى. كېتىۋاتقانلارغا كېچىنىڭ ئايدىڭلىقىمۇ ئەندىشە سالاتتى. زەينەپنىڭ كۆزى ئايغا چۈشكەندە، ئۇ، خۇددى بۇلارنىڭ قېچىپ كېتىۋاتقىنىنى بىرسىگە ئېيتىپ قويدى. خان نىيەت بىلەن پارچە - پارچە بۆلۈتلەر ئارىسىدىن ئۇلارنىڭ كەنتى تەرەپكە قاراپ كېتىۋاتقاندا بىلىنەتتى ۋە بىر - تۇرۇپ، ئۇ بۇ بالىلارچە ئويىنى زاڭلىق قىلاتتى.

ھەممىسى شۇك دېگۈدەكلا ئىدى. يول ماڭغاندا ناخشا ئېيتىماي تۇرالمىدىغان سايىتمۇ جىم ماڭدى.

ئۇلار 5 - رايوننىڭ يەر ئىجارىسىنى كېمەيتىش خىزمىتى يۈرگۈ - زۈلۈۋاتقان 3 - يېزىسىغا ئايرىلىپ كېتىدىغان يەرگە كەلگەندە كىمدۇ بىرسى ئۇلارنى توختاتتى. بۇ يەردە يېزىدا ئۇيۇشتۇرۇلغان ئىختە - يارىي كۆزەتچىلەر تۇراتتى. ئۇلار يېزىدا يەر ئىجارىسىنى كېمەيتىش خىزمىتى جەريانىدا زومىگەر - پومېشچىكلارنىڭ بۇزغۇنچىلىق ئىش - لىرىنى پايلاپ يۈرەتتى. بايا ۋارقىرىغان كىشى ھارۋىدىكىلەرگە دىققەت بىلەن سەپسالدى. ياخشى، ئۇ سايىتنىڭ يېقىن تونۇشى چىقىپ قالدى. سايىت ھارۋىدىن چۈشۈپ، ئۇنى بىر چەتكە تارتىپ، ئاستا گۇدۇڭ - گۇدۇڭ پاراڭ قىلدى، كېيىن كۆزەتچى ئوچۇق كۆڭۈللۈك

بىلەن:

— قاقچامبۇ ئىشنى پۈتتۈرگىلى بولمامدۇ، سىلەر تەرەپتە ھۆكۈمەت يوقمۇيا، — دېدى — دە، لېكىن بۇلارنى تۇتۇپ تۇرۇشنى لازىم تاپىدى.

— بوپتۇ، نەگە بارساڭلار بېرىڭلار. بەربىر سىلەر ئۇتۇسەلەر، — دېدى.

بۇ گەپ تۇرسۇن بىلەن زەينەپنى يېڭى ئويغا چۈشۈرۈپ قويدى. ئۇلار ئۆز مۇھەببەتلىرىنىڭ قانۇنلۇق ئىكەنلىكى توغرىسىدا بۇرۇن ئانچە باش قاتۇرمىغانلىقىدىن پۇشمانمۇ قىلدى، بىراق، ئەمدى ۋاقىت ئۆتۈپ كەتكەندەك.

ئۇلار يېرىم كېچىلەر بىلەن 2-يېزىنىڭ كۈنچىقىش تەرىپىدىكى 1-كەنتتە تۇرۇشلۇق مەمىتىلى جۇۋازچىنىڭ ئىشىكى ئالدىدا توختىدى.

مەمىتىلى جۇۋازچى بۇلارنى ئەندىشە بىلەن كۈتۈۋالدى. ئىككى كۈننىڭ ئالدىدا ئۇنىڭ قوشنىسى قادىر ئاخۇن شەھەرگە ماڭغان تۇغىنىنى ئۆيدە بىر كېچە قونىدۇرغان ئىدى. كېيىن تەكشۈرۈشتە قونغۇچى 2-يېزىدىكى زومىگەرنىڭ بىر قىسىم جاھاز-مۈلكىنى شەھەرگە ئېلىپ كېتىۋاتقان كىشى ئىكەنلىكى بىلىنىپ قالدى، قادىر ئاخۇن بۇنىڭ ئۈچۈن ئەلەم تارتتى. مەمىتىلى جۇۋازچى ھازىر شۇنى ئويلاپ خاتىرجەم بولالمىدى. رەڭگىدە كەلگەنلەرگە بۇ ئەندىشنى ئۇقتۇرماسلىققا تىرىشتى. دەككە-دۈككە بىلەن بۇلارنى ئۆيگە جايلاشتۇرۇپ قويغان بولدى. زەينەپنى ئىچكىرىكى ئۆيدە مەمىتىلىنىڭ بالا-چاقىلىرىنىڭ قېشىغا ئەكىرىپ قويدى. تۇرسۇن بىلەن سايىت ئىشك ئالدىدىكى بۈگۈلۈككە جايلاشتى.

بىراق، مەمتىلىنىڭ ئەندىشىسى بېسىلمىدى. "ئۇلارنىڭ كېلىشى تۇرسۇننىڭ ئېيتقىنىدەك بولسغۇ ياخشى. ئەگەر ئۇنداق بولماي بۇ ياش بالىلار بىرەر خەتەرلىك ئىش قىلىپ يۈرگەن بولسا، كېيىن بالاسىغا مەن قالماي، ھەر ھالدا كەنت باشلىقىغا خەۋەر قىلىپ قوياي" دېدى. دە، كېچىلەپ كەنت باشلىقىنىڭ ئۆيىگە باردى. ئۇنىڭ كۆزى كەنت باشلىقىنىڭ ھويلىسىدىكى تۇۋرۇككە باغلاغلىق ئۇچ ئاتقا چۈشتى. ئىچىدە "بۇ كەمدە نېمىشقا تۇرغان ئاتلاردۇ بۇ" دېدى. دە، ئۆيگە كىرمەك بولدى. ئۆيدە چىراغ يېنىقلىق ئىدى. مەمتىلى ئىشكىنى ئېچىپ قارىسا، كەنت باشلىقى بىرقانچە كىشىلەر بىلەن گۇدۇڭلىشىپ ئولتۇرۇپتۇ، ئۆيدىكىلەرنىڭ ھەرىكىتى جىددىي ئىدى. مەمتىلى كەنت باشلىقىنى شەرەت قىلىپ تالاغا ئېلىپ چىقتى. كەنت باشلىقى ھەيران بولۇپ:

— نېمە گەپ؟ — دەپ ئالدىراپ سورىدى.
مەمتىلى خاتىرجەم ھالدا ئەھۋالنى ئېيتىپ بەرگەنىدى. كەنت باشلىقى ئۆيدىكىلەرگە:

— ۋاي مەيەرگە چىقىڭلار، ئۇلارمۇ تېپىلدى، — دەپ ۋارقىردى.
دەل شۇ ۋاقىتتا مەمتىلى ھېلىقى ئۆيدىكىلەرنىڭ قاچقانلارنى ئوڭلاپ كەلگەن كىشىلەر ئىكەنلىكىنى بىلدى. قاچقانلارنىڭ گۇناھىنى ئورۇشتۇرۇشكەمۇ ئۈلگۈرمىدى. ئۇ ھەر ھالدا ئوڭايسىزلانغاندەك ولىدى ۋە كەلگەنلەرگە يالۋۇرغاندەك:

— مەن ئۆيۈمگە بېرىۋالاي، سىلەر بىرئاز ھايال بولۇپ كىرىڭ-
ر. بولمىسا ماڭا سەت، — دېدى. دە، يۈگۈرگەن پېتى ئۆيگە كەتتى.

سايىت بىلەن تۇرسۇن مەمتىلىنىڭ ھەرىكەتلىرىدىن ئەندىشە

قىلىپ ئۇخلىمىغانىدى. بىرچاغدا تالادىن بىرقانچە ئادەمنىڭ تىۋىشى كەلدى. ئۇلار ئورنىدىن چاچراپ تۇرۇشىغا تۆت كىشى ئۇلارنىڭ يېنىغا كەلدى. ئايدىڭدا كەلگەنلەرنى تونۇشقا بولاتتى. بىرسى شاۋۇدۇن ئەپەندى، بىرسى ئۈچمىغا چىققان قىمارۋاز سىيىت، يەنە بىرسى ئۇنىڭ ئاغىيىسى بارات چىرتتاق ئىدى. يەنە بىرسىنى تۇرسۇنلار تونۇمايتتى، ئۇ مۇشۇ كەنتنىڭ باشلىقى ئىدى.

شاۋۇدۇن تۇرسۇنغا قاراپ دوق قىلىشقا باشلىدى:

— ھوي ئۇياتسىزلار، قانۇنسىزلار! زەينەپ قېنى؟... ئۇ، تۇرسۇننىڭ يېنىدىكى سايىتىنىمۇ تونۇۋالدى، — ھوي تاز، ساڭا نېمە بار بۇ ئارىدا. ۋاي ئەپتىڭ قۇرۇسۇن قەقەش باش.

بۇ كۆڭۈلسىز ئوپۇر — توپۇر ۋە ھاقارەتلەر تۇرسۇن بىلەن سايىتقا بەك ھار كەلدى. بۇلار بىر — بىرىگە قاراشقان بولدى. غۇۋا ئايدىڭ بۇ قاراشلارنىڭ مەنىسىنى يوشۇرالمىتتى، ھەر ئىككىسى ئۇلۇغ — كىچىك تىنىۋالدى.

كەلگەنلەر ئۇلارنى ھايداشقا باشلىدى، ئۆي ئىچىدىن زەينەپنىمۇ ئېلىپ چىقىشتى. شۇ ئارىدا سايىت تۇرسۇنغا:

— مۇشۇ شاۋۇدۇن دېگەن نېمەگىنى بىر كېلىشتۈرۈپ قويماي دەيمەن، بىراق يەر تار كېلىۋاتىدۇ. ھەر نېمە بولسا مەلىگە بارغاندا كۆرەرمىز، — دەپ كۈسۈرلىدى. تۇرسۇنمۇ ئۇنىڭغا جاۋابەن:

— شۇنچىۋالا گۇناھ ئىش قىلغاندىمىزمۇ ئاداش. ئۆزلىرى رالىشىپ تېگىشىدىغان ئىشنى يالغۇزلا بىز قىلىۋاتقىنىمىز يوققۇ؟ خەپ توختا! — دەپ قويدى. ئۇلارنى كېچىلەپ ئېلىپ ماڭدى.

كىمىنىڭ قانۇنلۇق ئىكەن؟

ئەتىسى مەھەللە ئىچىدە، تولاراق ياشلارنىڭ ئارىسىدا، بولۇپمۇ

خوتۇن خەقلەر باش قوشۇپ قالغان يەردە، ھە دەپسىلا زەينەپ بىلەن تۇرسۇننىڭ گېپى ئوتتۇرىغا چۈشىدىغان بولدى. ئۇلارنىڭ بەزىلىرى: "تۇرسۇن قاملاشتۇرالمىپتۇ، بۇش كەپتۇ"، دېيىشە، بەزىلىرى "ئۇلارنى مۇنچىۋالا ئاۋارە قىلغۇچە چىرايلىق چېتىپ قويۇشسا بولمامدىكىن" دېيىشەتتى، بەزىلىرى "ئوبدان بوپتۇ. تىزگىنى يوقلارنى شۇنداق سازايى قىلىش كېرەك"، "ئۆزلىرىگە قىپتۇ" دەيتتى. بولۇپمۇ ھېلىقى مەريەمخان دېگەن ۋىتىلداق خوتۇن تازىمۇ جىق سەت گەپلەرنى تارقىتىشقا باشلىدى.

قۇناخۇن بۇ ئىش ئۈچۈن خوتۇنغا كايىدى. دەسلەپتە خوتۇنى ئېرىنىڭ ئاغزىنى غىرىشلاپ قوپقىلى تۇرۇۋىدى، لېكىن قۇناخۇن بوش كەلمىدى. خوتۇننىڭ ئالدىغا دېۋەيلەپ كېلىپ:

— ھوي ساراڭ، — دەپ تىترەپ تۇرۇپ قايناپ كەتتى، — ھازىر قانداق زامان بولۇۋاتقىنىنى بىلمەيۋاتامەن. كەمبەغەللەرنىڭ بەختى ئېچىلىدىغان كۈنلەر كېلىۋاتسا، سەن ئاشۇ تۇرسۇننى كەمبەغەل دەپ خورلاپ، ئۆزەڭنىمۇ، مېنىمۇ بىر تاغار شەرمەندىچىلىككە سالدىڭ. ئۆزەڭ كەمبەغەل تۇرۇپ، كەمبەغەلنى ئىتتەك كۆرىدىكەنسنا! ئالدىرىما، ئاز كۈندە بۇ يەرگىمۇ كادىرلار كېلىدۇ. شۇ، كەمبەغەلنى خار كۆرگۈنۈڭ بۇرۇنكىدىن بۇلاق بولىدۇ.

شۇ سۆزدىن كېيىن رابىخان بىر ئاز بوشاپ قالدى. ھەتتا سەل تۇرۇپ قىزىنى راسا كېلىشتۈرۈپ دۇمبالماقچى بولغان نىيىتىدىنمۇ كەچتى.

تۇرسۇننىڭ دىمى ئىچىگە چۈشۈپ كەتكەنىدى، بولۇپمۇ ئۇلارنى تۇتۇپ كېلىۋاتقاندا يولدا ئۇچرىغان بىرقانچە كىشىلەرگە شاۋۋدۇن ئەپەندىنىڭ "قانۇنسىزلىق قىلغاننىڭ سازايى" دېگەنلىرى ئۇنىڭغا بەك

ئەلەم بولۇپ كەتتى، مانا ھازىر بولسا كوچىغا چىقىپ خەققە كۆرۈ-
نۈشمۇ قىيىن، ئۇنىڭغا ئىشمۇ خۇش ياقماي قالدى، بىردەم ئۆيگە
كىرىدۇ، ئۆيدە دادىسىنىڭ كايىشىنى ئاڭلاپ، ئېتىزلىققا كېتىدۇ،
بەك ئېغىر كۈن بولدى. قاتتىق دېققە تېجىلىكتىن كېيىن، ئۇ ئۆزىنى
تۇتۇپ ئالدى. قانداقلا بولمىسۇن مۇشۇ ئىشنى بىر باشقا ئېلىپ
چىقىشقا بەل باغلىدى.

كەچتە ئۇنىڭ قېشىغا سايت كەلدى.

— ئاداش، — دېدى ئۇ خۇددى خۇش خەۋەر ئېلىپ كەلگەن
كىشىدەك، — بىز بۇ ئىش توغرىلۇق رايونغا بارايلى. كەنتىمىز
تولمۇ يىراق چۆلدە بولۇشى سېنىڭ ئىشىڭمۇ بىرمۇنچە كاشلا
سالدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە يېزا باشلىقىمۇ يوق. ئۈچ-تۆت كۈن
بولدى. رايونغا كەتكەن، ئاڭلىسام، ئىجارە كېمەيتىش يۈرگۈزۈۋات-
قان يېزىلاردىن ئۆگىنىش ئۈچۈن كېتىپتۇدەك. ئۇنىڭ تېخى بۇ
سازايلاردىن خەۋىرى يوق. زادى قاچمايمۇ ئىشنى قانۇنلۇق پۈتتۈ-
رۈشكە بولىدىكەن. ئەڭ ياخشى رايونغا بارايلى. ئىلاجى بولسا
رايون باشلىقىنى تاپايلى. ئۇ ياخشى ئادەم، پارتىيە ئەزاسىكەن،
ئۇنىڭغا ئۇقتۇرايلى.

تۇرسۇنمۇ سايت دېگەندەك ئويلانغانىدى. شۇنداق قىلىپ ئۇلار
ئەتە رايونغا بارماقچى بولدى. كېيىن ئىككىسى يەنە بىر ئادەمنى
قوشۇپ ئېلىشنى ماقۇل كۆردى. ئويلا-ئويلا كەنتتىكى ئاياللار
باشلىقى مائىس خاننى تاپتى. ئۇنىڭ قېشىغا بېرىپ، ئۇنىڭغا بۇ مەس-
ئەتنى سالا-سالمايلا، ئۇمۇ قايناپ كەتتى.

— خەلقئالەمگە مۇنچىۋالا سۆز-چۆچەك قىلىدىغان ئىش
ئەمەسقۇ يۇ. مەن يېزا باشلىقى ساۋۇتۇمدىن خاپا بولمەن. ئۇ ئىشقا

ك ئېرەنسزلىك قىلدى.

ئىش ئۇڭغا تارتىپ شۇ كۈنى كەنتكە يېزا باشلىقى ساۋۇتۇم بىلەن رايون باشلىقى ئەكرەم قاسم ئۆزىمۇ كېلىپ قالغان ئىكەن، لارنىڭ يولى قىسقاردى، تۇرسۇنلارنىڭ ئىشىنى مايسخان بىلەن ئايت ئىككىسى ئەكرەم بىلەن ساۋۇتۇم دەرىقەم بولغان يەردە يېتى. ئەكرەم ساۋۇتۇمغا ئازراق كايىدى. ساۋۇتۇم "ئىش لىدراش بولۇپ كېتىپ بۇ ئىشقا ئانچە كۆڭۈل بۆلەلمەپتىمەن" دەپ سەۋەب كۆرسەتمەكچىمۇ بولدى. ئەمما كېيىن ئۆزىنىڭ ئىتتىلا ئېرەنسزلىك قىلغىنىنى يوشۇرالىدى. ئەكرەم شۇندىن كېيىن تۇرسۇن بىلەن زەينەپنى قىچقارتىپ ئايرىم - ئايرىم سۆزلەشتى. ئەكرەمنىڭ سۆزىدىن كېيىن تۇرسۇن بىلەن زەينەپ ئىككىسى ئۆزدىكى قانۇنلۇق مۇھەببىتى يولدا يۈرەكسىزلىك قىلغىنىنى سەزدى ۋە كېچىپ يۈرگەنلىرىنى ئويلاپ باشقىدىنلا خىجىل بولدى. تازا ئەخمەق كەنمىز، دېگەن يەرگە كەلدى.

ئەكرەم بۇ ئىشقا مۇناسىۋەتلىك شاۋۇدۇن ئەپەندى، رابىخان، رەبەمخان جاۋۇلداقلار بىلەنمۇ سۆزلەشتى. مەكتەپ مۇدىرى ۋە ئىشقا مۇئەللىملەرمۇ شاۋۇدۇننىڭ كىم ئىكەنلىكىنى چۈشىنىپ قالغانىدى.

شاۋۇدۇن ئەپەندىنىڭ بۇ ئىشتىكى مۇناسىۋىتى، بولۇپمۇ ئۇنىڭ ئىستە قىلىقلىرى ئەكرەمنىڭ ئالاھىدە ئېتىبارىنى قوزغىدى. ئۇ ئۆزى رۇن شاۋۇدۇننىڭ ئادەم كولدۇرلىتىدىغان قىلىقى توغرىلۇق ئىچى - مۇنچە ئاڭلىغان. ئەمما بۇ ۋەقەدىن كېيىن ئۇ شاۋۇدۇن ئەپەندىنىڭ كىم ئىكەنلىكى توغرىسىدا باشقىدىنلا سۇرۇشتە قىلدى. سەتتا ئۇنىڭ خوتۇنىنى قويۇپ بەرگەنلىكىنىڭ سەۋەبلىرىنى پەرەز

بىلەن ئېنىقلىغان بولدى. كېيىن ئۆزى سۈرۈشتۈرۈپ تاپقان پاكىت-
لارنىڭ ھەقىقەتلىكىگە چوڭقۇر ئىشەنگەن ھالدا شاۋۇدۇن ئەپەندى
بىلەن گەپلەشتى.

— بۇ ئىككىسى ئۆز ئىختىيارى بىلەن توي قىلىمىز دېسە، سىز
نېمىشقا ئېرىلاشتىڭىز؟

شاۋۇدۇن ئەپەندى ھودۇقۇپ قالدى، ئۇنىڭ ھەيۋەتلىرىمۇ
بىردىن بوشاپ كەتتى، رەڭگى تاتىرىپ، لەۋلىرى تىترىدى. سۆزمەن-
لىكىنىمۇ ئىشلىتەلمەي قالدى. ئۇ ئەكرەمنىڭ سوتالىغا جاۋاب تەييار-
لاشقا ئۈلگۈرەلمىدىمۇ ياكى ئۆز پىكرىنىڭ توغرىلىقىنى كۆرسىتىشكە
ئىلاجىسىز ئۇرۇندىمۇ:

— سەنئەت خىزمىتىگە توسقۇن بولمىسۇن دەپتىمەن. ئۇنىڭ
ئۈستىگە بۇلار ياش، مۇھەببەت ۋە تۇرمۇشنى تېخى چۈشەنگىنى
يوق، — دېگەن جاۋابنى بەردى.

— بۇ، سىزنىڭ ئەينى مەقسىتىڭىز ئەمەس. تۇرمۇش قۇرۇش
مەسىلىسى ئالدى بىلەن ئالماقچى، تەگمەكچى بولغانلارنىڭ مەسىلى-
سىغۇ. بۇنىڭغا سىزنىڭ مۇنچىۋالا ئارىلىشىشىڭىزنىڭ زادى ھاجىتى
يوق ئىدى. سەنئەت خىزمىتىگە تۇرمۇش قۇرۇپمۇ قاتنىشىش مۇمكىنغۇ.
كۆرسەتكەن سەۋەبلىرىڭىز سىزنىڭ بىر غەيرىي مەقسىتىڭىزنىڭ چاپىنى
بولۇشى كېرەك.

— قانداق غەيرىي مەقسەت دەيسىز؟
— ئادەمنى كولدۇرلاتماڭ، ھەممىسى بەلگىلىك! توختاپ
تۇرۇڭ، نېمىشقا سازايى توۋلايسىز؟

شاۋۇدۇن تېخىمۇ ھودۇقۇپ كەتتى ۋە تىترەپ تۇرۇپ:
— ئۇلار ئىشنى قانۇنلۇق قىلىشنى ئويلىماي، ئۆزلىرىگە سەتچە-

ئىشنى تېپىۋالدى، مۇنداق ئىشلار خەلق ئاممىسىغا يامان تەسىر
دەپ، دەپ تىلىنى چاينىدى.

— بۇ يەردە قانۇنسىزلىق قىلغان سىز. سىزنى خەلق كادىر دەپ
رەمەت قىلاتتى. سىز شۇ ھۈرمەت بىلەن ئۆزىڭىزنىڭ قۇرۇق
ئىشقا سىز قانداق غەرەز بىلەن ئارىلاشتىڭىز، شۇنى دەڭا!
شاۋۋدۇننىڭ پېشانىسىدىن تەر چىقىشقا باشلىدى. ئۇ يەنە
دۇرماستىن:

— بۇ يەردە سىز بولغۇدەك غەرەز يوققۇ، — دېدى. — دە بىراق
رەمگە تىكىلىپ قارالمىدى.

— سىز ئۆزىڭىز ئېيتىشىڭىز مەن ئېيتىپ بېرەي: سىز زەينەپكە
ئاق مۇناسىۋەتتە بولغانلىقىڭىزنى، ئۇنى سىناپ كۆردۈم دېگەن.
ئىشقا، مەدەنىيەتتە بار دەپ قىلغان لاۋزا ھەرىكەتلىرىڭىزنى
ئىشقا، بۇ غەرىزىڭىزنىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى بىلىسىز... خوش
ئى مەدەنىيەتتە بار ئىكەن، شۇنداق رەسۋاچىلىق؟

مۇشۇ سۆزدىن كېيىن شاۋۋدۇن تۈگۈشۈپلا كەتتى. ئۇنىڭ
كى كۆكرىپ كەتتى، ئۆزىگە بولسا ئاغزى. — بۇرنى قېڭىغىر
پ كېتىپ بارغاندەكلا سېزىلەتتى، ئۇ نېمە دېيىشنى بىلەلمەي
تتى، لەۋلىرى تۇرماق قۇلاقلىرىنىڭ تۆۋمۇ تىترەپ، لېپلىدىغاندەك
پ كەتتى.

— ئەمدى چۈشىنىشلىك بولسا كېرەك، — دېدى ئەكرەم ئورنى.
تۇرۇپ. — پارتىيە ۋە خەلق ھۆكۈمىتى كادىرلاردىن خەلق
مىتگە ساداقەتلىكنى تەلەپ قىلدۇ. خەلقنىڭ پارتىيە ۋە خەلق
مۇستەھكەم بولغان مۇھەببىتىدىن ئۆزىنىڭ چىرىك شەخسى مەنپە.

ئىتى ئۈچۈن ئۇرۇندىغان، خەلقنى ئالدايدىغان مۇغەمبەرلەرنىڭ
تەقدىرى شەرمەندىلىك. سىز ئۆزىڭىزنى شەرمەندە قىلىش بىلەنلا
ئەمەس، بەلكى خەلق كادىرىنىڭ، خەلق مۇئەللىمىنىڭ ئابرويىنى
تۆكۈشكە ئۇرۇندىڭىز. خەلق مۇئەللىملىرىنىڭ ئۇلۇغ مەقسەتلىك
سېپىدە مۇنداق بولمىغۇرلۇقنىڭ ئەمدى كۆپ ئۆمۈر سۈرەلمەيدىغان.
لىقنى چۈشەنمەي تۇرۇپسىز، ئەپەندىم. بۇ مۇمكىن ئەمەس. نېمە
تەرسەڭ شۇنى ئالسەن!...

«شىنجاڭ ئەدەبىيات - سەنئىتى» 1955 - يىلى 12 - سان.

ئەينەك

ئادىل ھەم دادىل ۋەزىر

پادىشاھ جەمەتىدىن بولغان بىر بەگ بار ئىدى. ئۇ پارىخورلۇققا قاتتىق بېرىلىپ، ھەر يىل ئۆزىگە تېگىشلىك مۇناشتىن نەچچە ئون ھەسسە ئوشۇق پۇل - ۋەج يىغاتتى ۋە خاتا ھۆكۈم چىقىرىپ، گۇناھسىز پۇقراغا بەك ئازاب سالاتتى. بەزىلەر پادىشاھقا شىكايەتنامە يازغان بولسىمۇ، بەگ دائىم ئۆزىدىن قىممەتلىك سوۋغات ئېلىپ تۇرىدىغان باش ۋەزىرگە يۆلىنىپ، ئۆز ئەيىبىنى ياپاتتى ۋە شىكا - يەتچىلەرنىڭ ئەدەبىنى بېرەتتى.

پارىخورنىڭ نەپسى بىر ھاك، تەكتى يوق،

خەزىنىمۇ چۈشە ئۇنىڭغا، چۆكتى - يوق.

پارىخوردىن كۈتمىگىل ئادىل نەزەر،

نەپسى قويمايدۇ ئادالەتتىن ئەسەر.

پادىشاھنىڭ ئەخمەت ئاتلىق ئادەتتىكى بىر ۋەزىرى بار ئىدى. بىر كۈنى ئۇ بۇ يۇرتقا كېلىپ، پۇقرالارنىڭ ئاھ - زارىنى قېتىقىنىپ ئاڭلاپ، بەگنىڭ چېكىدىن ئاشقان قىلمىشلىرىنى ئېنىقلاپ، ئۇنى مەنەپتىن قالدۇرۇپ، زىندانغا سالدى - دە، ئاندىن ئۇنىڭغا ئۆلۈم جازاسى بېرىش ھەققىدە پادىشاھقا تەكلىپ سۈندى.

باش ۋەزىر بۇ ئىشتىن ئالدىن خەۋەر تېپىپ تەشۋىشلەندى ۋە

ئەخمەتنى ئۆزى ئۈچۈن كۈشەندە، ئاپەت دەپ بىلىپ، يالغان دەلىل ئويدۇرۇپ چىقىپ، ئۇنى پادىشاھقا چاقتى:

— ئۇلۇغ شاھىم، — دېدى ئۇ پادىشاھنىڭ ئۆزى كۆرسەتكەن دەلىللەرگە ئىشىنىۋاتقان قىياپىتىنى كۆرۈپ، — ۋەزىر ئەخمەتنىڭ شاھ جەھەتتىگە ئۆز بېشىمچىلىق بىلەن خاتا ھالدا بۇنداق ئېغىر جازا بېرىش قارارىدا مۇدەھىش بىر خىرىس بار. مېنىڭ سادىق يۈرىكىم ۋەزىر ئەخمەتتىن شاھقا يەتكۈسى خەتەردىن ئەنسىرمەكتە. شۇڭا ئۇنىڭ قارارىنى رەت قىلىش بىلەنلا قالماي، بەلكى ئۇنىڭ ئۆزىگە قاتتىق جازا بېرىلمىسە، شاھىمىزنىڭ ئابروي — سەلتەنىتى شىپاسىز زەخمەتكە ئۇچرايدۇ.

باش ۋەزىرنىڭ سۆزىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن، پادىشاھنىڭ غەزىپى ئورلەپ، مىرشاپلارغا:

— دەرھال ۋەزىر ئەخمەتنى باغلاپ ئالدىغا ئېلىپ كېلىڭلار! — دەپ بۇيرۇق قىلدى.

گەرچە ئادىل بولسىمۇ شاھ، ئەمما ھوشيار بولمىسا، ھەق بىلەن ناھەقنى ئايرىپ ئالمىقى مۈشكۈل — قىيىن. پايلىماي كەلگەن غەزەپ قوغلايدۇ ئادەم ئەقلىنى، شۇندا كىم قىلسا ھۆكۈم، بارماقنى چىشلەيدۇ كېيىن. پەرمان بويىچە ۋەزىر ئەخمەت باغلاپ كېلىندى. پادىشاھ ئۇنىڭغا جازا ھۆكۈم قىلىش ئالدىدا:

— ئۇلۇغ شاھىم، — دېدى ئەخمەت ۋەزىر ۋە بەگنىڭ قىلمىشىغا دائىر مۇھىم دەلىل — ئىسپاتنى قىسقىچە بايان قىلىپ، — مەن كىمنىڭ يۈزى چوڭ بولسا، شۇنىڭ رايىغا بېقىشقا مەجبۇرمەن، ئەلۋەتتە. بۇ ئىشتىمۇ ھەقىقەتنىڭ يۈزى چوڭ كەلدى. ۋەزىر ھەقىقەت ئالدىدا

يەرگە قاراپ قالسا، پادىشاھنىڭ يۈزىگە قانداق قارىيالىسۇن؟
ئۇنىڭ بۇ سۆزى پادىشاھقا قانئىتىق تەسىر قىلدى. ئېنىق
دەلىل - ئىسپاتلار ئالدىدا ئەخمەت ۋە زىرنىڭ قارارىنىڭ توغرىلىقىغا
قايىل بولدى - دە، ئۇنى باغلاقتىن يەشتۈرۈپ، بېشى يەرگە چۈشۈپ
كەتكەن باش ۋە زىرنى باغلاتقۇزدى ۋە مۇنداق دېدى:
— ھەي ۋەزىر ئەخمەت! ھەقىقەت سېنى ئاقلىغان يەردە، مېنىڭ
ساڭا جازا بېرىشكە ھەققىم يوق. بەلكى مېنى ئادىل ھەم دادىللىقنىڭ
بىلەن تەسىرلەندۈرۈپ، ھەقىقەت ئالدىدا گۇناھكار بولۇپ جازالى-
نىشتىن ساقلىغانلىقىڭ ئۈچۈن ساڭا مۇكاپات بېرىشىم كېرەك. جازا
ھەقىقەت ئالدىدا يەرگە قاراشتىن ھەزەر قىلمايدىغان، ساختا ئىناۋەت
ۋە نەپسى مەستانىسى بولغان شۇم نىيەتلەرگە تېگىشلىك!
گەرچە تۇغقان مېھرى ئۈستۈن بولسىمۇ،
تەڭلىشەلمەيدۇ ھەقىقەت بەستىگە.
چۈشىدۇ موللاق ئېتىپ، تۇغقاننى دەپ،
دەسسە كىمكى ھەقىقەت ئۈستىگە.
شاھشەرەپتىن تاج كىيگەي بەزىلەر
نەپسىدىن، شەخسىي ئىناۋەتتىن كېچىپ؛
بەزىلەر قالغۇسى نەپرەت ئاستىدا
نەپسى - ئابروي دەپ ھەقىقەتتىن كېچىپ.
زەخمىلەنسەڭمۇ ھەقىقەت يولدا،
تاتۇقى ھەرقانچە گۈلدەنمۇ ئېسىل.
شۇندا ئاققان تامچە قاننىڭ مېۋىسى،
تاغ بىلەن تەڭ مول ھوسۇلدەنمۇ ئېسىل.

غەيۋەتخورلۇق — شەرەندە كېسەل

بۇرۇن بىر تىككۈچى ئۇستام بار ئىدى. ماھارىتىنىڭ قالتىسلىقى ئۈچۈن "تىكلەيمەيدىغان نەرسىسى يوق، تەڭداشسىز ھۈنەرۋەن" دەپ نام ئالغانىدى. بىراق ئۇنىڭ خوتۇنى بەكمۇ غەيۋەتچى ئىدى. ئۇ كىيىم تىكتۈرگىلى كەلگەن خېرىدارلار ھەققىدەمۇ ھەر خىل غەيۋەت-لەرنى قىلىپ، ئۇلارنىڭ ئائىلىسىگە، دوستلار ئارا مۇناسىۋىتىگە سوغۇقچىلىق سالاتتى، يوغان ماجىرالارغىمۇ سەۋەب بولاتتى. ئۇنىڭ كاساپىتىدىن ئۇستامنىڭ خېرىدار - چۆپقەتلىرى ئازىيىشقا باشلىدى. ئۆزىنىڭ گۈلدەك ھۈنرىنىڭ كاسات بولۇۋاتقانلىقىدىن ئازابلانغان ئۇستام غەيۋەت قىلماسلىق ھەققىدە خوتۇنىغا قانچە نەسەت قىلسىمۇ، ئاقتۇرالمىدى، ئاخىرى خۇداغىمۇ نالە قىلدى:

ئەي خۇدا، نېچۈن ياراتقان بولغىدىڭ غەيۋەتچىنى،
ياكى دۇنيادا سېنىڭ ئۆچ - ئىنتىقامىڭ بارمىدى؟
بىر غەربىنى جۈپ قىلىپ قويدۇڭ ئەجەب غەيۋەتچىگە،
يا ئۇ ئالدىڭدا كەچۈرگۈسىز جىنايەتكارمىدى؟

بىراق، بۇنداق نالە - زار بىلەنمۇ ئەھۋال ئۆزگەرمىدى. ئۇنىڭ ھۈنەردە تاپقان ياخشى نامى خوتۇنىنىڭ غەيۋەتخورلۇقى ۋە بۇ خوتۇننىڭ يامان خۇيىنى ئۆزگەرتەلمىگەن ئاجىزلىقى بىلەن بۇلغىنىپ تۇردى. بەزىلەر ئۇستامنى زاھلىق قىلىپ: "ئۆزلىرى ھەرقانداق نەرسىنى تىكلەيدىلا، بىراق خوتۇنلىرىنىڭ ئاغزى ھەمىشە يىرتىق پېتى تۇرىدىكەن" دەپ، ئېچىشقان يېرىگە تۈز سېپەتتى. شۇڭا ئۇ ئىچ - ئىچىدىن ئۆرتىنىپ ئاھ ئۇرىدىغان بولۇپ قالدى. ئۇنىڭ بۇ

ھالىتىنى بايقىغان خوتۇنى:

— بېمانداق تولا ئاھ ئۇرىدىلا؟ گۈلدەك ھۈنەرلىرى بار،
دۇنيادا سىلى تىكلەلمەيدىغان نەرسە يوق، يەنە نېمە كەم
سىلگە؟ — دېۋىدى.

— كەم يېرىم خېلىلا بار ئىكەن، — دېدى ئۇستام، — بولۇپمۇ
ئەڭ مۇھىم بىر نەرسىنى تىكلەلمەيدىكەنمەن. شۇڭا بازىرىم كاسات،
كۆڭلۈم غەش.

— ۋىيەي، سىلى تىكلەلمەيدىغان نېمە ئۇ؟

— غەيۋەتچىنىڭ ئاغزى...

بەكمۇ رەسۋا نەس كېسەل غەيۋەت دېگەن،

ھەم ۋابا غەيۋەتچى تارقاتقان پاراڭ.

بۇ ۋابا تارقارمىدى تىل بولمىسا،

ياخشىدۇر غەيۋەتچىدىن تىلسىز ساراڭ.

تۇرسا غەيۋەتچى بىلەن بىر ئۆيدە كىم،

دەردىنى تارتىماس ئىدى ئۇ بولسا پاڭ.

بىر مەدداھنىڭ مۇنداق بىر رۇبائىسىنى ئوقۇغانلىقى ئېسىمگە

كەلدى:

خۇدا ئالدىدا تەڭ ئەمەس جىمى بەندە،

بىرى ئەلا، بىرى رەسۋايۇ شەرمەندە.

خۇدا شەرمەندە قىلماقچى ئىكەن كىمى،

قىلۇر شۇ بەندىگە غەيۋەتنى بەخشەندە.

كۆڭلى ئالنىڭ قازىنى تۆشۈك

بىر ھۈنەرۋەننىڭ ئۈچ ئوغلى بار ئىدى. ئوتتۇرانچى ۋە كەنجى ئوغلى خۇددى ئۆزىدەك ئۇستا ھۈنەرۋەن بولۇپ چىقتى. بىراق، تۇنجى ئوغلى ئەركە ئۆسكەچكە، ھۈنەرمۇ ئۆگەنمەي، ئاقنانچى، ئويۇنچى بولۇپ قالدى. ئاتىسى ۋە ئىككى ئىنىسىنىڭ مول تاپاۋىتىگە يۆلىنىپ، بەگزادە، بايۋەچچىلەر بىلەن ئۆلپەتلىشىپ، ئەيش-ئىشرەتكە بېرىلىپ كەتتى. ئاتىسى ئۇنىڭ كېيىنكى كۈنىنى ئويلاپ تېخىمۇ چوڭقۇر تەشۋىشكە پاتتى ۋە بىر دانىشمەننىڭ مۇنۇ سۆزىنى ئەسلەپ، ئۆزىنىمۇ قاتتىق ئەيىبلىدى.

ئەركە ئۆستۈرگەن بالاڭدىن كۈتمىگەن خەيرۇۋاپا،

چۈن ۋاپانىڭ يولىنى ئۈزگەن ئەمەسمۇ تەربىيەڭ.

ياخشى خۇلقىن ئەتسۋارلا، ئىللىتىن سۆڭ ۋاقتىدا،

كەلتۈرەر قارغىشتىن ئارتۇق دەرد ئورۇنسىز مەدھىيەڭ.

ئانا بولغۇچى ئاقنانچى ئوغلىنىڭ خۇلقىنى تۈزىتەلمەي، كۈنلەر-نىڭ بىرىدە ئالەمدىن ئۆتتى، شۇندىن كېيىن ئاقنانچى بەتخۇيغا تېخىمۇ بوپ بەردى، نەپىسى يەنىمۇ قۇتراپ ئائىلىنىڭ پۈتۈن تەئەللۇقاتىغا ئىگە بولۇش ئۈچۈن ئىككى ئىنىسىنى مىراستىن مەھرۇم قىلىۋېتىش كويىغا چۈشتى-دە، ئۆلپەتلىرىنىڭ مەسلىھىتى بىلەن قازىنىڭ ئالدىغا باردى.

پاكىز سۇسىز يۇيۇلماس بەدەن.

ھالال تەرسىز يۇيۇلماس كۆڭۈل.

ئاققانچىنىڭ يۈرىكى قارا،
ئەر تۆكۈشىنى قىلمىغاچ قوبۇل.
قازى ئەشەددىي پارىخور ھەم بۇ ئەيىبىدىن سۆز ئاچقۇچىلارغا
جازاسى تەييار ئاداۋەتخور ئادەم ئىدى. ئۇنىڭ بۇ خۇيىنى بىلگەن
ئاققانچى دەۋاگەر دەسلەپتە قازىغا نۇرغۇن پارا بەردى، ئاندىن:
"مېنىڭ ئىككى قېرىندىشىم ئۆزلىرىنى پارىخور دەپ ئىغۋا تارقىتىپ،
شەرىئەتنى قارىلاۋاتىدۇ" دەپ، قازىنىڭ قەھرۇغەزىپىنى ئۆزلەتتى.
ئەيىبى بار ئادەم گەپتىن قورقۇدۇ،
ئوغرى تاك - تاكتىن.

دەپتىكەن: "ئادەمنىڭ قەيەرى
ئاغرىسا، جېنىمۇ شۇ يەردە."
نېمىشقا ئۇ "ۋايىجان" دېمىسۇن،
كىم باسا شۇ يەرنى ئەگەردە.
نەتىجىدە قولى گۈل ئىككى ئىنسى قازىنىڭ ھۆكىمى بىلەن
"شەرىئەتنى ھاقارەتلىگەن مۇرتەتلەر" قاتارىدا زىندانغا تاشلاندى.
مىراسقا ۋارىسلىق قىلىش ھوقۇقىدىنمۇ مەھرۇم قىلىندى.
ئاققانچى ئوغۇل ئەيش - ئىشرەتتە مەست - مۇستەغرىق بولۇپ،
بىرنەچچە يىل ئىچىدە ئىلكىدىكى بار ۋەسلىنى قۇرۇتۇپ قويدى،
ئۆلپەتلىرىمۇ ئۇنىڭدىن توپىدى. ئاققانچى تەس كۈنگە قالدى.
نامراتلىق ۋە خار - زارلىقتىن قۇتۇلۇشنىڭ ئامالىنى تاپالماي:
"كاشكى ئىككى ئىنىم بولغان بولسا، ھۈنەردە تاپاۋىتىدىن مېنىمۇ ئەس -
ۋىسىز قويماستىن ئىدى. ھېلى بولسىمۇ ئۆزەمنى ھامىي قىلىپ كۆرسىتىپ،
ئۇلارنى زىنداندىن چىقىرىۋېلىشنىڭ ئامالىنى قىلاي" دەپ، قازىنىڭ

ئالدىغا بېرىپ، ئىككى ئىنسىنىڭ گۇناھىنى تىلىدى. قازى ئۇنىڭغا بىر تاغارنى كۆرسىتىپ: "مۇشۇ تاغارنى قۇرۇق پېتى ئۆرە تۇرغۇزال- ساڭ، ئىنلىرىڭنى بوشتاي" دەپ جاۋاب بەردى. ئاقناچى ھەر- قانچە قىلىپمۇ قۇرۇق تاغارنى ئۆرە قىلالىدى- دە، قازىنىڭ جاۋابىنىڭ مەنىسىگە چۈشىنىپ، بۇرۇن بەرگەن پارىلىرىغا ئىچى ئاغرىپ، ئۆزىنى تۇتالماي: "سىلىدە ئىنساپ يوق ئىكەن، ئادالەت- لىرىنى ئايدىلا" دېگەن ئىدى، قازى كۈلۈپ كەتتى ۋە "ئىنساپنى ئاۋۋال ئۆزۈڭدىن سورا، ئەگەر ئادالەت سورىساڭ، ئىككى ئىنسىنىڭ ئورنىدا زىنداندا سەن يېتىشكە كېرەك" دېدى. بۇ گەپتىن دەۋاگەر ئاقناچى چۆچۈپ كەتتى، سوغۇق تەر ئىچىدە ئىچ- ئىچىدىن قان يىغلىدى.

ئادالەت ئالدىدا لىلا ئاقىدۇ،
 جاھالەت ئالدىدا تىلا ئاقىدۇ.
 تاش ساتاپ، ساناقچى مەن دېمە،
 باردۇر قۇم سانغۇچ ساناقچى.
 ھەي ئوغرى، سوقۇمەن مەن دېمە،
 سېنىمۇ سوقىدۇ قاراقچى.

سوپى بولۇۋالغان ئادەم

مەلۇم يېمەك- ئىچمەك دۇكىنىدا ئىشلەيدىغان ساۋۇتنى كىشىلەر "ساۋۇت ساختا" دەپ ئاتىشاتتى. ئۇنىڭ مۇئاشىمۇ چاغلىق، ئائىلىسىدە ئالتە جان ئۇنىڭغا قاراشلىق. لېكىن بىرقانچە يىل ئىچىدە ئالايتەنلا تۈۋەلىنىپ: "ئىچى ھۇزۇر، تېشى پۇزۇر" لار قاتارىغا

كېرىپ قالدى. بۇنىڭغا ھەيران بولغان كىشىلەر: "ساۋۇتنىڭ ئالدىدە...
ھان پۇلى شۇنچە كۈچلۈككىدۇ، نېمە كارامىتى باردۇ ئۇنىڭ؟" دەپ
پىچىرلاشقاندا، كىمدۇ بىرسى مۇنداق دەيدى:

— مەن يېقىندا يېزىغا بېرىپ، سايت دېگەن بىر ئەترەت باش-
لىقى توغرىلۇق توقۇلغان مۇنداق بىر قوشاقنى ئاڭلىدىم:

ئورمىغا دائىم ۋاقىچە كېلىدۇ،

سولنى ھەممىدىن كىچىك ئالىدۇ.

باشقىلىرىمىز يادا كېتىكلىك،

سايت نېمىشقا قورساق سالىدۇ؟

بۇنى ئاڭلىغانلار كۈلۈپ كېتىشتى، بۇ كۈلكىدە "ساۋۇت
ساختىغىمۇ قوشاق ماس كەلگۈدەك" دېگەن مەنىمۇ بار ئىدى.

بارا-بارا ساۋۇتنىڭ قاقتى-سوقتى قىلىدىغانلىقى توغرىلۇق

گەپ-سۆز ئەدىگىلى تۇرۇۋىدى، بىردىنلا شەھەرنى "جاڭ-جۇڭ"

ساداسى باشقا كىيىپ، جەمئىيەتتە قالايمىقانچىلىق باشلىنىپ كەتتى.

"بازار چاققاننىڭ" دېگەننى پۇختا ئوقۇغان ساۋۇت بىلىكىگە قىزىل

بەلگە تاقاپ، پايپاسلاپ، بىر تەشكىلاتنىڭ خېلى ئەتەۋارلىق

ئادىمىگە ئايلىنىۋالدى-دە، ئۆزىنىڭ ئۈستىدىن "غەيۋەت قىلغانلار"

نىڭ ئۆپكەسىنى ئىچىدىن قاققىلى تۇردى. بۇلۇڭ-پۇشقاقتا ئۇنىڭغا

"ئۇششۇق" دېگەن يېڭى لەقەم قويۇلۇپ، بۇنداق بىر قوشاقمۇ

ئوقۇلۇپ يۈردى:

ساختىنىڭ قولغا سىم قامچا چۈشتى،

كەينىگە تۆت يالاقچى-غالچا چۈشتى.

خالايتىق، نېمە ئامال، توۋا دەيلى،

ئۇششۇقلارنىڭ ئۇشۇقى ئالچۇ چۈشتى.

خەيرىيەت، خەلقنى بىزار قىلغان قالايمىقانچىلىق بېسىقىپ،
ۋەزىيەت ئوڭشىلىشقا باشلىۋىدى، ساۋۇتقا ئوخشاشلارغا تاي-تەنە
نەشتىرى سانجىلىغىلى تۇردى، ئالدىغا بىر پېشكەللىكنىڭ ھومىيىپ
كېلىۋاتقانلىقىنى سەزگەن ساۋۇت بىردىنلا ئاجايىپ مۇلايىم قىياپەتكە
كىرىۋالدى، يېڭى رەھبەرلىكنىڭ ئالدىدا يىغلاپ ئۆزىنىڭ "قايمۇتقان"
لىقىنى لەنەتلەپ، خىزمەتداشلىرىدىن ئەيۇ سورايدىغانلىقىنى بىلدۈرۈش
بىلەن بىللە، ناماز ئوقۇيدىغان، ئۆلۈم-يېتىم، نەزىر-چىراغتىن
قالمايدىغان، ئۆزىمۇ نەزىر بېرىش، مۆلۈت ئوقۇتۇش، مەسچىت
ياساش ئۈچۈن پۇل ئىنئام قىلىشقا ئوخشاش "ساۋاپلىق" ئىشلارنى
قولدىن بەرمەيدىغان بولدى. بۇنى كۆرگەن بەزىلەر: "ساۋۇت
ھىدايەت يولىنى تېپىپتۇ، خۇدا ئىنساپ بەرسلا، ھەرقانداق ئازغۇن
بەندىمۇ ئوڭشىلىدۇ" دېيىشتى. لېكىن بەزىلەر بولسا: "ئوغرى
قېرىسا سوپى بولىدۇ، دېگەن مۇشۇ. ئەمدى ساۋۇت دىيانەت
پەردىسىنىڭ كەينىدە نېمە ئويۇن ئوينايدىكىن" دەپ مەنىلىك
كۈلۈشتى.

ساۋۇت سوپى بولۇپ، بىرىنچى قېتىم كەلگەن رامزان ئېيىدا،
12 ياشلىق ئوغلى مەكتەپتىن قايتىشىدا گازىر چېقىپ ماڭغان ئىكەن،
كۈتمىگەن يەردىن ساۋۇت پەيدا بولۇپ، ئېتىلىپ بارغان پېتى
ئوغلنىڭ ئاغزى-بۇرىنى قان قىلشۇەتتى-دە، "ھاي-ھاي"
دېگۈچىلەرگە جاۋابەن:

— قارىمامدىغان، بۇ ھاراملىقنىڭ روزا تۇتمىغىنىنى! — دەپ

قايناپ كەتتى. شۇ يەردە جەم بولۇپ قالغانلاردىن بىرسى:

— بۇغۇ جايدا جازا بوپتۇ، — دېدى، بىراق مۇئەللىم قاسم

كەسكىن تەلەپپۇزدا:

— بۇنداق جازانى قوللاشقا بولمايدۇ! — دېۋىدى، ھېچكىم رەددىيە بېرىشكە پىتىنالمىدى. ئارىدىن بىر ھەپتە ئۆتكەندىن كېيىن، ساۋۇت ئوغلىنى يەنە ئۇرۇپتۇ، بالا يىغلىغانچە كوچىغا قېچىپ چىققان ئىكەن، بىرقانچىمىزغا يولۇقۇپ قالدى. ئارىمىزدىكى قاسم ئەپەندى بالىنى توختىتىپ:

— نېمە بولدۇڭ، نېمىشقا يىغلايسەن؟ — دەپ باش - كۆزىنى سىلاپ، ئەھۋالنى سورىغان ئىدى، بالا ئىچ - ئىچىدىن ئورتىنىپ، ئاخىرى تەسلىكتە زۇۋانغا كەلدى:

— دادام جامائەتنى بۈگۈن كەچكە ئىپتاغا چىلىغانىدى... بايا مېنى ماگىزىنغا باشلاپ بېرىپ، مال ساتقۇچىدىن بىرقانچە بولاق شاكالانى پۈكەي ئۈستىگە ئالدۇرۇپ... قالايماقچىلىقتا... ئۈچ بولاقنى تىقىشتۇرۇپ... ماڭا تەڭلەپ: "قوينۇڭغا تىقىپ، ئۇدۇل ئۆبگە ئاپارغىن" دېگەندى... مەن ئۇنداق قىلىشقا پىتىنالمىي، ئۆزەمنى سۇر بېسىپ... ئاخىرى قېچىپ چىقىپ كەتتىم. شۇ گۇناھم ئۈچۈن دادام مېنى: "كارغا يارىماس ئۆلۈمتۈك" دەپ ئۇرۇپ كەتتى، — دەپ يەنە ئېسەدەپ يىغلىۋەتتى.

ئاڭلىغانلارنىڭ ھەممىسى ساۋۇتقا غەزەپ ئىزھار قىلىشتى. قاسم ئەپەندى:

— ئەمدى ساۋۇتنىڭ چاۋىسى چىتقا يېيىلماي قالمايدۇ، — دېگەندى، ئۇنىڭ بۇ سۆزى شۇ كۈنىلا ھەقىقىتىنى كۆرسەتتى، ئىپتاغا چاقىرىلغانلارنىڭ تەڭدىن تولسى بارماپتۇ. ساۋۇتنىڭ شۇندىن كېيىن قانچىلىك رەسۋا بولغانلىقىنى سۆزلەپ ئولتۇرۇشنىڭ ھاجىتى يوق.

دىياكار پەرىشتە تۈسگە كىرىپ، يوشۇرماق بولدى شەيتانلىقنى.

تۈلكىنىڭ قۇيرۇق شىپاڭلىتىشى،
كۆرىستەر پەقەتلا تادانلىقنى.

• * * * * *
مەيلى بۇلاپ ئالسۇن ۋە ياكى ئالداپ،
ئىش قىلىپ يۇلۇشتۇر ئاچكۆزنىڭ كەسپى.
بەزىدە تىغ تۇتۇپ بولار قاراقچى،
بەزىدە دەرۋىشتەك سېرىيدۇ تەسۋى.

• * * * * *
ئاخىرى ھاڭدا چۈشەر كۆڭلى ئەگرىلەر،
چۈنكى يولى مەنزىلگە توغرا باقمىغان.
”ئېلىنىدۇ تادان تۈلكە تۇمشۇقتىن“
دېگەن تەمسىل - ماقال بىكار چىقمىغان.

”ھوشياروۋ“

”ھوشياروۋ“ دېگەن ئادەم بىر سەنئەت ئۆمىكىگە باشلىق بولۇپ
كەلگەندە، ئۆمەكتىكى بەزىلەر بۇ يېڭى باشلىقنىڭ ئىسمىنىڭ
غەلىتىلىكىگە ھەيران بولۇپ، بىر - بىرىگە سوناللىق قاراشقاندى،
ئىجادىيەت گۇرۇپپىسىدىكى يانتاقوۋ جاۋاب بەردى.
— ئۇنىڭ ئۆزىمۇ غەلىتە بىرنېمە.
— قانداق غەلىتە؟
— سايىسىدىن ئۈركۈيدىغان ئەنسىز. ئۇنىڭ ئۈستىگە، مەسلەن،
”د“ ھەرپىنى ”لىڭگىلچاق“ دەيدىغانلارنىڭ بىرسى.
ئەتىسلا يانتاقوۋ ”رەھبەرلىككە قارشى ئىغۋا تاراتقان“ دېگەن

ئەيىپ بىلەن خېلىلا ئەدەبىنى يېدى. ئۇ كۆپچىلىك ئالدىدا "مەن ئەيىپلىك" دەپ ئاران قۇتۇلغان بولسىمۇ، لېكىن شۇ كۈنى كېچىسى ئوغرىلىققە مۇنداق بىر شېئىرنى يازدى:

"باشلىق دەپ ئات قويۇلسا تىك مومغا،

ئۇنى سەن "ئېلىپ" تەك تۈز رەھبەر دېگەن.

ئەگەر ئۇ بولۇپ قالسا ئەگرى ياغاچ،

ئېگىلىپ تۇرىدىغان كەمتەر دېگەن.

خۇش قىلغىن يالغان سۆزلەپ ماختاپ ئۇنى،

ھەزەر قىل، راست گەپ قىلىپ رەنجىتىشتىن.

ئېتىشىشۇن باشلىق بىلەن بېشى يوقلار،

تۇرمىسا ياكى قورقۇپ باش كېتىشتىن.

1976 - يىلى...

ئەمما كۆپ ئۆتمەي ئۆمەكتىكىلەر يانتاقوۋنىڭ ئىنخاگەرلىكىدىن گۇمانلىنىشقا باشلىدى. بۇنىڭغا ھوشياروۋنىڭ ئۆزى سەۋەبچى بولۇپ قالدى.

ھوشياروۋ ئۆمەككە كېلىپ بىر ھەپتىدىن كېيىن، مەجلىس ئېچىپ "زەھەرلىك چۆپلەرنى سەھنىدىن قوغلاپ چىقرايلى" دېگەن تېمىدا سۆز قىلدى. ئۇنىڭ بۇ چاغدا "زەھەرلىك چۆپ" دەپ ئالاھىدە كۆرسەتكەن مىسالى:

"مەن ئۆزۈم يوقسۇل يېتىم،

بالىرىمنىڭ ئەڭلى يوق.

ئاندا - ساندا ئۇن تېپىپ،

ئەگەلەكنى تاپسام، تەڭلى يوق."

دېگەن قوشاق بىلەن ئېيتىلىدىغان ناخشا ئىدى.

شۇ چاغدا يانتاقوۋ ئۆزىنى تۇتالماي:

— يولداش ھوشياروۋ، بۇ ئۆتمۈشتىكى يوقسۇللارنىڭ دەردى كۈيلەنگەن تارىخىي ناخشىغۇ. بۇنى زەھەرلىك چۆپ دېسەك، قانداق بولار؟— دېۋىدى، ھوشياروۋ:

— بىلجىرلىماڭ، بۇ كونا گەپ ئارقىلىق بۈگۈنكى ۋەزىيەتكە ھۇجۇم قىلىش... — دەپ يانتاقوۋقا ھومايدى.

ئارىدىن بىرنەچچە كۈن ئۆتكەندىن كېيىن ھوشياروۋ ئۆمەكتىكى بىر ناخشىچىنىڭ قەيەردىدۇ بىر يەردە: ”ئاخشىمى كېلىڭ يارىم، ئاي بولمىسا يۇلتۇز بار“ دېگەن قوشاق سېلىنغان ناخشىنى ئېيتقان. لىقى ھەققىدە قايناپ:

— بۇ ئادەتتىكى سېرىق ناخشا ئەمەس، رەزىل سىياسىي غەرەز يوشۇرۇنغان ئىنتايىن ئوچۇق پانتۇركىسىزم ۋە پانىسلازم مۇقامىنى توۋلاش! — دەپ ئۈستەلنى مۇشتلاپ، ھەممىگە بىر قاتار ھومىيىپ چىقتى ۋە بۇ ناخشىنى ئېيتقۇچىنىمۇ جازالىدى.

بۇ ئىشقا بەزىلەر (جۈملىدىن يانتاقوۋمۇ) ئىچىدە كۈلدى.

يەنە بىر كۈنى ھوشياروۋ مۇزىكانتلارنىڭ مەشىقىنى كۆزدىن كەچۈرۈۋېتىپ، بىردىنلا رەڭگى ئۆچتى. دە، دەرھال مەشىقى تۈختاتتى ۋە باش ئىسكىرىپكا چالغۇچى مۇزىكانتنى ئەيىبلەپ:

— ھەي، سەن قانداق نېمە؟ باشقىلار ساننى ئىزچىل چېلىۋاتسا، سەن سازىڭنى خۇش ياقمىغاندەك ئاندا- ساندا غىرداپ قويۇسەن، تازا ھۇرۇن، ھارامزادە ئىكەنسەن. چېلىش خۇش ياقمىسا، باشقا ئىش قىل! — دەپ قايناپ كەتكەندى، زال ئىچىدە كۈلكە كۆتۈرۈلدى. ھوشياروۋ بۇنىڭدىن ئىلھاملىنىپ كەتكەن بولسا كېرەك،

يەنە گەپ قوشتى:

— سەن ماۋۇ كۈلكىنىڭ مەنىسىنى چۈشەن - ھە. بۇمۇ ساڭا بىر خىل تەنقىد، ھوشۇڭنى تاپ!

شۇنىڭدىن كېيىن ئۆمەكتە ھوشياروۋتىن كۈلىدىغانلار كۆپەيدى. ھوشياروۋ بۇنى سەزگەندىن كېيىن رەھبەرلىك يىغىنىدا:

— بىزدە ئىنقىلابىي ھوشيارلىق كەم ئىكەن. جۈملىدىن، مەندىمۇ كەم ئىكەن... — دەپتۇ ۋە بۇ ئىشتا يانتاقوۋنىڭ "قارا قولى بار" دەپ سۈرۈشتۈرۈشنى تەكىتلەپتۇ.

يانتاقوۋنىڭ قارا قولى بارمۇ - يوق، ئەگەر شۇ چاغدا ئۇنىڭ يازغان بىر شېئىرى قولغا چۈشۈپ قالغان بولسا، راستتىنلا چاتاق بولاتتى. چۈنكى ئۇنىڭدا مۇنداق گەپلەر بار ئىدى:

قانداق سەگەك جانابلاردۇر بۇ،

سايىسىدىن ئۈركۈيدۇ ئۆزى.

خۇش بولىدۇ قىلغان سۆزىدىن،

باشقىلارنىڭ چەكچەيسە كۆزى.

قاقاقلىسا توخۇ كاكىلاپ،

پالاقلايدۇ كەپتۇ تۈلكە دەپ.

مىياۋلىسا ئۆگزىدە مۈشۈك.

ۋارقىرايدۇ يولۋاس كەلدى، دەپ.

پىلدەك كۆرۈپ قىلدەك خەتەرنى،

دۈشمەن ياساپ، ۋەھىمە ياساپ،

دۇمبالايدۇ ئۆزىنى ئۆرى،
بۇ — ئىنقىلاب قىلغانغا ھېساب.

پۈتۈن يېتىپ، پۈتۈن قوپىمىز،
ئۇخلىغىلى بولماس يۈرەكلىك.
يامان ئىكەن دەيدىغان بولدۇق،
بىخۇدلۇقتىن كۆرە سەگەكلىك.

يالغان ماختاشمۇ — بىر خىل تۆھمەت

تاشپولات ئاتلىق بىر كادىر خېلى يۇقىرى رەھبەرلىك ۋەزىپىسىگە تەيىنلەنگەنىدى، بىر سورۇندا رەخمەتبەك دېگەن كادىر ئۇنى يۈزمۇيۈز ماختىغىلى تۇردى:

— ...تا شۇجىغا كۆپتىن بېرى ھەممە ئادەم قايىل. بىز بۇنداق قايىل رەھبەرلىرىمىز بىلەن قانچە پەخىرلەنسەك ئەرزىيدۇ. كۈلۈۋاتە-سىزغۇ تا شۇجى، مېنىڭ بۇنداق دېيىشىمنىڭ ئاساسلىرى جىق. مەسىلەن، "مەدەنىيەت ئىنقىلابى" باشلانغاندا يۇقىرى رەھبەرلىك سىزنى ھېلىقى ئىنىستىتۇتقا بارىدىغان گۇرۇپپىغا مەسئۇل قىلىپ بەلگىلىگەندە، سىزنىڭ بارمىغانلىقىڭىز ھەممىگە مەلۇم. مۇشۇ بارماسلىقنىڭ ئۆزى سىزنىڭ ئالدىن كۆرۈلۈشىڭىزنىڭ، ئاقۋىتى ياخشى بولمايدىغان خاتا لۇشىيەننى ئىجرا قىلىشنى رەت قىلغان جاسارىتىڭىزنىڭ پولاتتەك پاكىتى. ئىسمىڭىزمۇ مۇشۇنداق جاسارد-تىڭىزگە لايىق، يەنە مەسىلەن....

— بولدى، بولدى، رەھمەت بېگىم، — دېدى قاتتىق ئوڭاي.

سىز لانغان تاشپولات، — پاكىتلارنى خاتا ئىزاھلاپ، ئادەمنى ئازابلىماڭا. مېنىڭ ئۇ چاغدا ئۇ يەرگە بارمىغانلىقىم راست. بارغىم كەلمىگەنلىكىم راست. چۈنكى ئۇ يەردە زىيالىيلار كۆپ، ئۇلارغا تەڭ كېلەلىشىمگە كۆزۈم يەتمىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، يۇرتۇمدا ئانام قاتتىق كېسەل بولۇپ قالغاچقا، بېرىپ ئۇنىڭ ھالىدىن خەۋەر ئالمىسام بولمايتتى. — دە، شۇڭا بۇ يەردىن كېتىپ قالدىم. بۇنى قانداقمۇ ئالدىن كۆرەرلىك، خاتا لۇشىەننى ئىجرا قىلىشنى رەت قىلغانلىق دېگىلى بولسۇن؟ مەن بۇنداق بوخچىنى كۆتۈرەلمەيمەن. شۇنىڭ بىلەن رەخمەت بەگنىڭ "يەنە مەسلەن..." نى داۋاملاش- تۇرۇشىغا ئورۇن قالمىدى ھەمدە ئۇ ئۆزىنىڭ يېڭى رەھبەرگە "ئەقىدە" سىگە لايىق مۇكاپات ئالالمىغانلىقىدىن بەك بىئارام بولدى. لېكىن تاشپولاتنىڭ سۆزى سورۇندىكى باشقا ئاغىنىلەرنى چوڭقۇر تەسىرلەندۈردى. مەنمۇ شۇنداق تەسىرات ئىچىدە "تاشپولات راستىنلا سەمىي ئادەم ئىكەن، شۇڭا ئۆزى ھەققىدىكى يالغان ماختاشنى تۆھمەتتەك ئېغىر ئالدىكەن" دېدىم ئىچىمدە.

مەرد كىشى ئەجرىنى پەش قىلغان قاچان
 يوق قىلچە ساۋادى ئۇنىڭ ئۇ بابتا.
 خۇشامەت ئالدىدا سېزەر ئۆزىنى
 قارىلانغاندىنمۇ ئېغىر ئازابتا.

كۆرەڭنىڭ پۇتغا بىر خىشى قويساڭ
 ئۆزى تۇققۇزىنى قويۇپ ئالىدۇ.
 سەن ئۇنى ئاسمانغا تاقاشتىڭ دېسەڭ،
 دەيدۇ: "ئاكاڭ ئاينى يۇلۇپ ئالىدۇ."

خۇشامەت، ماختاشقا مەپتۇن بولغىنىڭ
ئەقلىڭنى ئاتقىنىڭ تاۋكا - قىمارغا.
نومۇسنى خورىتار ئۇنىڭ خۇمارى
ئۆگەنمىگۈلۈك بۇنداق خۇمارغا.

تۈركىيىدە 20 كۈن

ھۆسنىلۇق يولىدىن كەلگەن تەكلىپ بويىچە

ئۆتكەن يىل ئەتىياز يولداش ئابدۇشۈكۈر تۇردى ئىككىمىز تۈركىيىدىن يوللانغان بىر مەكتۇپ تاپشۇرۇۋالدۇق. بۇ، بىزنى 1983 - يىل 6 - مايدىن 9 - مايغىچە تۈركىيىنىڭ ئەسكەشەھىر دەپ ئاتىلىدىغان قەدىمىي شەھىرىدە ئۆتكۈزۈلىدىغان 1 - نۆۋەتلىك خەلقئارا تۈركىي تىل سىستېمىسىدىكى مىللەتلەر ئېغىز ئەدەبىياتى سېمىنارىيىسىگە چىلاپ ئەۋەتىلگەن تەكلىپنامە ئىكەن. بىزدە "چىلىغان يەردىن قالما" دېگەن گەپ بار. شۇڭا بۇ تەكلىپنى خۇشاللىق بىلەن قوبۇل قىلىپ، يولغا جابدۇندۇق.

1971 - يىلدىن ئېتىبارەن، جۇڭگو - تۈركىيە ئوتتۇرىسىدا دىپلوما - تىك مۇناسىۋەت ئورنىتىلغاندىن كېيىن، ئىككى دۆلەت ئارىسىدا بېرىش - كېلىش يولى رەسمىي ئېچىلدى. بۇ - دوستلۇق يولى، ئۆزئارا ئۆگىنىش يولى. يېڭى جۇڭگو ئادەملىرى بۇنداق يولنى ئىنتايىن قەدىرلەيدۇ ۋە ئۇنىڭدا مېڭىپ ھارمايدۇ. مەنمۇ مۇشۇ يولدا مەلۇم بىر ئىز قالدۇرۇشنى بەك ئارزۇلايدىغانلارنىڭ بىرسى.

1982 - يىل يازدا يۇگوسلاۋىيە ماكدونىيە جۇمھۇرىيىتىنىڭ گۈرەل سترۇگا شەھىرىدە ئۆتكۈزۈلگەن 21 - نۆۋەتلىك خەلقئارالىق شېئىر فېستىۋالى جەريانىدا 40 نەچچە دۆلەتتىن كەلگەن شائىرلار

قاتارىدا تۈركىيلىك شائىر ۋە ژۇرنالىستلاردىن نىجدەت ئەۋلىياگىل، ئېرقان نەسرەتتىن ئوغلۇ، كەرەم ئەردەم ئايدىلار بىلەن تونۇشقان ئىدىم. شۇ چاغدا ئۇلار ماڭا: "تۈركىيىدىمۇ بىللە شېئىر ئوقۇيلى" دېگەندى. ئارىدىن ئۇزاق ئۆتمەي، بېيجىڭدا ئېلىمىزگە زىيارەتكە كەلگەن ئېرقان نەسرەتتىن ئوغلۇ بىلەن ئىككىنچى قېتىم ئۇچراشتىم. جۇڭگو يازغۇچىلار جەمئىيىتى نامىدىن بېرىلگەن زىياپەتتە زىخ كاۋاپ يېيىشىپ تۇرغان چېغىمىزدا ئېرقان: "بېيجىڭدا ھەمدەستىغان بولۇپ زىخ كاۋاپ يېگەندەك، ئەنقەرەدىمۇ بىللە ئولتۇرۇپ دۇندۇرمە كاۋاپ يېيىشنى، شېئىر توغرىسىدىكى قىزغىن پاراڭلىرىمىزنى داۋاملاشتۇرۇشنى ئۈمىد قىلىمەن" دەپ قەدەھ كۆتۈرگەندى. بەش ئايدىن كېيىن تۈركىيىدىن ئەۋەتىلگەن تەكلىپنامىنى كۆر-گىنىمدە، قۇلقىمىنىڭ تۈۋىدە بايقى قەدەھنىڭ ساداسى يەنە جىرىڭلىغاندەك بولدى. دېمەك، دوستلۇق يولىدىن كەلگەن تەكلىپنامىدىن ماڭا يول چىقىپ قالدى.

بىز سېمىنارىيىگە قۇرۇق بارمايلى دەپ بىردىن ماقالە تەييارلىدۇق. ئاپتونوم رايونىمىزدىكى مۇناسىۋەتلىك رەھبىرىي يولداشلار ۋە پايتەختتىكى جۇڭگو ئىجتىمائىي پەنلەر ئاكادېمىيىسى، جۇڭگو يازغۇچى-لار جەمئىيىتى ھەمدە كەسپداشلار بىزگە ئاق يول تىلىدى. 4-ماي كۈنى خۇشاللىق ئىچىدە بېيجىڭدىن تۈركىيىگە قاراپ يولغا چىقتۇق.

"مەرھابا!"

يولدا پاكىستاننىڭ كاراچى شەھىرىدە بىر كۈن قونۇپ، ئەتىسى تۈركىيە ئايروپىلانىغا چىقىپ، يولنى داۋاملاشتۇردۇق.

ئىككى سائەتچە يۈرۈپ، ئابۇزەبى ئايرودرومغا چۈشۈپ، بىرپەس دەم ئالغاندىن كېيىن، يەنە ماڭدۇق. بىرچاغدا — ئەنقەرە ۋاقتى بىلەن سائەت 3 تە ئايروپىلاندىن پەسكە قارىۋىدۇق، كۆزىمىزگە سۈزۈك مەرمەر دېڭىزى كۆرۈندى، ئۇزاق ئۆتمەي پوسپور بوغۇزى ئۈستىدىن ئايلىنىپ يەسلەپ، ئىستانبۇل ئايرودرومغا چۈشتۇق. ئۇ يەردىن باشقا ئايروپىلانغا ئولتۇرۇپ، 45 مىنۇت ئۇچقاندىن كېيىن، ئەنقەرەگە يېتىپ كەلدۇق. ئايروپىلاندىن چۈشۈشىمىزگە ”مەرھابا!“ دېگەن ئىللىق، ياڭراق سادا ئاڭلاندى. بىز ئالدىمىزغا قاراپ، بىزنى قارشى ئېلىشقا چىققان تۈركىيلىك دوستلارنى كۆردۇق. ئۇلارنىڭ ئارىسىدا مەشھۇر تۈرك شائىرى، تۈركىيە مەدەنىيەت مىنىستىرلىكىنىڭ مەسلىھەتچىسى ياۋۇز ئەپەندى بار ئىكەن («ياۋۇز» دېگەن نام تۈركلەردە ”قەھرىمان“ دېگەن مەنىگە ئىگە). مەن بۇ ئادەمنىڭ نامى ۋە تەرىپىنى بۇرۇن ئاڭلىغان ئىدىم. ئالدىنقى يىلى يولداش ئابدۇشۈكۈر تۇردى تۈركىيىگە فولكلور ئىلمىي مۇھاكىمە يىغىنىغا قاتنىشىش ئۈچۈن بارغاندا، بۇ ئادەم ئالاھىدە قىزغىن دوستانلىق كۆرسەتكەن. ئۇنىڭ بىلەن بىللە چىققان شۈكۈر توران (تۈركىيە مەدەنىيەت مىنىستىرلىكى قارىمىقىدىكى فولكلور تەتقىقاتى ئورگىنىنىڭ ئىلمىي خادىمى، مۇتەخەسس) مۇ شۇنداق قىزغىن كۆرۈشتى. بىزنىڭ ئەنقەرەدىكى باش ئەلچىخانىمىزنىڭ بىرنەچچە مەسئۇل خادىمى ۋە شىنخۇاشى مۇخبىرىمۇ بىزنىڭ ئالدىمىزغا چىققان ئىكەن. ئۇلارنىڭ قىياپىتىدە ۋە تەنداشلارچە سېغىنىشلىق ھېسسىيات ئۇرغۇپ تۇراتتى.

تىنچلىق — ئامانلىق سوراشقاندىن كېيىن، خۇش چاقچاق ياۋۇز ئەپەندى ئەلچىخانىمىزنىڭ خادىملىرىغا ”بىز ساھىبخان، قائىدە

بويىچە، مېھمانلار ئالدى بىلەن ساھىبخاننىڭ ئۆيىگە بارىدىغۇ، رۇخسەت قىلىڭلار” دەپ چىرايلىق خوشلىشىپ، بىزنى ماشىنىغا ئولتۇرغۇزۇپ شەھەر ئىچىگە ئېلىپ ماڭدى.

بىز قاتنىشىدىغان سېمىنارىيە ئورنى ئەنقەرەدىن 200 كىلومېتىرچە يىراقلىقتا ئىكەن. شۇڭا ساھىبخانلار ”مەنزىل خېلى بار، غىزا-لىنايلى” دەپ شەھەر ئىچىدىكى بىر دۆندۈرمە كاۋاپ رېستورانغا باشلىدى. بىز بۇ يەردە، مەن بۇرۇن ئېرفان نەسراتتىن ئوغلۇدىن نامىنى ئاڭلىغان، توك دوخۇپكىسىدا قوي گۆشى چوڭ كالىك پېتى پىرقىرتىپ پىشۇرۇلىدىغان دۆندۈرمە كاۋاپنى مەززە قىلىپ يېدۇق، بۇ چاغدا ساھىبخان جۇڭگودىكى ھەر خىل كاۋاپلار توغرىسىدا ئاڭلىغان، كۆرگەنلىرىنى ناھايىتى قىزىقشلىق بىلەن سۆزلىدى. مەن ئۇنىڭ كاۋاپنى چۆرىدىگەن ھالدا جۇڭگو ھەققىدىكى قىزغىن ھېسسىياتلىق سۆزلىرىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن: ”ئەگەر سىز بىز تەرەپكە بېرىپ قالسىڭىز مەن چوقۇم زىخ كاۋاپ بىلەن مېھمان قىلىمەن” دېۋىدىم، ئۇ ناھايىتى خۇشاللىق بىلەن ”ئىنشا ئاللا”نى بىرقانچە تەكرارلىغان. دىن كېيىن، جۇڭگو بىلەن تۈركىيىنىڭ ھازىرقى ئۆزئارا دوستلۇق مۇناسىۋىتىدىن ئىنتايىن مەمنۇن ئىكەنلىكىنى سۆزلەپ كەتتى.

تامماقتىن كېيىن ياۋۇز ئەپەندى بىلەن خوشلىشىپ، شۈكۈر تۇران-نىڭ ھەمراھلىقىدا، كېچىلەپ يول يۈرۈپ، سائەت 12 گە يېقىنلاش-قاندا، سېمىنارىيە ئورنى بولغان ئەسكشەھەرگە يېتىپ كەلدۇق. بىزنى ”بۈيۈك ئۆتەل” (چوڭ مېھمانخانا) ئالدىدا سېمىنارىيە مەسئۇللىرى قىزغىن قارشى ئالدى. ئالدىمىزغا ھەممىدىن بۇرۇن قۇچىقنى كەڭ يېيىپ، ئېرفان نەسراتتىن ئوغلۇ كەلدى. مەن ئۇنى ”مەرھەبا!” دېگەن بوم ئاۋازىدىنلا تونۇدۇم. بىز خۇددى تۈركلەر

تەسۋىرلىگەندەك "قىرىق يىلدىن بېرى كۆرۈشمىگەن قەدىناسلاردەك" ئۇچاقلىشىپ كەتتۇق.

ئېرفان نەسرەتتىن ئوغۇلۇ

ئۇنىڭ تولۇق ئىسىم - فامىلىسى: ئېرفان كۈنۈر نەسرەتتىن ئوغۇلۇ. بۇ يىل 46 ياش. ئۇ، تۈركىيىدە خېلى چوڭ تەسىرگە ئىگە ژۇرنالىست ھەم فولكلور تەتقىقاتى بىلەنمۇ شۇغۇللىنىدىغان بىلىم ئەھلى. ھازىر تۈركىيە فولكلور جەمئىيىتىنىڭ رەئىسى.

مەن ئېرفان بىلەن ئۆتكەن يىلى يۇگوسلاۋىيىنىڭ ستروگا شەھىرىدە تونۇشتۇم. ئۇ ماڭا تۈركىيىدىن ئۆزى بىلەن بىللە كەلگەن شائىر نىجدەت ئەۋلىياكىل، ئۇنىڭ رەپىقىسى سېۋىكى خانىم، شائىر كەرىم ئەردەم ئايدىنلاردىن باشقا، ماكدونىيىدىكى تۈرك دوستلىرىدىن سوۋاد، نۇسرەت، ئېرفان بىللۇر قاتارلىق شائىرلارنىمۇ تونۇش-تۇردى. مەنمۇ ئۆز ھەمراھلىرىم يولداش گېياڭ، لى شۈيەن، ۋاڭ گېلارنى بىر - بىرلەپ تونۇشتۇردۇم. ئېرفان شۇ چاغدا يولداش گېياڭنىڭ ئۆز ۋاقتىدا گېنېرال چېن يىنىڭ قوماندانلىقى ئاستىدىكى قىسىمدا (يېڭى 4 - ئارمىيە تەركىبىدە) خىزمەت قىلغان پېشقەدەم پارتىزان، مۇخبىر ئىكەنلىكىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن، ئىنتايىن سۆيۈنۈپ، ئۇنىڭ قوللىرىغا سۆيۈپ كەتكەنىدى. بىز شۇ چاغدا بىر ھەپتە داۋامىدا ھەر كۈنى ئۇچرىشىپ، بىللە سەيلى قىلىپ، پاراڭلىشىپ، مۇڭدېشىپ دوست بولۇپ قالغاندۇق. ئۇ ھەتتا بىر كۈنى مېنى كەچتە ئۇخىرىد شەھىرىدىكى تۈركلەرنىڭ بىر توي مۇراسىمىغىمۇ باشلاپ بېرىپ، تاماشا قىلدۇرغانىدى. بەزىدە تەرجىمان -

لىق قىلىپمۇ بەرگەن، شۇ چاغدا ئېرفان بىزگە: "پات-يېقىندا جۇڭگوغا زىيارەتكە بارىمەن" دېگەنىدى. شۇ يىلى 9-ئاينىڭ كېيىنكى يېرىمىدا، ئۇ ئېلىمىزدە ئىككى ھەپتە زىيارەتتە بولدى. دەسلەپتلا جۇڭگو شائىرلىرى بىلەن ئۇچراشتى. مەن ئېرفانغا شائىر شاۋيەنشاڭنى تونۇشتۇردۇم. يولداش شاۋيەنشاڭ ئۇنىڭغا جۇڭگونىڭ ھازىرقى زامان شېئىرىيىتى توغرىلۇق ئەھۋال تونۇشتۇردى. ئېرفان ئۇنىڭدىن بەك مەمنۇن. ئۇ بېيجىڭ، شاڭخەي، گۇاڭجۇلاردا بولدى. جۈملىدىن، شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونىدىمۇ 4 كۈن تۇرۇپ، كۆرگەن، ئاڭلىغان، ھېس قىلغانلىرىنى زوقمەنلىك بىلەن دەپتىرىگە يېزىۋالغانىدى.

ئېرفان تۈركىيىگە قايتىپ بارغاندىن كېيىن، جۇڭگوغا قىلغان زىيارىتى ھەققىدە نۇرغۇن ماقالە يېزىپ، گېزىت-ژۇرناللاردا ئېلان قىپتۇ. يېقىندا ئۇنىڭ «ئۈرۈمچىدىن - بېيجىڭگە - جۇڭگو» دېگەن كىتابى ئەنقەرەدە نەشرىدىن چىقتى. ئومۇمەن ئېيتقاندا، ئۇنىڭ بۇ يازغانلىرى تۈركىيىدە يېڭى جۇڭگو ھەققىدە ئېلان قىلىنغان تۇنجى قېتىملىق، بىرقەدەر سىستېمىلىق، ئوبيېكتىپ تونۇشتۇرۇش، ئۇ، پاكىتلارغا چىق ئېتىبار بەرگەن. كىتابنىڭ ئومۇمىي روھىدىن ئېلىمىزگە نىسبەتەن قىزغىن زوق، كۈچلۈك مۇھەببەت ئۇرغۇپ تۇرىدۇ.

ئېرفان تۈركىيىنىڭ بىرقانچە گېزىت-ژۇرناللىرىغا مېنىڭ بىرنەچچە شېئىرىمى («تۈگۈمەس ناخشاش»، «ئارچا»، «ئوخرىد بويى» لارنى) تۈركچىگە تەرجىمە قىلدۇرۇپ، ئېلان قىپتۇ ۋە مېنىڭ ھەققىمىدە نۇرغۇن قىزغىن دوستانە سۆزلەرنى يېزىپتۇ. ئۇ بۇندىن كېيىن ئۇيغۇر ئەدەبىياتى تۈركىيە جامائەتچىلىكىگە تونۇشتۇرۇش

ئىشنى ئاكتىپ ئۇيۇشتۇرىمەن، دەپ ئۆزىنىڭ بۇ ئىشىغا مېنىڭ ھەمكارلىشىشىمنى سورىدى. مەن بۇنى ئەلۋەتتە خۇشاللىق بىلەن قوبۇل قىلىدىغانلىقىمنى بىلدۈردۈم.

ئېرفان جۇڭگو تېمىسىغا ئىنتايىن زوقمەن. ئۇ بىزگە: "ئىنچىكە كۆزەتكەن ئادەم ئۈچۈن بۈگۈنكى جۇڭگونىڭ ھەر بىر قەدىمى بۈيۈك بىر كىتاب. جۇڭگودا ئىككى ھەپتە تۇرۇپ، قىلچە قانمىدىم. مېنىڭ جۇڭگونى تېخىمۇ ئەتراپلىق ۋە چوڭقۇر چۈشىنىپ، بۇ ھەقتە، جۈملىدىن شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونى ھەققىدە يىرىكرەك ئەسەر يازغۇم بار. مېنىڭ بۇ ئارزۇيۇمنى جۇڭگو يازغۇچىلار جەمئىيىتىگە، ھۈرمەتلىك لىن لىنغا^①، جۈملىدىن ھۈرمەتلىك ئىسمائىل ئەمەتكە يەتكۈزۈپ قويسىڭىز" دېگەن سۆزنى بىرقانچە قېتىم تەكىتلىدى.

سېمىنارىيە جەريانىدا ئېرفان ئەتە - ئاخشىمى دائىم دېگۈدەك بىز بىلەن بىللە بولدى. بىزنىڭ سېمىنارىيىدىن ۋە ئېكسكۇرسىيىلەردىن بىرقەدەر ئۈنۈملۈك بەھرىمەن بولۇشىمىز ئۈچۈن ئوڭايلىق تۇغدۇرۇپ بەردى ۋە بەك كۆڭۈللۈك مېھمان قىلدى. بىز ئەنقەرە - دىن ئىستانبۇلغا مېڭىش ئالدىدا باش ئەلچىمىز يولداش جۇ جۇ ئۆزىتىش زىياپىتى ئۆتكۈزۈپ، ئېرفاننىمۇ تەكلىپ قىلغانىدى، بىز ھەممىمىز ماۋتەي شارابىنى كۆتۈرۈپ، شېرىن دوستلۇق كەپپى ئىچىدە قۇچاقلىشىپ خوشلاشتۇق.

① لىن لىن - ئېلىمىزنىڭ چەت ئەللەر بىلەن مەدەنىي ئالاقە باغلاش جەمئىيىتىنىڭ مەسئۇلى، شائىر.

ئەسكەشەھەر ۋە يۇنۇس ئەمرە

ئەسكەشەھەر ۋىلايەتنىڭ ھەم ۋىلايەت مەركىزىنىڭ نامى. ۋىلايەت قارىمىقىدا مىڭ يىلدىن بۇرۇنقى ۋىزانتىيە ۋە 5-6 مىڭ يىلدىن بۇرۇنقى فىركلار، ھېتىتلار مەدەنىيىتىنىڭ خاتىرىسى بولغان نۇرغۇن-لىغان قىممەتلىك ئاسارەتقى ئورۇنلىرى بار. ھازىر ۋىلايەت مەركىزىدە 500 مىڭغا يېقىن ئاھالە ياشايدىكەن. بىرقانچە ئالىي مەكتىپى ۋە مۇزېيلىرى بار ئىكەن.

كىشىلەر بۇ شەھەرنى خوجا نەسرەدىن (نەسرەدىن ئەپەندى) بىرمەزگىل ياشىغان يۇرت، دەپمۇ ئۇلۇغلايدىكەن. ئۇلۇغلاشنىڭ يەنە بىر مۇھىم سەۋەبى شۇكى، بۇ جاي — يۇنۇس ئەمرەنىڭ يۇرتى. يۇنۇس ئەمرە — 13-ئەسىردە ئۆتكەن مەشھۇر تۈرك شائىرى، تۈرك تەسەۋۋۇپ ئەدەبىياتىنىڭ ئاتىسى. ئەدەبىياتشۇناسلار ئۇنى خوجا ئەخمەت يەسەۋى مەكتىپىگە مەنسۇپ شائىر دېيىشىدۇ. شۇنداقلا ئۇ جالالىدىن رۇمىنىڭ پەلسەپە ۋە ئېستېتىك قاراشلىرىنى ئۆزىگە سىڭدۈرگەن. ئۇنىڭ «سەۋەلەم، سەۋەلەلم» (سۆيەيلى - سۆبۈلەيلى) دېگەن مەشھۇر سۆزى تۈركلەردە ھېكمەتلىك ماقالىدەك كەڭ تارالغان. بۇ سۆز ئۇنىڭ تۈپ ئىدىيىسىنى بىرقەدەر تولۇق ئىپادىلەيدۇ (ئۇ — ياخشىلىق قىلساڭ، ياخشىلىق تاپسەن، دېگەن مەنىگىمۇ ئىكەن).

يۇنۇس ئەمرە — تۈرك ئەدەبىياتى تارىخىغا چوڭ تەسىر كۆرسەتكەن شائىر، ئۇنىڭ شېئىرلىرىنىڭ بەدىئىيلىكى ھەقىقەتەنمۇ ئۈستۈن. ئۇ، ئۆزىنىڭ تەسەۋۋۇپچىلىق ئىدىيىسىنى چوڭقۇر لىرىك ھېسسىياتلار

بىلەن، ئوبرازلىق، راۋان تىل ماھارىتى بىلەن ئىپادىلىگەن. ئۇنىڭ نۇرغۇن شېئىرلىرى خەلق ئىچىگە (خۇددى خەلق قوشاقلرىدەك) كەڭ تارالغان، تۈركلەر ئۇنى ئوسمانلى دەۋرىدىكى تۈرك شېئىرىيىتىنىڭ پېشۋاسى، دەپ ئىززەتلەيدىكەن ۋە پات-پات ئۇنىڭ خاتىرىسىگە بېغىشلانغان ئەدەبىيات-سەنئەت پائالىيەتلىرىنى ئۆتكۈزۈپ تۇرىدىكەن.

بىز ئەسكەشەھىردە بولغان كۈنلەر يۇنۇس ئەمرەنى خاتىرىلەش ھەپتىسى بولۇپ، بىز تەكلىپ قىلىنغان بۇ قېتىمقى سېمىنارىيىمۇ ئەنە شۇ خاتىرىلەش ھەپتىسىنىڭ مۇھىم بىر پائالىيىتى ئىكەن. بۇ سېمىنارىيىنىڭ ئەسكەشەھىردە ئۆتكۈزۈلۈشىنىڭ ۋە ئەسكەشەھىر ۋالىيىسىنىڭ بۇ سېمىنارىيىگە باش سادىبخان بولغانلىقىنىڭ مۇھىم سەۋەبىمۇ شۇ

سېمىنارىيە

1- نۆۋەتلىك خەلقئارا تۈركىي تىل سىستېمىسىدىكى مىللەتلەر ئېغىز ئەدەبىياتى سېمىنارىيىسى (ئىلمىي مۇھاكىمە يىغىنى) 7- ماي كۈنى ئەسكەشەھىر بەلەدىيە سالونى (شەھەرلىك مەھكىمە زالى)دا تەنتەنە بىلەن ئېچىلدى. يىغىننى ئېرفان نەسرەتتىن ئوغلۇ باشقۇردى. ئەسكەشەھىر ۋالىيىسى ئۆمەر خالىل ئوغلۇ ئېچىش نۇتقى سۆزلىدى، تۈركىيە مەدەنىيەت مىنىستىرىنىڭ مۇئاۋىنى كامال گۈكچە تەبرىك سۆزى سۆزلىدى. ئاندىن سۆزگە چىقىش رەسمىي باشلىنىپ كەتتى.

بۇ سېمىنارىيىگە، ئاساسەن، تۈركىي تىل سىستېمىسىدىكى

مىللەتلەر ئېغىز ئەدەبىياتى تەتقىقاتى بىلەن شۇغۇللانغۇچىلاردىن 52 ئادەم رەسمىي ۋەكىل سۈپىتىدە قاتناشتى ۋە تەييارلاپ كەلگەن ماقالىلىرىنى ئوقۇشتى. ئۇلارنىڭ 35 ى تۈركىيلىك، قالغانلىرى جۇڭگو، يۇگوسلاۋىيە، رۇمىنىيە، ۋېنگرىيە، سېرۇس، بولغارىيە، چېخوسلاۋاكىيە، ئىتالىيە، غەربىي گېرمانىيە، ئىراق قاتارلىق مەملىكەتلەردىن كەلگەن ۋەكىللەر.

سېمىنارىيىدە ئوقۇلغان ماقالىلەرنىڭ ھەممىسى دېگۈدەك دىققەت بىلەن ئاڭلاندى ۋە ئالقىشلاندى. ماقالە تېمىلىرى، ئاساسەن فولكلور ۋە ئېغىز ئەدەبىياتىنىڭ خاراكتېر-بەلگىلىرى توغرىسىدا مۇلا-ھىزىلەر، تۈركىي تىل-سىستېمىسىدىكى مىللەتلەرنىڭ داستان، قوشاق، چۆچەك، لەتىپە، ماقال-تەمسىللىرى، ئېغىز ئەدەبىياتىنىڭ يازما ئەدەبىياتقا كۆرسەتكەن تەسىرى، مەھمۇت قەشقەرى، يۇنۇس ئەمرە قاتارلىق ئۇلۇغ ئالىم ۋە شائىرلارنىڭ تۈركىي تىل سىستېمىسىدىكى مىللەتلەر ئېغىز ئەدەبىياتى تەرەققىياتى ۋە تەتقىقاتىدا ئوينىغان رولى، تۈركىي تىل سىستېمىسىدىكى مىللەتلەر ئېغىز ئەدەبىياتىنىڭ گىرىك، ماكىدون، ئالبان قاتارلىق خەلقلەرنىڭ ئېغىز ئەدەبىياتىغا بولغان تەسىرى، تۈركىي تىل سىستېمىسىدىكى مىللەتلەر ئېغىز ئەدەبىياتى توغرىسىدىكى ئىلمىي تەتقىقات ئەھۋالى قاتارلىق مەسىلە-لەردىن ئىبارەت. بۇنىڭدا ئېغىز ئەدەبىياتىغا دائىر بەزىبىر نەزەرىيە مەسىللىرىمۇ ئوتتۇرىغا قويۇلدى، بەزى ئەسەرلەر ئۈستىدە نۇقتىلىق مۇلاھىزىلەر ئېلىپ بېرىلدى. جۈملىدىن نەسىرىدىن ئەپەندى لەتىپىلىرى ۋە بۇ مۇناسىۋەت بىلەن ئېغىز ئەدەبىياتىدىكى يۇمۇر ياكى قارا يۇمۇر ئۈستىدە خېلى كەڭ مۇلاھىزىلەر يۈرگۈزۈلدى. «چىن تۆمۈر باتۇر» داستانى توغرىلۇقمۇ مەخسۇس تېمىدا بىر ماقالە

ئوقۇلدى.

سېمىنارىيىدە مەن بىرىنچى بولۇپ سۆزگە تەكلىپ قىلىندىم ۋە ئۇيغۇر خەلقىنىڭ توي قوشاقلىرى توغرىسىدا سۆزلىدىم. 9- ماي كۈنى يولداش ئابدۇشۈكۈر تۇردى مەھمۇت قەشقىرىنىڭ «دىۋانى» دىكى ماقال - تەمسىللەر بىلەن ھازىرقى ئۇيغۇر خەلق ماقال - تەمسىل - لىرىنىڭ سېلىشتۇرمىسى توغرىلۇق سۆزلىدى. ھەر ئىككى سۆز سېمىنارىيە قاتناشقۇچىلىرىنىڭ قىزغىن ئالاقىسىغا ئىگە بولدى ۋە بۇ ھەقتىكى خەۋەرلەرمۇ ئۆز ۋاقتىدا گېزىت، رادىئو، تېلېۋىزورلاردا ئېلان قىلىنىپ تۇردى.

تۈركىي تىل سىستېمىسىدىكى مىللەتلەر ئېغىز ئەدەبىياتى ھەققىدە ئۆزئارا بىلىم ئالماشتۇرۇشنى مۇھىم مەقسەت قىلغان بۇ سېمىنارىيە بىز ئۈچۈنمۇ بىر ئۆگىنىش ھەم بۇ ساھەدىكى خېلى كۆپ بىلىم ئەھلى بىلەن تونۇشۇش پۇرسىتى بولدى.

سېمىنارىيە جەريانىدا ئاناتولىدىكى قەدىمىي مىراس شەھىرىنىڭ خارابىلىرىنى، ھېتىت يېزىقى ئويۇپ يېزىلغان قىيا تاشلارنى كۆرۈپ، مىلادىدىن بەش مىڭ يىل بۇرۇنقى تارىخى، مەدەنىيەت مەنزىرىسىنى ھايان ئىچىدە كۆز ئالدىمىزغا كەلتۈردۈق؛ ئۆز ۋاقتىدىكى مەشھۇر ئەرب قوماندانى سېيىت بەتتالغاننىڭ مازارىغىمۇ باردۇق. شائىر يۈنۈس ئەمرە خاتىرىسىگە يېغىلانغان قىممەتلىك مول ئېكىس - پوناتلار بىلەن تولغان فولكلور كۆرگەزمىسىنى، بالىلار رەسىم كۆرگەزمىسىنى كۆرۈپ ھەمدە ياشلارنىڭ چوڭقۇر ھېسسىياتلىق دىئالاماتسىيىلىرىنى ئاڭلاپ، تۈركلەرنىڭ ئۆز مىللىي ئەنئەنىلىرىگە بولغان يۈكسەك ھۆرمىتى، شېئىرىيەتكە بولغان قايىناق ئىشتىياقى ۋە بالىلارنىڭمۇ نازۇك ئېستېتىك زوقىدىن چوڭقۇر تەسىرلەندۈق.

“قەشقەرلىق مەھمۇت”

ئۇلۇغ ئالىم مەھمۇت قەشقەرنى تۈركلەر “قەشقەرلىق مەھمۇت” دەپ ئاتايدۇ. بۇ توغرىلۇق گەپ قوزغالغان ئايرىم سورۇنلاردا بىزنىڭ “مەھمۇت قەشقەرى” تۈركىي تىل سىستېمىسىدىكى مىللەتلەر ئۈچۈن ئورتاق بولغان بۈيۈك بىر ئىلمىي سىما. ئۇنىڭ ئىلمىي دۇردانلىرى تۈركىي تىل سىستېمىسىدىكى مىللەتلەر مۇھىتىدىكى مول مەنىۋى كانلاردىن قېزىپ ئېلىنغان. لېكىن بۇ دۇردانلار خەزىنىسىدە قەشقەر-ئۇيغۇر مۇھىتىغا مەنسۇپ بولغان جاۋاھىرلارنىڭ سالمىقى چوڭ. «تۈركىي تىللار دىۋانى» نىڭ ئۆزىلا بۇنى ئوچۇق كۆرسىتىپ تۇرۇپتۇ. شۇڭا مەھمۇت قەشقەرى ئالدى بىلەن ئۇيغۇرلارغا مەنسۇپ، ئېلىمىزنىڭ ئىلمىي تارىخىدىكى شادلىق ناما-يەندە “دېگەن پىكىرلىرىمىزنى ئاڭلىغان ئالىملار “ئەۋەت-ئەۋەت” دېيىشتى. نۇرغۇن سورۇنلاردا ئۇلار مەھمۇت قەشقەرنىڭ ئىلمىي تۆھپىسى، شان-شۆھرىتىدىن گەپ ئاچقاندا ئۇيغۇرلارنى تەبرىكلەيدۇ. نۇرغۇن تۈرك ئالىملىرى ۋە ھۆكۈمەت ئەربابلىرىمۇ بىز بىلەن كۆرۈشكەندە “سىلەر بەك ئەزىز مېھمان. چۈنكى، دۇنيادىكى بىر مىليارتتىن ئوشۇق نوپۇسقا ئىگە چوڭ ئەلدىن. شۇنىڭدەك قەشقەرلىق مەھمۇتنىڭ يۇرتىدىن كەلدىڭلار” دەپ ئالاھىدە ئېھتىرام بىلدۈرۈشتى. بىز بۇ ھۆرمەت ئالدىدا چوڭقۇر ئىپتىخارلىق ھېسسىياتىغا چۆمۈلدۈق. شۇنداقلا مەھمۇت قەشقەرنى ۋە ئۇنىڭ بۈيۈك «دىۋانى» نى تەتقىق قىلىش ساھەسىدە تۈرك ئالىملىرىنىڭمۇ ۋۇجۇدقا كەلتۈرگەن ئىجابىي مۇۋەپپەقىيەتلىرىگە بولغان ھۆرمىتىمىزنى ئىزھار

قىلىشتۇق.

سېمىنارىيە جەريانىدا يولداش ئابدۇشۈكۈر تۇردى سۆزگە چىققاندا، ئۆز تېمىسىغا مۇناسىپ ھالدا سېمىنارىيە ھەيئىتىگە مەھمۇت قەشقەرنىڭ بۈيۈك ئەسىرى «تۈركىي تىللار دىۋانى» نىڭ ئۇيغۇرچە نەشر قىلىنغان 1- تومىنى تەقدىم قىلغانىدى، زالدا قىزغىن چاۋاك ياڭراپ كەتتى. بىرقانچە ئالىملار بۇنى، قەشقەرلىق مەھمۇتنىڭ ئۆز يۇرتىدا نەشر قىلىنغان تەۋەرىرۈك نۇسخا، دەپ قولىدىن قولغا ئېلىپ كۆرۈشۈپ، بەزىلىرى ھەتتا كۆزلىرىگە سۈرتۈپ كېتىشتى. مۇخبىرلار سۈرەتكە تارتىشتى (شۇنىڭدەك يۈسۈپ خاس ھاجىپنىڭ «قۇتادغۇ بىلىك» نى نەشرگە تەييارلاۋاتقانلىقىمىزنى ئاڭلاپ، خۇشاللىقىنى ئىزھار قىلىشتى. ئاندىن ئابدۇشۈكۈر تۇردى قەشقەرگە قاراشلىق ئوپال رايونىنىڭ ئازىق كەنتىدە مەھمۇت قەشقەرنىڭ مازارى تېپىلغانلىقى توغرىسىدىكى خەۋەرنى يەتكۈزگەندە، چاۋاك تېخىمۇ ئەۋجىگە چىقتى (بۇنىڭدىن بۇرۇن بۇ توغرىلۇق شىنخۇاشې تارقاتقان خەۋەر تۈركىيىنىڭ نۇرغۇنلىغان گېزىت-ژۇرناللىرى ھەمدە رادىئو-تېلېۋىزىيە، ئىستانسىلىرى ئارقىلىق داغدۇغا بىلەن تەكرار-تەكرار ئېلان قىلىنغان ئىكەن). مۇشۇ مۇناسىۋەت بىلەن سېمىنارىيە قاتناشقۇچىلىرى بىزنى يەنە قىزغىن تەبرىكلىدى. مازار توغرىلۇق ئىزدەنگەن ئىبراھىم مۇتسى ۋە مىرسۇلتان ئەپەندىلەرگە سالام دەڭلار، ئۇلارنىڭ ئۆز ئىلمىي ئىشىدا تېخىمۇ زور مۇۋەپپەقىيەتلەرگە ئېرىشىشنى تىلەيمىز، دېيىشتى ھەمدە ئۆزلىرىنىڭ مەھمۇت قەشقەرى مازارىغا بېرىپ زىيارەت قىلىش ئارزۇلىرىنى بىلدۈرۈشتى.

ھەقىقەتەنمۇ تۈركىيىدىكى ئاز بولمىغان ئالىم، يازغۇچىلارنىڭ ئېلىمىزنى زىيارەت قىلىش ۋە ئۇنىڭ يېڭى قىياپىتىنى ئۆز كۆزى

بىلەن كۆرۈش، جۈملىدىن، مەھمۇت قەشقەرىنىڭ ئانا يۇرتىنى كېزىش، ئۇنىڭ ئەۋلاد ۋارىسلىرىنىڭ مەھمۇت قەشقەرى ھەققىدىكى ئىلمىي تەتقىقات پائالىيەتلىرى بىلەن تونۇشۇش ئارزۇسى بەك كۈچلۈك، ئۇلار ئۇيغۇرلارنى تارىختا تۈركىي تىل سىستېمىسىدىكى مىللەتلەر مەدەنىيىتىنىڭ باشلامچىسى بولغان دەپ قارايدۇ. شۇنىڭدەك، نۇرغۇن تۈرك ئالىملىرى جۇڭخۇا خەلق جۇمھۇرىيىتى چوڭ ئائىلىسىدىكى ئۇيغۇرلارنىڭ ئېسىل مەدەنىيەت ئەنئەنىسىگە ۋارىسلىق قىلىپ، جۈملىدىن مەھمۇت قەشقەرىنىڭ ئىلمىي روھىنى جانلاندىرۇپ، بۈگۈنكى دەۋرنىڭ مەدەنىيەتلىك مىللەتلىرىدىن بولۇشقا، ئىلىم دۇنياسىغا شانلىق تۆھپىلەر قوشۇشىغا چىن قەلبىدىن تىلەكداشلىقىنى بىلدۈرۈشتى. ھەشقاللا!

شېئىر سورۇنلىرىدا

”تۈرك خەلقى شائىر خەلىقتۇر. يەتتە ياشتىن يەتمىش ياشقىچە ھەممىسى شېئىر ئاڭلايدۇ، شېئىر ئوقۇيدۇ، شېئىر يازىدۇ“ — ئېرفان نەسراتتىن ئوغلۇنىڭ بۇ سۆزلىرىنى ھەرگىزمۇ مۇبالىغە دېگىلى بولمايدۇ. تۈركلەرنىڭ نەچچە مىڭ يىللىق قوشاقچىلىق، داستانچىلىق ئەنئەنىسى ھېلىمۇ كەڭ داۋام قىلماقتا. تۈرك كلاسسىك شېئىرىيىتى تارىخىدا نۇرغۇن مەشھۇر شائىرلار مەيدانغا چىققاندا، مۇشۇ ئەسىردىمۇ دۇنياۋى تەسىرگە ئىگە شائىرلار ئۈزۈلمەي مەيدانغا چىققاقتا. كەڭ جامائەتچىلىك ئىچىدە شېئىرىيەتكە بولغان زوق — ئىشتىياق ئادەم دىنىنىڭ مۇھىم بىر ئۆلچىمى بولماقتا. تۈركلەردە شېئىرىيەت پائالىيىتى، يەنى شېئىر ئوقۇش كېچىلىكى،

شېئىر مۇسابىقىلىرى ئۆتكۈزۈش كەڭ ئادەتكە ئايلانغان. مۇشۇنداق ئۈزلۈكسىز، بايرام تۈسىنى ئالغان داغدۇغىلىق پائالىيەتتىنمۇ شېئىرىيەت يىلتىزىنىڭ كەڭ ۋە چوڭقۇرلۇقىنى ھېس قىلغىلى بولىدۇ.

مەلۇمكى، شېئىر ئوقۇشنىڭ ئۆزىمۇ بىر شېئىرىي سەنئەت. بۇ جەھەتتە ماڭا چوڭقۇر تەسىر قىلغان ئەھۋال ئەسكشەھىردە ئېچىلغان فولكلور كۆرگەزمىسى زالىدا يۈز بەردى. بۇ سورۇندا ئۈچ نەپەر قىز ئارقا-ئارقىدىن شېئىر ئوقۇدى، بىر-بىرىدىن تەسىرلىك بولۇپمۇ 3-قېتىم شېئىر ئوقۇغان 15 ياشلىق گۈزەل بىر قىز يۇنۇس ئەمرەنىڭ «باناسەنى گەرەك، سەنى» (ماڭا سەنلا كېرەك) دېگەن مۇناجات شېئىرىنى ئوقۇغاندا، تىڭشىغۇچىلارنىڭ ھەممىسى داڭقىتىپ قالدى. مەنمۇ شېئىر بۇ قىزنىڭ ئىچىدىن چىققۇتاتامدۇ ياكى قىز شېئىرنىڭ ئىچىدىن چىققۇتاتامدۇ، دېگەن بىر خىل تېڭىرقاش ھېسسىياتىغا چۆكۈپ كەتتىم. ئۇ، شېئىرنىڭ ئاخىرقى مىراسىنى ئوقۇشى بىلەن تەڭ ئاجايىپ بىر نەپىس ھېسسىياتلىق ھەرىكەتتە، ھايان ئىلكىدە ئۆزىنى يەرگە ئېتىپ تىزلانغانىدى، ھەممە ئادەمنىڭ دېگۈدەك بېشى ئېگىلىپ كەتتى. ئۇ قىزنىڭ ھەربىر مىراس، ھەربىر جۈملىنى ئوقۇغان چاغدىكى قىياپىتى ۋە ئاۋازىدىن شېئىرىي ھېسسىياتنىڭ سۆزىنى گەۋدىلىنىدۇ. ھەتتا ئارىلىقتىكى سۈكۈت ۋە تىنىقلارمۇ ئاشۇ شېئىرىي ھېسسىياتنىڭ ئايرىلماس بىر تەركىبىي كۈيى بولۇپ، ئادەمنىڭ يۈرەك تارنىنى چېكىدۇ. بۇ ھالەت ئالدىدا، ئىختىيارسىز ھالدا "ياخشى ئوقۇش شېئىرگە شېئىر قوندۇ-رىدۇ" دېگەن سۆزنى تەكرارلايدۇ كىشى.

بۇ يەردە شۇنداق بىر ھېسسىياتىمنى قىستۇرۇپ ئۆتمەكچىمەن:

شېئىرنىڭ ئىچكى ھەم تاشقى مۇزىكىلىقى بار. شېئىرنىڭ تاشقى مۇزىكىلىقى شېئىرنىڭ ۋەزىن ئۆلچەملىرىگە رىئايە قىلىش، راۋان تەلەپپۇز قىلىش، ئاھاڭدارلىقىنى، نۇقتىلىق ئۇرغۇلارنى گەۋدىلەندۈرۈش. تېخىمۇ مۇھىمى، ئىچكى مۇزىكا، يەنى شېئىرىي ھېسسىياتنى گەۋدىلەندۈرۈش، بولۇپمۇ شېئىردىكى ھەربىر مىسرادىكى ئاساسىي پىكىرنى ئىپادىلىگۈچى سۆزنىڭ قانداق ھېسسىياتتا ئوقۇلۇشىنى مەھكەم ئىگىلەش. ماجازلىق قىلىپ ئېيتقاندا، شېئىردىكى ھېسسىيات كۈيىگە شېئىرنى ئوقۇغۇچى ئادەم ئۆز يۈرەك سازىنى تەڭكەش قىلىش.

مەن ئەسكەشەھىردە ئىككى قېتىم شائىرلارنىڭ شېئىر ئوقۇش سورۇنىغا قاتناشتىم. بىرىنچى سورۇندا مەن «مەيلىمۇ» دېگەن غەزىلىمنى ئوقۇپ بەردىم. سورۇندىكىلەرنىڭ ھەممىسى دېگۈدەك شېئىرنى ئاساسەن چۈشىنىپتۇ. قىزغىن ئالقىشلىدى، بولۇپمۇ بىر نەچچە شائىر بۇ شېئىردىكى:

”ئىشقىڭ ئۇرۇق، كۆڭلۈم زېمىن، ئاھىم شامال، ياشم يېغىن.
ئەيلەپ ئېكىننى پەرۋەرىش، ئاچ قالسا دېھقان، مەيلىمۇ» دېگەن مىسرالارغا زوقلانغانلىقىنى بىلدۈرۈشتى.

سېمىنارىيە تاماملانغان كۈنى ئۆتكۈزۈلگەن زىياپەتنىڭ ئاخىرى شېئىر ئوقۇش كېچىلىكىگە ئايلىنىپ كەتتى. بۇ يەردە بىرقانچە تۈرك شائىرى مېنىڭ «تۈگۈمەس ناخشا» دېگەن شېئىرىمنى ئوقۇپ بېرىشىمنى تەلەپ قىلىشتى. مەن بۇ شېئىرنى ئوقۇپ بەرگەندىن كېيىن، ئۇنىڭ تۈركچە تەرجىمىسىمۇ ئوقۇلدى. سورۇندىكىلەر يەنە چوڭ ئالقىش بىغىشلىدى ۋە ئۇيغۇر شېئىرىيىتىنىڭ كۈندىن-كۈنگە جۇش ئۇرۇپ خەلقئارا شېئىرىيەت مۇنبەرلىرىدىمۇ داۋاملىق ياغراپ

تۇرۇشنى ئۈمىد قىلىدىغانلىقىنى بىلدۈرۈشتى. بۇ ئالقىش، بۇ ئۈمىد ئالدىدا كۆڭلۈمدە مۇنداق بىر ھېسسىيات ئۇرغۇدى:

ياغسا ئالدىمغا ھامان ئالقىش - شەرەپ،
 دېيىگەيمەن: بۇ، پەقەت ئەجرىمگە خاس.
 قەترەمەن دەريادىكى،
 ئالقىش - شەرەپ
 ئەڭ بۇرۇن دەريا - ئىلىم، دەۋرىمگە خاس.
 شېئىرىيەت گۈلزارىدۇر يۇرتۇم - ئېلىم،
 ھۆسنىگە تولغۇسى باغ، دەۋرىم باھار.
 ھەممىنى زوقلاندىرار گۈلدەستىسى،
 خۇش پۇراق، بىر - بىرسىدىن ئۈز، جىلۋىدار.

”ئىككى ئەزىز مەسافر“

بىز تۈركىيىدىكى كۈنلىرىمىزنى قىزغىن ھۆرمەت ۋە دوستلۇق قۇچقىدا ئۆتكۈزدۇق، بىز بىلەن كۈرۈشكەن ئادەملەرنىڭ چىرايىدىن ئىللىق تەبەسسۇم يېغىپ تۇردى. ھەممىلا سورۇندا دېگۈدەك، بىز تۆرگە تەكلىپ قىلىنىپ تۇردۇق.

تۈركلەر مېھماننى ”مەسافر“ دەيدىكەن. يولداش ئابدۇشۈكۈر تۇردى بىلەن مېنىڭ ئورتاق ئىسمىم ”جۇڭگولۇق ئىككى ئەزىز مەسافر“ بولدى. بېشىمىزدىكى چىمەن دوپپىمۇ جۇڭگولۇق ئۇيغۇر ئىكەنلىكىمىزنىڭ خېلىلا ئېنىق بىر بەلگىسى ئىدى. كوچىلاردا كېتىۋاتقىنىمىزدا، بۇ بەلگىگە سەپسالغان نۇرغۇن تۈركلەر بىز

بىلەن ئالاھىدە قىزغىن كۆرۈشۈپ سالاملاشتى. بىر كۈنى ئەنقەرە -
دىكى ئاناتولى مۇزېيىنىڭ ئالدىدا تۇرغىنىمىزدا، بىزنى بۇرۇن
تېلېۋىزوردا كۆرگەن بىر تۈرك بوۋاي ئالدىمىزغا يۈگۈرۈپ كېلىپ: "مەن
سىلەرنى تونۇدۇم. سىلەرنىڭ سۈرىتىڭلارنى ئۆز ئۆيۈمدە كۆرگەن
ئىدىم. سىلەر ئەزىز ئەلدىن كەلگەن ئەزىز مسافىرلار" دەپ ئۆيىگە
بېرىپ مېھمان بولۇشقا تەكلىپ قىلدى، بىزگە ئالاقىدار ھۆكۈمەت
ئەربابلىرى ۋە مەدەنىيەت خادىملىرىنىڭ ھۆرمىتى تېخىمۇ گەۋدىلىك
بولدى.

مەن 9- ماي كۈنى ئەسكشەھەر ئارخېئولوگىيە مۇزېيىدا راسلان -
خان فولكلور كۆرگەزمىسىنىڭ ئېچىلىش مۇراسىمىنى ئېيتىخار بىلەن
ئەسلەيمەن (بۇ كۆرگەزمىگە، ئاساسەن، تۈركلەرنىڭ قەدىمىي كىيىم -
كېچەك، نەقىش، كەشتە، ئۆي جاھازىلىرىنىڭ نۇسخىلىرى ۋە بۇنىڭغا
ئائىت رەسىملەر قويۇلغان بولۇپ، ھەقىقەتەنمۇ مەدەنىيەت تارىخى،
ئېتنوگرافىيىگە دائىر قىممەتلىك بۇيۇملار ئىكەن). كۆرگەزمە
ئېچىلىش ئالدىدا يۈزلەپ ئادەم (تولسى ئالىم، يازغۇچى،
مۇتەخەسسسلەر ۋە چەت ئەلدىن كەلگەن مېھمانلار) كۆرگەزمە
ئىشى ئالدىغا جەم بولۇپ تۇرغاندا، ئەسكشەھەر ۋالىيسى ئۆمەر
خالل ئوغلۇ يېتىپ كەلدى. ئۇ ئەسلىدە بۇ كۆرگەزمىنىڭ ئېچىلىش
مۇراسىمىغا رىياسەتچىلىك قىلغۇچى باش ساھىبخان ۋە لېنتا
كەسكۈچى پەخرىي ئادەم ئىدى. بىراق ئۇ ساھىبخانلىق سۈپىتىدە
مۇراسىمغا بېغىشلاپ ئىككى لېنتا كېسىشكە "جۇڭگودىن كەلگەن
ئەزىز مسافىرىمىز، ئەزىز دوستىمىز تېيىپجان ئېلىيوۋنى تەكلىپ
قىلىمەن" دەپ ئېھتىرام بىلەن ماڭا قايچا سۇندى. مەن بۇ ئالاھىدە
ھۆرمەتكە تەشەككۈر بىلدۈرۈپ، قىزغىن ئالاقىلار ئىچىدە لېنتا

كەستىم. ھاياجان ئىچىدە كۆڭلۈمدىن شۇنداق ئويلار كەچتى؛
 قارىماققا، مەن بۇ يەردە بىر لېنتىنى كەستىم، ماھىيەتتە، دوست-
 لۇقنىڭ يەنە بىر رىشتىسىنى باغلىدىم. شۇ چاغدىكى ھۈرمەت،
 تەشەككۈر، ئالقىشلارنىڭ ھەقىقىي مەنىسىمۇ مەشەدە! شۇڭا بۇ ھەقتە
 مۇنداق مىسرالارنى تۈزدۈم:

لېنتا كېسىلدى ئالقىش ئىچىدە،
 چۈنكى بۇ ئۈزۈش — باغلاش ۋاستىسى.
 ئۈزۈلگىنى — راۋانلىق دېمەك،
 باغلانغىنى كۆڭۈل رىشتىسى.

كۆڭۈل رىشتىسى — دوستلۇق رىشتىسى.
 ئىككى ئۇچى ئىككى يۈرەكتە.
 بىر يۈرەك بېيجىك،
 بىرسى ئەنقەرە.

ھەر ئىككىسىگە دوستلۇق كېرەكتە.

شۇ كۈنى بىز يەنە يۈنۈس ئەمرە خاتىرىسىگە بېغىشلانغان،
 ئاساسەن يۈنۈس ئەمرە شېئىرلىرىنى تېما قىلغان بالىلار رەسىم
 كۆرگەزمىسىنى كۆردۈق ۋە مۇكاپاتقا ئېرىشكەن بالىلارنىڭ مۇۋەپپە-
 قىيەتلىرىنى تەبرىكلەيدۇق. بۇ يەردە يولداش ئابدۇشۈكۈر تۇردى
 ئالاھىدە ھۈرمەت بىلەن مۇكاپات تەقدىم قىلىشقا تەكلىپ قىلىندى.
 بۇ چاغدىكى چاۋااكلارنى ھەم مۇكاپات ئالغۇچى ئۈچۈن، ھەم
 مۇكاپات تەقدىم قىلغۇچى ئۈچۈن چېلىندى دېيىش مۇمكىن.

ئەنقەرەدىكى ۋاقتىمىزدا ياۋۇز ئەپەندى بىزنى ئىزدەپ كېلىپ،
”بۇ يەردە سىلەر بىلەن دىدار كۆرۈشۈشنى ئارزۇ قىلىۋاتقانلار ئاز
ئەمەس. مەن بۇ ئارزۇ يولىدا بىر ۋاسىتىلىق رولىنى ئويناپ،
يۈرۈڭلار!“ دەپ، بىزنى ئۆزىنىڭ ماشىنىسىغا ئولتۇرغۇزۇپ، ئەنقەرە
رادىئو-تېلېۋىزىيە ئىستانسىسىغا ئېلىپ باردى. بۇ يەردە بىزنى بۇلتۇر
مەن يۈگوسلاۋىيىدە تونۇشقان دوستۇم شائىر كەرەم ئىردەم ئايدىن
قۇچاقلاپ قارشى ئالدى (ئۇ بۇ يەرنىڭ مەسئۇل بىر خادىمى ئىكەن).
ئاندىن ئۇنىڭ بۆلۈمىگە ئىشداش-دوستلىرى ئارقا-ئارقىدىن كىرىپ،
بىز بىلەن قىزغىن كۆرۈشتى. بىز ئېچىلىپ-يېيىلىپ پاراڭلاشتۇق.
بىزنىڭ 3-ئومۇمىي يىغىنىدىن بۇيانقى ئېلىمىزنىڭ تەرەققىياتى
توغرىسىدا ئېيتىپ بەرگەنلىرىمىزنى ئۇلار زوق بىلەن ئاڭلاشتى، ئون
يىللىق ئاپەتتىن قۇتۇلۇپ، ۋەزىيەتنى مۇۋەپپەقىيەتلىك ئۆتكۈزۈۋال-
غىنىمىزغا خۇشاللىقنى بىلدۈرۈشتى ۋە ”جۇڭگو ھەقىقەتەنسۇ ئۇلۇغ
ئەل. جۇڭگو بىلەن بىزنىڭ دوستلۇقىمىزمۇ ئۇلۇغ ئىش“ دېيىشتى.
ئارىلىقتا كەرەم ئايدىن ”بۇ قېتىمقى سېمىنارىيىگە جۇڭگولۇق
دوستلارنىڭ كېلىشى بىزنى تېخىمۇ خۇش قىلدى، بىز بۇ ئەھۋالنى
خۇش خەۋەر تەرىقىسىدە رادىئو ئارقىلىق 16 خىل تىلدا داغدۇغا
بىلەن تەكرار خەۋەر قىلىمىز“ دېدى. ئەمەلىيەتتەمۇ شۇنداق
قىلدى.

ئەتىسى بىزنى تۈركىيە مەدەنىيەت مىنىستىرىنىڭ مۇئاۋىنى كامال
گۈكجە ئايرىم قوبۇل قىلدى. بۇ سورۇندا بىز دوستلۇق كەيپىياتى
ئىچىدە كەڭ-كۈشادە پاراڭلاشتۇق. مۇئاۋىن مىنىستىر ۋە باشقا
ئەربابلار: جۇڭگولۇق سىز ئىككى مېسافرېمىزنىڭ قاتنىشىشى سېمىنا-
رىيىمىزنىڭ ئەھمىيىتىنى تېخىمۇ ئاشۇردى، دېيىشتى ھەم مۇشۇنداق

ئۆزئارا بىلىم ئالماشتۇرۇش، دوستانە بېرىش - كېلىشلەرنىڭ كەڭ قانات يېيىشىنى ئۈمىد قىلىدىغانلىقىنى بىلدۈرۈشتى. ئاخىرىدا جۇڭگو ئەدەبىياتىنى، جۈملىدىن جۇڭگو ئۇيغۇر ئەدەبىياتىنى تۈركىيە جاما - ئەتچىلىكىگە، تۈركىيە ئەدەبىياتىنى جۇڭگو جامائەتچىلىكىگە تونۇشتۇرۇش زۆرۈرلۈكىنى ۋە بۇ جەھەتتە ئۆزئارا ۋەزىپە ئېلىش لازىملىقىنى تەكىلىپ قىلىشتى. بىز بۇ پىكىرنى قىزغىن قارشى ئالدىد - خانلىقىمىزنى بىلدۈردۇق. خوشلىشىش ئالدىدا كامال گۈكجەگە ئۆزىمىزدە نەشر قىلىنغان «تۈركىي تىللار دىۋانى» نىڭ 1 - تومىنى ۋە قازاق خەلقىنىڭ مىللىي نەقىشلىرى توپلىمىنى يادىكار - سوۋغا سۈپىتىدە تەقدىم قىلىۋىدۇق، قىزغىن تەشەككۈر بىلدۈرۈپ، بىزگە تۈركىيە خەلق ناخشىلىرىدىن تاللانمىلار ئېلىنغان پىلاستىنكىلارنى تەقدىم قىلدى.

رەسمىي تەكىلىپ قىلىنغان سېمىنارىيە تاماملانغاندىن كېيىنمۇ تۈركىيە مەدەنىيەت مىنىستىرلىكى بىزنىڭ تۈركىيىدىكى زىيارەت ۋە ئېكسكۇرسىيە پائالىيەتلىرىمىزنىڭ ئوڭۇشلۇق، كۆڭۈللۈك بولۇشىغا ئالاھىدە ئەھمىيەت بەردى. مۇئاۋىن مىنىستىر كامال گۈكجە بىرقانچە مۇزىي ۋە كۈتۈپخانىلارغا ئېكسكۇرسىيىنى ياخشى ئۇيۇش - تۇرۇش توغرىلۇق رەسمىي ھۆججەت چۈشۈردى. بىرقانچە مەسئۇل خادىملار (تۈركىيە مەدەنىيەت مىنىستىرلىكى مىللىي فولكلور تەتقىقات ئورگىنىنىڭ ياردەمچىسى كامىل تويغار، ئەنقەرە شەھەرلىك مەدە - نىيەت مۇدىرى يەھيا ئاكوي قاتارلىق كىشىلەر) ھەمراھ بولۇپ، بىزنى كۆڭۈللۈك ئېكسكۇرسىيە قىلدۇردى. مۇئاۋىن مىنىستىر يەنە ئىستامبۇل شەھەرلىك مەدەنىيەت مۇدىرلىكىگە تېلېفون ئارقىلىق بىزنىڭ ئۇ يەردە ئېلىپ بارىدىغان پائالىيەتلىرىمىزگە يېقىندىن

ياردەمدە بولۇشنى تاپىلدى.

تۈركىيەدە بىزگە كۆرسىتىلگەن ھۈرمەت ۋە دوستانىلىق، شۈبھە-
سىزكى، جۇڭگو-تۈركىيە دوستلۇقىنىڭ يارقىن بىر ئىپادىسى. بىز
شۇنى ئېنىق ھېس قىلدۇقكى، بۈگۈنكى تۈركىيەدە ئېلىمىزنى توغرا
چۈشىنىش كەيپىياتى كۈنساناپ ئۆسۈۋېتىپتۇ. تۈركىيە ھۆكۈمىتى
جۇڭگو بىلەن بولغان دوستلۇقىنى قەدىرلەيدىكەن. تۈركىيە زېمىنىدا
جۇڭگوغا قارشى ھەرىكەتلەرگە يول قويمىدىكەن. زىيارەتكە بارغان
جۇڭگولۇقلارغا دوستلۇق قۇچىقى كەڭ ئېچىلغان. بۇ-ئېلىمىزنىڭ
خەلقئارادىكى ئىناۋىتىنىڭ، بولۇپمۇ كېيىنكى يىللاردا ئىچكى-تاشقى
سىياسەتتە چوڭ ئوڭشاش ئېلىپ بارغانلىقىمىزنىڭ نەتىجىسى. بىز
بۇنىڭدىن ئىنتايىن تەسرلەندۇق ۋە چوڭقۇر ئىپتىخارلىققا چۆمدۇق.
مەن كېيىنكى ۋاقىتلاردا چەت ئەللىك يازغۇچى، شائىر ۋە ئالىملار
بىلەن خېلى كۆپ ئۇچراشتىم. بۇ جەرياندا شۇنى تېخىمۇ چوڭقۇر
ھېس قىلدىمكى، سوتسىيالىستىك ئېلىمىزنىڭ خەلقئارا ئەھمىيىتى
بارغانسېرى زورايمىقتا، ئۇنىڭ شانلىق ئوبرازىنى خۇنۇكلەشتۈرۈشنى
مەقسەت قىلغان پىتنە-ئىغۋالارنىڭ بازىرى كۈندىن-كۈنگە
كاساتلاشماقتا.

جۇڭگو بىلەن دوست بولۇشقا ئىنتىلىش-تەڭداشسىز كۈچلۈك
ئېقىم. بۇنىڭ سەۋەبى ئېلىمىزنىڭ باراۋەرلىك ئاساسىدىكى دوست-
لۇقىنى ئىنتايىن قەدىرلەيدىغانلىقىدا، بۇنداق دوستلۇقنى قەدىرلەش
بىزنىڭ ئېھتىياجىمىز بولۇپلا قالماي، بەلكى بۇرچىمىز.

بىزنىڭ ئەلچىخانمىز

بىز ئەنقەرەگە يېتىپ كەلگەن كۈنى بۇ يەردىكى باش ئەلچىخا-
 نىمىزنىڭ بىرقانچە مەسئۇل خادىمى بىزنى قارشى ئېلىش ئۈچۈن
 ئايرودرومغا چىققانلىقى ۋە ئۇلار بىلەن قانداق كۆرۈشكەنلىكىمىزنى
 يۇقىرىدا ئېيتىپ ئۆتكەن ئىدىم. ئەسكەشەھىردىكى سېمىنارىيە تامام-
 لانغاندىن كېيىن، بىز يەنە ئەنقەرەگە قايتتۇق - دە، توپتوغرا
 باش ئەلچىخانمىزغا كېلىپ چۈشتۇق. مۇناسىۋەتلىك خادىملار بىزنى
 تۇغقانلارچە قارشى ئېلىپ، مەخسۇس ئازادە ئۆيلەرگە ئورۇنلاش-
 تۇردى. تاماق ۋە باشقا نەرسىلەرنىمۇ بىزنىڭ مىللىي ئۆرپ-ئادىتى-
 مىزگە، خاھىشىمىزغا لايىق قىلىپ تەييارلاپ بېرىشتى. تۈركىيە
 ھەققىدىكى تەسىراتلىرىنى سۆزلەپ، ئۇ يەر، بۇ يەرلەرنى تونۇش-
 تۇرۇپ، كوچا ئارىلىتىپ، سەيلە قىلدۇردى. مۇستاپا كامال -
 ئاتاتۈرك مازارىغا زىيارەتكە ئېلىپ باردى. بىز ئەلچىخانمىزدا
 خۇددى ئۆز ئۆيىمىزدەك ئەركىن، قوۋناق ياشىدۇق. ئەلچىخاننىڭ
 ئەھمىيىتىنى، ۋە تەنداشلارنىڭ قەدىر - قىممىتىنى چەت ئەلگە
 چىققاندا تېخىمۇ چوڭقۇر ھېس قىلىدىكەن كىشى.

شۇ كۈنلەردە باش ئەلچىمىز يولداش جۇجۇ بەك ئالدىراش
 بولسىمۇ، لېكىن بىرقانچە قېتىم بىرقانچە سائەتلەپ ۋاقىت چىقىرىپ،
 بىز بىلەن تۇغقانلارچە پاراڭلاشتى. بىزنىڭ سېمىنارىيىدە ئوقۇغان
 ماقالىلىرىمىزنىڭ قىزغىن ئالقىشىلىنىپ ۋە ئۆزىمىزنىڭ ئالاھىدە
 ھۈرمەتكە ئېرىشكەنلىكىمىزدىن خۇش بولغانلىقىنى بىلدۈردى. ئۇ،
 ئۆزىنىڭ تۈركىيە ھەققىدىكى تەسىراتلىرىنى، بولۇپمۇ ئىككى دۆلەت

مۇناسىۋىتىنىڭ كۈندىن - كۈنگە ياخشىلىنىپ بېرىۋاتقانلىقىدىن خۇشال ئىكەنلىكىنى، ئىككى دۆلەت خەلقلىرىنىڭ دوستلۇقىنى كۈچەيتىشى چەھەتتە ئېلىمىزدىكى تۈركىي تىل سىستېمىسىدىكى ئاز سانلىق مىللەت كىشىلىرىنىڭ ئۆزىگە خاس رول ئويناۋاتقانلىقىنى، جۈملىدىن شىنجاڭ - دىكى ئاز سانلىق مىللەت ئەدەبىيات - سەنئەتچىلىرىنىڭ تۆھپىسىمۇ مەدھىيەلەشكە ئەرزىيدىغانلىقىنى زوقلىنىپ سۆزلىدى.

شۇنى ئالاھىدە ئېيتىپ ئۆتۈش كېرەككى، بىزنىڭ تۈركىيىدىكى يۈرۈش - تۇرۇشلىرىمىز، بارلىق پائالىيەتلىرىمىز بەك ئەركىن بولدى. بۇ، تۈركىيىگە كېلىپ ئولتۇراقلىشىپ قالغان ھەمىشەھەرلەر ئىچىدىمۇ ياخشى تەسىر قالدۇردى. ئۇلار: بەزى دۆلەت ئەلچىخانىلىرى ئۆز مەملىكىتىدىن چەت ئەلگە چىققان ئاز سانلىق مىللەت ئادەملىرىنىڭ پائالىيەتلىرىنى بەك چەكلەيدۇ. سىلەرنىڭ ھەرىكىتىڭلار بەك ئەركىن. بۇنىڭدىن جۇڭگودىكى ئاز سانلىق مىللەتلەرنىڭ ئەركىنلىكىدىن كەڭ بەھرىمەن بولۇۋاتقانلىقىنى كۆرگىلى بولىدۇ. ئەلچىخانىلارمۇ ئاز سانلىق مىللەتلەرنى بەك قەدىرلەيدىكەن، دېيىشتى. ھەقىقەتەنمۇ بىزنىڭ ئەركىن ھەرىكەت قىلىشىمىز خەلقئارادىكى ئېلىمىزگە قارشى كۈچلەرنىڭ "جۇڭگودا ئاز سانلىق مىللەتلەر ئاسارەتتە ياشايدۇ" دېگەن ئىغۋالىرىغا نىسبەتەن ئەھمىيەتلىك بىر رەددىيە بولدى.

ئىستانبۇل مەنزىرىسى

بىز 17 - مايدىن 24 - مايغىچە ئىستانبۇلدا بولدۇق. ئالتە مىليونغا يېقىن ئادەم ياشايدىغان ئىستانبۇل - تۈركىيىنىڭ ئەڭ چوڭ، ئەڭ گۈزەل، ئەڭ مەدەنىي شەھىرى. ئۇ، ئاسىيا بىلەن

ياۋروپانىڭ چېگرىسى بويىغا، يەنى قارا دېڭىز بىلەن مەرمەر دېڭىزى ئارىلىقىدىكى پوسپور بوغۇزىنىڭ، ياكى ئىستانبۇل بوغۇزىنىڭ ئىككى تەرىپىگە جايلاشقان، ئىككى قىتئەگە — بىر تەرىپى ئاسىياغا، بىر تەرىپى ياۋروپاغا مەنسۇپ شەھەر. بوغاز ئۈستىگە سېلىنغان 1560 مېتر ئۇزۇنلۇقتىكى ھەيۋەتلىك كۆۋرۈك ئىككى قىتئەنىڭ قۇرۇقلۇق يولىنى بىر — بىرىگە باغلاپ تۇرىدۇ.

پوسپور بوغۇزى — ئىستانبۇلنىڭ ئەڭ گەۋدىلىك كۆۋرۈكى. ئاسماندىن قارىسىڭىز، ئۇ خۇددى ئۇزۇن ئەگم — ئەگم ئەينەكلىك ۋادىغا ئوخشايدۇ. بۇ ئەينەكتەك شەھەرنىڭ ئىككى تەرىپىنىڭ — ئىككى قىتئە بويىنىڭ ئەكسى جىلۋىلىنىدۇ.

بىز بىركۈنى بوغۇز بويلاپ بۇ ئەزىمەت شەھەرنى ئايلىنىپ كېزىپ، تا قارا دېڭىزغىچە باردۇق. ئۇ يەردىن يېنىپ شەھەرنىڭ ئەڭ ئېگىز مەنزىرىلىك جايى — شامچىغا چىقىپ سەيلە قىلغاچ، شەھەر مەنزىرىسىنى تاماشا قىلدۇق، ئوتتۇرىسى سۇ، ئىككى تەرىپى قىزغۇچ تۇپراق باغرىدا كۆكرىپ تۇرغان باراقسانلىق ۋە ئۇنىڭ ئارا — ئارىسىدا قەد كۆتۈرۈپ تۇرغان غەرب شەكلىدىكى ھەم تۈركىيىنىڭ ئەنئەنىلىك مىللىي شەكلىدىكى ھەر خىل يۈكسەك بىنالار ۋە مۇنارلار بىلەن تولغان بۇ شەھەرنىڭ مەنزىرىسى ھەقىقەتەنمۇ جىلۋىدار.

ئاخشىمى يانغان سان — ساناقسىز ھەر خىل رەڭدىكى ئېلېكتىر چىراغلىرى خۇددى يەر باغرىدىكى تۇرغۇن يۇلتۇزدەك، ئۇ ياقىتىن بۇ ياققا ئۈزلۈكسىز قاتناۋاتقان ماشىنىلارنىڭ چىراغلىرى بولسا ئۇچار يۇلتۇزدەك، بۇ شەھەرگە بۆلەكچىلا يارقىن، جىلۋىلىك تۈس بېرىپ تۇرىدۇ. شىنخۇا شېنىڭ بىر مۇخبىرى "ئىستانبۇل — كېچە

بولماس شەھەر“ دەپ يازغانىدى، راستتىنلا شۇنداق.

ئىستانبۇل مەشھۇر قەدىمىي شەھەر. بۇرۇن كونىستاننتوپول دەپ ئاتالغان. ئۆز ۋاقتىدا ۋىزانتىيىنىڭ مەركىزى بولغان. 1453 - يىلى ئۇنى ئوسمان ئىمپېرىيىسى ئىشغال قىلىپ پايتەخت قىلغان. بۇ يەردە مۇستاپا كامال — ئاناتۇركنىڭمۇ نۇرغۇن ئەھمىيەتلىك پائالىيەت ئىزلىرى بار. ھازىر ئۇ تۈركىيىنىڭ چوڭ پورتى، مۇھىم سودا ۋە مەدەنىيەت مەركىزى.

ئىستانبۇلدا تارىخىي يادىكارلىقلار ناھايىتى كۆپ. ئۇ، ئۆز ۋاقتىدا دۇنيانىڭ مۇشۇ ئەتراپتىكى — ئۈچ قىتئەگە مەنسۇپ نۇرغۇن جايلىرىغا زىلزىلە سالغان زور تارىخىي ۋەقەلەرنىڭ شاھىدى. “توپ قاپى” مۇزېيىنى كۆزدىن كەچۈرگەن ئادەم بۇ تۇپراقنىڭ ئۆتمۈشىگە، بولۇپمۇ ئوسمان ئىمپېرىيىسىنىڭ ئۆز دەۋرىدىكى ھەر خىل تەسىرىگە دائىر كەڭ تارىخىي مەلۇماتقا ئىگە بولىدۇ. ھەربىي مۇزېيىنى كۆرگەنلەر تۈركلەرنىڭ تارىختىكى ھەربىي يۈرۈشلىرى، ھەربىي ئالاھىدىلىكى، تۈزۈملىرى، ئىستراتېگىيە، تاكتىكىلىرى ۋە ھەربىي قورال تەرەققىياتىغا ئائىت ئەھۋاللارنى ناھايىتى ئېنىق ھالدا كۆز ئالدىغا كەلتۈرەلەيدۇ. سۇلتان ئوردىسى بولغان “دولما باغچە سارىيى” نى زىيارەت قىلغۇچىلار سۇلتان ئەۋلادىنىڭ ھەشىمەتلىك ھاياتى بىلەن تونۇشىدۇ. بۇ يەردە ساقلانغان ئالتۇن بۆشۈك، ئالتۇن تەخت، ئالتۇن شامدان ۋە دۇنيادىكى ئەڭ چوڭ ئالماس قاتارلىقلار مۇستەبىت ئوردا ھەشىمەتنىڭ ئەڭ گەۋدىلىك پاكىتى، شۇنداقلا بۇ يەردە ئىسلام تارىخى ۋە مەدەنىيىتىگە دائىر ئەڭ قەدىمىي، ئەڭ قىممەتلىك “تەۋەررۇك” خاتىرە - يادىكارلىقلارنى كۆرۈش مۇمكىن.

بىز يەنە بىرقانچە جامەلەرنى زىيارەت قىلدۇق. "سۇلايمانىيە جامەسى"، "ئايا سوفىيا جامەسى"، "سۇلتان ئەخمەت جامەسى" ئىستانبۇلدىكى ئەڭ چوڭ مەشھۇر جامەلەر بولۇپ، بۇ زور پۇختا، يۈكسەك، ھەيۋەتلىك، سەنئەتلىك قۇرۇلۇشلار بىرقانچە يۈز يىل بۇرۇنقى تۈرك مېمارچىلىقىنىڭ ئەڭ نادىر ئۈلگىلىرى، شۇنداقلا ئۇ تۈركىيىدىكى ئىسلام مەدەنىيىتىگە ئائىت چوڭ مۇزېيلاردۇر. بۇ شەھەردىكى ئەڭ ئېسىل جامە ۋە سارايلار "مىراسنا" دەپ ئاتالغان مەشھۇر قۇرۇلۇش ئىنژېنېرىنىڭ قولىدىن چىققان، ئۇنىڭ قولى راستىنلا گۈل ئىكەن.

جامەلەرنىڭ مۇنارلىرى تېخىمۇ ھەيۋەتلىك. ئېگىزلىكى يۈز مېترگە يېقىن مۇنارلارمۇ خېلى كۆپ، ئۇنىڭ نەقىشلىرى ئادەمنىڭ كۆزىنى چاقىتىدۇ. "سۇلتان ئەخمەت جامەسى" نىڭ ئەتراپىدا ئالتۇندەك ئالتە يۈكسەك مۇنار بار. بۇ مۇنارلار توغرىلۇق مۇنداق بىر ھېكايە ئاڭلىدۇق: "توققۇز يېشىدا سۇلتانلىق تەختىگە ئولتۇرغان ئەخمەت بۇرۇن ئۆتكەن سۇلتانلارنىڭ ئەنئەنىسىگە ۋارىسلىق قىلىش نىيىتىدە بىر چوڭ جامە سالدۇرماقچى بولپتۇ - دە، ئالتۇن مۇنارلىق زور جامە ياسالسۇن، دەپ پەرمان چۈشۈرۈپتۇ. مېمارلارنىڭ سۇلتان پەرمانىنى رەت قىلىشى مۇمكىن ئەمەس. شۇنداقلا مۇنارنى ئالتۇندىن ياساشمۇ مۇمكىن ئەمەس. ئۈنچىلىك كۆپ ئالتۇننى نەدىنىمۇ تاپقىلى بول- سۇن. ئاخىر باش مېمار ئەقىل ئىشلىتىپ، ئامال تېپىپتۇ، ئىشقا كىرىشىپ، ۋاقتى - قارارىدا جامەنى ھەم ئالتە مۇنارنى پۈتتۈرۈپتۇ. ئۇنى كۆزدىن كەچۈرۈشكە كەلگەن سۇلتان مۇنارنىڭ ئالتۇن ئەمەس - لىكىنى بايقاپ، غەزەپ بىلەن: 'مەن سىلەرگە ئالتۇن مۇنار ياساڭلار دېمىگەنمىدىم' دەپ مېمارلارنى سوراققا تارتىپتۇ. سۇلتاننىڭ پەر-

مانغا خەلاپلىق قىلىشنىڭ جازاسى ئۆلۈم بولىدىغانلىقى ھەممىگە مەلۇم. شۇ چاغدا باش مەمار: "ئەپسۇس، بىز" "ئالتۇن مۇنار" دېگەن سۆزنى "ئالتە مۇنار دەپ خاتا ئاڭلاپ قاپتىمىز" دەپ جاۋاب بەرگەن ئىكەن، سۇلتان ئامالسىز غەزىپىدىن يېنىپتۇ ۋە مەمارلار سۇلتاننىڭ پەرمانىغا قەستەن خەلاپلىق قىلغان ئەمەس، دەپ قارىلىپ، جازادىن قۇتۇلۇپ قاپتۇ.

ئىستانبۇل ئۇنىۋېرسىتېتى — تۈركىيىنىڭ ئەڭ چوڭ، ئەڭ مەشھۇر بىلىم يۇرتى. بىز ئۇنىڭ مەركىزىي بىنالىرى ئەتراپىدىن بىرقانچە قېتىم ئۆتكەن ئىدۇق. كېيىن مەمارچىلىق فاكۇلتېتىنىڭ پروفېسسورى، ئالدىنقى يىلى ئېلىمىزگە زىيارەتتىكى كەلگەن نىجات دىيار بەكرىنىڭ تەكلىپى بىلەن بۇ ئۇنىۋېرسىتېتنىڭ ئىچىگە كىردۇق: ئۇ يەردە بىر تۈركۈم ياشلارنىڭ باراقتانلىق ئىچىدە بېرىلىپ كىتاب ئوقۇۋاتقان ھالىتىنى كۆرۈپ، ئىلىم — پەنگە بولغان شەيداللىققا زوقلاندىم. چۈشەنچە پروفېسسورلار ئۈچۈن مەخسۇس ئاجرىتىلغان ئازادە، چىرايلىق ۋە مول داستىخانلىق تاماقخانىدا غىزالاندۇق ۋە مەكتەپنىڭ بۇ يەردىكى بىلىم ئەھلىگە بولغان ئالاھىدە ئېتىبارىدىن خوش بولدۇق.

ھەممەھەرلەر بىزنى قۇچاقلاپ سۆيدى

تۈركلەر يۇرتداشنى "ھەممەھەر" (ھەممەھەر) دەيدىكەن. بۇ مەملىكەتتە تەكتى جۇڭگولۇق ھەممەھەرلىرىمىز خېلى بار، ئۇلارنىڭ بىر قىسمى ئازادلىقتىن بۇرۇن ئوقەت ئىزدەپ چىققان؛ بەزىلىرى رەسمىيەت بويىچە ئافغانىستانغا كۆچۈپ، كېيىن تۈركىيىگە يۆتكەلدى.

گەن؛ بەزىلىرى ئازادلىق ھارپىسىدا قىزىل بايراقىنى قورقۇپ ئەيمى-
نىپ قېچىپ كەتكەن؛ بەزىلىرى ئازادلىقتىن كېيىن، كۆپىنچە تۇغقان-
لىرىغا تارتىشىپ چىققان شىنجاڭلىق ئۇيغۇر، قازاق، قىرغىز، تاتار،
ئۆزبېك يۇرتداش—ھەممەھەرلەر بولۇپ، ھازىر ھەممىسى دېگۈدەك
(بىرقانچە ئون مىڭ) تۈركىيە تەۋەلىكىگە ئۆتكەن تۈركىيە
پۇقرالىرى.

بىزنىڭ تۈركىيىگە كەلگەنلىكىمىزنى ئاڭلىغان نۇرغۇنلىغان ھەم-
شەھەرلەر بىز بىلەن كۆرۈشۈشكە ناھايىتى تەقەززا ئىكەنلىكىنى بىل-
دۈرۈشتى. بىزمۇ ئۇلار بىلەن ئۇچرىشىشنى ئۆزىمىزنىڭ بىر بۇرچى
دەپ چۈشىنىمىز، ئەلۋەتتە. شۇڭا سېمىنارىيە تاماملانغاندىن كېيىن،
ئەنقەرە ۋە ئىستانبۇلدىكى زىيارىتىمىز ئارىلىقىدا، ئايرىم ۋاقىت
ئاجرىتىپ بىرەر يۈزگە يېقىن ھەممەھەرلەر بىلەن ئۇچراشتۇق.
ئۇلارنىڭ ھەممىسى دېگۈدەك بىز بىلەن قۇچاقلىشىپ، سۆيۈشۈپ
كۆرۈشتى. بەزىلىرى كۆزلىرىگە ئىسسىق ياش ئالدى. ئۆيلىرىگە—
مېھماندارچىلىققا تەكلىپ قىلىشتى. ئىمكان قەدەر ۋاقىت چىقىرىپ
بىرقانچىسىنىڭ ئۆيلىرىگە باردۇق. ئۇلار بىزنى كۆپىنچە ئانا يۇرت-
نىڭ مەشھۇر مەزىلىك يېمەكلىرى (پولۇ، لەغمەن، گامپەن،
چۆچۈرە، ئۈگرە قاتارلىق تاماقلار) بىلەن مېھمان قىلىشتى.

ھەر خىل سورۇندا ئۇچراشقان ھەممەھەرلەر مەنۇت-سېكۇنتتىمۇ
بوشقا ئۆتكۈزمەي بىز بىلەن پاراڭلاشتى. گەرچە ئۇلارنىڭ مىللىتى،
جىنسى، ياش-قۇرامى، كەسپى، ئاڭ-سەۋىيىسى، ئىدىيە ۋە
سىياسىي چۈشەنچىسى ئوخشاش بولمىسىمۇ، لېكىن ئۇلارنىڭ مۇتلەق
كۆپچىلىكى بىر ئورتاق ھېسسىياتقا ئىگە، يەنى ئانا يۇرتىنى سېغىنىپ
ئەسلەيدۇ، ئانا يۇرتىنىڭ ئەھۋالى توغرىلۇق ھەر خىل سوئاللارنى—

سودىگەرلىرى بازار ئەھۋالىنى، بۇرۇن دېھقانچىلىق قىلغانلىرى يېزىنىڭ ئەھۋالىنى، زىيالىيلىرى مەدەنىي-مائارىپ ئەھۋالىنى سورايدۇ. بىز ئۇلارغا ئېلىمىزنىڭ 3-ئومۇمىي يىغىنىدىن بۇيانقى تەرەققىيات ئەھۋالىنى، جۈملىدىن بازارلارنىڭ ئاۋاتلاشقانلىقىنى، باھانىڭ، پۇل قىممىتىنىڭ مۇقىملىقىنى، يېزا بازارلىرىغا مۇۋاپىق يول بېرىلگەنلىكىنى، يېزىلاردا مەسئۇلىيەت تۈزۈمى يولغا قويۇلۇپ، دېھقانلار چوڭ غەيرەت ۋە كىسۋەرەڭگۈ روھ بىلەن ئىشلەپ بىر باشتىن بېيىۋاتقانلىقىنى، ئاز سانلىق مىللەتلەر مائارىپىمۇ جانلىنىپ، ئالىم-مۇتەخەسسسلەرنىڭ تۈركۈملەپ مەيدانغا چىقىۋاتقانلىقىنى، ئەدەبىيات-سەنئەت ئىشلىرىنىڭ يېڭى بىر تەرەققىيات باسقۇچىغا قەدەم قويغانلىقىنى، ئىلمىي تەتقىقات، نەشرىيات ساھەسىدىكى جانلىنىشلارنى، قىسقىسى، ئېلىمىزنىڭ قاينام-تاشقىنلىق جاسارەت بىلەن زامانىۋىلاشتۇرۇش قۇرۇلۇشىغا كىرىشكەنلىكىنى بىرقانچە تىپىك، تەسىرلىك مىساللار بىلەن سۆزلەپ بەرگىنىمىزدە، نۇرغۇن-لىغان ھەمىشەھەرلەر چوڭقۇر ھاياجانغا چۆكتى ۋە بەزىلىرى يىغلىۋەتتى. ئۇلار: "ئانا يۇرتىڭ ئوتى باشقىچە بولىدىكەن. سىلەر كېلىپ بۇ ئوتنى تېخىمۇ ئۇلغايىتىۋەتتىڭلار" دەپ ئۇلۇغ-كىچىك تىنىشتى، يېڭى ۋەزىيىتىمىزدىن خۇش بولغانلىقىنى بىلدۈرۈشتى. بەزىلەر: "سىلەرنىڭ ئەركىن، ئازادە كەيپىياتىڭلاردىن ئانا يۇرتىڭ خاتىرجەملىكىنى، خۇشال كۈلكىسىنى ھېس قىلدۇق" دېيىشتى ۋە بىزنىڭ مۇۋەپپەقىيەتلىرىمىزنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆرۈشكە تەقەززا ئىكەنلىكىنى قايتا-قايتا ئىزھار قىلىشتى.

شۇنىمۇ ئېيتىپ ئۆتۈش كېرەككى، بۇ يەردىكى ھەمىشەھەرلىرىمىز ئىچىدىمۇ ئانا يۇرت ھەققىدە بىرمەزگىل غەشلىك تەسىراتلار ئەۋج

ئالغان. بۇ، كۆپىنچە، خەلقئارادىكى سوتسىيالىزمغا ۋە جۇڭگوغا قارشى ئېقىمىنىڭ تارقىتىش زەھىرى تۈپەيلىدىن، شۇنىڭدەك، لىن بياۋ ۋە جياڭ چىڭ ئەكسلىتىشقا بىي گۇرۇھلىرىنىڭ قىلمىشلىرى، يەنى "مەدەنىيەت زور ئىنقىلابى" ناملىق ئاپەتلىك ھەرىكەتنىڭ تەسىرىدىن پەيدا بولغان. كېيىنكى يىللاردا ئېلىمىز ئىچكى-تاشقى سىياسەتتە چوڭ ئوڭشاش ئېلىپ بارغاندىن كېيىن، شۇنىڭدەك، تۈركىيىدىكىلەرنىڭ جۇڭگو بىلەن بىۋاسىتە ئالاقىسى يولغا قويۇلغاندىن كېيىن، بۇ يەردىمۇ سوتسىيالىستىك جۇڭگو ھەققىدىكى ئىغۋالارنىڭ بازىرى بارغانسېرى كاساتلىشىشقا باشلىغان. بەزى ھەمىشەھەرلەر شۇنداق دېدى: "بىرمەزگىل بۇ يەردە، شىنجاڭدىكى ئاز سانلىق مىللەتلەر تۈگىشىپ كەتتى، ئۇلار ئۆزىنىڭ مىللىي تىل-يېزىقىدىن مەھرۇم بولدى، بالىلىرى ئۈچۈن مىللىي مەكتەپ يوق، دېگەن گەپلەر خېلى بازار تاپقانىدى. ئەمدى ئۇقاساق، بۇنداق ئەھۋال ھەتتا 'مەدەنىيەت زور ئىنقىلابى' تەزگىلىدىمۇ بولماپتۇ. شىنجاڭدا نەشر قىلىنغان ئاز سانلىق مىللەت يېزىقىدىكى ھەر خىل ئەدەبىي، ئىلمىي ژۇرناللارنى، كىتابلارنى كۆرۈپ، بۇ مىللەتلەرنىڭ ئۆز مىللىي مەدەنىيىتىگە ۋارىسلىق قىلىشتىمۇ ئەركىن ئىمكانىيەتكە ئىگە ئىكەنلىكىنى ھېس قىلدۇق. بۇ جەھەتتە خېلى چوڭ ئىشلارنى ۋۇجۇدقا چىقىرىپسەلەر، ئاپىرىن دېدۇق".

3- ئومۇمىي يىغىنغا بارىكاللا! ئۇ، ئېلىمىزنىڭ سوتسىيالىزم ئىشلىرىغا داغدام يول ئېچىپ بەردى. جۇڭگولۇق يەنە بىر قېتىم "ئۇھ" دېدى. مەملىكەت ئىچىدىكى جۇشقۇنلۇق، شاد-خۇراملىق مەملىكەت سىرتىدىكى تۇغقانلىرىمىزنىمۇ خۇشال قىلدى. ئۇلار ئانا يۇرتىنى تېخىمۇ سېغىنماقتا، ئۇنىڭ يېڭى ھاياتىغا زوقلانماقتا.

بۇنىڭدىن جۇڭگوغا قارشى ئېقىم نارازى. چۈنكى بىزنىڭ يېڭى ۋەزىيىتىمىز ئۇلارنى بارغانسېرى شەرمەندە قىلماقتا. بىز بۇنىڭدىن پەخىرلىنىمىز.

خاتىمە

بىزنىڭ تۈركىيىدىكى 20 كۈنىمىز — بىرىنچى نۆۋەتلىك خەلقئارالىق تۈركىي تىل سىستېمىسىدىكى مىللەتلەر ئېغىز ئەدەبىياتى سېمىنارىيىسىگە قاتنىشىش ۋە ئۇنىڭدىن كېيىنكى زىيارەتلىرىمىز تۈركىيىلىك دوستلارنىڭ قىزغىن دوستانە ھۆرمىتى ئىچىدە كۆڭۈللۈك ئۆتتى. بىز بۇ جەرياندا جۇڭگو — تۈركىيە دوستلۇقىنىڭ شېرىن مېۋىسىدىن بەھرىمەن بولدۇق، بۇنىڭدىن بەك مەمنۇنىمىز.

جۇڭگو بىلەن تۈركىيىنىڭ ئارىلىقى يىراق. بىراق دوستلۇق يولى ئۈچۈن يىراقلىق يوق. بۇ يول ھەر ئىككى مەملىكەت خەلقى ئۈچۈن ئەزىز ۋە قىممەتلىك، چۈنكى بۇ، ئەھمىيەتلىك ئاساس ئۈستىگە قۇرۇلغان.

دوستلۇق — دۇنيانىڭ ئەڭ چوڭ لەززىتى. بۇ لەززەت ئۈچۈن ئەجر سىڭدۈرۈش ئەڭ چوڭ خۇشاللىق. بىزمۇ بۇ قېتىم دوستلۇق يولىدىن بېرىپ، كۆڭۈل خۇش بولىدىغان ئىز قالدۇرۇش ئىمكانىيىتىگە — جۇڭگو ۋە تۈركىيە خەلقلىرىنىڭ دوستلۇقىنى كۈچەيتىش جەھەتتە ئەجر سىڭدۈرۈش پۇرسىتىگە ئىگە بولغانلىقىمىز ئۈچۈن بەك خۇشالمىز.

1983 — يىلى ئاۋغۇست — سېنتەبىر.

شائىرنىڭ ئۆيىدە

بۇ يىل 2- ئىيۇن كۈنى بېيجىڭدا مەن (يولداش خاۋ گۈەنجۇڭ بىلەن بىللە) شائىر ئەي چىڭنى يوقلاپ باردىم. بىز قەدىناسلارچە قىزغىن كۆرۈشتۈق. لېكىن شۇ قىزغىن كەيپىيات ئىچىدە ئەي چىڭ: — ۋەدە قىلغان ۋاقتىڭلاردىن بىر سائەتچە كېچىكتىڭلارغۇ، — دېگەن گەپنىمۇ نېسى قويمىدى. مەن ئەيىبىمنى يېنىكلىتىش ئۈچۈن، ئۆزۈمنى چاقچاققا بۇرىدىم:

— شىنجاڭ يىراق ئەمەسمۇ.
— ھە، — دېدى ئۇ كۈلۈپ كېتىپ، — بۇ باھەنەگىمۇ قاملاشتى.
ئاندىن مېنىڭ:

— ھازىر سالامەتلىكىڭىز قانداقراق؟ — دېگەن سوئالىغا
يۇمۇرلۇق تەلەپپۇز بىلەن:

— ئىشقىلىپ، ئەپلەپ-سەپلەپ كېتىۋاتمەنغۇ، — دەپ
جاۋاب بەردى ۋە گويا بۇ جاۋابىنى تەستىقلاتماقچى بولغاندەك
رەپىقىسى يولداش گاۋيىڭغا قاراپ قويدى. يولداش گاۋيىڭ ئۇنىڭ
كۆزىنىڭ ئاجىزلىشىپ قالغانلىقىنى ئېيتىۋىدى، ئەي چىڭ:

— ھە، ئۇمۇ بار، — دېدى بىزنى چايغا تەكلىپ قىلغاج.
مەن ئۇنىڭغا قايتا سەپسالدىم، گەرچە بەھۇدە جاپا ئۇنىڭ
چىرايى-بەستىگە قېرىلىق ئىزلىرىنى ۋاقتىسىز قوندۇرغان بولسىمۇ،
لېكىن كەيپىياتىدىن يەنىلا جۇشقۇنلۇق شائىرانە روھ ئۇرغۇپ

تۇرۇپتۇ. بۇ روھ مېنى سۆيۈندۈردى.

سالام - سائەتتىن كېيىن، مەن شائىرغا شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونىنىڭ رەئىسى يولداش ئىسمائىل ئەمەتنىڭ يوللىغان سالىمىنى ھەم ئۇنى يولداش گاۋيىڭ بىلەن بىللە، بۇ يىل كۈزدە ئۆتكۈزۈلدى. دىغان ئاپتونوم رايونىنىڭ 30 يىللىق تويى - مەرىكەسىگە تەكلىپ قىلغانلىقىنى يەتكۈزگەن ئىدىم، ئۇ:

— يولداش ئىسمائىلغا رەھمەت! شىنجاڭدىكى يولداشلارغا رەھمەت! بىر ئامال قىلىپ، بېرىشقا تىرىشىمەن، — دەپ جاۋاب بەردى.

مەن خۇش بولۇپ:

— سىزنىڭ بۇ جاۋابىڭىزنى شىنجاڭدىكى يولداشلارغا، بولۇپمۇ شائىرلارغا خۇش خەۋەر تەرىقىسىدە يەتكۈزۈمەن، — دېۋىدىم، بۇ سۆزۈم ئۇنىڭغا ئانچە ياغمىدى بولغاي، شۇڭا:

— بۇنىڭ نېمىسى خۇش خەۋەر، — دەپ پېشىمنى تارتىپ قويدى. مەيلى، ئۇ پېشىمنى تارتىپ قويغان بولسىمۇ، لېكىن مەن بۇ "خۇش خەۋەر" دېگەن سۆزۈمدىن يېنىۋالمايمەن. چۈنكى ماڭمۇ ناھايىتى ئېنىقكى، بۈگۈنكى كۈندە شائىر ئەي چىڭنىڭ شىنجاڭغا بارماقچى بولغانلىقىنى ئاڭلىغان يۇرتداشلىرىم ئاجايىپ قىزغىن خۇشاللىق ئالقىشى بىلەن مېنىڭ بۇ سۆزۈمنىڭ توغرىلىقىنى تەستىقلايدۇ.

مەن ئەي چىڭ بىلەن پاراڭلىشىۋاتقان مۇشۇ مىنۇتلاردا ئىختىيارسىز ھالدا ئۇنىڭ ھەققىدىكى تەسىراتلىرىمنىمۇ ئەسلەپ ئولتۇردىم.

بۈگۈنكى دۇنيادا شېئىرگە زوقمەن ئادەملەرنىڭ ئىچىدە ئەي چىڭنىڭ شېئىرلىرىنى ئوقۇپ ھاياجانلانمىغان، لەززەتلەنمىگەن ئادەم بارمىدۇ؟ ھەتتا ئۇنىڭ بىلەن مەسلەكداش بولمىغان ئادەملەرنىڭمۇ ئۇنىڭ شېئىرىي سەنئىتى ئالدىدا ئىختىيارسىز باش ئېگىدىغانلىقىنى مەنمۇ بىۋاسىتە ھېس قىلغان.

مەن شۇنى ئىپتىخارلىق بىلەن ئەسلىيەنكى، 1982 - يىلى يازدا يۈگوسلاۋىيىنىڭ ستىرۇگا شەھىرىدە ئۆتكۈزۈلگەن 21 - نۆۋەتلىك خەلقئارالىق شېئىرىيەت فېستىۋالى جەريانىدا مەن بىلەن سۆزلەشكەن چەت ئەل شائىرلىرىنىڭ ئىچىدە ئەي چىڭنىڭ ئەھۋالىنى سورىمىغان ۋە ئۇنىڭغا سالام ئېيتىمىغان ئادەم يوق دېيەرلىك. بەزىلىرى ئەي چىڭنىڭ ئايرىم شېئىرلىرى ھەققىدىكى تەسىراتلىرىنى بايان قىلىشتى، ھەتتا بەزىلەر ئۇنىڭ نامىنى پابلونېرودا، نازىم ھېكمەتلەر قاتارىدا تىلغا ئالدى، شۇنىڭدەك ئەي چىڭنى ستىرۇگا شېئىرىيەت فېستىۋالى مۇكاپاتى لا ئۇر بىاتىغىمۇ چوقۇم كۆرسىتىش كېرەك، دېگۈچىلەرمۇ ئاز بولمىدى.

مەن يۈگوسلاۋىيىنىڭ قاراتاغ رېسپوبلىكىسىدا بولغان مەزگىلىمدە سوۋېت شائىرەسى ۋاسىلىيېۋا بىلەن بىرنەچچە كۈن زىيارەتداش بولۇپ، تونۇشۇپ قالدىم. شۇ چاغدا مەن ئۇنىڭدىن ئاتاقلىق سوۋېت شائىرى ئا. سۇركوۋنىڭ ئەھۋالىنى سورىغان ئىدىم، ئۇ مەندىن ئەي چىڭنىڭ ئەھۋالىنى سورىدى ھەمدە يېقىندا سوۋېت ئىتتىپاقىدا ئەي چىڭ تاللانما شېئىرلىرىنىڭ رۇسچە يېڭى نۇسخىسى نەشىر قىلىنغانلىقىنى، ئۆزىنىڭمۇ بۇ شېئىرلارنى بەك سۆيۈنۈپ ئوقۇغانلىقىنى ئېيتىپ كېلىپ: "سوۋېت خەلقى ئەي چىڭنى ياخشى تونۇيدۇ، سۆيۈپ ئوقۇيدۇ" دېدى.

بۇندىن ئۈچ بىل بۇرۇن مەن بىر ئەرەب شائىرى بىلەن مەلۇم
بىر سورۇندا بىللە بولۇپ قالدىم. ئۇ، "مەدەنىيەت زور ئىنقىلابى"
جەريانىدا ئوتتۇرىغا چىققان ئاتالمىش "جۇڭگو شېئىرلىرى"نى
كۆرگەن ئىكەن. شۇڭا بۈگۈنكى جۇڭگودا ھەقىقىي شېئىرنىڭ
بارلىقىدىن گۇمانلىنىدىكەن. ئۇ، گەپ ئارىسىدا: "سىلەر رېئالنى
تەكىتلەيدىكەنسىلەر. مەن بۇنى چۈشەنەلمىدىم. مەسىلەن، مانا
بۈگۈن ئاپتاپ، ئالدىمىزدا دەل - دەرەخلەر تۇرۇپتۇ... بۇ رېئال
نەرسىلەر. رېئالنىز مانا مۇشۇ رېئاللىقنى كۆچۈرۈپ قويدۇ. ئۇنىڭ
نېمىسى شېئىر بولىدۇ؟" دەپ سوراپ قالدى. ئۇنىڭ بۇ سوئالىغا
مەنمۇ جاۋاب تەرىقىسىدە: "مەن سىزگە بىر شېئىر ئوقۇپ بېرىي،
بۇنىڭدا سىز ھازىر ئاتاپ ئۆتكەن رېئال ھادىسىلەرمۇ يېزىلغان.
سىز بۇنىڭدا شېئىرىيەت بار، دەپ ھېس قىلامسىزكىن" دەپ،
شائىر ئەي چىڭنىڭ شۇ يىلى ئېلان قىلىنغان:

"سەن پارلاق قۇياشقا قاراپ

كېتىۋاتقاندا،

ئۇنتۇما

كەينىڭدىن قاراساينىڭ كېلىۋاتقىنى..."

دېگەن شېئىرنى ئوقۇپ بەرگەن ئىدىم، ئۇ بۇ شېئىرنىڭ ئەرەبچە ئاددىي
تەرجىمىسىنى ئاڭلاپلا، ھاياندىن ئۆزىنى باسالماي، ئورنىدىن تۇرۇپ
كەتتى - دە: "پاھ، ئاجايىپ شېئىر، ئۇلۇغ شېئىر! ياخشى جاۋاب!"
دەپ تەشەككۈر بىلدۈردى. شۇ چاغدا مەن ئەي چىڭنى زوق بىلەن
بىر ئەسلىۋالدىم، شۇنىڭدەك ئۆزەمنىڭمۇ ئەي چىڭ ئارقىلىق بىر
چەت ئەللىككە بۈگۈنكى جۇڭگو شېئىرىيەتنىڭ ئەۋزەللىكىنى
چۈشەندۈرۈپ بېرەلگەنلىكىم ئۈچۈن پەخىرلەندىم. بۇنداق مىساللار

ئاز بولمىسا كېرەك.

شۈبھىسىزكى، ئەي چىڭ بۈگۈنكى جۇڭگو شېئىرىيىتىنىڭ پېشۋاسى. بىز ئۇنىڭ 50 نەچچە يىللىق شائىرلىق ساداسىدىن (بولۇپمۇ، «دايەنخې - مېنىڭ ئانام»، «قۇياشقا قاراپ»، «يېزىغا بېغىشلاپ»، «بىر نېگىر قىزى ناخشا ئېيتماقتا»، «ئاتلانتىك ئوكيان»، «قۇياش مەدھىيىسى»، «گىلادىئاتور» قاتارلىق نادىر ئەسەرلىرىدىن) دەۋرنىڭ ئەڭ مۇھىم سوئاللىرىغا بېرىلگەن ئاجايىپ دەل ۋە ئوبرازلىق جاۋابىنى، ھەقىقىي جۇڭگولۇقنىڭ قەب كۈيىنى ئاڭلايمىز. ئۇ، خەلق بىلەن قەلبىداش، ئىنقىلاب بىلەن نەپەسداش، دەۋر بىلەن قەدەمداش شائىر بولغانلىقى ئۈچۈن جۇڭگو شېئىرىيەت تارىخىدا شانلىق ئىز قالدۇردى.

بىز ئەي چىڭ ئەسەرلىرىدىن شېئىرىيەتنىڭ مىللىي ئەنئەنىسىگە ئىجادىي ۋارىسلىق قىلىشنىڭ، باشقا ئەللەر شېئىرىيىتىنىڭ نەمۇنىلىرىنى ئىجادىي قوبۇل قىلىشنىڭ ئاجايىپ يارقىن ئۈلگىسىنى كۆرىمىز. ئۇ ھەقىقەتەنمۇ ئىزدىنىشى كۈچلۈك، ناۋاتور^① سەنئەتكار. ئۇنىڭ شېئىرلىرى قۇرۇلمىسىنىڭ سادىلىقى، ھېسسىياتىنىڭ نازۇكلۇقى، پىكىرىنىڭ چوڭقۇرلىقى، تەشۋىرنىڭ قۇرۇق دەبدىيلىك سۆزلەردىن خالىيلىقى، تەبىئىي جىلۋىدارلىقى بىلەن ئوقۇغۇچى قەلبىنى ئالاھىدە مەپتۇن قىلىدۇ. ئۇنىڭ قەلىمى ئاستىدا مەۋھۇم ئۇقۇملار كۆز بىلەن كۆرگىلى، قول بىلەن تۇتقىلى بولىدىغان، سادا ھەتتا پۇراق ھېس قىلدۇرىدىغان كونكرېت نەرسىگە ئايلىنىدۇ. قىسقىسى، ئۇ تىل بويىقى بىلەن ھېسسىياتنىڭ ئاجايىپ جانلىق

① ناۋاتور - يېڭىلىق ياراتقۇچى.

سۈرىتىنى سزالايدۇ. ئۇ ئۆزىنىڭ مۇشۇنداق خۇسۇسىيەتلىرى بىلەن بۈگۈنكى جۇڭگو شېئىرىيىتىنىڭ ئەڭ جىلۋىدار يۇلتۇزىغا ئايلاندى. ئۇنىڭ شېئىرىيەت ھەققىدىكى مۇلاھىزىلىرى سانسىز مۇخلىسلىرىنىڭ تەربىيىلىنىش دەستۇرى بولۇپ قالدى، شۇنداقلا ئېستېتىكا خەزىنىسىنىڭ ئىسلى دۇردانىلىرى قاتارىغىمۇ كىردى. بۈگۈنكى جۇڭگو ئەي چىڭدەك بۈيۈك سەنئەتكارى بىلەن ئالاھىدە پەخىرلىنىدۇ.

ئەي چىڭ - ئېلىمىزدىكى ئاز سانلىق مىللەتلەر شېئىرىيىتىگىمۇ چوڭ تەسىر كۆرسەتكەن شائىر. ئۇيغۇر شائىرلىرى ۋە كىتابخانلىرى 50-يىللارنىڭ باشلىرىدىن تارتىپ (دەسلەپتە ئا. خوجايوۋنىڭ تەرجىمىسى ئارقىلىق) ئەي چىڭ ئىجادىيىتى بىلەن تونۇشۇشقا باشلىدى. بۈگۈنكى كۈندە ئۇنىڭ نۇرغۇنلىغان ئاساسلىق ئەسەرلىرى ئۇيغۇر كىتابخانلىرىغا تونۇش. ھازىر ئۇنىڭ ئۇيغۇرچە تاللانغان شېئىرلىرى ئايرىم كىتاب بولۇپ، نەشىر قىلىنىش ئالدىدا تۇرۇۋا- تىدۇ، مەن شۇنى ھېس قىلىمەنكى، ئەي چىڭ ئۇيغۇر كىتابخان- لىرىنى خەنزۇ شېئىرىيەت گۈلزارىغا ئەڭ دەسلەپ، ئەڭ كۈچلۈك جەلپ قىلغان شائىر. شۇنداقلا بۈگۈنكى جۇڭگو ئۇيغۇر شېئىرىيىتى- نىڭ يېڭى مۇۋەپپەقىيەتلىرىنى ئەي چىڭنىڭ تەسىرىدىنمۇ ئايرىپ قارىغىلى بولمايدۇ.

مەنمۇ شائىر ئەي چىڭنى ئۆزەمنىڭ ئەڭ سۆيۈملۈك مەنئى- بەدىئىي ئۇستازلىرىمنىڭ بىرى دەپ ھېسابلايمەن. مەن ئەي چىڭ- نىڭ نامىنى ئازادلىق ھارپىسىدا ئاڭلاپ، بىر قىسىم شېئىرلىرىنى 50-يىللارنىڭ بېشىدا ئوقۇپ، ئۇنىڭغا زور ئىشتىياق باغلاپ كەلگەن. 1955-يىلى شائىر لى جى بېيجىڭدا ئا. خوجايوۋ ئىككىمىزنى ئۇنىڭ ئۆيىگە باشلاپ بېرىپ تونۇشتۇردى. ئۇ شۇ

ھامان "دوستلۇق شارابى" كەلتۈردى، مېھمان قىلدى. بۇ سورۇندا ئەي چىگىنىڭ ماڭا سېزىلگەن سەمىمىي، خۇش چاقچاق، رومانىتىك مېجەزى ھەمدە يۇمۇرلۇق، لىرىك ئوبرازغا باي تاغىسىق گەپ-سۆزلىرى ئۇنىڭغا بولغان زوق-ئىشتىياقىمنى تېخىمۇ ئاشۇردى. 1957-يىلىنىڭ باھارىغىچە ئۇنىڭ بىلەن بىرقانچە قېتىم كۆرۈشۈپ، ئەھۋاللىشىپ، خېلىلا ئىچەكشىپ كەتتىم. ئۇنىڭ شېئىرىيەت توغرىدا سىدىكى سۆزلىرىنى لەززەتلىنىپ ئاڭلىدىم. جۈملىدىن ئۇنىڭ "شائىرنىڭ تىلى باشقىچە بولىدۇ، ئۇ مەلۇم بىرنەرسىنى ئۇنىڭ ئىسمىنى ئاتىماي تۇرۇپ ئىپادىلەيدۇ، مەسلەن، ئايىنى ئاي دەپ ئاتىماي تۇرۇپ، كىشىلەرگە ئۇنىڭ ئاي ئىكەنلىكىنى ئىپادىلەيدىغان باشقىچە سۆزنى قىلىدۇ" دېگەنگە ئوخشاش سۆزلىرى مېنىڭ ئوبرازلىق تەپەككۈر ئۈستىدە ئىزدىنىشىمگە چوڭ تۈرتكە بولدى.

شائىر ئەي چىڭ شېئىرىيەت ساھەسىدە ئاجايىپ جۇشقۇن روھ بىلەن بۆسۈپ كېتىۋاتقاندا، 1957-يىلى يازدا "سول" قۇيۇنىنىڭ دەھشەتلىك زەربىسىگە ئۇچرىدى: تەلۋە "سول" چىللىق ئۇنىڭ ھەقىقىي ماھىيىتىنى بۇرمىلىدى، سوتسىيالىستىك ۋەتەنگە، كوممۇنىزمغا، كوممۇنىستىك پارتىيىگە بولغان ساداقىتىنى قارىلىدى، سەپتىن ھەيدىدى. بۇ، جۇڭگو شېئىرىيىتى ئۈچۈن بەكمۇ ئېچىنىشلىق بىر پاجىئە ئىدى.

شائىرنىڭ 1959-يىلىدىن 1976-يىلىغىچە 17 يىللىق ئۆمرى شىنجاڭدا ئۆتتى.

مەن بۇ قېتىم ئەي چىڭدىن شىنجاڭ توغرىلۇق تەسىراتلىرىنى سۆزلەپ بېرىشنى ئۆتۈنگەن ئىدىم، ئۇ گەپنى باشلاي دەپ تۇرۇ-

شىغا سىرتتىن بىرقانچە مېھمان — ئىنژېنېر كاڭ (رەبىقىسى بىلەن) ھەم سىنگاپوردىن كەلگەن سۈرەتچى جاڭ چىڭسەي كىرىپ كەلدى. شائىر ئۆزىنى يوقلاپ كەلگەن مېھمانلارغا بىزنىمۇ تونۇش-تۇردى. ۋە بىرئاز ئەھۋاللاشقاندىن كېيىن، ماڭا بۇرۇلۇپ:

— شىنجاڭ توغرىلۇق تەسىراتىمنى ساڭا سۆزلەش، بەلكى ئوشۇقچە بۇلار. بۇنى شىنجاڭنى كۆرمىگەن ماۋۇ يولداشلارغا سۆزلە-گىنىم تۈزۈك، — دەپ مېھمانلارغا قاراپ سۆزلىگىلى تۇردى، — شىنجاڭ بەك كەڭ، ھەرخىل كېلىماتلىق ئۇلۇغ زېمىن. مەن ئۇيغۇر-لارنىڭ قەدىمىي مەدەنىيەت مەركەزلىرى بولغان قەشقەر، خوتەنلەر-دىمۇ بولدۇم. ئۇ يەردىكى خەلقلەرنىڭ تۇرمۇشى ئۆزىگە خاس قويۇق مىللىي خۇسۇسىيەتكە ئىگە. ئادەم بۇ يەردە ۋەتىنىنىڭ ئۇلۇغلىقىنى تېخىمۇ بەك ھېس قىلىدۇ. ئەدەبىيات — سەنئەت ئىجاد-ىتى ئۈچۈن مەنبەمۇ چەكسىز. ئەپسۇسكى، مەن شىنجاڭدا تۇرغان 17 يىل جەرياندا ئاز سانلىق مىللەتلەر ئىچىدە كۆپ بولالمىدىم. بۇنىڭغا مېنىڭ شۇ چاغدىكى شارائىتىم يار بەرمىدى. شۇڭا كۆپرەك ۋاقىتىم شىخەنزە، موسوۋەن تەرەپلەردە ئۆتتى. مەن شىنجاڭنى سېغىنىش بىلەن ئەسلەيمەن. جۇ ئېنلەي زۇڭلى مېنىڭ غېمىمنى يەپ، بىرمەزگىل شىنجاڭدا تۇرۇشۇمنى ئۆزى ئورۇنلاشتۇرغانىدى. ۋاڭ جېن، جاڭ جۇڭخەن قاتارلىق يولداشلار مېنى چىق ئاسرىدى، شىنجاڭ خەلقى چىق ئاسرىدى. بۇ جەرياندىكى كەچۈرمىشلىرىم گاۋيىڭنىڭ ئېسىدە تېخىمۇ ئېنىق.

شۇندىن كېيىن ئۇنىڭ سۆزىنى يولداش گاۋيىڭ داۋاملاشتۇردى: — بىز 1959-يىلى قىشتا شىنجاڭغا باردۇق. ئۈرۈمچىگە كىرسەك، تازا قار يېغىۋېتىپتۇ...

— ھە، راستلا، — دەپ سۆز قىستۇردى ئەي چىڭ، — مەن ئۈرۈمچىگە بارغان كۈنى يولدا تېپىلىپ يىقىلىپ چۈشتۈم. سۆڭەكچە-لىرىم بەكلا ئاغرىغانغا قارىغاندا، ئوبدانلا چۈشكەن ئوخشاشمەن... ئۇنىڭ بۇ سۆزىدىن ھەممىمىز كۈلۈپ كەتتۇق.

— ئەمدى بارىڭىز يىقىلمايسىز — دېدىم مەن، — يۆلەپ ماڭىدىغانلار كۆپ.

— مۇھىمى، ئەمدى بارسام، ياخشى پەسىلدە بارىمەن — دە، — دېدى ئەي چىڭ.

مەن ئۇنىڭ ۋە يولداش گاۋ يىڭنىڭ شىنجاڭ توغرىسىدىكى بەزى ئەسلىملىرىنى قىسقىچە خاتىرىلەپ ئالدىم.

ئەي چىڭ دەسلەپتە شىخەنزىدە تۇرمۇش جەھەتتىن خېلى ئېتىبارغا ئېرىشكەن، نۇرغۇنلىغان يولداشلار ئۇنىڭغا ئىللىق مۇئامىلەدە بولغان. بەزى رەھبەرلەر ئۇنى پات-پات يوقلاپ، زىياپەتلەر-گىمۇ چاقىرىپ تۇرغان، ئۆزلىرى بىلەن بىللە ئۇ ياق بۇ ياققا ئېلىپ بارغان. رەھبەرلىك ئىلاجى بار، ئۇنى ئاق ئاشلىق بىلەن تەمىنلەپ تۇرغان. لېكىن "سىنىپىي كۈرەشنى چىڭ تۇتۇش" تەكىتلەنگەنسىرى ئۇنىڭغا بولغان كۆيۈنۈش، ئىللىق مۇئامىلە توسقۇنلۇققا ئۇچرىغان.

بۇ ئەھۋال ئۇنىڭ روھىنى قاتتىق ئازابلاشقا باشلىغان.

"مەدەنىيەت زور ئىنقىلابى" باشلانغاندىن كېيىن، ئەي چىڭ تۇرۇۋاتقان جايدىكى رەھبەرلەر ئارقا-ئارقىدىن تارتىپ چىقىرىلغان.

ئۇلارنىڭ كۆپچىلىكىنىڭ دېگۈدەك مۇھىم بىر جەنايىتى "ئەي چىڭغا پاناھ بولغانلىقى" ئىدى. ئۇنى "لاۋئەي" دەپ ئاتاشمۇ بىر گۇناھ.

مەلۇم بىر رەھبەرنى بەزى بىرىنچىلەر: "نېمە ئۈچۈن سەن ئوڭچى ئەي چىڭنى "لاۋئەي" دەپ ئاتىدىڭ" دەپ چىددىي سوراققا تارتتۇ.

قان. لېكىن ئۇمۇ: "ئۇنى 'لاۋ ئەي' دېگىنىم ئوشۇق كەتكەن بولسا،
'شاۋ ئەي' دەيمۇ؟" دەپ قىزىق جاۋاب بەرگەن.

مېنىڭ ئېسىمدە قېلىشچە، "مەدەنىيەت زور ئىنقىلابى" باشلىنىش
بىلەن شىنجاڭدىكى ئەدەبىيات - سەنئەت ساھەسىدىن ئەڭ دەسلەپ
تارتىپ چىقىرىلغان يولداش ۋاڭ گولس 1962 - يىلى ئۆزى مەسئۇل
بولۇپ تۇرغان خەنزۇچە «شىنجاڭ ئەدەبىياتى» ژۇرنىلىغا ئەي
چىڭنىڭ بىرنەچچە شېئىرىنى (يەنى ئەي چىڭ يازغانلىقى ئۈچۈنلا
"زەھەرلىك چۆپ" دەپ ئاتالغان شېئىرنى) ئېلان قىلىشقا تەشەببۇس
بۇسكار بولغان "جىنايىتى" ئۈچۈنمۇ جىددىي سوراققا تارتىلىپ،
جىق ئازاب چەككەندى.

بۇنداق ئەھۋالدا ئەي چىڭنىڭ ئۆزى نېمە بولماقچى!
ئەي چىڭ مەدەنىيەت ئىنقىلابىنىڭ ئالدىدا بەزى رەھبىرىي
يولداشلارنىڭ مەسلىھىتى بىلەن شىنجاڭ ئىشلەپچىقىرىش - قۇرۇلۇش
بىڭتۇەنى 7 - دېۋىزىيىسىنىڭ تارىخىغا دائىر ماتېرىياللارنى يىغىپ
رەتلىگەن ھەمدە خېلى نۇرغۇن ئەسەرلەرنى يازغان. بىراق خۇڭ -
ۋېيبىڭلار ئۇنىڭ ئۆيىنى ئىككى قېتىم ئاختۇرۇپ، بۇ قول يازمىلارنىڭ
ھەممىسىنى، شۇنىڭدەك يولداش ماۋزېدۇڭ، يولداش جۇ ئېنلەينىڭ
ئەي چىڭغا يازغان خەتلىرى، يىللە چۈشكەن رەسىملىرىنىمۇ ئېلىپ
چىقىپ كەتكەن. ئۇنىڭ ئىچىدە نۇرغۇن نەرسىلەرنىڭ ھازىرغىچە
ئىز - دېرىكى يوق.

بەزىلەر ئۇنى "چوڭ ئوڭچى" دەپ ئاتىغان. لېكىن ئەي چىڭ
يۇمۇرلۇق قىلىپ: "چوڭ دېگىنىڭلار نېمىسى؟ يېشىمنىڭ چوڭلۇقى
ئۈچۈنمۇ؟ ياكى داڭقىمنىڭ چوڭلۇقى ئۈچۈنمۇ؟" دېگەندە ئۇلار:
"ئوڭچىنىڭ چوڭى بولغانلىقى ئۈچۈن سېنى چوڭ ئوڭچى دەيمىز"

دەپ دوق بىلەن "چۈشەندۈرۈپ" قويغان بولسىمۇ، ئەي چىڭ ئۇلارغا: "ئۆز ۋاقتىدا مېنى ئوڭچى دەپ بېكىتكەن رەسمىي ئەنزىدە "چوڭ" دېگەن خەت (سۆز) يوق ئىدى" دەپ "ئىزاھات" بەرگەن. قۇلاق كەستى تەلۋىلەر يولۇققان يەردىلا ئۇنى ھاقارەتلەشنى ئۆزلىرىنىڭ ۋىجدانى بۇرچىدەك ئادا قىلىپ تۇرغان. ئۇلارنىڭ ئەزىزىدە، بۇ ھاقارەتلەر ئەي چىڭ ئۈچۈن "روھىي ئوزۇق" ئىمىش.

ئۇ يەنە يىلاپ ئاتالمىش "ئىنقىلابىي نازارەت" ئاستىدا ئېغىر ئەمگەكلەرگە سېلىنغان، جىسمانىي ھارغىنلىق، روھىي ئازاب دەستىدىن شائىرنىڭ سالامەتلىكى بارغانسېرى ئېغىرلاشقان. ئۇنىڭ ئۈستىگە، داۋالىنىش ئەركىنلىكىمۇ چەكلىك. باشقىلاردىن ئاڭلى-شىمچە، بەزىدە كېسەلدىن كۆرە ئەي چىڭ ئۈچۈن دوختۇرغا كۆرۈ-نۈشنىڭ ئۆزى تېخىمۇ چوڭ ئازاب بولغان. چۈنكى بەزى دوختۇرلار "ئوڭچى"لاردىن قەتئىي چېگرا ئاجراتقانلىقى ئۈچۈن، ئۇنىڭ كېسىلىنى كۆرۈشنى رەت قىلغان، ھەتتا رېتسىپ ئورنىغا ئاھانەت بەرگەن. بەزىلىرى بولسا داۋالاشقا جۈرئەت قىلالمىغان. ئۇنىڭغا كۆيۈنىدىغان دوختۇرلارمۇ يوق ئەمەس ئىدى، ئەلۋەتتە. لېكىن ئەي چىڭ ئۇلارنىڭ كۆيۈنۈپ داۋالىشىدىن ئۇلارغا گەپ كېلىپ قالمىغىدى دەپ ئەنسىرىگەن. ئۇ بىرمەزگىل ھاجەتخانا تازىلاپ يۈرگەندە ئاغرىپ قېلىپ، دوختۇردىن دورا تەلەپ قىلغان. دوختۇر: "ئەڭ ياخشىسى، سىز بىرقانچە كۈن دەم ئېلىڭ" دېگەندە ئەي چىڭ: "شۇنداق قىلسامغۇ بولاتتى، بىراق مەن دەم ئالغان بىلەن خەقىنىڭ قورسىقى دەم ئالمايدۇ-دە" دەپ دوختۇرنىمۇ كۈلدۈرۈۋەتكەن.

يولداش ئەي چىڭ ئېچىنىشلىق سەرگۈزەشتىسىنى شىكايەت تەلەپپۇزى بىلەن ئەمەس، قانداقتۇر يۇمۇرلۇق ھېكايە ئېيتىۋاتقانداك سۆزلەيدۇ. ئۇ ئۆزىگە ناھەق ئازار بەرگەن ئادەملەرنىڭ نامىنى ئاتاشنى خالىمايدۇ، سۆزىدە ئۇلارغا نىسبەتەن شەخسىي ئاداۋەتتىن زادى ئەسەر يوق. ئۇنىڭ بۇ ھەقتىكى سۆزلىرىدىن ئاتالمىش "مەدەنىيەت زور ئىنقىلابى"غا، سول لۇشىيەنگە نىسبەتەن ئاچچىق كۈلكە - ھەجۋى ئۆرلەپ تۇرىدۇ.

مەن گەپ ئارىسىدا:

سىز شىنجاڭدا تۇرغان ۋاقتىدا مەن سىزدىن ئەھۋال سورىيالايمدەم، - دېۋىدىم، ئۇ كۈلۈپ كەتتى ۋە:

سېنىڭ ئۇ چاغلاردىكى ئەھۋالىڭمۇ مېنىڭكىدىن ياخشى بولمىسا كېرەك. بۇنداق ۋاقىتتا بىزدەكلەرنىڭ ئۆزئارا ھال سوراپ بېرىشى تېخىمۇ بىئەپ بولىدىغۇ، - دەپ، گويا ماڭا تەسەللى بەرگەندەك قوللىرىمنى سىلاپ كەتتى.

شۇ مەزگىللەرنى ئويلىسام. مېنىڭمۇ كۆڭلۈم بەك غەش بولىدۇ، گەرچە ئۇ چاغدا مەن ئەي چىڭنى يوقلاپ بارالمىساممۇ، بەزىدە (ئەھۋالىم بىرئاز ياخشىلىنىپ قالغان ئارىلىقلاردا) ئاپتونوم رايوننىڭ بەزى رەھبەرلىرىگە ئۇنى ئاياش، ئازاد قىلىش توغرىسىدىكى پىكىر - تەكلىپلىرىمنى بەردىم. بۇنىڭ قانچىلىك ئۈنۈمى بولغانلىقى ماڭا نامەلۇم.

باشقا مېھمانلار قايتىپ كەتكەندىن كېيىن، مەن يولداش ئەي چىڭدىن شىنجاڭدىكى ھەرىكەت شائىرلىرىنىڭ شېئىرلىرى ھەققىدىكى كۆز قاراش ۋە ئۇمىدلىرىنى ئاڭلىغىم كەلدى.

— شىنجاڭنىڭ شېئىرلىرى ياخشى ئىكەن، — دەيدى ئۇ، — بىراق مېنىڭ كۆرگەنلىرىم ئاز. ئاز سانلىق مىللەت شائىرلىرىنىڭ خەنزۇچىغا تەرجىمە قىلىنغان ئەسەرلىرىمۇ ئاز، ئۇنىڭ ئۈستىگە، ھەرقانداق ياخشى تەرجىمىمۇ ئەسلى تېكىستىنى تولۇق ئىپادىلەپ كېتەلمەيدۇ. شۇنداقتىمۇ كۆرگەنلىرىمنىڭ خېلى كۆپى مەندە ياخشى تەسىر قالدۇردى.

ئاندىن ئۇ شىنجاڭدا ئۆزىنىڭ باي ئەدەبىي تىلى بار مىللەتلەر- نىڭ كۆپلۈكى توغرىسىدا پىكىر بايان قىلىپ:

— سىلەرنىڭ مۇشۇنداق بىر ئەدەبىي تىلنى ساقلاپ كەلگىنىڭلار، ھەقىقەتەنمۇ چوڭ ئەۋزەللىك، — دەيدى، — مىللىي تىل شۇ مىللەت ئەدەبىياتىنىڭ ئەڭ مۇھىم ئامىلى ئەمەسمۇ. مەرھۇم لاۋشى خەنزۇ تىلىدا يازاتتى. ئۇ ماڭا بىرقانچە قېتىم: “گەرچە مەن مانجۇ بولساممۇ، لېكىن مەن مانجۇ يازغۇچىسى دەپ باققىنىم يوق” دېگە- ندى... مەن ئاز سانلىق مىللەت شېئىرلىرىنى كۆرۈشكە بەك قىزىقمەن. سىلەرنىڭ ئۆز ئەسىرىڭلارنى خەنزۇچىغا كۆپىنچە تەرجىمە قىلىپ، تونۇشتۇرۇشۇڭلارنى ئۈمىد قىلىمەن. بۇ ئىنتايىن مۇھىم خىزمەت، — دەيدى. ئۇ يەنە يولداش جاۋ گۈەنجۇڭنىڭ ئۇيغۇرچە تىلنى ياخشى بىلىدىغان ئەدەبىي تەرجىمان ئىكەنلىكىدىن زوقلىنىپ: — سەنمۇ قالتىس ئادەم ئىكەنەن! — دەيدى ۋە بۇنداق قالتىس ئادەملەرنىڭ تېخىمۇ كۆپىيىشىنى ئۈمىد قىلىدىغانلىقىنى بىلدۈردى.

ئاخىرىدا مەن:

— ئەگەر ۋاقتىڭىز، سالامەتلىكىڭىز يار بەرسە، شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونىنىڭ 30 يىللىق تويى ئالدىدا، شىنجاڭ ھەققىدە بىرەر پارچە شېئىر يېزىپ بەرگەن بولسىڭىز، بەك ياخشى بولاتتى، —

دېۋىدىم، ئۇ:

— شىنجاڭ توغرىلىق تۈزۈكرەك بىر شېئىر يازالسام، ئۆزۈمبۇ خۇش بولاتتىم. بىر ئامال قىلىپ، يېزىپ باقاي، — دەپ جاۋاب بەردى. مەن بۇ جاۋابنى بۇ قېتىمقى زىيارىتىمنىڭ مۇھىم بىر نۇتۇقى دەپ، ئىنتايىن خۇش بولدۇم.

بىز خوشلىشىش ئالدىدا ئۇنىڭ ئىشخانا، ياتاقلىرىنى، جۈملىدىن، كىتابلىرىنىمۇ كۆرۈپ چىقتۇق. ئەي چىڭ بىزگە ئۆزىنىڭ يېڭى نەشر قىلىنغان «داستانلار توپلىمى» بىلەن «بوستان خاتىرىلىرى» دېگەن كىتابىدىن خاتىرە ئۈچۈن بىر نۇسخىدىن تەقدىم قىلدى. بىر كىتابقا «يولداش تېيىپجانغا تەقدىم» دېگەن سۆزنى يازغاندا مېنىڭ ئىسمىمنىڭ 3- ھەرپى «甫» دېگەن خەتنى «補» دەپ يېزىپ قويۇپتۇ. بۇنى كۆرگەن يولداش گاۋيىڭ:

— بۇ نېمە قىلغىنىڭ، — دېدى ئەي چىڭغا، — «甫» نىڭ يېنىغا سۇ تۆكۈپ قويۇپسەنغۇ؟

ئەي چىڭمۇ كۈلۈپ كەتتى. — دە:

— بوپتۇ، ئازراق سۇ قوشۇپ بەرسەم نېمە بوپتۇ؟ — دەپ ماڭا

سوئاللىق قارىدى. ھەممىمىز كۈلۈپ كەتتۇق. مەن ئۇنىڭغا جاۋابەن:

— بۇ سۇ ئوشۇقلۇق قىلمايدۇ. ئىچىۋېتىمەن، — دېۋىدىم،

ھەممىسى كۈلۈپ كەتتى.

بىز خۇشال — خۇرام خوشلىشىپ ياندۇق.

1985 - يىلى 28 - ئىيۇن.

نەشرگە تەييارلىغۇچى: مۇھەممەت پولات
مەسئۇل مۇھەررىرى: ئوسمان موللاھ
مەسئۇل كوررېكتورى: ھەمرا ھاسل

تېمىپىچان ئېلىپبە

ئەسەرلەر

(ماقاللەر، خەت - چەكلەر، ئەسلىمىلەر ۋە ھېكايىلەر)

نەشر قىلغۇچى: مىللەتلەر نەشرىياتى
ۋە تارقاقچى

ساتقۇچى: جايلاردىكى شىنخۇا كىتابخانىلىرى

باشقۇچى: مىللەتلەر باسما زاۋۇتى

1992 - يىل 8 - ئايدا 1 - قېتىم نەشر قىلىندى

1992 - يىل 8 - ئايدا بېيجىڭدا 1 - قېتىم بېسىلدى

باھاسى: 4.70 يۈەن

(京)新登字154号

铁依甫江文稿书信

(维吾尔文)

买买提普拉提整理

民族出版社出版发行 各地新华书店经销

民族印刷厂印刷

开本: 850×1168 毫米 1/32 印张: 13 1/4

1992年 8月第1版

1992年 8月北京第1次印刷

印数: 0001—3,000册

ISBN 7-105-01580-2/I·341

民 文 (维 58) 定价: 4.70元

ISBN 7-105-01580-2/I·341

民 文 (维 58) 定价: 4.70元